

КАМАЛ АБДУЛЛАЈЕВ

АЗƏРБАЈЧАН
ДИЛИ
СИНТАКСИСИНИН
НƏЗƏРИ
ПРОБЛЕМЛƏРИ

КАМАЛ АБДУЛЛАЕВ

АЗƏРБАЈЧАН ДИЛИ СИНТАКСИСИНИН НƏЗƏРИ ПРОБЛЕМЛƏРИ

Али мактаблар үчүн дөрс вәсанти

*Азәрбајҹан Республһисы Тәһсил Назәрлијә
теоретик дөрс әдәлишилер.*

«МААРИФ» НƏШРИЈАТЫ
Бақы — 1999

Рә'йи: Азәрбајҗан Республикасы ЕА нин
Насмин админ Дилчидан Институту
Мүдир Азәрбајҗан дили шө'беси,
проф. Мамед Гасимов.

Редактор: филология ольмори намиздан, д.т.ф.
сент. НКРАМ ГАСИМОВ.

Басар Азәрбајҗан Демлет Дилчидан Институтунун Елми Шурасминин
гарарин киле чаш адилер.

A $\frac{4602000000-89}{M 552-99}$ E.лонгиди

© К. Абдуллаев, 1999.

К И Р И Ш

Азербайҗанда синтаксис елми артыг кифајет гәдәр өзүнүн ая мухталиф истигаһәтләриндә чидди тәчрүбә јығмышдыр. Бу нукла әләгәдәр бу елми иһкишафы боју мүәјјән елми әһ'әһәләр дә формалашмышдыр ки, бу әһ'әһәләрлә Азербайҗан синтаксистләрини јахын вә харичи түрколокијадә тутдуғлары көвгеләринә көрә јахын таныјырлар. Узун заман Азербайҗан дилчәлијини апарычиләриндән олан академик М. Ш. Ширәлијев 70-чи илләрин әввәлләриндә белә јазырды: «Азербайҗан дилини синтаксисини өјрәнилмәси нәзәрә чәрпән дәрәҗәдә ирәли кетмишдир. Бу һәр шәјдән әввәл тәдғигинә көрә Азербайҗан дилчәлијини түрколокијадә бөјүк һәлијәтләр газландыгы чүмлә вә сөз бирләшмәси һағғында тө'лимә әндир. Рәспублика дилчәлијини будағ чүмлә, фә'ли-бағлама, фә'ли сифәт, нәсдәр тәркибләри нәзәрәјјәсинә кәтирдикләри јәһиләкләр һәм совет, һәм дә харичи түрколоки елмдә ләјғинчә гәјмәтләндирилмишдир. Хүсусилә Азербайҗан дилчәлијиндә өз тәбиәтинә көрә илк дәфә гәјри — предикатив тәркиблә будағ чүмлә арасындакы көккү фәрг ачылмышдыр. Түрк дилләриндә тәктәркибли чүмләләрини тәдғигиндә дә биринчидиң Азербайҗан дилчәлијинидир».¹

Дәурудән дә, ахырынчы он илләкләр Азербайҗан түрк дилчәлијиндә синтаксис сәһәсиндәки һәлијәтләрлә сәһијәләнир, 60-чи илләрин сонундан башлајарәг, хүсусилә 60 — 70-чи илләрдә, Азербайҗан түрк дилини синтаксисини ајры-ајры сәһәләрини тәдғиги, мөвҗуд тәсвифатә мүнәсибәт, синтактик һәлијәтләрин иһчә иуансларын иһчә өз чыхарылмәси вә бәһгә мөһәләләр Н. З. һачыјеванын, Ә. Абдуллајевни, З. Тағызадәнин, һ. Бајрамовун, һ. Мирзәзәдәнин, Ј. Сәјидовун, М. Чәфәрзәдәнин вә бәһгәләрини иһләриндә өз әһәһи тәһмишдир.² 70-чи илләрдә бир сыра монографийә вә диссертасийә иһләри јазылмышдыр ки, онлар синтактик јарусун ијерархик иһләм-

¹ Ширәлиев М. Ш. Развитие азербайджанского языкознания за последние годы — «Вопросы языкознания» журналы, 1972, № 3, сәһ. 114 — 115.

² Бәк: Гаджәнов Н. З. Синтаксис сложноподчиненного предложения в азербайджанском языке (в историческом освещении). М., 1963; Абдуллајев З. Мүәсир Азербайҗан дилиндә тәбиәти мурәккәб чүмләләр. Бәкы, 1964; Тағызәдә З. Мүәсир Азербайҗан дилини синтаксис. Бәкы, 1966; Бајрамов һ. Мүәсир Азербайҗан дилиндә тәбиәт мурәккәб чүмләләр. Бәкы, 1966; Мирзәзәдә һ. Азербайҗан дилини тарихи синтаксис. Бәкы, 1968; Сәјидов Ј. Азербайҗан әдәби дилиндә сөз бирләшмәләри. Бәкы, 1966 вә бәһгәләри.

јәнин арасында мүәјјән фәрг өзүнү көстәрир. Бир тәрафдан синтаксисин норматив тәсвири јарадылмышдыр вә булар схемләр үзрә јарадылмышдылар. Ајры-ајры синтактик ваһидларин јери дәсигләшир, буларын һәр биринә тәдигләр һәср олунурду, јә'ни синтаксисин ајры-ајры саһәләри инкишаф едирди. Диһәр тәрафдан иһә бу хүсуси саһәләр өјрәнилдикчә, ајдындыр ки, онларын нәзәри базасы јаранмалы иди, мүәјјән нәзәри проблемләр ортаја чыхмалы вә онларын һәлли јолларыны мүәјјәнләшдирмәк лазым иди. Өјрәнилмиш хүсуси саһәләрип үмуми синтаксис сәвијјәсиндәки јери, бир-бири илә мүнасибәти, бүтөв бир систем дахилиндәки ишләм мөғамләри ајдымлашдырылмалы иди. Јә'ни һәр бир хүсуси тәдигат мүәјјән мә'надә үмуми нәзәри тәдигатын ишығында апарылмалыдыр. Бу иһә арзу едилән шәкилдә цәјил. Бир чох мүбаһисәли мәсәләләрин јаранмасы, һәлл едилмәмиш гәлмәләри вә диггәти һеч чәлб етмәмәләри Азәрбајҗан түрк дили синтаксисинин нәзәри сәвијјәсинин кифәјәт гәдәр мөһкәм әсәсли олма-мәсиһә кәтириб чыхарыр. Марағлысы одур ки, јығылыб гәлмиш бир чох мәсәләләр сәдәчә олараг бир синтактик тәһлил контексти ичәрисиндә көтүрүлсәләр, јанашы гојулсәләр бәлә, өз-өзлүјүндә онларын бир-бири илә ујғун кәлмәјән чәһәтләри һәлл едилә биләр. Тәдиг едилән бу дәрә сәһитинин дә әсәс мәғәдди одур ки, Азәрбајҗан түрк дили синтаксисинин һәлл едилмәдән јығылыб гәлмиш бир чох мәсәләләринә јенидән, синтактик гурулушларын бир систем дахилиндәки ишығындан бахсын вә бу мәсәләләрин һәлл едилмәсинин конкрет нәзәри-методоложи јолларыны көстәрсин. Китабын вәзифәси Азәрбајҗан түрк дили синтаксисинин ән чох мүбаһисә јарадан проблемләринин алыб мүәсир синтактик нәзәријјә аспектиндән онлары үмуми синтактик тәсвирип ичәрисиндә әритмәк вә еләжә дә Азәрбајҗан түрк дили синтаксисинин тамлығы, бүтөвлүјү һәмнәә охун јени саһәләринин ортаја чыхармаг, синтактик ваһидләр арасында бә'зи сәрһәдләри дәгиг мүәјјәнләшдирмәкдир. Бәләдә Азәрбајҗан түрк дили синтаксисинин тәсвири даһа долғул, даһа тәм вә ваһидләрин бир-бири илә үз-үз сүрәтдә тәбии әләғәси шәклиндә ортаја чыхар.

Ортаја чыхан вә тәһлил едилән проблемләр үч бөјүк синтактик гурулушун фонунда көтүрүлүр. Тәбии олараг китаб үч һиссәдән ибарәтдир. Сәдә чүмлә илә бағлы синтактик проблемләр биринчи һиссәдә, мүрәккәб чүмлә илә бағлы синтактик проблемләр икинчи һиссәдә вә мүрәккәб синтактик бүтөвлә бағлы синтактик проблемләр үчүнчү һиссәдә өз әксини тә-

пыр. Ону да гејд едэк ки, мүрәккәб синтактик бүтөв мәти дилчәлијини ваһиди кими илк дәфә оларяг системли шәкилдә Азәрбајчан дилчәлијиндә синтактик тәдгигата чәлб едилир.

Әслиндә бу китабы мүрәккәб гурулушларыни синтаксиси кими дә адландырмаг оларды. Белә ки, садә чүмлә өзү дә мүәјјән мә'надә мүрәккәб гурулушдур. Вә синтаксиси 3у шәкилдә садә синтаксис вә мүрәккәб синтаксис дејә ики һиссәјә бәлмәк, садә синтаксисә, үмумијјәтлә, чүмләјә гадәрки ваһидләрни дахилиндәки элементләр бирлији кими јахылашмагыи өзү дә актуал көрүнүр. Бу ишыгдан јанашсаг, мүрәккәб синтаксисә аид ваһидләрни бир-бири илә мүәјјән мә'надә «изо-морфизм»дә олдугу дә ајдылаша биләр вә мүрәккәб синтактик ваһидләр тәбии шәкилдә синтактик совијјәни ијерархик гурулушунда өзләригә мәнхус вә өзләригә ләјиг јүксәк јерләригә тутар. Чүнки онларыи һәр бири илтг фәалијјәтиндә һәм мүстәгил, һәм дә бир-бири илә бағлы шәкилдә иштирак едиләр.

Дикәр тәрәфдән илтг фәалијјәти нөгтеји-нәзәригдән, үмумијјәтлә, синтактик гурулушлары ики јерә ајырмаг, бәлкә дә, даһа мәнсәдәүјгүн оларды. Јә'ни чүмлә вә мүрәккәб синтактик бүтөв — үнсијјәт вәсәтәсини бу ики амил — бири илтг процесини өсәсы кими (чүмлә), дикәри онун јарадымысы, реаллашдырымысы кими (мүрәккәб синтактик бүтөв) мүәјјән мә'надә һәм гаршы-гаршыја тојула биләрди вә һәм дә бири дикәригәи тамамлајан ваһидләр кими нәзәрдән кечирилә биләрди. Чүмлә дахилиндәки садә вә мүрәккәб ајрылмаләр иса принсип е'тибарилә илтг фәалијјәти нөгтеји-нәзәригдән әһәмијјәт кәсб етмир. Амма бу ајрылма дил структуру нөгтеји-нәзәригдән әһәмијјәтлидир. Вә мәһз бу китабда тәгдим едилән шәкилдә ајрылма (мүрәккәб чүмлә—табели мүрәккәб чүмләјә) бизә белә кәләр ки, синтактик совијјәни дил аспектиндән дә долгулуғуну тә'мин едир.

Бу дәрә вәсәтиндә бә'зи һәлләрда артыг мүәјјәнләшмиш аилајыш вә тәсвирләр дә јени бир интерпретасијадә тәгдим олунмушдур. Бу о мәнсәдлә белә едилмишдир ки, һәр һансы бир тәсвирин јени бир мөгәми варса, о мөгәм бүтүн әввәлки тәсвирин үзәриндә дә јени бир ишыг салмамыш, оқун индијәдәк көрүнмәјән тәрәфләригәи дә үзә чыхармамыш дејил. Мәсәлән, конкрет десәк, Азәрбајчан түрк дилини садә чүмләсини гурулушу монопредикатив гурулуш кими чыдыш едир. Әслиндә бу чох ади бир һәгигәтир. О демәкдир ки, Азәрбајчан түрк дилиндә садә чүмлә бир хәбәрдән ибарәтдир. Амма бушула

белә, монопредикативлик аңлајышының сада чүмләјә мүнәси-
бәдә ишләнилмәси өз ардыңча полипредикативлик, квазипре-
дикативлик аңлајышларының да сада чүмләјә тәтбигини шарт-
ләндирир вә тамам јени бир бахыш ракурсунун әмәлә кәлмә-
сини кәстәрир. Сада чүмләнни јаранмасына баш аурмапы,
оның тәкамүлүнүн һансы истигамәтләрдә кетдијини өјрәнмәји
бир мәгсәд kimi гаршыја гојур. Сада чүмләнни тәкамүлү де-
дикдә һеч дә әдәби дилдәки сада чүмләнни ичкишафыны нә-
зәрдә тутмурут, сада чүмләнни тәкамүлү дедиқдә бу гурулуш-
да әдәби дил материалларындан даһа гәдим бир дөврә
атылан фәнәјјәләр вә сһтимаалар, фәргләр һесабына јарады-
лан нәзәри абстракт кәрпү нәзәрдә тутулур. Чүмләнни
монопредикативли олмасы идејасы исе өз-бәлујүндә бу мо-
нопредикативликдән әввәл полипредикатив бир гурулуштуң
олмасына олан күмәңдир. Совраки тәһлил заманы полипре-
дикативлијни зәңфләмәси вә квазипредикасијаның нәһәјәтдә
бир күчлү монопредикатив портәдә галмасы ән гәдим дил
әбидләринә бу шәкилдә кәлиб чыхмышдыр, башга сөзлә де-
сәк, сада чүмләнни монопредикативлијни ортаја гојаркән
ондаки полипредикативлијни биз мәнтиги — тарихи үсул вә
васитәләрлә әдәби дил формалашмасындан чох-чох әввәлки
дөврүн мәһсулу kimi бир нәп бәрпа етмиш олурут.

Һансы гурулуш һансындан јараныб, сада гурулуш мүрәк-
кәб гурулуша кечиб, јохса мүрәккәб гурулуш садалашмәјә
башилајыб? Бу суаллара чапаб вермәк чох чәтindir. һәр ики
тәкамүл процесиниң хејринә мәнтиги дәлилләр тапмаг олар.
Амма системни бүтәвалују памина, гејд етмәк ләзымдыр ки,
бүтүн атомар синтактик вәһидләр, «бүтүн јухары галхан» син-
таксисләр, «ашағыдан јухары кәдән вәһидләр» тәдгигаты, јә-
гин ки, бир вахт кәләчәк өз јерини «јухарыдан ашағы кәлән
вәһидләр»ә, онлары өјрәнән үсуллара вәрәчәк. Илкни сәс сиг-
наларындан тутмуш дәгиг, чиләләнимиз синтактик вәһидләрә
гәдәр кәлән бир тәкамүл јолу һансы мәрһәләләрдән кечмиш-
дыр, һансы принципләрә, һансы факторлара әсасланагаг чи-
ләләнимышдыр? — бу суаллар Азәрбајҗан түрк дилиниң нәзә-
ри синтаксисиниң үмумијјетлә, нәзәри дилчилијни тәәссүф ки,
ортаја гојмадығы суаллардыр вә иназимаг истәрдики ки, бу
китабда өз әксини тапан мәсәләләр, онларын һәлли јоллары
бу суалларын да чавабларыны јахышлашдырмага иккан вә-
рәчәк.

Тәдгигат үч бөјүк синтактик гурулушу әһәтә едир. Бунун
өзү астиндә дилчиликдә мөвчуд олан «чүмлә грамматик апа-

лизи он јуксаж ваһидидир» тезисия долајысы кәз инкар едир. Вә бу инкар өз-өзлүјүндә мүрәккәб синтактик бүтөвү синтактик ваһид кими ејрәнилмәсиний ме'јараларынын ахтарылыб тапылмасыны, асасландырылмасыны тәләб едир. Онуң структур схемини мүјјәнләшмәк мәсәләсини гаршыја гојур, башта сөзлә дөсәк, мүрәккәб синтактик бүтөвү нитг ваһиди олдуру кими, ја'ни етик сәвијјә ваһиди кими, һәм дә дил сәвијјәсинә, емиқ сәвијјәјә анд бир ваһид кими ортаја чыхарыр.

Тәбии кә, бүтүн бу мәсәләләр бир тәдигат даһилиндә өз һәллини тапа билмәз. Вә биз бурада олдуруну да керәчәји кими, мәсәләләрни гојулушу илә јанашы, диггәти һәм дә онун ән үмдә чәһәтләрина јөнәлтмәјә чалышырыг. Принцип е'тибарилә бу мәсәләләр системли шәкилдә мүрәккәб синтактик гурулушлар сәвијјәсиндә индијәдәк гојулмайыш мәсәләләрдир. Бу гурулушларын коммуникатив функцијалары, аспектләри, ишләм мөһамлары илә бағлы проблемләр Азәрбајжан түрк дили синтаксисиндә индијәдәк диггәт мәркәзиндә олмайышлар. Лухарыда дејиләдији кими, бурада, әдәтән, гурулушларын структур тәшкили илә марағланмайышлар, онларын нитг процесиндәки мөвгәјинә иса демәк олар кә, фикир верилмәмишдир. Елә билдик кә, бу китаб һәмәи гурулушларын һәм нитг, һәм дә дил аспектиндән нәзәрдән кечирилмәсини јени тәврүбәси олмәг. Бу иради сүрүлән ме'јар вә принципләр һәмәи гурулушларын бир-бири илә алағәсини даһа ајдын шәкилдә кәстәрмәјә хидмәт етмәккә јанашы, ејни заманда о гурулушларын тәбиәтина даһа ефектли шәкилдә нүфуз етмә имканы верир. Дедикләриниңиз үмумиләшдирсәк, нәзәрдән кечирдијимиз проблемләр топлусу принцип е'тибарилә бир тәрәфдән мүрәккәб синтактик гурулушларын тәбиәтини, өзәлликләрини даһа ајдын шәкилдә үзә чыхармаға имкан јарадыр, о бири тәрәфдән бу гурулушларын бир-бири илә нитг процесиндә дәрип, кизли вә сых алағәсини мүјјәнләшдирмәјә јөнәлдир. Тәдигатчы һәр ики истигамәтдә дөғма далимизни синтаксиси үчүн, онун ејрәнилмәсини, тәсвириңи дәрриләшмәси, долагулашмасы үчүн чох шәј едә биләр.

САДЭ ЧҮМЛЭ

1 ФӘСИЛ

АЗЭРБАЙҶАН ДИЛИНДЭ ЧҮМЛӘНИН
МОНОПРЕДИКАТИВ ГУРУЛУШУНУН ТЭШӘКҶҮЛҮ

Мантиги-грамматик һадисә сајылан предикативлик дилчликдә чүмләнни мүәјјиләшдирилмәсинни әсас ме'јарларын-дан бири кими тәбул едиллир. «Тәркиб вә гурулушундан: асылы олмајараг һәр чүмләјә предикативлик, јә'ни керчакл-јә андијјет хасдыр ки, бу да ону фикир билдирмә вә форма-лашдырма васитәси едир».¹ Е. Бенвенистин белә бир мүлә-һизәсини дә јәдә салмаг олар ки, предикативлик чүмләнни елә бир һалыдыр ки, онула мүгајисәдә бүтүн дикәр һаллар-кинчи плана кечир.² Н. Э. Һачыјева бу мүддәаныи түрк дил-ләри үчүн дә кечәрли олдугуни сөјләјир: «Предикативлик чүмлә үчүн әсас грамматик шәртдир».³

Буинула белә, ону да тејд еләмәк вәчибдир ки, дилчиләр-арасында предикативлијни әсас аламетләринни надан ибарәт олмасы барадә фикир ејиләји јохдур. Мүхтәлиф, бә'ән јә-хын, бә'ән узаг мүләһизәләр мөвчуддур. Билим фикримиздә, чүмләнни биләвәситә сәһијјәсинә дөвән предикативлик, јә'ни модаллыг, замаң вә шәхс идејалары васитәсилә реаллашан бу һадисә ејни заманда сурф формал сәһијјәдә фе'ли вә ја вәси форманын мүбтәдә илә силәр үчүн үмуми субјект идејасынны тәмсилчиси олан шәхс аламетиндә бирләшмәсиндән јараныр. Бу һал исә һәкмән тәкрар моментини ортаја чыхарыр. Тәкрар

¹ Золотова Г. А. Стерх функционального синтаксиса русского языка. М., 1973, с. 138.

² Бах: Бенвенист Э. Урани лингвистического анализа. Общая лингвистика. М., 1974, с. 138. Һачыкин: Цейтли С. Н. Категория предикатности в ее отношении к выделению и предложению. Маһмуд: «Теоретические проблемы синтаксиса современных индоевропейских языков. Л., 1975, с. 168; Чесников П. В. О предикатности как свойстве предложения. Һәмән маһмуд. Л., 1975, с. 171.

³ Гаджиева Н. Э. Основные пути развития синтаксической структуры тюркских языков. М., 1973, с. 156.

моментинин məhijəti bu halda onda olur ki, ilkini mövge-dəki subjekt idejasının təmsilçisi olan mübtədə son mövge-də fe'li xəbərdəki və ya ismi xəbərdəki şəxs sonluğunun varlığı ilə təkrara uğrayır, beləliklə də müəyyən mə'nada sistemi (bizim halda çümlə sistemini) qapayır. Təkrar momentinin birinci komponenti, beləliklə, subjekt ide-jası ikinci komponenti şəxs sonluğu (əlaməti, şəx-silləsi) olur. Bu hal türk dillərində çox əjdmi şəkilde öz grammatik təsirini tapmışdır.⁴ Fe'li xəbərlə və ismi xəbərlə çümlələrdə sintaktik qapama jəliniz və jəliniz il-kin mövgenə «jadəsalmə» nəticəsində bəş verir və belə sintaktik qapanmanın bəş verməsi çümlənin ortaja çıxma-sının şərtləndirir. Sintaktik qapanməyə kətirib çıxaran təkrarın momentinin quruluşu türk dillərində, o çümlə-dən və əlalxüsus Azərbaycan türk dilində çümlə quruluşu-nun çərçivəli söcnijəsidən danışmaq imkanı verir. Misal-lar kətirməyə ehtijac olmasa da, bir nümunə ilə kifajətə-nək: «1) Mən məktəbə kəlirəm. 2) Sən məktəbə kəlirsən. 3) O məktəbə kəlir».

Subjekt idejasının mübtədə və şəxs sonluğu arasında pəjləndirilməmə nəticəsində təkrar momentinin jəranma-sı və sintaktik qapanmanın bəş verməsi mə'nə predkativ-lijini Azərbaycan türk dilində sintaktik tələhürüdü.

Çümlənin grammatik abstraxtləşmə formasında ki son-luğu (I şəxsdə — m şəxs sonluğu, II şəxsdə — sən şəxs sonluğu və III şəxsdə sıfır sonluğu) prinsip e'tibarilə ilkini mövgedəki leksik şəkilde ifadə edilən təkrar ele-menti bir qajılmışdır. Maraqlı odur ki, dilin gədim döv-rü fe'li forma ilə mübtədənin ələgəsini dəfə əjdmi kəstərir.⁵ Əslində bu ələgə çərçivəli formajə malik olduğundan Azərbaycan dilində çümlənin çərçivəlilijini haqda fikir səjləməyə əsas verir. Mə'nə belə çərçivəliliyin konkret çümlənin nitopəsijasının, modalığı, zamanının və bəşgə kəssələrinin ələ əlmədən bilavasitə nəticədən əj-rylməsinə imkan verən əsas əlamətdir. Bundan çıxış edərək belə bir nəticəyə kəlmək mümkündür. Mə'nə sən ərdi-çillərinin istənilən kəsjini o şərtlə çümlə səjməs olar

⁴ Müt. əd.: «Şəxs ələgələri və son mövgenə ilə kətirərək predkativ-lijini əsas nəticəsinə çəvirilmişlər», A. M. Şerbak, *Очерки по сравнительной морфологии тюркских языков*, Гагаз, JI, 1981, s. 16.

⁵ Bax: Mirzəzadə H. Azərbaycan dilinin tarixi sintaksisi, Bakı, 1958, s. 67.

ки, орада тәкрарыи иккинчи элементи — шахс сонлугу мејдана чыхыб дигтәти тәкрарыи биринчи элементинә — субъект идејасынын лексик ифадәсинә гајтарсын пә беләликлә, мүјјән сөз ардычлылығында гапалылыг, башга чүр дөсәк, чәрчәнә-диләк јаратсын.

Мүәсир Азәрбајҗан дилиндә садә чүмлә әслиндә монопредикатив структур — семантик бирлик кими чыхыш едир, јәни бурада сөһбәт һәр һансы предикативликдән дејил, формалашмыш ваһид предикативликдән кедир. Буна көрә дә бу саһадә гәршкјә чыхан проблемләрдән бири чүмләннә монопредикатив гурулушунун төкәмүлүнү иләмәк зарурати олур. Чүнки әјдмәдир ки, һәр һансы грамматик комплексин (бизим тәдгигдә-чүмләнни) һәртәрәfli тарихи инкишафынын аналити онун һәм дә мүәсир «дазранышынын», ишләм мәгамынын дәрк едилмәсинә чох бөјүк көмәклик көстәрир. Белә бир аналит ејни заманда чүмләнни текстдәклик функционал-структур ролунун мүјјәнләндирилмәси зарурәтиндән дә јараныр.

Мүәсир монопредикатив гурулуш өз дәрин гәтминдә (тарихи кечмиш мәрһаләсиндә) бир пәчә квазипредикатив (зәиф-предикатив) нөггәјә малик олмуш вә даһа сонра бу нөггәләри бир гурулуш бөјү сапаләниш варианттындан инкишаф башламышдыр.

ГЕЈД: Квазипредикатив — зәифпредикатив

Бу квазипредикатив нөггәләри структур-семантик, функционал өјрәнилмәси көстәрир ки, онларын өзләри дә даһа гәдм бир гурулушун инкишафынын нәтичәсидирләр. Даһа гәдм гурулуш исе там предикатив нөггәләри олан гурулушдур. Беләликлә, там предикатив нөггәләрә малик гурулушдан квазипредикатив нөггәләрә малик гурулуша, орадан да монопредикативлијә — бу јол Азәрбајҗан түрк дилиндә инди садә чүмлә кими тәһмишыннә дил ваһидинин кечәлији мүрәккәб инкишаф јолудур.

Дил гурулушунун гәдм заманларында чүмләдәки һәр бир чүмлә элементинин өзүндә аз-чох (гәдмдә даһа чох) предикативлик сахламасыны бир чох тәдгигатчылар гәјд етмишләр. Бу истигамәтдә әсрин әвәлиндә марағлы дилчилик көрүшләри илә танынмыш рус дилчиси Д. Н. Овсјаннко-Куликовски белә јазырды: «Дил инкишафынын гәдм мәрһаләләриндә истәвилән сөз предикатив ола биләр»⁶. Мүәллифа көрә сон-

⁶ Овсјаннко-Куликовский Д. Н. Синтаксис русского языка. С. П. — б, 1912, с. XXV.

ралар јаваш-јаваш сөз предикативликдән вә эмоционаалыг-
дан азад олмага башлајыр¹.

Бу фикирлар да тәбли белә бир гонаәти мөһкәмладир ки,
гурулуш гәдям олдуғча онда прѣдѣтналијин дәрѣәси вә сә-
пәләнмәси да күчләнәр, чоһалыр вә әксина. Бүтүн бушлардан
чыхыш едәрәк чүмләниј предикатив гурулушунун инкиша-
фында үч әсас мәрһәлә мѳәјјәнләшдирмәк мүмкүн олур;
1) күчлү, даһа дөгиг десәк ејнякүчлү предикатив нөстәләрлә
сәчѳәләнән илкин мәрһәлә; 2) бириндән башга дикәр пре-
дикатив нөстәләрни сәпфләмәсилә, күчүнү итирмәсилә бағлы,
перспективдә вәһид предикатив нөстә төмәјүлүнү һазырла-
јан елиминәсијә процесини башладағы орта мәрһәлә; 3) вә-
һид, күчлү предикатив нөстәни формалашдығы елиминәсијә
процесини баша чатдығы сон мәрһәлә.

ГЕЈД: елиминәсијә — јохолма, әрима.

Һәр бир мәрһәләниј хүсусијјәтләрн үзәриндә ајрымча дајан-
магла елә билирик ки, чүмлә гурулушунун дил сәвијјәсиндәки
дәркни асанлашдырмыш оларыг.

Бәри башдан гејд еләмәк ләзимдыр ки, илкин мәрһәләни
хүсуси тәдғигатә кәтирмәк чәтиндир. Бу һалда бир чох нәзә-
ри-һипотетик аналјишларла кифәјәтләнмәк ләзим кәлир.
Әсас чәтинлик бурада илкин мәрһәләјә хәс функцијанын
практик реконструксијәсылдадыр. Бу функцијә мәтнин вәздүр
вә көрүнүр о елә бир гәдим дөврә аид ола билир ки, һәтта
тарихи-мүгәјиссәли методун кәмәјилә белә бу мәрһәләдәки
дил функцијәсини бәрпә еләмәк мүмкүн олмур. Буна көрә да
бу функцијанын тәдғиги заманы мәнтиги үјгүнлүгларынә көрә
мүхтәлиф синтактик конструксијаларын тарихән трансформа-
сијә олма моделләнимәсини үзә чыхарып мәнтиги-тарихи ме-
тодлән (үсудлән) истифадә еләмәк даһа мәгсәдәүјгүн көрү-
нүр.

Илкин мәрһәләниј функцијәси олан мәтн (тәкст) бир нөв
синтактик континуум кимидир, елә биркәлиб вә сүраклилик-
дир ки, ондакы элементләрн һәр бири ејни дәрѣәдә пред-
икативлијә малик олдуғларындан бүтөвлүкдә предикативлиқ
бурада дифференсәл әләмәт кими ишләк ола билмир. Ону
гејд едәк ки, бу аһламда ишләдәнлән «мотн» терминини се-
мантик долуму мүәсир мәтн дилчилијинни вәһидә олан мәтн
терминини долумунун ејни дејил. Јухарыда да дејилдији
кими, бу тарихи кәсик үчүн дил материалынның олманәси

¹ Орада, хлх.

учуддан санки, јохдан барнасы јалпыз абстракт-фэрэијэви шэкилдадир вэ илкин мэрһалэ мэтин буна көрө принцип с'ти-барилэ там барна едилэ дэ билмир, белэ ки, иллүстрасијасы мүмкүн олмадығы үчүн онук һаггында јалпыз бэ'эн тэсэвүрлэрэ малик олмаг мүмкүндүр. Илкин мэрһалэ мэтин барада бу фэрэијэви тэсэвүрлэр чүмлэ гурулушунун сонракы инкишафы боју кечтији јоллары дэгиг иләмэјэ имкан верир вэ акар биз бу тэсэвүрлэрдан чүмлэтин бу күпки вэзијјэтинэ кэлиб чыха билirikсэ, о заман һэмэн абстракт фэрэијэви тэсэвүрлэрин дэ реаллыг эвасына малик олмасы шүбһэ кэ-нарна чыкыр. Илкин мэрһалэ мэтин (илкин мэти) мүасир чүмлэнин (сада чүмлэнин) рүшэјидир. Артыг бу рүшэјидэ чүмлэ гурулушунун инкишафынын орта вэ әд мүасир мэрһалэлэри, кеччөји јоллар вэ бүтүн перспективэлэр бир нөз програмлашдырылмыш шэкилдадир. Суал догур: нэ чүр олур ки, гэдим инсанын әсас чагырышлары кими өзүндэ бүтөв ситуасијаларын адыны килэјән илкин мэти кәјфијјэтчө јени мэрһалэдэ аморфлугдан, хаотик һалдан үзвләнмэјэ, космик һала кечмэјэ башлајыр вэ кечир?

Чүмлэ гурулушунун инкишафы инсанык әтраф мүһити дәрк еләмэји илә, әшја вэ предметлэри ајырмаға башладығы һадисэлэрдән баш чыхармаға башладығы бир вахтла үст-үстө дүшүр. Илкин мэтин ичиндән чүмлэнин инкишафы онун әсас дэјэг нөггөлэриники — әд вэ фе'лин сечилмеси вэ формалашмасы илә шәрһэләнир. Мәһз бу ики әсас дэјэг нөггөлэриндән сонра о бири чүмлэ үзвлэрини дэ формалашмасы башлајыр. Дил аилајышларынын синкретик шәкилдэ мөвчуд олдуғу илкин мэтидән үзвләнмэјэ кечид, көрүнүр, гэдим инсанын шүүрундакы вэ дүнјадујумундакы инкишафын гәфил вэ кэскин сычрајылыи нәтижесиндэ гэдим инсан әвәлтчө өзүнү ичиндэ олдуғу тәбиәтдән ајырыр, даһа сонра диггәтини ону әһәтә едән әтраф мүһитин үзәриндэ чәмләјир, һадисә вэ ситуасијалары, әшја вэ предметлэри бир-бириндән ајырыр, сечир, үмумиләшдирир вэ адлақдырыр, нәһәјәт, өз дил шүүрунда дәрк етмэјэ башладығы аилајышлары бирләшдирмэјэ, араларында әләгә јаратмаға башлајыр. Белэ бир әләгә шүүр сәвијјәсиндән дил сәвијјәсинә дэ кечир, шүүрдә араларында әләгә јарадылан аилајышлар дилдә идә пројексисасыны тапыр, һатта шүүрдә бэ'ән јајғыд ола билән әләгәләр дилдә әксинә, дэгиг, мөһкәм форма, чәрчинә шәлиндә, гапалылыг шәрәитиндә инкишаф етмэјэ башлајыр. Белэ бир инкишафа башлајандан сонра чүмлэ о бири орта мэрһалэ инкишафына кечир.

Гејд етмәк вәчибдир ки, јәгин ки, синтактик континуум чүм-
лө үзвләринә ајрымдыгча һәр бир үзв бу үмуми синкретик кон-
тинуумдан санки сьјрылыб чыхдыгча, өз-өзүнү «танымаға»
башладыгча ејин заманда она бу үмумиликдән, илкин мәтидән
хас олан предикативлик дәрәчәсинин дә мүәјјән һиссәсини
өзү илә үзвләшмиш һалә — орта мәрһаләјә кәтирир. Чүмлә-
нин һәр бир үзвләшмиш элементини предикативлик дәрәчәси
мүхтәлиф олур. Белә бир вәзијәтин мүмкүнлүјүнә вә онун
мүәсир шәрәитдәки реликтләриниң мөвчудлуғуна һалә
А. А. Потебја ишарә едирди. А. А. Потебјаја көрә чүмлө
элементләринә мүхтәлиф дәрәчәдә предикативлик хасдыр⁸.
Гејд едәк ки, бу мүддәәни дил тарихи бахымындан, дәгиг
десәк, фе'ли сифәт вә фе'ли бағламаларда тарихән предика-
тивлијин олмасы бахымындан тәкчә А. А. Потебја⁹ јох,
онун ардычыллары Д. Н. Овсјанико-Куликовски вә А. А. Шах-
матов да ирәли сүрүб мүдәфиә етмишдир.

«Керилмәјә кедән» хәбәр кини башга бир чүмлө үзвү—тә'-
јин һағда К. Паулун мәшһур әсәриндә охујуруғ.

Предикативликдән доған атрибутивлик һағда исә јенә дә,
Овсјанико-Куликовски јазырды.

Дәјиләнләр о фикри дә доләјисы илә тәсдиғ едир ки, орта
мәрһаләдә чүмлө элементләриниң ияси мүстәғналији онлара
завалчәдән хас олан предикативлијин һесабына олур. Бу чүр
мүстәғналијин иясибилији исә конкрет элементин (үзвүн) чүм-
лө дахилиндәки предикативлик дәрәчәси вә бу дәрәчәли
функсијасы заманы дәјишкәнлији илә мүәјјәнләшир. Ону ди
гејд еләмәк ләзимдыр ки, чүмләниң бүтүн элементләри илкин
мәрһаләдән калән предикативлији горујуб сахлаја билмәмиш-
дир. Онларын бә'зиләриндә (мәс. ияси, сифәт, әрфлә ифәдә
олан үзвләрдә) предикативлик елә бил ки, «допдурулуғ»,
бә'зиләриндә исә өз активлијини итирир, дәрәчәси азалыр вә
квазипредикативлијә кечир. Орта мәрһалә чүмлө гурулушун-
да елә бу квазипредикатив һәтмәләри олан маһијәт кини
сәчијәләндирилә биләр. Тиположи бахымдан јакын, охшар
вәзијәт унанган дилиндә мүшәһидә едилыр. Бу һалы тәсвир

⁸ Бах.: Потебја А. А. Из записок по русской грамматике. Т. I—II, М., 1958, сәһ. 171.

⁹ Маһә А. А. Потебја «Икинчи дәрәчәли хәбәр» ашләјишыннә ортаја
әтмишдир. Фе'ли сифәт вә хәборин предикативлик бахымындан ејин күч-
лүлүјү һағда бах.: Потебја А. А. Кәстөрилән әсәри, сәһ. 180. һәмчиниң
бах.: Хачнәльсон С. Д. К генезису номинативного предложения. М., — Л.,
1936, сәһ. 54.

едән акад. И. И. Мещанинов белә языр: «Белә ки, әсасән са- да чүмлә гурулушунда иштифадә едән унанган дилиндә ики предикатив форманын ујушмасы да баш верә билир. Рус дилинә тәрчүмәдә рус дилинин табесизлик вә табелилик әсаслы мүрәккәб чүмләләри олан јердә (ја'ни алтернативлик олан јердә — К. А.) бу һал табели гурулушла верилир вә бурада нисби әвәзликләр вә фе'ли сифәт тәркибләри иштирак едир»¹⁰. Аналожни вәзијјәт унанган дилинә гоһум олан нөвс дилиндә дә өз әксини тапыр¹¹.

Азәрбајҗан дилиндә белә бир вәзијјәтини реликтләринә гәдм дастанымыз «Китаби-Дәдә Горғуд»ун дилиндә раст кәлмәк мүмкүндүр. Бу дастаның Кириш һиссәсиндәки илк чүмлә беләдир: «Рәсул әлејһүссәләм дөврүнә јакын Бајат бојундан Горғуд Ата дерләр бир әр гоңду».

Формал баһымдан бу чүмләнни ики предикатив нөгтәси бардыр — бир нөгтә «дерләр» елементи илә ифадә олуноур, о бири нөгтә «гоңду» елементи илә ифадә олуноур. Буна баһма-јараг, чүмләнни гурулушуну бүтөвлүкдә мүрәккәб чүмлә ки- ми мүәјјәнләшдирмәк мүмкүн дејил, чүнки бурадаки предикатив елементләрдән бири олан «дерләр» орта мәрһаләјә хас сәчијјә ки ми дикәр предикатив елемент олан «гоңду»-дан зәифдир, онларын предикативлик дәрәҗәси ејни дејил. «Дер-ләр» елементи чүмләдә квазипредикатив элемент ки ми чыхыш едир. Беләликлә, илкин мәрһаләнни мөһсулу ки ми чүмләнни гурулушунда ики предикатив нөгтә мөвчуддур — бунлардан бирини там предикатив нөгтә ки ми, о бирини квазипредикатив нөгтә ки ми сәчијјәләндирмәк мүмкүндүр. Квазипредикативли- јин јаранмасынын сәбәбләриндән ән башлычасы ујғуусузлук- дур. Елементин структурунун, формасынын онун функција- сына, чүмлә даһилдәки мөвҗејнә, вәзифәсинә ујғуусузлу- гу үзүндән бурада предикативликдән квазипредикативлијә кечидин шәһиди олуруг. Көркәмли түрколог Н. З. һачијева да гејд едир ки, «ики фе'ли чүмләнни биркәләшмәсиндә асы- лы чүмләнни фе'ли грамматик трансформасијаја уғрајыр (ја'ни бизим һалда дил шүүрунда фе'ли сифәтә чөвҗи- лир — К. А.), фе'лијини итириб, адформалылыг кәсб етмәјә мејл кәстәрир».¹²

¹⁰ Мещанинов И. И. Проблемы развития языка. Л., 1975, с. 107.

¹¹ Јенә срада.

¹² Гаджиева Н. З. Основные пути развития синтаксической структуры тюркских языков. М., 1973, с. 50.

Дастандан кәтирдиймиз мисалда «дерләр» формасы күчлү предикатив мәрказ кими дәрк едилә билән грамматик мәзмун дашымыр вә буна һәмән чүмлә дахилинда ештијачни азалдығы үчүн форма-мәзмун ујғунсузлугу, ја'ни көһнә мәзмун долумунун башламасы баш верир. Јени мәзмун долуму, фе'ли сифәт мәзмунудур вә көһнә форманын ичиндә бу мәзмун адекват функцијанын ортаја чыхмасы илә јараныр.

Бу чүр һалларла әлагодар И. И. Мешаниновун сөйләдији белә бир фикир мараг доғурур. О јазыр: «Һәр грамматик формаја мүвјән мәзмун ујғун кәлир, һәм дә ки, һәм форма, һәм мәзмун һәр икиси һәрәкәтдә, дәјишмәдә олур. Мәзмунун дәјишмәси һојата јени форманын колишини тә'мин едир, амма дәјишмиш мәзмун көһнә формаја да долдурула биләр»¹³. Форма, онун мәзмуну (мә'насы) дәјишдирилмиш олса белә, сахланыла биләр. Мешаниновун бу гејди «Китаби-дәдә Горғуд» дастанындан нүмунә кими кәтирилмиш чүмләјә там шамил едилә биләр. Бу чүмләнни мә'на гурулушукун бәрпасындан сонра, ја'ни көһнә форма илә јени мәзмун арасында ујғунлуг јараданнан сонра онун гурулушу мүасир дил шуурунда өз јерини бу шәкилдә алыр: Рәсул әлејһүссалам дөврүнә јакын Бајат бојундан Горғуд Ата дејилән бир әр голду.

«Дерләр» элементини функционал јөнү бизә бу гурулуша грамматик мәзмун сәтһиндән јанашыб, ону трансформасија етмәк имканы верир. Мәһз трансформа уғрајан фе'ли сифәтдә А. Н. Кононовун кәстәрдији кими хәбәрлик ајдын көрүнмәјә башлајыр.¹⁴

Бу хәбәрлик мүрәккәб бүтөвүн сонракы һиссәсиндәки мүбтәданын (әр элементини) мәзмунуну ачан хәбәр-атрибут кими чыхыш едир. Бу элементни белә бир сәчијјәсинә мәрһум профессор Әләвсәт Абдуллајев дә вахты илә диггәт јетирмишди. К. Броккелманын зрдынча о да гејд етмишди ки, белә дил комплекси тә'јин будаг чүмләләриниң әмәлә кәлмәсиниң әсасы олмушдур.¹⁵

Марағлыдыр ки, бу чүмлә тили «Китаби-дәдә Горғуд» дастанында бир, јәканә нүмунә илә тәмсил олунмамышдыр,

¹³ Мешанинов И. И. Кәстәрилән әсари, с. 307.

¹⁴ Бах: Кононов А. Н. Китаби-дәдә Коркут (грамматическе заметки) Азерб. ССР ЕА Хәбәрләри, ичтимал едиләр серијасы, Бахы, 1965, № 4, с. 77.

¹⁵ Бах: Абдуллајев Ә. З. Китаби-дәдә Горғуд дастанларында табели мүрәккәб чүмләләр — С. М. Киров адына АДУ-нун елми әсәрләри, дил вә әлабийјат серијасы, Бахы, 1973, № 2, с. 63.

она кифајот гадар раст келипир: Турсузамыш дерларди Огузда бир јикит варды; Дирсә хан дејирларди бир бајин оглутизы јохду; Гысырча јенка дерларди бир Хатуи варды ва с. ва н. а.

Бу нүмунеләрде дә сјнилә јухарыда һаггыида бир гадар келиш сөз ачмыла чүмлөдә олдуғу кими «дерларди-дејирларди» сөз формасы тәбиә ки, мазмун-форма ујгунсузлуғунуи платформу кими, дил гурулушунуи дәрни татларында келәп мүбаризәдән хабәр есрир ва бу ујгунсузлуғ да мүасир дил шүүрунда јухарыдакы мисалда олдуғу кими, фе'ли сифәтә чеврилкниш шәкилдә дәрк кә габул едилир. Һәтта јени мазмунда, фе'ли сифәт мазмунунда белә, онун әвиәлки предикатив кечмиши дујулмагда давам едир.

Бәзи түркологлар башга түрк дилләриниш материалы әсасында бу типли конструксиялары чүмлә охшары кими көтүрмүрләр. Көрүнүр, дил материалларыныи бәлли тарихи кәсијә анд олмасы артыг онлара да предикативлији «көрмәји» сон дәрәчә чәтипләшдирир. Мәсәлә, проф. С. П. Иванова хәрә тәјини конструксияларда садә чүмлә охшарыны ахтармағ дузкүн дејил. Бурадән да мүәллиф чүмләнин асылы һисқәләриндә предикативлик моментини инкар едир¹⁶.

Н. З. Начыјеванын исә мөвгәји фәрғлидир. Она хәрә трансформасия заманы фе'лијин әәифләмәсини ики үсулу мүәјјәнләшдирилә биләр ки, буилардан бири *verbum finitum*-ун фе'лији чох чох әәифләмиш фе'ли ада кечмәсидир.¹⁷ Көрүндүјү кими, «фе'лијин чох-чох әәифләмәси» реликт кими мүәјјән тәјини конструксияларыи мазмунунда тала билир ва бизим ајырдығымыз марһәләләри сәчијјәләндирмәк үчүн әсәс чыхыш нөгтәләриндән бири олур. Бизим көстәрдијимиз нүмунәләрдән дә көрүндүјү кими, бурадакы «дерларди» фе'л формасы өз функцијасына хәрә фе'ли сифәт охшары кими чыхыш едир, она ујрун кәдир, мүасир дил шүүрунда мәһз фе'ли сифәтә «трансформ» олуиур. Јенә дә Н. З. Начыјеванын бир фикрини бурада јада салмамағ олмур: «Һәр бир дилдә грамматик камиллијә мә'лум мејл, јә'ни ујгун мә'налар үчүн хүсуси грамматик бичимләр јаратма мејли мөвчудур»¹⁸. Беләликлә, јени функцијаныи мејдана чыхмасы преспективдә, мәсәлә, јени фе'ли сифәт формасыныи да јаранмасына кәтириб чыха-

¹⁶ Бах: Иванов С. Н. Очерки по синтаксису узбекского языка, Л. 1959, с. 88; Јенә онун. Ридословное древо тюрк Абу-л-гази хана, Дзшканд, 1969, с. 179.

рыр ки, бу јени формада Н. З. Гачијсванын гәјд еләдији кими, «фе'лялялик кифајәт гадәр горунуб сахланыр».

Нәзәрдән кечирилән һала тарихи дил кечмишинин галығы кими бахмаг өзүнү принцип е'тибарилә доврультса да, демәлијик ки, бә'зән мүасир дил материалында да чүмлә дахилиндә елә «синтактик сәркүзәштләрә» раст кәлмәк олур ки, форма-мәзмун ујғунсузлуғларыны онларда да шамил еләмәк бир елә чәтинлик төрәтмир. Дил элементинин формасы илә мәзмуну (бизим һалда функцијасы-вәзифәси) арасындакы бу чүр ујғунсузлуғлар мүрәккәб гурулушларда да өзүнү көстәрир. Мүг. ет.: Ананын инди дә өмрү кечиб әлдән дүшүб, сән дә ону ахыр күнүндә көздән гојмајасан, һәм мәним руһум сәндән разы олар, һәм аллаһ (Ә. һагвердијев).

Бу мисалда арзу шәклиниң формасы олан гојмајасан әлиндә шәрт шәклиниң функцијасындан чыхыш едир¹⁷. Буна көрә дә демәк олар ки, ондакы предикативлик ачыг-ашкар әәифләмишдир. Тәмиз шәрт формаларында һәмишә квазипредикативлик олур, белә ки, бу квазипредикативлик шәртлилик сәһәсиндән кәнардакы әсас компонентин там предикативлијинә мүрәккәб комплекс дахилиндә шәраит јарадыр. Бундай алава, мисалла бағлы арзу шәклиниң формалары там һүгүғлу предикатив элементләр кими чүмләнниң јәлиһә постпозисијасында (сон мөвгәјиндә) јер тута билир. Мүг. едн: **Амма бу сәһбәти бир јердә ачыб данышмајасан** (Ә. һагвердијев).

Беләликлә, дејиләнләрдән о ајдылашыр ки, бу грамматик форманың предикативлији демәк мүмкүнсә, «дондурулуб» вә мөгсәддән әсмыл олараг актуаллаша биләр. Амма әкәр постпозисијада бу гурулуш күчлү әвр мәзмуну ифадә едәрәк там предикативлик билдирисә, интерпозисијада (орта мөвгәдә) **гојмајасан** формасынын грамматик мәзмуну (постпозисијадакы вә интерпозисијадакы формаларла ејни формал әләмәтләриң олмасына бахмајараг) ачыг-ашкар шәрт чалары билдирир. Шәрт чалары билдирилән интерпозисијада предикативлијин әәифләмәси мүшәһидә едилир, постпозисијада ејни форма предикативлијини күчләндирир, дон ачылыр. Форманың предикативлик кизләтмәси бир позисијада мәзмунла ујғунсузлуғ, диһәр позисијада мәзмунла ујғунлуғ јарадыр.

¹⁷ Бах: Гаджиева Н. З. Основные пути развития синтаксической структуры тюркских языков. М., 1973, с. 213.

¹⁸ Н. З. Гаджиева. Көстөрилән әсәри. с. 212.

¹⁹ Мүг. ед.: Мирза Рәһимов. Азәрбајҗан диләндә фе'л шәкилләриң формалашмасы тарихи. Баку, 1965, с. 87 — 91.

Мәзмүлө у/гунсузлуг жаранан интерпозицияда предикатив-дијин ээифләмәси сонучунда элемент бүтөлүкдө квазипредикатив маһижәт кәсб едир.

Чүмлә гурулушунда квазипредикатив һөғтә тә'јин олунана мүнәсибәтдә постпозицияда јерләшәк фе'ли шәхсиз формалары илә јарадыла биләр. Мүғ. ет: Бир һәфәр чаван оғлан баш вә бығы ағармыш, бир чувала башын сөјкәјиб јатыб (Ә. һағвердијев). Бурада Әскәр ики һәфтәнин ичәрсиндә башына кәләһләри түфәнки адамларә тутмуш һағыл еләјиб гуртарандан сонра деди (Ә. һағвердијев).

I мисалда «ағармыш», элементини күчлү предикатив «кечмишина» далаләт едән амил онун постпозициясы, ја'ни өз тә'јинолуһанына (оғлан) мүнәсибәтдә сон мөвгејидир.

II мисалда квазипредикативлији -муш (тутмуш) формали элементин интерпозициясы шәртләндирир.

Беләликлә, интерпозициянын мүүјән мә'нада кәсби постпозиция кими ишләнмәсини дә нәзәрә аларағ гејд едәк ки, -мыш -миш предикатив формасы интерпозициядакы элементин тәркибиндә ишләнәрәк тамәмилә јени грамматик мәзмун кәсб едир. I мисалда фе'ли сифәт кими, II мисалда исе фе'ли бағлама кими дәрк едиләр. «Ағармыш» фе'ли сифәтинин тәркиб элементи кими -мыш формасы әсәсән атрибутивлик јаратмаға хидмәт едир (фе'ли сифәти бүтөлүкдә оғлан субъекти илә әләғәләндирир). Сада чүмләдә исе -мыш формасы, II мисалда оддуғу кими, фе'ли бағламалыға да кәтириб чыхара билир вә бундан башға зәрфлик мә'насы да билдирир²⁰.

-мыш формасынын квазипредикатив маһижәтинин һеч бир шүбһә јаратмамасы үчүн, бизчә, хөстәрмәк ләзһмдир ки, бу форма өз-өзлүјүндә дашыдығы функцияда у/гун шәкһлдә там предикативлик дә билдирә билир. «Китаби-Дәдә Горғуд» дастанында бу һала да раст кәлмәк олур. -мыш формасы бурада чүмләнин постпозициясында III шәхслә әләғәдә ишләһир. Мәсаләп: 1) Дәдә Горғуд оғланын атасына сөјләмиш, жәрәлим, хашым, нә сөјләмиш; 2) Хан ғызынын евиндә гул-хәләјиг түкәмиш.

Мүвәсир дилдә бу мисалларын гурулушунда дәјишиклик нәзәрә чарһмыр (Дәдә Горғуд ... сөјләмишдир вә Хан ғызынын евиндә ... түкәмишдир). Әкәр мүвәсир Азәрбајчан түрк дилиндә — мыш формасы III шәхслә бағлы мүтләғ постпози-

* Бах: Гаджиева Н. З. Көстөрмәлә әсәри, с. 300

сијада чыхыш едә билмирсә, мүасир түрк дилинде бу форма белә бир ямкана маликдир. Мүасир түрк дилинде — мыш формалы элемент һәм тә'јин функцијасында препозисијада (мүг. ед.: *gelmiş tren*), һәм дә хәбәр функцијасында постпози-
сијада (мүг. ед.: *tren gelmiş*) чыхыш едир²¹.

Түрк дилинде -мыш формасынын предикативлији бүтүн ишләм мағамларында Азербайжан түрк дилиндән бу чәһәттән фәрғләнимәси һәм дә онулла әлағәдардыр ки, түрк дилинде -ыб формасы ишләк дејил, функционал күч бу истиғамәтдә садәчә -мыш формасынын үзәриндәдир²². Азербайжан түрк дилинин тарихиндә дә позисија илә бағлы тахминән ујғун һалы мушаһидә етмәк мүмкүндүр. -Мыш формасынын предикатив функцијасы бу формалы элемент фе'ли сифәт кими чыхыш едәркән, анчаг бу элементни тә'јинсидилә-
нә мүнәсибәтдә постпозијасына керә горунуб сахланыр. (Бир гәдәр әввәлки мисалы хатырлајаг). Түрк дилләриндә предикатив форманын чүмлә сонундакы мөвгәјини пәзәрә алааг, белә постпозијасынын предикативлијә хидмәт едән көһнә функцијаны горума тәмајүлү кими гијмәтләндирмәк олар. Көһнә функцијанын горунмасы тәмајүлү гисмән тә'јин-
олунана препозијада мушаһидә олунар. Башга сөвлә, предикатив формалы элемент өз јени (препозитив) мөвгәји илә чүмләнни ади үфиги фәәлијәтиндә јени, әләвә преикатив «бирвә» јараямасына тәкян верир. А. Н. Кононовун түрк дили илә әлағәдар гејд етдији кими «... бу формалар (јә'ни фе'ли сифәтчи -miş/-miş, уасақ, уаг формалары — К. А.) будаг чүмлә јаратмадан чүмләнни иккичи (табеолап) мәркәзини әмәлә кәтирир...»²³. Түрк дили синтаксисинин башга мәшһур тәдгигатчыларындан С. А. Соколов һәмчинин гејд едир ки, «мүасир түрк дилинде ишләдилән бүтүн фе'ли сифәт форма-
лары (-ап, -miş, -г, -асақ) квазинчүмлә предикатлары ола бәлирләр»²⁴.

Бу гејдләри там шәкилдә Азербайжан түрк дилинә дә шә-
мил етмәк олар. Бунулла јанашы Азербайжан түрк дилинде һәм дә -мыш формалы элементни тә'јинолунана мүнәсибәтдә

²¹ Бах: Кононов А. Н. Грамматика современного турецкого литературного языка, с. 252.

²² Кононов А. Н. Кәстәрилән әсәри, с. 252.

²³ Кононов А. Н. Кәстәрилән әсәри, с. 252.

²⁴ Соколов С. А. Исследование по синтаксису сложного предложения в современном турецком литературном языке. Автореферат докт. дисс., М., 1974, с. 32.

постпозитивликдән препозитивлија кечидини мұшаһидә едик. Беләликлә дә, бу форманын предикативлијини итирмәси бүтүн структур фазаларда (мәрһәләләрдә) өзүнү кәстәрир (јухарыда кәтирилән мисаллар буну сүбүт едик). Биз ону да гејд едә биләрик ки, -мыш формалы элемент әввәл-әввәл чүмлә постпозисијасында там парадигмада ишләниб. Сонрақы мәрһәләдә өз дахилиндәки потенциал тә'јинедичилик идејасынын инкишафы илә әлағәдәр бу формалы элементни интерпозисијаја «сәркүзәшти» башланыр, даһа доғрусу, бу интерпозисија әслиндә тә'јинолунаны постпозисија вәзижәтнин формалашдырыр вә сонунчу фазада бу форма тә'јинедичи функцијасында кет-келә даһа чоғ хүсусиләшәрәк тә'јинолунана мүнәсибәтдә өз јерини (мөвгејини) бир гәдәр дә дәјишир, түрк дилларинин апарычы синтактик гануналарында биринә әсасәл тә'јинолунана мүнәсибәтдә препозисијаја кечир. Бу синтактик «сәркүзәшт» тәби ки, -мыш формасынын илкин грамматик мәзмунуна тә'сирини кәстәрмәниш галмыр, нәтичәдә онун илкин там предикативлији һәр јердәјишмәдә зәифләјир, әммә орасы да вар ки, там оларағ јоғ олмур.

Маһз орта мәрһәләдә биләвәситә монопредикатив чүмлә гурулушуна кечид просеси башланыр. Бу кечидин әсас стимулу (тәһрикәдичи сәбәби), бизим артығ гејд етдјимиз ки ми, форма илә (формаја һәм дә позисија дахилдир) грамматик мәзмунун ујғунсузлуғу олур. Функцијанын дәјишмәси, ујғунсузлуғун јаранмасы чүмлә гурулушунда мүәјјән предикатив формалары зәифләдәрәк бүтөвлүкдә бу гурулушу монопредикатив бирлија чевирир.

Монопредикатив гурулуша кечид каскин грамматик-семантик сычрајышларла баш вермир. Јени мәзмуна ујғун форманын (вә позисијанын) әлдә едилмәси үмуми грамматик системин ганунаујғун инкишафынын, элементләрин чүмлә тәркибиндә функционал-грамматик әлағәләрини тәби, спонтан инкишафынын нәтичәсиндә баш верир. Хүсуси оларағ демәк мүмкүндүр ки, чүмлә гурулушунун монопредикатив такамүлү фе'лин шәхәсиә формаларынын формалашмасы вә инкишафы, ејни заманда онларын мүәјјән позисијада мөһкәмләnmәси вә ситуәсија тәрәфиндән ајрылачағы мүмкүн олан интонатив предикатларын мүәјјәнләшмәси илә барлыдыр.

Сонунчу мүддәаны о тип чүмләләрә анд етмәк олар ки, онларда формал оларағ ајрылмыш *verbum finitum* ујғун интонасија илә мұшајәт едилмир. Мүг. ед.: Өлдү вар, дөндү Јоғдур. Бурада формал шәкилдә предикативлик ифадә едәв

«өлдү» və «дөндү» элементлери хусуси предикативлик интонасијасындан мәрһум олдуглары үчүн адресатын дил шүүрунда функционал бахымдан предикатив элементләр кими дәрк едилмирләр²⁶. Әдәби дил нормаларыны, үмуми мазмуну сахламагла бу синтактик комплекс белә трансформатив мүмкүндүр. Өлмөк вәр, дөnmөк јохдур. Демәли, гејд етдијимиз кими, интонасија *verbum finitum*иң фе'лин шәхссиз, тәсрифләnmәјән формасына (мүг. ед.: өлмөк вә дөnmөк) кечидиңдә мүстәсна рол ојнајыр.

Бизә белә кәлир ки, фе'лин тәсрифләnmәјән формаларына там предикативликдән квазипредикативлијә кечидиң реал мәһсулу кими бахылмасы бу форманың чүмләнни үмуми контекстидәки мөвге вә функцијаларының даһа дәгиг вә һәр-тәрофли ачыглапмасына кәтириб чыхарыр. Өз нәvbәсиңдә монопредикатив маһијјәт дә нәгичәдә даһа кәскиңи шәкилдә үзә чыхыр.

Ону да гејд едәк ки, чох заман чүмләнни мүасир вәзијјәти белә гурулуш бахымындан там шәкилдә ифадә олунмуш «идеял» монопредикативлик нүмајиш етдирир. Буну да тәбиңи ге-бул сләмәк ләзимдыр, чүнки чүмләнни һәр сонракы вәзијјәтиндә тарихликдән бахсағ, һәр әввәлки вәзијјәтиңи мүсјјән илзәри галмамыш дејил. Монопредикатив чүмләнни да гурулушунда бу бахымдан дондурулмуш реликт, полипредикативлијиң вә квазипредикативлијиң чох заман дәриндә кизләдилмиш әләмәтләрини сахлајән элементләрә раст кәлмәк мүмкүндүр.

Гејд: Полипредикативлик — чох предикативли негтәләрә малик.

Монопредикатив гурулуш бу элементләрдән гачмаға, олары елиминасијалашдырмаға, јә'ни јохалтмаға, ичиндә өритмәјә чалышыр вә буну әсасән сөз сырасының, позисијаларын јер дәјишмәси, јеки функцијаларын мејдана чыхмасы, чүмләнни интонасијасының ролунуң артмасы илзә вә башға васитәләрлә һәјәтә кечирир. Бунуңла әләгәдар полипредикативлијиң монопредикатив гурулушун ичиндә «кизләниб сахланмасына» мисәл кими белә бир һалы кәстәрмәк олар. Бу, чүмлә јаранан просессдә адресатә јөнәлмиш суал кими чох дәрин гәтдән үзә чыхыр. Бу һалда тәбиңи ки, мағма ујғун оларағ ики предикатив мәркәздән данышмағ олур: булардан

²⁶ Мүг. ед.: Абдуллајев Ә., Сејидов Ј., Нәсәнов А. Мүасир Азәрбајҗай дили, Бақы, 1972, с. 103 — 104.

биринчиси формал ифадә олунмуш суал сәчијјәли предика-
сиянын формалашмасындан јараныр, икинчиси исә өз ади
сон позиция јериндә олмалы предикатив мәркәздир. Орта
позициядакы предикативлијин суал сәчијјәси һәм суал әвәз-
ликләринин көмәјилә, һәм дә предикатив сөзләрин көмәјилә
эмәлә кәдир. Буувила јанашы, башта мејл дә һәрәкәтә кә-
дир — бу да онда өзүнү кәстәрир ки, чүмләнни ишләнмә про-
сесиндә монопредикативлијин «өзүнүһифәзмә» принципи әса-
сында суаллыг предикасиясы елиминасияја уграјыр, бу
предикасияны данышанын нәзәрдә тутдугу үмуми, стратеги
мәгсәди вә она ујғун сечдији интонасиясы јохалмаға кәтирир.
Нүмуналәрә мурачиәт едәк: Бәј, һараја кедәчәксән, кет,
сөзүм јохдур. (Ә. һагвердијев).

Монопредикатив чүмлә кими бурада бүтүн синтактик
комплексә дејил, анчаг онун бир һиссәсини кәтүрмәк олур:
Бәј һараја кедәчәксән... Анчаг нәгли-бирләшдиричи интона-
ајырмаг мүмкүндүр: суал гисминә вә чаваб гисминә. Суал
гисми суал әвәзлији вә *verbum finitum*-ла ифадә олунур:
Бәј һараја кедәчәксән... Анчаг нәгли-бирләшдиричи интона-
сия чүмләнни суалла битирмәјә вә сәрһәди бурада чызмаға
имкан вермир, бу сәрһәдин ичиндә чаваб гисминә дә ејни
синтактик комплексә даһил едир. Мәһз бир-бирилә мәнтиги-
грамматик узлашмада бу һиссәләр ваһид әмр мәзмунунда чы-
хын едә билирләр. Бундан әлавә структур һиссәләрин узлаш-
ма (ујғунлашма) мәгамында шәртлик чалары да үзә чыхыр
ки, бу да һамин һиссәләрин даһа чох семантик бирләшмә-
синә кәтириб чыхарыр. Гиссәләр нә гәдәр сых бирләширсә,
суал гисминин бүтүн чүмлә үчүн нәзәрдә тутулан структур-
предикатив өзүнәмәхсуслуғу дә бир о гәдәр әәифләјир. Суал
биләваситә чаваб тәләб еләмәкдән чох-чох узаглишыр вә
коммуникатив актда тәдричән елиминасияја уграјыр. Амма
бунула јанашы, онун формал ифадәси дә галмағында давам
едир вә мәһз бу бизә әсәс верир ки, ону монопредикатив гу-
рулушлу чүмләнни квазипредикатив нөгтәси кими мүәјјән-
ләшдирәк.

Данышыг дилиндә чүмлә гурулушундакы квазипредикатив
нөгтәләр һәм дә «вар», «јох», «һә»... кими мүәјјән предикатив
сөзләрин көмәји илә јараныр. Бу предикатив сөзләр иттг аха-
рынны мүәјјән кәсияндә санки адресатын информәсия гә-
булетмә габилитәтинин дәрәчәсини јохламаг үчүн ишләди-
лирләр. Амма бу мәгамда да конситуатив (гејд: контекст вә
ситуәсия) бағлылыг, ејни заманда мәгсәдјөнлү интонасия

адресаты формал предикативлик иллүзијасында гуртары, ола бу квазиншаројә реакция вермәмејә әсас верирләр. Да-
нишынг дилиндән алдыгмыз бу мисаллара дигтәт едәк:

1) Аслан вар һа — о күн мәнә буну деди.

2) Аслан јохду, дүнән еланди.

Мараглыдыр ки, бу тибли конструксияларла башга түр
дилләриндә, конкрет олараг сарыг југур дилиндә ишләнән
конструксиялар арасында узаг кепетик әлағә мүшаһидә ет-
мәк мүмкүндүр. Бу дилин тәдигатчысы Е. Р. Тенишев тејд
едир ки, бурада синтактик комплексин гурулмасында нәјинсә
мөвчуддугуна ва ја јохлугуна мәһз предикатив сөzlәр ишара
едир вә белә бир мисал кәтирир: Улагы јох киши мәскән
салды²⁶. Азәрбајҗан түрк дилиндә бу чүмләјә фе'ли сифәт
тәркибли чүмлә мүнәфиғ кәлир: Улагы олмајан киши мәс-
кән салды. Бу ики мисалы мутәјссә едиб белә бир фикре
кәлмәк мүмкүндүр ки, интерпозициядаки предикатив сөzlәр-
лә фе'ли сифәт тәркибинин предикативлик дәрәҗәләри ејиндир.
Чүнки мүхтәлиф түрк дилләриндә онлар чүмлә дахилиндә
ејни мөзгедән башга, һәм дә ејни функцијада чыхыш едирләр.

Әдәби норма вә онун позулмасы һалларыны, имканлары-
ны тәдгиг едәндәрдән Прага дилчилик мәктәбинин феал үзү
Ј. Мукаржовски белә јазырды: «Һәр һансы бир дилдә әдәби
норма нә гәдәр мөһкәм олурса, онун позулмасы имканлары
да бир о гәдәр рәйкарәйкләшир вә белә дилдә поетик јарады-
чылығ имканлары да кениш олур. Вә әксинә дил нормасы нә
гәдәр зәиф һисс едилурса, онун позулмасы имканлары да бир
о гәдәр азалыр вә поетик јарадычылығ имканлары да бир
о гәдәр зәифләјир»²⁷.

Бизә белә кәлир ки, бу үмуми вә доғру мүддәаны мо-
нопредикатив гурулуша тәтбиғ етсәк дејә биләрик ки, дилдә
монопредикатив чүмлә гурулушу нә гәдәр мөһкәмдирсә онун
потенциал позулма һаллары да бир о гәдәр чоғдур. Буну бир
гәдәр кениш изаһ етмәк мәгсәдәүјүн вә марағлы оларды.

Монопредикатив гурулушулу чүмләннн тәркибиндә һәмишә
мүәјјән еллиптик вә ја јарымчығ мәғамлар вардыр ки, по-
тенциал долум үчүн онлардан һазыр шәкилдә истифадә етмәк
мүмкүн олур. Опларын долуму һәм чүмләннн үмуми мазмун-
грамматик гурулушу вәсәтәсилә, һәм дә даһа кениш контекст

²⁶ Тенишев Э. Р. Строй сарыг — югурского языка. М., 1976, с. 146.

²⁷ Мукаржовский Я. Литературный язык и поэтический язык. — Топду:
«Пражский лингвистический кружок». М., 1967, с. 408.

васитәсилә баш верә биләр. Марағлыдыр ки, чүмләнни башга элементләридә мугајисәдә фе'л даһа тез вә асанлығла бура-хыдыр, белә ки, «тез-тез бурахылмасына бахмајарат, мәһз о, чүмләнни (контекстдән көнарда белә) мәзмунуна алашылмазлығ кәтирмәјән јекаһә компонентдир»²⁸.

Чүмлә тәркибиндән формал оларат «итмәсиннә» бахмајараг фе'л ондакы функцијаны горујуб сахлајыр иә мәһз буна көрә дә истәнилән заман ону асанлығла еллиптик мөгамында бәрлә еләмәк мүмкүндүр. Ејни шеји предикатив һаңда да сөјләмәк олар. Азәрбајчан түрк дилиндә предикат форма тәкчә ифадә олузма мә'насына дејил, һәм дә функционал мә'наја маликдир, буна көрә дә онун еллиптик һалы, үмумијјәтиә, јохлуғу кими гүјмәтләндирилмир. Мәс.: А киши, бууну әли тәмиз, ајағы тәмиз-чичәк кими (Ә. һәғвәрдијев).

Предикативлијни бурада көрүнмәјән формал ифадәси -дыр шәкилчәсидир. Ону функцијасына көрә асанлығла бәрлә едә биләрлик. Бу функција өз дәјәрни конситуатив тәзјигә, гурулуш инерсијасына (гејд: әввалки даһили күч) вә бир да интонасијаја көрә итирмир. Бәрлә едилмиш вариантла мугајисә едни: «А киши бууну әли тәмиз, ајағы тәмиздир, чичәк кимидир».

Индичә дејиләнләрлә әлағәдәр диггәти бу мәсәләләрә јә-нәлтмәк истәрдик:

1. формалашмыш монопредикативлијн мугајән синтактик комплексни сон инкишаф нөгтәси кими гәбул етмәк олармы?
2. чүмләнни монопредикатив гурулушуну формалашмасы илә предикативлијн әифләмәси (әвалмасы) процесини битмиш сәјмәг олармы?

Билә белә кәлир ки, бу суалларын һәр икисинә мәһфи ча-вәб вермәк ләзимдыр. Әкәр чыхыш нөгтәси кими предикативлијн Азәрбајчан түрк дилиндә чүмлә гурулушуну әввалки мәрһәләләриндә даһа бөјүк рола малик олдуғуну көтүрсәк, о заман Азәрбајчан түрк чүмләсиндә предикасија јүклү элементларин кет-кәдә әзалдығыны вә буна мугафиг үмуш предикативлијн әифләмәси тенденсијасыны нәзәрә алмалыҗыг. Чүмлә ајры-ајрылығда, изола едилмиш шәкилдә дејил, компоненти олдуғу контекст даһилиндә ишләндији үчүн предикативлијн јохалмасы процесини дә инкишафыны давам етдирир.

²⁸ Александров Н. М. О предикативном отношении — «Теоретические проблемы синтаксиса современных индоевропейских языков. Л., 1975, с. 136.

Чүмләдән даһа јуксак структур-семантик бирлик олан мәти өз полипредикативлија илә дахилиндәки чүмләнни структур мүстәгиллијина, ајандыр ки, тә'сир кәстәрир. Мәһз текстин сәјәсиндә онун тәркиб компонентлијил, јә'ни ајрыча чүмләнни гурулушундаки предикатив формаларын (фе'ли чүмләләрдә — фе'лин, номинатив чүмләләрдә предикативлик шәкилчәсинин) мүхтәлиф шәкилдә еламинасијасына раст кәлмәк олар.

Нәһәјәт, бу һиссәни сонунда бүтөвлүкдә синтактик тәсвир үчүн чүмлә тәдигинин бу аспекти, јә'ни ајрыча чүмләнни монопредикатив тәшәккүлүшүн изләймәсә нә верир суалына җаваб вермәјә чалышаг.

Биринчи нөвбәдә җаваб верок ки, белә тәдигини нотичәси кими тарихи инкишафын үч мәрһаләсинин дил сәтһиндәки јекуулары хусуси структур парадигма јарадырлар. Бу парадигманын үзләри булардыр:

- 1) һәр һансы синкретик бирлик,
- 2) квазипредикатив гурулуш,
- 3) монопредикатив гурулуш.

Бу гурулушларын һәр бири синтактик инкишафын мүәјјән мәрһаләсинә аид олуб бу мәрһаләнни конкрет јекуу, ваһиди кими чыгыш едир.

Тәдигат кәстәрир ки, предикативлик дил тарихи бојунча гејри-стабил категорија кими өзүнү кәстәрир. һәр бир грамматик категорија кими, о да тарихи бахымдан дәјишкән категоријадыр. Бууула алағадәр белә бир факт диггәти чокир. Мүәсир роман дилләринин тиположи сәчијјәләриндән бири кими табели мүрәккәб чүмләләрин ихтисары нә садәләр чәркәсинә кечмәсә мејли мүшаһидә едилир. Бу да табели мүрәккәб чүмләнни мә'насынын фе'ли тәсрифләнмәјән формалары: инфинитив, фе'ли баглама, фе'ли сифәт, суики (румин дилдә) формасы вәситәсилә верилмәсиндән јараныр²⁹. Белә бир һал, бизчә, ону да үзә чыхарыр ки, Азәрбајҗан түрк дилдәки монопредикатив гурулушлу чүмләнни тәшәккүлү уникал бир һал дејил, башга дунја дилләри аиләләринә мәнсуб дилләрлә тиположи аналожијасы олан һалдыр.

Беләликлә, чүмлә тарихи инкишафы просесиндә бир һалдан башга бир һала кечид трансформасијасында өзү-өз структур-мәзун дүзәннин нә функционал јөнүвү дәјишир. И. И. Ме-

²⁹ Баһиш: Грамматика и семантика романских языков (к проблеме универсалий) М., 1978, с. 183.

шанинов язырды: «Нитг ийкишафынын бүгүн периодлары үчүн чүмлөниң ејин, дојашмээ галаң догиг то'јинини вермэк мүмкүн дејил»³⁰. Буна бәнзәр фикри ондан әпәл көркөмли дил тарихчиси А. А. Потебија да сөйләјирди: «Заманың аз-чох бәларли узантысында көтүрүлән дил тарихи чүмлөниң бир неча то'јинини вермәлидир»³¹.

Ајдын олур ки, чүмлә гурулушунда предикатив марказларни мөвчудлуғундан асылы олараг онун мүхтәлиф вәзијәт-ләриниң, һалларыны тәдгиги дә ејни гала билмәз, материалдан асылы олараг бу тәдгиг дә дојишмәлидир. Белә тәдгигләр јухарыда кәтирилән парадигманың үзәләриндә семантик-функционал ағырлығны мүәјјәйләшмәсә, синтактик комплексләриң семантик вә информатив долумларының изләнмәси вә башга ујғун истигамәтләрдән апарыла биләр. Бизә белә кәлир ки, мүхтәлиф мәрһәләләрдәки синтактик комплексләриң тәркиб компонентләриниң актуаллыг бахымындан дүзүмүнү вә тәбиң ки актуал үзләнмәсини өјрәнмәк дил тарихи үчүн мәртәблы оларды. Мүәјјән синтактик комплекслә конструктив әсәс вә функционал јән арасында дәриң мүнәсибәтләри өјрәнмәк мүхтәлиф мәрһәләләрдәки парадигма үзләрини гаршылашдырмаг бахымындан да фајда верәрди.

Дејиләнләри үмумиләшдирсәк, белә бир нәтичәә кәлмәк мүкүндүр ки, чүмләдә предикативлијни дәрәчәси вә предикатив марказ вә нөгтәләриң сајы бир чох тәдгигатчыларың гејд етдији кими синтактик гурулуш үчүн мүстәсна эһамијәт дашымагла јанашы³², ејни заманда мүәјјән структур ме'јар ролуну да ојнајырлар. Монопредикативлик садә, бир чүмлөни сәчијәләндирирсә, полипредикатив гурулуш бир јох, синтактик бахымындан нәзәрәтдә олан, башга сөзлә мәтн јарадан бир неча чүмләә аид олур.

Мүрәккәб чүмлә бу сырада орта мөвгә тутур, она мүәјјән квазипредикатив гурулуш ујғун кәлир.

³⁰ Мещанинов И. И. Көстөрилән әсәри, с. 337.

³¹ Потебија А. А. Көстөрилән әсәри, с. 83.

³² Вах.: Адмојн В. Г. Синтаксис современного пемедкого изыма. Л., 1978, с. 16.

ЧҮМЛЭНИН ГРАММАТИК ҮЗВЛЭНМЭСИ

§ 1. ЧҮМЛЭНИН ҮЗВЛЭНМЭСИ ВЭ ТЭРКИБ
НИССЭЛЭРИ

Ајдын бир һәгигәтдир ки, һәр һансы бир бүтөв һаггында һәртәрафли тасаввүрә малик олмаг үчүн бу бүтөвү хырдалыгларына гәдәр аналитик тәһлилә чөлб етмәк ләзимдир вә аксинә бизим һиссәләр, хырдалыглар һаггында билијимизни дәрәчәси, оиларын әһәтәси, синфи, јә'ни ичиндә олдуглары бүтөв һаггында олан тасаввүрүмүздән асылдыр. Чүмлә дә һәмчинин. Мүәјјән бир бүтөв кими о, мүрәккәб структур-систем биркалијидир вә тәбии ки, конкрет тәркиб һиссәләрә (конститујентләрә) парчаланыр вә чүмләнни һәр һансы аналитик, «чүмлә гурулушунун өјрәнилмәси онун тәркибинин парчаланмәси, тәркиб һиссәләрина үзвләнмәси зәурәтнин мејдана чыхарыр»¹. Бунула әлағадар И. И. Мешаниновун да сөзләрини хатырламаг олар. О јазырды: «Чүмлә гурулушундан истифада едән һәр бир дил система чүмлә үзвләнмәсиндән истифада едир»².

Беләликлә, дејә биләрик ки, чүмләнни үзвләнмәси, мүәјјән үсул, принцип кими мүрәккәб объект олан чүмләнни бир пов садаләшдирилмәси, «сада мәхрәчләрә кәтирилмәси» имканы кими өзүнү көстәрир. Мәгсәд — јәнә дә чүмлә тәһлилинин детал вә һәртәрафли тәдгигидир. Синтактик вәһид кими чүмлә тәһиз конструктив мөвгедән апарылан синтактик үзвләнмәјә дә «һазыр ола билир», бундан башга чүмләјә актуал үзвләнмә дә тәтбиг едилә билир. Актуал үзвләнмәдә дејимин мәгсәдјөнлүјү вә вәчиблији, информәсијә дашыма бахымындан әһәмијјәтли вә гејри-әһәмијјәтли чүмлә компонентләринин (актуал үзвләнмә терминләриндә: тема вә реманын) бир-биринә мүнәсибәти, данышан вә тулаг асан арасында мөвчуд үмуми билик дәрәчәси вә с. нәзәрдә тутулуб әсас чыхыш нөгтәләр кими көтүрүлүр. Бә'зи тәдгигатчылар, мәсәлән, И. П. Распопов кәскин шәкјлдә гејд едирләр ки, чүмләнни

¹ Почепцов Г. Г. Конструктивный анализ структуры предложения, Киев, 1971, с. 9.

² Мешанинов И. И. Члены предложения и части речи, Л., 1978, с. 233.

грамматик үзлөнмөсүнүн ошун актуал үзлөнмөсүнө гөршм гојмаг лавымдыр³. Бу барала актуал үзлөнмөја һәср единамип ујгуу фәсилдә даһа әтрафды даһиһачагыг.

Алтыны чыаараг гејд елаэмәк лавымдыр ки, дилдә илк бахышда формача, һәчмчә о гәдәр дә көзәчәрпан олмајан фонемдәи башлајараг, харичи долумуна херә дингәтәчкәи мәтпә гәдәр һәр шеј илформасија әтүрмәја, мә'лумат вермөја илдмәг едир. һәр шеј — әи хырда элементләрдәи тумуш, бу элементләри әи мүрәккәб биркәлижләриһә гәдәр, һәр шеј дил турулушуна бу әли мәгсад һәмһиһә даһил едилир. Бу бахымдан мә'луматһи мә'лумат кими алынмасыһи синтактик сәвијјәлә реаллашмасы фактыһи әзү һола о демәк дејил ки, бу һал сәдәчә синтактик сәвијјәһиһи мәһсулудур, бу чүр сәјлмәлидыр. Бу һәр шејдән әввал ошунла изаһ олунур ки, синтактик сәвијјә әз тәбиәти вә маһијјәти е'тибарла коммуникатив һәтичәја даһа јаһын вәзијјәтдир, белә ки, «синтактик вәһидләриһи мәһијјәти ошларып јүксәк пландакы, ја'һи мә'лумат планидакы вәзифәләри илә мүәјјәнләшир»⁴. Ва булардан чыхыш етсәк, демәлијик ки, коммуникатив контактын сәи мәһсулу олан чүмләннн төркиһиһидә аичаг синтактик бахымдан синктив үзләриһи әјрилмасы, сечилмәси о гәдәр дә дүзкүн сәјлмә билмәз. Әсликдә, бизчә, чүмлә турулушунда ошун төркиб һиссәләри кими төкчә синтактик үзләри дејилә, ејин әлмәлдә башга дил сәвијјәләриһиһи — морфолокијаһиһи вә лексикаһиһи да вәһид вә элементләриһиһи әјирмәг, пәвәрә әлмәг, тәдгигә (мәһә синтактик бахымдан) чәкмәк алаһибдир. Чүмләдә чүмлә үзләриһидән башга мүвәфиғ дил сәвијјәләриһиһи мәхсус элемент вә вәһидләриһи дә әјрилмәси тәбиәтдир.

Белә ки, әввалә, бу, аналитик даһа мүнасиб, раһат апарылмасыһи тә'һиһи едир, даһа вәчиби һсә чүмлә үзләриһиһи өзүннн спесифик сәвијјәләриһиһи даһа дәгиг мүәјјәнләшдирмәја имкан верир. Бу спесифик сәвијјә чүмлә үзләриһиһи о бири конститујентләрлә мүғәјисәси заманы даһа дәрһидән ачылып вә јени тәдгигат имканлары верир.

Беләликлә, бүтөвлүкдә чүмлә конститујентләри һәр дил сәвијјәсиһиһи мәһсулуһунн үмумиләшдирилмиш мөчмују кими көтүрүлә биләр. Синтактик сәвијјәдә бу чүмлә үзләриһидир. лексик сәвијјәдә чүмлә вәһидләриһидир, морфолоки сәвијјәдә —

³ Бах.: Рыскопов И. П. Структура простого предложения в современном русском языке. М., 1970, с. 50.

⁴ Ломтев Т. П. Основы синтаксиса современного русского языка. М., 1958, с. 43.

чүмлө элементлэридир. Конкрет чүмлөдө гаршыжа гојулмуш мөгсөддөн асылы оларга һәр үч конститујент типини ајырмаг мүмкүндүр. Белә бир мисала диггөт едәк: Әһмәдин гардашы дүнән Бақы шәһәринә кәлди. Тәклиф едилән принципә әсәсән бу чүмләнни сөз формалардан ибарәт вәһидләри булардыр: Әһмәдин, гардашы, дүнән, Бақы, шәһәринә, кәлди. Ејни чүмлөдә элементләр киши булары ајырмаг мүмкүндүр: Әһмәд-ин; гардаш-ы, дүнән, Бақы, шәһәр, -ни, -нә, кәл, -ди.

Вә нәһәјәт, бу чүмлөдә синтактик баһымдан максимал интеграсија едилмиш (Гејд: үмумиләшмиш) чүмлә үзвләри булардыр: Әһмәдин гардашы, дүнән, Бақы шәһәринә, кәлди.

Беләликлә, бизә белә кәләр ки, чүмлә конститујентләри проблемни аңчаг синтактик чүмлә үзвләринни сечилмәсә баһымдан дејил, һәм цә тәркиб компонентләрин лексик-морфоложи бөлүм дәринлији баһымдан јанашмаг мөгсәдәүјүгүдүр. Белә јанашым дилин «сон» синтактик сәвијјәсиндә мүхтәлиф дил гәтләринни хәсишмәсә, бирләшмәсә нәтичәсиндә баш тутә биләр. Башга чүр десәк, чүмлә конститујентләринни мүхтәлиф сәвијјә компонентләриндән әмәл кәлмәсә тәсәввүрү чүмләнни семантик-структур гурулушунда мүхтәлиф гипосезоложи (даркетма) аспектләринни мүмкүнлүјү илә шәртләнир. Ону да гејд едәк ки, бундан һеч цә о чыкмамалыдыр ки, чүмләнни синтактик үзвләшмәсинни әсәс конститујентни олак чүмлә үзвүнү унутмалыјыг. Чүмлә үзвү өз «коммуникатив һазырлығы» илә чүмләнни о бири конститујентләри трасындан сечиләр. О, бири конститујентләрин икә фонунда јухарыда дедилмиш киши, чүмлә үзвүнүн өзүнү, онун спецификасыны маһә сечиләндән, ајрыландан сонра мүгајисә үчүн ямкәв јаранмасы нәтичәсиндә даһа кәскин, даһа ајдын тәсвир етмәк, өјрәнмәк мүмкүн олур.

Синтактик һазәрријәдә элементар синтактик компонент һаггында мәсәлә хусуси аһамијјәт кәсб едир. Бәзи дилчиләр, мәсәән бу сарада рус дилчиси Т. П. Ломтеян гејд еләмәк олар, рус дилиндә нә чүмлә үзвүнү (онун мәнтиги грамматикаја мейлино кәрә), нә да сөз бирләшмәсиня (онун формал грамматика илә әләгәсинә кәрә) элементар синтактик компонент сәјмир вә элементар синтактик компонент киши бу һалда чүмлә гурулушундакы мүәјјән јери, мөггени кәтүрүрләр². Т. П. Ломтев бу элементар синтактик компонентлә јанашы һәм да ән јүксәк синтактик вәһиди ајырыр. Онун аяламында

² Ломтев Т. П. Кәстәрилән әсәри, с. 39.

бу чүмләдир өз чүмлөнүн айрымасында, сечилмасында билгисизге чүмлө үзөлөрүнө мүрачкыты бу мүэллик о гадэр да магсадулурун саймыр.

Белә жанашым, бизчә, бә'зи сәбәбләрә көрә е'тираз догурма-жа билмир. Әввәлә гејд едок ки, «ваһид», «компонент» аңлајышы мүсјјөн материал, физики өлчүлү најисә билдирир. Т. П. Ломоносовни ирәли сүрлүјү јер, мөвгә кими аңлајышларда исә бу мазмун гәткјјөн өзүнү көстөрмир. О бири тәрәфдән чүмлө үзвү аңлајышы, јә'ни чүмлөнүн синтактик конститујенти материал бир башлангыч кими өзүндә јер өз мөвгә функцијаларыны бирләшдирир. Белә ки, башга рус дилчиси В. М. Солнцев артыг чүмлө үзвүнү, сөзүн, јә'ни материал башлангычын функцијасы сайыр, башга сөзлө, о чүмлө үзвүнү мүхталиф сөзләрлә долмуш јер, мөвгә ким габул едир⁶. В. М. Солнцевин «јер» өз «мөвгә» аңлајышларындан истифалә етмәскина бахмајараг о, синтактик сәвлјјанин компонентинин нә олмасы мәсәләсини гојмур (нәзәрдә тутулур ки, бу, чүмлө үзвүдүр), онун гојдугу мәсәлә чүмлө үзвүнүн маһијјәтнинин илдән ибарәт олмасы мәсәләсидир.

Чүмлө үзвүнүн әсас әләмәти онун функционал дөјәрә малик олмасыдыр. Маһз бу чәһәтә бир чох тәдвигатчылар диггәт јетирирләр⁷. Маһз «функционал дөјәр», бир гадәр парадоксал олсә да, бә'зи тәдвигатчыларын фикринә көрә, әслиндә «чүмлө үзвү» кими таныдығымыз ваһиди итгини һиссәси, итгини ваһиди — итг һиссәси кими габул етмәјимизә имкан јарадыр. Белә ки, А. Гардинер башга дилчиләрин илдәтән «чүмлө үзвү» адландырыглары ваһиди слә беләчә, «итг һиссәси» адландырыр өз чыхыш негтәси кими ону әсас көтүрүр ки, «маһз онлар итг процесиндә јаранырлар»⁸. Вә бу мәнтиги давам етдирсәк, итг һиссәләринин дә әслиндә дил (!) һиссәләри олмәсы фикринә кәлиб чыхмыш оларыг.

Чүмлө үзвү актуаллашмыш аңлајымдыр. Көрхәмли франсыз дилчиси Ф. де Сөссүрүн төләбәси Шарл Баллијә көрә о, фикир билдирмәјин тикити материалы олуб өз «миссијасыны» конкрет чүмлөнүн башга үзвләри илә чидди танасүбдә

⁶ Солнцев В. М. Язык как системно-структурное образование. М., 1977, с. 207, 208.

⁷ Бахши: Солнцев В. М. Кесторилән әсәр, с. 211; Касевич В. Б. Элементы общей лингвистики, М., 1977, с. 91; Долгина И. В. Системный анализ предложений, М., 1977, с. 56 ва башгалары.

⁸ Азманова О. С., Микаэлян Г. Б. Современные синтаксические теории. М., 1968, с. 87.

həjətə kətirir və bu cümlədə müəjjən sintaktik pozisiya (məvge) tutur². Cümlə quruluşunda cümlə üzvünün konkret sintaktik məvgeyi həmən cümlə quruluşunda dolayısı ilə başqa sintaktik məvgelərin də məncudluğu ilə şərtlənir. Bunu da da, cümlə üzvü həm də cümlə bəjdə sistemni üzvü olur. Məsələn, «O, axşam səv kəldi» cümləsində mübtədinin məvgeyi həkmən labüd olaraq xəbərni məvgeyni tələb edir və əksinə. Onlar məhə ykisi bir jerdə kommunikativ zərurət nəticəsində həm objekt, həm də zaman istiqamətlərində inkışaf edib tərəjə bilirlər. Bu tərəmələr də öz nəvbəsində müvafiq sintaktik məvgelərin jərinməsini şərtləndirir. Beləliklə, əjranlıq məsələni dəfə bir pachi tərəfi üzə tıxır — sintaktik məvge və cümlə üzvü qarşılıqlı şəkildə biri-ikərini formalaşdırır, həjətə kətirir.

Azərbaycan türk dilində cümlə quruluşunda bu əsas sintaktik məvgeləri müəjjənləşdirmək mümkündür:

1) subyektin sintaktik məvgeyi, 2) objektin sintaktik məvgeyi, 3) əlamətin sintaktik məvgeyi.

Bu sintaktik məvgelər müvafiq nitq hissələri ilə dolaraq son nəticədə bu və jə dikər cümlə üzvünü formalaşdırır və prinsip e'tibarilə hər sintaktik məvge konkret cümlə üzvü ilə təmsil oluqur. Başqa çür desək cümlə üzvü burada sintaktik məvgeni bir nəv «çavışını» kimi tıxış edir. Subyektin sintaktik məvgeyni «çavışını» — mübtədə, objektin sintaktik məvgeyni «çavışını» təamıy (vasitəni və vasitəsiz), əlamətin sintaktik məvgeyni «çavışını» xəbərdir. Əlamətin sintaktik məvgeyi adətən objektin və subyektin sintaktik məvgeləri arasında bir nəv əlaqəjəratma funksiyasını jərinə jətirir. Bə'zi dillərdə bu səz sınısında da əks oluqur. Məsələn, flektiv dillərdə, konkret — rus dilində də belədir. Əlamətin məvgeyi cümlə quruluşunda orta sınıda jər tutur. Azərbaycan türk dilində, ələcə də dikər türk dilələrində əlamətin məvgeyi subyektin məvgeyindən kəskin və prinsipial şəkildə əjrylır və bu həm də cümlədəki jər tutmada özünü kəstərir. Bu dillərdə subyektin məvgeyi və əlamətin məvgeyi sanxi bir-birindən əjrylımış və aradakı məsafəni kəvüllü olaraq objektin əlaməti üçün buraxmışlar. Məsələn dil vəziyyətinin bu real mənzərəsi belə bir fikrə kətirir ki, birinçi fəsildə haq-

² Bəz: Балли Ш. Общие лингвистика и вопросы французского языка, М., 1955, с. 87.

ғында сөһбәт кәдәм субъект вә әләмәтдән ибарәт алкин синкретик вәзијјәт (мәрһалә) әслиндә объектн дә, — өзү дә субъектлә һомокен, онун санки ичиндә олап объектн, бәлкә объект идејасы десәк даһа доғру оларды — өзүндә ейтива едир. Бир јердә кәтүрүләп субъект вә объект бир тәрәфдән вә әләмәт о бири тәрәфдән биржә шәкилдә һәмни синкретик вәзијјәтин, мәрһаләнин чүмлә гурулушуну тәмсил едир. Демәк ләзимдыр ки, әкәр синкретик мәрһаләдә объект вә субъект арасында әәһф үзәләнмә вәрдирсә, онларын биржә вәзијјәти илә әләмәт арасындакы үзәләнмә дәрәжәси даһа артыг иди. Бу һалы башга чүр дә сүбүт еләмәк мүмкүндүр. Мүәсир Азәрбајҗан түрк дили чүмләләриндә «субъект-әләмәт», «объект-әләмәт» јанашы чүтләри структур бахымдан бир-бирини әвәз етмирләр, субъект вә объект икә принцип етибарилә гаршылыглы шәкилдә әвәз едилә билрләр. Мәсалән, Мән мәктәбә кәдәм чүмләсиндә мән субъект, мәктәб икә объектдир. Бу чүмләнни үмуми мәнәһәһә хәләл кәтирмәдән вә ајры-ајры грамматик форматларын грамматик мәһналарындан чыхып едәрәк субъект вә объект мөлгеләринин «доғдурулуш» мәнәһәһәринин јердәјишмәсини һәјәтә кечирмәк олар. Мүҗәһизә едик: Мән мәктәбә кәдәм — Мәктәб мәнә кәлипти.

Доғрудур, бу сон вариант јалыыз формал-грамматик тәләбә чавәб верир, әмма субъект вә объект гаршылыглы кәчидини принципилә мүмкүндүрүңү өзү, бу кәчидини мәһз гаршылыглы олмасы ону сүбүт едир ки, синтактик гурулушун мүәјјән тарихи кәсәјиндә онлар һомокен (Ғәјд: Ејинчисли) сәһијјә мәлик оларат бизә мәлуғ синкретиклији амалә кәтиррләр. Мүҗәһизә едик: Мән мәктәб јихдым вә Мәктәб мәнә јазылды.

Синкретик мәрһаләдән узағлашыа, башга сөвлә, чүмлә үзәләринини тәшәккүлү һәр шәјдән әвәл чүмләнни тәшкил едән компонентләрин мәрһаләни дүзәлиши вә тәбия ајрымасы ејни заманда бундан чыхып етсәк, чүмлә гурулушунун сон вәзијјәт үчүн дурулмасы, өзүнү гәјтәјә салмасыдыр. Бунула әләғәдәр ону гәјд еләмәк вәчибдир ки, чүмләнни иләнилән бу тәшәккүлү бүтәвлүкдә тарихи дил әбидәләриндә өз әксини тәпа билмәз. Онун үчүн тәпа билмәз ки, тәшәккүлү әслиндә чох гәдим дөврләрин мәһсулудуру вә биз онун мәһз сон вәзијјәтинини дил әбидәсиндә әксини мүшәһидә едә биләрик. Бурадан һаггында данышылан проблемләрлә әләғәдәр јазылы әбидәләряһиздән мисаллар кәтирмәјин мәсаләси ортаја чыхыр. Вә ајдын олур ки, әслиндә бу һалда биз бүтәв-

лүкдә дил тарихиндән данышырыг, дил тарихи сәһәсиндәҗик, әдәби дил тарихиндән, әдәби дил тарихи сәһәсиндән данышы-мырыг¹⁰. Мәвчүд дил абидәләри әсәсиндә ја'ни әдәби дил та-рихини изләрикә исә биз јалимә ону гејд едә биләрик ки, конкрет тарихийәк кәсијиндә Азәрбајҗан дили чүмлә үзвлә-ри артыг стабилләшир вә һеч бир чидди структур-грамматик дәрјишиликләре мә'руз галмыр¹¹. Гурулуш төкамүлүвүн би-ринчи мәрһәләси субъект вә әләмәтин (бу әләмәт даһа чох һәрәкәти хатырладыр) биркә, синкретик вәзијәти объектни иштиракыны һәзәрдә тутмур. Иккинчи мәрһәләдә субъект вә әләмәт онларык һәр бириндә дикәринини мә'на чалары олмаг шәртилә бир-бириндән кәнарлашыр. Бу мәғамдә артыг аз-чох формалашмаға мејл едән чүмлә гурулушундан данышмаг олар. Башга чаларлардан гисмән тәминләниши субъект вә әр-рыма предикат чүмлә гатында мүбтәдә вә хәбәрә үјгүн кәлир вә көркәмли рус түркологу Н. К. Дмитријевни тә'биринчә десәк, икн гүтб олмадан гапалы електрик хәтти ола билмәди-ји кими икн мәнтиги-грамматик гүтб дә (субъект вә предикат) олмадан принцип е'тибарилә чүмлә јарана билмир¹².

Үчүнчү мәрһәлә чүмләнни бу һалә көбрәк гурулушунда об-јектин әмәлә кәлмәси вә формалашмасы илә сәчијәләнир. Бу мәрһәләдә әләмәт (яә һәрәкәт) һалә субъектә мөхсүс чалары өзүндә сахласа да, субъект әләмәтә мөхсүс чалардан артыг там шәкилдә азад олур. Бунунла әлағадар Азәрбајҗан түрк дилиндә чүтәркибли чүмлә гурулушуну мисал кәстәр-мәк олар. Бу чүмлә гурулушунда шәхс сонлуғларынын тәм-салында әләмәт (һәрәкәт) санки субъектин «лампа»сыны да-шыјыр. Суал доғур. Нечә олур ки, үчүнчү мәрһәләдә субъект әләмәтин (һәрәкәтин) чаларыны итирир, анма әләмәт (һә-рәкәт) субъектин чаларыны сахлајыр, ондан азад ола билмир? Белә бир һал доғруданкы чүмлә гурулушунун төкамүлү илә бағлы дәрри просәсләри, мәрһәләдән мәрһәләјә кечилләрини инжишаф гәнунаујгунлуғларыны әкс етдирир?

Бизә белә кәлир ки, бу һәгигәтән беләдир. Иш бурасында-дыр ки, субъект, объект әмәлә кәлән заман, ја'ни өзүнә һомо-

¹⁰ Бу аилајмаларын дәрҗәт фәргләндирilmәси барадә бах: Серебрянко-ва В. А. Об основных отличиях истории строевых элементов языка от истории литературного языка — Советская тюркология, 1981, Баку, № 4 с. 3.

¹¹ Бах: Мирзәдә Н. Азәрбајҗан дилинин тарихи синтаксиси. Баку, 1968, с. 56 — 94.

¹² Бах: Дмитриев Н. К. Грамматика башкирского языка. М — Л, 1948, с. 202.

көн компонент чүмлә гурулушунда пейда олан заман эволюки-
нә нисбәтән даһа күчлү хусусиләшмәјә ештијач дујур. Мәһз
хусусиләшмәјә, ја'ни хусуси ајрылмаја олан бу ештијач (баш-
га сөзлә, буну «өзүнүмүдәфия нистиникти» дә адландырмаг
олар) үзүндән субъект ону мүшәјәт едән гејри-әсас, өзүнә
јад чаларлардан хылас олмага чалышыр. Тәбиң ки, белә олар-
кән әләмәт (һәрәкәт) чаларлары јаваш-јаваш субъектләк сн-
линмәјә башлајыр вә чүмлә бунун нәтичәсиндә даһа ајдын,
даһа дәғиғ, даһа расноял гурулуш кәсб едир. Мүәсир Азәр-
бајчан түрк дили чүмләси мәһз белә гурулуша, артыг тәмиз-
ләниш, дәғиғ контурлар кәсб етмиш гурулуша малик бир
чүмләдир.

§ 2. ЧҮМЛӘНИН БАШ ВӘ ИКИНЧИ ДӨРӨЧӘЛИ ҮЗВЛӘРИНИН АЈРЫЛМАСЫ

Әнвәлки параграфлардан белә бир нәтичәни чыхармаг
мүмкүндүр: чүмләнни ајры-ајры үзвләриниң јад чаларлардан
тәмизләнишкә, хусусиләшмәсинә кәтирән процессләр сонучдә
онларын (чүмлә үзвләриниң) чүмлә тәркибиндә фәргли иш-
ләнишкә, фәргли грамматик дәјәрә малик олмасына кәти-
риб чыхарыр. Ән'әнәви грамматикаларын демәк олар ки бү-
түн мүәллифләри чүмлә тәркибиниң үзвләринә кәрә ијерар-
тик бөлкүсүнү апараркан белә бөлкүнүн ачыг мәнтиғи әсә-
синдан ләбәр верән баш вә икинчи дөрөчәли үзвләрә бөлмәни
һәкман тәтбиғ едирләр. Бу чүр формалашмиш бөлкү ијерар-
хијәси өзүнү һәм дә лингвистик бахымдан доғрулдур.

Лухарыда гејд едилдији ки, һеч дә бүтүн чүмлә үзвләри
конкрет десәк, Азәрбајчан түрк дили чүмләсиндә функционал
бахымдан ејни дәјәрә малик дејилләр. Елә чүмлә үзвләри вар-
дыр ки, онларсыз чүмлә нә гурулуш, нә дә коммуникатив ба-
хымдан формалаша билмир. Ән'әнәви дилчиләјә кәрә бу үзвләр
чүмләдә баш үзвләр киши ајрылаң мүбтада нә тәбәрдир. Бу-
лардан башга чүмләдә үзв киши ајрылаң компонентаәр аң-
чаг чүмләнни коммуникатив бичиминә дахил ола билир, чүн-
ки нитг мә'луматынын коммуникатив тамлығына хидмәт едир.
Бу үзвләрә дә тамамлыг, тә'јәл вә зәрфлик анд едилир.

Биз бурада сүбүт етмәјә чалышачағыг ки, мәнтиғдән узаг-
дашыб сирф дилчилик бахымындан јанәшән заман тамамлы-
ғы дә чүмләнни пәлики коммуникатив, һәм дә структур бичи-
ми үчүн әвәзсиз компонент киши ајырмаг мүмкүндүр. Ја'ни

мүбтәдә вә дәрәжәләр янашы, бәрәбәр һүгүгәлә тамамлыг да чүмләнни баш үзвләри сьрасыла дахил едләр биләр. Букуи исбатына биләвасита кечмәздән эввал ан'энази бахымдан аҗрылан баш вә икинчи дәрәжәли үзвләри нә шаһидә гаршы-гаршыҗа дурлуғууы бир даһа аҗдылашдырмаға чалышаг. Күман едәк ки, бяз белә бир мә'лумат өтүрмәк истәҗирик: Әһмәд бу күн мәктәбә келә кедәчәк. Бу чүмләнни тьмсалында чүмләнни баш вә икинчи дәрәжәли үзвләрини бир-бириндә әһтиссал структур-функционал фәргини көстәрәк.

А. Н. Кононова көрә чүмләнни баш үзвләри мүстәғил мә'наҗа малык сөзләрдир¹³. Индиҗә мисал кәтирилән чүмләнни структур әсасы да чүмләнни ики мүстәғил мә'налы баш үзлүгә гадәр «илтисара» уғраҗа биләр: Әһмәд кедәчәк — чүмләнни «структур бәсидир».

Ону геҗд еләмәк ләзимдир ки, чүмләнни структур бәсиндән канардакы чүмлә үзвләри әсас е'тибарилә мә'луматкы коммуникатив тәмлыгына, бүтөнлүҗүнә хидмәт едләрләр. Әкәр чүмләнни структур бәси ону баш үзвләринни гаршылыгылы мүнасибәти илә мүәҗҗәнләшәрсә, ону коммуникатив дәринлиҗи, преспективни үчүн мүәҗҗән, «икинчи дәрәжәли» деҗилән, үзвләри бу гурулуша дахил едилмәси вәҗибдир. Бу коммуникатив дәринлиҗә хидмәт едән «икинчи дәрәжәли» үзвләр структур бәси җарадан баш үзвләрлә грамматик мүнасибәтә конкрет чүмләнни функционал-коммуникатив мәғсәдидән чыхыш едәрәк дахил олурлар.

Баш үзвләр һәмчинни (структур бәсдән башга) чүмләнни предикатив әсасыны тәшкил едирләр. Бу ики мәһәтти, амилни бир-бириндә алағаси, бири дикәриндән доғмасы нә бири дикәрини шәртләндирмәси ачыг-ашкардыр. Бә'зи дилчи алимләрни фикринчә, онларын мәһә бу хүсүсәҗҗәти, җә'на мәһә чүмләдә предикатив әсас җарада билмәләри чүмлә үзвләринни баш вә икинчи дәрәжәли деҗилән үзвләрә бөлүнмәсини ме'җарына тевриләр¹⁴.

«Икинчи дәрәжәли» үзвләр чүмләнни предикатив әсасыны җаратмаг үчүн һеч нә едә билмирләр, онларын буна реал структур-функционал бахымдан күчләри чәтмыр вә беләликлә онлар гурулуш ивгтеҗә-нәзәриндән бу әсасын сәрһәдләрини-

¹³ Бал.: Кононов А. Н. Грамматика современного турецкого литературного языка. М. — Л., 1966, с. 381.

¹⁴ Муг. ед. нәс.: Белашанкова В. А. Современный русский язык. Спәтәксәс., М., 1977, с. 134, Кочергина В. А. Восдение в «мыковедение», М., 1979, с. 168.

дән кабарда галырлар. Икинчи дәрәчәли үзләр груп-груп баш үзләрнин чагыба дәирәсинә дәхил олуб грамматик бахымдан оиларла мүнәсибәтә кирир вә беләликлә дә, мүбтәдә зонасы илә хәбәр зонасыны јарадырлар. Мәнтәг бахымындан аналокија (јалынә аналокија) апарсаг, көркәмли рус түркологу профессор Николај Баскаковун бу сөвләрини хатырламаја билмәрик. Чүмләнни бу хүсусијәтини пәзәрә аларат ону мүнәкимә илә мугәјкә едәрәк о јазырды: «Мүнәкимә ики вачиб элементдән (предикат вә субъект нәзәрдә тутулур — К. А.) ибарәт олдугу кими чүмлә дә өзүкдә ики асас зона јанәдыр: бир зона мүбтәдәнни әтрафында, о бири зона хәбәрни әтрафында формалашыр»¹².

Бу ики зонаны мугәјжәләшдирдиклән сонра гејд еләмәк ләзимдыр ки, мүбтәдә зонасына тәјин, хәбәр зонасына исе тамамлыг вә зәрфлик анд едилир. Бу мисала цитгәт еләк: **Фәһлә Гасым ишини көзәл билир**. Бурада **фәһлә** тәјини Гасым мүбтәдәси илә грамматик алагәјә кириб һәр икиси мүбтәдә зонасыны јарадырлар. (**Фәһлә Гасым**). Ишини тамамлыгы билир хәбәрнини объект бахымындан, **көзәл** зәрфлији исе һәрәкәти кејфијәт бахымындан тамамлајырлар. Хәбәр зонасы дә, беләликлә, тамамлыг, зәрфлик вә хәбәрдән ибарәт олур (ишини көзәл билир). Ајры-ајры һалларда (бу һаллар грамматик тәдгигләрдә хүсуси гејд едилир) хәбәр зонасына тәјини дахил ола билир. Мәс.: **Мән бөјүк ев көрүрәм чүмләннидә бөјүк тәјини мүбтәдә илә дејил, тамамлыгла грамматик мүнәсибәтә кирдијинә көрә олула биркә хәбәр зонасына дахил олур**.

Азәрбајчан түрк дили синтаксисиндә баш вә икинчи дәрәчәли үзләрнин ајрылмасы продуктив методик аддым сајыла биләр. Бу баш вә икинчи дәрәчәли үзләрнин сонракы даһа дәрини грамматик-функционал тәһлилнә вә башлангычынны мәһз бу беләкүдән кәтүрүр.

Јухарыда биз гејд еләмишдик ки, Азәрбајчан түрк дилиндә чүмләнни баш үзләрни олан мүбтәдә вә хәбәр икиси бир јердә чүмләнни структур бәсини, јә'ни структур минимумуну формәләшдирмага гадирдирләр. Азәрбајчан түрк дилиндә субъектнин илкни биринчи мөвгәјини объектив шәкилдә грамматик планда мәһз мүбтәдә доддурур. Мүг. един; Әһмәд сабаһ мәктәбә кәдәчәк; Мәктәби севмәк шакирдләрнин борчудур вә с. вә и. а.

¹² Баскаков Н. А. Историко-типологическая характеристика структуры тюркских языков. М., 1975, с. 58.

Хәбәр Азербайҗан түрк дилиндә объектив оларак чүмләнн тамамлајыр, башга сөزلә, сон мөвгеји долдуруп. Мүг. еднн: Әһмәд сәә тәләсир: О а'лачидыр. вә с. вә и. а.

Беләликлә, мүәјјәкләшдирмәк олур ки, мүбтәдә чүтәр-кибли чүмләнни башлангычыны, хәбәр исе сонуну тәшкил едир, объектив шәкилдә мүбтәдә чүмләнн башлајыр, хәбәр тамамлајыр. Функционал-структур плавидә кеннш, мүрәккәб-ләшмәјә мејилли чүмләнни бүтүн тәркиби принцип етибари-лә јалныз мүбтәдә вә хәбәрдән ибарәт (структур бәс үчүн ки-фәјәт олан) тәркибчән јуварлаглаша биләр. Мүг. еднн: Әһмәд сәә тәләсир→Әһмәд тәләсир;→О сабаһ Москваја јола дүшүр→О јола дүшүр вә с. вә и. а.

Чүмләнни баш үзвләри нәзәријјәси, демәк олар ки, һәм-шә чүмләнни доминант (гејд: ән асәс, апарычн) баш үзвү һансыдыр суалына чаваб ахтарыб. Чүмләнни структур-семан-тик бүнәврәснини јаранмәси үчүн баш үзвләрдән һансы даһа актив фаалијјәт кәстәрир — мүбтәдә, јоһса хәбәр? Ондардан һансы грамматик баһымдан даһа мүстәгил вә гејри-асылы-дыр? Бу чүр суаллар бу нәзәријјә дәмәлиндә һәмншә ишләк олмуш, онлар инди дә бизә белә кәлир ки, мөгәдәүјгүилүвүнү итирмәмишдир. Мәсәләнни маһијјәтинә зармаг чох инчә вә һеч дә ләзымсыз олмајан тәфәррүатларын кеннш, дәрнн тәһ-диллинн тәләб едир вә һәр дәфә бу суалларын чавабылы ах-тәрмаг ејни замандә нәһәнк синтактик тиквәлини өзүлүнү мөһкәмлијини бир даһа тәсбит етмәк кими ортаја чыхыр вә сон дәрчә тәбнидир. «Грамматистләр арасында гәднм заман-лардан бәри һансы чүмлә үзвүнүн — мүбтәдәннн вә ја хәбә-ринн ијерархик зирвә тәшкил етмәси бардә мүбаһисәләр кедир»¹⁶.

Бу вә ја о бири баш үзвүн даһа үстүн мөвгеји мәсәләси илә бағлы мүбаһисәләри үч нөгтеји-нәзәрдән бирләшдирмәк вә ајырмаг мүмкүндүр¹⁷. Биринчн нөгтеји-нәзәр доминант баш үзв кими чүмләнни һеч һансы баш үзвүнү ајырмамаг принци-пи үзәриндә гурулур. Бу мүдәсибәтнн тәрәфдарлары мүбтәдә вә хәбәри бир-биринә гаршылығлы табә олан үзвләр кими нәзәрдән кечтириләр¹⁸.

¹⁶ Общее языкознание. Внутренняя структура языка. М., 1972, с. 328.

¹⁷ Бах.: Холодович А. А. К вопросу о доминанте предложения. — «Воп-росы грамматической теории. Л., 1979, с. 249.

¹⁸ Мүг. еднн: Вардуль И. Ф. Основы описательской лингвистики, М., 1977, с. 271.

Гејд едәк ки, бу мүнәсибәт, бу бахыш мүнәҗәһ мә'нада вә мүнәҗәһ һалларда парадоксаллыгдан да јан кечә билмир. Бу чүр вәзијјәт о заман јарана билир ки, чүмлә гурулаи заман баш үзвләрдән биринә бир вачиб грамматик хүсусијјәт, о биринә башга вачиб грамматик хүсусијјәт дашымаг «һовалә» олунур. Конкрет десәк, бә'зән тәдгигатларда туталым ки, хәбәр бир тәрәфдән мүбтәдадан грамматик асылылыгы олан чүмлә үзвү кими, о бири тәрәфдән ејни заманда чүмләнни мәркәзи, әсасы кими гәбул едилир¹⁹.

Бу чүр парадоксаллыга өз вахтында көркәмли рус дилчиси А. М. Пешковски диггәт јетирмиш вә буну «антиномија» адландырмашдыр. О јазырды: «фикир просессини ифадәси үчүн әк әсас јер тутан сөз (јә'ни хәбәр — К. А.) бир дә көрүрсән ки, предмет дејил, аламәт билдирдији үчүн башга сөзә (јә'ни мүбтәдаја — К. А.) табе олур»²⁰.

Бизә белә кәлир ки, бу чүр «антиномијалар» мүнәллифин чүмләдә доминант баш үзв кими мәнз хәбәри селиб ајырмасы тәшәббүсүнүн нәтижәсиндә ортаја чыхыр. Амма объектив дил материалы буна сонәдәк имкан вермир вә белә оларкән бу мөвгејни тәрәфдарларына ејни заманда (II) мүбтәданын да чүмләдә «мүстәсна ролуну» гејд еләмәкдән саважы бир шеј галмыр. Умумиләшдирсәк, белә чыхыр ки, һәм мүбтәда, һәм дә хәбәр гаршылыгы шәкилдә бир-биринә табе вәзијјәтдәдилрләр вә бир јердә, мәнз бу јердә чүмләнни гурулушуну вә семантик әсасыны тәшкил едилрләр. Бу мөвгејни тәрәфдарлары арасындакы бу инчә фәрги дә хүсуси гејд еләмәмәк мүмкүн дејил: мүбтәда вә хәбәрни гаршылыгы табе вәзијјәтдә олмасыны гәбул едәнләр дә хәбәрни чүмләдә әсас; мәркәзи јер тутараг амма јенә дә мүбтәдадан асылы олмасыны гәбул едәнләр арасында бөјүк аңламда ејни мөвгеја вид едилсаләр дә, јенә дә инчә фәрги көрмәмәк мүмкүн дејил. Хүсусилә, «антиномија» јараданларда, јә'ни ахырынчыларың фикри илә разылашмаг даһа чәтиндир.

Бу глобал мәсәләдә икинчи мөвге хәбәрни там доминант, апарычы баш үзв олмасы фикрини прәли сүрүб мүдәфиә едәнләрни мөвгејидир²¹. Бу тәдгигатчыларың фик-

¹⁹ Мүг. едия: Кочергина В. А. Введение в языковедение. М., 1979. с. 169.

²⁰ Пешковский А. М. Русский синтаксис в научном освещении. Изд-во 7-е, М., 1956, с. 184.

²¹ Мүг. ед.: Tesnier L. Elements de Syntaxe structurale. Paris, 1950, с. 102 вә ярды; Дәмирчизадә Ә. Мүасир Азербайҗан дили. Чүвлә үзвләри, Бақы, 1947, с. 15; Расповов И. П. Структура простого предложения в сов-

рина көрә, хәбәр чүмләдә табеедән өзәкдир, тәшкил едән мәркәздир, чүмләнни о бири баш үзвүнүн мүбтәдәнини әләмәтләринни дә өзүндә сахлаја билән хусуси вәчиб структур тәркиб һиссәдир. Бу мүтәхәссисләр үчүн вәчиб олан будур ки, бүтөв, келиш чүмлә өз гурулушуну јыгыб-јыгыб хәбәрә гәдәр јуварлағлаша билир. Доғрудан да, чүмлә принцип е'тибарилә, хәбәр вәситәсилә тәмсил едилә биләр. Амма орасы да нар ки, бу тәмсилчәлик өзүнү јалныз структур планда доғрулдур. Мүг едни: Мән ишә һәр күн кедирәм — Кедирәм.

Беләликлә, хәбәрни доминант япарычы баш үзә олмасы фикрини тәрәфдарлары әсәс е'тибарилә ондан чыхыш едирләр ки, ајрыча көтүрүлмүш хәбәр принцип е'тибарилә мүстәгил, ајрыча (тәктәркибли олса да) чүмлә кими чыхыш едә билир. Елми әдәбијатда белә бир јарадычы фикир дә мөвчудур ки, «чүмләнни синтактик-семантик тәркиби пәһажәтдә әсәс е'тибарилә предикатын позисјон-проејтив хусусијјәтләриндән асылдыр, она көрә дә чүмлә тәркибинини шахәләнмәсини әсәс чыхыш нөгтәси кими мәһә предикаты көтүрмәк лабүддүр»²².

Азәрбајҗан түрк дилчилијиндә бу мәвгәјни ардычыл мүдәфиәчиси кәркәмли дилчи-филолог проф. Ә. Дәмирчизадә иди. Өзүнүн «Мүәсир Азәрбајҗан дили. Чүмлә үзвләри» (Баки, 1947) адлы артыг библиографик надир нәшрә дөнмүш әсәриндә о чүмләнни баш үзвләринә, хусусилә дә хәбәрә мүнасибәтини чох ајдым, конкрет шәкилдә билдирир. Чүмләнни баш үзвләри кими хәбәри, мүбтәдәни, тамамлығы, тә'јини чүмләдә әлаво үзвләр кими хитәби, нидәләри, әлаваләри, бағлајычылары ајыран Ә. Дәмирчизадә баш үзвләр арасында да мүәјјән ијерархик мүнасибәтләр гурур. Хәбәр чүмләнни билвәситә баш үзвү кими мүәјјәнләшдирилир, о бири үзвләр исе тә'јиндән үзвләр кими сәһијјәләндирилир²³. Тодғигатында јалныз Азәрбајҗан дилини тәбйәттиндән чыхыш етмәк иста-

ременном русском языке. М., 1970, с. 68; Маје А. Введение в сравнительное изучение индоевропейских языков, М., 1938, с. 360; Есперсен О. Философия грамматики, М., 1968, с. 96; У. Л. Чейфис де фе'л во исмян сфералары һагда фикрләри мәркәмдир. Бах. Чейф У. Л. Значение в структура языка, М., 1975, с. 114; Хосефович А. А. Проблемы грамматической теории. Л., 1979, с. 268.

²² Бакин: Адигтов И. Х. Проблемы семантического анализа простого предложения (на материале карачаево — балкарского языка). Издатель, 1979, с. 84.

²³ Бакин: Ә. Дәмирчизадә Мүәсир Азәрбајҗан дили. Чүмлә үзвләри, Баки, 1947, с. 15.

јани билдирән мүнәлиф белә бир фирки мұдағиә едирди ки, Азәрбајҗән дилиндә мұбтәдәләр чүмлә дахилиндә хәбәрләр-кими апарычы рол ойнаыр, чүмләнни өтүрдүҗү фикрә ифадә етмәр, чүмлә хәричиндә садә аңлајышдан башга һеч нә билдирмир вә тәхсәлү чүмләјә бәрәбар ола билмиләр²⁴.

Бу мөҗгә Азәрбајҗән дилчилијиндә баш үзләр проблемни илә бағлы тәмәм јени, орижинал бир мөҗгә олса да, дилчилијни сонрақи икиншәфи боју һәйвәк гәбул едилди, ардычыллары белә, кәрәк ки, тапылмады, рәһәт вә артыг әксәријјәт тәрәфиндән гәбул едилмиш јолла ирәлиләмәк, әслиндә јериндә сәјмәг, дилчиләримизә дәлиә марағлы көрүндү.

Үчүнчү мөҗгә тәрәфдарлары баш үзләр арасында доминант, апарычы үзв кими мұбтәдәни гәбул едирләр²⁵. Чүмлән ән баш үзвүнүн, јә'ни мұбтәдәниң «Үмуми дилчилик» адлы коллектив монографияјда гејд едилән кими ишарәси јохдур, јә'ни онда ағаја, сәһибә мәхсус мәнсубијјәтин ишарәси олаһ һеч бир даһга јохдур²⁶.

Догрудан да, буһулла разылашмағ лазымдыр ки, хәбәр нә гәдәр «синсемантик» олса да (јә'ни онда мұбтәдәниң вә башга үзләрини вә ја грамматик мүнәсибәтләрини мұәјјән кәстәричиләри олса да), мұбтәдә бу мө'нада бир о гәдәр «автосемантик» үзвдүр. Азәрбајҗән түрк дилиндә мұбтәдә нә хәбәрә, нә дә һәр һансы башга үзвә аһд кәстәричиләри дашымыр. Буһулла белә, јәлиһә «дамғасыһи» олмадығына кәрә мұбтәдәни доминант, апарычы баш үзв кими гәбул еләмәк дә бир о гәдәр мәсғәдәүјгүн сәјылмамалыдыр. Азәрбајҗән түрк дилини чүмлә тәбиәти бизә белә бир фикрә ирәли сүрмәјә һмкәк верир. Бурада һәр һансы чүмлә үзвүндә мұәјјән әләмәтин оләмәси вә ја оләмәси о бири чүмлә үзвүнүн мұстәғиллијини артыран чәһәт кими өзүнү кәстәрә билмир. Азәрбајҗән дилиндә «дамғасы» үзв кими тәһчә мұбтәдә дејил, ејни заман-

²⁴ Јеһә орада, с. 35.

²⁵ Батын: Шахматов А. А. Синтаксис русского языка, М., 1941, с. 31; Смирницкий А. И. Синтаксис английского языка, М., 1957, с. 137; Петковский А. М. Русский синтаксис в научном освещении, М., 1956, с. 194; Будагова З. Мүәсир Азәрбајҗән дилинә дилиндә садә чүмлә, Баһи, 1963, с. 61; Ахматов И. Х. Главные члены предложения и средства их выражения в современном карачаевско — балкарском языке, Нальчик, 1968, с. 33; Абдуллаев Ә., Сејидов Ј., Пәсанов А. Мүәсир Азәрбајҗән дили (синтаксис), Баһи, 1972, с. 145; Азәрбајҗән дилиниң грамматикасы П, Синтаксис, Баһи, 1959, с. 65; Современный татарский литературный язык, М., 1971, с. 10 нә башг.

²⁶ Баһи: Общее языкознание, Внутренняя структура языка, М., 1972, с. 332.

дә тә'јин вә зәрфлик дә чыхыш едир. Амма буна бахмајараг бу үзвләр чүмләнни базасын төшкил едән структур басына дахил ола билмирләр. Чүмләнни структур басы онларсыз «өзүнү тутур». Мүбтадаја кәлдәкә нсә, о дамғасыз олмасындан башга да ону баш үзвләр арасында хүсуси мөвгәјә кәтирдән бир сыра спесифик сәчлјјәви мөһәтләре маликдир.

Азәрбајчан түрк дили чүмләннини гурулушунда, бизә белә кәлир ки, доминант, апарычы баш үзв мәһз мүбтададыр. Бу мүддәаны субут едән факторлардан ан вачиб одур ки, дилмиздә мүбтада объектив олараг чүмләнни башлајыр вә битирир. Башга сөзлә десәк, мүбтада чүмләнни һәм лексик башлангычы, һәм дә морфоложи сонудур. Морфоложи сон хәбәрдәки шәхс сонлуғларында өзүнү кәстәрир. Бу чүр башлангыч вә бу чүр сон чүмләнни дилдә чәрчивәли гурулуша малик олмасындан хәбәр верир. Мәһз бу чәрчивәли гурулуш јухарыда дејилдији кими, мүбтаданын чүмләдәки мүстәсна ролуну долајысы илә олса ца, тәсбит едир.

Бундан әлазә мүбтада субъект вә ја предмет билдирән бир үзв кими аламәт билдирән үзвә — хәбәре мүнәсибәтдә ајдындыр ки, даһа илкин вә даһа материалдыр. Мүтајисә үчүн гејд едәк ки, латын дилдә мүбтада һәтта абстракт предмет белә ифадә етмир, грамматик бахымдан реал предметлә үст-үстә дүшүр²⁷.

Башга тәрәфдан, мүбтаданын доминант, апарычы баш үзв сајырыгса, биз һәм дә белә бир фактдан чыхыш едә биләрик ки, мәһз чүттәркибли чүмлә чүмләнни структур басыдыр вә беләликлә, хәбәрни мүстәгил шәкилдә бүтөн бир чүмлә әвәзләјичиси кими мөвгәји өз-өзүнә јоха чылдыр. Әкәр чүттәркибли чүмләдән сөһбәт кәдирсә биз мүбтададан вә ја хәбәрдән ајры-ајрылыгдә даныша билмирлик. Әввәлчә, үмумијјәтлә, буну мүәјјәнләшдирмәк ләзымдыр ки, бу үзвләрдән һансы чүмлә гурулушунда даһа вачиб вә даһа фәјдалы мөвгә тутмушдур. Бизә белә кәлир ки, бунун үчүн бундан даһа үмуми белә бир суала чаваб вермәк ләзымдыр: конкрет чүмлә үнсүјјәт процесина һансы мөгсәдлә дахил едиләр? Бу суалын чапабы белә ола биләр. Јәғни ки, илк пәвбәдә вә предмет һаггында мөвчудлуғ информасијасы вермәк мөгсәдилә. Бу мөвчудлуғ информасијасы чүмләнни дәрин гәтларында өз-өзлүјүндә киләләр вә әслиндә субъектин һансы шәмәтә малик олмасы, һансы сәчлјјәдә олмасы информасијасындан даһа илкин вә белә

²⁷ Бах: Степанов Ю. С. Французская стилистика, М., 1965, с. 343.

кә дә даһа вачибдир. Бу сонунчулар хәбәрлә баглыдыр. Ва табии ки, вәзијјәт, сәчијјә, әләмәт барәдә анчаг вә анчаг субъектин ады тәкилдикдән сонра сөһбәт ачмаг мүмкүндүр. Маһа ады тәкилдикдән сонра бу ады мүәјјән әләмәтлә сәчијјәләндирмак олур. Беләликлә, өзүнүн илкки, чыхыш мөһгејнә көрә²⁰ мүбтада субъектин ифадәси кими чүмлә гурулушу ијерәрхијасында даһа вачиб мөртәбәјә чыхмыш олур.

Мүбтаданын чүмләдә доминант, апарычы үзә олмасы мөһгејинин хәјринә даһа бир дәлил кәтирмәк мүмкүндүр. Әкәр бу мәсәләјә информәсијә нәзәријјәси бахымындан јанашсаг, о заман мүбтаданын әләмәтләринин хәбәрлә тәкәрр олупмасындан сонра хәбәр бүтәвалүкдә чүмләнни квазинформатив вәһидинә чевирлир. Мүбтада нсә әксия чүмләнни башлајач илкки компонент кими мүәјјән информатив күчә малик олур. Белә бир сәдә чүмлә гурулушуну көздән кечирик: **Мән билирәм, сән билирсэн...** Субъект идејасынын хәбәрлә өзүнәмәксус тәкәрри (әм, сән...) јә'ни хәбәрлә мүбтадајә мәксус мүәјјән даыгаларын олмасы хәбәри ән үмуми грамматик абстраксијадә артыг «көзләнилә» бир компонентә вә бурадан да квазинформатив үзә чевирир.

Беләликлә, шаһмәт терминологиясында истифадә едилсә белә демәк мүмкүндүр ки, чүмлә гурулушунда хәбәр-ферз, мүбтада нсә шаһдыр. Ферзин шаһмәт тахтасында тутдуру мөһге, ферзин дәјәри нәдирсә хәбәри дә чүмләдәки мөһгеји тәхминән одур. Хәбәр дә ферз шаһмәтдә олан кими чүмләнни нормал функцијә јеринә јетирмәси үчүн, чүмләнни структур-семантик гурулушунун баша кәлмәси үчүн әвәзсиз компонентдир. Чүмләнник демәк олар ки, бүтүн динамик көркилији маһз онун үзәриндә чамләшир. Хәбәр чүмләнни мүхтәлиф үзвләрини чохчәһәтли, мүрәккәб семантик-грамматик мүнәсибәтләрлә өзүнә чәлб едән бир мөркәздир. Бүтүн бунларын мүғабилиндә мүбтада илк бахышда санки статик, «өлкүн» көрүнүр, әмма орасы да пар ки, чүмләнни бүтүн сярр вә тапмачалары маһз онун варлыгында кизләшир. Белә ки, һәтта әмәлжәлмә вә мөвчудојма сәбәбинә көрә чүмлә һеч шүбһәсиз, мүбтадајә борчлудур. Азәрбајҗан түрк дили чүмләсини тәбиәтијјән, дахили мәнтигиндән чыхыш едиб баш үзвләр арасында мүнәсибәтләри бизә белә кәлир ки, бу шәкилдә ишыгландырмаг мәғсадәүјгүн вә мүмкүндүр.

²⁰ Мүт. ед.: Адмова В. Г. Синтаксис современного немецкого языка. Л., 1973, с. 198.

§ 3. ЧҮМЛӘНИН БАШ ҮЗВЛӘРИНИН КОММУНИКАТИВ АСПЕКТИ

Синтактик гурулушун тәдигиндә мұһүм олан чәһәт чүмләнин структур вә коммуникатив бәсләринин бир-биринә тәнаһүбүнү мүүјјәнләшдирмәкдир. Бу баһымдән јанашдыгда чүмлә үзвләринин баш вә икинчи дәрәчәли үзвләрә ән'әнәви бәлкүсү өзүнү доғрултмур. Мүүјјән икинчи дәрәчәли үзвләр (мәсәлән, тамамлыг) бу јанашымда әсас вачиб вә тәбии биринчи дәрәчәли үзв кими өзүнү көстәрир.

Түрк чүмләсинин үмумијјәтлә вә башгырд чүмләсинин конкрет олараг структур бәс приисипи вахтилә Н. К. Дмитријев тәрәфиқдән онун «Башгырд дилинин грамматикасы» адлы классик әсәриндә дәгиг мүүјјәнләшдирилмишдир. О јазырды: «Ики гүтб олмадан гапалаи електрик шәбәкәси ола билмәдији кими јки мәнтиги грамматик гүтб (субјект вә предикат) да олмадан приисип е'тибарилә чүмлә ола билмәз. Беләликлә, чүмлә ики амилни — мүбтада вә хәбәрин синтезиндән ибарәтдир²⁹.

Азәрбајчан түрк дилиндә башга түрк дилләриндә дә олан кими чүмләнин структур бәсини онун коммуникатив бәси тамамлајыр. Бу заман биринчи мөвгејә мүүјјән икинчи дәрәчәли үзвләр чыхыр³⁰ ки, буларын да арасында хүсуси јер өзүнүн мәзмун тутумуна көрә тамамлыга аиддир.

Беләликлә, мә'на-мәзмун тутумуна көрә, дәјәринә көрә бир сыра ән'әнәви икинчи дәрәчәли үзвләр һәгигәтдә тамам башга чәкидә өзләрини көстәрирләр.

Азәрбајчан түрк дилчилијиндә һалә М. А. Казымбәј тамамлыгын бу вачиб чәһәтини нәзәрдән гачырمامыш, онун һәгиги дәјәрини башга икинчи дәрәчәли үзвләрдән ајырмышды. Она көрә тамамлыг садә аилајышлары билдирир вә тәбиәтдә өз-өзлүјүндә, тә'јини вә мүүјјәнләшдиричи үнсүрләр олмадан мөвчуддур. О, јә'ни тамамлыг, мүбтада вә хәбәр кими чох вачиб, биринчи дәрәчәли аилајышларла ејни чәркәдә дурур. Казымбәјин кәтирдији мисал марағлыдыр. Онун фикринчә Бог сотворил свет јә'ни Аллаһ дүнијаны јаратмышдыр, чүмләсиндә бүтүн компонентләр биринчи дәрәчәли әһәмијјәтли ан-

²⁹ Дмитриев Н. К. Грамматика башкирского языка. М.—Л., 1948, с. 202.

³⁰ Мүг. ед.: Скобликова Е. С. Современный русский язык. Синтаксис простого предложения. М., 1979, с. 151.

лајышлар билдирдикләриндән һамысы чүмләнни баш үзвләри-
дир³¹.

Узун сүрәдән сонра Ә. Дәмирчизадә дә өзүнүн чүмлә үз-
ләри нәзәријәсиндә тамамлығы ејилә мүбтәда кими илкин,
биринчи дәрәчәли тә'јини чүмлә үзвү олараг алып³². Тәби ки,
мүәллиф белә бир јанашымда тамамлығын чүмлә дахилиндә-
ки функционал-коммуникатив јөнүндән, потенциал чәкисиндән
чыгыш едир.

Доғрудан да, тамамлығын чүмләдәки функционал-комму-
никатив дәјәри ону тә'јин вә зәрфлик кими икинчи дәрәчәли
үзвләрлә бир чәркәдә көтүрмәјә имкан вермир. Белә ки, мү-
әјјән функционал мөзгеләрдә тамамлыг өзүнү әсл баш үзв
кими көстәрир³³. Белә бир һалда чүмлә дахилиндә тә'сарли
фе'л-хәбәр оларкән гаршылашмаг мүмкүндүр. Мә'лумдур ки,
чүмләдә тә'сирли фе'л-хәбәр оларкән о өз семантик тутумуну
долдурмаг үчүн һөкмән васитәсиз тамамлыг таләб едир вә
онунла сых семантик-грамматик алағәјә кирир. Мүг. един:
1) Мән еви көрүрам; 2) О мәктубу јазыр; 3) Ушаг охујур вә с.
вә и. в.

Бу мисалларда, хүсусилә биринчи вә икинчи мисалда мәһз
васитәсиз тамамлығын мөвчуд олмасына көрә чүмләдә мүәј-
јән коммуникатив тамлыг әлдә едилир. Структур тамлыг исә
һәр үч мисалда өзүнү ајдын шәкилдә көстәрир. Бу мөгәмда
Дмитријевин ме'јарыны да јада салмаг олар. Бу бахымдән
мәсәлән белә бир фикри механики гәбул еләмәк мүмкүн дејил
ки, тә'сирли фе'л-хәбәр олан чүмләдә васитәсиз тамамлығын
мүтләг иштиракы вәчибдир. Белә олмәзсә вә чүмлә гурулу-
шунда мүтләг элемент кими васитәсиз тамамлыг иштирак ет-
мәзсә бу чүмләнни гурулушу јараланар, бүтөвлүјү позулар³⁴.
Тамамлығы чүмлә үчүн чох вәчиб бир компонент сәјсаг белә,
бу һалы гејд-шәртсиз гәбул еләмәк мүмкүн дејил. Нә үчүн?
Биз артыг гејд етмишдәк ки, чүмләнни структур тамлығы вә
коммуникатив бүтөвлүјү бир-бирини үзви сурәтдә тамамла-
јырлар. Вә бизә белә кәлир ки, Азәрбајҗан түрк чүмләсиндә
васитәсиз тамамлығын варлығы вә јохлуғу чүмлә гурулушу-

³¹ Казембек М. А. Грамматика турецко—татарского языка. Казан, 1839, с. 487.

³² Бах.: Дәмирчизадә Ә. Мүәсир Азәрбајҗан дили. Чүмлә үзвләри. Баки, 1947, с. 15.

³³ Бах.: Мещанинов И. И. Структура предложения. М., 1963, с. 45, 65.

³⁴ Мүг. едия: Храковский В. С. Проблема доминанции членов предло-
жения в системе абстрактных синтаксических структур. — «Языковые уни-
версалии и лингвистическая типология» китабында. М., 1969, сәһ. 130.

нун бүтөвлүүнә биләвәситә хәләл кәтирмәк иғтидарында де-
јил. Васитәсиз тамамлығын мөвчудлуғу, јохлуғу башга бир
истигамәтдә, мәһз чүмләнни коммуникатив тамлығына тә'сир
етмәкдә өзүнү көстәрир.

Јухарыдакы мисалларда (1-чи вә 2-чи мисалда) васитәсиз
тамамлығын эксплицит (ашкар) ифадәси чүмләнни бүтүн
мәзмун гатына күчлү конкретләшдиричи фактор кәтирир ки,
бунун да сәјәсиндә мүәјјән коммуникатив тамлығ әлдә едилир.
Тә'сирли фе'л-хәбәр олан чүмләләрдә васитәсиз тамамлығын
еллиписсә уғрамасы да чүмләнни структур тамлығыны дағыт-
шыр, амма бунула белә еллиптик фон мә'луматы гәбулетмәдә
мүәјјән алтернасија (Гејд: сечим имканы) да јаратмамыш
дејил: Ушағ охујур үздәки структур дәрин гәтдә Ушағ маһны
охујур, Ушағ китаб охујур кими фе'лдән ортаја чыхан омо-
нимлик јарадыр.

Үмумијјәтлә, гејд еләмәк лазымдыр ки, тә'сирли фе'л-хә-
бәрләр өз лексик валентликләринин кифәјәт миғдарда лексик
зәһид еһтива етдијиндән чүтәркибли мүхтәсәр чүмләләрин
мәзмун-мә'на гатына күчлү ентропија (Гејд: јәјғынлығ) кәти-
рир. Мүгәјисә един: Мән көрүрәм чүмләсиндә тә'сирли фе'л-
хәбәр принсин етибарлә чоғ кениш, әслиндә һүдудсуз миғ-
дарда мүстәғил тамамлығ-објектләрлә ушлаша билир, әләгәјә
кирир. Мәһз чүмләнни коммуникатив бәс принсин тә'сирли
фе'л-хәбәрләрни чүмләнни мәзмун коммуникатив гурулушу-
нун тәшкилиндә јетәрли олмадығыны ачыб көстәрир. Белә
ки, бу фе'л-хәбәрләр әдәтән релјатив мә'налы сөзләр кими
чүмләдә иштирак едирләр, бу чүр сөзләрин исә «тамамланма
еһтијачлары олур, тамамлајычы сөзләр олмәдән онларын мә'-
налары гәнаәтбәхш сәјылмаз»²⁶. Тамамлајычы сөзләр исә
чүмләдә конкрет оларәг өз әксини тапан мүстәғим тамамлығ-
лар васитәсилә ифадә олуноурлар.

Беләликлә, Азәрбајҗан түрк дилиндә мүстәғим тамамлығ
чүмләнни баш үзвү кими өзүнү апарыр вә бу функцијаны чүм-
лә даһилиндә горујуб сахлаја билир. Бундан әләвә мүстәғим
васитәсиз тамамлығла јанашы Азәрбајҗан түрк дилиндә чүм-
ләнин баш үзвү кими васитәли тамамлығ да чыхмыш едир.
Башга сөзлә, Азәрбајҗан түрк дилиндә чүмлә гурулушу һәм
васитәсиз, һәм дә васитәли тамамлығы ејни функционал еһти-
јачла өз даһилинә алыр. Тәбия ки, беләдә тә'сирли фе'л-хәбәр-

²⁶ Золотова Г. А. Очерк функционального синтаксиса русского языка. М., 1973, с. 48.

ларда өзүнү көстөрөн семантик натамлыгы да гејд еләмәк лазымдыр. Бу чүр фе'лләрин ба'зиләри исә, истисна кими көстөрәк ки, мүәјјән дәрәчәдә өз функционал мүстәгилликләрини даһа артыг горујуб сахлајырлар, чүнки ошларын истифадә едикләри һәрәкәтини билаваситә, мүстәгим ифачысы субъектлар вә объектин, эләвә үзвүн чүмләнни гурулушуна дахил едилмәси структур вә коммуникатив планларда факултатив олур. Мүгајисә един: **О** евдә јатыр; **О** сәнә јалварыр; **О** ојнајыр вә башгалары.

Башга тәрәфдән тә'сирли фе'лләрин бу чүр нисби мүстәгилликләри ејни заманда вәситәли тамамлыгын да нисби мүстәгиллији үчүн шәраит јарадыр. Беләликлә, сонадәк ардыңыл олсаг, коммуникатив планда чүмләнни мүстәгил баш үзвү кими тамамлыгын вәситәли нә вәситәсиз олараг һәр һансы бир нөвүнү дејил, бүтөвлүкдә тамамлыгы көтүрмәк лазымдыр.

Бә'зи суаллар доғур: Мүәјјән фе'л-хәбәрин семантик натамамлыгыны һансы амыл шәртләндирир? Нечә олур ки, тамамлыг бир тәрәфдән фе'л-хәбәрин семантик гејри-мүәјјәнлијини вә о бири тәрәфдән бүтөв чүмләнни коммуникатив натамлыгыны арадан көтүрән фактор кими чыхыш едир?

Бизә белә кәлир ки, конкрет фе'л хәбәрин мүстәгиллији онула әләгәјә кирә биләчәк объект тамамлыгларын потенциал ингдары илә өлчүлүр. Фе'л семантик баһымдән о заман натамам олур вә мүтләг шәкилдә тамамланмаја еһтијач дүјуб ону тәләб едир ки, чүмлә гурулушунда һәмин фе'л-хәбәр приисни е'тибарилә бир нечә объект — тамамлыгла узләшә билсин. Потенсиал объект тамамлыгларын чүмләдә варолма имканлары чохалдыгча һәмин чүмләнни фе'л-хәбәринни семантик бүтөвлүјү, тамлыгы азалыр. Башга сөзлә десәк, фе'лин валентлији күчлү олдугча, онун семантик тамлыга еһтијачы артыр. Мисаллара баһаг, Коммуникатив натамам чүмләдә тә'сирли фе'л-хәбәрләр: **Ушаг** (маһны, китаб, дәрс...) **охујур**; **Тәләбә** (мәктуб, һекајә, дәрс) **јазыр**; **О** (мәктәби, еви, машыныны) **көрүр**...

Коммуникатив натамам чүмләдә тә'сирсиз фе'л-хәбәрләр: **О** (сәнә, мүәллимә, атасына...) **јалварыр**; **Ушаг** (мәктәба, баға, дәрнәјә...) **кедир**; **Тәләбә** (дәрсә, евә, күчәјә...) **тәләсир**...

Кәтирилән мисаллардан көрүндүјү кими, һәм тә'сирли, һәм дә тә'сирсиз фе'л-хәбәрләр семантик планда бир нечә, бә'зән сонсуз сәјдә объект тәләб едиб мүнәсибәтә кирә билир

вə реал олараг объект тамамлыгсыз вазижјетин мөвчудлуғу оыларын бу һалда семантик натамамлыгыннан хәбәр берир.

Азәрбајҗан түрк дилиндә мүәјҗән фе'л-хәбәрин семантик натамамлыгы һәм вәситәли, һәм дә вәситәсиз тамамлыгла арадан көтүрүлә биләр. һәтта бә'зи һалларда вәситәли вә вәситәсиз тамамлыгларын гаршылыгы сурәтдә әвәз едилмәси оғу дејир ки, фе'л-хәбәрин өз семантикәсынын бүтөвлүјүнү реаллашдырмасы үчүн һәр һансы тамамлыга дејил, мәһз вәситәсиз тамамлыга ситијачы вардыр. Мүҗәјсә едн: **Китабы охудум; Китабда охудум; Китабдан охудум...**

Мүәјҗән һалларда һәтта объект-тамамлыгларда та'сирли һалын вәчиблији дә бир елә әһәмижјәт дашымыр. **Китабы бу-раја гој** вә **китабы бурада гој** вариантларыны бу бахымдан мүҗәјсә едн.

Тамамлыгын чүмләнн баш үзәләрндән бири кими сә-чәјҗәләндирилмәси оғун чүмлә ичиндәки мүбтада илә уј-ғуулашмасы факты илә дә әсәсләндирыла биләр. Башга сөз-лә белә бир фикир ортаја чыхыр ки, чүмлә ичиндә тамамлыг потенциал мүбтада кимидир.

Чүмлә тәшәккүлүнүн даһа дәрн гәтләрдән тәһлили белә бир тәсәввүр үчүн јол ачыр ки, тарихи икиншафын мүәјҗән мәрһәләсиндә чүмлә таркибиндәки сөз ишәрәләр һал вә бәлкә дә башга граммәтәк көстәрнчиләр илә јүкләнмәјибләр пә тә-бин ки, граммәтик бахымдан бир-бирләриндән сечилмәләри мүәсир вәзијјәтләри кими кәскин дејилдир. Белә бир гөдм һал көк-дилләрдә олән кими чүмлә даһилиндәки сөзләрин аморф вәзијјәтинин хатырладыр. Туталым ки, Әһмәд мәктәбә кетди чүмләсини белә бир гөдм синтактик келмиш сөһнә гәјтармаг истајирик. Тәхмини вә көбүд дә олса Әһмәд мәктәб кет варианты илә үзәлшмәли олачағыг. Јери колмишкән оғу да гејд едәк ки, чох күман дил шүурунда мәһз белә сәз-тәсәввүрләр өзүнә јер тапыр. Чүмләнн бу мүмкүн һалында субъект формал планда о бири үзәләрндән фаргләкмә имканы әлдә етмир, бу сонралар јараныр, о бири үзәләрнн граммә-тик көстәрнчиләрлә јүкләнмәси процесин башлајандан сонра мүбтада вәһнд мәркәзә дөвүр. Бу һалда, мәрһәләдә исә белә бир таркибдә биз фактики олараг бир мүбтада илә гаршы-лашмырыг. Мүбтаданнн мүбтада кими формалашмасы ики јолла кедир: биринчи јол о бири үзәләрнн граммәтик көстәр-нчиләрлә јүкләнмәси јолу, икинчи јол исә мүбтада кими фор-малашан үзүк мәнтиги вурғу илә сечилмәјә чәһд јолудур. Бу ики јол тәбин ки, бир-бирини үзән сурәтдә тамамлајыр.

Бу жолларын һәр биринин чилаланышы исе чүмлөҗә (әкәр буна чүмлө демек оларса) ошун мәнтиги алагәдә олдуғу бөјүк контекст тарафиндан едилән мәнтиги вә граммәтик тәзјигләр, басгылар алтында кечириләр. Бу ики јолун чүмләннә формалашмасы процесиндәки әһәмјјәти бөјүкдүр. Хүссусилә чүмлә гуранын психоложи-мәнтиги оријентасијасы мәнтиги вурғунун һансы үзвә анд едилмәсини јөнәлдәрәк дүшүнчә тәрзини өзүнү дә мәһз инди алышдығымыз истигамәтдә дашлашдырмашықар. Туталым ки, јуларыдакы мүмкүн гәднә варианттын кәјтрал-сөһиндә субъект-мүбтәдә кими оријентар Әһмәд сөзүнә дејил, мәктәб сөзүнә едиләр. О заман чүмлә ејни мазмуну, информатив тутуму вермәк мәғсәдләлә граммәтик јөнүмү дәјишмәк мәчбуријјәт гәришәсиндә галыр; белә бир вариант алымыр: **Мәктәб Әһмәдә кедһәдә.**

Бу варианттын ортаја чыкма сәбаби мәнтиги вурғу илә бағамдырса, нәтичәси бүтөвлүкдә чүмләннә гурулушунун дәјишмәсилә алагәдәрдыр — фе'л-хәбәр актив формалан пассивлә чөвриләр. Бунун өзү ачыг дејәк ки, мүбтәдә кими истәнилән үзвүн вурғу илә әјрилмәсы принципини ишләклијни чәтиәләшдирир. Демәли, мәнтиги вурғу да һәр һансы үзвүн үзәркинә дүшмүр, о да мәһз мүбтәдә потенсиаллы үзвүн әјрилмәсына хидмәт кәстәрә биләр.

Ба'аһ дилчиләр гәјд едилләр ки, «принсип е'тибарилә истәнилән аргумент граммәтик сөһдә мүбтәдә вә ја тамамлыг ола билән (објектләр нәзәрдә тутулур — К. А.) субъект мәвгәјни тута биләр»²⁰.

Мәнтиги вурғунун вә контекстин тә'сири нәтичәсиндә чүмләлә мүәјјән, кәсқин сечилән субъект — мүбтәдәннә мејдәнә кәлмәси вә формалашмасы демәк олар ки, паралел шәкилдә бурадакы објект-тамамлығны вә ја објект-тамамлығларын да сечилиб формалашмасыны шәртләндирир. Субъект мүбтәдә кими өз-өз-лүјүндә јүкләнмиш формал ифадаја малик дејил, ошук сечилмәси үчүн мүтләг објект фонун (имплицит вә ја експлицит) олмалыдыр.

Мүбтәдә кими оријентирләшмәдә принцип е'тибарилә һәм васитәли, һәм дә васитәсиз тамамлығлар сечилә биләр ки, бу да онларын синтактик вәһидләр кими кенәтик бағлылығларын бир даһа субут едир. Васитәсиз тамамлығ олан белә бир чүмләннә мүгәјсә едил: **S мәһнә охујур.** Васитәсиз тамам-

²⁰ Ғәһинәлиев С. Д. Типология языка и речевое мышление. Л., 1972, с. 116.

лығын мүбтәдәјә трансформасиясы белә олачаг: Маһны S-ә охунур.

Инди иса васитәли тамамлығын мүбтәдәјә трансформасия едилмәсинә диггәт едәк: S евә гачыр. — Ев S-ә гачмыр.

Трансформасия иккиләри мәнтиги психоложи ориентирләрип икки нејтрал чүмлә сәһнидә кифәјәт гәдәр динамик вә һәрәки бир дәрәҗлик олдурғуну, чүмләнип айрыча дејил, даһа бөјүк контекст даһилидә онула мин бир бағла бағландығыны бир даһа сүбүт едир.

§ 4. ЧҮМЛӘНИН ИККИҶИ ДӘРӘҶӘЛИ ҮЗВЛӘРИ.

Ајдындыр ки, вә биз бир гәдәр јухарыда дәнешмышыг ки, чүмләни баш үзвләри өз-өзлүјүндә мүәјҗон абстракт вә ја конкрет аңлајышлар ифадә едирләр. Бунун әкси олараг тә'јин вә зәрфлик кими чүмләни иккиҶи дәрәҶәли үзвләри евләри мүәјҗон аңлајышлар ифадә етмәрләр, оңларын чүмләдәки функцијалары о бири үзвләрин — тәби ки, баш үзвләрин даһа дәгиг, кешиш тәсвири илә бәғлыдыр. Бу иккиҶи дәрәҶәли үзвләр әслидә ишарәләрин ишарәси кими өзүнү кәстәрир. Мәсәләд, тә'јин предметин әләмәтинин, ифадәчисинин әләмәтинин билдирир вә белә олан заман нә грамматик планда нә дә семантик планда реал предметлә һеч чүр «говуша» билмир, оңларын арасында һәмишә предметин ифадәчиси дурур. Зәрфлик дә ејилә бунун кими. Һәрәкәтлә онун арасында һәмишә бу һәрәкәтин ифадәчиси олан фе'ли хәбәр дурур.

Чүмләјә объектив даһил олан (!) баш үзвләрдән фәргли олараг тә'јин вә зәрфликлар (әсәсән сәһбәт бурада тәрзи-һәрәкәт зәрфликлариндән кедә биләр) чүмләјә субъектив даһил едилән үзвләрдир. Буну нечә аңламаг ләзимдыр? Белә бир чүмләјә диггәт едәк: **Әһмәд евә кәлди.** Бу чүмләдә маһијәти е'тибарилә абстракт олан хәбәрә гәдәр бүтүн үзвләр прилсип е'тибарилә объектив шәкилдә мөвчуд олан референтләрә, јә'ни реаллығларә мәликдирләр: јә'ни **Әһмәд** адлы бир субъект мөвчудду, **ев** адлы бир объект мөвчудду вә иһәјәт, объектә доғру субъектин һәрәкәти мөвчудду. Бу чүмләнин структур бәсинә гәтијҗон хәләл кәтирмәдән, әксинә ону даһилдән кешишләндирәрәк бу гурулушун сәрһәдләри ичинә мүәјҗон иккиҶи дәрәҶәли үзвләр — тә'јин вә зәрфлик јеритмәк мүмкүндүр. Мүғәјисә едн: **Әһмәд бизим евә тез кәлди.** Бу чүмләдә тә'јин кими чыхыш едән бизим елемента вә тәрзи-һәрәкәт зәрфлијә

кими чыхыш едэн тез элементи чүмлө гурулушуна субъектив јеридилмиш үзвлэр кими диггәти чөлб едир, башга сөзлө десәк, онлар нисби үзвлэр кими дә сәчијјәләндирилә биләр. Бу нисбиллик чүмлө гураның вә чүмләни, ја'ни мә'луматы габул едәниң көрмә бучагына көрә мүәјјәшләшир. Бу көрмә бучагы «бизим» сөзүпүп, «сизиз», «онларкың» сөзлери илә дәјишмәси-нә кәтириб чыхара биләр. Ва јахуд субъектив һәрәкәт сүр'әти дә бүтөөлүкдә субъектив шәкилдә гијмәтләндирилә биләр. Је-нә көрмә бучагындан чыхыш етсәк, бу һәрәкәт кимә көрәсә тез јох, ләнк ола биләр вә с. вә н. в. Көрүндүјү кими, чүмлә-нин дахилинә субъектив шәкилдә јеридилән үзвләрдән башга бурада чүмләјә структур-семантик планда аачиб, чоһкөрәкли компонентләр галыр. Бу компонентләрдә объектив мөлчуд олан референтләрдиң тә'лимчилари баш үзвләрдир. Субъектив үзвләр чоһ асаылыгга трасформилара, дүшмәләрә уграјыр. Беләликлә, мүәјјәшләшир ки, тәрзи-һәрәкәт зәрфликләри вә тә'јинилә инсан абстраксияларының мөһсулу олуб чүмләниң гурулуш вә семантикасына ујғун кәлә биләмәк субъектив сет-кәләрдыр. Бурадан тәбии ки, бу типли чүмлө үзвләриниң пе-риферијаја мөһсуслуғундан, өзәкдән кәнарда галмасындан, ја'ни маркиналлыгындан данышмаг олар. Һәр һалда нәтичә кими белә сәчијјәләр габул едилә биләр³⁷.

Сөһбәт чүмләниң икипчи дәрәҗәли үзвләриндән кедәркәи онларын семантик-грамматик охшарлыг вә фәргләри бардә дә бә'зи гејдләр етмәк ләзим кәлир. Хүсуси олараг тә'јин вә тәрзи-һәрәкәт зәрфлији арасындакы семантик-грамматик ох-шарлыг диггәти чөлб едир. Һалә рус алимә академик Л. В. Шерба гејд едирди ки, тәрзи-һәрәкәт зәрфлији өз тә-биәтинә көрә тә'јинләрдән хүсуси нөвү кими ајрыла биләр³⁸. Бу јахынлыг Азәрбајҗан түрк диял матерналинда өзүнү даһа әјани шәкилдә көстәрәр. Догрудан да, әкәр ејни нитг һиссә-си; мәсәләң јахшы сөзү принцип е'тибарилә бир чүмлө тәрки-биндә һәм адла, һәм дә һәрәкәтлә узлаша билирсә (јахшы тә-ләбә јахшы охујар кими классик мисалы јада салаг), о заман бу ваһиди нечә габул еләмәк ләзимдыр — ејни чүмлө үзвү кими вә ја ики мүхтәлиф чүмлө үзвү кими? Ејни үзләки фор-

³⁷ Мүгајисә едди: Ляйонз Дж. Введение в теоретическую лингвистику. М., 1978, с. 353; Кадильсон С. Д. Типология языка и речевое мышление. Л., 1972, с. 210; Баскалов Н. А. Историко-типологическая характеристика структуры тюркских языков. М., 1975, с. 183, 231...

³⁸ Вах.: Ахмедова О. С. Микаэлян Г. В. Современные синтаксические георки. М., 1963, с. 151.

на ики дәрәҗә функциясның чарпазлашып беркәлешиди) лексик мәканә дөнүр. Геҗд едәк ки, бу во бу типли мәсәләләр Азәрбајҗан түрк дили синтаксисинини ин актуал мәсәләләриндәндәр. Бәзи дилчиләр тәҗни вә зәрфлик арасында синтактик сәрһәдләрини чәкилмәсинини белә әләҗһинадирлар. Мәсәлән, рус дилчиси А. И. Смирнитски вәхтылә јазырды: «Чүмлә үзәну кими тәҗнини әләмәтнини пәҗә анд олдуғунун һеч бир әһәмийәти олмадан бу әләмәтин ифадәчиси олмағ сәһпәҗәси вәр»³⁹.

Азәрбајҗан алим профессор Ә. Дәмирчизадә дә өз чүмлә үзәләри бәлкүсүндә зәрфлијә јер ајырмыр. Икинчи дәрәҗәли үзәләрә о јалпыз тәҗниләри анд едир⁴⁰.

Бу мұлаһизәләри әсәс кәтүрсәк, Јахшы тәләбә јахшы оху-Јар чүмләсиндә јалпыз үч чүмлә үзәүпү ајырмағ мүмкүн олар: мүбтәлә, хәбәр вә тәҗнини. Бизә белә кәлпир ки, зәрфлијә бүтүн мә'на группары үчүн тәҗнилә јахшылығы ејни дәрәҗәдә дејил. Бу јахшылығ акчағ тәрәк-һәрәкәт зәрфлијә илә әлағадар өзүпү кәстәрар.

Мүтәхәссисләр ону да геҗд едирләр ки, зәрфлијә өзүпүн мә'на группарының сәрһәдләри сонәдәк дәғиг мүәҗҗәләшдәрилмәҗиб, семантик дифференскасија зәһф шәкилдәдәр, кәскин фәргләр өзүпү кәстәрмир⁴¹. Бу өзүпү һәм дә онда һисс едирпир ки, Азәрбајҗан түрк дилиндә әкәр тәрәк-һәрәкәт зәрфләри дәғиг шәкилдә тәҗнилә олшарлығы кәсб етмишсә, зәрфлијә башға мә'на группары — заман, јер, сәбәб вә б. атиғ ај-дын шәкилдә тахимлығыла тәрәф мејл кәстәрпир, өзләрини тамамлығы кими апарырлар. Мәсәлән:

1. Әһмәд вәтәни севир.
2. Әһмәд мәктаби севир.

Биринчи чүмләдә вәтәни компонентндә мүәҗҗән мәканә әнләјишы јох дејил, әһма хифәјәт гәдәр зәһфләмиш шәкилдәдәр вә әксиәно бунун мүғәбәлиндә бу компонентдә объект мә'насы әртыр.

Беләликлә, кәрүрүк ки, Азәрбајҗан түрк дилиндә объект вә мәканә әнләјишлары мүәҗҗән мә'надә синкретикдирләр вә бу дә өзүпү ондә кәстәрпир ки, мүәҗҗән мәғамлардә тамамлығы јер зәрфлијәндән ајырмағ, оларын һәр бирини дәғиг мә'на сәрһәдләрини позмағ чәтәндир.

³⁹ Смирнитский А. И. Синтаксис английского языка. М., 1967, с. 232.

⁴⁰ Бәх.: Дәмирчизадә Ә. Мүәсир Азәрбајҗан дили. Чүмлә үзәләри. Бахы, 1947, с. 15, 63.

⁴¹ Атамалова О. С. Махмәдәли Г. В. Кәстәрилән әсәр, с. 150.

Дејанлардан ајлын олур ки, төрэн-Һаракат зәрфлији зәрфлијин о бири ма'на группарындан кәскин шәкилдә фәргләнир. Буну ондан да көрмәк олар ки, зәрфлијин бир чох башга ма'на группарынын нүмајондалари чүмләдә детерминант үзвләр кими өзләриня кәстәрә билдикләри һалда, төрэн-Һаракат зәрфликлари чүмләнни детерминант үзвү ола билмир. Бу барадә ашағнда бир гәдәр кениш сәһбәт ачмағ лазым кәләчәк. Бурадә исә чүмләнни детерминант үзвүнүк ма'насыны вә чүмлә төркибиндә јеринә јетирдији функцијаны ачмағ мәгсәдаујундур.

Рус дилчиси проф. Н. Ј. Шнедованын бу мөвзүјә һәср олунмуш «Детерминант объект вә детерминант зәрфлик чүмләнни мүстәғил јајучылары кими» адлы марағлы мөгаләсидә чүмләнни детерминант үзвү һәртәрәфли төһликлә чәлб едиләр, дәрри вә системли шәкилдә өјрәниләр. Букунилә јанашы, бу мәсәләнни тәдқиғи барадә дә данышылар, бу синтактик мәсәләнни өјрәнилмә зәрурәтинни мәшһур дилчиләр дә Гроот, Е. Курилович, В. Виноградов, Е. Кротевич вә башгалары тәрәфидән дә крәли сүрүядүјү гәјд едиләр⁴².

Азәрбајҗән түрк дилчилијиндә детерминант үзвләр хүсуси оларағ һәзә ки, тәдқиғата чәлб едилмәминшләр. Бу мәсәлә сәдәчә ескиз шәкилдә тезисвари оларағ 1959-чу илдә нәшр едилмиш, академик грамматика китабында гојулмушдур. Бурадәки «зәрфлик» бөлмәсиндә гәјд едиләр ки, зәрфлик, хүсусылә дә заман вә јер зәрфликләри, тамамлығта инсөтөн иләрә едән фе'ллә зәиф алағәјә кирирләр. Чүмләдә зәрфликләр онун ајры-ајры үзвләри илә алағәдән даһа чох, чүмләнни бүтөн төркиби илә алағәјә кирә билирләр.

Мәһз буна көрә дә зәрфликләр бә'зи һәлләрдә хәбәрлә јанашы дејил, чүмләнни әввалиндә мүбтәдә илә јанашы ишләнир⁴³.

Ады чәкилән академик грамматикада бу мәсәлә илә алағәдәр верилән ма'лумат јалныз бундан ибарәтдир. «Детерминант үзв» термини ишләнимсә дә, бурадә һәр һалда чүмләнни һәјәтидәки чох вачиб бир һалә — чүмләнни бүтүн төркиби илә алағәјә кирә билән зәрфликләрини мөвҗудлуғуна ишарә едиләр. Акма тәәссүф ки, даһа дәрри нәтичәләр чихарылмыр,

⁴² Бил: Шнедова Н. Ю. Детерминирующая объект и детерминирующее обстоятельство как самостоятельные распространители предложения. — «Вопросы языкознания» журналы, 1964, № 6, с. 77.

⁴³ Бил: Азәрбајҗән дилниң грамматикасы II. Синтаксис, Баки, 1969, с. 164.

детерминант үзвү олан чүмлөнни бүтүн функционал-грамматик дэјиншикликләри тәһләлә чәләб едилмәр.

Бу мәсаланын үзәриндә бир гәдәр кенш дәјанат вә детерминант үзв нәдр, Азәрбајҗан түрк дили чүмләнсини гурулушунда о өзүнү нә шәкилдә бирүзә верир суалына чапаб вермәјә чалышаг. Дилчилик нүгәтиндә гејд едиләр ки, детерминант едан чүмлә үзвү вә ја детерминант үзв сәдатән чүмләнни эвәландә јерләшәк вә бүтүн сонрақы предикатив бүтөвлә (ја'ни чүмлә илә — К. А.) грамматик эләгә јарадан, чүмләнни јајымасы олан сәрбәст сөз — формадыр⁴⁴. Нәттә ба'зи мүзәлифләр, мәсалән чүмләнни үзвәндәсиндән данышан заман илкин олараг чүмләнни детерминант (вә ја детерминантлар групуна) вә предикатив група бәләмәји тәклиф едилрләр. Јалныз бундан сонра икинчи, сонрақы тәһләл заманы предикатив групп мүзәјәләшәр, онун мүбтәдә вә хәбәр һиссәләри ајрылдыр⁴⁵. Белә јанашым алава олараг ону сүбүт едилр ки, синтактик арашдырмаларда детерминант үзвүн мәһијәтчини, јерини, дөјәрини мүзәјәләшдиримәси һеч дә сонунчу дәрәҗәли мәсалаләрдән сәјмлә билмәз.

Детерминант үзвүн мөвҗудлуғунун гәбул едилмәси бир даһа чүмләјә мүзәјән биткин бир бүтөн кими бәхмәг имканы верир. Чүмләнни бүтүн јердә галап тәркибияни вә детерминант үзвүн бир-бирилә ујғунлашмасы принсипләри вә эләгәјә кирмә үсуллари нәтиҗә е'тибарилә чүмләнни бир бүтөн кими гурулушунун истиғамәтәни дә формалашдыран амилләрә дөпүр. Адәтән чүмләнни детерминант үзвү функцијасында заман, јер вә бир сыра башга зәрфликләр чыхыш едилр. Нәлә академик В. В. Виноградов гејд едилрди ки, заман, макан, собоп, мөгсәд, күзәнит вә шәрт кими наиничи дәрәҗәли чүмлә үзвү олан зәрфликләр биләвәситә чүмләнни бүтүн јердә галап һиссәсинә бүтөвлүкдә анд ола билирләр, демәли, конкрет олараг биләвәситә нә ајрыча мүбтәдә групп илә, нә дә ајрыча хәбәр групп илә эләгәјә кирмәјә билирләр⁴⁶. Бу һал рус дили илә эләгәдәр өзүнү доғрултдуғу кими Азәрбајҗан түрк дили чүмләнсини дә мәһијәтини ачмаға хадмәт едә биләр. Мәсалән, белә бир мисалә дигтәт едәк:

⁴⁴ Розенталь Д. Э. Теленкова М. А. Словарь — справочник лингвистических терминов. М., 1976, с. 83.

⁴⁵ Бад.: Костунова И. И. Современный русский язык. Порядок слов в актуальном членении предложения. М., 1976, с. 63.

⁴⁶ Виноградов В. В. Введение. — «Грамматика русского языка» книга-быдә т. 2, 1 һиссә. Синтаксис. М., 1960, с. 94.

Көһнә ев учуларкан көрпич бәннанын габырғасына дәјәр. Бу чүмләдә детерминант үзә кими көһнә ев учуларкан сөз бирлешмәси чыхыш едир вә онун дахилә олдуғу заман алагәси тәкчә дәјәр хәбәри илә дејил, ејин заманда бүтөвлүкдә јердә галар синтактик комплексләдир (көрпич бәннанын габырғасына дәјәр). Бә’эн башга һалларда чүмләнни детерминант үзәү функцијасында јер зәрфлији дә чыхыш едә билир. Мүгајисә един:

Ашағыдан јоғун, бир гәдәр боғут бир оғлан сәси ешидилди (И. Сејидбајли).

Бу чүмләдә дә детерминант үзә (ашағыдан) һәмчиники чүмләнни бүтүн јердә галан турулушу илә алагәјә кирир. Амма бу ујуғулашма, бу алагә артыг башга истигамәтдә — мүәјјән мөкан истигамәтиндә баш верир. Чүмләнни детерминант үзәвүнүн тәбئيәтилә вә хүсусилә дә онун мүхтәлиф конкрет дилләрдә ифадәолунма хүсусијәтләрилә бағлы бир мәсәләјә дигәт јетирмәк истәрдик. Мүхтәлиф дилләрдә детерминант ролунда зәрфликләрини мүхтәлиф семантик группары чыхыш едир. Мәсәлән, рус дилиндә тәрзи-һәрәкәт зәрфликләри чүмләнни детерминант үзәү кими⁴⁷ чүмләнни бүтүн корпусуна мүнәсибәтдә препозицијада ола билир вә бүтүн бу корпусла биләвәситә алагәјә кирә билирләр. Амма гејд етмәк лазымдыр ки, Азәрбајҗан түрк дилиндә бу һал өзүнү кәстәрмир. Сәбәбләрдән бири, балка дә, биринчиси кими ону кәстәрмәк лазымдыр ки, Азәрбајҗан түрк дилиндә тәрзи-һәрәкәт зәрфлији объектив олараг чүмләнни әввәлиндә кәлмир вә тәбии ки, артыг формал әлчүләрилә корә детерминант ролукда чыхыш едә билмир, чүнки детерминант ајдын мәсәләдир ки, јалныз чүмләнни илк мөвгәјиндә чыхыш етдији һалда өз функцијасыны нормал јеринә јетирмәк имканы газаныр. Икинчи сәбәб (бу исә биринчидән чыхыр) одур ки, Азәрбајҗан түрк дилиндә тәрзи-һәрәкәт зәрфлији формал баһымдан чүмләнни фе’л-хәбәриндән ајрыла билмир вә биләвәситә ондан әввәл ишләнир. Анчаг чоғ надир вә үслуби баһымдан хүсуси ишләнмә һалларында тәрзи-һәрәкәт зәрфлији Азәрбајҗан-түрк дилиндә мүтләг мөвгә тута билмир. Бир сыра башга һалларда дә гејд едәк ки, тәрзи-һәрәкәт зәрфлији илкин мөвгәдә ишләнир. Бу сүр’әтән дөнышыг итти заманы баш верир. Мәс. Тез Әһмәд кәлди вә с. вә н. а. Икинчи дәрәҗәли үзвләр барәдә дедикләрини-

⁴⁷ Шведова Н. Ю. Детерминирующий объект и детерминирующее обстоятельство как самостоятельные распространительные предложения. — «Вопросы языкознания» журналы, 1964, № 6, с. 83.

зи тамамлајаркан гејд етмөк лазымдыр ки, зорфлик кими икинчи дәрәчәли үзү принцип с'тибарилә о бири үзвләрлә — тамамлыг вә тә'јнилә охшарлыг чәһәтдән узаглашыр. Амма булу сүбута јетирмәк тамам јөнә вә хүсуси бир истигамәтдән мәсәләјә јанашмаг демәкдәр вә бурада А. И. Смиринскинин ишкиләс дилә материалы илә бағлы белә бир фикрини јәдә салмаг истәрдики: «Әкәр сонадәк ардычыл олмаг истәсәк вә әсәс кими сөзүи һәр һансы үзүв анд олмасыны көтүрсәк, о заман тамамлыг вә зорфлик арасында һеч бир дифференсиасија апармаг лазым калмаз»⁴⁸. Бу фикри јухарыда ирәди сүруләи истисналары нәзәрә алаараг дилимизә анд еломәк мүмкүндүр.

§ 5. АЗӘРБАЈҶАН ТҮРК ДИЛИНДӘ ЧҮМЛӘ ҮЗВЛӘРИНИН ТӘРКИБИ БАРӘДӘ

Структур батымдан чүмлә үзвләри һәм садә, һәм дә мүрәккәб ола биләр. Бу бөлкү бир чүмлә үзүвү кими ајрылан компонентия тәркибиндаки таксономик (гејд: иштирак едән) вәһидләрин кәмијјәтиндән асылдыр⁴⁹. Мүрәккәб чүмлә үзвләри ики вә даһа артыг чүмлә вәһидлидән ибарәт олур вә өз араларында бир-бирилә, бөјүк алман алимә, кәнч грамматикләр мәктәбинин нүмәјәндәси Керман Паулун сөзләрилә дессәк, «копулатив» алағәјә кирирләр⁵⁰. Садә чүмлә үзүвүнү тәркиби бир таксономик вәһид вә мүмкүн олан бир гәшмәядән ибарәт олур. Белә бир мисала дигтәт едәк: Гардашынын евләнмәк фикри Паршаны һамыдан артыг севиндирди (М. Ибраһимов).

Бу чүмләдаки мүбтәданын тәркибинда биз үч чүмлә вәһиди илә гаршылашырыг (гардашынын, евләнмәк, фикри) вә бу һалын өзү бу чүмлә үзүвүнү бу чүмлә дахилиндә мүрәккәб үзүвү кими ајырмаға әсәс перир. Башға чүмлә дахилиндә садә мүбтәдәјә дигтәт јетирәк: Мән билдирәм ки, ачыг сөз ачы олар. (Ҷ. Чаббарлы). Бурада мүбтәда бир чүмлә вәһиди (мән) илә тәмәйлә олунуб.

АзәрбајҶан түрк дилиндә һәмчинини башға түрк дилләриндә, чүмлә үзүвүнү баш вә ја икинчи дәрәчәли олмасындан асылы олмајараг формал кеняшләнмәсинин потенциал им-

⁴⁸ Смиринский А. И. Синтаксис азербайджанского языка, М., 1967, с. 226.

⁴⁹ Мутајисә едән: Долгих И. Б. Системный анализ предложения, М., 1977, с. 92.

⁵⁰ Пауль Г. Принципы истории языка, М., 1960, с. 163.

кандлары кифајет гадәр женишдир. Н. А. Баскаковун да гејд еладниј кињи, бурада: «чүмлө үзвләри ја әјрича сөzlә, ја садә сөз бирләшмәси илә, ја мүрәккәб сөзбирләшмәси илә, ја келишләнмиш үзвлә (мәсдәр, фе'ли сифәт тәркиби илә) ја да фе'ли бағлама конструкијасы илә ифадә олуна билдрләр»⁴¹.

Бир сыра тәдгигатчыларын да гејд еладикләри кињи мүәјјән чүмлө үзвләри вә мүәјјән нитг һиссаләри арасында тырылмаз алағә мөвчуд олур. Мәсәлән, И. Б. Долинниа кињи алимни фикринә кәрә, «таксономик (ја'ни алагәсиз, өз-өзүнә мөвчуд олан — К. А.) сәвијјәдәки вәһидләрлә, функционал-синтактик сәвијјәдәки вәһидләр арасында реал үғрунлуғлар мөвчуддур: һәгигәтән, хәбәр аилајышы һәр шејдән сөвәл ифадә олуна бахымында фе'ллә әссосиасија јарадыр, мүбтәдә (номиниатив гурулушулу дилләрдә) адлығ һалдә (вә ја чыкышлығ һалдә) исимлә, тамамлығ бүтүн дикәр һаллардакы исимлә үғрунлуғ јарадыр, зәрфлик зәрфи јада сәлир вә с.»⁴². Бу нәтичаләрин мүәллиф тәрәфиндән инкилис дили чүмләсиниң тәдгиги илә алагәдәр чыхарылмасына бахмајарағ, биз онлары бүтәвлүкдә Азәрбајҗан түрк дили синтаксисинә да тәтбиғ едә биләрик.

Чүмлө үзвләриниң тәркиби илә бағлы, даһа доғиғ дессәк, мүбтәдәнин тәркиби илә бағлы бә'зи гејдләриниң ифадә еләмәк истәрдик.

Ма'лум олдуру кињи, мүбтәдә һәмишә ачығ вә ја кизли шәкилдә чүмләниң препозиҗонал-мөнтиғи әсәсийиң әмәлә кәлмәсиндә вәчиб рол ојнајан субјекти ифадә едир. Демәли, ачығ вә ја кизлилијндән асылы оларағ, мүрәккәб мүбтәдәнин тәркибиндәки субјектин өзү актив вә ја пассив ола биләр. Мүбтәдәнин тәркибиндәки субјект активдирсә, мүбтәдәнин бүтүн тәркиби башдән-баша актив бир вәзијјәтдә олур, әкәр субјект пассивдирсә, бүтәвлүкдә мүбтәдә тәркибиниң вәзијјәти дә пассивләшир. Актив вә пассив вәзијјәтләр принцип е'тибаридә да ифадә олуна билдрләр. Ејән формал — үст (омонимик) гурулушулу бир фокус кињи өзүндә икә мүхтәлиф дәрри-семантик комплекс чәмләштирдилә бир нүмунәјә диггәт јетирәк. Бу нүмунәдә «бир формал плана мәхсус вәһидлә икә вә даһа артығ семантик план вәһиди гәршылашдырылыр»⁴³. Мүгајисә едир: Әһмәдин дә'вәти һамыны севиндирди.

⁴¹ Баскаков Н. А. Историко-типологическая характеристика структуры тюркских языков. М., 1975, с. 245.

⁴² Долинниа И. В. Системный анализ предложения. М., 1977, с. 9 — 10.

⁴³ Даниш Фр. Опыт теоретической интерпретации синтаксической омонимии — Вопросы языкознания, 1964, № 6, с. 4.

Бу ва бу типли нумуналар хусуси синтактик марга доғурур. Белә ки, данышанын ва ја бу информасијаны етуронин коммуникатив мағсодлариндан асылы олараг бу чүмлә бир јох, бир нечә мұхталиф дәрин гурулушу реаллашдырма имканына маликдир. Бу имкандар нитг ситуасијасындан, данышан — гәбул едән мүнәсибәтләриндән ва с. асылдыр. Бизим нумунадә ики реаллашма һалыны дәгиг кәстәрмәк мүмкүндүр. Бу реаллашма һаллары мұбтада тәркибиндәки субъектин актив ва ја пассив мөвгеји илә бағлидыр. Биринчи һалда субъект активдир, ја'ни Әһмәдин дә'вәти мұбтада тәркибиндә Әһмәд мәнз дә'вәт едәнин өзүдүр. Икинчи һалда Әһмәдин дә'вәти мұбтада тәркибинә бир гәдәр башга ракурсадан бахымыш олуруг ва бу заман Әһмәд бир субъект кими бизә пассив тәрәфдән көрүнүр. Мұбтада бу һалда мәнз Әһмәдин дә'вәт едилмәси идејасыны өз дәрин гатында кизләдир. Биринчи һалда Әһмәдин дә'вәти дә'вәт едәнин Әһмәд олдуғуну ифадә едир. Бир үст гурулуш ики дәрин гурулушу өзүндә еһтива едир ва ја бир формал гурулуш ики мұхталиф мәзмуи гаты тоғдым едә билдири ки, көрдүјүмүз кими, бу да чүмләдә мүрәккәбләшдирилмиш мұбтада тәркибинин мөвчүл олмасы нәтичәсиндә баш верир. О да тәбии сәјлмәлидыр ки, мүрәккәб мұбтаданын өзү илә кәтирә билдији бу өзүнмөхсүс гејри-мүәјјанлик коммуникатив актда ортаја чыхан мұхталиф мәнәәләрә кәтирив чыхарыр. Бу мәнәәләрин дәф едилмәси макротекст ва ситуасија кими факторлар һесабына һәјәтә кәчарилдир.

§ 6. ЧҮМЛӘНИН ҺӘМЧИНС ҮЗВЛӘРИ ВӘ ПАРАЛЕЛ КОМПОНЕНТЛӘРИ.

Азәрбајҗан түрк дили чүмлә гурулушу һәмчинс үзвәләр вә паралел компонентләр үчүн ачыг гурулушдур. Чүмләнән һәмчинс үзвәлишин, онларын тәркиби вә олағә үсулларыны Азәрбајҗан дилчилијиндә дәфәләрлә тәдгигат мөвзүсү олмасына бахмајараг⁶⁴, чүмләнни паралел компонентләри икдијәләк кифәјәт гәдәр ејрәнилмәмишләр. Бу һиссәдә биз һәмчинс үзвәләрлә паралел компонентләрни структур-профессионал јакынлығыны, фәргини ејрәнимәклә јанашы, ејни заманда чүмлә дахилиндәки роуларындан бәһс едәчәјик.

⁶⁴ Бәл.: Азәрбајҗан дилини грамматикасы, II, Синтаксис. Бақы, 1969, с. 182 — 213.

Һәмчине үзвләрин вә паралел компонентләрин чүмлә таркибинә дахил еднлмәси чүмләннн мәзмун саяи]]әскинн коммуникатив долум бахымындан зәрури кенишләнмәжинн ивәвәрдә тутур. Чүмлә үзвүнүн вә яхуд паралел компонентин нормал тақрары бу синтактик һадисәләрни јаранма әсасынн тәшкки едир. Чүмлә үзвү тақрар еднлрсә (һансы чүмлә үзвләринн тақрарындан һәмчине үзвүн јаранмасы һаггында бир гәдәр ирәлидә), һәмчине үзв јараныр. Чүмлә белә һалда мүрәккәбләшмәр, чүнки әсвс гурулуш јени стуркур-семантик әләгә вә мүнәсибәтләрлә зәнкинләшмәр. Һәм дә һәмчине үзвләрин өз араларында улашдырылмасы мағамлары өзүнү кәстәрмәр⁶⁵, һәмчине үзвләрдән һәр һансы бири башга һәмчине үзвүн форма гурулушу вәситәсилә мүәјјәнләшдирилмәр. Онларын һамысы бир јердә вә һәр бири өз нөвбәсиндә онлар үчүн үмуми олан вә һәмчине үзвләринн чүмлә гурулушуна дахил еднәди]]и заман зәрури олараг ортаја чыкан үмуми үзвлә улашмәр. Үмуми үзвүн бу функцијасы һәнкик сәдә, һәтта мүрәккәб чүмлә гурулушларында да өзүнү кәстәрмәр⁶⁶. Мүгәјисә еднн:

Мән Јаго ојнајанда, Мән Франс ојнајанда, Мән Отелло ојнајанда сиз һарада иднннз (Ғ. Чаббарлы); **Маһмуд бәј гәләт еләјир, сән дә** (Ә. Игавердијев); **Лакнн бирчә мәсәлә евдәки үмуми разылығы вә аһәнки поэду** (М. Ибраһимов); **Нә Маја, нә Гараш бир сөз деди** (М. Ибраһимов).

Биринчи чүмләдә паралел, тақрар олунан һәмчине үзвләр **Мән Јаго ојнајанда, Мән Франс ојнајанда, Мән Отелло ојнајанда** чүмләннн үмуми үзвү кимн бүтүн јердә галап (сиз һарада иднннз) һиссәси илә улашмәр. Демәк ләзгәндир кн, үмуми үзв кимн өзүнү кәстәрән «сиз һарада иднннз» һиссәси чүмләдәки һәмчине үзвләрлә заман мүнәсибәтинә кирир вә бу һәмчине үзвләр әслиндә өзләринн һәмчине детерминаторлар (заман мәзмунлу үзвләр) кимн апарырлар.

Икинчи чүмләдә һәмчине кимн **Маһмуд бәј** вә сән мүбтадалары, үчүнчү чүмләдә **разылығы вә аһәнки тамамлыглары, дөрдүнчү чүмләдә Маја** вә **Гараш** мүбтадалары өзүчү кәстәрмәр.

⁶⁵ Бах: Коклянова А. А. Нормы согласования в современном узбекском языке. Исследование по сравнительной грамматике тюркских языков. М., 1961, с. 75.

⁶⁶ Бах: Зарбалдиев И. С. Общие члены предложения в современном азербайджанском языке. — Намяндлик диссертацијасы. Автореферат. Баки, 1972, с. 4.

Көрүндүжү кими, бүтүн бу мисаллардан мурөккөблүк жок, мурөккөблүшмө даяготи чалб едир вә о да жалымз чүмлөнни формал гатында өзүнү жөстөрир вә тәбни олараг чүмлада коммуникативлик бахымындан жепишликдән данышмага имкан берир. Бу чүр кенишләнмө чүмлөнни семантик-структур асасына һеч бир тә'сир жөстөрә вә чүмлә үзвләри арасындакы гаршылыглы мүнасәбәтләрә дәјишә билмир.

Паралел компонентләрда исә мәсәлә бир гәдәр башта чү-пәдир. Чүмлә таркибиндә паралел компонентләр аарса, биз бурада чүмлә гурулушунун даһа чоһ мурөккөблүк жәсб етди-жини сөйләжә билирик. Һәмчинс үзвләрдән фәргли олараг па-ралел компонентләр бир-бирилә синтагматик алагәжә кирән ики вә даһа чоһ чүмлә үзвүнүн тоһрарындан јараныр. Һәм-чинс үзвләр бир-бирилә алагәжә кирмирди, паралел компо-нентләр исә мәһз бир-бирилә алагәжә кирдији үчүн Һәмчинс үзвләрдән фәргләндирилир вә даһа чоһ мурөккөблүк дејәндә дә елә бу чәһөт нәзәрда тутулур. Мүгајисә едик: 1) Замам Јаша доаду, инсан агыла (С. Вурғун); 2) Күнәш ону там-Јырды о, күнәши (И. Маликлада); 3) О ачыглы, гарадинмәз адам һара, бу гәдәр инчә һиссләрини сәһниби һара (Ч. Һүсәј-нов).

Илк нөвбәдә ону гејд еләмәк ләзимдыр ки, һәр бир пара-лел компонент (синтактик комплет) үчүн нәзәрда тутулмуш ајрыча мүбтәдә белә, мөвчуд синтактик конструксияны табес-сиз мурөккөб чүмләжә чевирмир. Белә конструксијадакы мүб-тәдалар даһа чоһ компонентдахили алагәләрлә бәғлы олур вә оларын хәбәрлә (үмуми үзвлә) биләвәситә алагәләри бунун нәтижәсиндә максимум зәифләјир. Бу типли алагәнин зәиф-ләмәси исә пәтичә е'тибарилә табесиз мурөккөб чүмлә кон-струксиясына хәс олан бүтөлүјүни битмәсинә сәбәб олур.

Кәтирлән нүмуналәрини биринчисиндә паралел компо-нентләр «заман Јаша, инсан агыла» һиссләридик. Бу һиссә-ләр «мүбтәдә + тамамлыг» схема илә гурулуб вә оларын үму-ми үзвү кими фе'л-хәбәр доаду чыхыш едир.

Икинчи нүмунадә дә биринчидә олдугу кими «таныЈырды» фе'л-хәбәри үмуми үзв олараг яки паралел компонентини интершизисиясында јерләшир. Бурадакы «күнәш ону, о күнә-ши» паралел компонентләри «мүбтәдә + вәситәсиз тамамлыг» схема үзрә гурулур.

Үчүнчү нүмунадә паралел компонентләр бүтүн чүмлә тар-кибини аһәтә едир вә «тәјин + мүбтәдә + предикатив сөз» схе-ми үзрә гурулур.

Көрүндүжү кими, паралел компонентлэрин гурулушу чох рәикәрәик олуб, мүхтәлиф чүмлө үзвләрини мүхтәлиф схемләрдә бирләшдирә билир. Вә о да бир даһа әдми олур ки, паралел компонентләр һәмчинс үзвләрә инсбәтән семантик баһымдан, мәзмуи долуму баһимындан даһа чевикдирләр, өз ич гурулушларынын формалашмасы паралел компонентләр үчүн даһа сәчијјәвидир. һәмчинс үзвләрә фәргә кәлдикдә демәк ләзимдыр ки, паралел компонентлэрин вачиб структур өзүнәмәхсуслуғу бир чүмлө үзвүнүн дејил, чүмлө үзвләринини алагәли группунун тәкратындан ибарәтдир. Демәк ләзимдыр ки, белә тәкратлынылар нәтичәсиндә, һәмчинс үзлү чүмләләрдән фәргли оларағ, чүмләнни семантик-структур әсасы мүрәккәбләшир. Белә ки препозитив паралел компонент сонрайы паралел компонентлэрин һамысынын гурулушуна өз тә'сирини кәстәрир. Бундан башға паралел компонентләр комплексини бүтәвлүкдә формалашмасы заманы мүәјјән услуби факторун йер аамасыны да истисна етмәк олмаз. Чүмлә гурулушунун паралел компонентләр арасындакы мүнәсибәтлэрин нәтичәсиндә мүрәккәбләшмәси тәбиидир. Бу мүнәсибәтләр услуби моментән семантик моментәдәк чох рәикәрәик ола билир. Вә буныларны сирәсини паралел компонентләрлә чүмләнни үмуми үзвү арасындакы мүнәсибәтлэри дә әлава етсәк, паралел компонентлэрин, беләликлә, чүмләнни тәкчә формал дејил, ејни заманда мәзмуи планында нечә дәриндән мүрәккәбләшдиркilmәси бир даһа әдлин олар. Коммуникатив јәтүмүнә кәрә дә паралел компонентли чүмләнни даһа мәзмуилу, даһа чох семантик гәтли олмасы үзә чыләр. Ону да демәк ләзимдыр ки, һәрчәнд ки, паралел компонентләр чүмлә гурулушуна мүәјјән мә'нада ејлтиплилик, гурулуғ кәтирир, амма бу чүмләлэрин башға гурулушлу чүмләләрдән гурулушча даһа өз чевик олдугуну да иддиә едә билмәрик. һәм гурулуш, һәм дә хүсусилә семантик баһымдан паралел компонентли чүмләлэрини мәти дахилиндә өзүнү «апармасы» дикәр чүмләләрдәк фәргләнмир. Мүәсир Азәрбајчан түрк дилиндә паралел компонентли чүмләләр услуби баһымдан мүхтәлиф вариантларла јарымчығ вә еллиптик формаларда, мүхтәлиф сыраланмада вә нәһајәт, мүхтәлиф гурулуш схемләриндә чыхыш едә билирләр.

Паралел компонентләр вә һәмчинс үзвләр арасында јухарыда кәстәрилән принципал синтактик (һәм гурулуш, һәм семантик) фәрглэри кәстәрдикдән сонра, јахшы оларды ки, чүмләнни коммуникатив тамлығ баһимындан бу ики вачиб

тәркиб һиссәси барда, онларын специфик хусусијәтләри барда аҗры-аҗрылыкта данышат. һәмчәинс үзләрден башлајат.

Јухарида дејилдәји кәми, чүмләјә һәмчәинс үзвүн дахил едилмәси ејин заманда онун тәркибиндә үмуми үзвүн дејдә олмасына кәтирир. һәмчәинс үзләрсиә үмуми үзв вә әхсинә, үмуми үзвсүз һәмчәинс үзләрин «фәваләјјәти» мүмкүн дејил. (Тәбиә ки кә, бир сира үслуби еллипислар нәзәрә алынмыр). Мүгајисә еднн:

Соудан шиәдәтлн вә сүрәкли алгыш сәсләри ешидилди. (М. С. Ордубади); О суәләдичи нәзәрләрдә кәһ Васјаја, кәһ да забитә бахырды (Н. Мейди); Нә Тәһминә ханым, нә дә онун гызлары мәннм сөзләримдән разы галмадылар (М. С. Ордубади).

Биринчи чүмләдәки шиәдәтлн вә сүрәкли һәмчәинс үзләри мүбтәдә функциясында чыхыш едән алгыш сәсләри үмуми үзвн илә синтактик мүнәсибәтә кирир вә ону икн мүхтәлиф вә ејин заманда јәхми истигамәтләрдә маһијәтнин ачмага чалышыр. Јери кәлмишкән гејд едәк ки, чүмләдә јәнашы дурай икн тә'јин һәлә о дәмәк дејил ки, бу чүмләннн тәркибиндә һәмчәинс үзләр вәр. Бу тә'јинләрдән бири чәх әсәилытлә тә'јиннн тә'јини ола биләр⁸⁷. Әсл һәмчәинс үзләр нсә үмуми үзвә һәр бири вә-вәлү'јүндә сәнки «гејри хәтти» шәкнлдә алаҗә кирир.

Икинчи чүмләдә (Васјаја вә забитә) һәмчәинс тамәмлытлары хәбәр функциясында чыхыш едән бахырды үмуми үзвү илә мүнәсибәтә кирир. Бир мәсәләни дә бурада гејд етмәк ләзымдыр ки, Азәрбајчан дилиндә вә башга түрк дилләриндә чүмлә тәркибиндә һәмчәинс тамәмлытлар олурса бу чүмләнн үмуми үзвү хәбәрдән башга принсип е'тибарилә һеч бир башга чүмлә үзвү ола билмир. Тамәмлытларын һәмчәинслијә заманы үмуми үзв јалны хәбәр олур.

Вә нәһәјәт, үчүнчү чүмләдә һәмчәинс мүбтәдәләр олан Тәһминә ханым, онун гызлары әвәлки мисалда олдугу кими үмуми үзв кими фе'ли-хәбәр олан рази галмадылар илә узлашырлар.

Хусуси оларак, белә бир һалы гејд етмәк ләзымдыр. Билә олә кәтир ки, бу һал Азәрбајчан түрк дилиннн синтактик гурулушунда узлашмаларын, мүнәсибәтләрин, чүмлә сәрһәдлә-

⁸⁷ Бәл: Гасанов А. Г. Тюркские определения: определение. — «Вопросы тюркских языков и взаимоотношения их с другими языками». китабында, Баки, 1972, сәһ. 98.

ринин, чүмладан бөјүк һаһидләрин (мүрәккәб синтактик бүтәвләрин) сәрһәдләринин мүәјјәнләшдирямәсиндә мүстәсна әһәмийјәтә малик ола биләр. О да ондан ибарәтдир ки, икки-јә гадәр бу мәғамда дејиләвләрин там әксинә оларат, биз Азәрбајҗан дилә чүмләсиндә принцип е'тибарилә һәмчинс хәбәрләрин мүмкүнлүјүнү ишхар едирик. Һалбуки һәм Азәрбајҗан дилчилијиндә, һәм дә түркөләжи дилчиликдә бир чох әсәрләрдә һәқиқи бу һаһидләр, јә'ни һәмчинс хәбәрләр әјриләр, һәтта онларын кенш тәһлили дә вериләр¹⁴. Бизим фикримизә кәрә, һәмчинс хәбәрләрин чүмлә даһилиндә әјрилмағынин гејри-мүмкүнлүјү белә бир фактә — дилин даһили мәнтигиндән дотан белә бир реаллыға әсәсләнмә ки, әкәр һәр һансы чүмләдә икки там һутутлу мүстәғил хәбәр оларса о заман биз, демәли, бир чүмлә илә дејил, икки чүмлә илә растлашынш олурут. Белә ки, хәбәр артыг, даһа доғрусу, оғун тәркибиндәки шахс кәстәрәчиләри әјричә чүмләнин битмәјин кәстәрән објектив сигналдыр вә тәби ки, бу конструксия даһилиндә даһа бир хәбәри даһил етмәк гејри-мүмкүндүр. Бизим јанашмамыздан вә бу кәстәриләи ме'јарлардан чыхыш етсәк, бир гадәр дә ирәли кетмәк олар — тәғдим едилән системләрин тамлығыны гөрүмәг үчүн һәмчинс әрфликләрдән дә имтина етмәк ләзым кәләр. Белә ки, јухарыдакы иккинчи дәрәҗәли үзвләрә һәср едилән параграфда кәстәриләи киими, әрфлик вә-оалүјүндә мүстәғил, әјричә чүмлә үзвү киими кәтүрүлә билмәз.

Јухарыда бир гадәр әввал гејд едилдији киими, паралел компонентләр һәмчинс үзвләрдән һәм кәмијјәт, һәм дә кејфијәт баһыммындән фәргләнирләр. Һәмчинслик апләјишы үчүн тамам јени олан бу һаһид — паралел компонентләр вә тәркибинә он азы икки мүстәғил чүмлә үзвү даһил едирләр, башта сөзлә, белә тәркиб әслиндә бүтөн һәмчинс синтактик комплексдән ибарәт олурут. Вә буна кәрә дә тәби ки, синтактик комплексләрин узлашмалы олдугу үмуми үзв дә чүмлә гурулушуяун ачыг-ишхар мүрәккәбләшмәсиндән јанә һәмчинс үзвләрә анд олан үмуми үзвдән фәргли оларат синтактик баһымдан даһа дәјят ифадә едилән үмуми үзв илә узлашмалыдыр. Мүғайисә едил:

¹⁴ Бак: Азәрбајҗан дилинин грамматикасы. II һиссә, Синтаксис. Баки, 1959, сәһ. 189. Карачај — балкар дилинин материалы әсәсиндә бах: Алеев У. Б. Синтаксис Карачаева — балкарского языка. М., 1972, сәһ. 229 — 234 вә бир чох башга әсәрләрдә.

1. Мән кечән гыш, оңдан завәлиһи гыш вә мәним јадыма
кәләи бүтүн гышларда бизә кәләндә биһимни үзүнү нә үчүн
кәләтдәјини баша дүшдүм (Ә. Әјләсли);

2. Миндәрлә ушаглар сиздән өз атасыны, мишларлә ашалар
өз оғуларыны истәрләр (Ч. Чаббарлы);

3. Әлаһээрәт императорун әдаләт мәһкәмәси Ејвәз Әри-
јаны асылмағ вәсәтәсилә өлүм чәзәсына, мүттәһим Бахшыны
исә беш илә кәторга чәзәсына мәһкум едир (Ч. Чаббарлы);

4. Үстәд бир ејван узаныб кедирди, алтда бир ејван (Ә. Әј-
ләсли).

Јухарыда дејилдәји киһи, паралел компонентлар ики
(иккинчи, үчүнчү, дөрдүнчү мисаллар), үч (биринчи мисал)
вә даһа чох чүмлә үзвләрини еһтива едә биләр. Бир паралел
компонентин таркибиндә чүмлә үзвләри мүхтәлиф әлағәләрә
кирирләр. Бу әлағәләр компонентдахили әлағәләрдән пара-
лел компонентларарасы әлағәләрдән вә тәбии ки, бүтөвлүкдә
паралел компонентлә үмуми үзв арасында олан мүрәккәб
әлағәләр кәләфиндән ибарәтдир.

Хүсуси марағ ојадан чәһәтләрдән бири дә паралел компо-
нентларин чүмлә дахилиндә үмуми үзвә мүнәсибәтдә тутлуғу
мөвгеләрлә бағлидыр. Үмуми үзв әсас еһтибарилә интерпози-
сијадә вә постпозисијадә јерләшир. Надир һалларда үмуми
үзвүн јери препозисијә олур. Сои мөвгә хүсуси кәлә поэтик үс-
лубда нәзәрә чарпыр. Тәбии ки, кәстәрилан позисијалар пара-
лел компонентләрә мүнәсибәтдә мүәјјәнләшир. Бәјүк ал-
ман дилчиси кәч грамматијклар мәктәбнини јарадычыларындан
Керман Паулун дә гејд етдији киһи, үмуми үзв уз-
лашдығы үзвләрә мүнәсибәтдә мүхтәлиф мөвгеләр тута биләр.
Үмуми үзвә олларин арасында јерләшиб, һәр биринә ејни
дәрәжәдә аяд ола биләр..., даһа сонра о әввалдә вә бүтүн бир-
ләшмәләрини сонунда дә јерләшә биләр⁶⁶.

Јухарыда кәтирилан мисаллардан көрдүјүмүз киһи, үмуми
үзв һәм интерпозисијадә (IV мисал), һәм постпозисијадә
(биринчи вә икинчи мисаллар) вә нәһәјәт, натамам — эһиф
препозисијадә (үчүнчү мисал) ишләнә биләр.

Үмуми үзвүн натамам препозисијасы о заман өзүнү кәстә-
рир ки, үмуми үзвүн дахили таркиби үзвәләмиш олсун — бир
һиссәси чүмләдә илһини, дикәр һиссәси исә сонунчу мөвгәдә
ишләнски. Бир пәв паралел компонентләр сәнки, ичәридән,
дахилдән бу үмуми үзвү «силкәләмиш», парчәләмиш олсун.

⁶⁶ Бах: Пауль Г. Принципы истории языка. М., 1960, с. 375.

Јухарыда кәтирилән үчүнчү мисалда үмуми үзв бүтөлүкдә (паралел компонентләри чыхсаг) чүмләнни мүбтәда-хәбәр бирикми илә ифада едиләр. (Әлаһәзрәт императорун әдаләг маһкәмәси... маһкум едир).

Беләликлә, ајдын олур ки, паралел компонентләр чүмлә дахилиндә һәм структур бахымындан, һәм семантик әлағәләрин мөвчудлуғу бахымындан чүмләнни һәмчинс үзләриндән кәскии шәкилдә фәргләниләр. Вә гәривәдир ки, онлар арасында бу фәрг индәјәдәк кеиш вә бирмә'налы шәкилдә пәзәрләп кечирилмәсияшдир. Белкә дә була мане олан чәһәт һәм паралел компонентләрни, һәм дә чүмлә үзләринин һәр икисинин принцип е'тибарилә бир мәғсәдә — чүмләнни коммуникатив тамлығынни артырымасыла хидмәт етмәләридир. Мәһә, бу тамлығын теләбатына керә бир һәмчинс үзв дә кеишләниб һәмчинс компонентни тәркибиянә дахил ола биләр. Мүг. ел.:

Бирдән ев дә она јад көрүндү, јазы столунун даһында отуруб кимәсә мәктуб јазан Әнвәр дә (Ч. Нүсәјиов).

Әкәр бу чүмләдә иккинчи компонент кими «Јазы столунун даһында отуруб, кимәсә мәктуб јазан Әнвәр» синтактик комплексини көтүрсәк, о заман бу комплекسدә «тә'јин+мүбтәда» комплекси мејдана чыхыр. Бүтөв чүмләнни тәркибиндә бу паралел компонентни синтактик ујғуну кими садәчә бир сөздән ибарәт олан тә'јинсиз ев компоненти өзүнү көстәриләр. Белә һалда бизз елә кәдир ки, һәмни тәкүзәлү биринчи компоненти јарымчыг вә ја нағис кими сәчијјәләндирмәк мүмкүнлүр. Белә ки, бу һалда илкни вәзијјәт үчүн вә илкин вәзијјәт кими тәби оларды ки, о бири компонентдә олан кими би-нар бирләк бирләшсин вә белә оларкән нағис компонентни дә тә'јинә тәсәввүр едилсин вә бәривә олунсун. Дикәр тәрәфдән ону да гејд еләмәк ләзимдыр ки, марағли компонентни рәал, әсәс үзвүнү онун тамамлајычысындан ајырмаг асан дејил. Бу мәғамла әлағәдәр компонентләрни чидди кәзләниләп паралелизминә белә бир мисалда дигтәт едәк: Мән бу тајда, көрнәлијим о тајда (И. Мәликзадә).

Бу чүмләдә тә'јинләр илк өнчә өзләрчин паралел комплексин үзвү кими апарырлар вә бундан софра онлары тамамлајычылар кими сәчијјәләндирмәк мүмкүн олур. Амма о заман ки, паралел компонентләрдән бири нағис, тамамлајычысыз олур, (јухарыда кәтирилән ев мисалында олдуғу кими) беләлә бизим гаршымызда хусуси пәзәрә чәтдыривән тамамлама өзүнү көстәриләр. Вә бурада нағис паралел компоненти

Јалғыз екінчи паралел компонентин там вариантынын әсасында барла елөмөк мүмкүн олур. Јухарыдакы мисалдакы ең нагис паралел компонентти илө бағлы ону гејд елөмөк олар ки, бурада бикер бирлөјин тамлыгы үчүн конситувсија илө ујгунашан истөиндөн тәјини (тамамлајычылы) ишләтмөк мүмкүндүр.

Өзүкөмөксус тәсвифат мүрөккәбликкләри паралел компонентләрда хәбар функцијасында лексик тәкрарлар чыхыш етдиқдә мејдана кәлир. Бу типли тәкрарларда бир гејда оларга, паралел компонентләрдаки үмуми үз иштирак етмир. Хәбарни тәкрары там вә натамам ола билир. Натамам тәкрарлардан о заман данышмаг олур ки, паралел компонентләрда мүхтәлиф субъектләр иштирак едир вә узлашма ејни шөкилдә һәјата кечярирмир. Мәс.:

1. Мән ону таныјырам, о мәни тәкмир (И. Мәликзадә);
2) ...бу көјүн алтындакы дәннзда бир Балададаш вар иди, бу Балададашын исе үрәјиндә он сәккиз јашлы бир гыз вар иди (Елчин).

Бу нүмунәләрдаки гурулушла әлағәдәр белә бир суал ортаја чыхыр вә бу јухарыда хәбарла бағлы кәскип шөкилдә гојулан мәсәлә илө узлашыр. Бу чүр синтактик комплексләри ајры-ајрылығда бир чүмләми сәјмаг лазымдыр вә јахуд олары ики мүстәғил чүмләнни бирләшмәси кими гебул етмөк доғру оларды? Иш бурасындадыр ки, бу типли чүмләләрда һәр бир паралел компонент өз-өзлүјүндә ајрыча чүмләнни тәләбләринә чаваб верә билән биткин структур бир гурулушдур. (мүг. едини: Мән ону таныјырам; О мәни танымыр; Бу көјүн алтындакыдәннзда б ир Балададаш вар иди; Бу Балададашын үрәјиндә исе он сәккиз јашлы кәзәл бир гыз вар иди.).

Буна бахмајараг, бу мејарла бағлы конкрет оларга бу һалда бә'ән «јумшағлығлар» да етмөк мүмкүндүр. Бу мисалларла бағлы ону гејд елөмөк олар ки, бә'ән чүмләнни мүстәғиллијини кәскин оларга гәбартмаг бүтөн мәти погтеји-нәзәриңдән дүзкүн олмур. Чүнки әввәлә, синтактик комплексләри бир һәһид бүтөвүн ичиндә бирләшдирән структур-семантик әлағә чох күчлүдүр. Бундан әлава бу комплексләрин биринә көмәк едән бир вәчиб мәсәлә дә ритмик-мелодик параметрләрдыр, ејни заманда сөз сырасы мүхтәлиф паралел компонентләрда өз стабиллијини горујурса, о компонентләрин синтактик идентиклијиндән данышмаг олар вә бу һәл јенә дә бир бүтөвүн ичиндә бу комплексләрин әримәсивә хидмәт кәстәрир

ва ыһајат, эи вачиб мәсәлә кими лексик тәкрарлары гејд етмәк ләзим кәлир. Онларын ролу кәстәрилән һалла бағлы чох бәјүкләр, чүнки лексик тәкрар бир чүмлә бүтөвү сәрһәдләриндә мүәјјан семантик «тохлуг» (башга сөзлә буну плеоназм да адландыра биләрих) јарадыр. Амма орасы да ээр ки, бу чүр плеоназм (гејд: әртыг тәкрар) конструксияны гәбулу процесиндә јохалыр, чүнки лексик тәкрар компонентләриндән бири информасияны гәбул едония дил шүурунда елиминасияја уграјыр.

Тәкрар олунан лексик компонентләр дил шүурунда санки, бир-бирине гәјнајиб гатышыр, бир нөв контаминасияја мә'руз галыр вә бунуи нәтижәсиндә паралел компонентлери регула едон, низамлајан һәр һансы ваһид предикатив маркаа јарадыр. Хүсуси олараг гејд етмәк ләзимдыр ки, паралел компонентларин сәрһәддиндә јерләшән вә өзүндән әввалки компонентин формал-грамматик бүтөвлүк иллузијасыны верән тәкрар элементларин бирини бу шәкилдә зәифләмәси бирләшдиричи интонасиянын күчләнмәсинин мүшәјнәти илә баш верир. Болкә дә интонасия бурада келиш кәтүрсөк, баглајычы функциясыны јеринә јетирир вә бунуила да даһа мүрәккәб әһәмийәт кәсб едир. Бу хүсусийәтә вә јуларыда сәјмлан дикәр әләмәтләринә кәрә бу типли бирләшмәларин әмәлә кәтирдийә гурулушу истисна кими (ики хәбәр или чүмлә јарадыр – принципндән истисна кими) бир ваһид чүмлә гурулушу һесаб етмәк олар. Принцип е'тибарилә бу типли чүмләләр үмуми үзвү паралел компонентләрә мүнәсибәтдә интерпозијадә јерләшән чүмләләрдән аз фәргләнирләр. Мүг. еднн:

Бирн сүрүчүнүн јанында отурмушду, икисн архада (И. Маликзадә).

Бу чүмләнн икнчн компонентиннн тәркибинә чох асанлыгла лексик тәкрар јеридәрәк бир гәдәр дәјишдирмәк олар, мәс: **Бирн сүрүчүнүн јанында отурмушду, икисн архада отурмушду.** Көрүндүјү кими, бу вариантдакы мүхтәлифлик јалныз формал мүхтәлифликдир. һәр һансы вариантын сечилмәси, нитг мүбадиләсинә дахил едилмәси там олараг даһа келиш контекстин үслуби јөнүндән асылдыр. Информатив бахымдан икә там әвәзлонмә икнаны көз гәбагындадыр.

Бүтүн бушлара бахмәјараг, тәкрар өзү дә бә'зән там елиминасияја мә'руз гала билмир. Мүг. еднн:

1) Әбили бундан ичкнмәди, Әбили башга шәјдән ичкнди (Елчин); Белә ишыг бошлугдан, һавадан кәлә бил-

мазди, гапалы бир јердөн — отагдан, дәһлизо калә биләрди (Апар).

Бу чүмлөләрдә тәғдим едияләя паралел компонентли конструксија типн тәкрар едилән хәбәрләрини садә елминивејасына — јохалмасына имкан верир. Иккарлыг — тәсдиғлиғ аспектиндә гаршылашдырылан хәбәрләр (иччимәди-иччиди; калә билмазди-калә биләрди) чүмләгини семантикасына халал кәтирмәдән, структур-семантик бүтөвүнү позмадан јохала билмазди. Бурада әкәр лексик тәкрардан гәчмағ ипјјәти варса, јалныз биринчи компонентдәки иккарда олан тәкрар үзвү јох предикатна өзү илә әвәз аламак мүмкүндүр. Амма ону да гејд едок ки, белә оларкан дә јох приксин етибарилә паралел компонентли чүмлә кими битмәсинә јардым едә билмир вә букуи өзү дә биритли вә икинчи паралел компонентләрин бүтөвлүкдә даһа сых синтактик јанашмасына, бирләшмәсинә, бир бүтөв даһилиндә синтактик әримәсинә имкан јарадыр. Тәкрар олунап хәбәрләр дә морфоложи ориентасијанын мүхтәлифијәти өк морфоложи категоријаларын үзәриндән гурула биләр. Мүхтәлиф субъектләрә узлашап фәһләрини морфоложи тәшкилинин диапозону чох кениш ола биләр. Мүг. един:

1) Бу күн мән кејдим, јарын нанбим кејсин (Китаби-Дада Гергуд); 2) Аһ ејдәјиб сәјран едар (Әсрарнама).

Әкәр мүсәјјәп чүмлә типиндә лексик тәкрарын бир үзвү ајрыча вә мүстәғил хәбәр олмурса, ејни замандә һәр компонентли мүхтәлиф хәбәрләри варса о замандә паралел компонент мүстәғил вә ајрыча чүмлә ролуна иддәя едә биләр. Мүг. един:

1) Күчәнин бир тәрәфиндә арвадлар отурурду, күчәнин бир тәрәфиндә биз ајағ ұстаә дајанып сәһбәт еләјирдик (Ә. Әјлисли); 2) Бибим о бәшдакы дирәјин јанымда дурмушду, Јағуб бу бәшдакы дирәјә сәјкәниб дајанмышды (Ә. Әјлисли).

Көрүндүјү кими, пүмунә кәтирилән чүмлөләрдә компонентләрдәки хәбәрләр семантик бахымдан чох јахын олсалар да, хәбәри тәм лексик тәкрары мүшәһидә едилмир. Тәбни ки, бу тицал конструксијада нә формал ачығ, нә дә килли шәкилдә мөвчуд олан үмуми үзә дә ола билмаз.

Беләликлә, бу чүмлә типиндәки һәр бир паралел компонент өз хәбәрини ајрыча тәшкил олунмасы һесабына мүстәғил чүмлә кими чыхыш едир. Компонентләр арасындакы пунктуасијаны садәчә дәјишмаклә һәмни компонентләри чох асанлығла чүмлә шәклиндә өзләрини кәстәрмәләри мүшәһидә едилир. Мәс.: Күчәнин бир тәрәфиндә арвадлар оту-

рурду. Күчәнин бир тәрефиндә биз ајаг үстдә дајаныб сөһбәт еләјрдик; 2) Библия о башдакыдирәјни јашында дурмушду. Јагуб бу башдакы дирәјә сөјнәнмишдә.

Биринчи чүмлә илә бағлы гејд еләмәк лазымдыр ки, бу-рыданлы синтактик комплексләрни һәр биринин мүстәғил чүмлә олмаларына дәләләт едән башга амил дә вар. Иш бурасындадыр ки, һәр ики синтактик комплексдә мәкәни детерминант функцијасында чыхыш едән вә тәхрарланан һиссә вардыр. (Күчәнин бир тәрефиндә). Ејни заманда бу тәхрар олуан һиссәнин нә биринчи, нә дә икинчи компонентдә вә јахуд онларын һәр һансы бириндә ишләймәси мүмкүн дејил. Белә бир һал мүмкүн оласыды, мәкәни детерминант һәр ики компонент үчүн автоматик олараг үмуми үзвә чевриләрди. Бу мүмкүн дејил. Мәкәни детерминанты һәкмән там шәкилдә икинчи компонент үчүн дә тәхрар етмәк лазымдыр вә бу һал бизим фикаримызча, сонунчу синтактик комплексин (Күчәнин бир тәрефиндә биз ајаг үстдә дајаныб сөһбәт еләјрдик) чох жүксәк дәрәдәдәки синтактик мүстәғиллијиндән хәбәр верәр. Табни ки, бу паралел компонентләрден бири мүстәғил чүмлә сәвијәсинә јазмилашырса, икинчи дә автоматик олараг ејни илә о дәрәдәдә мүстәғиллик газашыр.

Беләликлә, белә бир нәтичәјә кәлмәк олар ки, паралел компонентләрдәки үмуми үзвә тәхрар олуан хәбәрләрден ибарәтдирсә, о заман бу синтактик комплексин бүтөвлүкдә ваһид бүтөв чүмлә киби гебул етмәк лазымдыр. Амма әкәр паралел компонентләрдәки хәбәрләр мүхтәлифдирсә, тәхрар олуанурса, о заман белә синтактик конструијаны ајрыча хәбәрли пәчә паралел компонент варса, о гәдәр чүмләјә ајырмаг мүмкүндүр. Бу мөгәмын, бизә белә кәләр ки, икинчи синтактик нәзәрә әһәмийјәти вар, һәмчинини онун чох вәчиб методик вә практик әһәмийјәтини көрмәмәк мүмкүн дејил. Белә ки, бу гәнуидән чыхыш едиләрсә, пунктуасија илә бағлы бир чох мәсәләләрни даһа дәгиг һәлләнә нанл олмәг мүмкүн олар.

Паралел компонентли чүмлә гурулушунда даһа бир мөгәм һағғында хүсуси дәнишмәг лазымдыр. Компонентләрдә хәбәри мүхтәлиф морфоложи тәшкили, башга сөзлә десәк, структур паралелизмдән јайынма һалы даһа ашкар шәкилдә фәли-хәбәрләрдә өзүнү кәстәрир. Адәтән биринчи хәбәрли компонентин трансформасијаја — дәјишкәлија уграјыр. Башга сөзлә, маһа о өзүнүн морфоложи кәстәркчиләри илә икинчи компонентин трансформасијаја уграмаја хәбәринин илкин чыхыш нөгтәсиндәки грамматик вәзијәтиндән узағлашыр.

Илкин чымыш негтәсидәки тәмиз хәбәр кими там (вә ја даһа чох) предикасия билдирән хәбәрн гәбул етмәк ләзым кәлир. Вә әдәтән, бу типли хәбәр чүмләнни вә ја чүмлаләр комплексинни вә компонентлар комплексинни постпозисијасында — сон мөвгәјиндә өзүнә јер тутур. Мүг, едни:

1) Аг чыхарыб гара кејин (Китаби-Дада Горгуд); 2) Асланы галдырыб оғланы тутдулар (Китаби-Дада Горгуд).

Маһз фе'ли-хәбәрни илкин тәмиз чымыш вәзијәтиндән фе'ли бағламалы (-ыб илә) трансформасия олмуш вәзијәтә кечиди һәмни конструксијанын бүтөвлүкдә садә конструксија кими гәбул едилмәсини шәртләндирир. Бу һалын өзү биринчи фәсиладә гејд едилдији кими, Азәрбајҗан түрк дили чүмләсини гурулушунда өзүнү кәстәрән күчлү предикатив негталарин азалмасы мејли илә узлашыр. Ејни заманда орасы да вар ки, трансформасияја уграмыш компонентин предикативлијини азалмасы (фе'ли бағламанын вә јахуд һәр һансы башта компонентин предикативлијинин азалмасы) постпозитив компонентин предикативлијинин артмасына тәкан верир. Вә бурада әсас мәсәлә һәм дә олур ки, постпозитив компонент һәнки тәкчә күчлү предикасиялы компонента, һәм дә бүтүн чүмләнни ваһид предикатив фокусуна чеврилр. Фе'ли-хәбәрн препозитив компонентдә бу типли трансформасиясынн бир гәдәр метафорик шәкилдә јанашсаг, чүмлә гурулушунун даһа дәрнн вәзијәтиндән даһа үздәки вәзијәтинә кечид кими дә гәјмәгләндирмәк олар⁶⁶.

Икянчә әсас компонентин илкин фе'ли-хәбәринни морфоложи ориентасиясына ујғун олараг, биз трансформасияја уграмыш биринчи компонентдәки фе'ли-хәбәрн дә даһа дәрндәки вәзијәтинн барна едә биләрик. О заман јухарыдакы мисаллар бу вариантда өзләринн кәстөрөчәкләр: 1а) Аг чыхарыб, гара кејин; 2а) Асланы галдырдылар, оғланы тутдулар.

Трансформасияја уграмыш компонент, јә'ни -ыб -лы вариантын конструксијасы бүтөвлүкдә трансформасияја уграмыш илкин компонентин конструксијасы илә нисбәтдә даһа әввәд баш вермиш заман кәсијинә аид олур. Трансформасиялы компонентин заманы трансформасия олунманын компонентдән әввәд баш верир. Көркөмли түрколог Н. З. һачыјева түрк дилләриндә өзүнү кәстәрән бу һалла әлагәдар олараг белә ја-

⁶⁶ Мүг едни: Соленев В. М. Относительно концепции «глубинной структуры» — «Вопросы языкознания» журнал, М., 1976, № 5, сәһ. 23.

зырды: «ыб -лы констраксия өксәр һалларда әсас һадисәниң әсас констраксиядан әввәл баш вердијинә ишарә едир»⁴¹.

Паралел компонентләр арасында заман мүпасибәтләриниң мәһз белә гурулмасы, бизә белә калир ки, чүмлә гурулушунун даһа дәриң вәзијәтиндән даһа үздәки вәзијәтинә кечид үчүн мүәјјән шәраит јарадыр. Дәриң гурулушлу паралел компонентләр баш верән заманың синхрон олмасына ишарә верир ки, бу да көрүнүр, информасия өтүрәнип бирбаша мәғсәднә ујғун кәлимир. Үздәки гурулуша кечид, (мәс. иб -лы форманың өзүнү көстәрмәси) беләликлә, хүсуси грамматик ма'нанын — компонентләриң заман кәсикләриниң тәнзимләnmәсинә, сыраланмасына кәтирәб чыхаран хүсуси грамматик ма'наның үзә чыкмасы илә биләвәситә әлағадардыр. Мүг. едир:

Әлиң өлүб, бојнуң гучтыл (Китаби-Лада Горгуд).

Биринчи паралел компонентин төсвир етдијә һадисәниң заманының илкин олмасыны һәм дә дил нөгтеји-нәзәриндән (адичә сыраланма илә дејил) габартмаг үчүн бу һиссәдәки фе'ли-хабар трансформасияја уғрајыр. Мәһз буна көрә дә заман кәсикләриниң сыраланмасы һәм дә дил нөгтеји-нәзәриндән тәгдим едилир, башга сөзлә, компонентләриң мөзунуну дәрк едәркан мүәјјән диахроник ардычыллыг мејдана чыкыр. Өзүнүн дәриң илкин вәзијәтиндә бу чүмлә компонентләриңдәки заман кәсикләриниң сыраланмасы бир-биринә гәјнајыб гарышымш белә бир шәкилдә бәрпа едилә биләр: Әлиң өкмил, бојнуң гучтыл. Компонентләр арасында веркүл вә ја нөгтә олмасы, тәбиң данышыгда бунун мүвафиг интонасияларда верилмәсә масалани принципал шәкилдә дәјишә билир. Веркүллү вариант компонентләрдәки заман кәсикләриниң бир-биринә гәјнајыб гарышымш һалына, нөгталә вариант (Әлиң өкмил, бојнуң гучтыл), мүәјјән сыраланмаја, ардычыллыға, ејли заманда данышыгда заман кәсикләриниң бир-биринә хүсуси интонасия илә, мүхталиф компонентләрдәки заман кәсикләриниң әјрылмасына ишарә едир.

Беләликлә, әјдиң олур ки, паралел компонентләр вә чүмләлиң һәмчинс үзвләри Азәрбајҗан түрк дилиниң синтактик сәвкјәсиндә бир-бириндән принципал шәкилдә фәргләнирләр. Тәәссүф ки, индија гәдәр дилчиләр тәрәфијандан бу фәргә диггәт јетирилмәмиш, тәдгигат объекти кими әһ'нави олараг јәлиһл чүмләлиң һәмчинс үзвләри әјронимшидир. Бурада

⁴¹ Гаджиева Н. З. Основные пути развития синтаксической структуры тюркских языков. М., 1973, с. 318.

үмүмк өз бир сыра специфик сөчүлүкү чыккыларина, аламет-лорина дигетт жөнөлтүлүмиз паралел компонентлөр өзлөрүнүн тасвифи, грамматика төшкүлү, төркіби бахымындан там өз кениш тедгигини һала көзлөйүр.

§ 7. АЗӘРБАЙҠАН ТҮРК ДИЛИНДӘ ЧҮМЛӘ ҮЗВЛӘРИНИН ФУНКСИЈАСЫ

Чүмлә үзвләри чүмләнни төркібиндә елә белә, ади шәкилдә, садәчә оларәг өзләрини көстөрмир, бир-бирилә бирләшмирләр. Оңлар чүмлә төркібиндә мүөјән функцијаны јеринә јетирирләр, јә'ни өһдаларина дүшән конкрет синтактик өз коммуникатив програмлары һәјәтә кечирирләр. Чүмлә үзвләрини мүөјән функцијаны јеринә јетирмәләри буңдан алава чүмлә структурунда функционал бахымдан мүөјән дәјәрә малик олан дил вәсикәләрини гәһәт принцип илә алағәдар ола биләр. Мәшһур рус алим Б. А. Серебренников гејд едир: «Гәһәтә мејли мәһбәјиндә инсан организмә дурур. Дилдә гәһәт принципі өзүнү мұһәфизә инстинктини бир конкрет тәзәһүр формасыдыр. Бу физиоложи каркилијә һәлдән артыг ишләмәсинә гаршы өзүнәмәхсус реаксиядыр, јаддәшын ишәни мүрәккәбләшдирән, нитгин јаранмасы өз гавранмасы илә бағлы бејиндә олан ба'зи функцијаларын һәјәтә кечмәсинә гаршы — һәр чүр гејри-раһәтләмә гаршы дуран бир процесдыр»⁶².

Чүмлә дахилиндә гәһәт принципни өзүнү көстөрмәси илә һәввәдә чүмләнни бу өз ја башга үзвүнү еллипсисә уғрамасы һесабына баш верир. Буһуңла бағлы һәккилис алим О. Јесперсени белә бир фикринә јада салмаг јеринә дүшәрди. О. Јесперсен гејд едир: «Експрессия данышан өз верирсә одур, суппрессия онун верә биләчәји, аһма вермәдијидир»⁶³.

Еллипсис карүндүјү кими, башдан-ајаға суппрессив һаллә алағәләндирилә биләр өз онун аламетдар чәһәти одур ки, чүмлә төркібиндә һәтәһилән заман данышанын мәғсәдиндән, арзусундан асылы оларәг барна едилмәси асаплыгла баш верә биләр. Еллипсис, беләһәккә, принцип е'тибаридә үслуби бир категорија кими өзүнү көстөрир. Рус алим И. Ф. Вардул дә еллипсисни мәһијәтнин суппрессивликлә алағәләндирир.

⁶² Серебренников Б. А. Вероятностные обоснования в компаративистике. М., 1974, с. 27.

⁶³ Есперсен О. Философия грамматики. М., 1958, с. 359.

Онуи фикрипча, синтаксеми еллипислэшдирмэк онуи маэму-
нуу суппрессивлэшдирмэк демэкадр⁶⁴.

Еллипислэшмэ илэ тэсэвүр арасында тэдигатчылар там паралелизм мүэјјәилэшдирирлэр. Ејни эманда мөшүр фран-
сыз алим Шэрл Баллинин дедији кими, синтаксе каһ бири-
нин, јә’ни еллиписени, каһ да о бирини тэсэвүрүнү тэлэб
едир⁶⁵. Бу анямда тэсэвүр илкин чыхыш кэгтэси ролуну је-
ринэ јетирир. Тэсэвүр еллипис үчүн мүэјјәи башлангычы
төшкил едан магам кими өзүнү көстөрир. Бизэ белэ кэлир ки,
наһэ еллиписени тэсэвүрлэ элагэси еллипислэшмэни, бүтөл-
лүкдэ, динамик сачијјени шэртлэндирир. Башга сөзлэ десэк,
бу һалда еллиписени вэ тэсэвүрүн чүмлэ гурулушундан бизэ
мә’лум олан мүстәғиллијини көстөрир.

Еллипис, јә’ни чүмлэ үзүвүнү чүмлэдэ бурахылмасы һеч
дэ о демэк дејил ки, ујгун синтактик пэксисјадэ — мөвгэдэ
вэ јерини тутмамышдыр, бурахылмышдыр вэ төбии ки, чүмлө-
нин бурахылмыш үзүвүнү бэрпэсы чүмлэ гурулушундакы мөв-
ге васитэси илэ һәјата кечирилэ билэр вэ бу мөвгени шэртлэн-
диран бөјүк мәти вэ ситуасија васитэси илэ үзэ чыхыр. Кон-
тексуал вэ ситуатив еллипислэр һэлэ Ш. Балли тәрәфиндән
фэрглэндирилмишдыр. Оиларын һәр бирини өзүнәмәхсус
мөвгәји вэ чүмлэ гурулушу илэ элагэси Баллинин ады чоки-
лан китабында һэртәрәфан тэдиг едилмишдыр. Биз дә бу
моментлэри ајры-ајры назардан кечирэк. Азэрбајчан түрк дили
илэ бағам еллиписени бэрпэсы үч истигамөтдэ ашарыла
билэр.

1. Еллиписени чүмлэ гурулушу васитэси илэ бэрпэсы.
2. Еллиписени мүрәккәб синтактик бүтөлүн (контекстин) ва-
ситэси илэ бэрпэсы. 3. Еллиписени ситуасија васитэси илэ
бэрпэсы.

1. Еллиписени чүмлэ гурулушу васитэси илэ бэрпэсы.

Бу һалда еллипислэшмэ магамында вургу күчлү синтак-
тик структура, синтактик компонентлэрни дэиг гаршылығам
элагэсинэ едилэр. Еллиписени бэрпэсыны чүмлэ гурулушу
вэ өзлүјүндэ һеч бир башга амыдан асылы олмајарәг һәјата

⁶⁴ Вадудь И. Ф. К вопросу о валентии эллипсиса. — «Кварнакитине синтаксические явления и структура предложения» китабында. М., 1962, с. 63.

⁶⁵ Балли Ш. Общая лингвистика и вопросы французского языка. М., 1953, с. 99.

кечирир. Тасаввурда олан там структурун асасында чүмлө гурулушундакы еллипсисе уграммыш һәр һансы бир элемент бәрпа едилә билер. Мәс.:

Сән ага, мән ага, инәкләри ким сага.

Тасаввурдаки гурулушу там бәрпа етсәк, бу чүмлө гурулушуна бурахылмыш шәхс сонлутларыны (тәбәр шәкилчисина) алава етмиш оларыг: Сән агасан, мән агајам ва с. ва н. а.

Чүмлө гурулушу васитәсилә бәрпа едилән еллипсисләшмә өз маһијәти етибарилә чүмлө дахилиндәки синтактик алагәләри инкар етмир, оларга зәрәр кәтирмир, әксинә долајысы илә олары габарыглашдыр. Нәзәрдән кечирдијимиз һалда мәһз еллипсисләшмә чүмлө синтактик комплексини, һәр һансы чүмлө комплексини даһа мөһкәм синтактик алагәсинә хидмәт едир. Мүт. едни: Күсүлү кими һәрә өз аләминә далмыш, өз фикријә мәшгулду (М. Ибраһимов).

Бу мисалда еллипсисә биринчи һиссәдә -ды шәкилчиси, икинчи һиссәдә һәрә мүбтәдасы уграјыр. Гејд етмәк ләзимдыр ки, мәһз бу типли еллипсисләшмә бу конкрет синтактик һиссәләри бир бүтөв комплексдә бирләшдирир ва тәбиин кә һәр бир һиссәнин дә ајрылыгдә синтактик чәһәтдән мүстәгиллијини азалдыр, һечә ендирир. Бәрпа етмәли олсаг, һәр бир һиссә бу шәкилдә ајрылыгдә бәрпа едилә билер.

а) Күсүлү кими һәрә өз аләминә далмышды;

б) Күсүлү кими һәрә өз фикри илә мәшгулду.

Гејд етдијимиз кими, чүмлөдахили еллипсисләр даһа бөјүк контекстин ва ситуасијанын тәсириндән максимум дәрәдәдә азаддырлар. Оларын бәрпасы да бир чүмләнн верә биләчәји там структур гурулушунун ишыгында апарыла билер.

2. Еллипсисин мүрәккәб синтактик бүтөв (мәти) васитәсинә бәрпасы.

Еллипсисин бәрпасынын чүмлө гурулушу васитәсилә дејил, ондан асылы олмадан һәјәтә кечирилән бир јолу да бу бәрпанын мүрәккәб синтактик бүтөв (мәти) гурулушу васитәсилә, тәсирилә апарылмасыдыр. Еллипсисләшмәнин бу аспектдән өјрәнилмәси тәтқиғат марагынын ајрыча көтүрүлмүш чүмләнн гурулуш сәрһәдләриндән канара чыхмасы илә дә әһәмијәтлидир. Бу һалда гоншу чүмләләрдә ишленән сөз бирләшмәләркини ајры-ајры һиссәләри еллипсисә уграја билер ва һәр дәфа еллипсис гоншу чүмләнн, башга сөзлә десәк,

мүрөккөб синтактик бүтөвүн васитәсиәә бәрнә етмәк ләзым кәлир. Мүг. един: Тәпәкөз бујнузундан бәрк тутду, галдыра- чаг бујнуз дәри илә элиндә галды (Китаби-Дәдә Горғуд).

Бу чүмлөләрин тәгдәм етдикләри ситүәсијә барәдә там тәсәввүрү аичаг онлармы мәзмунундан чыхыш едәрәк гурмаг мүмкүн дејил. Ән азы она кәрә мүмкүн дејил ки, бу контек- стин дахилиндә мә'лум дејилдир ки, бујнуз кимә мәхсусдур — Тәпәкөзүн өзүнә вә јахуд һәр һансы чанлы мәхлуга. Аичаг бу сөз бирләшмәсинин өзүндән эввалки чүмлөдә өзүнү көстәрәп еллипсисә уррамыш һиссәси һәмәң чүмләнин дә вердији тә- сәввүрү там шәкилдә бүтөвлөшдирә билир.

Мүг. един: Басат гөчүн башыны Тәпәкөзүн элинә сунду. Тәпәкөз бујнузундан бәрк тутду. Галдырчаг бујнуз дәри илә элиндә галды...

Биринчи чүмлөдәки информәсијадан икинчи вә үчүнчү чүмләнни бә'зи гаранлыг јерләри ајдылашыр. Беләликлә, бир чүмләнни мәзмун натамамлыгы өзүндән эввалки чүмлө васитәсиәә долғуулашдырылыр вә бир чүмләнни структур сәрһәдләриндән кәнара чыхан мүрөккөб синтактик бүтөвүн (мәтнин) структур сәрһәдләринә кирән еллипсисләшмә бир тәрәфдән чүмлөдәки информәтивлик веричилијили сүр'әтләндир- мәк мәгсәдилә мүмкүн олан һәр чүр тәкрарлардан гачмаг меј- лини өзүндә сахлајырса, диқәр тәрәфдән вә ән эсәс мәсәлә дә мәһз бурасындадыр ки, бу чүр еллипсисләр табиц ки, башгә синтактик васитәләрлә бир јердә ајрыча мүстәгил чүмлөләр арасында семантик структур алағәләрин јаранмасына вә мөһ- кәмләниәсинә имкан верир, булары шәртләндирир, башгә сөзлә, чүмлөхаричи алағәләрин формалашмасына хидмәт едир. Бу алағәләрин формалашмасында көрүндүјү кими, ел- липсисләр өзүнәмәхсус спесифик рол ојнајыр. Бүтөв мәтн, башгә сөзлә десәк, чүмлөләр бирлији башдан-баша мәтнин мүхтәлиф мәканларына сәвәләпмиш, мүхтәлиф јерләриңдән ачыг-ајдын көрүнөң ағ ләкәләрлә — еллипсисләрлә зәнкиңдир. Бу еллиптик ләкәләр илк бахышда бошлуг кими көрүңүр, әс- линдә онлар мәтндәки чүмлөләри даһа сых бағламаға хидмәт көстәрирләр. Белә ки, бир чүмләнни һагислији, бошлуғу, диқәр чүмләнни тамлыгының, бүтөвлүјүнүн фонунда бош кө- рүңүр вә һагис чүмләнни «сәғлям» чүмлөдән асылылығы мәт- нин гурулуш вә мәзмунуну формалашдыран амилләрдән би- ринә чеврирләр.

3. Еллипсисни ситуасија васитәсилә бәрпасы.

Еллипсисләшмәнин бир јолу да чүмладахили вә чүмләхариңи факторлардан асылы ситуасија васитәсилә тәпзимләшән бир үсул кими ајрыла биләр. Бу типли еллипсисләр тәктәр-кибли синтактик комплексләрдә өзүкү көстәрир. Бу чүр комплексләре Сәһәрдиар; Гарлајыр, вә с. типли мисаллары аид етмәк олар. Илкар етмәк олмас ки, бу типли синтактик комплексләрдә имплицит-кизли шәкилдә заман чаларлы мүтләг ситуатив элемент иштирак едир. Бу һалда бүтөвлүкдә синтактик комплексни вердија тәсәввүр мәс. «инди» кими заман локализаторларынын (көстәрчиләринин) васитәсилә бәрпа едилә биләр. Инди сәһәрдиар; Инди гарлајыр; Инди сәкитиндилр вә с.

Нәзәрдән кечирилан еллипсис типләриндә мүәјјән дил тәсвири бүтөв бир ситуасија вәз ујғунлашдырылып, амма јенә дә бу ситуасијанын чох чаһәтлилијини дискрет (бөлүнмүш) шәкилдә вермәја өзүндә күч тапмыр. Мәс., мүәјјән тәәсүрат алтында јаранан «ә'лә», «јахшы», «охај» типли ифадәләр дә өз-өзалујунда санки јумруг кими сыхылмыш олсалар да, эслиндә инсан тәсәввүрүндә принсип е'тибарилә ачылмыш синтактик хәтт јарадырлар вә бу тәсәввүр һамин ифадәләри ситуасијаја көрә санки ачыр. Тәсәввүрдә олар ситуасијаны даһа дәгиг верирләр. Мәсәләк, јухарыда көстәрилан «ә'лә» «јахшы», «охај» типли ифадәләр хоша кәләк һәр һансы бир һәрәкәтини үмумиләшмиш, абстракт адына чеврилә биләр. Өзләри бир сөздән ибарәт олсалар да, тәсәввүрдә кенши чүмләләрә дәнә билирләр. «Бу китаб ә'лә китабдыр.»; «Бу күн һава јахшыдыр.»; «Охај, нә сәрни судур.»

Маһз белә синтактик кенши тәгдират тәсвир едилән ситуасијаларын чохчаһәтлилијини верә билир. Марағлы одур ки, бу ифадәләр эслиндә бир-бирләригә јахын олсалар да, јенә дә мүхтәлиф ситуасијаларын адына дәнә билир вә бизә белә кәлир ки, бу типли ифадәләри мүәјјән мә'нада метафорик шәкилдә десәк, аналитик үстгәт гурулмасы кими сәңијәләндирмәк мүмкүндүр. Мәсәләк,

_____ Бу на јахшы китабдыр.
Јахшыдыр: _____ Мүрәнин на јахшы охујур.
_____ Сәһәтим бу күн јахшыдыр.

Беләликлә, еллипсисләшмәнин јоллары бардә — бу көстәрилан үч истигамәт бардә дејиләпләрә олу элава етмәк олар

ки, принцип етибарна эллипсисләшмә далайсы илә чүмлә гурулушунда даишанын, информасија веронин эввалчалан нәзәрдә тутдуғу моделни тәғлим едилямәккә аидмәт едир. Гурулушу эввалдан ахира гәдәр нәзәрдә тутулан кими ортаја чыхармаға хидмәт едир.

Бу мүддәаны бир гәдәр үмумиләшдирсәк, белә дејә биләрик ки, коммуникасијада аштирак едән һәр һансы гәпвәт элементи (биринчи нөвбәдә, шүбһәсиз ки, эллипсисләр) даишанын нәзәрдә тутдуғу модели, гурулушу вә һәтта лексик элементләри дә мүмкүн гәдәр торумаға хидмәт едир.

Беләликлә, эллипсисли чүмлә гурулушуну јаллиқ формал харичи көрүнүш бадымындан деформасијаја уграмыш кими гәбул етмәк олар. Әлиндә бу деформасијаја уграмыш гурулушу информасија гәбул едәни дил шүүрундә кизләниш тәм тәләвүрүнү прообразыдыр. Белә деформасијаја уграмыш структуру информасија верән ачмағ олуи идеал прообразыныи дил шүүрундә ојаначағы янамына әсәсләнарәғ коммуникатив акта дахли едә биләр.

Чүмлә үзвләринини функцијасыны тәдгиг едәркән оиларни сыраланмасы ганувујугулуғларына хусуси диггәт вермәк ләзим кәлир. Бурада булуи үзәрндә хусуси дајанмаға ентијәч јохдур. Азәрбајҗан дилчиси Ә. Чавадов өзүнүн «Мүәсир Азәрбајҗан дилиндә синтактик вәһидләрини сыраланмасы» китабында бу барәдә әтрафлы тәдгигат апармышдыр²⁶.

Сәз сырасы илә бағлы ајры-ајры мөғамлар јери кәлјәкчә чүмләнни актуал үзвләнмәсинә һәср едилмиш фәсилдә нәзәрдән кечириләчәкдир. Бурада исә ашарыдакы һәлә диггәти јенәлтмәккә кифәјәтләнмәк истәрдик.

Бизә белә кәлир ки, чүмлә үзвләрини дүзүлмәси сәһмәнишпи икә планда нәзәрдә кечирмәк олар. Биринчи план чүмлә үзвләринини тактики дүзүмүнү нәзәрә алыр, икинчи план исә чүмләнни стратеги дүзүмүнү нәзәрә алыр.

Чүмлә үзвләрини тактики дүзүмү дәјәркән һәмән чүмлә үзвләрини ајрыча көтүрүлмүш чүмләнни тәркибиндә сыраланма гәјдалары нәзәрдә тутулур. Белә тактики дүзүм чүмлә тәркибиндәки бүтүн јердәјишмәни ачмағ вә ачмағ һәмән чүмлә гурулушунун тәркибини анд мәсәлә һесаб едир. Әксәр һалда бу чүр дәјишмәлар чох бәсиғ вә локал характер даишјыр,

²⁶ Чавадов Ә. М. Мүәсир Азәрбајҗан дилиндә синтактик вәһидләрини сырасы. Баки, 1977.

бә'зан дә оңларын маһижәти о бири дүзүм, ја'ни стратеги дү-
зүмләки дәјишикликләрни һазырланмәси илә бағлы олур.

Чүмлә үзвләринин тактики дүзүмү информасија етүренин
илкин мәсәди илә сых бағлыдыр, һатта чүмләнни үмуми пла-
ны белә бүтөвлүкдә әзвәлчәдән мүәјјәнләшдирилир вә (һәммин
плана сөз дүзүмү дә даһилдир.) үмуми планда ајры-ајры сөз-
ләр сонрадан мејдана чыхыр.

Чүмлә үзвләринин тактики вә стратеги дүзүмү бүтөвлүк-
дә функционал синтаксисин тәдғиги үчүн бәјүк имканлар ачыр.
Ајрыча кениш чүмлә илә һәмән чүмләнни интг процесиндә
томасла олдуғу чүмләләр групу илә мүнәсибәтнин тәнзим-
ланмәсиндә бу јөнәшым мәсәләнни маһижәтинин ачылмәсына
көмәк етмәјә имкан верир. Вә бүтөвлүкдә чүмлә үзвләринин
сыраланмәси ганунаујғулуғларына јени бир ишығ кәтирир.
Һәмән сыраланмәнин вә тәбии ки, јердәјишмәнин бүтөвлүкдә
кениш контекстин тә'сиринин нәтижәсиндә баш вердәјяни бир
даһа нүмајиш етдирир.

Чүмлә үзвләринин чүмлә даһилиндә ишләпмәси чүмлә
турулушу илә бағлы хәтти тәсәвүрлә сых алағалидир. Азәр-
бајҗан түрк дилиндә шаффаф морфем бирләшмәләринин нә-
тижәсиндә әсәсин бир хәтти алағә өзүнү кәстәрир. Чүмләнни
јаранмәсынын үмуми психолоғијасы будур.

Чүмлә үзвләринин о бири, стратеги дүзүмү кими ајырды-
ғимыз дүзүм чүмлә тәркибиндәки сөз сырәсынын дәјишмәсини
һәммин чүмләнни һармоник вә јумшағ шәкилдә олун әслиндә
тәркиб һиссәси олдуғу мүрәккәб синтактик бүтөвүн (мәтнин)
ичинә даһил едилмәси илә алағадардыр. Мәтн синтаксиси
әслиндә мүәјјәнләшдирә билир ки, бир чүмләнни һәр һансы
үзвү вә ја үзвләри башта чүмләнни бир үзвү вә ја үзвләри
илә томасла нечә кирә билир, белә бир синтактик томас чүмлә
даһилиндә һансы дәјишмәләри јарадыр. Тәбии ки, бу типли
јердәјишмәләрип ајрыча кәтүрүлүш чүмләнни структур
сәрһәдләринин ичиндә ајдылашдырыб, изаһины вермәк ол-
мазды. Беләдә чүмлә үзвләринин стратеги дүзүмү ахламы
көмәјә кәлир вә тәбии оларағ синтактик тәһлилди ајрыча кә-
түрүлүш чүмләнни сәрһәдләриндән кәчәрә чыхыр. Бир сырә
лүнја дилләриндә, мәсәлән, алман дилиндә бунун әхси өзүнү
кәстәрир, орада интг зәичиринин чоххәтәлијјиндән тәдғигат-
чылар сөз ачыр⁶⁷.

⁶⁷ Бәх: Адмон В. Г. Основы теории грамматики. М., — Л., 1964.

Бә'зи һалларда Азәрбајҗан түрк дилиндә дә тәдҗигатчылар бир нечә грамматик мә'налярын бир лексик грамматик комплексда концертдә олулма имканына диггәт јөнәлдирләр. Мәс., И. Т. Мәммәдов јазыр: «Азәрбајҗан дилиндә фе'лиһ үчүнчү шахс таһиниһ заман формалары (кәлди, кәлир, кәләчәк) һәм заман, һәм шахс, һәм дә комбијјат мә'наларыны билдирир»⁶⁵.

Бу типли грамматик бирикмәни В. Г. Адмони китт әһһиниһ гурулмасыныһ партитур схеми адлаандырар⁶⁶. Грамматик мә'наларыһ бир синтактик һөгтәдә бирикмәсиниһ, биздә белә кәлир ки, мәсәләјә бир гәләр кениш баһсаг, һәм дә дил вәситәләриниһ гәнаәтиһ принципиһ дә әндијјәти вәр. Бу бирикмәниһ «дешпфрә» едилмәси башга сөзлә десәк, партитур схемиһ гәбул едилмәси онун формал тәзәһүрүнүн әкиси оларар, кәтти әрдычыллыгдә һәјәтә кечирилир. Бурада дә еллиһсиһләшмиш формаларла јакыплығы көрмәмәк мүмкүн дејил.

Тәдҗигатчылар гејд едирләр ки, синтаксисин әбјекти кими чүмләдә сөзләрин әлағә үсуллары вә чүмлә үзвәлиһиниһ тәһһифәти мәсәләләри кәтүрүлүр. Азәрбајҗан түрк дилиндә чүмлә үзвәлиһиниһ синтактик бирикмәси үч үсулла һәјәтә кечирилир. Булар интенсия, гаршылыглы һәзәрдә тутма вә формал әлағәдир. Гејд етмәк ләзимдыр ки, интенсия бир чүмлә үзвүнүн өзүнә ујғун олан о бири илә әлағәјә кирмә һазырлығы бу вә ја башга шәкилдә әлағәлә һиттиһ иһтәвәләк синтактик кәһһиндә өзүнү кәтәрирсә, башга сөзлә синтактик әлағәниһ базисини, әсәсиһи тәһһкил едирсә, чүмлә үзвәлиһини бир-бирини гаршылыглы шәкилдә һәзәрдә тутмасы, тәләб етмәси даһа чох чүмләниһ комбијјәт баһыммыдан һә дәрәҗәдә јүксәлмәсиндән асылдыр. Биз дејәндә ки, чүмләдә мүбтәдә хәбәри тәләб едир вә әксинә хәбәр дә мүбтәдәни тәләб едир о заман бу кәтегоријаларыһ чүмлә даһилиндә гаршылыглы интенционаллығыны һәзәрдә тутурут. Мүғәјисә әдин:

- 1) Мән әлиһ идиһ алыш-вериш едирәм, бу чүр гочаг оған көрмәмишәм (Ә. һәгвәрдијев);
- 2) Бу гәбирдә јатаны сән дә билирсән, мән дә (Ә. һәгвәрдијев);
- 3) Сизә сөз верирәм ки, о јазар (Ч. Чаббарлы).

⁶⁵ Мәммәдов И. Т. Грамматическая синонимия в азербайджанском языке. Наимвадлий дессертәсијәси, Баһа, 1970, сәһ. 69.

⁶⁶ Адмони В. Г. Основы теории грамматики. М., — Л., 1964.

Мүбтада функциясында чыкыш едэн биринчи, икинчи, үчүнчү шахса аял эвэлиликлар бу мисалларда тасадүфи сечилмэјиб. Бу мисалларда чүмлэнини баш үзвлэринини бир-бирини гаршылыгы шахидэ талэб етмэси ејни заманда синтактик узлашма васитэсилэ дэ мөһкөмлэндирилер. Мүт. еднн:

Ман ... едирэм;

Сия ... билирсэн;

О ... јазар.

Гејд етмөк лазымдыр ки, чүмлэ үзвлэринини бир-бирини гаршылыгы асылыныг, талэб етмэ шрявсипи тэктэ баш үзвлэри дејил, ејни заманда икинчи дэрэчэли үзвлэри дэ эһатэ едир вэ өз-өзлүјүлдэ структур — дүзэилэјичи фактор кими өзүнү көстөрер. Белэ ки, тэјини о заман ортаја чыкыр кп, чүмлэнини тэркибиндэ тэјиниолунан олсун. Өз нөвбэсиндэ һэр бир тэјин олунан чүмлэдэ өз препозисијасында (илк мөвгејикдэ) тэјин үчүк (бахмајараг ки, долдурулвачег вэ ја долдурулмајачат) потенсиал — синтактик «бошлуг мөвге» һазырлајыр. Коммуникатив тамлыг чүмлэ орбитна тамамлыгыг даһил едилмэсини талэб едир вэ о да өз нөвбэсиндэ һекман хөбөрлэ синтактик алагэја кирер. Чүмлэ үзвү өз фазлијетиндэ потенсиал шахидэ башга чүмлэ үзвлэри илэ бирлэшмэ һазырлыгыг өзүндэ јашадыр. Буну чүмлэ үзвүнү валентлији кими тобул етмөк лазымдыр. Бунула алагадар мөһнур түрколог Н. К. Дмитријев белэ јазыр: «Белаликка, сада чүмлэнини сөз сырасы јуғуулашма принципини өсасында дүзэлер. Бир чүмлэ үзвүтүн јери башга чүмлэ үзвүнү јери илэ шэртлэјер. Вэ өксинэ, башга чүмлэ үзвүкүн јери эвэликини јери илэ шэртлэјер»⁷⁰.

Чүмлэ үзвлэрини бағланмасынын о бири үсуду формал олаго кими ајыра билэчөјимиз бағлајычылы үсудур. Вэ бу үсуд чүмлэнини структуруна хүсуси нитг һиссэсини, јани бағлајычынын даһил едилмэсини шэртлэндирер. Биз бурада бағлајычылары семантикасында сөз ачмајачагыг. Оилары табе едэн вэ табе етмэјэн һиссэлэрэ ајырмајачагыг, чүнки бу мәсэлэ дилчялик адабијатында кифајет гадэр ишыландырылыб. Анчег бурада белэ бир мәсэлэни дэ гејд етмөк лазымдыр ки, бағлајычы мөлуум оладугу кими, һотта табесиз бағлајычыдырса белэ, һөмишө синтагматик табелилик ишарэси кими чыкыш едир⁷¹.

⁷⁰ Дмитриев Н. К. Грамматика башкирского языка. М., — Л., 1948, с. 208.

⁷¹ Мүт. еднн: Общее название (внутренняя структура языка). М., 1972, с. 772.

Һәр һансы бир баглајычының илкин функцијасы табелилик функцијасыдыр. Бундан чыгыш едәрәк, һәтта биз дејә биләрик ки, бүтүн табелиз баглајычылар өз һөввәсиндә табелилик баглајычыларының базасында јараныр. Баглајычының илкин ишләми, мөвгеји синтактик комплексләр арасында әәиф вә ја күчлү шәкилдә өзүнү көстәрән табелилик мөгамыдыр. Хүсуси мараға, белә демәк мүмкүндүрсә, иккили баглајычылар сәбәб олурлар, онлары һәм дә инерсион баглајычылар адландырмаг олар. Әкәр Азәрбајҗан түрк дилиндә сәдә баглајычылар чүмләдәхили бирләшмәләз арасында ишләнирсә, инерсион баглајычылар чүмләхаричи баглајычылар кими сәчијәләндирилә биләр. Башға сөзлә, онлар бүтүн чүмләләрә барабар структуру — синтактик комплексләри багламаға хидмәт едирләр. Мүгајисә едик:

- 1) Кечә сәкәт вә сирли көрүнүрдү (М. Ибраһимов);
- 2) Нә дум ләлим олар, нә мум (Ә. һагвәрдијев);
- 3) Сәјлә көрәк нә вар, нә јох (Ә. һагвәрдијев);
- 4) Оху көрәк нә вар, нә јох (Ч. Чаббарлы).

Биринчи чүмләдә дахили сәчијәләи вә баглајычысы чыгыш едик, һәр ики һиссәдәки зәрфликләри ејни шәкилдә, ејни дәрәчәдә хәбәрлә багламаға хидмәт едир. О бири мисәлләрдә чүмләхаричи баглајычы олан нә баглајычысының иккинчи һиссәси санки, инерсия пәтичәсиндә мејдана чыгыр. Бу инерсион баглајычы өзүнүк ортаја чыкмасы илә чүмләнн синтактик чәһәтдән келишләнмәјә вә вә чәрчивәси ичинә өзүндәи сәвря кәләи предикатив гурулушу дахилә етмәјә мәчбур едир. Чүмлә инерсион баглајычының јалныз биринчи компонентини мөвчудлуғу илә нә синтактик, нә дә итәпәсијә пөгтеји-назәриндән битмиш сәјилә билмәз. Мүг. едик: Нә китаб охуја билирәм, нә дә јазы јазә билирәм (Ә. һагвәрдијев). Бу мисәлдә биринчи предикатив үзв олан билирәм хәбәрндән сәвря пөгтә гојмаг вә бүтүн сәврялик синтактик касији ајрыча чүмлә шәкилдә көтүрмәк мүмкүн дејил. (Мүг. едик: Нә китаб охуја билирәм синтактик гурулушу дилии тәләбләрликә чавәб иермир). Бүтүн конструсија санки, дахили бир инерсия илә өзүнүк тамамлығыны көзләјир. Белә ки, бу һәддә синтактик пөгтеји-назәрдән натамамдыр. Коммуникатив, информатив аспектдә һәмчинин бу синтактик хәсики натамамлыг нүмунәсидәр, јалныз иккинчи һиссәси илә бирликдә чүмлә бир биткии синтактик комплекс шәкилдә дүшә биләр.

Ејни һал о бири инерсион баглајычыларла да әләгәдәр өзүвү көстәрир. Инерсион, чүмләхаричи баглајычылар кими

Һәмчигини «каһ, һанһки, һатта» ыә башга баглаҗычылары да көстәре биларик. Мүгаҗисә едиг:

1) Каһ арвадлар һәр күн кәлирдиләр, каһ да бәрк шахта ошанда бир кеча күн ара верирдиләр (Ә. Әҗисли);

2) Нәники ушаглар ошдан горхурдулар, һатта беҗүк адамлар ошун мүһиб гиҗафоскидән чәкинирдиләр (Ә. һагвердиҗев).

Бу мисалларда да әввалдә олдугу кими, чүмләләрдәки һәр һансы бир һиссә о бириндән аҗры ишләне билмир. Баглаҗычылары биринчи һиссәсини иперсиҗасы бүтөөлүк үчүн һәкман икинчи һиссәсини төләб едир ыә синтактик комплексләр һәр икн һиссә илә бирликдә ваһид чүмлә ола билирләр.

Иперсион баглама үсулу кими ...дә гоһмасы да чыхыш едә билир. Мүгаҗисә едиг:

Бу гәбирдә җатаны сәп да биларсан, ман да. (Ә. һагвердиҗев).

Чүмләхаричи сәчиҗә дашыҗан иперсион баглаҗычылар синтактик кенишләшмәнн мүәҗҗән бир минимум һәддинә сала билирләр. Бу да өз нөвбәсиндә дил вәсәталәринни гонвәти принципинә һидмәт едән бир һалдыр. Мүәҗҗән марагы чүмлә даһиллидәки алағаларни репрәзент (чүмлә гәбул едон) тәрафидән гәбул едилмәси мәсәләси доғурур. Буһуида алағаләр бә'зи мүләһизалари еҗни чүмләнни мүхтәлиф заман кәсәкләриндәки вариантларына мүраҗәһәт едерәк сәҗләмәк мүмкүндүр.

Әһмәд мәктәбә кәлдә.

Әһмәд мәктәбә кәләчәк.

Фә'ли кечмиш заманда ишләнен хәбәрә малик биринчи чүмлә өз компонентләринни бир бүтөө шаклидә дәрк едилмәсини шәртләндирир, белә ки, бу компонентләрни ифадә етдикләри һәрәкәт артыг баш вермиш һәрәкәтдир ыә тәсәввүрдә ошу үзәләринә аҗырмаг мүмкүн деҗил ыә җа чох чәтиндир. Баш вермиш һәрәкәт репрәзент тәрафидән бир бүтөө синкретик там кими гәбул едилир, ошу һиссәләрә аҗырмаг мүмкүн ошмур. Кәләчәк заманлы фә'лә малик хәбәрли икинчи чүмләдә икә компонентләри дискрет — квантитатив гәбулу ыә дәрки әсәсдыр. Белә ки, нәзәрдә тутулан һәрәкәт бу сәҗләмиң сәҗләндиҗи заман һалә баш вермәмишлар. Һалә объектив әләмини денотатларынын репрәзентаторлары, җә'ни чүмлә компонентләри бир-бири илә реал пландә тоғушма, төмас имкәнлине малик олмамышлар. ыә елә буһа кәрә дә бу чүмләнни гурулушу үзәләмиш шәкилдә гәбул едилә билир, башга сөзлә дөсәк, бу чүмләдә һәр бир үзә әввалки кечмиш заман малик фә'лли

чүмләдәки үзлөрдән даһа мүстәгилдир. Бундан чыгыш едәрәк, јери калмышкән биз бир сулла да чаваб верә биләрлик. Чох мараглылыр, нә үчүн кечмиш вә каләчәк заманлары ифла-да етмәк үчүн ики иффикс (ды⁴; мыш⁴; ачаг²; ар²), индики за-маны ифада етмәк үчүн икә бир аффикс (ыр⁴) ишләнир? Бу-нунла әлагәдар белә бир фикрә калмәк олур. Һәм кечмиш һәм дә каләчәк заман бир даһа јохламадан кечирилә вә об-јектив әләмлә ујгуулашмалары бир даһа гијмәтләндирилә биләр. Белә ки, бунун үтүн информасија етүрәнин сөзүн һәр-фи мә'насында заманы, вахты вардыр. Һәр һансы бир заман формасынын (каләчәк вә ја кечмиш) альтернатив истифадә-сини мәһз бу рејд еднләп имкан вәситәсилә изаһ етмәк мүм-күндүр. Бунун әкслиә оларат, индики заман мүгајисә вә альтер-нативлик үчүн һеч бир грамматик диакнозон имканы вермир. Индики заманда һәрәкәт сәвкки, мүстәсна шәкилдә бир дәфа баш верир. Вә буна көрә дә ону мүхтәлиф заман паралелла-ривидә вермәк мүмкүн олур. Бу һәрәкәт индики заманда објектив реаллыгын өзү кими ортаја чымыр.

Чүмлә үзвү чүмлә дахилиндә ишләпәркән һәмзинә синтак-тик — семантик мәһијјәтә мәлик олур, ја'ни о, һәр һансы башга чүмлә үзвләри илә һәр һансы мүмкүн бир әлагәјә һа-зыр бир вәзијјәт алмыш олур. Чүмлә үзвүнүн мүтләг автосе-мантизми (өз-өзүнә гапалылыг, башга үзвләрлә әлагәјә кирмә мәһијјәти) присии етибарилә реаллытда мүмкүн дејил. Ән үмуми аяламда чүмлә үзвүнүн синсемантизми онун өзүндә чагышмајан синтактик тамамланма етијјачындан доғур. Бунунла бағлы дәмәк олар ки, мәсәләп, мүәјјән һал шәкил-ләри коммуникатив информатив мөгсәддән асылы оларат, мүәјјән објектләрин дил тәмсилчиләринә (репрезентаторларә) гошуларкән ајрыча чүмләнни семантик тамамланма дәрәчә-сини аз вә ја чоһлуғуну шәртләндирир. Мүгајисә едн:

1) Мән китабы көрдүм.

2) Мән китабы охудум.

Чүмләнни структур-коммуникатив тамаклығынын бүтәв-ләкмасилә, тамакланмасына кәтирилән мисалларда тә'сирлиг һалда ишләпән мүстәгил објектләрини дил тәмсилчиләри ки-фајәт гәдәр тә'сир кәстәрир. Чүмләнни үмуми структуруну әввалки кими сахлајыб, објектин гәбул етәдји һал шәкилини дәјишсәк, вәзијјәт белә олар:

1а) Мән китабда көрдүм.

2а) Мән китабда охудум.

Белә бир трансформација нәтижәсиндә ортаја чыхан чүмлә гурулушларында семантик коммуникатив натамамлыг көз габагындадыр. Нәл формаларынып өзү илә кәтирдийә синтактик семантизм семантик информасиянып давам етмәсини тәләб едир. Бу гәришләшдырма ејни заманда белә бир нәтижә кәлмәјә һикәи верир ки, ајры-ајры чүмлә үзвләри өз ишләи мөгәмларында аз вә ја чох дәрәддә мүстәгиллијә малик олур. Бу мүстәгиллик онларып һамысы үчүн ејни дәрәддә олмур. Бу мөгәмлә әләгәдәр рус алимн Г. А. Золотованып фикрини јада салмаг јеринә дүшәрдн: «... сөз нә гәдәр семантик чәһәтдән тамдырса, онун синтактик әләгәләри бир о гәдәр мүстәгил олур, семантик баһымдан зәиф олан сөз бир о гәдәр синтактик баһымдан күчлү олур»¹². Бу мөгәм чох гижәтли мөгәмдыр вә һәр һансы дилеи функционал синтаксисни гурмаг үчүн күчлү нәзәри әсаслардан бири ола биләр. Сөз вә чүмлә мүнасибәтләринни тәнзим едилмәсиндә сөзүн лексик реаллашмасы илә јанашы, потенциал күчә дә малик олмасы вә сөзүн чүмлә даһиллидә ишләи мөгәминдә синтактик семантизмни күчлү вә ја зәиф олмасы, чүмләнни башга чүмләләрлә әләгәдәз өнчә өз даһиллидә «әмил-аманлыг», сәһман јарада билмәси вә башга бу кимн мәсәләләр функционал синтаксисә анд проблема диггәти илк нөвбәдә чәлб едән проблемләрдәндир. Бу истигамәтдә хүсуси тәдқиғат ашарылмасына, јәғип ки, бөјүк еһтијач вардыр.

Беләликлә, бу дедикләримизә әсәсэн јухарыда гәјд едилән мисәлләрдән чыхыш едәрәк, мөсәлән, тәсирлик нәл кәстәричиси олан тамамлыгы онун ичиндә чыхыш етдијә чүмләнни структур-коммуникатив биткиллијә нәтижәсиндә даһа мүстәгил сәјмаг мүмкүндүр.

Јухарыда кәстәрилән мисәлләрини тәмсалында вә әксиянә јерлик нәл кәстәричиси олан тамамлыгы (чыхышлыг нәл кәстәричиси олан тамамлыгы) бура анд етмәк олар. Мүгәјисә едн:

Мән китабдан охудум.

Чүмлә даһиллидә аз мүстәгил һөсәб едилә биләр, белә ки, чүмләнни структур минимумун тәркиби бурада коммуникатив бәсә илә ујғун кәлмир, узлашмыр.

¹² Золотова Г. А. Очерк функционального синтаксиса русского языка, М., 1973, с. 47. Ејни заманда мур. ед: Шкелев Д. Н. Проблемы синтаксического анализа лексики. Доктораг днссертасиясыни авторефераты, М., 1969, сәһ. 14.

Чүмлөнүн таркибиндә чүмлә үзвәләрнин алагәси вә чүмләдә чүмлә үзвәләрнин бир-биринин ардынча сыраланмасы чоҳ дәрин гәтдә мөһкәм алагәси олан аҗры-аҗры дил һадисәләрindir. Буну нәзәрдән кечирәркән, бизә белә кәлир ки, сөзләрнин һәтта дүзүмү илә сөзләрнин иерархик дүзүмү арасындакы фәрги нәзәрә элмаг вәчлидир. Азәрбајҗан түрк дилиндә чүмләдә сөз дүзүмү чүмлә үзвәләрнин иерархиклијинә, ја'ни онларын бир-бириндән кәскин асыллыгына, кәскин шәкилдә мүәјҗәнләшмиш асыллыгына табе ола биләр. Хүсуси оларәг иерархик фактор өзүнү данышыг дилиндә кәстәрнр. Белә ки, Азәрбајҗан дилинә хас олан базис дүзүмүн һәттилијинин позулмасы һалы даһа тез-тез мүшаһидә едилир.

Н. З. Нәчијеванын доғру оларәг кәстәрдији кими, үмумијәтлә, түрк дилләриндә «Бүтүн синтактик категоријаларын структурунда тә'јин + тә'јиниолунан ардычылыгынын күчлү сыраланма гапунаујғунлуғу кими өзүнү кәстәрмәси мүшаһидә олунар»⁷³. Бу шәкилдә формалашмыш гапун мүбтәдә илә хәбәрин, тамамлыгга хәбәрин вә тәкрар едәк ки, тә'јинлә тә'јиниолунанын мүнәсибәтләриндә өзүнү кәстәрнр. Бә'зи мүәллифләр тә'јини сөз бирләшмәләриндә һәтта тә'јинларин сыраланма гапунаујғунлуғларына да диггәт јетирнрләр. Тә'јинләр ејни чинли олмајанда онларын тә'јиниолунма мүнәсибәтләриндә, тәбии ки, спесифик чәһәтләр ортаја чыхыр.

Чоҳ марағлы мәсәләјә XIX әср дилчиләриндән М. Қазымбәј, П. М. Мелнораяски илә јанашы, мүасир дөврдә Н. К. Дыргирев, А. Н. Кононов диггәт јетирмишләр. Бу сәһәдә хүсусиә Азәрбајҗан дилчиләри М. Нүсәјизаденин, М. Ш. Рәһимовун вә А. Нәсановун хидмәтләри бәјүкдүр⁷⁴. Башга тәрәфдән јанашсаг, чүмлә үзвәләрнин бир-биринә бағланма дәрәҗәси онларын арасындакы мәсәфәни мүәјҗәнләшдирир, бу мәсәфәниң дистант вә контакт вәзијәтиндә олмасыны тәнзимләјәр. Тамамлыгын предикатла олан мә'на алагәси илә вә онларын арасындакы мәсәфәниң гәршылыглы шәкилдә бир-бириндән вәмлы олмасы мәсәләси түрк дилләри үчүн о гәдәр марағлыдыр ки, буну түркман дили материалы эсасында хүсуси оларәг А. Потселујевски гәдиг етмишдир. Онын кәлдији нәтичәләрдән бири, үмумијәтлә, сөз сырасы үчүн әһ-

⁷³ Гаджиева Н. З. О методах сравнительно — исторического анализа синтаксиса (на материале тюркских языков). — «Вопросы языкознания» журналы, 1962, № 3, с. 22.

⁷⁴ Мәсәләниң тарихи илә бағлы бах.: Нәсанов А. Азәрбајҗан дилиндә мүәјҗәнлик вә гәјри-мүәјҗәнлик категоријасы. Баки, 1970, сәһ. 51.

мијјатли олмасы илэ дигтати чалб едир. Мүәллифэ көрэ, тамамлытла предикатын мә'на алагәси нэ гәдәр смх оларса, тамамлыг бир о гәдәр предиката формал бахымдан јакып-лашмыш олур²⁵. Ејни һалы Азәрбајҗан түрк дилинэ дә ша-мил етмәк мүмкүндүр. Әлвәв етмәк лазымдыр ки, бу заман сөз сьрасынын бурада әсас хәтти дүзүмү гануну позуамур, бе-лә ки, тамамлыг јенэ дә хәбардан әввал јерләшдирилр. Азәрбајҗан түрк дилиндә хәбәр чүмләннин елә бир нәтосиндә јерләшр ки, о нәгтәдән о тәрәфа кечмәјә нормал актуаллаш-дырылмыш үслубда һеч бир чүмлэ үзвү «чүр'әт» етмр. Бу-нунла алағадар түрк дилләриндә сөз сьрасынын сабитлијя илэ бағлы фикир јүрүдән рус дилчяләри илэ разылашмәг мүмкүн олмур. Мәсәлән, Т. Т. Қалјакина-Қаледина гагауз ди-линин сядә чүмләсиндә сөз сьрасыны тәдиг едәркәи белә јазыр: «Түрк сөз сьрасынын сабитлијя әсас е'тибарилә ән'әлә-ниң нәтичәсидир. Вә түрк дилләриндә сөз сьрасы грамматик гурулушун әсасыны тәшкил едир демәк үчүн әсас јохдур²⁶.

Билә белә кәлир ки, мүәллиф бурада сөз сьрасы бахы-мындан сон дәрәчә стабил олмәјән синтаксисинә күчлү ха-ричи дил тә'сирә олан гагауз дилинин материалларындан чыхыш едәрәк бу мүнәсибәти һағлы олмәдән бүтүн түрк дил-ләринә ил едир.

Гагауз дилинин башга танышымын тәдигәтчысы Л. А. Пок-ровская бу мәсәлә илэ алағадар белә јазыр: «Түрк дилләри-нин агглютинатив гурулушунун иккишафынын илк мәрһаләлә-риндә (бу процес түрколокијадә мүстағил көкләрни көмәкчи сөзләрә вә аффиксләрә кечмәси процеси кими тәсәввүр едир) сабит сөз сьрасы, доғрудан да, чүмләнни гурулушунда һәлледичи грамматик рол ојнамалы иди»²⁷. Јенә дә һәмил әсә-риндә Л. А. Покровская кәстәрир ки, мүәсир түрк дилләрни-дә сөз сьрасынын функцијасы нсә кенишләнившдир вә мүәл-лиф буку түрк дилләриндә сөз сьрасынын функционал иккишафынын диалектикасы кими тәдиг едир.

Доғрудан да, конкрет көтүрсәк, гагауз дилиндә сөз сьра-сынын гејри-грамматик функцијасы кифәјәт гәдәр кенишдир.

²⁵ Бәл: Понделуевский А. П. Основы синтаксиса туркменского литературного языка. Ашгабад, 1948, сәһ. 53.

²⁶ Қалјакина — Қаледина Т. Г. Порядок слов в простом предложении гагаузского языка. Намизадлик диссертәсиясынын авторефераты. М., 1965, с. 19.

²⁷ Покровская Л. А. Синтаксис гагаузского языка (в сравнительном освещении). М., 1978, с. 184.

Белә бир һал өзүнү ејин заманда Азербайҗан түрк дилинде вә бир сира башга түрк дилләринде дә көстөрәр. Бир гәдәр јухарыда биз ијерархик сөз сьрасындан данышмышдыг. Аичаг ону да унутмаг лазым дејил ки, ијерархик сөз сьрасы-сөз сьрасынын гејри-грамматик функцијасы өзүнү јалғыз даныштыг дилинде вә һомчинин бир сира үслублашдырылмыш синтактик комплексләрде бирузә верир. Бурадан чыхыш едиб, белә бир фикир ирәли сүрмәк мүмкүндүр ки, гагауз дили канч јазылы дилләрдән олдугу үчүн бурада әдәби диллә даныштыг дили арасындакы фәрг о гәдәр да бөјүк олмамалыдыр. Азербайҗан түрк дилинде вә бир сира башга гәдим јазылы түрк дилләринде белә бир фәрг кифәјәт гәдәр көрсәиләр. Вә гагауз дилиндеки сөз сьрасынын гејри-стабил, гејри-сабит гурулушу, бизә белә кәлир ки, даһа чох шифаһи даныштыг дилинин тә’сиринин нәтижәсиндәдир²⁸. Вә тәбии ки, түрк дили аиләсинин бир үзвүнүн шифаһи даныштыг дили сферасындакы өзүнәмәхсуслуғуну, Т. Г. Калјакина-Калединазын етдији кыиғ, бүтүн түрк дилләринә (онлардакы бүтүн сфералара) анд етмәк доғру дејилдир.

Шифаһи даныштыг нитгинин аламәтләри илә әдәби јазылы үслубун аламәтләри бир-бирини зәнкиләшдирән, бир-бириндәи фәјдаланан факторлардыр, бири дикәрини тамамлајыр, амма бунула јанашы, өзүнәмәхсус чәһәтләр јох дејил. Бириндә нормајә дәнмүш бир һал, башгасында вариативлик шәклиндә ола биләр. Түрк дилләринә анд етсәк, түрк дилләринин һәр һансы бириндә бу вә ја башга сәбәбләрин нәтижәсиндә өзүнү норма кыиғ көстөрән бир хүсусијјәт, башга түрк дилинде һалә нормалашмамыш сәвијјәдә гала биләр. Бу бахымдан Азербайҗан түрк әдәби јазылы дили ән’әнәси илә гагауз дили халғ шифаһи нитгини мугәјисә етмәк марағлыдыр вә мугәјисә илдичә сәјләшилән нәтичәләре кәтириб чыхарыр.

Азербайҗан түрк дилинде чүмлә үзвләринин бир-бири илә бағланмасы мугәјјән дәрәчәдә сөз сьрасынын мугәјјәнләшдирдији синтактик мөвгә вәситәси илә мугәјјәнләшдирилир. Башга сөзлә десәк, синтактик бахымдан сабит мөвгә чүмлә үзвләринин бағланмасы вә бир-бири илә синтактик мүнәсибәтә кирмәси үчүн мүнбәт зәмин јарадыр. Чүмлә үзвләринин нормал

²⁸ Покровская Л. А. гејд едир ки, гагауз дили сөз сьрасынын үмумтүрк нормаларинин, јә’ни асылы үзвүн әсәс узадан әввал калмасынын јендән-гурулмасы процесси онула асшлалшыр ки, бурада јазы ән’әнәси омамалдыр вә халғ даныштыг дилинде исе әдәби дилдән фәргли оларат, сөз сьрасы даһа һирәкидир. (Покровская Л. А. Көстөрилән әсәрә. сәһ. 190).

яшлэм могамынын һајата кечирилмәси үчүн синтактик кеңиш-
ләнмәнин һә синтактик мүнәсибәтләрини бу һки әһәһ фактору-
нун — бир тәрәфдән синтактик мөһгә, диһәр тәрәфдән чүмлә
үзвәләриниң бир-бири илә алаһәһиниң диһалектик мүнәсибәти
ваһибдир.

АЗƏРБАЈЧАН ТҮРК ДИЛИНДƏ ЧҮМЛƏНИН АКТУАЛ ҮЗВЛƏНМƏСИ

Чүмлəниң актуал үзвлəнмəsi онун мүмкүн олан башга үзвлəнмэлəриндэн өз функционал јөнү илə фəрглənир. Функционал синтаксисин əсас тəдигат объектлəриндэк бири олан актуал үзвлəнмə принцип етибарилə чүмлəјə јалкыз онун гурулушундан чыхыш едиб, гијмэт вермир, бу гурулушу сəрхəдлəриндэн кəнарə чыхарыр. Бу кəнарə чыхма истигамэтлəри мүхтəлифдир. Информасијаны верэн вə информасијаны гəбул едэн арасындакы мүнəсибэтлəрдэн башлајараг чүмлəлəрини нитг процесиндə гоншу сəрхəдлəринə нүфуз етмəјə гəдэр олан чəх кениш психоложи-мэнтиги функционал грамматик мəгамлар буре акдир.

Актуал үзвлəнмəни бүтүн диллəрдəки чүмлə гурулушларына тəтбит етмэк имканы илə јанашы, тејд етмэк лəзымдыр ки, һэр бир дилин синтактик типендэн асылы оларəг, бу үзвлəнмəниң реаллашмасы специфик ола билэр. Бу спецификлији јарадан амклар сьрасында сөз дүзүмүнүн ганунаујгундугларынны, кəмəкчи нитг һиссəлəри арсеналынны ээнкилијини, чүмлəлэр арасында əлагə јаратма имканыларынны боллугу вə с. кəстəрмэк мүмкүндүр.

Чүмлəниң актуал үзвлəнмəsi илə бағлы бу үзвлəнмəниң тарихинə анд ээнки дилчилик əдəбијјаты мөвчуддур. Чүмлəјə функционал-коммуникатив, психоложи бахымдан јанашма актуал үзвлəнмə тарихиниң ортајə чыхмасындан чəх-чəх эввəl мөвчуд иди. Бу мəгамда XIX əср кəнч грамматиклэр мəkтебини рəйбэрлəриндэн олан мəшһур алман алимн Керман Паулун, рус алимн А. Потебијјаның, франсыз алимн С. Вејлн адларың чəкмэк кифајəтдир. Онлар өз тəдигатларында чүмлəниң функционал-психоложи гатына фикир вериши, сөз сьрасына чүмлə илə объектив алəм арасында олан ујгунлуғу тəнзим едэн вəситə кими бахыш вə принцип етибарилə XX əсрин 20-чи иллəриндə Прага дилчилик мəkтебинин баниси В. Матезиусун ирəли сүрлүјү чүмлəниң актуал үзвлəнмəsi термининə вə идејасына бундаң сонра бу атрафда јаранан бөјүк вə кениш һəчмили əдəбијјат мөһкəм, нэээри өзүл ола билмишлэр. Азэрбајчан түрк дилиндə чүмлəниң актуал үзвлəн-

мәсия, онун мұхталыф спесифик хүсусијјәтләрияи әјранмәји актуал үзвләнмә аңлајышындаи башламаг мәгсадаујгун оларды.

§ 1. ЧҮМЛӘНИН АКТУАЛ ҮЗВЛӘНМӘСИ АНЛАЈЫШЫ

Демәк олар ки, бүтүн талғигатчылар чүмләнни әсәс ики сәвијјәли характерни гејд едиләр. Бу сәвијјәләр мұхталыф үзвләнмә методларына ујгун кәлирләр. Синтактик сәвијја, беләликлә, чүмлә үзвләрина кәрә үзвләнмә илә јанашы (грамматик үзвләнмә илә јанашы), ејни заманда хүсуси бир үзвләнмә сәвијјәсинә маликдир. Бу хүсуси үзвләнмә сәвијјәси чүмләнни актуал үзвләнмә сәвијјәси кими өзүнү кәстәрәр. Болкә дә, бу үзвләнмәни тәмиз синтактик үзвләнмә адландырмаг доғру олмазды. Белә ки, бурада чүмләнни мәнтиғи гатына доғру чох чидди бир ирәлиләјиш вардыр. Вә чүмлә үзвләрина кәрә аңарылан синтактик (грамматик) тәһлил мәнтиғи грамматик сәвијјәдә субъект—предикат үзвләнмәсиндән фәргләнир. Мәнтиғи субъект вә мәнтиғи предикат аңлајышлары ортаја чыхыр. Рус дилчыси В. З. Панфиловун гејд етдији кими, чүмләнни синтактик сәвијјәсини мәнтиғи сәвијјәдән фәргләндирмәк, әјрмаг ләзими кәлир¹. Башга рус дилчиләри дә ики мәрһаләни, ики јарусу бир-бириндән фәргләндирләр. Сәдәчә бу фәргләнмә башга чүр адландырылар. Мәс., И. П. Распопов бу сәвијјәләри конструктив-синтактик вә коммуникатив-синтактик дејә адландырыр².

И. Ф. Вардул һәмчиси чүмләнни гурулушунда ики јарусу әјырыр — синтактик јарусу вә супрасинтактик јарусу о да фәргләндирир³.

Үмумијјәтлә, дедијимкә кими, чүмлә гурулушунда ики сәвијјәниң әјрылмасы тоғни оларат, ики чүр үзвләнмәниң формалашмасына кәтириб чыхарыр. Бу үзвләнмәләрдән бирҗә синтактик (грамматик) үзвләнмә, јәни ән’әнәви оларат мәк-

¹ Панфилов В. З. Взаиморасположение языка и мышления. М., 1971, сәһ. 162. Јәна дә онун: Грамматика и логика (грамматическое и логическое — грамматическое членение предложения). М. —Л., 1963, сәһ. 80.

² Бәк.: Распопов И. П. Актуальное членение предложения в русском языке. Уфа, 1961; Јәна дә онун: Структура простого предложения в современном русском языке. М., 1970, сәһ. 31.

³ Бәк.: Вардул И. Ф. Основы сопоставительной лингвистики. М., 1977, сәһ. 291.

төб грамматикаларындан таныш олан чүмлө үзлөрүнө керә үзләнмәдир. О бирә үзләнмә мәнтиги,-психоложи, функционал,-коммуникатив имканлары нәзәрә алаи мәнтиги-синтактик үзләнмә, башга сөзлә десәк, актуал үзләнмәдир.

Актуал үзләнмәјә дәир зәнжин елми әдәбијјат вар вә биз бурада үзләнмә илә алағадар тәдигатларын ортаја чыхмасына, фикирләр вә идејяларын формалашмасы тарихинә хүсуси олараг јер ајирмајачағыг, бу чох кениш вә дәрии мөвгени ишләнмәсини тәләб едәрди. Чүмләнни актуал үзләнмәси илә бағлы бу вә ја башга идејяларын еволүсионјасы да бизим әсәс мәғсадимиз дејил. Бурада биз Азәрбајҗан түрк чүмләннин специфик хүсусијјәтләриндән, вәһәтиәриндән чыгыш едәрәк, актуал үзләнмәнин үзләнмә методларындан бириники оқуну гурулушуна төтбиг едилмә имканларындан вә бу нуула алағадар актуал үзләнмәнин үмуми ганунаујҗуулуғларындан сөз ачаҗағыг. Азәрбајҗан түрк дилиндә актуаллашмаја хидмәт едән вәситәләр (фонетик, лексик, морфоложи, синтактик) бизим диггәт мәркәзиндә олаҗаг. Әсәс мәғсадимиз бу вәситәләрин кәмәји илә чүмләнни актуал үзләнмәсинин Азәрбајҗан түрк дили материаллары әсасында принципләрини мүәјјәнләшдирилмәсидир.

Мәсәләнни тарихини хүсуси олараг иләмәсәк дә, бирини моментә диггәт јетирмәк ләзимдир, вәчибдир. Чүмләнни актуал үзләнмәси проблемә һәртәрәфли вә системли шәкилдә Прага дилчилик мәктәбинин үзләрә тәрәфиәндән әјранилмишдир⁴. Олар бу мәсәләнни елми шәкилдә арашдырмаға башлајандан аз сонра проблем совет дилчиләри тәрәфиндән төдиг олунмаға башланды⁵.

Кәстәриәлән проблемә јанашаркән илк нөвбада белә бир суала җаваб вермәк ләзим кәлир: Чүмләнни синтактик гурулушунун оқуну формал грамматик әзүлү илә чүмләнни актуал үзләнмәси арасында алағә вармы, башга сөзлә десәк, чүмләнни формал вә актуал үзләнмәләри бир-бирилә гаршылығлы шәкилдә әлағәли ола биләрләрми? Бу суал чох вәчиб суалдыр вә нәзәрән кечирилән проблемини әсәс мәсә-

⁴ Бәх: Ләйтсва О. И. «Чешско-словацкие работы последних лет по вопросам актуальности членения предложения». — «Вопросы языкознания» журналы, № 4, М., 1963; Сизова И. А. «Что такое синтаксис? М., 1966, сәһ. 39.

⁵ Рус дилчиләриндән И. А. Располовун, В. З. Пандиловун, Т. М. Николајеванын, И. И. Ковтукованын, В. Е. Шейҗакованын, К. Г. Крушечнитскајикин, О. И. Ләйтсвалын, Н. А. Сәјусареванын вә башгаларынн әсәрләрини мисал кәтирмәк олар.

лалариндэн биридир, белэ ки, В. Матезиусун да гејд етдији кими, актуал ва формал үзвлөнмалер арасындакы мүнәси-бәт һәр бир дилдә өзүнү көстөрән ән сәһијјәви хүсусијјәтләрдәндир⁴.

В. Матезиус өзүнү бу факриә гејд едилән әсәрини башга бир јериндә гаршы чытыр ва јадыр ки, чүмлөниң актуал үзвлөнмәси илә онун формал үзвлөнмәси кәскин шәкилдә гаршылашдырылмалыдыр⁵. Бу фикри ејпи заманда вахтылә бу истигамәтлә ишләјән бә'ән совет дилчиләри дә мүдәфиә едирдиләр. Өз тәдигләриндә әсасән белә марағлы фактдан чыкыш едирдиләр ки, чүмлөниң һәр бир үзвүнүн принци е'тибарыла коммуникатив јүкү ола биләр, јә'ни һәр бир чүмлә үзвү чүмлөниң синтактик үзвлөнмә сәһијјәсиндә вә кәјфијјәтләрини итирмадән актуал үзвлөнмә терминләри илә десәк, «јени» вә «көһнә» ола биләр. Вә мәһә бу чәһәт В. З. Панфиловун да гејд етдији кими, «чүмлөниң актуал үзвлөнмәси онун синтактик үзвлөнмә сәһијјәләриндән кәһарә чыкмасыны көстөрјәр»⁶. Башга бир рус дилчиси Т. Ломтев дә бу фикрлә шәрик олдугуну билдирјр⁷.

Дикәр тәрәфдән актуал үзвлөнмәни мә'на үзвлөнмәси кими әдләндирән К. Г. Крушелницкајаниң да гејд етдији кими, чүмлөниң чүмлә үзвләринә кәрә грамматик үзвлөнмәси илә мә'на үзвлөнмәси (актуал үзвлөнмәси) арасында В. Матезиус вә бир сыра башга тәдигәтчиларын да гејд етдији кими, кәскин сәдә гојмәк үчүн әсәс јохдур⁸.

Бизә белә кәһәр ки, бу чүр гаршылашдырманы (әкәр доғрудан да, реалдырса) јенә дә һәр нечә олурса олсун бир там, бүтөв объектив, јә'ни чүмлөниң ичиндә баш вермиш бир һәддәсә кими гәбул етмәк ләзимдыр. Тәбии ки, бу һалда һәтта чүмлөниң ики мүхтәләф чүр үзвлөнмәси арасында фәал гаршылығлы алағәни вә гаршылығлы тә'сирә нәзәрә алмәк мүмкүн олмәз. Белә ки, бу гаршылашдырманың сәһијјәси белә

⁴ Бәх.: Матезиус В. О так называемом актуальном членении предложения. — «Пражский лингвистический вестник», китабында, М., 1967, сәһ. 240.

⁵ Јени орада, сәһ. 239.

⁶ Панфилов В. З. Грамматика и логика (грамматическое и логико-грамматическое членение простого предложения). М. — Л., 1963, сәһ. 38.

⁷ Ломтев Т. П. Предложение и его грамматические категории. М., 1972, сәһ. 17.

⁸ Бәх.: Крушелницкая К. Г. К вопросу о смысловом членении предложения. — Вопросы языкознания, М., 1956, № 5, сәһ. 39.

алагәләри инкар етмир. Беләликлә, гејд етмәк олар ки ва јәгин ки, бу ан доғру чыхыш јолу да, ики әкс гүтбү бирләшдирән чыхыш јолу да бу оларды: бу мұхталиф үсулларла апарылан үзләпмәләр бир-бириндән кәскин чәкилмиш сәрһәд хәтләри илә ајрылмырлар. Бизә ејни заманда елә кәлир ки, бу үзләпмә үсуллары арасында мұнасибәти мұәјјәнләшдирәркән «объектив дејим» ва «субјектив тә'сир» аңлајышларындән чыхыш етмәк мәгсәдәүјгүн оларды. Чүмләнни коммуникатив тәрафини ақтуал үзләпмә васитәләри илә тәдиги нәтичә оларағ һәмән чүмләнни формал аспектинни грамматик үзләпмәсини да даһа дәрри гатнын дәрк едилмәсинә кәтириб чыхарыр. Белә оларкән чүмләнни грамматик структуру кими онун семантик структуру — јә'ни коммуникатив тәрафинни ејрәнилмә әһәмјјәти гат-гат артымыш олур.

Ақтуал ва формал үзләпмә арасындакы алагәләр бир да она көрә шүбһә доғурмур ки, һәр бир чүмлә һәм формал, һәм да семантик бахымдан формалашаркән гаршысына бир ајдын мәгсәд тојур — бүтәвлүкдә коммуникатив процесин әвзәдилмәз элементи мәгсәдини. Чүмләнни мәһз коммуникатив аспекти даһа вачиб ва сон сәвијјәдир. Ва тәбии ки, һә формал, һә да семантик аспектиләр ајры-ајрылығда бу коммуникатив аспекти тәм шәкилдә әвәз едә билмәз. Дикәр тәрафдән конкрет тәдигат заманы үстүнлүјү бу аспектиләрдән һәр һансы биринә — формал, јахуд семантик аспектиә вермак-гејри мүкүндүр. Белә ки, һәр һансы аспектидәки даһияи дејишмә башға аспектидә да дејишмәјә сәбәб олур.

Әкәр бу чүмләнни сөз сырасыны формал—синтактик аспекти факты кими тәбул етсәк, о заман бизиң ақтуал ва синтактик үзләпмә арасындакы алагәдән даһа чох данышмағ әсиымыз олар. Елә бирчә бу факты — түрк чүмләсиндә хәбәрин синтактик планда дикәр чүмлә үзләринә көрә сон мөвгә постпозицијә тутмасы фактынн көтүрәк. Түрк диалләриндә хәбәрин стандарт јериниң чүмлә сону олмасыны бүтүк туркологлар гејд едилрләр. Ва ақтуаллашма нәтичәсиндә бу хәбәрин өз стандарт јерини дејишиб, чүмләнни ичинә доғру «јүрүшү» — орта ва өн мөвгеләрә чыхмасы биләваситә формал синтактик гәтлә мәһз ақтуаллашма имканларынын тә'сир илә барлыдыр. Әлагә көз табагындадыр. Әкәр сәрбәст сөз сырасына мәдх олан диалләр үчүн хәбәрин јердејишмәси синтактик планда информатив дејилсә, түрк диалләриндә, о чүмләдән Азәрбајҗан түрк диалиндә чүмлә үзләриниң сабит мұәјјәнләшмиш синтактик позисијаларынын олдуғуна көрә белә бир һал рел-

јефескине габарыглашыр вэ бурада артыг јердэјишмэ информативлашыр, өзү иле алава ма'лумат котирир. Бу ма'лумат һэм үслуби, һэм дә коммуникатив-ситуатив маһијатда олур.

Ма'лумдур ки, чүмләнин актуал үзвләнмәси чүмләнин мәнтиги базасына, чүмләнин интг процесиндә нормал ишләмини тәһминләјән екстраллингвистик процесә асасланыр. Актуал үзвләнмәнин ајры-ајры категоријаларының мүәјјәнләшмәси чүмләнин тәркиб компонентларының мәнтиги баһымдан јерләшмәси иле бағлыдыр. Бу компонентлар ики група — субъект вэ предикат гүтбүнэ анд олуб, чүмләдә гүтбләр јарадыр. Синтактик фикрин икишәфы процесиндә ајры-ајры тәдқиғатчылар субъект вэ предикат гүтбүнү ајры чүр адландырырлар. Субъект группуну тема, чыхышлыг һиссә, ыерлимиш һиссә, асас һиссә, психоложи-субъект вэ башга чүр адландырырлар. Предикат группуну рема, јени һиссә, күвә, психоложи-предикат вэ с. адландырырлар. Буларын маһијәти тәһни ки, дәјишмәр. Дялчилкдә психолоклизм өз тә'сирини синтактик тәдқиғатларын бу сәһәсиндә көстөрәр. Һәлә XIX әсрдә бөјүк алман дялчиси, кәч грамматиклар мәктәбинин рәһбәрләриндән бири Керман Паул өз мәшһур әсәриндә бу истиғамәтдә мүләһизәләр јүрүдәркән психоложи-субъект, психоложи-предикат дәрәк чүмләдә ики гүтбү ајырмышдыр¹¹. Онуң ардынча рус дялчиси Ф. Фортунатов һәмчинин психоложи һөкмдә психоложи мүбтәданы вэ психоложи хәбәри бир-бириндән ајырмәр. Фортунатова көрә, дәншмәнин дял шуурунда иләки үзә чыхан һәдирсә, о психоложи субъектдир, психоложи предикат ивә дәншмәнин бу субъект һағда нә дүшүндүјүдүр¹². Рус дялчилијинин тарихини арашдыран Ф. М. Березин јазыр ки, психоложи һөкм һағда Фортунатовун тә'лими Авропадаки XIX әсрин ахырындакы синтактик фикрин асас аларычы истиғамәтләр иле сәсләширди. Бу истиғамәтләр ивә нәһәјәтдә психоложи синтаксис кими формалашырды вэ өз әксиви К. Паулу тә'лиминдә тапырды¹³.

Чүмләнин актуал үзвләнмәсиндә мәнтиги вэ психоложи моментләр, факторлар бу вэ ја башга дөврлрдә һәмишә гејд олунмушлар. Мас., профессор Отто Јесперсен ејни лексик долумда олан чүмлә иле сөз сьрасыны гаршылашдырыр.

¹¹ Паул Г. Принципы истории языка. М., 1960, сәһ. 329.

¹² Бағ.: Фортунатов Ф. Ф. О преподавании грамматики русского языка в средней школе. Избранные труды т. 2. М., 1957, сәһ. 449 — 450.

¹³ Бағ.: Березин Ф. М. Очерки по истории языкознания в России (конец XIX — начала XX вв.). М., 1968, сәһ. 90.

Меһрибан ата ва ата меһрибандыр. Вэ белэ бир нәтичәҗә кәләр ки, һәр икн һалда «меһрибан» сөзү мәнтиги нөгтеји-назәрден «ата» мүбгәдәсина мүнәсибәтлә хәбәр ролунда чыгыш едир¹⁴.

Беләликлә, чүмләнни онун актуал үзләймә нөгтеји-назәриндән өҗрәнилмә имканы вә һәтта еһтиҗачы бир даһа белә бир факты төслиг едир ки, данышанын дил шүүрунда мәнтиги, психоложи вә сырф дил структуралары чох сых шәкилдә бир-биринә гәҗнәҗиб җарышмышлар.

Мәнтиги һөкмүн гурулушу илә аналохиҗада чүмләнни ма'на әсәсынын структуру гурулуру вә о да өз нөвбәсиндә актуал үзләймә үчүн чох әлвәришли бир шәрәнт җарадыр. Нитг сәвиҗәсиндә һөкмүн субъекти фактики олараг, сөҗләмин темәсы илә, һөкмүн предикаты илә сөҗләмин ремәсы илә еҗидир. Биз бурада вә даһа сонра бу мөгәмлә әләгәдәр әсәсан тема вә рема терминләриндән истифадә едәчәҗик. Илк өлчә онларын маһиҗәти барадә данышаг.

Тема сөҗләмин елә бир махсусен сантактик фонудур ки, бу фон сөҗләмин рематик һиссәсинин үзә чыкмасына, габармасына хидмәт едир. Принцип е'тибарилә тема һәмншә өзүндән әввәлки контекстдә вә дил ситуәсиҗәсына тушланыр, онунла әләгәлидир, ондан доғур. Чүмләнни мәнтиги траматик сәвиҗәсиндә онун тематик һиссәси ма'лум саҗылыр. Белә ки, бу ма'лумлулуг һәм информәсиҗә өтүрәнә, һәм да информәсиҗәны гәбул едәнә — адресанта еҗни заманда анд олур. Бу һиссә өзүндән әввәлки контекстә тушланыр вә еҗни заманда чүмлә әтрафы ситуатив структураҗа чыгыр вә чүмлә дахилиндә мәнтиги бахымдан фәргләймир.

Тема һәм данышанын, һәм гәбул едәнни үмуми билих базасыдыр. Бу үмуми билик олмаса, принцип е'тибарилә информәсиҗә өтүрмәк нөгтеји-назәриндән ирәли аддым атмаг мүмкүн олмәз. Маһз белә үмуми билик бир трамплин кимә фикрил кәләчәк инкишафынын әсәсында дурур вә ону һазырлаҗыр.

Рема илә әксинә, ма'луматын әсәс нүвәсини вә чыгыны тәшкил едир. Сөҗләмдә вә деҗилдиҗинин тәмсилчиси олан рема нитг фәалиҗәти заманы мүәҗҗән дәрәҗәдә актуаллашмаға, хүсуси олараг нәзәрә чатдырылмаға ма'руз гәлыр. Бу чүр актуаллашма мүхтәлиф дил вәситәләри илә һоҗәтә кечмир. Бу барадә бир гәдәр әтрафлы данышачагыг.

¹⁴ Бад.: Есперсен О. Философия грамматики. М., 1958, сәһ. 168.

Гејд етмәк лазымдыр ки, чүмләдә рема һәм просодияк-екстралингвистик вәситәләрини, һәм дә формал-грамматик вәситәләрини көмәји илә ятуаллашдырылар, хусуси нәзәрә чарпыдырылар. Рема чүмләдә хусуси оларат, адресата үнвәмлиәнмиш һәмәп нәмә'лум һиссадир ки, онун көмәји илә мүәјјәи энтропијанын арадан котүрүлмәси нәзәрә тутулур. башга сөвлә десәх, информасија гәбул едәндә информасија ытлыгынын азалмасы мөгсәд киби гаршыја гојулур. Тема вә реманын гаршылыгы алагәси вә гаршылыгы шәкиллә узлашмасы, беләликлә, чүмләнни мәптиги-семантик грамматик әсәсини мөһкәмләнмәсини шөртләндирмиш олур.

Гејд етмәк лазымдыр ки, һәм тема, һәм дә рема өз тәркибиндә чүмләнни даими синтактик үзвләрнин сахламырлар, онларын тәркиби даими дејил, һәмишә ејни үзвләр илә долмур. Тема һәмишә мүбтәдә дејил, рема да һәмишә хәбәр дејил. Теманын тәркибинә мүбтәдә, тамамлыг, хәбәр дахил олан киби, реманын тәркибинә дә мүбтәдә, хәбәр, тамамлыг дахил ола билер. Актуал үзвләнмә компонентләрини грамматик тәркибинини гејри-сәбитлији өз нөзбәсиндә башга бир чәттилији ортаја чыхарыр. Тәдгигатчыларын гејд етдији киби, ба'зән садрәчә оларат теманын тәркибини реманын тәркибиндән кәскин фәргләндирмәк олмур. Бу һалы чох вахт икинчи дәрәчәли үзвләрлә вә мүхтәлиф тәркибләрлә јүкләнмиш үслуби чаһәтдән мүрәккәбләшмиш чүмләләрә аид етмәк мүмкүндүр¹⁵.

Үст-үстә тема вә рема мә'луматын бүтүн тәркибини әһәтә едир. Мә'луматы бақларкан адәтәк, теманы айландырып, теманы мүәјјәнләшдирип, сонра јенә дә тема әтрафында фырланырлар: јенә дә теманы артыг бу дәфә рема вәситәсилә дәгигләшдирирләр. Беләликлә, теманы дәгигләшдирилмиш рема киби дә айландырмаг олар.

Беләликлә, мә'луматы тема илә дәгигләшдирилмиш реманын чәминә бәрәбәрләндирмәк мүмкүндүр. Вә бу һал истәнилән дилдә предикатларын мүәјјәнләшмәсиндә әсәс чыкыш нөгтәси ола билер¹⁶.

Ајры-ајры түрк дилләриндә вә үмумијјәтлә, түрколокијада биләвәситә функционал синтаксис вә јахуд функционал синтаксисә һазырлыг сәйкәли тәдгигатларда чүмләнни актуал үзвләнмәси мәсәләсинә бу вә ја дикар дәрәчәдә тохунулмуш-

¹⁵ Мүг. едиг: Крушельницка К. Г. К вопросу о смысловом членении предложения — «Вопросы языкознания» журналы, М., 1966, № 5, сәһ. 60

¹⁶ Мольников Г. П. Синтаксический строй тюркских языков и позиция системной лингвистики. — Народы Азии и Африки, М., 1969, № 6, сәһ. 10*.

дур, М. З. Закриевни, Г. П. Мелниковун, Ә. Чавадовун, С. А. Соколовун, А. С. Сафаевни, З. Р. Каримованин ва башгаларынын әсәрләриндә чүмләнни актуал, функционал семантик үзләнмәси илә бағлы мәсәләләрә тохувулушдур. Азербайчан түрк дилчлигиндә нә функционал синтаксис мәсәләләри, нә дә ошун таркиб һиссәси олан чүмләнни актуал үзләнмәси мәсәләси вә бунунла бағлы чүмлә гатынын ики сәвијјәли сәчијјәси системли шәкилдә изләнилмәмнишдир. Нәр һалда бу истигамәтдә јазылмыш чидди бир тәдқиғат һазырламағ мүмкүн дејил. Ајры-ајры мәғаләләр јазылмышдур ки, олар да рус совет дилчлиринин, ејни заманда чехославакијјали дилчиләрин, әсасән В. Матезнусун вә И. П. Распоповун мүәјјәнләшдирдикләри үсулларла үмуми шәкилдә актуал үзләнмә илә бағлы мүләһизәләр сөјләмәјә чәһд едилмишдир. Тәәсүф ки, бу мүләһизәләр дә оригинал олмамышлар. Азербайчан түрк дилинин оригинал синтактик гурулушу, хүсусилә чүмлә гурулушу актуал үзләнмәнин бу дилләрин материаллары әсасында бир сирә гијмәтли нәтичәләринә кәтириб чыхара биләрди. Бунунла јанашы, гејд етмәк ләзимдур ки, актуал үзләнмә методикасынын бәзи элементләрини бәјүк Азербайчан дилчиси Ә. Дамирчизадәнин һәлә 1947-чи илдә јаздығы «Мүәсир Азербайчан дили. Чүмлә үзләнмәси» адлы әсәриндә көрмәк мүмкүндур. Актуал үзләнмәни, чүмләнни функционал сәчијјәсини өјрәнмәји гаршысына мәғсад гејмәсә дә, мүәллиф сәкки интуитив шәкилдә сөз сирәсынын хүсуси әһәмийјәтини, онук чүмлә сирәси илә алағосини вә буларын фикир сөјләннәмәсиндә хүсуси ролуну гејд етмишдир. Бундан әлава, Ә. Чавадовун «Дил ваһидләринин сирәләнмәси» (Азербайчан дили материаллары әсасында) јаздығы докторлуғ ишини гејд етмәк олар. Бурада да әсас мәғсад актуал үзләнмәни өјрәнмәк олмәсә дә, нәр һалда кенш планда функционал синтаксисни өјрәнилмәсиндә бу тәдқиғатын әһәмийјәтини көрмәк мүмкүн дејил¹⁷.

Јәнә дә тәәсүфлә гејд етмәк ләзимдур ки, дилчлијини бу истигамәти хүсуси оларағ, бу мәғсадә доғру давам етдирилмәмнишдир вә бунун нәтичәсиндә синтактик тәдқиғатын чох вачиб бир сәһси бу күнә гәдәр дилчлијини «хам торпағы» шәкилдә галмағдадыр. Чүмләнни мәнтиғи грамматик

¹⁷ Бәх: Дамирчизадә Ә. Мүәсир Азербайчан дили. Чүмлә үзләнмәси. Баку, 1947. сәһ. 7, 8, 80. (нәмчәнин мүтәјрисә едик: Джадидов А. М. Порядок языковых единиц (Азербайчан дили материаллары әсасында). Док. росс. Баку, 1975, сәһ. 51 — 63.

сәбијјәсини өјрәнилмәкәси, онун нитг процескидә ишләк мяғамыны мүәјјәнләшдирилмәкәси, башга чүмлөләрдә алағә үсулларыны ајдылашмәкәси она кәтириб чыхарыр ки, Азәрбајҗан түрк дилини синтактик тәдҗигатларында чүмлә семантикасыны, чүмләни мүхтәлиф семантик гәтләри чүмләни контекстлә, ејни замандә ситуасија илә алағә принципләри тәм шәкилдә уиудулушдур, нәзәрә алынмамышдыр. Бу исә өз нөвбәсиндә чүмлә гурулушунун ајрыча оларәг өјрәнилмәсиндә мүрәккәб синтактик бүтәвләри гурулушунун өјрәнилмәсинә апаран мәнтиги вә тәби и кечиди сон дәрәҗә ләкитмишдыр. Ва елә буна кәрә дә тәби оларәг функционал синтаксисин базасы олан мүрәккәб синтактик вәридләр, конкрет оларәг мәти синтаксиси Азәрбајҗан түрк дилиндә дүсуси вә һәр-тәрәfli тәдҗигатын объект и олмамышдыр.

Чүмләни актуал үзвәләнмәси чүмләни актуаллашмыш вә актуаллашмамыш компонентләрини гәришлыгы шәкилдә бир-биринә ујғулашмәси принципнә әсәсләнир. Чүмләни мүәјјән компонентләрини актуаллашмәси онун башга компонентләр сырасындан дүсуси оларәг сечилнб ајрылмәсидыр. Дүсуси оларәг сечилмә дүсуси вәситәләрлә һәјәтә кечирилир. Ва бу сечилмә чүмләни һәмәд компонентини чүмләни кирдији коммуникатив процесдә дүсуси ролу олдугуну гәбартмаг үчүндүр. Тәби оларәг нитг процескидә чүмләни мүәјјән компонентләрини сечилмәси вә ја актуаллашмәси рәспи-јент, јәни гәбул едән тәрәфиндәи чүмләни мо'на- мөзгүн өзү-лүнүн адекват шәкилдә дешифрә едлмәсинә хидмәт едир. Данышыг дилиндә вә јазы дилиндә актуаллашма принципләри бир чох һәлләрдә бир-биринә ујғундур. Амма нитг фәал-лијјәтиники бу мүхтәлиф сфераларындакы бу вә ја дикәр үсул-лар аз вәчиб вә ја чох вәчиб, биринчи вә иккинчи дәрәҗәли ола бчләр. Бу һәлә В. Матезиус вә башга тәдҗигатчылар дә дјәтәт јөнәлтмишләр вә гејд етмишләр ки, актуал үзвәләнмә-чк данышыг дилиндәки мәнзәрәси јазы дилиндә олдурундан даһа зәккиндир.

Данышыг дилиндә актуаллашма әсәс е'тябарла итона-сијаја, вурғуја, данышыг темпна, данышыг тонуна вә башга просодик һадисәләрә әсәсләнәрәг баш верир. Актуаллашмаја кәмәк едән формал грамматик әләмәтләр данышыг дилиндә кәмәкчи фәктор ролуну ојнајыр, һәтта сөз сырәси дә бир чох һәлләрдә кәмәкчи рол ојнамагдан о тәрәфә келә билмир. Јазы дилинә кәдикдә исә бурадә илк нөвбәдә өи планә акту-аллашдырманыг формал әләмәтләри, ејни замандә актуал

үзvlәнмәжә хүсуси тәкән вәрән сөз сырәси вә башга амилләр чыгыр.

Бизә белә кәлир ки, Азәрбајчан түрк дилиндә бу вә ја башга чүмлә компонентинин (үзвүнүн) актуаллашмасына шәрәпт јарадән, собоб олан мүхтәлиф үсуллари системләшдирмәк мәгсәдәујгүн оларды. Дилимизин чүмлә гурулушу илә бағлы оларәг актуаллашманни бу үсулларини кәстөрмәк олар:

1. Сөз сырәси вәситәсилә актуаллашма.
2. Формал-грамматик вәситәларин комајн илә олан актуаллашма.
3. Просодик актуаллашма.

Бунарын һәр бири үзәриндә әјрчә дајанмағ лазымдыр.

§ 1. СӨЗ СЫРАСЫ ВАСИТӘСИ ИЛӘ АКТУАЛЛАШМА

Хүсуси гејд етмәк лазымдыр ки, Азәрбајчан түрк дилиндә бир чох башга мүхтәлиф системли дилләрдә оладугу кими чүмлә үзвүнүн актуаллашмасы јазылы дилдә әсәсэн сөз сырәсинин һесабына һәјәтә кечириләр.

Беләликлә, сөз сырәси өзүнү кәнихи үслуби чаһәтдән чүмләнни лазымлы вәситәси кими кәстөрир, ејни замандә даһа там коммуникативлијә, даһа там информативлијә хидмәт кәстөрән амил кими дә чыкын едир. Рус дилинә И. И. Ковтунованын да доғру оларәг гејд еладәји кими, сөз сырәсинин актуал үзвләнмәжә мүнәсибәти форманын функцијәјә мүнәсибәти кимидир¹⁸. Һәгигәтән дә, актуал үзвләнмә заманы чүмлә хүсуси оларәг гурулур, онун композицијасы елә бир һалә кәтириләр ки, ән зачиб информәсијә «табағә дүшмәсин, өзүнү әввәлә салмасын». Чүмлә гурулушунда өзүнә мүәјјән мәғгә тутан јени мәлүмәт коммуникатив ақтың психолокијасына ујгүн оларәг шүүрлу сурәтдә чүмләнни сояунә доғру јерләшдириләр. Белә оларкән тәбиин ки, чүмләдә сөз сырәсинин субъектив тәзәһүрү мейдәнә чыкыр һә сөз сырәсинин чүмләдә тәбиин, объектив ахары позулур. Ону да гејд етмәк лазымдыр ки, субъективлик бу һалдә мүәјјән мә'нада ганунаујгүн бир сәчијә дәшијәр, чүнки мәгсәдәујгүн шәкилдә сечилән вә гурулашан ситуәсијә системинин символлары олан тема-рема

¹⁸ Бах: Ковтунова И. И. Современный язык. Порядок слов в актуальном членении предложения. М., 1976, с. 9.

үзләнмәсини шәрhlәндирәр. Бурадача ону да гејд етмәк лә-
зимдыр, ки чүмләнни бир чох һалларда нейтрал адландыры-
лап сөз сырасы объектив сөз сырасындан фәргләнир вә булар
ејни шеј дејиләр. Объектив сөз сырасы дејәркә мүәјјән дил
үчүн инвариант сөз сырасы нәзәрдә тутулур, бу гурулушун
шәртләндирдији гурулуш нәзәрдә тутулур. Азәрбајчан түрк
дили үчүн инвариант әсәс сыраланма кими белә бир сыралан-
ма өзүнү кәстәрир ки, бурада мүбтәда илкин—биринчи мөвгә-
дә, хәбәр сонраны—сон мөвгәдә јер тутур. Бүтүн дияр чүмлә
үзләнрини белә чәрчивәјә салынмасы өз-өзлүјүндә нейтрал
сәјялә билмәз. Белә ки, истәнилән чүмлә, әлбәттә ки, комму-
никатив процесин ишләм мәғамынын вәһиди олан чүмләдән
сөһбәт кәдир, препозитив вә постпозитив компонентләре үз-
ләнир, буларә ујгун оларәг тәбии шәкилдә илкин тема, сонра
рема өзүнү кәстәрир. Хәбәри чүмләнни сонунда јерләшдији
нейтрал сөз сырасы мүәјјән иерантдә һеч дә нейтрал сәјялмә-
јә билир. Белә ки, белә сыраланмада актуаллашмыш үз
мәһз хәбәр олачәгдыр. Буна бахмәјарәг, һалә бу һал о демәк
дејил ки, хәбәри объективчәсинә верилмиш сондакы мөвгәји
бу чүмлә үзләнүн мәһз актуаллашмасы илә бағлыдыр. Белә
ситуасияны конкрет, хусуси һал кими гәбул етмәк ләзим кә-
лир. Белә ки, актуал үзләнмә өз параметрләринә кәрә син-
тактик нейтрал сөз сырасы илә үст-үстә дүшүр.

Азәрбајчан түрк дили чүмләннин принсин е’тибарилә
кәскин, сабит, мөһкәм сөз сырасына малик олмасы актуал
үзләнмә элементләрини тәәһүрү үчүн чох мүнбит бир
зәмин јарадыр. Иш бурасындадыр ки, сабит сөз сырасы зә-
маны актуаллашма нәтичәсиндә баш верән һәр һансы јер-
дәјишмә чүмләнни гурулушунда чох ајдын, габарыг шәкилдә
онун әсәс сәһнидән сечилир, фәргләнир.

Беләликлә, чүмләнни актуаллашмыш үзвү үчүн (сонунчу)
чүмләдәки сон мөвгәјлини мүәјјәнләшдирмәк ләзимдыр. Бу
сон мөвгә биләвәситә хәбәрдән әввәлки мөвгәдир. Елә бура-
дачә изәһ едәк ки, хәбәри өзүнүн актуаллашдыгы заман
бир сыра әләвә дәгигләшмәләрә еһтијач јараныр ки, оларә
да јери кәдикчә гејд едәчәјик.

Азәрбајчан түрк дили чүмләсиндә хәбәрдән өнчәки мөв-
гәдән башга, актуаллашмыш үзвүн даһа бир мөвгәјини мүәј-
јәнләшдирмәк мүмкүндүр. Бу реманын — јени мә’лумат да-
шыјан актуал үзвүн чүмләнни башга тәрклб компонентләринә
мүнәсибәтдә мүтләг постпозитив мөвгәјидир.

Беләликлә, Азәрбајҗан түрк дили чүмләсиндә рөманьин ики мөвҗејини мүәјҗәнләшдирмәк олар.

Рөманьин биринчи мөвҗеји хәбәрни постпозициясыны нәзәрә алараг чүмләдә объектив сөз сьрасы шәрәитиндә хәбәрдән әввәлки мөвҗедир. Рөманьин икинчи мөвҗеји мүтләг постпозиция мөвҗедир. Тәбии ки, бу чүр һаллары нәзәрдән кечирәркән сөһбәт әдәби дилдән, јазы дилиндән кедирсә, бу һә ја башга әдәби дилии спесифик хүсусијјәтләрини нәзәрә алмаг ләзимдир. Ајдын бир һәгигәтдир ки, бәдин әдәбијјәтдә чүмләнин сөз сьрасы бир чох һалда тәбии олараг мүәллифин үслубундан әсылы олар. Башга тәрәфдән о мөһәти дә нәзәрә алмаг ләзимдир ки, чүмләдә рөма үчүн ики мөвҗејини мүәјҗәнләшдирилмәси өз-өзлүјиндә актуаллашмань даһа күчлү, даһа зәһф дејә һиссаларә белә биләр. Ва белә бир алтернативлик, ја'ни актуаллашма үчүн һансы мөвҗејини сечилмәси иканы бүтөвлүкдә чүмлә тәркибиндә информатив мәркәзләрин чох мүһүм, әз мүһүм олмаьиндан доғур. Бу, информатив мәркәзләрини мүһүмлүлүк нөҗеји-назариндән бир-биринә јакын олмаьиндан доғур.

Базә белә кәлир ки, Азәрбајҗан түрк чүмләсиндә күчлү актуаллашма мөвҗеји чүмләнин мүтләг постпозициясыдыр. Белә ки, бу мөвҗејини заманда мүвафиг емоционал хәркәтликлә дә мүшәјҗәт едилир. Түрк дилләриндә башга күчлү актуал мөвҗе дә ола биләр. Мәс., казах дилиндә хәбәрдән әввәлки мөвҗе мүтәхәссисләр тәрәфиндән күчлү актуаллашма мөвҗеји һесаб олунар¹².

Зәһф актуаллашма исе тәбии олараг, хәбәрдән әввәлки мөвҗејини тутур. Актуаллашманьин бу мөвҗеји, ја'ни хәбәрдән әввәлки мөвҗеји бир нөв чүмләнин информатив хәркәтликлијини елә бил еһтијәт потенциалыны тәшкил едир һә Азәрбајҗан түрк дилинин, еләчә дә бүтүн түрк дилләринини чүмлә гурулушунда тема-рөма мөвҗеләрини мүәјҗәнләшмәсиндә хүсуси, өзүнә-мәхсус јер тутур. Бу өзүнә-мәхсуслугун бүтүн түрк дилләринә шәмил едилмәси әсәссыз дејил. Белә ки, Азәрбајҗан түрк дили чүмләсиндән башга рөманьин белә мөвҗеји мүәсир өзбәк дилиндә мүшәһидә едилир. өзбәк дилиндә актуал үзвәләнмәни тәдҗиг едән З. Кәримованын фикричә, мәнтиги-грамматик

¹² Мүт едән: Амиров Р. С. Способы актуального членения в казахском языке. Советская тюркология. Баки, 1970, № 6, сәһ. 35.

предикаты ифада едан чўмла ўзвў өзбәк дилиндә билаваситә хәбәрдән әввәлки мөвгени тутур²⁰.

Ҷери кәлмишкән гејд етмәк лавымдыр ки, өзбәк дилиндә реманын бу зәиф позисијасы Э. Кәримованын вә Б. Урнибајевни тадғигатларындан чыхыш етсәк, бу дилдә реманын јекәнә мөвгејидыр. Вә беләликлә, бизә бу һалда ону гејд етмәк галыр ки, өзбәк дилиндә зәиф вә күчлү дејә ајырдығымыз актуаллашма дәрәчәси вә актуаллашманын өзүндәки фәрт өзүнү кәстәрмир.

Мүтәәлиф чўмла үзвәләринин актуаллашма ганунаујун-луғларыни конкрет материалә әсәсләндирәк кәстәрмәк мөсәдәујун олardy. Доғрудан да, мүтәәссисләрин гејд етдији кими, актуал үзвәләнмәнин көмәјилә истәнилән чўмла үзвүнүн предикатлашмасына һәвл олмәк мүмкүндүр²¹.

Һәр бир чўмла үзвүкүн актуаллашма потенциалыны үзә чыхармағла биз һәмән чўмла үзвүнүн дәрин гәтләрики ојатмыш олуруг, онун имканларыны үзә чыхарырыг. Рема олан һәр һансы бир чўмла үзвү чўмладә хүсуси рол ојнамағла јанашы, ејни заманда кениш мәтидә дә өзүнүн киштирак етдији чўмладән конардакы чўмләләр арасында бир һәв өз чўмләсини тәмсиәләси кими чыхыш едир, вә чўмләсинин «сафиринә» чеврилir. Өз чўмләси даһилиндәки сөз сьрасынын дејишмәсинә тәкән вермәклә јанашы, кениш мәтидә дә киштиракы ремаја деңмүш чўмла үзвүнүн кениш потенциалыны ачыг шәкилдә кәстәрir. Инди икә рема кими ишләнән һәр бир чўмла үзвүкү ајры-ајры һәзәрдән кечирәк.

1. МҮБТӘДАНЫН АКТУАЛЛАШМАСЫ. МҮБТӘДА РЕМА КИМИ.

Чўмләнни бу баш үзвүнүн актуаллашмасы олун чўмла гурулушунда сон мөвгеләрә доғру һәрәкәти илә јер тутур. Зәиф вә ја күчлү дејә ајырдығымыз актуаллашма дәрәчәләри

²⁰ Бәл.: Кәримов Р. Э. Мүәсир өзбәк вә иккәлис дилләриндә едә чўмләнни мәтиги — граммәтик үзвәләнмәс. Намизәддиң диссертәсијасынх авторефераты. М., 1981, сәһ. 14 — 15. Намәтиши мутәјәсс едән: Урнибајев В. Өзбәк дилинх дилини синтаксис мәсәләләри. Докторауғ диссертәсијасынх авторефераты. Дашкәнд, 1976, сәһ. 49. Амиров О. С. Тәзәк дилинх дил синтаксисинә лүсүс-јотлар. Док. диссертәсијасы. Алма-әтә, 1972.

²¹ Мүт едәк: Кәчиньскоя С. Д. О категория субъекта предложения. — «Универсалия и типологические исследования». (Мәшһәввәт охуалы). М., 1974, сәһ. 123.

мүбтодаја вид ола билир. Мүбтоданын ремалашмасы чүмлө гурулушунда ики мөвгедә өзүнү көстөрир. Күчлү мөвге јуларыда дејилдији кими, мүбтода реманын чүмлөниң мүтлөг сонлугда јерләшмөси нәтижесиндә јараныр. Масалән, ашағыдаки мисаллар дигтәт едәк:

1) Ортада дүзүлүшүдү нөв-нөв чөрөкләр, сухарылар, пахлавалар, һалвалар, конфетләр, лимон-портагаллар, гуру јемешләр (Ч. Мәммәдгулузада); 2) Бәли, гыл көрүдөн кечәшдәки тамаша (Ч. Мәммәдгулузада); 3) Һалә чәккилиб битирилмәниш рәсм кими иди дөһиз (Анар); 4) Әтрафдан гојулмушду јастыг вә балышлар (Ч. Мәммәдгулузада).

Бүтүн бу кәтирилән мисалларда мүбтодалар чүмлөниң мүтлөг сон мөвгејиндә ишләнир вә бунула да күчлү ремалашмаға мәруз галыр вә бурада иһиз мүбтода паситәсилә ифадә едилән аклајышлар дејимин әсас базис һиссәсини тәшкил едир. Ән пачиб кәркхилијини өз үзәринә көтүрүр. Ону да гејд етмәк лазымдыр ки, реманын күчлү мөвгеји сөз сирасыны да кәскин шәкәлдә дејишдирир. Рема мүбтоданын күчлү мөвгеји кәскин, мәксимал шәкәлдә дејишир. Бу һалда бәлиң үслуб данышыг үслубуна јакындыр.

Актуаллашымыш үзүн зәиф мөвгеји олуң хәбәрден әввал ишләнишәсини шәртләндирир. Мүбтода рема оларкән белә бир мөвгенин, һалын, ја'ни олуң белә бир мөвге тутмасы тәсадүфи олараг истифадә олуңмур. Белә оларкән реманын дәтигләшмәси мүәјјән чәтиңликләр төрәдир, амма нәзәрә алсаг ки, нејтрал сөз сирасында мүбтоданын јери мүтлөг әпәлдир, о заман олуң һәр һансы јердәјишмәсини илк нөвбәдә актуаллашмасы илә багламаг лазым кәлир. Иккинчи төрәфден әдәтән мүбтода хәбәриң биләваситә јанында ишләнерсә, сон мөвгедә олан хәбәр өз грамматик информатив маһијәтани хејли итирмиш олуң. Бу хәбәрә там мүстәгил хәбәр сөјләмәк олмуң. Елә бил бунула да хәбәр өзүндөн әввалки мүбтодалың актуаллашмыш ролуну бир гәдәр дә габартмыш олуң. Мәс., бу мисаллар дигтәт едәк:

1) Ханымның сәг төрәфиндән пачалиңк әјләнди (Ч. Мәммәдгулузада); 2) Қарбалајы Исмајылын бу күнүндә олуң һарајына чатан Абасгулу бәј олмушду (Ф. Қәримзада).

Бу мисалларда биринчи чүмлөдәки пачалиңк мүбтодасы, иккинчи чүмлөдәки Абасгулу бәј мүбтодасы актуаллашмаја мәруз галыр вә бунуң нәтижәсиндә хәбәрден әввалки мөвгедә ишләнир. Бу чүр актуаллашма зәиф актуаллашма кими гејд едилә биләр. Дигтәтлә факир вәрсәх, көрәрих ки, мисаллар-

дань хәбәрләр кифәјәт гәдәр күчлү хәбәрләр дејилләр. Нарадаса мазмуилары тәсвир едилән хәбәрләрдир. Вә бунун нәтичәсиндә информатив ағырлыг дашыма јүкү мүбтаданын өһдәсинә дүшүр вә онун биләвәсиктә хәбәрә јахылашмасындан күчлү рематик көркилик јараныр. Бәлкә дә, бу көркилијин әсәс мәнбәји хәбәрлә бағлыдыр, имма биз бурада реманын мөһгејини мүјјәләшдирмәјә чалышаг. Вә бу мөһге өз-өзлүјүндә дејил, мүхтәлиф үзвләрини мүнәсибәтиндән формалашарса, ону дә нәзәрә алмамаг олмәз, она көрә дә һәр һансы чүмлә үзвүнүн, о чүмләдән мүбтаданын актуаллашмасындан — ремалашмасындан данышаркән ајрылмыш мөһге илә јанашы, ејни заманда бу мөһгејини формалашмасына шәрәит јарадан хәбәрди дә бу ремалашмајә вердији информатив көркиликдән данышмаг ләзимдыр.

Реманын зәиф мөһгеји кими ајырдығымыз мөһге она көрә белә сөчијәләндирилир кя, реманын хәбәрдән сонра ишләндији күчлү мөһге илә мүгәјисәдә мүбтаданын чүмләдә јердәјишмәси о гәдәр дә кәскип шәкилдә өзүнү көстәрир. Мүбтаданын актуаллашмасынын зәиф мөһгеји вә мүбтаданын актуаллашмасынын күчлү мөһгеји јенә дә көрундүјү кими, хәбәрин әтрафында, хәбәрлә мүгәјисәдә мүјјәләшир. Хәбәр әсәс чыхыш нөгтәсидир. Вә јәгини кя, бир гәдәр јухарыда сөјләдијини кими, ремалашманын әсәс енеркијә мәнбәјидир. Актуал үзвләнмәјә грамматик дүзүмдән, грамматик сөвијәдән кәтирилә билән күч грамматик информатив бир күчдүр. Ејни һал башга чүмлә үзвләри илә дә алағадар оиларыи дә ремалашмасы заманы өзүнү көстәрир.

2. ТАМАМЛЫҒЫН АКТУАЛЛАШМАСЫ

Ејни илә мүбтадада олдугу кими, тамамлыг дә рема функцијасында чыхыш едәркән чүмләнни мүтләг сонунда күчлү мөһгејә вә хәбәрдән әввәлки јериндә зәиф мөһгејә малик олур. Тамамлыг-реманын күчлү мөһгеји чүмләнни бүтөлүкдә структур мөкәнниши, јә'ни хәбәрдән әввәлки мөкәнниши бир нөв санки тәмизләјир вә даһа сәрбәст едир. Ән азы она көрә ки, әсәс көркилији өзүнә јынап тамамлыг бу мөкәндән көтүрүлүб, сон мөһгејә апарылыр. Мејдан, белә демәк мүмкүнсә, бош галыр. Мисаллара дигтәт јетирәк:

1) Ағалар вә ханлар башладылар чај ичмәјә (Ч. Мәммәдгулузадә); 2) Уста Зейнал чубугу тактанын үстә гојуб көтүрдү маланы вә башлады ишләмәјә (Ч. Мәммәдгулузадә);

3) Көрүрсөн сизин бу бинамус Ара Садыгы (Ч. Маммадгулузаде); 4) Хан чох таласирди Иравана кетмөжө (Ч. Маммадгулузаде).

Бу мисалларда бүтүн сон мөвгедәки тамамлыглар әслиндә чүмләннән бүтүн информатив кәркипчилигини өз ичләринә югмыш бир пәзијјәтдәдирләр. Ремалашмыш бу тамамлыглар чүмләннән өзләриндән әввалки структур мөканына салкы, бир сәрбәстлик вермиш кимидирләр. Бу мөкан синтактик бахымдан кифәјәт гәдәр шәффафдыр. Елә бил бүтөвлүклә бүтүн чүмләннән корнусуну сон мөвгедәки актуаллашмаға һазырлајыр. Бу актуаллашма чох күчлү актуаллашмадыр, чүнки сөз сырасынын көскни шәкилдә позулмасы илә мүшәјјәт олунур.

Тамамлыгларын зәиф мөвгеләри иса дејилдији кимя, хәбәрлән биләвәситә әввал ишләнән мөвгедир. Бу һалда тамамлыг өзүнүн бүтүн формаларында, јә'ни һәм тә'сирлик һалы гәбуә едән мүәјјән формада, һәм дә тә'сирлик һалсыз сыфыр-кәстәричили гејри-мүәјјән формада өзүнү кәстәрир.

Гејд етмәк лазымдыр ки, сыфыр кәстәричили гејри-мүәјјән формадаки тамамлыг принсип е'тибарилә Азәрбајҗан түрк дилиндә ремалашаркән кеннән шәкилдә күчлү мөвгедә чыхыш едә билмир. Бә'зи истисналар мүмкүндүр.

Ремалашмыш тамамлыгын хәбәрлән әввалки мөвгеји чох кеннән јәјилмиш мөвгедир. Әслиндә бу мөвге тамамлыгын объектив синтактик мөвгеји дә сәјмә биләр. Мәсәлон:

1) Аббасгулу бәј бу сөвләрдән сонра дөш чибиндәк ипәк дәсмәлә бүхүб сахладыры билетни чыхарды. (Ф. Кәримзаде);
2) О мәнә бир билет верди (Данышыг дилиндән).

Биринчи чүмләдәки рема мөвгејиндә ишләнән билетни тамамлыгы өз мүәјјәнчилигини нәтичәсиндә икинчи чүмләдәки рема мөвгејиндә ишләнән гејри-мүәјјән билет тамамлыгындан тәбия ки, фәргләнир. Бу фәргләнмә өзүнү онда кәстәрир ки, мүәјјән тамамлыглар ремалашаркән даһа бөјүк актуаллашмаға мәрүз гәлир. Гејри-мүәјјән тамамлыглар даһа аз актуаллашыр. Бу шәкилдә актуаллашманын өзүнүн һәр һансы бир мөвгедә (зәиф вә күчлү) дәрәчәләриндән данышыг имканы да мејдана чыхыр. Бу көрүндүјү кимя, хүсуси бир тәдгигатын мөвзусудур.

3. ЈЕР ЗӘРФЛИҚЛӘРИНИН АКТУАЛЛАШМАСЫ.

Јер зәрфлиқләри илә ифада олунмуш реманын күчлү мөвгеји, онун күчлү актуаллашмасы јенә дә чүмләнни мүтләг сонуня тәсадүф едир. Тејд едәк ки, зәрфлијни белә бир мөвгедән, јәни хәбәрдән сонра ишләкмәси Азәрбајчан түрк дили чүмләннин стандарт, нейтрал сөз сырәсына кәскян шәкилдә ујғун кәлир. Бу нейтраллыгдан кәскян шәкилдә фәргләнир. Мәсәлән, бу чүмләләрә диггәт едәк:

1) Сабан ахнам дәмир јол гатары јетишәр «Гуртлар» мәңзилинә (Ч. Мәммәдгулузадә); 2) Ханым бир кирди ичәри, бир чыхды балкона, гонаглар да чыхдылар һәјәтә вә гәддиляр гапијә (Ч. Мәммәдгулузадә); 3) Приставын арвады отурду столун баш тәрәфиндә (Ч. Мәммәдгулузадә).

Бу мисалларда ишләкән јер зәрфлиқләри чүмләнни нейтрал сөз сырәсына позараг чүмлә гурулушунда мүтләг сон мөвгени тутмушлар. Бунилла да, чүмләнни кәркиндик етијачыны өз үзәринә јығмышлар. Актуаллашма баш вәрмишдир. Дилләјичиә чагдырыласы ән информатив мөгәм мәнә бу јер зәрфлиқләри васитәсилә һәјәтә кечяриляр. Бу чүр күчлү актуаллашманнн әмәлә кәлмәсинә, кәрүндүјү кими, сөз сырәсынын кәскян шәкилдә позуламасы сәбәб олмушдур.

Јер зәрфлиқләри илә бағлы реманын зәиф мөвгеји башга чүмлә үзләриндә олдуғу кими, онун хәбәрдән биләнисинә әввалки мөвгедә ишләкмәси илә бағлыдыр. Бу мөвге дә иривсин етибарилә јер зәрфлијни үчүн тәбиғ мөвге сәјялә биләр. Вә орада јер зәрфлијнини вә ја һәр һаясы баш үздән асылы олмајараг, үмумијјәтлә, бир кәркиндик тејд етмәк мүмкүн дејил. Бу чүр зәиф актуаллашмаја анд мисаллара баһаг:

1) Бу күн Москваја кедирсән (М. һүсәји); 2) Шәфғәт бачмыс сәссиз аддымларла палатаја кирди (М. һүсәји); 3) Мән бу дағига јухары кәндә кедирдим (М. һүсәји).

Ону тејд етмәк лазымдыр ки, јер зәрфлиқләри илә бағлы реманын күчлү мөвгеји әзүнү әдәтән елә әдәби мәтнләрдә кәстәрир ки, онларын үслубу шифаһи данышыг нитгинә јахып олур. Тәсадүфи дејилдир ки, бу мөгәмлә әләгадар јухарыда кәтирилән мисалларын һамасы бу үслубун кәзал јарәдичмәси Чәлил Мәммәдгулузадәнин әсәрләриндән кәтүрүлмүшдур. Реманын зәиф мөвгеји илә даһа чох өзүнү сирф јазы дилинә јахып олән үслубда кәстәрир. Мәһдә һүсәјини үслубу буна јахшы мисалдыр.

4. ТӘЈИНИН АКТУАЛДАШМАСЫ.

Тәјинин зәиф ремалашма мөвгәји неми хәбәрли чүмләләр-дә өзүнү көстәрир вә бурада хәбәрдән әввал кәлән тәјин бүтүн чүмләнни ән мүнүм информасијасыны өзүндә сакламыш олур. Мәсәлән, мұгајисә еднн:

1. Уста Рамазан Баки мәдәниләриндә чохдан бәри танымыш бир адам иди (М. Нүсәји);

2. О да бәјүк јурдумузда хырдача бир сәнаткардыр (С. Вурғун);

3. Аһ, нә кәвәл дәгиталәр иди (Ј. В. Чамәнзәминли).

Башта чүмлә үзвәләрини актуаллашмасындан фәргли оларак, бурада бир гәләр фәргли чәһәт өзүнү көстәрир. Белә ки, рема функцијасында ајрыча көтүрүлүмш тәјин јох, бүтөн синтактик комплекс «тәјин+хәбәр» комплексен ишләнир.

Беләликлә, реманын зәиф мөвгәјини дә ошула изаһ етмәк мүмкүндүр ки, бу мисалларда рема ния ишләвен: тәјинләр (биринчи мисалда «танымыш», икинчи мисалда «хырдача», үчүнчү мисалда «кәвәл тәјинлери») өз чүмләдахия структур хүсусијәтләринә кәрә чүмлә каркасынын әсас структуруна дахия оларлар. Булун нәтијәсиндә вә бунула мұгајисәдә рема-тәјинни күчлү мөвгәји тәјинни чүмләнни структур сәһәдләриндән кәскин шәкилдә кәнара чыхыб, өзүнәмәхәсус шәкилдә формалашма бичимкәдә өзүнү көстәрир. Мұгајисә едик:

Онда яки гылыч вар. Бири гылы, бири гысыз (Китаби-Дадә Горғуд).

Бу көстәрилән мисалда бири гылы, бири гысыз дејә ајрылан синтактик комплекс әслиндә «гылыч» мүбтәдәсини вә бүтөвлүкдә «гылыч вар» исми хәбәринин семантик тәјинидир.

Әкәр биз бу чүмләнни нормал сөз сүрасындаки һалына көтирмиш олсақ, һәмән тәјин синтактик структур дахилиндә өз һагиги орта јерини тутачадыр. Мұгајисә едик:

Онда бири гылы, бири гысыз ики гылыч вар. Бу сон дејишдирилмиш вариантда ајдын шәкилдә көрмәк олур ки, тәјин актуаллашма дәирәсиндән чыхыш шәкилдәдир. Актуаллашмага бурада мәруз гәлән мәһз гылыч мүбтәдәсидир. Белә һалларда башта һеч бир чүмлә үзвүнү јох, хүсуси оларак тәјини актуаллашдырмақ ләзым кәлирсә, бунун јолу анчаг вә анчаг тәјини чүмләнни структур сәһәдләриндән кәнара чыхарыб, белә бир парселасион структур јаратмадыр.

Вә белә сәја биләрик ки, бу һалларда тә'јин чүмләннин әсас структурундан кәнарда хүсуси олараг актуаллашыр вә актуаллашманнн күчлү мөвгеји әлдә адһилр.

Беләликлә, тә'јинни рема мөвгејиндә чыхышы, көрүндүҮ кими, дикәр чүмлә үзвләриндән фәргләнир. Чүнки бу теманып чүмләдәки, үмумијјәтлә, зәиф мөвгеји илә бағлыдыр. Чүмлә гурулушуна о гәдәр дә дәхли олмајан белә бир мөвге әлаво диятәт тәләб едир ки, бу да хүсуси олараг формалашмада (парселаснон формалашмада) өзүнү көстәрир.

Гејд: Парселаснон гурулуш о гурулуша дејилдир ки, чүмләнни тә'јини чүмләнни әсас структурунун ичиндән чыхарылып, чүмләдән кәнарда әјрыча шәкилдә формалашып тәғдим едилсип «Китаби-Дәдә Горгуд»дан кәтирдиймиз нисал буну јакшы нүмунәдир.

5. ХӘБӘРИН АҚТУАЛЛАШМАСЫ.

Хәбәрин актуаллашмасындан дәнншәркән биринчи ону гејд етмәк ләзимдыр ки, бүтүн дикәр чүмлә үзвләринни актуаллашмасына реал шәрәнт јарадан бу чүмлә үзүнүн өзүнү актуаллашмасы тәбии ки, бә'зи әлаво, өзүнәмәхсус шәртләрлә бағлыдыр. Бә'зи чүмлә типләриндә тәбии шәкилдә рема вә хәбәр тәм үст-үстә дүшә билдир. Мәсәлән, Пајыз кәәдн, күнәш чыхды кими икн тәрәфли садә чүмләләрдә буну мүшәһидә етмәк мүмкүндүр.

Амма икинчи дәрәчәли чүмлә үзвләри илә мүрәккәбләшдирилмиш чүмләләрдә, јә'ни бу типли кениш чүмләләрдә хәбәрин ремаләшмасы бир гәдәр мүбәһисәлидир, чүнки, бу һалда хәбәрдән әвәлки мөвге һәр һансы бир чүмлә үзвү тәрәфиндән тутулмуш олур вә ону да биз актуаллашмиш мөвге һесәб едирик.

Беләликлә, синтактик гурулушун функционал бахымдан аһачиб элементләриндән олан хәбәр актуал үзвләннә заманы өз объектив мөвгеји илә (чүмләнни сонунчу јериндә олмасы илә) ремапыл, јә'ни информасија дәнншәјан элементин аз вә ја чох ифадәсинә шәрәнт јарадыр. Әкәр биз контекстдән тәм шәкилдә тәһрид олунсаг, әјрыча тәм шәкилдә о бири чүмләләрлә әлағәси олмамыш бир чүмлә әјырсаг (бу һәәпринсип е'тибарилә мүмкүн дејил), о заман белә бир һалы гејд етмәли оларыг ки, нормал сөз сырәлы гурулушда хәбәр һеч заман рема олараг ишләм мәғамәтиә малик ола билмәз.

Чүнки ремалашмыш чүмлө үзүү һәмшә хәбәрдән әвәәлки мөвгелә олаң чүмлө үзүү олачаг. Беләдиклә, хәбәрни актуаллашмасының вә рема шәклиндә чыкыш сләмәсннн өзүнә-мөхсуслуғу ондан ибарәт олуғ ки, бу јалныз контекстнн дахлнндәкн бнр-бнрнә бағлы чүмлөләрдә өзүнү көстәрә билнр. Вә һәр һансы бнр башга чүмлө үзүнүн ремалашмасының мөһөк дашына чеврнлән хәбәр өзү ремалашаркән эләвә күчлү просодик ајрычмы вәснтеләрдән нстнфадә еднләмәсн ләвнм кәлнр.

Гејд: Чүмлөләрнн контекст бағлылығы дејәркән нкн вә даһа чөх чүмләннн синтактик әләгәсн, јә'нн мә'на вә гурулуш нөгтејн-ләзәрнндән бнр-бнрнә јанашмасы, бнр синтактик бүтөв әмәлә кәтнрмәсн нзәрдә тутулуғ.

Бнз чүмлө үзләрнннн ајры-ајрылығда ремалашмасының, јә'нн актуаллашмасының өзүнә-мөхсус мөһөтләрннн нзәрдән кечәрәркән ајдын олды ки, Азәрбајчан түрк днлнндә реманнн нкн мөвгејн вардыр: күчлү вә зәиф мөвгејн. Һәр нкн мөвге хәбәрә мүнәснбәтлә формалашыр. Зәиф мөвге хәбәрдән әвәәлки мөвгеднр, күчлү мөвге нсә хәбәрдән соңракмы мөвгеднр. Тәбнн ки, актуаллашманнн күчлү мөвгејн Азәрбајчан түрк днлн чүмләснндә сөз снрасының кәскнн шәклндә позулмасы нәтнчәснндә әдлә еднлнр. Хәбәрдән соңрәјә кечән чүмлө үзүү слә бил ки, өзүнүн хүсусн ајрыча ннформаснја дашыјычысының «көзә сохур», «гулага дүртүр». Чүмләннн нәјтрал сөз снрасы һарадасә хәтнрәјә дөкүр. Бу чүр актуаллашма чүмләнн дахлн олдығу мәтннн үмумн фонупдан ајрыр вә онә хүсусн днғтәтнн јөнәлмәсннә хндрәт еднр.

Демәлә, күчлү актуаллашма бнр тәрәфдән чүмләдахлнн просәсләрә тәкән бернр, днкәр тәрәфдән чүмләхәрнчн мүнәснбәтләрдә, јә'нн мәтн мүнәснбәтләрнндә һәмән чүмләнн бнр нәв «кнмнлнјннә» дөкүр.

Актуаллашмыш чүмлө үзүнүн күчлү вә зәиф мөвгеләрнн сннн замандә мәтндә фнкрнн нкнншәфн просәснннә мүхтәәлнф тә'снрләр көстәрнр. Актуаллашманнн күчлү мөвгејн гөншү чүмлөләрнн бнр-бнрнә ндәәл шәклндә говушмасына хндрәт еднр, чүнкн бу һалда, әдәтән, әвәәлки чүмләннн хәбәрдән соңрә ншләнән, јә'нн ән соң мөгәмдә ншләнән рема сн тәбнн шәклндә ондан соңрә кәлән гөншү чүмләннн темасына чеврнлнр. Мәсәлән, белә бнр мисәлә днғтәт сләк:

Јарым сәәтдән соңрә гонағлармы чағырдылар гонағ отағына. Отағын ортасында узун хәрәк стөлу үстүндә дүзүләмүшдү һәр чүр хәрәкләр вә нчкнләр (Ч. Мәмәдгулузәдә).

Көрүндүгү ким, бу мисалда эввалки чүмлөнүн темасын илэ сонраки чүмлөнүн темасынын билавасыга контактда олмасы өзү да ејни лексик таркиб васитесиля һајата кеңирилмеси (гонар сөзүгүн еллиссиснан да назаро алараг буну сөйлөјирик.) мәтндө фикир инкишафыны табии шәкилдө бир чүмлодан о бири чүмләјә отүрүр. Эввалки чүмлөнүн бүтүн эсас информасия јүкүнү өз үзөринө јыган рема бу шәкилдө сонраки чүмлөнүн темасына, јәјин фикрин давамн үчүн транслин негтәсино дөтүр. Реманын вә теманын билавасыга јанашы ишләнмәси фикрин эәнчирварн инкишафына хидмәт едир вә фикрин мәтнбоју инкишафынын эффектляјини бир даба тәсдиг едир.

Актуаллашманын эәиф мөвгәјиндә исе актуал үзләнмә компонентләрннн (тема вә реманын) бир-бирилә алагәси, табии ки, дистант мөсафада баш веряр, башга сөвлә, онларын арасында башга чүмлә үзөү олур, нәтичәдә фикир һәрәкәтиннн прогрессиясы эәнфләјир. Реманын вә теманын эәнчирварн олараг бир-биринә кеңиш эффектляји бир гөдәр азалыр. Мүг. едлн:

Бәј папиросуну агзына алыб, Қарбалајы Гасым а ишаро елади. Қарбалајы Гасым гачыб кәлдн агасынын јанына (Ч. Мәмәдгулузадә).

Рема функциясында ишләнән тамамлығын эәиф актуаллашма мөвгәји өзүндән сонра ишләнән хәбәриң сонраки чүмлөнүн темасы илэ эввалки чүмлөнүн темасынын арасында интерпозицияда јер тутмасына имкан веряр. Табии ки, бурада контакт билавасыга дејил вә фикир һәрәкәтиннн эввалки һала — күчлү мөвгәли актуаллашма һалына мүнәсибәтдә бир балача сәнкимәсини мүнәһндә етмак мүмкүндүр. Актуаллашманын эәиф вә күчлү мөвгеләрннн һәр чүмлә үзлүнүн рема кини ишлән мөгамынын ишығында өјрәнилмәси прилсип етибарилә функционал синтаксиснн төмәл мөвәуларындандыр. Бунун аһәмијәтиннн гнјмәтләндримәк мүмкүн дејил. Ејни заманда түрк дилләри илэ мугәјисадә Азәрбајчан түрк дилә чүмләсиннн рема мөвгеләрнннн мөјјәнләшдрилмәсиндә хүсуси аһәмијәт хәсб едир. Бу мәсәләннн үслубијјат вә тәрчүмә проблемләри илэ бағдылығынн бура әлвә етсәк, бунун актуаллығы бир гөдәр да дәрк едләннш оләр.

§ 2. ФОРМАЛ ГРАММАТИК ВАСИТЭЛЭРЛӘ АКТУАЛЛАШМА

Гејд едилдији кими, мүәјјән чүмлә үзвүнүн актуаллашмасы, ја'ни онун һәмән чүмләнни ремасына чеврилмәси сөз сырасындан башга, ејни заманда мүхтәлиф грамматик вә лексик элементләрнн (әләмәтләрнн) көмәјилә дә баш верә биләр. Бунулла бағлы мүәјјән формал һиссәчикләр Азәрбајҗән түрк дилиндә ајрылдыб бир груп тәшкил едир ки, бүтөөлүкдә бу группун элементләрнн чүмләјә реманын варлыгыны есчиб ајырмаг, нәзәрә чатдырмаг үчүн даһил едиләр. Бу группун элементләрннн биләваситә актуаллашмага хидмәт етдикләрннә керә, актуаллашманнн јаратдыгларына, табартдыгларына, керә хүсуси бир әдлә әдләндирмаг вачибдир. Бу мәғамла алағадәр биз актуализатор терминннн тәклиф едикрик.

Азәрбајҗән түрк дилиндә актуализаторларя мүхтәлиф элементләр анд едилә биләр. Буларя әдәтларя, гајыдыш әвәзликләрнн илә әдәтларынн бирләшмәсинн, редупликасијя вә башга вәситәләрнн анд етмәк олар. Мәсәлә әдәтләрдан да, дә, белә, гајыдыш әвәзликләрнндән өзү, гајыдыш әвәзлијя илә әдәтынн бирләшмәси өзү дә, редупликасијя, ја'ни там тәкрар вә башга вәситәләр актуализатор кими өаләрннн көстөриләр. Бу һәл бир чох дүјя дилләрнн дә мүшәһидә едиләр. Мәсәлән, инкилис дилиндә чүмләннн ремасынын, ја'ни јени олан һиссәсинннн хүсуси оларяг нәзәрә чатдырылмасы үчүн грамматик әләмәтдән вә ја лексик көстөрнчиләрдәк истифадә едиләр.²²

Беләликлә, актуаллашмага, ја'ни реманын хүсуси оларяг ајырмага хидмәт едән грамматик әләмәтләрнн, көстөрнчиләрнн актуализатор дејә әдләндирмаг мәғсадәүјгун сајыла биләр.

Мүхтәлиф дилләрдә актуализаторларынн чүмләдахилә мүнәсибәтләрнн мүхтәлиф ола биләр. Мәсәлән, Азәрбајҗән түрк дили чүмләсиндә ишләнән актуализаторлар анд олдугларнн вә актуаллашдыглары чүмлә үзвүнә мүнәсибәтлә постпозијяда, ја'ни ондан сонра ишләнәр вә әкәр чүмләјә актуализатор даһил олурса, ону да гејд етмәк ләзымдыр ки, бу заман сөз сырасы артыг актуаллашмага табардан вәситә кими өз әһәмијјәтнннн итирәр. Әсас јүкү актуализатор чәкир,

²² Мугәјссә едил: Шенякова В. Е. Актуальное членения предложения. М., 1978, с. 14, 15.

эсас вәситә — романы әйрян, романы көстөрәп эсас әләмәт мәһә актуализатор олур.

Фикримизи бир гәдәр дәгитләшдирик. Актуализаторларын Азәрбајчан түрк дили чүмләсиндә ишләм мәғамына әјри — әјрмәлгә диггәт јетәрик:

1. Да/дә актуализатору

Да/дә актуализатору чүмлә тарихиндә узлашдығы чүмлә үзвүнүн функционал мәһәсәсини шиддәтләнмәсинә шәрәит јарадыр, белә оларкәк һәмни чүмлә үзвү чүмләдаки јериндән әсәли олмәјәрәт актуаллашыр, башга сөзлә десәк, чүмләнни дикәр чүмлә үзвәри илә мүғәјисәдә о коммуникатив кәркивилјин әсә дашыјычысына чевриләр вә онда чох әсанлыг-ла чүмләнни ромасыпы көрмәк олур. Бу мисаллара диггәт едәк:

1) Јолдашым Тејмир Мирзә дә, дејәсән, мәним күнүмдә иди (Ч. Мәммадгулузадә); 2) Гадыллардан дә кәлән әз дејидя (М. һүсәји); 3) Әйрян дә буну дујурду (М. һүсәји).

Әкәр јухарыда көстөрилән мисалларда актуализатору, мүәјјәнләшмәси сөз сырасы, просодика кими факторларын, јәни рема көстөрчиси кәнарлашдырсаг, о заман романын үмидинә галыр. Бу тәлли чүмләләрдә мүәјјән чүмлә үзвүнүн әјрмәлгәсә вә актуализаторун көмәјилә чүмләнни үмуми кәј-фијјәтиндән чыхарылмасы, она рема функцијасынын верил-мәси долајысы илә олса дә, белә бир һалдан хәбәр верир ки, белә чүмләләрдә сөз сырасына хүсуен оларәг күч верилмә-јиб, сөз сырасы сон дәрәчә нејтралдыр.

Гәјд етмәк лазымдыр ки, да/дә актуализатору Азәрбајчан түрк дили чүмләсиндә чох ишләк дил үнсүрүдүр. Ону дил тарихиндә дә — мұхтәмиф әбидәләрни дилиндә дә мұшаһидә етмәк мүмкүндүр. Мәсәлән, «Китаби — Дәдә Горғуд» дәстәнларынын дилиндә да/дә-нин дәхи формасына раст кәлирик ки, бу форма өзүндән да/дә-ни доғуран илкни форма кими диггәти чәлб едәр. Мәсәлән, бу мисәлә диггәт едәк:

Мәним дәхи оғлум олса, Бајандырын гаршысын әлсә дурса, гуллуг еләсә, мән дәхи бахсәм севнисәм, гывансәм, күпансәм — деди (Китаби-Дәдә Горғуд).

2. «Өзү» актуализатору.

Гәјымлш әвәлији олан өзү чүмлә дәхилиндә актуализатор кими чыхыш едә билир. Бу рема көстөрчиси сәнки

чүмлөдөки информацияны габул едәни диггәткә өзүнүн анд олдугу чүмлө үзвүнә гајтарыр вә беләликлә, онун функционал бахымдан гүвәтләнмәсинә хидмәт едир. Принцип етибарилә ишләнмә мөвгәјинә көрә «өзү» актуализатору да/да актуализаторундан бир о гәдәр дә фәргләнмир, һәр икисен рема кими ајрылан чүмлө үзвүнә мүнәсибәтдә постпозицияда ишләнәр. Мүгајисә един:

Сархан өзү пудемјот атошһини башламадан јолдәшһарына «Атәш» әмриһи әрди (М. һүсәји).

Гејд етмәк ләзымдыр ки, «өзү» актуализатору чүмләнни субъектинә анд олур вә бунунла да, һәр һаксы бир үзвә анд ола биләчәк да актуализаторундан фәргләнир. Бунларын икисини јанашы ишләндијини мүнәһидә етмәк мүмкүндүр.

3. «Өзү дә» актуализатору.

Өзү вә да актуализаторларыһини бирләшмәси вә рема кими сечилмәси чүмлө үзвүнүн диггәт чүмлө үзвләриндән даһа көскин ајрылмасыһи нәзәрдә тутур. Мисаллара диггәт едәк:

1) һеч мән өзүм дә кәнди белә гојуб өзкә јерә кетмәк истәмаздим (Ә. Әјлисла); 2) Буну Маһирә өзү дә һисс етмишдән (М. һүсәји); 3) Гурбанәли бәј өзү дә дәстәһини башһиндан јапышыб башладығы атылыб дүшмәјә (Ч. Мәммәдулузада).

Һәм дә «өзү дә» мүрәккәб актуализатору чүмләнни субъектинә анд олур.

4. «Белә» актуализатору.

Актуализатор кими «белә» гошмәси да ишләдилә билир. О да анд олдугу чүмлө үзвүндән сонра ишләнәрәк онларын рема кими сечилмәсинә хидмәт едир. Мисаллара диггәт едәк:

1) Бир-бириниһи ардыһча јағдырылан суаллара гаршы бир сөзлә белә чаваб вермәди (М. һүсәји); 2) Маһирә фәлдһердән белә али-ајағлы тәрпәһирди (М. һүсәји); 3) О әлүмдән белә горхмурду (М. һүсәји).

«Белә» актуализатору бүтөвлүкдә да/да актуализатору илә, демәк олар ки, синоним ујғуһлуғ тәшкял едир. Биз онларын чүмлә даһилиндә әсанлығла бир-бири илә әвәс едә биләрәк. Бунунла јанашы, онларын арасында мүәјјән структур-семантик фәрг дә јох дејил. Белә ки, да/да актуализатору чүмлөдә анд олдугу чүмлө үзвләринин потенциал шәкилдә синонимлик давамы имканыһи инкар етмир. Белә гошмәси

мәсә өзү илә һәггә гојур, ондан сонра чүмләнни үгеи компонентларини структур шәкилдә узатмаг мүмкүн дејил. Бурадан гејд едиб, белә фикир јүрүдә билдирик ки, белә актуализатору да/да актуализаторундан фәргли олараг даһа чох хүсусиләшмиш актуализатор вә чүмләнни функционал турулушундахи реманы даһа кәскии шәкилдә ајырмаг имканына маликдир.

5. Редупликасија актуализатор кими.

Актуалләшмәгә һәмизод олан чүмлә үзвүнүн редупликатив формасы өз-өзлүјүндә өзүнәмәхәсус актуализатор кими диггәти мәлб едир.

Гејд: Редупликасија чүмлә үзвүнүн чүмлә даһилиндеки тәкратарына дејилдир. Мәсалән, Јахшы вә Јахшы-Јахшы, кезәл вә кезәл-кезәл, ағыллы вә ағыллы-ағыллы.

Чүмлә үзвүнүн икәлләшмәси тоби ки, она диггәти артырмыр, диггәти бир гәдәр дә онун үзәриндә сахлајыр. Беләликлә, тоби олараг ону чүмләнни дикәр үзәлери арасындан сечиб ајырма, ремалашдырма. Мәс.:

1) Бөјүк-бөјүк ағач кәмиләр ојнадан су (Китаби—Дада Горгуд).

Әи нейтрал вәзијәтдә истәр-истәмәз диггәт бөјүк-бөјүк үзвүнүн үзәриндә сәки иллишиб галыр. Бу тәкратар едләән момент чүмләнни әсәс мәркәзинә дөнүр. Бә'зон редупликасија уграјан чүмлә үзвүнүн тәкратар компонентләри арасына бә'зи шиндәтләндиричи әдәтләр дә даһил ола билдир ки, бууну өзү дә, бизим фикримизчә, бу чүмлә үзвүнүн хүсуси олараг, турулушундан вә тоби олараг ремалашмасындан хәбәр верир. Белә шиндәтләндиричи әдәтләрә «ләп» әдәтини мисал кәтирмәк олар. Мәс.:

1) Чохданды, ләп чохданды ки, Қарим киши ичи гојун дәрили бу күркүнү кәјмирди (Елчин).

6. Кәмәкчи сөзләр актуализатор кими.

Актуализатор кими Азәрбајчан түрк дили чүмләсиндә «фәгәтә», «анчаг», «јалныз» кими кәмәкчи сөзләри кәстәрмәк мүмкүндүр. Бу сөзләр семантик планда анд олдуглары чүмлә үзвүнүн функционал мә'насылы дәрәдәләрәг онларын хүсусиләшмәсинә, јә'ни ремалашмасына шәраит јарәдирлар. Бу кәмәкчи сөзләр дә анд олдуглары чүмлә үзвүндән әһәл ишләндирләр. Мисәлләрә диггәт еләх:

1) Јалғыз Маһира бир аз фикирли иди (М. Нусеји); 2) Инди анчаг дүз јолу талпышам (Н. Нәриманов); 3) Бундан сонра ғылыңчы анчаг вәтән јолунда чыхарт (Н. Нәриманов).

Көстөрлән мисаллардан көрүндүјү киби, көмөкчи сөзләр актуализатор киби ишләнәркин функционал бахымдан бир-бириндән фәрғазмирләр вә онларын бирини дикәри илә эвәз етмәк мүмкүндүр.

7. Гәдәр вә киби актуализаторлары.

Анчаг тамамлыг һесабына кенишләнән чүмлөләрдә гәдәр вә киби гошмаларыны актуаллашмаға хидмәт көстөрән актуализатор киби гејд етмәк мүмкүндүр. Онлар анд олдуғлары тамамлыгын мәзмунуна елә гејнајыб гарышырлар ки, бир ваһид киби диггәти чәлб едирләр. Мәс.:

1) Мән евә гәдәр кәлдим; 2) О евә киби данышды.

Бурада чүмләнни ремасы киби евә тамамлыгын ајырмаг ләзимдыр. Бурунла белә, әкәр чүмлә башға үзвләрин һесабына кенишләнәрсә, о заман гәдәр вә киби гошмалары актуализатор киби аз әһәмјјәтнин итирирләр. Мәс., мугәјисә един:

Мән евә гәдәр һирсли кәлдим.

Бу мисалда актуаллашмаға евә сүрасы сәбәб олур вә Азәрбајчан түрк дили чүмләннин гануналарына көрә хәбәрөнү ваһид өзүнү рема киби көстөрир, бу исә һирсли элементидир. Гошмалы тамамлыг евә гәдәр рема киби өзүнү көстөрә билмир.

Бәзән модал сөзләрин актуаллашмаға хидмәт көстөрән наситәләр киби өзүнү көстөрмәси мүшаһидә едилир. Илк бахышда модал сөзләр дә сәвкә, чүмлөләрдәки синтактик мөвгејинә көрә шәраит јарада билир. Модал сөзләр принцип етибарилә актуаллашмаға хидмәт көстөрә билмәз. Чүнки модал сөзләр чүмләнни конкрет бир үзү илә дејил, бүтөвлүкдә бүтүн тәркиби илә әләгәјә кирир. Ишләнмә мөвгејиндән асылы олмайараг чүмләнни бүтүн мәзмунуна анд олурлар. Актуализатор киби ајырдыгымыз элементләр исә ән мүхтолиф нитг һиссаләринә анд олсалар да, анд олдуғлары үзәләрдән эвәл вә ја сонра ишләнсаләр да, бир чүмлә үзүвүнүн информәсијасынны кәркинләшмәсинә хидмәт едирләр.

Беләликлә, модал сөzlәри актуализатор кими гәбул етмәк принцип е'тябарилә олмас. Бу мисала дигтәт едәк:

1) Әлбәттә, мән сөзүмә әмәл едәчәјәм.

1а) Мән, әлбәттә, сөзүмә әмәл едәчәјәм.

1)б Мән сөзүмә, әлбәттә, әмәл едәчәјәм.

Бизә белә кәлир ки, бу ејни чүмләнни үт мүхтәлиф вариантлары һәр һансы әрчә чүмлә үзәвүнү актуаллашмасы дәрәһәсинә кәрә бир-бириндән фәргләһәр. Белә ки, һәрдә ишләндәјиндән асылы олмәјәрәг, «әлбәттә» сөзү чүмләнни бүтүн таркиби илә алағәдә олур. Ону да унутмаг олмас ки, белә үзәлшмә алағәси, тәби ки, модал сөзүн чүмләдә мүтләг препозиция мөвгәјиндә өзүнү даһа нормал шәкилдә бир хәтти апармасы бәш перир. (биринчи чүмлә).

Чүмләнни о бири вариантларында иса модал сөзүн чүмләнни таркиби илә алағәси бирхәтли дејил вә бурада өн планә мүхтәлиф кәмәкчи психоложи факторлар чыхыр. Бу факторлары кәмәјилә интерпозицияда, јәни орта мөвгәдә ишләнән модал сөзү информәсияны гәбул едәнни дил шуурунда чүмләнни препозитив мөвгәдә ишләпән компоненти кими дәрк едәлир.

Беләликлә, модал сөzlәрин актуаллашмаға хидмәт едән элементләр кими әрйилмасы вә актуализатор групуна анд едилмасы мүмкүн дејил, чүнки синтактик планда онлар чүмлә дахилиндә әрчә бир чүмлә үзәвү илә дејил, чүмләнни бүтүн таркиби илә алағәјә кирмиш олурлар.

Гејд етмәк вәчибдир ки, Азәрбајҗан түрк дили чүмләсиндә өзүнү кәстәрән актуализаторларла јанашы, ејни заманда елә формал-грамматик элементләр әјрмаг мүмкүндүр ки, онлары деактуаллашдырма васитәләри кими гәбул етмәк имканы јараныр.

Гејд: Актуализаторун әксинә олараг деактуализатор кими тәғдий етдијимиз термин актуаллашдырманын әксинә, актуаллашдырмамаға хидмәт кәстәрән васитәдир.

Бу типли деактуализаторлар чүмләдә актуал үзәләнмәнин, јәни теманын әрйилмасына хидмәт едирләр. Һәр һансы бир үзә, һәр бир формал-грамматик васитә дигтәти теманын үзәринә чәкирсә, о заман рема да тәби шәкилдә әрйилир.

Азәрбајҗан түрк дилиндә деактуализатор кими өзүнү кәстәрән элементләр сьрасында илх нөзбәдә контекст (мәти) гурулмасына хидмәт кәстәрән чох вәчиб дејктик элементләри кәстәрмәк мүмкүндүр.

Гејд: Дејктик — әвәзликлә ифадә олунмуш элементдир.

Бу дејктик элементләр «бу»; «ө», «һәмән» элементларидир вә чүмләннин гурулмасында көстөрлән деактуализаторлар анд олдуғлары чүмлә үзвүндә, башга сөzlә десәк, чүмләннин темасындан әввәл ишләнирләр. Мәс:

- 1) Бу сәс ө гадәр ачы вә кәтирәблм ида ки, ешидәнләре гујудан чыхан бир бағыртыны хатырладырды (М. Һүсәјн);
- 2) Бу адамлар ади бир һәбсханә һәјәти кәчирирдиләр (М. Һүсәјн).

«Бу» әвәзлији илә әләгәдәр ону әләвә етмәк ләзымдыр ки, контекст јаранмасына хидмәт едән дејктик сөз олан «бу» илә ситуатив дејктик сөз олан «бу»-ну фәргләндирмәк ләзымдыр. Бу сонунчу чүмләннин темасыны ајырыб сечмәјә һеч бир хидмәт көстөрмир. Мәс., мугәјисә едил:

- 1) Мәнним дедијим бу адамдыр.

Бу чүмләдаки бу мәнзә ситуасијадан доған чүмләдахиллә функцијасы олан бир әвәзликдир. Ва бу әвәзлик ситуатив дејксис олмәг етибаридә контекстин гурулмасына хидмәт едән контекст дејксиси олмасындан фәргли оларәг мугәјисә чүмлә үзвүнүн мәнзә актуаллашмасына хидмәт едир.

Бизим сонунчу мисалда ишләнән бу субъектә ишәрәдир вә бу субъект һәмән чүмләдән әвәзлик контекстлә дејил мәнзә һәмән чүмләдахили, һәмән чүмләннин вердији ситуасија илә бағлы актуализатордур. Бурадан белә чыхыр ки, «бу» әвәзлији Азәрбајҗая түрк дили синтаксисиндә өзүнү ики ишләм мугәмында бирузә верир. Бу ишләм мугәмы әкәр чүмләдахили сәрһәдләрлә мәнһудлашырса, ситуасија илә ишләнирса, о заман «бу» әвәзлији өзүнү актуализатор кими көстөрир, чүнки бу заман о чүмлә дахилиндә бир үзвә анд олуб, ону актуаллашдырыр. Әкәр «бу» әвәзлији бәјүк контекстин гурулушуна хидмәт едил, ишләндији чүмләдән әвәзлик чүмләјә ишәрә едәрәк, чүмләләр арасында әләгә јарадырса, о заман һәмән әвәзлик деактуализатор кими чыхыш едир, әвәзлик чүмләннин сонракы чүмләдә тәмсилчисинә чеврилр.

«Бу» деактуализатору өзүнү мәнзә дахил олан чүмләләр арасында биринчи васитә кими көстөрир. Ону хүсусилә гејд етмәк ләзымдыр ки, Азәрбајҗан түрк дили чүмләсиндә принцип етибарилә һәм актуализатор, һәм дә деактуализатор ејия заманда өзүнү көстәрә билир вә тобин ки, белә оларкән һәм актуализатору, һәм дә деактуализатору олан чүмләдә актуал үзвәләмә компонентләрини, јә'ни тема вә реманы асанлығла мугәјисәләшдирмәк мүмкүндүр. Мәсалән, белә бир мисалә дигит едәк:

Бу мұсаалман һәкимләриндән сәваји, шәһәрдә рус һәкимләри дә вар иди (Ч. Мәмхәдгулузадә).

Бу чүмләнни темасы кими чох асанлыгга мұсаалман һәкимләриндән тамамлыгынн ајырмаг мүмкүндүр, чүнки мәһз бу чүмлә үзүгү өзүндән әввәл ишләнән контекст гурулушуна хидмәт едән «бу» дејтик элементинин көмәјилә деактуаллашир. Нәзәрдән кечирилән чүмләнни ремасы исе «рус һәкимләри» мұбатәдәсыдыр. Вә о да «дә» гүввәтләндиричи элати илә актуаллашдырылыр.

Ела чүмлә типлеринә раст кәлинир ки, нә гәдәр гәрәбә олса да, һәм деактуализатор, һәм дә актуализатор ејни чүмлә үзүгүнә хидмәт едир, ејни чүмлә үзүгүнә анд олур. Бу тип чүмләләрдә деактуализатор анд олдуғу чүмлә үзүгүндән әввәл (препозицијадә), актуализатор исе анд олдуғу чүмлә үзүгүндән сонра (постпозицијадә) ишләнир. Мәс.:

Һәгигәт, дүнијадә бу инкаранчылыгдан да пис шеј јохдур (Ч. Мәмхәдгулузадә).

Көрүндүјү кими, бу чүмлә типиндә «бу» деактуализатору вә «дә» актуализатору ејни чүмлә үзүгүнә — «инкаранчылыгдан» тамамлыгынә анд едилмиш, санки, ики тәрәфдән оғу мүнәсирәјә алымышлар. Бизә белә кәлир ки, белә һалларда даһа үстүн мөвгәјә мәһз актуаллашма пәвил олур, амма ејни заманда оғу да демәк лазымдыр ки, бу мисалда олдуғу кими, белә актуаллашмалар бир гәдәр зәиф шәкилдә өзүгү кәстәрир. Көрүнүр, чүмләдә ишләнән деактуализаторун да белә бир зәифләмәлини мејдала чыхмасинда ролу аз дејил.

Бизим ајырдыгынмыз актуализаторлар вә деактуализаторлар принци е'тибарилә ишләм мөгәмлары замапы чүмләнни тема-рематик үзләнмәсинин кәстәричиләри ола билирләр. Бунуиәла белә, Азәрбајҗан түрк дили чүмләсиндә бу кәстәричиләр сабит шәкилдә ишләнирләр, оларин тәзәһүрләри даним дејилдир, мұхталиф үслуби хүсусијјәтләрдән асылыдыр, фәкүлтативдыр вә чүмләнни структур-семантик бүзәврәси, адәтәп, оларин јохлуғундан сыхышмынн һиссә етмир. Бир сыра башга дүниә дилләриндә мәсәлә бир гәдәр башга шәкилдә ола биләр. Бизим ајырдыгынмыз актуализаторлары вә деактуализаторлары актуал үзләнмә кәстәричиләри кими бу дилләрә анд етсәк, алман вә итәлиәс дилләриндә мүүјјәнлик артикли кими ајрылан артиклләр чүмләнни мә'лум һиссәсинә, јә'ни темасына, гејри-мүүјјәнлик артиклләр кими ајрылан артиклләр исе чүмләнни јени һиссәсинә, јә'ни ремасына ишләрә едирләр.

Актуал үзләнмәнин формал элементләр, көстөрчләр вәсәтәсидә компонентләринин мүзәһәләшдирilmәси Азәрбајчан түрк дилинин морфоложи-лексик системаяни элементләринин чәд кенеш имканлара малик олмасыны бир даһа көстөрәр. Бу элементләр әһәһәви сәвијјәдә әкәр мә'лум ишләмәгәхына малик идиләрсә, јени бахында, јә'ни актуал үзләнмә илә әләгәдар олараг чүмлә дахилиндә бир сыра јени кәффијјәтләр кәсб етмиш олулар. Актуализатор вә деактуализатор аилајышлары, бизә белә кәлир ки, чүмләнни актуал үзләнмәси проблемни (һәр һансы бир дилә анд олурса, олсуң) хүсуси олараг, ајрыча олараг тәтбиг едән заман тәдгигатчыја конкрет нәләри мүләһизәләр јүрүтмәјә көмәк едә биләр.

§ 3 ПРОСОДИК АКТУАЛЛАШМА.

Просодик элементләрә интонасија, темп, вурғу, әһәнк вә башга фонетик үнсүрләр дахилдир вә оялар данышыг итгенидә хүсуси әһәмијјәт кәсб едирләр.

Биз бурада ову гејд етмәк истәрдик ки, бүтөвлүкдә бу элементләр актуаллашмага хидмәт едән вәсәтәләр кими өзүнү көстөрир вә белә бир ишләм мәгамлары хүсуси спесифик хүсусијјәтләрә малик олулар. Тәбини ки, бу тәдгигатың ичиндә Азәрбајчан түрк дилиндә просодикапын вә актуал үзләнмәнин мүһәсибәти вә гаршылыгы әләгәләри һагда там вә һәр тәрәfli тәдгигат апармаг бизим мәгсәдимнизә анд дејил. Амма бушунла белә, актуаллашмага биләвәситә хидмәт көстөрән бә'зи мәгамлар бародә хүсуси данышмаг јеринә дүшәрди. Дејиләнләр, тәбини ки, данышыг итгениә анд олачагдыр.

Просодик актуаллашма заманы чүмләнни гурулушунда реманың сечалиб ајрылмасы вәдәтән мүвафиг чүмлә үзүнүн пауза илә фәргләшдирilmәси һесабына башга кәлир. Мәсалән, үч көстәләрлә пауза көстөрчиси олан белә бир мисала диггәт едәк:

Мән бу күн... ишә кәлирәм.

Бир мәсаләни дә хүсуси гејд етмәк лазымдыр ки, күчлү актуаллашдырма мәгамы кими гејд едә билдикимиз пауза, бир фәсилә, әдәтән, актуаллашдырылан үзәдән әввәл даһа күчлү, ондан сонра исә хејли зәифләмиш шәкилдә өзүнү көстөрир вә принцип етибарилә пауза илк бахында ајрычы мәгам кими нәзәрә чарпса да, бу ајрылыг формал ајрылыгдыр. Дәрин гәтдә пауза өзүндән әввәлки вә өзүндән сонракы чүмлә элемент-

дәрнин бир-биринә бирләшдирән васыта кими дәрк едилмәлидир.

Маһијәт е'тибарилә пауза дикәр просодик элементләрлә, хүсусилә дејимни темпи илә сых бағлыдыр. Бунуңла әләғәләр А. А. Реформатскиның яздығы кими «Пауза дејимни һәм темпини, һәм дә ритмини мүәјјәнләшдирир, регулә едир»²³.

Дејимни темпи дә тема вә реманын мүәјјәнләшдирилмәсиндә иштирак едир вә мүәјјән рол ойнайр. Бир сыра тәдгигатларда тема вә реманын тәләффүз темпләри мүгәјнисә едилмиш вә марағлы нәтичәләр әлдә едилмишдир. Белә ки, тәдгигатлар кәстәрир ки, Азәрбајҗап түрк дилиндә теманын тәләффүз темпи реманын тәләффүз темпиндән бир гәдәр јүксәкдир²⁴. Белә нәтичә бизә доғру вә ганунаујғун көрүнүр. Чүнки о диграти ки, өзүнә рема, јәни һәмә'лум тәләб едир, о тәбии оларағ дејим тәрзинин темпинин ашағы дүшмәсинә әсәсләнүр. Кәркиндик моғамы темпин јавашыдылмасыны шәртләндирир. Ва табии ки, бунун әксинә оларағ теманын тәләффүз темпи тәләшүр. Бу дә әјдидир. Белә ки, конкрет чүмләнни темасы нитг ахарында һәмишә өзүндән әввал калап чүмләнни актуал үзвәннә һәггәји-һәзәриндән јанашарса, һансыса бир компонентидир вә онун үзәриндән икинчи дәфә о мәзмун тәкрат едилрсе, темплә, сүр'әтлә дә кечмәк олар, чүнки о информсијаны гәбул әләвә әввалки контекстдәк мә'лумдур вә онун үзәриндә хүсуси даянмамағ олар.

Актуалләшмә кәстәрчәси кими чыхыш еләп даһа вачиб бир просодик элемент вурғудур. А. А. Реформатскинин дәгиг ифадәсинә көрә мәнтиги вурғу елә һәмән фраза вурғусудур, амма өз јериндә раст калмајән фраза вурғусудур.

Реманын просодик кәстәрчәси олан мәнтиги вурғу чүмләдә ишләвәркәп чүмләнни дәркәтмә, гәбулетмә психоложијасы һәггәји-һәзәриндән чүмлә өзүнүн структур-семантик сәрһәдләрини санки итирийиш олур. Бу сәрһәдләр дәрғилүр. Чүнки белә һалда мәвгәјинә көрә чүмләнни сон элементи мәнтиги предикаты, јә'ни мәнтиги-грамматик сәвијјәдә чүмләнни әсас вә ән вачиб элементи олмасы вачиб олуур. Ва беләликлә, мәвгәјинә көрә сон элемент унутмајағ ки, о һәм дә чүмләнни структур сонлуғунун сәрһәдинин синтактик сәвијјәдә кәсто-

²³ Реформатский А. А. Очерки по фонологии, морфологии и морфологии. М., 1979, с. 66.

²⁴ Чалылов Ф. Бағлајымсыз табеди мураккәб чүмләләрни мүәјјәнләшдирилмәсиндә интонасијанын ролу. — Ученые записки АГУ, серия «Язык и литература». Баян, 1978, № 5.

ричәсиҙр, мөвгәјинә көрә сон элемент коммуникатив сәвнјәдә структур сәрһәддин ва структур сонлуғун көстәрнчиләри-дә олмаја биләр, демәли, мәнтнги вурғу структур баһымдан дејил, коммуникатив баһымдан әһәмнјәт кәсб едир ва мәнтнги вурғу ејни заманда структур сәвнјәјә өз варлығы илә һисс-едилмәк тә'сир дә көстәрнр. Белә кн, әкәр чүмләдә һәр һанәм бир интерпронатив үзв мәнтнги вурғуну өз үзәрннә көтүрүб, мәнтнги предиката чевриләрсә, белә бир һал чүмләннн грамматик, ја'ни структур предикатынын сон мөвгәјини зонфлә-дир. Беләликлә, кнз габағындача структур бүтөвлүк комму-никатив бүтөвлүјә сәвнн гурбан верклнр. Бунда икә бир мәғсәд вар. Мәһз, беләликлә, дил шүүрунда чүмләннн даһил олдугу кенәш текстлә алагәси, бағлылығы тә'мин едилнр.

Коммуникатив сәвнјәдә чүмләннн сәрһәдләриннн гејри-мүәјјән олмағсы, тәбнн кн, чүмләннн текстлә иштирак едән чүмләләрлә алагәсинн даһа сых шәртләндирнр. Белә бир һал, белә бир алагә бндавәснә лингвистик вәснәләрнн көмәјилә һәјәтә кечдрилдијн кнми, ејни заманда көрдүјүмүз кнми, екстралннгвистик фәкторларын, башға сөзлә десәк, просодик вәснәләрнн көмәји илә дә баша кәлнр. Интонатив элемент-ләрнн чүмләннн актуал үзвләнмәснндә хүсуси ролу Азәрбајҗан түрк даһышыг ннғнннн зонкннләшдрән әләмәтдәр вәснә-ләрләндир.

§ 4. АЗӘРБАЈҖАН ТҮРК ДИЛИ ЧҮМЛӘСИННИН АКТУАЛ ҮЗВЛӘНМӘ ПЕРСПЕКТИВЛӘРН.

Азәрбајҗан түрк дилчнлнјнндә сон заманлара гәдәр чүм-ләннн мәнтнги-грамматик сәвнјәсн ва бу сәвнјәдән јаранан актуал үзвләнмәсн хүсуси вә һәртәрәфли тәдғнғ объектнә чеврилмәшлдн. Бу вәсәнтдә тәдғнғ едилән тәһднл, тәбнн кн, белә бир шәрәйтдә актуал үзвләнмә проблемләрилә бағлы лингвистик материалын там әһәтәснкә үмннд едә билмәз. Аммә бунунда белә, бизә белә кәлнр кн, бу лингвистик һәдн-сәннн јухарыда гејд едилән әсәс параметрләрн мүәјјән мә'на ва мүәјјән дәрәчәдә актуал үзвләнмә проблемнннн сонрақы һәртәрәфли тәдғнғнн үчүн чыхыш поғтәси ола биләр.

Илк нәһбәдә елмә пландә перспектив көрүнән сәһә актуал үзвләнмә илә бағлы грамматик пландә үзвләнмәјән чүмләлә-рннн тема-рематик үзвләнмәсн марағлы көрүнүр. Ону да гејд едәк кн, актуал үзвләнмәдә бу чүр чүмләләрнн тәдғнғатчылар

«комплекс рема»²⁵ киѣ адландырырлар. Буунила алагадар тэдгигата тэктэркибли чүмлэлэри дэ дахил етмэк олар. Чүнки онларда грамматик бахымдан өзүнү көстөрөн тэкузүлүлүк даѣа дэрини өзгөртүлүштэ чүмлэнин дэрини гатында актуаллашкан икнүзүлүлүгүн өзэриндэ гурулуур, ја'ни бурада чүмлэнин формал, үздэ олан грамматик монолитлигини архасында мүхтэлэф трансформасиялар јолу илэ дэрини гатдакы тема во реманы мүзјөнлөшдирмэк мүмкүндүр. Бу чүр тэдгиг ејини заманда чүмлэнин формал гаты илэ, ја'ни үст гаты илэ онун дэрини гаты арасындакы мүнасибэтлэри дэ өјрөнмөјө имкан терир.

Актуал үзлөнмө илэ баглы проблемлэр сырсына тэдгиги вачиб масалалардан бири киѣ бу үзлөнмэнин метод во үсулларыни, мүддэлэрини мүрөккөб чүмлэ (табели мүрөккөб чүмлэ) гурулушуна тэтбиг едилмэсидир. Во белэ оларкэн бу анализ методунун мүзјөн синтактик универсалија малик олдугу барада гати сөз демэк мүмкүндүр. Белэ ки, ону синтактик сөвијөнни бүтүн үзлөрине присисип е'тибарилэ анд етмэк олур.

Актуал үзлөнмэнин мүрөккөб чүмлэјэ тэтбиг едилмэси илэ баглы һалэ рус алимни В. Виноградов дејирди ки, һэм ма'лум, һэм дэ јени һиссаси мүхтэлэф чүмлэ үзлэри илэ ифада олуна билэр. Кениш чүмлэлэрдэ онлар чүмлэ үзлэрини бүтөв группары илэ, мүрөккөб чүмлэлэрдэ исе бүтөв чүмлэлэр васитэсилэ өзүнү көстөрө билэр²⁶. Көрүндүјү киѣ, мүрөккөб чүмлэлэрэ тэтбиг едилэркэн актуал үзлөнмө компонентлэрини структур сәрһэдлэри бөјүјүр, тема да, рема да ајрыча чүмлэлэрлэ ифада олуноур.

Тема во ја реманы чүмлэнин бүтүн тэркиби илэ ифада олукма имканы актуал үзлөнмө илэ баглы тэдгигатларда јени истигамэт ачыр. Мүрөккөб чүмлэнин актуал үзлөнмө масалэсине нэзэр саларкэн бир тэрөфдэн тема во реманы бурада даһа ајдын во ашкар сәрһэдлэрэ малик олмасы өзүнү көстөрир, дикэр тэрөфдэн буунила јанашы, бир мүрөккөблик дахилиндэ ајры-ајры чүмлэлэр тэркибиндэки үзлэрини бир-бирини сәрһэдлэрини ичэрисине кирмэси мүшәһидэ олуноур. Бу сәрһад поэунтусу үчүн кифәјат гэдэр кениш синтактик имкан во мөкан бар.

²⁵ Мүг. едни: Коѣгунова И. И. Структура художественного текста в новых информационных. — «Синтаксис текста» китабында. М., 1979, сәһ. 262.

²⁶ Виноградов В. В. Введение. — «Грамматика русского языка». — китабында. Том 2, I һисса. (Синтаксис). М., 1960, сәһ. 32.

Чүмлөннн актуал үзвләнмәси илә баглы даһа бир перспективә истагамәт бүтөөлүхдә мәтнин, ја'ни мүрәккәб синтактик бүтөөвүн гурулушунун әјрәннлмәси илә баглыдыр. Прынеси е'тибаридә нә гәдәр горибә сәсләнсә дә, демәк ләзымдыр ки, әјрыча көтүрүлмүш, изолјасија олан чүмләнн јалныз методик бахымдан әјрәнмәк мүмкүндүр. Онулла баглы дәрнн нәзәрн елин потенциал белә оларак әслнндә үзә чыкмамлыш галыр. Белә үзвләнмәннн синтактик эффектлнлнјнн нәзәрдән гачырмыш олуруг. Тема-ремагнә үзвләнмәннн дүзкүн апарылмәси дә (әкәр мүмкүн вариантлар ортаја гојулмурса) шүбһә алтына алына биләр. Мүрәккәб синтактик бүтөөдә бу чатышмамәзлыг арадан галдырылыр. Әјрыча чүмләдә мәсәлән, Әһмад сабаһ Бакија кедәчәк кннн чүмләләрдә тема вә реманнн әјрылмәси заманы бу компонентләр сәннн нөвбәләшәб онларын һәр бир чүмлә үзвүнә анллнлнј әјрыча шәкнлдә нәзәрдән кечнрнлр. Чүмләннн һәр бир үзвү тема вә рема олур. Бу мөгәм актуал үзвләнмәннн методоложн бахымдан әјрәннлмәси үчүн чох вачнб мөгәмдыр.

Гејд едәк ки, бу типнн чүмләләрдән актуал үзвләнмә компонентләрннн әјырмәг үчүн һәлдә XIX әсрдә «Кәпч грамматнкләр» мөктәбнннн јазамчыларыцдан, рәһбәрләрнндән алман днлчнси Керман Паул истифада еднрдн. Онуң мәшһур «Карл сабаһ Берлннә јола дүшәчәк»²⁷ чүмләси актуал үзвләнмә илә мәшһул олан тәдгнгатлар үчүн әсәс чүмлә типннә чәврнлнншднр. Ејнн чүмлә типнндән рус днлчнси Т. Ломтев дә истифада етмншднр. Онуң чүмләси белә ндн: Пјотр Ленинград јаола дүшүр.

Көрүнүр, бу типнн чүмләләрдә актуал үзвләнмә компонентләрннн мәһнјјәтннн даһа әјлнн шәкнлдә баша дүшмәк олур. Јалныз вә јалныз мүрәккәб синтактик бүтөөдә, ја'ни чүмләләр бнрлнјндә актуал үзвләнмәннн әјрәннлмәси илә баглы бүтүн чатышмамәзлыглар арадан галдырылыр.

Әкәр биз функционал синтаксис бахымнндән јанашырыгса, фнкнр өтүрүлән заман о фнкнрн тәдрнчн нннншафы мәһә бүтүн мәтндә өзүнү кәстәрә биләр. Әјрыча көтүрүлмүш чүмләдә фнкнрн нннншафы барәдә сөһбәт кедә билмәз. Мәтндә мүхталнф синтактик вә семантнк вәснталәрлә структур бахымдан ннсбн чүмләләр бнр-бнрн илә алагаја кнрнр, бнр-бнрннә гајнајыб гарншыр. Мәтн дахнлнндә бнр-бнрннә тематнк

²⁷ Мәт. еднл: Паулъ Г. Принципы истории языка. М., 1960, сәһ. 339; Ломтев Т. П. Предложения и его грамматические категории. М., 1972, сәһ. 18.

ва релатив маџијети етүрүр ва бүтүк буяларып нәтижәсиндә бүтүлүкдә шитг ахыны бу маџијетия ва мотивлария өзөзөлүнмәсы ва тәкрары илә заңкинләшмәси етибарилә бүтөв коммуникатив систем хини гуруда биләр.

Актуал үзвәләннә ва мәти проблемләри — бу ики факторун гаршыллыгы мүнәсибәти синтаксисин бу чох марағлы сәһәси үчүн јени ва гијмәтли нәтижәләр верә биләр, јени ва гијмәтли истигамәтләр ача биләр. Нәтижәдә функционал синтаксис дејә ајырдығымыз бөјүк сәһәдә апарылан тәдҗигат даһа системли ва даһа дәрри маџијәт кәсб едә биләр.

II ЫССӘ

МҮРӘККӘБ ЧҮМЛӘ.

I ФӘСИЛ

МҮРӘККӘБ ЧҮМЛӘНИН МҮӘЛЛӘНЛӘШМӘСИ.

Мүрәккәб чүмлә синтактик системия бир мәрһаләси кимә өз-өзлүҗүдә елә иҗерархик чәһәтдән даһа мүрәккәб, жүксәк дә-рәчәдә тәшкил олунмуш II ЫССӘ синтактик комплексдир ки, һәүнәмәхсус биркәлидә ики вә даһа чох чүмләнн, даһа доғ-рүсү, чүмләҗә бәһзәр вәһиди бирләшдирир. Синтактик мүрәк-кәблик, башга сөзлә десәк, чүмлаләрни бирләшмәси бу чүм-лә һөвүнү принципнал сурәтдә синтактик сәвиҗәнни башга мәрһаләдәки үзвүдән, җә'ни садә чүмләдән фәргләндирир.

Грамматик тәдгигатларда мүрәккәб вә садә чүмләләр ара-сындаки иҗерархик мүнәсибәтләр онләрни ән'әнәви оларағ мүәлләнләшдирилмиш тәдгигат һөбәлиҗиндә әкс олунур. Тәд-гигатчыларын гәҗд етдиҗи кимә, илк оларағ садә чүмләнн, сон-ра икә мүрәккәб чүмләнн өҗрәнмәк мәҗсәдәүҗүндүр.

Азәрбаҗчан түрк дилиндә бу чүмлә гурулушлары илә јанашы, еҗнә заманда аралығ синтактик бир бирләшмә дә өзүнү көстәрир ки, буны да мүрәккәбләшмиш садә чүмлә кимә аҗырмағ мүмкүндүр. Тәдгигат ардычыллығына кәлдикдә Азәр-баҗчан дилчиси Ә. Чавадовун јаздығы елә бу принципә әсас-ланыр: «Мүрәккәб чүмлә синтаксиснә нејтрадләшмиш садә чүмлә синтаксисиндән сонра кәлир¹. Бу мәнҗә бир чох көр-кәмли Азәрбаҗчан грамматикләринин синтактик тәдгигләрини-дә өзүнү көстәрир.

«Мүәсир Азәрбаҗчан дили. Синтаксис» дәрәҗинини мүәл-лифләри едәдән мүрәккәбә һәқишәфи белә бир схемлә көстәрирләр: Садә чүмлә→тәрхибиндә фә'ли тәркиб олан садә чүмлә→табели мүрәккәб чүмлә². Бу мүәллифләрни фикринчә, табели мүрәккәб чүмләнни јаранма вә тәкамүл јолу беләдир. Елә орадача табескә мүрәккәб чүмләләр үчүн белә тәкамүл

¹ Джавадов А. М. Порядок языковых единиц (на материале азербайджанского языка). Докторлуг диссертациясем. Бақы, 1975, сәһ. 3.

² Ваз.: Абдуллајев Ә., Сәјидов Ј., Нәҗанов А. Мүәсир Азәрбаҗчан дили. Бақы, 1972, сәһ. 334.

хэтти мүүжнэлэгддэг: Сада чүмлэ → таркибиндэ һамчинс үзэлэр олан сада чүмлэ → табесна мүрөккөб чүмлэ.

Сада вэ мүрөккөб чүмлэни эн'эни бөлжүсү структур бахымдан өзүнү эн азы она керэ догрулдур ки, бу нөөлэрин арасында аралыг кечид бирлэшмэ мүүжнэлэгдирмэк мүмкүн олур вэ бу бирлэшмэдэн, бизим фикримнэчэ, һамон нөөлэрин, ја'ни сада вэ мүрөккөб нөөлэрин даһа көскин шөклэдэ гаршылашдырылмасыны (тобни ки, гурулуш бахымындан) тэ'мин едэр.

Белаликлэ, ики вэ даһа чох чүмлэни мүмкүн бирлэшмэсини вердеји мүрөккөб чүмлэ, — ја'ни, ики вэ даһа чох чүмлэни һаһид коммуникатив мөгсөдлэ бирлэшдији мүрөккөб чүмлэ синтактик бир гурулуш кими өз функциясны бир чүмлэдэн ибарэт олан сада чүмлэжэ нисбэтэн синтактик планда даһа кениш шөклэдэ, коммуникатив планда исе даһа мөгсөдлөлү шөклэдэ һајата кечирйр. Мүрөккөб чүмлэ реал керчөклији мүүжнэ бир фрагментини — коммуникатив фокуса јерлөшдирилмэси талэб едилэн фрагментини даһа кениш вэ һөртөрөфли ифадэсидэр. Төбни оларэг сада чүмлэ илэ мүгэјисэдэ мүрөккөб чүмлэни коммуникатив саһэси дэ хөјли кенишдэр. Вэ төбни ки, бу кенишлик мүрөккөб чүмлэни структур-семантик гурулушунда өзүнү көстөрир. Бүтүн бу кејијијэтлэринэ керэ мүрөккөб чүмлэ там һүгүгла сада чүмлэжэ мүнэсибөтдэ синтактик системји ијерархик чөбөтдэн даһа јүксөк һаһиди сајыла билэр.

Мүрөккөб чүмлэ илэ сада чүмлэни синтактик системдэки ијерархик мүнэсибөтлэри барадэ мүүжнэлэки элдэ едилэндэн сонра мүрөккөб чүмлэни өзүнэ билэваситэ концептуал бир аһлајыш кими јанашмаг лэзымдир. Ејни заманда мүрөккөб чүмлэ терминини өзүнүн истифада олунмасыны мөгсөдөүјгүнлүгү вэ бу терминни һам концептуал аһлајыша үјгүн калмэси барадэ мүнэһизалэр јүрүтмэк вачиблији ортаја чыхыр. Бу мәсала һам үмуми дилчиликдэ, һам дэ түрколокијада бир чох мүтөхөссислэри дүшүндүрмүш, оһлары да заман-заман ејни суалың гаршысына гојмушдур. Һамон суалы белэ формалашдырмаг олар: Мүрөккөб чүмлэ термини үјгүн синтактик һадисэни ады кими өзүнү догрулдурму? Вэ буралан да белэ суал чыхыр: Төбни мүрөккөб чүмлэ өз-өзлүјүндэ һэдир вэ о табесиз мүрөккөб чүмлэдэн илэ фарглөһир?

Бу суал әсәсә, рус дилчилијинда гојулмушдур вэ рус дилчилијини А. Петковски, Г. В. Қолшански, И. Ф. Вардул

вə башга нүмајәндоләри бу суала чаваб вермәјә чалыш-мышлар³.

Түрколокијада да бу суал актуал суаллардан сәјмла билә. Хүсусилә, У. Б. Әлијевин карачај-балкар дили илә бағлы мүрәккәб чүмләјә анд дедикләри түрк дилләри үчүн да бу суалларны јериндә олдуғуну көстәрир⁴. Азәрбајчан түрк дилиндә мәсәләнни бу чүр гојулушу јенидир вә табидир. Бизә белә калир ки, доғрудан да, мүрәккәб чүмлә термини јалныз о заман јериндә ишләнмиш сәјмла биләр ки, о мәһз табели мүрәккәб чүмлә аилајышына ишарә етсин. Чүнки Азәрбајчан түрк дилиндә, еләчә да бир чох түрк дилләриндә табесиз мүрәккәб чүмлә кими ајрылан мүрәккәб чүмлә нову ачыг-ашкар шәкилдә онун таркибине дахил олан компонентләрин, ја'ни мүстәгил чүмләләрин структур-семантик хүсусијјәтләрини өз ичиндә әридә билмир. Елә буна көрә да, табесиз мүрәккәб чүмләнин таркибине дахил олан һәр бир чүмлә өз-өзлүјүндә мүстәгил синтактик вәһид кими галмағында давам едир. Ән' әнван оларәг табесиз мүрәккәб чүмлә кими айдандырылан белә бир синтактик комплексин таркибиндә бу чүмләләрин мүстәгиллији һәмән синтактик комплексин бүтөвлүјү вә гајнајыб-ғарышмасы үчүн ујғун шәрәнт јаратмыр. Амма о да мә'лумдур ки, мүрәккәб чүмләнин әсас аламетләриндән бири кими ону ајырмаг олар ки, онун һиссәләри, компонентләри бир-бирилә соя дәрәчә гајнајыб-ғарышыр вә гајнајыб-ғарышма өзүхәмәхсус алағәләр типини јаратмалыдыр. Белә мүнәсибәт мәһз табелилик әсасында баш верә билир. Табелилик өз маһијјәти е'тибарилә бинар алағәдир, ја'ни елә бир алағәдир ки, о алағәјә ики компонент дахил олур вә компонентләрини бири олмадан мөвчуд олмур. Мәһз бу чүр ишләм мөғамына малик олмур. Мәһз бу чүр табелилик алағәси мүрәккәб чүмләнин компонентләринин, ја'ни мүстәгил чүмләләринин мополит гајнајыб-ғарышмасы үчүн шәрәнт јарадыр вә компонентләри, ја'ни чүмләләри интәһасыз итт ахарында бир структур-семантик бүтөв шәклиндә формалашдыра билир.

Табесиз мүрәккәб чүмләләрдә белә биркәлик, белә гајнајыб-ғарышма мүшәһкдә олунмур. Азәрбајчан түрк дилиндә вә

³ Бах: Пешковский А. М. Русский синтаксис в научном освещении. М., 1956, VII том, с. 435; Бархударов Л. С. Колчанский Г. В. К проблеме структуры сложного предложения. — «Сборник статей по лингвистике» издмусида. М., 1958; Вардуль Н. Ф. Основы описательной лингвистики. М., 1977, вә башгалары.

⁴ Алиев У. Б. Синтаксис карачаево-балкарского языка. М., 1972, с. 223.

«мәчә» дә бир сыра инкышаф етмиш түрк дилләриндә табесиз мүрәккәб чүмлә фактики олараг өзүнү мүрәккәб синтактик комплекс кими дејил, тәркиби синтактик комплекс кими кәс-тәрир. Һәр һансы бир мүрәккәб объект тәбиئي шәкилдә, мүәјјән шәкилдә бирләшмиш садә объектларин чәми кимидир. Бурада бизә мараглы олап «мүәјјән шәкилдә» бирләшмәсидир, чүнки мәһз бундан асылы олараг һәмни мүрәккәблијин типки мүәј-јәнләшдирмәк олур. Бурадан чыгыш еләрәк белә бир фикрә кәлимак мүмкүндүр ки, садә объектларин чәми һеч дә вәчиги дејил ки, мүрәккәблијә чеврилсин, о садә тәркибли объект шәкилдә дә гала биләр. Һәр шеј јухарыда гејд етдијимиз кими, бу чәмә даһиа олап элементларин алағаларинин типпа-дән асылыдыр².

Беләликлә, гејд етмәк олар ки, чүмланин мәһз тәркиби јох, мүрәккәб сәмијјәси онун компонентләри арасындакы мүнәсибәти дә табели мүнәсибәт едир. Әксия дејил, компонент-ләр арасындакы мүнәсибәт чүмлани формалашдырмыр. Мәһз чүмланин мүрәккәб мәнијјәти онун типпа кәра мүрәккәб фор-масы структур мүнәсибәтләри дә табели шәклә салыр вә бу-радан да белә нәтичә чыхармаг олар ки, табесиз мүрәккәб чүмлә кими ајрылан чүмлә типки вәһид бүтөөлүк тәшкил ет-мир, белә ки, бу синтактик комплексни компонентләри ара-сындакы гаршылыглы алағаләр принцип етибарилә һәр һансы бир бүтөө мәти үчүн өзүнү доғрултмур. Бу алағаләр синтак-тик категорија кими ајрылан чүмлә үчүн спесефия дејил, мәти үчүн спесефикдир. Бунун нәтичәсиндә, бизә белә кәлир ки, ән'-әһәви олараг табесиз мүрәккәб чүмлә кими өјрәнилән синтак-тик һадисәни тәдҗигини там шәклдә даһиа јүксәк синтактик бирләшмәни, мәһз мәтини синтактик сәрһәдләринә даһил етмәк ләзимдыр.

Бунула алағадар И. Ф. Вардула да доғру олараг гејд едир: «табели мүрәккәб чүмләләр әслиндә чүмләләр дејил, чүнки онлар илкин олараг чүмләләрә бөлүнүрләр. Бу чүр адланды-рылан вәһидләр әслиндә табесизлик нәтичәсиндә ортаја чыдан чүмлә зәңгирләри, чүмлә ардычылыгыдыр»³. Бу сонунчу нәтичәдән мүәллиф белә гәнаәтә кәлир ки, бир һалда ки, табе-сиз мүрәккәб чүмләләр, үмумијјәтлә мөвчуд дејил, тәбиئي ола-раг ујғун терминләрә дә еһтијаж галмыр вә ејни заманда тә-биئي олараг табели мүрәккәб чүмлә термининә дә еһтијаж гал-

² Мут. слян: Грязнов В. С., Дмяна В. С., Никитин Е. П. Теория и ее объект. М., 1973, с. 117.

³ Вардула И. Ф. Основы описательной лингвистики. М., 1977, сәһ. 222.

мыр. Бу сонунчулары сада чүмлөлөрин өксинэ оларар, мүрөккөб чүмлө киби адландырмаг кифајетдир¹.

Безе белә калыр ки, мүрөккөб чүмлө синтактих системинэ бу бахыш бүтөвлүкдө һәмән системин дәрк едилмөсинэ бир ајдынылыг кәтирә биләр вә она көрә дә һәр һансым бир диллә ујғун чаһәтләр зарса, бу бахымдан чыхыш етмәк олар.

Азәрбајҗан түрк дилиндә сада вә мүрөккөб чүмлө тиллөри арасындакы мүнәсибәтләр мүрөккөб чүмлө компонентләринин алаға үсуллары, мүрөккөблих анлајынылымы өзүнүн сочијјәси һикән верир дејәк ки, бурада да мүрөккөб чүмлө ады алтында өјрәнилмәјә јалныз ән'әнови табели мүрөккөб чүмлөләр дахил едилә биләр. Вә таби ки, мүрөккөб чүмлө дедикдә биз јалныз табели мүрөккөб чүмлөләри һәзәрдә тутачагыг, табесиз мүрөккөб чүмлө типяни, үмумијјәтлә, һикәр едәрәк мүстәғил чүмлөләри һәр һансы бирлијини мүрөккөб синтактих бүтөвлә алағадар, мәтилә алағадар өјрәнчөјик. Мәсәләни белә һалда тәкчә методоложи, терминологжи чаһәтдан дејил, синтактих комплексләри вә оиларын компонентләри арасындакы алағәләри адеквәт синтактих тәсвири чаһәтиндан дә өзүнү доғрулдур. Беләликлә, бизим схем беләдир:

Сада чүмлө — мүрөккөб чүмлө (табели мүрөккөб чүмлө) — мәти (бура һәм дә табесиз мүрөккөб чүмлөләр анддир).

¹ Вардуль И. Ф. Кәстәрликли әсәр.

САДА ВЭ МҮРӘККӘБ ЧҮМЛӘЛӘРНИ ГАРШЫЛЫГЛЫ МҮНАСИБӘТИ ВЭ НИСБӘТИ

Сада вә мүрәккәб чүмләләрни гаршылыглы мүнәсибәтини ики истигамәтдән нәзәрлән кечирмәк мүмкүндүр: бир тәрәфдән мүрәккәб чүмләнн вә структур планда онун сада чүмлә олан таркиб компонентларини мүүжәнләшдирмәжә чәлб етмәк олар. Белә бир тәһлил, бизим фикримизчә, мүүжәп мә'нада динамик характер дашыяр. Белә кя, дәрни дахили анализ тәләб едир.

О бири тәрәфдән мүрәккәб чүмләнн тамам мүстәгил сада чүмлә илә гаршылашдырмаг олар вә бунун нәтижесиндә дә һәм мүрәккәб, һәм дә ајрыча сада чүмләнни өз-өзлүјүндә өз спесифик хүсуенјјәтләри үзә чылар.

Мүрәккәб бир комплексни таркибинә дахил олан чүмләләр, саики, бу комплексни үмуми мәгсәдинни, истигамәтинни тә'сирни алтында әријир, бир-бири илә гајнајым-гарышыр вә о мүрәккәб комплекс тәрәфиндән нәзәрдә тутулан структур бир-кәлиқ кәсб едир. Олар, јә'ни чүмләнни таркиб һиссәләри вә мүстәгилликләрини, фәрғилликләрини, бүтөвлүкләрнин бүс-бүтүн итирирләр, даһа үмуми механизмин ишләк һиссәсинә чевриларләр.

Көркәмли рус дилчиси Н. С. Поспелов доғру олараг гејд едир ки, «Мүрәккәб чүмләнни таркиб һиссәләрини ајрыча шәкилдә нәзәрдән кечирмәк олмаз, онлары ваһид синтактик гурулушун бир-бири плә алағәли вә буна көрә дә гејри-мүстәгил элементләри кими гәбул етмәк ләзымдыр»¹.

Бу фикир сояралар да бир сыра дикчиләр тәрәфиндән мүдафиә олунмушдур. Түрколокијада белә бир фикри С. Н. Иванов дәстәкләмишдир. О өз өзбәк диялини синтаксисинә аид тәдқиғатында белә јазыр: «...мүрәккәб чүмләнни таркибиндәки будаг чүмлә коммуникатив бахымдан там дәјәрли ваһид дедилә»².

¹ Поспелов Н. С. О грамматической природе сложного предложения. — «Вопросы синтаксиса современного русского языка» کتابында. М., 1960, сәһ. 336.

² Иванов С. Н. Очерки по синтаксису узбекского языка. Л., 1959, сәһ. 86.

Сонраки тәдқиғләриндә дә С. Н. Иванов бу фикрләри давам етдирәр. Түрк дилләриндә будаг чүмлә проблемнаә һәср олуимуш мәғаләсиндә о гејд едир ки, белә натамамлығын структур бахымдан сәмијјәси дилләрин грамматик гурулушундаки фәргләрдән асылы олараг мүхтәлиф чүр тәзәһүр едә биләр⁸.

Бу јанашым, бизә белә кәлир ки, В. Б. Әлијевин «Гарачај-балкар дилинин синтаксиси» китабында гејдуғу суаллардан биринә јакшы җаваб ола биләр. О суал белә кил: Мүрәккәб чүмләнн тәшкил едән садә чүмлөләри мүјјән дәрәчәдә мүстәгил сәјмаг олар, јохса онлары бу чүр алландирмаг вә ајрыча ишләәнн садә чүмлөләрдән фәргләндирмәк ләзимдир?

Јағин ки, мүрәккәб чүмләннн тәркиб һиссәси олан компонентләри мүстәгил чүмлә сәјмаг олмаз. Буһуһла белә, онларын ајрыча ишләәнн мүстәгил чүмлөләрлә аналог олмалары да шүбһәсиздир. Мүрәккәб чүмлә елә һиссәләри бирләшдирир ки, бу һиссәләрин мүстәгиллији гаршылығын шәкилдә шәртләнир. Буһлардан биринин мүстәгиллик дәрәчәси о бири чүмләнн мүстәгиллик дәрәчәси илә мүјјәнләшир вә әксинә. Структур вә семантик вәситәләринн көмәјилә бир-биринә бирләшән бу һиссәләр коммуникасија шәраитиндә гејри-бәрабәр вәзјјәтдә өзүнү көстәрир. Вә бу гејри-бәрабәрлик өзүнәмәхсус шәкилдә чүмләдә тәшкил едиллиб ифадәсинн тапыр.

Мүрәккәб чүмләнн һиссәләриннн гејри-бәрабәрлијиннн тәшкили һәм ајры-ајры бағлајычылар вәситәсилә, һәм дә мүхтәф экстралингвистик вәситәләрдә реаллашыр. Бу гејри-бәрабәрлији структур бахымдан реаллашдыран бу вәситәләр ејзи заманда һәмнн һиссәләрин өзүнәмәхсус шәкилдә, даһа мөһкәм шәкилдә бир ваһид бүтөлдә бирләшмәсинн тә’мин едирләр. Бу аспектдә мүрәккәб чүмләннн тәркиб һиссәләриннн бирләшмәсиндә бағлајычыларын ролу бөјүкдүр. Мөһн бағладыгы мүрәккәб чүмләннн һәр һансы бир һиссәсинн — баш вә ја будаг һиссәсинн структур бирлијинн ичәридән дағымдан бир вәситә кимн чыхыш едир. Нағис һиссә илә һәм синтактик, һәм ритмик бахымдан бирләшән бағлајычы (мәс.: «ки» бағлајычысы баш чүмлә илә бу шәкилдә бирләшир.) максимал шәкилдә һиссәнн структур бүтөвлүјүнү вәзифләдир. **Мән кордүм ки... Мән охудум...**

⁸ Елә орда, һәмчиннн бахыш: Иванов С. Н. К проблеме предточных предложений в тюркских языках. «Тюркологический сборник» — китабында. М., 1981, сәһ. 116.

Бу чүр халларда баш чүмлөдәки һәр һапсы бир үзвүн семантик вә мәзмун бошлуғу структур ачыгла компесә едилр.

Ајдындыр ки, белә компонентләр нитг процесиндә (өзү-нәмәхәусе үслуби халлары нәзәрә алмасат) мүстәгил чыхыш етмәк имканына малик дежилләр. Белә халларда тамамлајчы һиссә, башга сөвлә десәк, будаг чүмлә бүтүн чүмләнни структурупу тамамлајан өзүнәмәхәусе вәсәтәјә дөнүр. Деформасијаја уғрамыш һиссә, ајдындыр ки, тамамланмаг ейтијачи һиссә едир вә бу баш верән заман тамамлајчы һиссәни нә структур, нә дә семантик баһымдан деформасијаја уғрамыш һиссәдән ајрмаг мүмкүн олмур. Онлар гаршылығлы интенционалдырлар.

Гејд: Интенционал, јә'ни гаршылығлы шәкилдә бирләшмәни тәләб едән үзвләр. Мәс.: мүбтада вә хәбәр интенционал характерә маликдилрләр.

Маһә бу һиссәләрни деформасијасына керә мүрәккәб чүмлә һиссәләрини үмумлилдә бир-биринә даһа мөһкәм бағланмасы баш зерир. Беләликлә, мүрәккәб чүмләнни һиссәләриндән бири фактики олараг һәм семантик, һәм структур баһымдап деформасијаја уғрамыш вәзијәтдәдир. Вә тәби ки, белә халда онун нитг процесиндә мүстәгил фәалијәти дә шүбһә алтына алына биләр.

Бизә белә кәлир ки, нәинки мүрәккәб чүмләнни деформасијаја уғрамыш һиссәси, һәтта тамамлајчы һиссәси белә нитг ахаринда мүстәгил шәкилдә чыхыш едә билмир. Чүнки бу һиссә дә һәм семантик, һәм интенционал нөгтејә-нәзәриндән деформасијаја уғрамыш һиссәјә мөһкәм бағлыдыр. Бу-вунла јанашы, бир һалы да гејд етмәк ләзимдыр ки, тамамлајчы һиссәни тамам ајрыча бир шәрәнтдә, ситуасијада аналогу кими чыхыш едәп чүмләнни мүстәгил фәалијәтини дә һикар етмәк олмур. Мәс.; белә бир чүмләјә дигтәт едәк:

Мән көрдүм ки, о кәлир.

Бу чүмләдә деформасијаја уғрамыш ајрыча, мүстәгил шәкилдә ишләнә билмәјән һиссә кими мән көрдүм ки комплекс өзүпү көстәрир. Бу комплекс көрүндүјү кими, ајрыча тамамламыш структур ваһид ола билмир. Ејни заманда бу мүрәккәб чүмләнни тамамлајчы һиссәсини аналогу олан **о кәлир** комплекс башга бир шәрәнтдә, башга бир ситуасијада мүстәгил фәалијәт көстәрмәк имканына маликдир.

Азәрбајчан түрк дилиндә мүрәккәб чүмләнни деформасијаја уғрамыш һиссәси, әдәтән, баш чүмлә кими ајрылыр. Мүвафиг олараг будаг чүмлә синтактик вә семантик чәһәтдән

даһа там, бүтөв вә баш чүмләнн тамамлајан һиссә кимн өзү-нү кәстәрнр.

Мүрәккәб чүмлә тәбии оларағ бүтөвлүклә бу һиссәләрин интенционалығы, гаршылығлы әләғәсинә ујғун оларағ, она әсәсләнарағ формалашыр. Чүнки оларын маһа белә биркәләшмәси, әввәлки фәсилдә дејилдји кимн, мүрәккәб чүмләнн маһијәтини тәшкил едир.

Мүрәккәб чүмләннн садә ишләм мөғамы олан садә чүмлән фәргн тәкчә оларын һәр биринн өзүнәмәхсус структур мүстәғилликлариннн үзәрнндә гуруламур, бу фәрг ејни заманда оларын һәр бириннн коммуникатив синтактик өзүнәмәхсуслуғуна да аид олур. Белә ки, структур фәрг привисип етибарилә һәр бир тәдғигатда өн плана чыхарылдығы үчүн вә әслиндә садә вә мүрәккәб дифференснالنн әсәсиндә дурдуғу үчүн биз бу ишдә әксенти коммуникатив функционал фәргнн үзәрннә кәтирмәк истәрдик. Бу синтактик вәһидләр арасында белә бир фәрг мөвчуддур, амма, тәәссүф ки, тәдғигатларда она аз диггәт јетирилмишидр. Бу бахымдан јанашдығда, бизнн фикримнзчә, хүсуси әһамијјәти актуал үзвәнмә привисипләриндән мүхтәлиф мөғамларда истифадә етмә һалы кәсб едир.

Мүғажисәјә кәчәк. Садә вә мүрәккәб кимн ајырдығымнз ики чүмләнн гаршылашдырағ, белә бир һалдан чыхыш едәк ки, мүрәккәб чүмлә садә чүмләннн кенншләнмиш вариантынн тәшкил едир вә биз дә бир гәдәр сонра кәстәрмәјә чалышағ ки, белә кенншләнмә һалы тәкчә структур планда дејил, ејни заманда коммуникатив маһна планында да әһамијјәтлиндир. Мәс.:

- 1) Сәнин кәлмәјинн билирдим;
- 2) Мән билирдим ки, сән кәләчәксән.

Мөшһур Азәрбајҗан синтаксисти Әләвсәт Абдуллајев бу чүр чүмләләри синтактик синоним һесаб едир. О јазыр ки, ејни фикри һәм садә, һәм дә мүрәккәб чүмләләр вәсјәтәсилә ифадә етмәк мүмкүндур. Мәс.: Мән ешитдим ки, Әһмәд Москвадан гајытмышыдр мүрәккәб чүмләдир. Әһмәдин Москвадан гајыманасынн мән ешитдим садә чүмләдир. Бу чүмләләр мәумунарына кәрә чох јахындырлар, һатта синтактик синонимлик тәшкил едир⁴.

Структур бахымдан бу мисаллардан фәргләнмәјән өз мисалларымыза диггәт јетирәк. Бизнн мисалларда биринчи чүмлә садә, икинчи чүмлә мүрәккәб чүмләдир.

⁴ Абдуллајев Ә., Сејидов Ј., Нәсәнәв А. Мүәсир Азәрбајҗан дили. Баки, 1972, сәб. 333.

Биз белә чыхыш нөгтәсиндән истифада едирик ки, мүрәккәб чүмләнни јаранма вә формалашмасы икинчи, сопракы һалдыр вә мүәјјән дәрәчәдә информасијаны өтүрәни, јә'ни данышанын конкрет коммуникатив мә'на мәгсәдләриндән асылдыр.

Сада чүмлә мүрәккәб чүмләјә нисбәтән һәр һансы бир информасијаны, мә'луматы максимал нейтрал шәкилдә ифада едир. Бу аспектлә мүрәккәб чүмлә өзүнүн үслублашмасы вә хусуси гурулмасы илә диггәти чәлб едир.

Белә ки, баш чүмлә маһијјәт е'тибарилә әсас информасијаны вермир, әсас информасија үчүн садачә замин һазырлајыр. Нә гәдәр тәвччүблү олса да, мүрәккәб чүмләнни әсас коммуникатив информасијасы будаг чүмлә вәситәсилә тәгдим едилер. («Сән кәлмисән» будаг чүмлә кими там информасија пермәк имканына маликдир). Беләликлә, баш чүмлә бурада актуал үзвәнмә терминләриндән истифада етсәк, өзүнә-мәхсус тема кими өзүнү көстәрер. Чүмләнни ремасы ивә бүтөв мүрәккәб чүмләнни тамамлајычы һиссәси олан будаг чүмлә олур. Мүрәккәб чүмләнни бу шәкилдә тема вә ремаја бөлүнмәси өз-өзлүјүндә актуал үзвәнмәнни сәрһәдләринни кенишләnmәсинә кәтириб чыхарыр. Бурадан белә нәтичәја кәлмәк мүмкүндүр ки, сада чүмлә илә мүгәјнсәдә мүрәккәб чүмлә нитг коммуникасијасына, нитг ахарына даһа мәгсәд-јөнлү шәкилдә, даһа кәскии шәкилдә даһил едилә билер. Актуал үзвәнмә нөгтеји-назәриндән јанашсаг, бәлкә дә белә демәк мүмкүндүр: сада чүмләнни коммуникатив јөнү илә мүрәккәб чүмләнни коммуникатив јөнү нитг ахарына даһил олмаг үчүн ејни имканлар ачыр.

Мүрәккәб чүмләнни үслублашмасы, јә'ни хусуси шәкилдә тәгдим едилмәси өзүнү һәм дә онда көстәрер ки, I һиссәдә, јә'ни тематик һиссәдә чүмлә өзүнүн коммуникатив вәзифәсини јеринә јетирмәмишдир. Вә буна кәра дә II һиссә, јә'ни рема-тик һиссә ејни заманда һәм бүтүн мүрәккәб чүмләнни бүтөв-лүјүнү тамамлајыр, һәм дә структур-семантик баһымдан баш чүмләнни бурахылмыш һәр һансы бир үзвүнүн кенишләнмиш тәгдимәтини үзә чыхарыр. Бизим мисалда бурахылмыш үзв тамамлыгдыр. Сада чүмлә мә'луматы сәнки о мә'луматян гурулмасына паралел олараг тәгдим едир, јә'ни сада чүмләнни структур-харичи дүнјадан көтүрүлүб, окс етдирдији һадисәләри, сәнки, механики шәкилдә изләјир. О максимал дәрәчәдә үслублашмадан азаддыр, чүнки бурада структур-семантик сыңрајышлар өзүнү көстәрмир вә јаддаш да артыг диггә-

тә алынмыш мәсәләгә бир даһа гаҗытмыр. Беләликлә, садә чүмләдә информасија тәгдиматы артаһ ардычыл семантик хәт үзрә өзүнү көстәрир.

Мүрәккәб чүмләнн тематик һиссәси, ја'ни баш чүмлә алағали нитг психолокијасы нөгтеји-һазәриндән дә марағ оҗадыр. Баш чүмләдә үмуми информасијанын, үмуми зәмин информасијанын верилмәсиндән алаһ һәм дә көзләмә моменти кими чох вачиб коммуникатив мөғам кизләниб, Мәһә бу көзләмә моменти мүрәккәб чүмләнни һиссаларинни ресипијентни шүүрунда даһа сых бирләшмәси эффектнин јарадыр.

Ғејд: Ресипијент һәр һансы коммуникатив актуаллашма заманы информасијаны ғабул едән шәхсдир.

Бунула јанашы, ғејд етмәк ләзымдыр ки, тема-ремати (актуал үзвләнмә) үзвләнмәнин бу чүр тәтбиғи мүрәккәб чүм²ләнин һеч дә бүтүн типларинә ејни дәрәдәдә шәмил едилә билмир, һәтта ејни тип (ејни структура малик будағ чүмлә) чүмләдә јерләшмә јериндән асылы оларағ, ја'ни мүрәккәб чүмләдә баш вә будағ чүмләләрин мөвгејиндән асылы оларағ актуал үзвләнмә принципларинә мүнәсибәтдә өзүнү мүхтәлиф чүр апара биләр. Бу принципларин мүнәсәбәтлә јәтти тәтбиғи үчүн баш чүмләнни препозисијада, будағ чүмләнни исә постпозисијада ишланмәси пачибдир.

Ғејд: Препозисија — һәр һансы бир элементдән әввәлики мөвге, постпозисија һәр һансы бир элементдән сонраки мөвгедр.

Түрколокијада әкс фикирләрә дә раст кәлмәк мүмкүндүр. Вахтилә рус дилчиси академик А. Н. Кононов бу мәсәлә илә бағлы ғејд едирдә ки, баш чүмләнни мүнәсәбәт шәрантлә бағлы препозисијасы онун будағ чүмләгә һисбәтән мүнәсәбәт аспектә малик олмасы илә бағлыдыр, ја'ни мәнтиғи бахымдан түрkdilli чүмләдә чүмләнни даһа чох акцентләшмәси һадисәси иләк мөвгејә чыхарылыр³.

Бу мәсәлә принципнај ајрылыға әсәсләнмир. Нитг психикаси нөгтеји-һазәриндән акцентли, ја'ни актуаллашмыш һиссә һеч шүбһәсиз ки, постпозисија һиссәдир вә о мүнәсәбәт тема функцијасыны јеринә јетирән препозитив һиссәдән сонра өзүнү көстәрир. Азәрбајҗан түрк дили чүмләсиндә будағ чүмлә принцип е'тибарилә тема, баш чүмлә исә принцип е'тибарилә рема функцијасында чыхыш едә билмир. Бу онула бағлыдыр

³ Мүғ. еднә: Кононов А. Н. Некоторые проблемы исторического синтаксиса тюркских языков. — «Восточная филология» китабында. Күрчүстән ССР, Шәришүләсәһ Институту, Тбилис, 1973, сәһ. 173.

ки, баш чүмлө мө'на-мәзмүлү аспектиндө деформасијага уграмыш шәкилдәдир вә буна корә дә јениң информасија өзүнүм там ифадәсини мөһз структур-семантик бахымдан бүтөв шәкилдә тәзаһүр едәп будаг чүмлөдә таһыр.

Мөһз тема, јә'ни мүрәккәб чүмлө шәрәитиндә кәтүрсәк, препозисијада олан баш чүмлө дәгигләшдириллир, тамамлаһыр, бүтөаләшдириллир. Вә бүтүн буһлар постпозитив рема, јә'ни будаг чүмлө васитәсилә һөјатә кечириллир. Мүг едиң:

1) Үрәјимә даммишды ки, бу саат кәләчәксән; 2) Елә гады ки, финниң биринчи чатды; 3) Араум будур ки, тез бәјјәсән; 4) О елә ушаг тәрбијә едиң ки, һамы әһсән дејир.

Биринчи чүмлө мүбтәда будаг чүмләли, икинчи чүмлө тәрзи-һәрәкәт зарфлики будаг чүмләли, үчүнчү чүмлө кәбәр будаг чүмләли, дөрдүнчү чүмлө тә'јин будаг чүмләли мүрәккәб чүмләләрдир. Бүтүн мисалларда баш чүмлө препозитив мөһгә тутур. Буһдан әлиһә ону да гејд етмәк лаһымдыр ки, бу мүрәккәб чүмләләрин һамысы баш чүмләниң структур-семантик плаадакы үмуми деформасијасы вә коммуникатив гејри-мүстәғиллијә илә сәчијәләндириллир.

Мисаллардакы баш чүмләләр информатив аспектә, саниң, реал информасија илә долмага һазыр бош јувачығлар кими дирлор, башга сөзлә десәк, бош јувачығлар әслиндә әсәс фундамент ролуну ојнајырлар. Чох заман һәмән информасијаһың даһилә һазырлајырлар.

Мүстәғил мүрәккәб вә садә чүмләләр арасындакы фәргә гајдаркән биринчи нөвбәдә һәм дә ону гејд етмәк лаһымдыр ки, бу фәрг структур мәгамла јанашы, коммуникатив мө'на мәгамыһы да әһтә едир. Хүсуси оларағ тәшкил едиләң синтактик комплексни бирлијә кими мүрәккәб чүмлө информасија өтүрүлмәсиниң даһа ефектив шәкилдә һөјатә кечирилмәсинә хидмәт едир. Буһуһла әләғәдар оларағ чүмләниң жүсу си шәкилдә тәшкилатлаһарағ будаг чүмләни јаратмәсиниң бидаваситә информасија өтүрәйи коммуникатив мәғсадла бағламағ лаһымдыр. Хүсуси тәшкилатлаһима вә буһун нәтијәсиндә будаг чүмләниң ортаја чыхмәсини, үмумијјәтлә, мүрәккәб чүмләни ачығ вә килли функциясыһың тәрәһиси сәјмағ олар. Бүтүн синтактик комплексләрин тема вә рема кими өзүнү кәстәрмәси мөһз функционалығ баһымындан өзүнү доғрулдур. Мөһз коммуникатив мө'надан доған мәғсәд, мөһз структур функционалығ синтактик комплексләрдән бириниң рема оларағ жүсу си будаг чүмлө шәклиндә, башга сөзлә десәк, парселјатив формада тәғдимһә кәтириб чыхарыр.

Тејд: Парседајасија — һәр һансы бир синтактик комплексни эсас синтактик комплексни ичиндән ајрылып, ајрыча шәкилдә формалашмасыдыр.

Табни оларак, белә бир фикир ирәли сүрмәк мүмкүндүр ки, мүрәккәб чүмлә, даһа доғрусу, онун мүәјјән структур типләри өзүнүн тема və ремаја белә шәффаф бөлүнмәси илә вә үмумијјәтлә, сәдә чүмләдән структур-коммуникатив планда кәскин фәргләnmәсинә көрә илформасијанын синтактик тәшкилнин тамам башга бир мәрһаләсидир. Ән вәчиб суаллардан бири лә бу суалдыр вә о функционал синтаксис үчүн чоһ вәчиб суалдыр. Дилни синтактик гурулушунун төһамүлү бу һәһидләрдән һансыны даһа әввәл, һансыны даһа сонра јаратмышдыр? Бир мисалә гәтидир ки, һансынын әввәл, һансынын сонра јаранмасындан әсмәли олмајараг бу синтактик гурулушлар бири дикһорипдән төрәмишдир.

Ән'әнәви дилчиликдә вә үмумијјәтлә, синтактик тәдғигатларда ән азы тәғдирмәт ардычылыгыиплан чыкыш етсәк, белә гәһәтә кәлмәк мүмкүндүр ки, сәдә чүмлә даһа әввәл, мүрәккәб чүмлә нсә ондан сонра сәдә чүмләнин мүхтәлиф үсулларла вә вәситәләрлә бирләшмәсиндән јаранмышдыр. Бу тәдғигатларда мүрәккәб чүмлә бир категорија кими мәһз белә бирләшмәнин нәтичәси шәклиндә ортаја чыкыр. Белә бир тәғдирмәтин, үсулун механиклији көз гәбәгиңидадыр. Ән эсас јолла сәдәдән мүрәккәбә. Вә бу механиклик, бу типли бирләшмә үсулу, һеч шүбһәсиз ки, дилни ән гәдир дөврләриндәки даһили гурулушуна хас олан спонтан төһан мәрһаләләрини изләмәјә имкан вермир. Әкәр биз белә бир төһамүл мәрһаләсини изләмәјә гаршымыза мәғсәд гојсаг, синтактик фикрин икки-шәфинин мүрәккәб гурулушдан сәдә гурулуша кечидлә реалашмасынын шәһиди оларыг. Илк өнчә дилдә инди бизим әнләдигымыз шәкилдә олмаса да, өз гәдим гурулушуна хас олан мүрәккәблик јарадыр. Бу мүрәккәблик гәдим инсаншп чыхардыгы сәс-сигналарын мүрәккәблији кимидир. Илк бахышда санки сәсдирсә, демәли сәдәдир, амма бу сәсләр бүтөн комплекс шәклиндә идиләр. Вә бу сәс-сигналардан, бөјүк чајлар булаглардан башләдыгы кими дилдәки бүтүн мүрәккәбликләр башлајыр. Јаваш-јаваш иккишәф сдәрәк өз мүрәккәб гурулушларыны тәдричән төһамүл процесиндә чәлаләјыр, тәмизләјыр, сәдәләшдирир. Вә беләликлә да, өз ичиндән сонраки сәдә гурулушларын санки доғурдулар. һәр бир сәдә гурулуш мүрәккәб гурулушун ичиндән сыјрылып чыкымышдыр. Вә бүтүн бу сәдә гурулушларын сонрадан һәр-

Һансы бир мурәккәблик җаратмалары бу такамүл процесинда сонракы мәрһәләҗә анд едйәлә биләр. Шүбһәсиә, буялары конкрет мисалларла изләмәк чәтиндир. Биз бурада әдәби дил тарихиндан деҗил, маһә дил тарихиндан сәһбәт ачдыҗ. Гәти сөҗломәк олар ки, дил сәһиҗәсиндә һәр һансы бир гурулушун мурәккәблякдән садәҗә доғру инкишафыны изләмәк принцип с'тибарилә дилдин гәдим гурулушундан мүәсир дөврә гадәр кәлиб чатаң ваһидләрни әсл тарихини изләмәк демәкдир.

МҮРƏККƏБ ЧҮМЛƏ: ПРОБЛЕМЛƏР, ПАРАДОКСЛАР

Тəбики ки, бу фəсилдə биз ајдын сəбəблərə кərə Азəрбајчан тۈрк дилчинин синтаксисиндə мۈрəккəб чۈмлəнин бۈтۈн проблематик чə парадоксал мəгəмлярини вə һадисələrини ишыгландырмаг вə иччəликлєринə гədər тəһана етмək фикриндə дејилдик. Нəһки дикəр тۈрк диллєри илə бағлы, буну јалғыз Азəрбајчан тۈрк дили илə да бағлы етмək мۈмкۈн дејил. Биз бурада даһа чох һәм Азəрбајчан дилчилији үчۈн — һәм да тۈрколокија үчۈн индијə гədər аһəмијјетини итирмəјян проблем кими гəлмəгə дараһм едэн эн вачиб проблемлєрдən сөһбət ачачагыт.

Белə проблемлєрдən бири, бəлкə да биринчиси, тۈрколокијада эн аһəмијјетли сəјилмən вə индијə гədər вə ақтуаллығын итирмəјян проблем будат чۈмлєлєрини вə тərкиблєрини ичсəти проблемидир. Бу проблемə оларла, јۈзлєрлə мəгəлєлєр, кн-таблар, диссертасијалар һəр едилмиш, мۈхтəлиф истиғамэтлєрдən бу проблемни ишыгландырмагə чалышылмышдыр. Үмүмтитифаг конфрансларда бу проблем əсас тəдғигат объектинə чеврилмиш, мۈбəһислєлєр, дискусијалар, чəкишмэлєр, саники, һеч бир нəтичə вермэмкинидир¹. Бу проблемни тəзкин тəдғигат тарихини илэмək чох чəгиндир. Тۈрк диллєри илə мəшғул олан, демək олар ки, бۈтۈн синтаксистлєр бу вə ја дикəр дərəжэдə бу проблемлə əлзгədər вə мۈлəһисələrини сөјлэмилшлєр. Ону да гејд етмək лəзимдыр ки, тۈрколокијада бу мəsələ илə бағлы фикир јۈрۈдən дилчилєр арасында Азəрбајчан дилчилєриники јери хۈсусидир.

Бу проблеми проблем кими елми шəкилдə əсасландырыб ајырал вə оғуз бۈтۈн истиғамэтлєриндə ишыгландыран дилчилєрдən бири мəшғур Азəрбајчан дилчиси М. Ш. Ширалијев олмушдыр². Оғуз бу проблемлə бағлы чап етјярднји мəгəлє-

¹ 1968-чи илдə Алма-Атада чеврилди бу проблемə һəр олупмуш Үмүмтитифаг конфранси бу дилчилєрникимə мисал ола билор. Бах: Вопросы грамматика тюркских языков. Алма-Ата, 1968.

² Бах: Ширалијев М. Ш. Азəрбајчан дилиндə мۈрəккəб чۈмлєлєр мəsələси — Низами адими Əдəбијјат вə Дилчилик Институтунун əсəрлєри. Дилчилик сєријяси. Баки, 1963, т. 3. Јенə да в. Словоподчиненное предложение в азербайджанском языке. — «Вопросы языкознания» журнал, 1966, № 1; Јенə да в. Проблема словоподчиненного предложения. —

ларда, мұшавирә вә конфранслардакы чыхышларында кифә-
јәт гәдәр күчлү поэсија мүүјәнләшмишдир ки, сонралар бу
поэсија бүтүн Азәрбајчан дилчиләринини бу проблемә бағлы
мәвгеләринини формалашмасына кәтириб чыхармышдыр. Тәр-
кибләр вә будаг чүмләләр мәсәләси, бу гурулушларын бир-
биринә мүнәсибәти, демәк олар ки, сөнмәјән бир омагдыр. Бу
омаг ба'зән аловяныр, ба'зән кәзәрир. Түрколожияда тәркиб-
ләр вә будаг чүмләләрин мүнәсибәтинини ишыглакдырылма-
сында вә мүүјәнләшдирилмәсиндә үч истигамәт мүүјәнләш-
дирмәк мүмкүндүр. Биринчи истигамәт дедијәмиз кими
акад. М. Ш. Ширәлијевин вә онун ардычылларынын истигамә-
тидир. Бу истигамәтин маһијәти одур ки, бурада гурулушунда
тәркиб олан чүмләнә категорияк шәкилдә мурәккәб (табели
мурәккәб) чүмлә сәјырлар. Белә гурулушлары анчаг вә ан-
чаг садә чүмлә кими мүүјәнләшдирирәдәр. Бу истигамәт
Азәрбајчан дилчялијиндә артыг ән'әнә шәклини алмышдыр
десәк, јашылмарыг. Бу ән'әнәнин јаранмасында вә мөһкәм-
ләймәсиндә бөјүк дилчи проф. Ә. Абдуллајевин дә хидмәти
бөјүк олмушдыр. Өзүнүн бу проблемә һәср олунмуш «Мүәсир
Азәрбајчан дилиндә табели мурәккәб чүмләләр» адлы мо-
нографиясында³ Ә. Абдуллајев өзүндән әввал бу истигамә-
тин јолчуларына — М. Ш. Ширәлијев, Б. А. Сербренников,
М. Нүсәјизада, Н. А. Баскаков вә башгалары кими көркәмли
дилчиләрә гошулур вә өз әсәрләри илә бу истигамәтин нәзәри
вә практик сүтунларынын һазырлајыр.

Икинчи истигамәтә мәлүс олан дилчиләр тәркибләри
битмиш чүмлә, будаг чүмләјә бәрабәр чүмлә кими табул едир,
гурулушунда тәркиб олан чүмләләри иса табели мурәккәб
чүмлә сәјырлар. Бу дилчиләрин сьрасына көркәмли дилчи-
ләр М. А. Казымбәј, В. Гордлевски, А. К. Боровков, Ч. Валиди
вә башгалары дахилдир.

Ва һафәјәт, үчүнчү истигамәтин тәмскялчиләри П. М. Ме-
лиорански, А. Н. Сомолјович, А. П. Поселујевски, Ә. Дәмирчи-
зада, Н. К. Дмитријев, Н. З. һачыјева, Е. А. Грунина,
Г. А. Әбдүррәһманов вә башгалары белә һесаб едирләр ки,
тәркибли чүмләләри јалныз о заман будаг чүмлә сәјмаг олар

³ «Вопросы грамматики тюркских языков» китабында. Алма-Ата, 1958; Јена-
да в. Проблема сложноподчиненного предложения в азербайджанском
языке. — «Вопросы составления описательных грамматик» китабында.
М., 1961.

⁴ Бат: Абдуллајев Ә. Мүәсир Азәрбајчан дилиндә табели мурәккәб
чүмләләр. Баки, 1977.

ки, чүмләдәки тәркибин өзүнүн мүстәгил, «шәхси» мүбтәдасы олсун.

Түрколокијада табели мүрәккәб чүмлә илә бағлы мүхтәлиф классификасияларын вә изаһларын тарихини биз бұрада хүсуси оларағ нәзәрдән кечирмәјәмәјик¹. Бу бахышларын формалашмасы, бир-бириндән кифәјәт гәдәр узаклашмасы тәһлил объекти кими хүсуси бир мөвзә ола биләр. Биз бурада проблема ән үмуми шәкилдә гојмағ вә проблемни гојулушундан истијада едәрәк ән мүхтәлиф истигамәтләрдәки, ән мүхтәлиф бахышларда мүсбәт вә барышдырчы мәгамлары ахтармағ нијјәтиндәјик. Бу жүнки жүнә бу проблемдән кәлиб чыхан биринчи вә үчүнчү истигамәтләрни тәмсилчкләри арасында олан мүбаһисәдир. Башга сөзлә десәк, мүбаһисә тәркибли чүмләнн бирмә’налы шәкилдә мүбтәданын олуб олмасына бахмајарағ садә чүмлә кими гәбул едәкләрлә вә тәркибли чүмләнн мүбтәдасы олмасына әсасланарағ будағ чүмлә, бүтөвлүкдә чүмләнн иса табели мүрәккәб чүмлә кими сәјәнларын арасындадыр. Биз инди ајры-ајры параграфларда бу мәсәләнни мүхтәлиф торофларини тәһлил етмәјә вә проблемни маһијјәти һағда тәсәввүр бүтөвлүјүнү јаратмаға чалышмағмыз.

§ 1. ӨЗ МҮБТӘДАСЫ ОЛАН ТӘРКИБ МҮСТӘГИЛ ЧҮМЛӘ ОЛА БИЛӘРМИ?

Түрк дилләриндә һөввәти проблемә вә табели мүрәккәб чүмләләрә һәср олунмуш Алма-Ата копфрансындакы чыкышында көркәмли рус дилчиси Б. А. Серебренников тәркиб вә будағ чүмләнни мүнәсибәти проблеми илә бағлы мүхтәлиф бахышларын вә истигамәтләрин нәјә әсасландыгынн, нәдән доғдуғуну чох ајдын шәкилдә ифадә едәрәк дејирди: «Бу һөгтеји-назәрләри фәргләндирән әсас мәсәлә алимләр тәрофияндән чүмләнни маһијјәтинни тамамилә фәргли дәркәдиямәси илә бағлыдыр. Һәр шејдән әввәл размылға кәлмәк ләзимдыр ки, чүмлә ады алтында нәји аиламағ ләзимдыр вә онун әсас аламәтләри һансылардыр?»².

¹ Марағлашмавлар бу мәвбаләрә баһа биләрдир: Гаджибея Н. Э. Основные пути развития синтаксической структуры тюркских языков. М., Наука, 1973, с. 17; Ә. Абдуллајев. Мүәсир Азәрбајҹан дилиндә табели мүрәккәб чүмләләр. Баки, 1977, сәһ. сәһ. 85.

² Серебренников Б. А. Выступление на координационном совещании по проблеме иуда и сложноподчиненного предложения в тюркских языках. —

Догрудан да «чүмлө ады алтында неји ихламаг лазымдыр» суалына һаддиндан артыг ва кифајет гадор мүхталиф чаваблар алмаг мүмкүндүр. Амма бир шеј вар ки, чүмлөниң әсас аламәтлериндән бири олан шахс сонлуғларынын чүмлө үчүн мөвчудлуғу, демәк олар ки, бүтүн төдигатчыларда шүбһа доғурмур. Ва төбии ки, будаг чүмлө дә мүстәғил чүмлө структураһа маляк олмаг үчүн гурулушунда шахс сонлуғларына јер вермәлидир.

М. Ширәлијев бу мәсәлә илә алағадар доғру оларат белә јазыр: «Азәрбејчан дилинде будаг чүмлөниң мүәјјәнләшдирилмәсиниң әсас мејары будаг чүмлөлөриң төркибиндә мүстәғил мүбтаданниң ипләнимәси илә јох, фе’ли ва ја исми шокилда формалашан мүстәғил хәбәриң олмасы илә бағлыдыр».

Беләликлә ајдын олур ки, мүәјјәнләшмәсинә ейтијач олан әсас мәсәлә меһнә будаг чүмлөлөрдир. Будаг чүмлө өз-өзлүјүндә һадир ва о өслинде мүстәғил мүбтадасы олан төркиб вәситәсилә ифада олуна биләрми суалларына чаваб вермәјә чалышаг.

Рус түркологу Н. К. Дмитријев өзүнүн артыг классык бир әсәра ләймүш «Кумык дилиниң грамматикасы» китабында һәзәрдән кечирилән проблемлә бағлы јазырды: «Бахмајарат ки, белә төркибләр (ја’ни өз мүбтадасы олан төркибләр—К. А.) будаг чүмлө үчүн ирәли сүрүлән әсас аламәтләрдән бирини истисна едир (шахс аламәти олан хәбәри истисна едир), биз дә һәр һалда оилары будаг чүмлө сәјмаға мејалијик. Кечид характерли олсалар да, бу типдә формалашмыш өзүндә шахс аламәти сахлајан хәбәриң олмамасы сәпкә грамматик (ва мөнтиги) чәһәтдән ашкар ифада олуинмуш мүбтада илә композиса едилир»⁶.

Бу мөғтеби төбии ки, М. Ширәлијевни ва онун төрәфдарларынын мөвгејидән фәрғләндирмәк лазымдыр, будаг чүмлөјә мүнәсибәтдә истигамәтләриң бамбашга олмасы кәз габағындадыр. Ширәлијевни дә јухарыда мисал кәтирдиләимиз невботи фикри Н. Дмитријевни фикирләриңә гаршы доләјмсы дә олса, етираз кими сәсләнир. О гејд едир ки, төркиб дахилин-

⁶ «Вопросы грамматики тюркских языков» китабында. Алма-Ата, 1958, сәһ. 190—191.

⁷ Ширәлијев М. Ш. Проблема сложноподчиненного предложения в азербайджанском языке. — «Вопросы составления сопоставительных грамматик» китабында. М., 1951, сәһ. 158.

⁸ Дмитриев Н. К. Грамматика кумыкского языка. М.—Л., 1940, сәһ. 5.

дәки мүбтәдә тәм сајыла билмәз, белә ки, бурадакы аддыг һал формасы әслиндә сонракы јаранмадыр, даһа зәвәл аддыг һал әвәзинә бу мөвгедә јијәлик һалда олан ад чыхыш едирди.

М. Ширәлијев јазыр: «Беләликлә, Мәним охудугум вахт тәлли фе'ли сафәт төркиби пә мән охудугум вахт ејли шеји, ејли һалы, ејли мөгами ифадә едирләр. Она хәрә дә бу төркибләрдәки һәм мәним сөзү, һәм дә мән сөзү мүбтәдә ола билмәзләр»⁸.

Мәним охудугум вахт киһи синтактих гурулушлардакы һосһосһотһотһот чаларыны проф. Ә. Абдуллајев дә пәзәрдән кәтирир⁹. О да бу истигамәтдә М. Ш. Ширәлијевни мөвгәјиди мүдафиә едир. Кәтирилән аргумент мүстәгил хәбәри олан төркибләрәки будаг чүмлә сајан дилчиләрин мөвгәјинә чох чидди зәрбәдир. Амма бурада бир мәсәлә вар. Санки бу мүддәаны асақлыгга бүтүн дикор түрк дилләриндә анд етмәк олар пә ләзимдыр. Бир түрк дилиһи хүсусијјәти о бириләриндә дә өз әксини тәпмәлимдыр. Приһсин е'тибарилә бу белә олса да, нәзәрдән кәтирилән мәсәләдә бәшгә түрк дилләриндә пәзијјәт бәшгә чүрдүр. Бә'зи шәргәи түрк дилләриндәки, конкрет оларәг јакут диллидәки мәнзәрә бунул әксини кәтирир. Беләраг јакут дилиһи тәдгигатчысы Ј. Урбјатова дилчиләрин әди чәкялән һәмән Алма-Ата конфрансындакы чыхышында белә бир факта диггәт јөнәлтди ки, әсылы предикатив сөз бирләшмәнин (шәхәссиз төркиби — К. А.) мүбтәдәси мүәсир јакут дилинә јијәлик һал формасында чыхыш етмир¹⁰. Белә бир хүсусијјәт түрк дилләриндә бәшгә бир һалда өзүнү кәтирир. Бу хүсусијјәт дә ики мүбтәдәси олан (бири шәхәссиз төркибдә, о бири әсәс һиссәдә) конструкијяларын һибридлији, сонрақылығы һалдыр. Н. З. Гәчәјеванын сонракы тәдгигатларында гејд етдији киһи, «Иһи мүстәгил пә грамматик чәһәтдән тәм ифадә олуһан мүбтәдәсин мөвчудлуғу она ишәрә едир ки, бу һалда илһи оларәг ики мүстәгил сәлә чүмлә бирләшмәси бәш вермишдир»¹¹.

Бүтүн бу дәјиләнләр белә бир фикрә кәтириб чыхарыр ки, бу һадисәјә јанашмалар, јә'ни будаг чүмләнин мүәјјәнләшмә-

⁸ Ширәлијев М. Ш. Кәтирилән әсәри, сәһ. 154.

⁹ Мүг. едик: Абдуллајев Ә. Мүәсир Азәрбәјҗан дилиндә тәбәли мүрәккәб чүмләләр. Баки, 1974, сәһ. 66.

¹⁰ Урбјатова Е. И. Выхышләр. — «Вопросы грамматики тюркских языков» китәбиндә. Алма-Ата, 1958, сәһ. 222.

¹¹ Гәчәјев Н. З. Основы пути развития синтаксической структуры тюркских языков, М., 1973, сәһ. 19.

си ме'jarлары бүтүн түрк дилләри үчүн ејни ола билмәз. Бу ме'jarлар дилдән-дилә, тәбиғи ки, инсби характер дашыммалыдыр. М. Ш. Ширәлијевил дә фикрини бу мөгәмдә јада салмағ јеринә дүшәрди. О дејирди ки, табели мүрәккәб чүмлә проблемини һалл едилмәси заманы бүтүн түрк дилләри үчүн һәр бир дилин конкрет спецификалијни нәзәрә алмадан үмуми ресептләр вермәк мүмкүн дејил¹². Биз дә бурда гејд едилән белә пилбилијни сәчкјјәсини көстәрән мәсәлә илә әлағәдәр дағә кениш шәкилдә өјрәнмәјә чалышағ.

Бир нечә дилин материалы әсасында түрк чүмләсинин гурулушунда шәхсиз фе'ли тәркибләрини статусу илә бағлы инсбиләк ме'jarлары хусуси оларағ проф. Ә. Абдуллајев тәрәфиңдән нәзәрән кечирилмишдир. Оун фикринчә, әкәр бә'зи түрк дилләриндә мөс., татар, өзбәк, гыргыз, якут дилләриндә фе'ли бағлама вә фе'ли сифәт тәркибләри сәдә чүмлә кимдә киләнә билирләрсә, башга сөзлә десәк, бу дилләрдә шәхсиз тәркибләр әкәр будағ чүмлә сәјылә билирләрсә, белә фәкт Азәрбајчан дилчилијиндә аналожи мәсәләләрини һалли заманы аргумент кими көтүрүлә билмәз¹³.

Бу гејдиң доғрулуғуну гејд етмәклә јанашы, ону да дејәк ки, Ә. Абдуллајевин бахышы өз нөвбәсиндә кичик бир дәгигләшмәјә дә еғтијәч дүјур. Иш орасындадыр ки, нәзәрән кечирилән мәсәләнин бу шәкилдә һалли анчағ вә анчағ сөһбәт мүәсир дилдән кетдији һалда өзүнү доғрулдур. Белә ки, Азәрбајчан әдәби дилинин тарихиндә, һәмчинини бир сыра диалектләрдә шәхс сонлуғларынын фе'ли бағламаларла ишләнмәси фактына раст кәлимәк мүмкүндүр. Тарихән белә бир һал өзүнү көстәрмишдир. Јалпыз инкишаф нәтичәсиндә фе'ли бағлама, фе'ли сифәт тәркибләри өзләринин тәмиз гурулушларына, шәхсиз гурулушларына кәлиб чыха биләрдиәләр. Азәрбајчан әдәби дили илә мәнғул олан алимләр гејд едиләр ки, кечмиш заман формалары илә бағлы бу һалы мүшәһидә етмәк мүмкүндүр. Мәсәлән, көркәмли дилчи А. Ахундов фе'лиң заманларына һәср етдији елми әсәрләриндә Азәрбајчан дили тарихиндә фе'ли бағламанын I шәхс шәкилчәси гәбул етмәсинә диггәти јөнәлдир. Дүздүр, о буну фе'ли бағлама әдләндирмыр, кечмиш заманын перфекти кими көтүрүр, амма форма ејилији вә мөвгә спецификалиј бу формаларын

¹² Ширәлиев М. Ш. Проблема сложноподчиненного предложения в азербайджанском языке. — «Вопросы составления описательных грамматик» کتابында. М., 1961, сәһ. 159.

¹³ Абдуллајев Ә. Көстәрән әсәри. Сәһ. 17 — 18.

мүасир фе'ли бағлама формаларына ујғун кәлмәсини дә ортаја чыхарыр. Мәс., А. Ахундовун М. Фүзулидән кәтирдји мисал дигтоти чөлб едир.

Тәһгүг едүбәм ишим хәтадыр. (Фүзули)¹⁴.

Бу мисал кифәјәт гәдәр мүхтәлиф јоzumлара имкан верән бир гурулуша маликдир. Бу дәрин гурулушу мүасир үздәки гурулуша тевирсәк, ики вариант ортаја чыхыр. I вариант: Тәһгиг етмишәм, ишим хәтадыр. II вариант мүәјјән элементләрни еллиписи илә бағлыдыр. III вариант исә беләдир: Тәһгиг едиб, анламышам ки, ишим хәтадыр. Бу чох инчә вариантдан һансынын XVI аср әдәби дилиндә көстәрилән о пүмуәнини әрхәсында дурдугуну сөјләмәк һәм чәтин, һәм марағлыдыр. Бизә белә кәлир ки, Тәһгүг едүбәм ишим хәтадыр типли чүмләләрни әсасында еллиписли II вариант дурур. Вә бурадакы едүбәм мәһз фе'ли бағлама тәркибидир. Демәли, дил тарихи-миз бојунча тәркибләрдә шәхс шәкилчиләрини ишләнмәси һалыны гејд етмәли олурур.

Бу мүнәһизәни А. М. Шербакын белә бир фикри илә узлашдырмағ мүмкүндүр: «Бә'зи фе'ли бағламалар өзүндә гәдчм һаракәт адыныи етимоложи чизкиләрни гурујарағ хәбәрни синтактиқ мөвгедә шәхс әләмәтләрни өзүндә бирләшдириб. Беләликлә, ачығ-ашкар фе'ли формалар кими чыхыш едә билерләр»¹⁵.

Түрколокијала белә бир фикир јад фикир дејил. Башға түркологлар да гејд едирләр ки, түрк дилләриндә фе'ли бағламаларда бә'зән шәхс көстәричиләри өзүнү көстәрир¹⁶.

Ону да гејд етмәк вәчибдир ки, көстәрилән һал јалныз Азәрбајҗан дилини тарихи илә бағлы һал дејил. Фе'ли бағламада шәхс шәкилчиләрини мөвчудлугуну Азәрбајҗан дилини гәдм диалектләриндән олан Кәркүк диалектиндә мүнәһидә етмәк мүмкүндүр. Мүтәхәссисләр, тәдҗигәтчылар гејд едирләр ки, бу һал кәркүк диалектиндә кеняш оларағ јәјылмб. Мәс., кәләмдәм, кәләндән вә с.¹⁷. Көстәрилән ишиндә

¹⁴ Ахундов А. Фе'ли заманлары. Баки, 1961, сәһ. 60.

¹⁵ Шербак А. И. Очерки по сравнительной морфологии тюркских языков (Глагол). Л., 1981, сәһ. 122.

¹⁶ Грушина Э. А. О роли личных форм глагола в конструкции сложноподчиненного предложения в тюркских языках. — «Тюрко-монгольское языковедение и фолклористика» китабында. М., 1960, сәһ. 77.

¹⁷ Бах.: Шкралев М. Ш. Новые диалектные данные для истории тюркских языков. — Советская тюркология. Баки, 1970, № 5, сәһ. 22; Пашајев Г. М. Кәркүк диалектини фонетикасы. Намизодалик дис. Баки, 1969, сәһ. 25.

М. Ш. Ширәлијев гәјд едир ки, бу факт, јә'ни кәркүк диалектиндә фе'ли бағлама таркибиндә шәхс сонлугларының ишләnmәси һалы будаг чүмлөләрин өјрәнилмәси үчүн чоһ вәчиб фактдыр¹⁸.

Бүтүн кәстәрмиләр ошу тәсдиг едир ки, Азәрбајчан дилинин (адәби дилинин јоһ, мәһз дилинин) тарихиндә фе'ли бағлама таркибләриндә шәхс сонлугларының ишләnmәси һалы өзүнү кәстәрмишдир.

Беләликлә, нәзәрдән кәчирдијимиз проблемни дилләр үчүн ишбиләни өзүнүн әки аспектини бирүзә зәрир: I тәрәфдән шәхсиз таркибләрин өзүнүн мұхталиф түрк дилләриндәки ишбиләни үзә чыхыр, II тәрәфдән бу ишбиләни ејни бар дили мұхталиф тарихи кәсикләрини мұгајсә едәркән дә өзүнү кәстәрир. Елә буна кәрә дә будаг чүмлә функцијасында ишләнән шәхсиз форма конструкијаларының тәһдиди заманы ајры-ајры түрк дилләринин спесифик хүсусијәтләриндән чыгыш етмәклә јанашы, ејни заманда һәр конкрет түрк дилинин синтаксис тарихиндәки ајры-ајры дәврләрин спесификәсини нәзәрә алмаг вәчибдир.

Белә бир фикир формалаша биләр ки, әкәр мұасир шарғи түрк дилләриндә таркибләрлә бағлы бир һал мұасир гәрби түрк дилләриндән сәјылән Азәрбајчан түрк дилиндә өзүнү кәстәрирсә, о заман бу һал үмумтүрк һалы кими гәјд едилә биләр. Үмумтүрк сәчијәсиндән һәр бир түрк дили өз типик, тарихтик хүсусијәтләрни илә сыјрылыб чыхыр, бу күнүмүзә гәдәр кәлиб чатыр. Будаг чүмлөләрини тәкамүлүндә гәдим үмумтүрк реаллығы илә мұасир Азәрбајчан дили арасындакы мөсәфәдә һеч шүбһәсиз, орта мөвгәдә артыг үмумтүрк дили олмајан гәдим Азәрбајчан дилини гәјд етмәк ләзимдыр.

Дәјиләнләрлә әләгәдәр һәр шәјдән әввәл ошу нәзәрдән кәчирмәк мәгсадәүјәүндүр ки, биз марағландыран аспекти дили мұасир вәзијәти илә ошун тарихи кәсикләрни арасында фәрг һансы дәрәдәдәдир. Артыг гәјд едилән кими Азәрбајчан түрк дилинин тарихиндә фе'ли бағлама таркибли конструкијаларып хәбәрлик шәкилчиләри илә ишләnmәси өзүнү кәстәрир. Бу дә тәбини оларәг һәмни конструкијадә предикативликдән данышмаға имкан зәрир. Бу һалы нәзәрә алараг, бу конструкијаны Азәрбајчан түрк дилинин бүтүн дияр дәврләри үчүн будаг чүмлә кими гәбул етмәк оларды. Оларып будаг чүмлә кими иштирак етмәси илә нәбәдә тәдигат-

¹⁸ Ширәлијев М. Ш. Кәстәрмән әсәри.

чылары да гејд етдији кими, шәхс сонлуглары илә бағлыдыр. Нә гәдәр кенишләниши олсалар да, шәхс сонлуглары олмадан олар чүмлә сәвијјәсинә кечә билмирләр¹⁹. Тәби оларак бу таркибләрдә шәхс сонлугларынын һәр һансы бир тарихи дәврдә өзүнү көстәрмәси бу присилә әсасән будаг чүмлә кими гижмәтләндирилмәсинә кәтириб чыхарыр.

Бунуилә јанашы, олу да нәзәрә алмамаг олмаз ки, дилин мүасир мәрһаләсиндә һәмән өз сон мотамларындакы шәхс әвәд-лији көстәрчисиши итирманлар, кәтичәдә оларда предикативлик кәскин сурәтдә әзәлмишдыр. Бу һал биринчи фәсилдә прәли сүрүлән Азәрбајчан түрк дили чүмләсини гурулушуну поланпредикативликдән монопредикативлијә кәчиди присипи илә үзәи шәкилдә һәмәһәнкләшәр.

Будаг чүмләнин маһијјәтини исби (тарихи дәврләрә кәрә) јанашынын зарурлијини Н. З. һачыјева дәфәләрә гејд едиб. Һәлә өзүнү артыг бурада ады чәкылән Алма-Ата мүнәвирә-синдәки мәрүзәсиндә тәдгигатчы өз мүбтәдәси олан таркиб-ләри мүстәгил чүмлә сәјәнларын консепсијасынын бир һөв манифестни вермишдир вә бу истиғамәтдәки тәдгигији дәришләшдирәрәк һәттә фе'ли-сифәт конструкијаларынын мүх-тәлиф формаларынын предикативликлә бағлы мүдтәлиф им-кялларыны үзә чыхармаға чалышмишдыр. Н. З. һачыјеванын фикринчә, Азәрбајчан дили мүнтиндә -ан формасынын (чох куман ки, -ған формасынын фонетик вариантдыр) пре-дикатив хүсусијјәтләриндән данышмаг мүкүн дејил²⁰. Н. З. һачыјева сонра јазыр: «Азәрбајчан дилиндә -ан формалы кон-струкијалар һәттә әсәс һал шәкилтчеси илә әсәс һалдә өзүнү көстәрән мүбтәдәсинын мөвчудлуғуна бахмајараг, тәмиз ат-рибутив хәрәктерә маликдир»²¹.

Н. З. һачыјева бағлы оларак гејд едир ки, түрк диләриндә фе'ли-сифәт формалары, әдәтән, ики мә'на ифалә едир²². Хәбәрлик мә'насыны вә функсијасыны; II. тә'јин мәнәсыны вә функсијасыны.

Беләликлә, Н. З. һачыјевәјә кәрә, «конкрет бир дили мүн-тиндә бу мәнәлардан һәр биринә үстүнлүјүндән даныш-

¹⁹ Абдуллајев Ә. Көстәрилән әсәри, сәһ. 44.

²⁰ Гаджиева Н. З. Критерии выделения предаточных предложений в тюркских языках. — «Вопросы грамматики тюркских языков» کتابина. Алма-Ата, 1958, сәһ. 101.

²¹ Мүг. ед: Гаджиева Н. З. Критерии выделения предаточных предло-жений в тюркских языках. — «Вопросы языковедения» журналы, 1957, № 3, с. 115 — 116.

маг олар ки, бүтүн форманы бу үстүплүүн ады илэ барламаг олар»²².

Беләликлэ, индиңе гејд етдијимиз принципэ гошулсаг вэ ошдан чыкыш етсэк, гејд етмәлијик ки, Азәрбајҗан түрк дилинде фе'ли-сифәт тәркибләринде даһа чоһ өзүнү көстөрөн мә'на вэ функција тә'јинлик мә'на вэ функцијасдыр. Вэ бурада хәбәрлик функцијасы сон дәрәҗә зәиф көстөрилдр. Вэ табиғ олараг белә конструкцијалары тибелн мүрәккәб чүмлэ тәркибинде будаг чүмлэ кимн габул етмәк мүмкүн дејил. Ам-на бунула белә, ону да көстөрмәк ләзимдыр ки, Н. З. Һачыјева принцип е'тибарилә фе'ли бағлама конструкцијаларыны будаг чүмлэ кимн габул етмәк мүмкүнлүүнү дә истисна ет-мир²³.

Гејд етмәк ләзимдыр ки, көркәмли түрколог, дилчи Н. З. Һачыјеванын будаг чүмлэ вэ тәрнәб проблеминә бахышым даим инкишаф етмиш, дәјишмиш, тәдгигатчы һәр бир түрк дилинин даһилн тәбәғтиндән чыкыш едәрәк, бу мәсәлә илэ бағлы объектив фикрлар ирәли сүрмәјэ чалышкышдыр. Өз әсәрләриндә Н. З. Һачыјева «Трансформлар нәзәријәси» адландырдыгы бир нәзәријәни ирәли сүрмүш вэ бу нәзәријәнин мүддәалары вәсәтәсилә түрк дилләриндә өз мүстәғил мүб-тәдалары олан тәркибләрин тәбәғтинә максимал шәкилдә адекват јананышдыр. О нәзәријәни өзүнүн әсәс китабында ортаја гојмушдыр²⁴.

Дикәр көркәмли түрколог С. Н. Ивановун гејд етдији ки-ми, мүрәккәб синтактик бүтөвүн тәркиб һиссәси олан сәдә чүмләләрнин трансформасијасы (вэ јахуд деформасијасы) нә-зәријәсинин күчү ондадыр ки, бу нәзәријә ејни шәкилдә бү-түн дилләр үчүн, мүхтәлиф синтактик гурулуша малик дилләр үчүн ујғундыр²⁵.

Бизә белә кәлир ки, Н. З. Һачыјеванын интерпретасијада трансформлар нәзәријәси илэ танышлыг бизә дә тәркиб про-блемини дәриндән вэ кениш аиламаг үчүн оһәмәјјәтли оларды.

Өнчәдән ону гејд едәк ки, тәркибләр мүхтәлиф мүәллифләр тәрәфиндән бәзән мүхтәлиф терминләрлә адландырылыр. Н. З. Һачыјеванын өзү гејд едир ки, трансформлар (тәркиб-

²² Језо орада. Сәһ. 99 — 100.

²³ Језо орада. Сәһ. 106.

²⁴ Бах: Гаджиева Н. З. Основные пути развития синтаксиса тюркских языков. М., 1973.

²⁵ Иванов С. Н. К проблеме прадаточных предложений в тюркских языках — Тюркологическая сборник, 1977» китабында. М., 1981, с. 116.

лар — К. А.) будаг чүмлө дејилдир²⁴. Оңлар маъна трансформ-лардыр. Вә бу аңлајышмы маъијјәти ондан ибарәтдир ки, ики фе'ли чүмләни бирләндирәркен табә олан чүмләни фе'ли грамматик чәһәтдән трансформасијага уграјыр. Фе'лини итермаја чәһәд кәстәрир вә адлыг (исми) форма кәсб едир. Бу мурәккәб процес түрк чүмләсини гурулушунун башга бир ганунаујгуулугу нәтижәсиндә бәш вәрир. Бу да ондан ибарәтдир ки, түрк чүмләсиндә ики мүстәғил verbum finitum (битмиш хәбәрлик) формасындан гачылыр. Белә һәл, ја'ни бир ичә verbum finitum-лу чүмлә артыг сәдә чүмлә сәрһәд-ләриндән хәнәра чылыр, ја мурәккәб синтактик бүтөв јарадыр, ја да хүсуси нөв, гурулуш кими ајыра биләчәјимиз һәмчик хәбәрли чүмлә јарадыр.

Дедик ки, ајры-ајры түркологлар тәркибләри мүхталиф чүр дә аңладыра билирләр. Бу биринчи нөвбәдә һәмчи тәркибләрни мүхталиф дилләрдә тәзаһүр едән спецификасы илә дә бағлы ола биләр. Мәсәлә: Н. К. Дмитријев башгырд дилини тәдгиг едәркен онлары кечид типли будаг чүмләләр аңладырмышдыр²⁵.

Татар дилини керкәмли тәдгигатчысы М. З. Закијев онлары семантик будаг чүмләләр дејә ајырыр²⁶.

Гагауз дили илә бағлы тәдгигат апарав Л. А. Покровскаја тәркибләрдән абсолют (мүтләг) конструксиялар кими бәһс едир²⁷.

Бүтүн бунлар кәстәрир ки, һаггында дәнншылән мәсәлә, ја'ни тәркибләр бүтүн түрк дилләри үчүн ејни шәкилдә өзүнү кәстәрмир, онларын һәр бирикни илкишаф јолу вә иккишаф дәрәжәси илә алағәдәр олараг ја там мүстәғил синтактик вәһид кими чүмләјә бәрабәр олур, ја да кәтаман синтактик вәһид кими сөз бирләшмәси сәвијјәсиндән јухары галға билмир. Елә буна көрә дә Н. З. һачыјеванын ирәли сүрәлүјү ики мүстәғил хәбәри олан чүмлә гурулушунун түрк чүмләсинә ујғун кәлмәдијни гануну бизә там әсәслә көрүнүр. Белә ки, бу ганун нәтижәсиндә сәдә чүмлә, мурәккәб чүмлә, мурәккәб синтактик

²⁴ Серебренников В. А., Гаджиева Н. З. Көстәрәлән әсәр, с. 289.

²⁵ Дмитриев Н. К. Грамматика башкирского языка. М. — Л., 1949, с. 245.

²⁶ М. З. Закиев. Синтаксической строй татарского языка. Казан, 1963, сәһ. 287.

²⁷ Покровская Л. А. К вопросу о личных и неличных формах глагола в тюркских языках. — «К семидесятилетию академика А. Н. Кононова» кәтәбида. Л., 1976, с. 131.

бүтөн кими синтактик категоријалары бир-бириндән кәскин шәкилдә фәргләндирмәк мүмкүн олур. Бу гәлуунун тәтбиғи бир гәдәр сонра кәстәрәчәјимиз кими мүрәккәб синтактик бүтөвләрни өјрәнилмәсини вә синтаксисин сәрһәдләринә даһил едилмәсини әсәсләндирәп гәлуундур. Чүнки мүрәккәб синтактик бүтөн мәһз мүстәғил чүмләләрин бирләшмәсиндән әмәлә кәлир вә бир гәдәр дә ирәли кәтсәк, тәбиғи оларағ бу гәлуунун тәтбиғи бизә имкән вәрәр ки, синтактик тәдғигат объект кими тәбәсиз чүмлә аҙландырылан сүн'х бирләшмә термининдә интиһа едәк. Она кәрә интиһа едәк ки, онун мәһијәти түрк дилләринин тәбиғитинә ујғун дәјил. Бу бирләшмәләрдә бир нәчә хәбәрли чүмләләр әслиндә бир чүмлә шәкилдә тәғдим едилир. Бүтүн булардан олава Н. З. һачыјеванын ирәли сүрәјү гәлуун, бизә белә кәлир ки, бизим әсәс вә пачиб нәтичәмиз олан Азәрбајҗан түрк дили чүмләсинин синтактик констрүксиянын тәркибиндә өзүнү кәстәрәп предикативлијин дәрәчә вә кәмијјәтинин аҙалмасы тәнденсијасына ујғундур. Бу тәнденсијаны нәзәр чәһәтдән әсәсләндирәп.

Н. З. һачыјевә тәдғигатларында ејин заманда ону да кәстәрәп ки, «трансформа» термини мүәјјән мә'на бәхиминдән чохмә'налы, «гејри-әлвәришли» терминдир вә бу термин бә'зән «будағ чүмләләрин фе'ли сифәт вә фе'ли бағлама әвәзләјичиләри» кими аҙландырмағы тәклиф едир. Бу тәклифләрин өзүндә мүәллифин нәзәрдән кәчирилән констрүксиянын проблематиклијинә әдл мүнәсәбәти кизләниб. Н. З. һачыјевә шәхсиз тәркибләрдә әдлығ функцијаны өшә сүрмәјә чалышыр. Вә онун тәғдим етдијә терминләрдәки «әвәзләјичлик» сөзүнүн өзүндә тәркибләрин һинд — Авропа тилли будағ чүмләләрдә ејниләшдирилмәси мүмкүнәүјү идәјасы кизләниб. Бу гыса екскурсадан сонра бу фәсли башлығында ирәли сүрүлмүш проблемин өзүнә гәјидағ. Гејд етмәк ләзимдир ки, бу проблема бир гәдәр конкретләшдирмәк ләзимдир, тәдғигаттын сәрһәдинин мәһз Азәрбајҗан түрк дилинин гурулушу чәрчивәсиндә апармағ индик шәраитдә даһа мәғсадәүјүндур. Беләликлә, әсәс суалымизә гәјидағ: Мүәсир Азәрбајҗан түрк дилиндә мүбтәдасы олан шәхсиз тәркибләр мүстәғил чүмлә јарадыр, ја јаратмыр, башга сөзлә, мүстәғил мүбтәдасы олан тәркибләри будағ чүмлә сәјмағ мүмкүндүр, ја мүмкүн дәјил?

Биз артығ ону дедик ки, бу мәсәләјә јанашманын нисбиллик әсәсиндә гурулмасы бүтөвлүхдә һәр һансы конкрет һал (дил) үчүн даһа доғру һәлл едилмәсинә кәтириб чыхарыр.

Гејд етдик ки, Азәрбајҗан түрк дилинин тарихи материалы

бу истигамәтдә бирмә'налы чаваб вермир. Бир чох абидаларин дилинда, бир чох диалектләрдә фе'ли барлама таркибиндә ишләрик шахсә шәкилчиләринә (хәбәрлик) раст кәлмәк мүнкүндүр. Мүасир дилдә икә бу алағә вәситәсиндәкә азад олмуш конструксия өзүнү кәстәрир. Бир даһа бизим әслә вәтчимәни хәтәрләдәк. Ајрыча кәтүрүлмүш чүмләдә предикативлијия тарихи инкишаф боју әзалмәсини јада салаг. Нәттә белә бир һалда да, бизә белә кәлир ки, шахсәиз таркибләрини тәбәғәти илә барлы суалин доғру һалә едилмәсинин бирмә'налы вә бирхәтәли чавабы јохдур.

Биз белә һесаб едирик ки, бу мәсәләнин һәллине икә истигамәтдәкә јөнәшмәк ујеундур. Биринчи истигамәт тәмиз гурулушу нәзәрә алыр, икинчи истигамәт тәмиз семантиканы нәзәрә алыр.

Јалныз вә јалныз икә истигамәтјин гејд олунмасы вә нәзәрә алынмасы бу күнкү күн үчүн ән мәгсәдәујгун чаваба кәтириб чығара биләр. Белә јөнәшмәнин өзүнүн инсбилик маһијәти епкамчыллыгындан узағлашмаг, синтактик гурулушун тәбәғәтинә даһа дәрјядән нүфуз етмәк мөјлиндән доғур.

Шахсәиз таркибләрини структур истигамәтјини нәзәрә алынмасындан чыкын етсәк, демәлијик ки, онлар будаг чүмлә кәли формалашмырлар, башга сөзлә, тәбиц кә, мүстәғйял чүмлә әмәлә кәтирмирләр.

Мүасир Азәрбајҗан түрк дилиндә бүтүн шахсәиз формалар әсәс фе'лини тәрәнмәсиндир вә тәбиц ки, икинчидир. Белә бир һалы проф. Ә. Абдуллајев да тәсдиғләјир²⁰.

Түрк дили вряшдырчысы П. И. Кузнецов да гејд едир ки, түрк дилиндә фе'лини инкишафынын ади јолу онун битини формаларынын фе'ли сифәтә чеврилмәсиндир, әксинә дејил²¹.

Беләликлә, таркибләрини бүтөв фе'ллиликдән узағлашмасы тәбиц олараг онларын предикатив күчүнү дә инсбатән әзалдыр. Бунун нәтијәсиндә фе'лини шахсәиз формалары мүстәғйял чүмләнни пүвәсини, јә'ни чаныны, хәбәрини тәшкил етмәкдә ачыләшир. Вә нәтијәдә садә монопредикатив чүмләнни гурулушунда бизим квазипредикатив адландырдығымыз јарымчыг хәбәрлик тәбәғәтинә малик синтактик јохушлар јарадыр

²⁰ Бах.: Абдуллајев Ә. Мүасир Азәрбајҗан дилиндә тәбәкә мүрәккәб чүмләләр. Баку, 1974. сәһ. 374.

²¹ Бах.: Кузнецов П. И. Система функциональных форм глагола в современном турецком языке. Докторлуғ диссертасиясинин авторјфераты. М., 1983. сәһ. 17.

(Бунунла алагәдәр бу вәсантин чүмлә гурулушунун монопредикативлијине һәср олуи муш I фәслина бахтин).

Шәхәсиз конструксияларын семантик иштиғәмәтини һәзәрә аман јанашмада һәср гәбул етмәк ләзимдир ки, «шәхәсиз форма + мүбтәда» конструксиясы әсиндә потенциал мүбтәдалары олан потенциал будаг чүмләләр кимдирләр. Дия шуурунда олар һәһәк башта системли дилләрин классин будаг чүмләләринә, һәтта бир сәра түрк дилләриндәки ишләк будаг чүмлә гурулушларына ујғундурлар²⁸. Нәзәрдән кечирилән конструксияларын мәнә семантик хүсусијәтләринин әсәсиндә сон заманлар шәхәсиз тәркибләрлә оларға ујғун олан будаг чүмләләрин синонимия мәсәләләри интенсив шәкилдә тәдтиг едилир ки, бу да өз һәвбәсиндә бу вәһидләрни даһа дәриндәки гәһүмлулуғуна дәлаләт едир.

Һалә рус дилчилијиндә бу мәсәләләрин тәдтигәтчысы П. И. Поспелов гејд едир ки, мүәсир тәһли мүрәккәб чүмләләрдә мүрәккәб чүмлә инкишафынын ики мүхтәлиф јолувиуи кәлиб бирләшдијини гејд етмәк ләзимдир²⁹. Тәһли ки, о өз фикриндә А. Рифтинә вәхтләә мүзјәһләшдирәјин мүрәккәб чүмләнни инкишаф јоаларыны нәзәрлә тутурду. А. Рифтин бу фикирләри гәдин әлү әккәд дилә илә алагәдәр ирәли сүрүрду. Амма дилчәлих тарихиндә мүрәккәб чүмләнни әмәлә кәлмәси илә бағлы мүхтәлиф системли дилләр үчүн кәстәрдији ики јол принцип с'тибарилә һәр дәфә өзүнү доғруладурду. Н. С. Поспелов оғу рус дилина тәтбиғ едилди. Нәһигәтән дә, Рифтинин фикирләри чох јәһилмишди. Тәкчә һинд — Аврона дилләриндә дејил, һәтта түрколожияда да кәһиш шәкилдә нәзәрдән кечирилир.

А. Рифтинә кәрә мүрәккәб чүмләнни јаранмасынын биринчи јолу табәсизлих әсәсиндә ики сәдә чүмләнни бирләшмәси јолудур. Бу јол өз-өзлүјүндә ән кәһиш универсал тенденсияны әкс едирир вә ејни заманда түрк дилләринә, о чүмләдән Азәрбәјҗан түрк дилинә әнд едилә бияр.

²⁸ Гејд едәк ки, Азәрбәјҗан түрк дилинин материаллары әсәсиндә шәрһүм тәдтигәтчы З. Тағизада әһәрдәһи експериментлар нәтиҗәсиндә кәстәрмишдир ки, мүстәһил мүбтәдасы олан фә'ли-вәһи конструксиялар мүстәһил чүмләләрин аналогу кимә чыкып едир. Бах.: Тағизаде З. Х. Словоное предложение в современном азербайджанском языке. Докторлуг дисертациясы. Т. II, Баку, 1965, сһ. 315.

²⁹ Поспелов Н. С. О грамматической природе сложного предложения. — «Вопросы синтаксиса современного русского языка» китабында. М., 1950, с. 329.

Мүрәккәб чүмләнини јаранмасынын икинчи јолу исе сәдә-чүмләнини ичиндән мүхтәлиф нөв тәркибләр наситәсәлә илкишаф едән мүрәккәб чүмлә гурулушуна кәтирән јолдур²⁴.

А. Рифтинни гејд етдији чүмләнини илкишафындаки бу икинчи јол, бизә белә калыр ки, түрк дилләри нә хүсусилә дә Азәрбајчан түрк дили үчүн характерик јол дејил, јә'ни бу јола өз-өзлүјүндә мүәјјән структура јарана биләрди нә јаранымшды, амма онун түрк дилләри материаллары әсасында дәјәрләндирилмәси бир гәдәр фәргли олмалыдыр.

Азәрбајчан түрк дилинин тарихида, әлчә дә онун бир сыра диалектләриндә, мәсәлән, кәркүк диалектиндә фә'ли бағламада өзүнү кәстәрән шәхс сонлуғларынын мөвчудлуғу фактынын өзү ону дејир ки, артыг Азәрбајчанд түрк дилинин мүрәккәб чүмләсини илкишафында, мүрәккәб чүмләнини формалашмасында, мүрәккәблик аилајышлыны јаранмасында А. Рифтинни кәстәрдији икинчи јолун өнәми јохдур.

Гејд едилән тәркибләр тарихән илкин оларағ хәбәрлик формасы кими өзүнү кәстәрир, бу хәбәрлик формасы сонралар јаваш-јаваш трансформәјә уграјыр. Демәли, бу һалда әкс процес өзүнү кәстәрир. Әввалчә, там мүстәгил чүмлә шәхс сонлуғларыны итирәрәк шәхсәсә конструкцијәјә чевриләр. Бизим дилимизин табиятиндәки мүрәккәб чүмлә гурулушунун илкишафы будур: там предикативликдән квазипредикативлијә дорру. Беләликлә дә, сәдә чүмләләрин ичәриндәки тәркибләрне илкишафы илә табели мүрәккәб чүмләнини јаранмасы принципи Азәрбајчан түрк дилиндә өзүнү доғрулдур.

Илк бахышда чүмләнини там предикативликдән квазипредикативлијәне кәдән јол Азәрбајчан түрк дилинин табиятинин зәифләмәси кими гәјмәтләндирилә биләр. Амма белә дејилдир. Предикативлијени бир синтактик ваһиддә зәифләмәси (бизим һалда чүмлә гурулушунда зәифләмәси) онун башга даһа бөјүк ваһидин әмәлә кәтирилмәсиндә күчләймәсини кәстәрир. Чүмләдә зәифләјән предикативлик мүрәккәб синтактик бүтөндә күчләнир, онун јаранмасына нә формалашмасына хидмәт едир.

Мүрәккәб чүмләнини илкишафынын иклинчи јолу илә бағлы проблемләрнин көклү нә һәһигәтән јаралдычы шәкилдә өјрәнилмәси нә тәтбиғинә көркәмли Азәрбајчан дилчиси Ә. Абдул-

²⁴ Бәх. Рифтин А. О двух путях развития сложного предложения в восточном языке. — «Советское языковедение» мәчмуиси. Том 3. Л., 1937, с. 66.

лајевян асарларинда раст калырик. Оуну тәклиф етдији мүрәккәб чүмләнни инкишаф јолу нәзәријјәси А. Рифтинин ирәли сүрлүју нәзәријјәдән тамамла фәргләнир вә әслиндә там орижинал бир консепсија кими өзүнү кәстәрир. Ә. Абдуллајевә кәрә, бир нивәли табели мүрәккәб чүмлөләр һәмчинин садә чүмләнни кеняпланмәси нәтичәсиндә әмәлә кәлир. Бу процеслә јашашы, садә чүмләнни мүәјјән һиссәси структур сәрһәдләринидән кәнарә чыхарылыр вә бу структур сәрһәдләрдән кәнарда будаг чүмлә кими формалашыр²⁴. А. Рифтинин мөвгәјиндән кәскин шәкилдә фәргләнән белә бир јанашманн мийијјәти ондадыр ки, А. Рифтиндә будаг чүмләнни формалашмәси биләвәситә садә чүмләнни сәрһәдләриндә баш верир ки, принцип етибарла бу өз-өлмүјүндә аз еһтинал олуан һалдыр. Ә. Абдуллајевә кәрә икә будаг чүмлә кими формалашан һиссә садә чүмләнни структур сәрһәдләриндән кәнарә чыхарылыр.

Беләликлә, Ә. Абдуллајев чох инандырчы шәкилдә әсас чүмлөдән кәнар мөвгәдә шәхсисә конструксијаларын әсасында формалашан будаг чүмлә гурулушуну инкишаф мәрһәләләринин кәстәрә билир.

Бир мәсәләни үзәриндә хүсуси дајанмаг истәрдик. Нәзәрдән кечирилән тәркибләрин мүстәгил чүмлә шәртләринә чапаб вермәдијини вә буна кәрә дә мүрәккәб чүмлә дахилиндә будаг чүмлә кими ишләм мәгамына малик олмадығыны гејд едән дилчиләр тәсдиг едирләр ки, өләркинин истифадә етдикләри чүмлә гурулушунда өзүнү кәстәрән, мөвчуд олан биткилик Сарадә мәлумат верән шәхс сонлуғу илии чох ва-чиб мөјары синтактик тәсвирий практикасында өзүнү кәстәрән бүтүн табели мүрәккәб чүмлә типләринә аид етирләр. Белә ки, мәсәлән, шәрт будаг чүмләси кими ајрылан вә адландырылан чүмлә типни үчүн белә һал истисна едилир. Бу будаг чүмлә тиинин мүәјјәнләшмәсинин гејри-дагиллијинә вә дикәр будаг чүмлә типләриндән принципал фәргләринә һалә Алма-Ата конфрансында мүхтәлиф дилчиләр диггәт јетирмишдиләр. Бахмајараг ки, шәрт шәкһилчили конструксијалар мүстәгил шәкилдә ишләм мәгамына малик дејилдиләр, јени мүстәгил чүмлә ола билмирләр, М. Ш. Широлијев вә онун арды-чиллары будаг чүмлә тиини өләркинин будаг чүмлә сәјды-лары дикәр чүмлә типләри илә бир сырада гејурлар²⁵.

²⁴ Бакмы: Абдуллајев Ә. Кәстәрәлән асары. сәһ. 385.

²⁵ Амонжолов С. А. Чыгышлары — «Вопросы грамматичеи тюркских языков» китабында. Алма-Ата, 1958, с. 218.

Белаликлә, гејд етмөк лазымдыр ки, шәрт будаг чүмләси кими онун дахили табиятиле ујғун адекват дәрк едилмәси вә тәсвири индијадәк бир көв һал едилмәсини мәсәлә кими гәлир. Әлиһидә бүтүн дијар будаг чүмлә типлариядан фәргләймәсинә баямјарияг, мәсәлән, Азәрбајҗан синтаксисинә анд тәдгигләрдә бу будаг чүмлә типн бүтүн тәсвифат схемләринә дахил едилер. Белә бир һал исә, табии ки, синтактик тәсвири тәмлий вә бүтөвлүк системинә хәләл кәтирмәсини дејил²⁷.

Шәрт будаг чүмлә конструксияларыни будаг чүмлә кими гәбул едән консепсиянын нәзәри ардычылыгдан кәнарда олмәси көз гәбагындадыр. Нәм функционал бахымдан, нәм предикативлик бахымдан шәрт конструксиялары шәхссиз тәркибләре ујғун кәлир, башга сөзлә десәк, јә'ни олар нәзәри дә шәхссиз конструксиялардыр. Јә'ни бу фикри давам едирсәк, табии ки, фе'ли баглама вә фе'ли сифот, мәсдәр тәркиби кими шәхссиз конструксиялары әкәр будаг чүмлә кими гәбул етмириксә, о заман шәрт кими шәхссиз конструксияны да будаг чүмлә кими сәјмәмәлијыг.

Чүмлә дахилиндә шәхссиз тәркибләрдән вә оларын графимда гәлән проблемләрдән данышаркән бир мәсәләни дә гејд етмөк лазымдыр ки, бу да ишләм сферасындан асылы оларәк шәхссиз тәркибләри вә будаг чүмләләрин сәһәдләрини дәгиг чымаг мәсәләсидир. Белә јапашым заманы тәдгигатын объектн кими бу категоријалар үчүн үмуми мүштәрәк һал кими чыхыш едән синонимја һадисәси өн планә чылыр. Мүхтәлиф түрк диаләриндә бу мәсәлә илә бағлы сөн илләр бир сыра тәдгигат ишләри мејдаха чыхмышдыр²⁸.

Јери кәлипшкән ову да хатырлалаг ки, синтактик категоријаларын бу хүсусијәтләри һаггында һәлә 1958-чи илдәк

²⁷ Мүг. едик: Абдуллајев Ә. Мүәсир Азәрбајҗан дилиндә табели мүрәккәб чүмләләр. Баки, 1974, сәһ. 320; Азәрбајҗан дилинә грамматикасы. II һиссә. Баки, 1959, сәһ. 380; Мүәсир Азәрбајҗан дили. Баки, 1981, сәһ. 419 вә башга әсәрләр.

²⁸ Мүг. едик: Мусаев М. Н. Придаточные предложения времени и причастные деепричастные обороты с временным значением в тюркских языках юго — западной группы. Намизадлик дисс. авторефераты. Баки, 1980; Рахмәтуллина Л. Л. Словоупотребительные предложения с придаточным временем в башкарском языке в сопоставлении с русским языком. Намизадлик дисс. авторефераты. Уфа, 1981; Абдуллајева Н. Мүәсир Азәрбајҗан дилиндә синтактик синонимлик. Баки, 1978 вә башгалары.

Алма-Ата конференциясында рус тюркологу Н. А. Баскаков өз чыгышында данышмалыдыр³⁸.

Теңа едилең тедигатларын мәгсәднин ашагыдакы кими үмүмиләшдирмәк олар: I. һәр бир конструкциянын мүасир адаби дия сферасында конкрет ишләнемә јерини мүәјјәнләшдирмәк гаршыја мәгсәд гојулмушду; II. һәр бир конструкция үчүн окун ишләнемә мағамы илә баялы јаранма сферасынн мүәјјәнләшдирмәк гаршыја мәгсәд гојулмушду. Масалән, мясал оларат көстәрмәк олар ки, адаби дия сферасы үчүн будаг чүмләләрдән, данышым итги үчүн таркибләрдән истифадә етмәк начибдир; III. Шахсияз таркибләри будаг чүмлә аилајышынын спесифик түрү тип кими, онарла паралел ишләнән классик будаг чүмләләри исе гоншу Гинд — Акропа дилләринин тәсир кими гијмәтләндирмәк вә мүәјјәнләшдирмәк гаршыја мәгсәд гојулмушду³⁹.

Бу проблема һәср едилән әсәрларда нәзәрдән кечирилән конструкцияларын синонимия мәсаләләри, тәәсүф ки, проблемн бүтөвлүкдә көтүрмүр, онун бүтүн аспектләрини там шәкилдә әһатә етмәр, проблемни һәлли үчүн бәзән ајры-ајры фрагментләри тәғдим едир⁴⁰. Орасы да вар ки, бизни тәсәввүрүмүзә көрә, будаг чүмләләрлә шахсияз таркибләрин синонимия үзәриндә хүсуси дајанмаг вә хүсуси акцент турмаг һансы дәрәҗадә исе таркибләрин мүстағял чүмләләрлә ујғунлугу мәжаләсини арха плана атыр вә һарадәсә арашдырылан проблемни бүтөвлүкдә үзәринә көлҗә салыр. Бунунла олагәдәр бизә белә кәлир ки, даһа мәгсадәујғун оларды ки, бу мәсәлә даһа бөјүк тамын ичиндә өзүнү көстәрән хүсуси, айма разиыг ки, мүтләг бир мәсәлә кими ортаја гојулсун. Тәбни ки, шахсияз таркибләр вә будаг чүмләләр мүнәслибәтинин бир глобал проблем кими мөвчудлуғуну истисия етмөдән онун контекстиндә. Јалныз белә оларкан бу синтактик категорияларын ејрәнилмәси синтаксисин үмуми сәһијјәли бир сыра үму-

³⁸ Баскаков Н. А. Чыгышларым. — «Вопросы грамматики тюркских языков» китабында. Алма-Ата, 1968, сәһ. 233.

³⁹ Мүг едик: Кулишев П. И. Происхождение прошедшего времени в-ды и имен действия в тюркских языках. — «Тюркско-монгольское языкознание и фольклористика» китабында. М., 1960, сәһ. 71.; Ахундов А. А. Системная вариантность как типологический признак языков. — «Вариантность как свойство языковой системы» китабында I. М., 1982, сәһ. 15 — 16.

⁴⁰ Мәс.: мүг. едик: Абдуллајева Н. Ч. Мүасир Азербайҗан дилатин синтаксисе үзә хүсуси сөзһәр материалларым: таркибләр вә будаг чүмләләрин синонимия. Бақы, «Мәариф», 1975.

ми мубаһисали масалалариниң һаллинда өз нәтижесиниң вәра бъләр.

Түрк дилиндеки шәхсиз тәркибләриниң вә будағ чүмләриниң гаршылығлы мүнәсибәтиндәни доған проблеминиң актуаллығы шүбһәсиладир. Табиң ки, бу проблема сонәдәк һал етмәк мүмкүн дејял. Проблем мәһә она көрә проблемдир ки, ону әрәнмәјә, ону гаршыја чыхаран масәләләри әрәнмәјә, тәдгиг үфүғләриниң ортаја чыхармаға көмәк етски. Проблем она көрә проблемдир ки, ону еһкам нәтижесиндә бирмә'налы проблем кими һал едәсәл. Табиң ки, мүхталиф јанашымларын һәр һансы бир проблемниң тәбикәтинә даһа дәриндән нүғуз етмәјә јалныз көмәји она биләр. Табиң ки, проблеминиң бир һиссәсини «суја ки, һал етдикдә» онун јени тәроғлари, һал едләмиши үфүғләри ортаја чыхыр вә нәһәјәт, ағыллы адамларын дејјә кими, проблема принцип е'тибарилә һал етмәк елә принцип е'тибарилә дә әбәсдир. Проблемлә үғушлашмағы ба-чармағ лазымдыр.

Бизиниң һаггында даһышдығымыз бу проблеминиң актуаллығыны сүбүт едән бир масәлә дә одур ки, онулла тәкчә түркологлар дејил, масәлән, керманистләр дә мошғул олмаға чалышмышлар. Белә көркәмли керманистләрден бириниң — рус дилчиси В. Г. Адмонииниң бу мүнәсибәтлә јаздығы чоқ марағлы моголә буна сүбүтдур⁴².

Мүәллиф нәзәри планда шәхсиз тәркибләри һинд — Европа вә хусусилә дә керман дилләриндәки гаршылығлары влә мүғажисә едир вә бу да ону марағлы нәтижәләрә кәтирмәјә имкан верир. Белә ки, В. Г. Адмони принцип е'тибарилә мүрәккәб чүмләрини јени үч үзвү парадигмасыны тәклиф едир, онун фикринчә, бу парадигма табесиз мүрәккәб чүмләдән, табели мүрәккәб чүмләдән, бирикмиш чүмлә типидән ибарәтдир⁴³. Солунчу тип мәһә шәхсиз конструксиялары әһәтә едир вә марағлыдыр ки, шәхсиз конструксияларын мәһијәти мәһә бу әддә — терминдә дә өз өксини тапыр — бирикмә бу конструксияја даһил олан комплексләриң санки, фәвқәл'адә бирләшмә вәзијәтинә әјдән шәкилдә ишарә едир.

Бизә белә кәлир ки, бир дилиң синтактик системиндә вә јахуд гоһум дилләрин синтактик системиндә вә јахуд даһа кеңиш перспективә чыксағ, гоһум олмајән дилләрин нәзәрден

⁴² Адмони В. Г. Сложносоставное предложение в тюркских языках (түрколог олмајәнниң гејдләри). — Советская тюркология, 1982, № 3, сәһ. 10.

⁴³ Елә орада, сәһ. 35.

кечирилән конструксияларының Јериниң мүәјјәләшдирялмәси чәһдләрини, үмумијјәтлә, бу конструксияларып тәдгигат истигамәтини перспектив чәһәтдән ефектли олмасыны көстөрир. Бу проблемни арашдырылмасында, бизим фикриямизчә, бир тәрәфдән чох дөнг шәкилдә гејд едилән конструксияларының һәм структур, һәм дә семантик хүсусијјәтларини һәзәрә алмагга јанашы, диһәр тәрәфдән дә бу конструксияларып мүхтәлиф түрк дилләриндә өзләриниң мүхтәлиф функсионал ишләм мәгамларыны һәзәрә алмаг ләзимдир. Јалныз вә јалныз иһсби јанашма нәтиҗәсиндә һәр һансы эффектив нәтиҗәјә кәлмәк мүмкүндүр.

Азәрбајҗан түрк дил материалларына әсәсән, оһу демәк олар ки, бу конструксиялар бәзән тарихи планда табели мүрәккәб чүмләләрини конструксиялары кими өзләрини көстәрә билсәләр дә, мүәсир вәзијјәтдә сәрф формал планда ејни һалың көстәрәчиси ола билмирләр. Семантик планда иһә әјдән мәсәләдир ки вә буһуилә дә разылашмаг ләзимдир ки, мүәсир дөврдә ишләнән иһсәсик чүмлә типләриниң парадигматик гаршылыгылардыр.

Грамматик вәсәнт вә дәрсликләрдә, тәбиң ки, бу ролда тохунулан проблем бүтүн боју вә дәррипәлији, бүтүн масштабы илә гојула билмаз вә тәбиң ки, оһуң һәлл едилмәсиндән сәһ-бәт кәдә билмәз.

Биз бу мәсәләјә тохунмагга оһун дилҗилиң үчүн аһамијјәтини гејд етмәк истәдик. Дәрслик вә вәсәнтләрдә әслиндә тәдгигатчылар тәрәфиндән гебул едилмиш сөн нәтиҗәләр өз әксини тапмамышдыр. Конкрет десәк, һансы конструксияларын синтаксисли һансы бөлмәсинә даһил едилмәси артыг мүәјјәләшмиш һәл кими гејд олунмушдур вә бурадан чыхыш едәрәк шәхсиз тәркибләр һаггында дәнйшәркән, көрүнүр, тәдгигатын һансы әспектлән чыхыш етмәси мәгсәдәүјҗуялуғ кәсб едир. Синтактик анализин формал әспекти бизә белә һмкән верир ки, тәркибиндә шәхсиз тәркиб олан чүмләләриң сәдә чүмлә кими гебул едәк. Амма синтактик анализин семантик әспекти бу конструксиялары будаг чүмләләрини аналоглары, гаршылыгылары вә јахуд парадигматик вариантлары кими ге-етмәјә кәтириб чыхарыр.

Көрүндүјү кими, бурада бирмә'налы шәрһ вермәк мүмкүн дејил. Түрк дилләриниң синтаксисиндәки бу чох мүрәккәб вә чох мәрағлы проблемә бир даһа тәкрар едәк ки, јалныз иһсби јанашмаг мүмкүндүр вә артыг дејилдији кими, мәһә белә иһсби јанашма даһа перспективли, даһа эффективдир вә синтак-

тик тәсвирдә өзүнү бируза берэн бир чох натамамлыглары
вә аңлашылмазлыглары маһа белә жанашма дәф етмаја имкан
верир.

§ 2. МҮРӘККӘБ ЧҮМЛӘ ТӘРКИБИИДӘКИ БАШ ВӘ БУДАГ ЧҮМЛӘЛӘРИИ ГАРШЫЛЫГЛЫ ӘЛАГӘСИ

Түрколожии әдәбијјатда мүрәккәб чүмләнни һиссаләринни
(баш вә будаг чүмләләрни) гаршылашдырылмасы вә гаршы-
лыглы алагәси онларки информатив тамлыгы нәтгәји-нәзәри-
индән хусуси тәдгиг предметинә чеврилмәмишдир. Бунула
жанашы, ону гејд етмәк ләзимдыр ки, һәм баш чүмләнни, һәм
дә будаг чүмләнни информатив мазмун гурулушунун мүәјјән-
ләшмәси, бу гурулушларни гаршылашдырылмасы илә бағлы
мәсәләләрни өјрәнилмәси мүрәккәб чүмлә гурулушунун бүтөв-
лүкдә бүтүн һиссаләринни бир-бири илә гаршылыглы алагәси
олан бир там систем кими өјрәнилмәсәинә имкан јарәдир. Бе-
лә бир јанашманын нәтгәсиндә мүрәккәб чүмлә һиссаләри
бир-бириндән ајры, изола олуиуш кими дејил, өз функционал
мәгсәдләринә үйгүн олан гаршылыглы шәкилдә бирикмиш
структуру кими ортаја чыхыр. Диалчилик нәзгәји-нәзәриндән,
беләнкәлә, баш вә будаг чүмләләрни гаршылыглы алагәси
тәдгигатын такчә структур, формал вә јахуд семантик аспект-
ләрни дејил, ејни заманда хусуси аспект кими ајыра билди-
јимиз мүрәккәб чүмлә һиссаләринни информатив долумунун
өјрәнилмәсини дә әһәтә едир.

Баш вә будаг чүмләләрни информатив гаршылыглы ала-
гәсинни, бу алагәсин сәрһәдләринни дәгиг мүәјјәнләшмәси
үчүн һәр шејдән ениә онларки арасындаки алагәнин формал
аспектинни сочпјјән әлвизгәләрни үзә чыхармаг ләзимдыр.
Демәли, бу гаршылыглы алагәләрни ијерархијасы ашагыдаки
кими тәдгиг едилә биләр: 1. мүрәккәб чүмлә һиссаләринни
формал пландакы гаршылыглы алагәси, 2. мүрәккәб чүмлә
һиссаләринни информатив пландакы алагәси.

Гејд: Ијерархија — бир-бири илә гаршылыглы алагәси вә
табелилији олан ваһидләр арасындаки мүнәсибәт.

Бу мәгамла алагәдәр вәчиб олан чәһәт одур ки, мүрәккәб
чүмлә һиссаләринни мәһз информатив пландакы гаршылыглы
алагәси мүрәккәб чүмләнни бүтөвлүкдә функционал мәгсәди-
ни әсәс параметрләрини мүәјјәнләшдирир, онун даһа јүксәк

шәкилдә тәшкил олуишуи алағали текст (мүрәккәб синтактик бүтөн) ичәрисинә дахил едилмәсини вә орадаки ишләм мәғамыны үзә чыхарыр. Баш вә будаг чүмлә кими ајрылан һиссәләрни садәчә адлары, бу терминләрни өвләри артыг мүәјјән дәрәҗәдә мүрәккәб чүмлә һиссәләрнини формал гаршылығлы алағәсини ишығландырылмасы нәтиҗәсиндә ортаја чыхыр.

Догрудур, ону гејд етмәк ләзимдир ки, бә’зән дилчиләр формал вә семантик аспектләр арасында мүәјјән фәрги гејд едилрләр. Мәселән, Ә. Абдуллајев гејд едир ки, адәтән, баш чүмлә өз грамматик вәзијјәтинә керә даһа сәрбәстдир вә будаг чүмләнә өзүнә табе едир. Әслиндә бу јанашма формал аспект истигамәтиндән олан јанашмадыр. Јенә дә Әләвсәт Абдуллајевә керә, будаг чүмлә грамматик чәһәтдән баш чүмләдән асылдыр, семантик чәһәтдән исе белә асылылығ олмәја дә биләр⁴⁴. Бурада исе һиссәләр арасындаки информатив гаршылығлы алағә аспектнини элементләрнини көрмәк мүмкүн дејил. Ајдын шәкилдә һиссә едилр ки, бу һалда мүрәккәб чүмлә һиссәләри арасында гаршылығлы алағәнин мәһз формал, информатив аспектләрнини мүнәсибәтинин мүәјјәнләшдирилмәси чәһди едилр.

Бир сыра башга мүәллифләр бүтүн буилардан алағә ејни заманда екстралингвистик факторларын ролуну гејд едилрләр. Фикир јүрүдүрләр ки, мүрәккәб чүмлә һиссәләри арасындаки алағә јалпы мә’на бахымындан дејил, ејни заманда структур-семантика, интонасија бахымындан да олур⁴⁵. Амма гејд етмәк ләзимдир ки, биринчи факторлардан интонасија бу һалда, јә’ни мүрәккәб чүмләнә һиссәләри арасында мүнәсибәтә өјрәндијимиз һалда һиссәләр арасында ашчаг алағә вәситәси кими чыхыш едир. Онларын структур-мәзмун аспектндәки мүнәсибәтинин мүәјјәнләшдирмир. Јә’ни интонасијанын о алағәнин типинә дахли јохдур, интонасијанын ипин јалпы бирләшдирмәкдән ибарәтдир.

Формал вә информатив аспектләрни гејд едилән истигамәтдә фәргләндирилмәси У. Б. Әлијевин Гараҗај-балкар дилинин синтаксисинә даяр апардығы тадҗигатда ајдын шәкилдә көрүнүр. О јазыр: «Белә бир фикир мөвчуддур ки, будаг чүмлә табе, баш чүмлә мүстәғилдир. Әкәр грамматик форма нәг-

⁴⁴ Абдуллајев Ә. Мүәсир Азербәјҗан дилиндә табели мүрәккәб чүмләләр. Баки, 1974, сәһ. 102 — 103.

⁴⁵ Бах: Абдуллаев А. В. Конструкция с чужой речью как самостоятельная проблема узбекского синтаксиса. Докторлут диссертасијасынын авторефераты. М., 1979, сәһ. 10.

теји-нәзәриндән јанашсаг, бу беләдир, амма әкәр мәзмундан чыхыш етсәк, даһа чох әкс һалла гаршылашырыг: беләдә будаг чүмлә мүстәгил, баш чүмлә асылы олур, чүнки будаг чүмлә олмадан о өз мә'насыны там шәкилдә ифада едә билмир»⁶⁶.

Бизә белә кәлир ки, мұәллифләрин кәһ «семантика», кәһ «мәзмун» кими адландырыллары һиссәләр арасындакы гаршылыгы алағә аспектини ады даһа дәгиг десәк, мәһз «информатив аспект» кими адландырыла биләр. Тәбиғ ки, -бу һалда информативлик терминидән биз, үмүмијјәтлә, һәр һансы мә'луматын өтүрүлмәси аңламында истифалә едирик, онуи чидди хүсуси мә'насына бурада тохунмуруг.

Гејд: Информасија — һәр һансы мә'лумат дејия, аңчаг вә аңчаг һәр һансы бир мә'луматын јени олан һиссәсидир. Бу онуи чидди, хүсуси терминологии мә'насыдыр⁶⁷.

Бизим истифада етдијимиз аңламда информативлик аңлајышы һәм семантик, һәм мәзиун аспектләрини өзүндә ейтивә едир. Мәһз һиссәләрин гаршылыгы алағәсини информатив аспектиндән чыхыш едәрәк будаг вә баш чүмләнни мүстәгиллик вә гејри-мүстәгиллик дәрәчәләри мұәјјәнләшдирилмәлидир.

Будаг чүмлә әкәр һалларда информатив планда даһа долғун мүстәгил вә бүтөв кими өзүнү кәстәрир. Буна әкс оларәк баш чүмләнни натамамлығы өзү дә принципал натамамлығы мұәллифләр тәрафиндән гејд едилир.

Доғрудан да, баш чүмлә мүрәккәб чүмлә дахилиндә будаг чүмләдән фәрqli оларәк гејри-мүстәгиллији вә гејри-натамамлығы илә сезилир. һиссәләрин гаршылыгы алағәсини формал аспектләринни там әксиә оларәк, бурада баш вә будаг чүмләнни мүстәгиллик вә гејри мүстәгиллик ме'јарлары дәјяшир. Информатив аспектидән јанашдыгда будаг чүмлә мүстәгиллик статусу кәсб едир. Белә бир нәтичә чыхармаг мүмкүндүр ки, мүрәккәб чүмлә һиссәләринни гаршылыгы алағәсини формал вә информатив аспектләри әслиндә бир-биринә гаршы, бир-биринә там әкс мөвге тутурлар.

Һәлә мәшһур иякилис алими О. Јесперсен гејд едирди ки, «Әсәс фикир һеч дә һәмишә баш чүмләдә ифада олунмуз»⁶⁸. Бу идејаны Азәрбајҗан түрк дили илә алағадар проф. Ә. Аб-

⁶⁶ Алиев У. В. Силтәксис карачаево-балкарского языка. М., 1972, сәһ. 296.

⁶⁷ Мисалән Баһми: Кәсевич В. В. Элементы общей лингвистики. М., 1977, сәһ. 100.

⁶⁸ Есперсен О. Философия грамматики. М., 1958, сәһ. 119.

дуллајев дэ һәјата кечирир. О да белә јазыр: «Амма ону да назәрә алмаг лазымдыр ки, әсас фикир баш чүмләдә дејил, будаг чүмләдә ифадә олунур»⁴⁹.

Бә'зи мүүәлифләр баш чүмләләри она көрә мүстәғил һесаб етмирләр ки, онларын мүүәјјән типләри әјрмәлгдә ишләнә билмир. Хүсусилә бу һал өзбәк дилиндә өзүнү көстәрир. Өзбәк дили материалларында бу һал синкретик конструксиялар јарадыр. Мәсәлән, баш чүмлә кими биләмиз ки, англадым ки формалары чыхыш едир⁵⁰.

Өзбәк дилиндә бу тәбия сајылса да, Азәрбајчан түрк дилиндә бу белә дејил. Азәрбајчан түрк дилиндә баш чүмләнни компонентләри интонасия бахымындан вә грамматик планда синкретик шәкилдә бирләшмәләр, әјрә-әјрә дил ваһидләри-дирләр вә бурада белә конструксияларын информатив нагислији көз габарындадыр. О типли мүрәккәб чүмләләрдәки будаг чүмлә олан һиссә баш чүмләдәки мүүәјјән үзвүн кенши-ләnmәсиндән ибарәтдир, белә чүмләләрдә баш чүмләнни информатив нагислији елә бил ки, будаг чүмләнни информатив тутуму һесабына јоха сидирилр. Белә һалы тамәмлыг, тә'јин, мүбтәдә, хәбәр, зәрфлик будаг чүмләләринин тиссалында мүшәһидә етмәк мүмкүндүр. Тамәмлыг будаг чүмләни мүрәккәб чүмләләрә дигтәт едәк. Бурада будаг чүмлә баш чүмләјә исеботән өзүнү информатив планда даһа мүстәғил апарыр.

- 1) Мәк билирәм ки, ачыг сөз ачы олар (Ҷ. Чаббарям);
- 2) Сон илләр Рүстәм киши өјрәнмишди ки, һамы она пејғәм-бәр кими бахыр (М. Ибраһимов).

Дәрин тәһлилә дә кечмәдән гејд етмәк олар ки, бу мисалларда чүмләнни үмуми информатив јүкү икинчи һиссәнин үзәринә дүшүр. Икинчи һиссә исе будаг чүмлә олан һиссәдир.

Бөјүк рус дилчиси И. Ф. Вардул баш чүмләнни мүстәғил-лијинни башга јолларыны гејд едир. Әвәлә, онун фикринчә, әкәр будаг чүмлә тамәм башга бир чүмләнни үзвү ола билирсә, о заман һәмән башга чүмлә баш чүмлә дејил, бүтөвлүкдә табели мүрәккәб чүмләдир. Бу һал рус дили материаллары әсасында өзүнү доғрулдур. Белә бир мисәлә дигтәт едәк:

⁴⁹ Абдуллајев Ә. Мүәсир Азәрбајчан дилиндә табели мүрәккәб чүмлә-ләр. Бақы, 1974, сәһ. 93. һәмчинки муг. едик: Мүәсир Азәрбајчан дили. Силтансис. Азәрбајжаншәһәр, Бақы, 1962, сәһ. 189 — 190.

⁵⁰ Муг. едик: Рүстамов Х. Сложноподчиненные предложения с придаточными дополнительными в современном узбекском языке. Намизодлик дис-сертациясынын авторефераты. Дашкәнд, 1960, сәһ. 7.

Из темного угла, где сидела Ольга Ивановна, послышался плач.

Бу чүмләдики будаг чүмлә (где сидела Ольга Ивановна) икинчи дәрәжәли үзү кими бүтүн чүмлә илә әләгәҗе кирир, садәчә баш чүмлә илә (Из темного угла ... послышался плач) әләгәҗе кирмир.

Икинчиси, мүрәккәб будаг чүмләни чыхандан сонра јердә галаң һиссә өз-өзлүјүндә һәр һаксы бир башга бүтөн чүмлә илә структур охшарлыг тәшкки етсә белә, һәр һалда јенә дә мүстәғил чүмлә дејил, анчаг ошун бир һиссәсидир. Бу аргу-ментләри ортаја гојан И. Ф. Вардул белә һесаб едир ки, (будаг чүмләләри вә ја ошлар бир һечәдирләрсә) будаг чүмләни чүм-ләдән чыхандан сонра јердә галаң һиссәни баш чүмлә адлан-дырсалар да, бу һиссә чүмлә дејил¹¹.

Өз-өзлүјүндә баш чүмләниң тәркиби информатив планда битмәмиш структур кими өзүнү көстәрир. Бизим мисалларда-кы — Мән билирәм ки; Сон илләр Рүстәм кими өјрәнишиди ки һиссәләри буна мисал ола биләр. Бу структурлар коммуни-катив планда мүтләг будаг чүмләләр шәклиндә отраја чыхан мүтләг кенишләндирмәләри мөһтачдырлар. Мәһијјәт етибарла-лә белә кенишләниә мәзmun планында мәһдудийјәт һиссә елә-мир. Амма орасы да вар, будаг чүмләләрин мәзmun планы контекст вә ситуасија тәрәфиндән тәңзимләнир. Контекст вә ситуасија будаг чүмләниң струитуруну мәчбур едир ки, бүтүн текстни (мүрәккәб синтактик бүтөвү) мәзmun структурунда тәбиә мәнтиги һиссә кими чыхыш етсия. Һәмән мисаллардакы будаг чүмлә һиссәләри (ачыг сөз ширип олар; һамы она пеј-гәмбәр кими бахыр), беләликлә, конситуатив бахымындан шәртләндирилмиш тәм семантик структур һиссәләр кими өзү-нү көстәрир. Елә буна көрәдир ки, будаг чүмләләрин информативлији тәбиә шәкилдә баш чүмләләрдәкиндән даһа күчлү, даһа зәңкиң ошур. Башга чүмлә нөвләрини өјрәнәркәң дә ејни нәтичәләрә кәлмәк мүмкүндүр. Будаг чүмлә һәмчинин баш чүм-ләниң хүсуси структур бахымындан хүсуси фәвгәл'адә дил һадисәси олмаһасы, јалиһыз функционал контекстлә шәртлән-мәси, мәнтиги-семантик һадисә олмасы онула да сүбүт олуна биләр ки, ејни синтактик комплекс һәм баш, һәм дә будаг чүмлә функцијаларында чыхыш едә билир. Мәсәләң:

- 1). Ким ахырда кәлди, о удузду; 2) һәсән көрдү, о удузу.

¹¹ Вах.: Вардул И. Ф. О разграничении предложения и периода. — «Универсалии и типологические исследования» китабында. М., 1974, с. 141.

Биринчи чүмлә мұбатада будаг чүмләли мүрәккәб чүмләдир. Формал планда әсәс һиссә ки ми «о удузду» синтактик һиссәсини ајрмаг олар. Икинчи чүмлә тамамлыг функциясында олан будаг чүмләли мүрәккәб чүмләдир. «О удузду» синтактик комплекси будаг чүмлә јериндәдир. Белә имкан дил ситуациясында контекстин хүсуси ролуну бир даһа үзә чыхарыр. Доғрудан да, мәһз контекстин тәсири алтында мүрәккәб чүмләнин формал структур, мәзмун вә ејин заманда информатив компонентләри формалашыр.

Бир мәғамы хүсуси олараг гејд етмәк истәрдик. Әкәр баш чүмләнни формал шәкилдә ифадә олунмуш ишарә әвәзлији варса, белә һалда баш чүмләнни гурулушу информатив планда даһа чох асмы вәзијәгә дүшүр. Формал ифадә олунмуш ишарә әвәзликли гурулушла ифадә олунмамыш гурулушу мүгајисә едәк.

- 1) Мән билирәм ки, сән ушагсан;
- 2) Мән ону билирәм ки, сән ушагсан.

Бу мисаллар јалымз баш чүмләләриндә ону ишарә әвәзликлини олуб-олмамасы илә фәргләнир. Ишарә әвәзлији мөвчуд олан икинчи вариантда әвәзлик даһил олдуғу бирләшмәлин кәпарындакы, харичиндәки структур бирлијә ишарә едир, ону кәстәрир вә беләликлә, баш чүмләни бир гәдәр дә зәифләдир, информатив планда онун тамам башга бир структур планда асмылығынн шәртләндирир.

Мән ону билирәм ки синтактик комплекси **мән билирәм ки** синтактик комплексицән даһа чох информатив кенешләнмәјә мөһтәчдыр. «Мән ону билирәм ки» структурунда бир чап-ланма, бир актуаллашма һисс еддир, конкретлик күчлүдүр вә беләликлә, ејин баш чүмлә типләригдә белә ишарә әвәзликләринни олуб-олмамасына кәрә дифференциасија апармаг мүмкүндүр.

Ону да гејд етмәк олмас ки, мүрәккәб чүмләләрдәки будаг чүмлә баш чүмлә тәркибләриндәки һәр һансы бир үзвүн ујғунлуғу вә ја кенешләндирилмәси олмурса, үмумијјәтлә, белә мүрәккәб чүмләләрдә һәр һансы бир һиссәнин информатив долғунлуғу барәдә фикир сөјләмәк мүәјјән әтипликләрлә үзләшир. Иш ондадыр ки, бу тип будаг чүмләләрдә мәсәлән, шәрт будаг чүмләсиндә, нәтичә будаг чүмләсиндә гаршылардырма будаг чүмләсиндә будаг чүмлә һиссәләри баш чүмләнин бүтүн мәзмун гурулушуна вид олур. Ва белә һалларда бизә белә кәлир ки, мүрәккәб чүмләнни һәр һансы бир чүмләсини информатив мүстәғналији вә гејри-мүст. гиллији барәдә

данышмаг дүжүн дејил. Гејд олунан информатив гаршылыглы мүнәсибәт бу һиссаләрни һәр бирини мүнәсибәт вә информатив планда бүтөв компонентләр кими нәзәрдән кечирмәјә имкан верир.

§ 3. МҮРӘККӘБ ЧҮМЛӘ ҺИССАЛӘРИНИН ӘЛАГӘ УСУЛЛАРЫ

Түрк дилчилијиндә мурәккәб чүмлә тәркибиндәки ајры-ајры һиссаләрин әләгә типләри һәм лингвистик, һәм дә экстралингвистик вәһидләрин, вәситәләрин көмәји илә ифадә олунур. Белә ки, әкәр биз, үмумијјәтлә, әләгә аңлајышынн реализә олунмуш вәлентлик кими көтүрсәк⁵², белә бир јанашма гејд етмәк ләзым кәлир ки, конкрет әләгә усулларынын интонасијанын, сөз сырасынын, тәкрарларын, бағлајычы сөзләрин әсасында өзүнү көстәрир.

Бунунла јанашы, ону дә гејд етмәк ләзымдир ки, мүнәсибәтләрн дә гејд етдији кими, Азәрбајҗан түрк дилиндә бағлајычы вә бағлајычы сөзләр баш вә будаг чүмләләрин әләгәләnmәсиндә әсас вәситәләрдир⁵³.

Бағлајычынын әсас функцијасы мурәккәб чүмлә һиссаләринин арасында бирмәналы јекәнә мүмкүн семантик гаршылыглы әләгәни јаратмагдыр. Бунунла јанашы, бу дедијимиз һеч дә о демәк дејил ки, мурәккәб чүмләнин һиссаләри арасындакы бу вә ја башга мүнәсибәти елә һәмән бағлајычыларын өзләри јарадырлар. Әслиндә белә мүнәсибәт (вә бу чох вәчиб мәғамдыр) мәзмуи вә грамматик факторларын комплекс шәклиндә гаршылашмаларынын дахили мәнтигиндән чыхыр. Бағлајычыларын ролу ондан ибарәт олур ки, онлар мурәккәб чүмлә һиссаләри арасындакы мүнәсибәтләрин дәрк едилmәсиндә чохјозумлулуга имкан вермир, бу һалын гаршысыны кәсир вә әслиндә һиссаләр арасында структур-грамматик мүнәсибәтләри конкретләшдирмәјә хидмәт көстәрирләр. Бунун әксинә, бағлајычысыз мурәккәб чүмлә типләриндә мурәккәб чүмлә һиссаләри арасында мүјјән чохмәналылыг факты өзүнү көстәрир.

⁵² Бах: Долинина И. Б. Системный анализ предложения. М., 1977, сәһ. 27.

⁵³ Шарлаева М. Ш. Проблема сложноподчиненного предложения в азербайджанском языке. — «Вопросы составления описательных грамматик» китабында. М., 1961, с. 158.

Һәр һансы баглајчынын илк, биринчи функцијасы, һеч шүбһәсиз ки, табелилик функцијасыдыр. Фәрги јохдур ки, баглајчы һансы семантик снпфа дахилдир, фәрги јохдур ки, мүһәсир дил ситуацијасында табели нә табәсиз кими шәрһ едилдир. Оунун мәнтиги маһијәти табелилик әһвасында турулур. Баглајчы һәм до илкин олараг синтагматик асылылығын ишарәси кими чыхыш едир. Бунун әһвасында белә фикрә кәлмәк олар ки, табәсизлик баглајчыларынын семантикасы принцип е'тибарилә даһа гәдим олан табелилик семантикасына апарыб чыхарыр. Амма биз бурада бу факты диггәтлә изләмәлијик, чүнки баглајчылы әлагәнин формалашмасы нә әмәлә кәлмә јоллары һәмчинин баглајчылы әлагәнин токамүлүндә бу вә дикәр баглајчынын ишләһмәсини өјрәһмәк гаршымызда мөгсәд дејил вә хүсуси олараг буна мүһәсирәт билдирмәк, кәпиш мүһәсирәт билдирмәк икяһи да јохдур. Бу бирадә Н. Э. һачыјева, Ә. Абдуллајев, Г. Әбдүррәһманов вә башга көркәмли түркологлар кифәјәт гәдәр јазмышлар. Биз бу һиссадә баглајчылы вә баглајчысыз әләгә типләринин гаршылашдырарак онларын һәр биринин ишләһ мәғамыны мүәјјәнләшдирмәк мөгсәдини күдүрүк. Бунула әләгәдәр ону да гејд етмәк лазымдыр ки, бу проблемла бағлы мәсәләләрин һәлли тәһий шәкилдә мүрәккәб чүмлә тәркибиндәки һиссәләрин структур-семантик гаршылығлы әләгәләринин өјрәһилмәси баһымындан актуалдыр.

Мүрәккәб чүмлә һиссәләри арасындаки баглајчылы әләгәнин фонунда мүрәккәб чүмлә һиссәләринин баглајчысыз әләгә типн өзүнү кәстәрир. Бунула әләгәдәр баглајчысыз әләгәни баглајчылы әләгәнин варианты кими ајыраг, икинчи тәрәфдән баглајчысыз әләгәни баглајчылы әләгәнин, үмумијәтлә хүсуси структур типн кими ајырмаг вәчибдәр. Тәһий ки, баглајчысыз вә баглајчылы әләгәләр бу һалда бир-биринин варианты кими ејни функционал синтагматик снпфа аид едилә билирләр.

Баглајчысыз әләгә хүсуси структур типн кими баглајчылы типлә аичаг парадигматик мүһәсирәтә кирир вә беләликлә, баглајчысыз әләгә, үмумијәтлә, баглајчысызлығын маһијәти надир, о өзүнү нә шәкилдә кәстәрир — бу бирадә әтрафлы данышаг.

Гејд: Синтагматик әләгә — һәр һансы бир вәһидни, вәситәнин бир-бирилә нитг процесиндәки әләгәси.

Парадигматик әләгә — һәр һансы вәһидни, вәситәнин бир-бирилә дил шүурундаки, нитг ахарындан кәнардаки әләгәси.

Баглајчысызлыгын өзү кениш ма'нада өз-өзлүгүндө баш ва будаг чүмлөлөр арасында алага үсулуна чевриле билер.

Бә'зи тәдгигатчыларын да гејд етдији кими, крым-татар дилинде асиндетик типли баглајчысыз мүрөккөб чүмлөлөрдө баглајчысызлыг мүрөккөб чүмлө һиссаларинини синтактик алага васитесине дөна билер⁵⁴. Белә фикир о заман һагигәтә дөна билер ки, баглајчынын олмасы өз-өзлүгүндө информативлик мәзмуну кәсб еласин, јә'ни онун олмасы долајмсы илә онун мејдана чыхмасыны инкар етмәсин.

Гејд етмөк ләзимдыр ки, түрколожијада мүрөккөб чүмлөләрин хусуси структур типни кими ажрылан баглајчысыз чүмлөлөр, үмумијјәтлә, табели мүрөккөб чүмлөлөр һә табесиз мүрөккөб чүмлөлөр типләриңә мүнәсибәттә бир тәдгигат объекти кими кәпч бир сәһәдр. Табни ки, мүрөккөб чүмлөләрини семантик типни кими баглајчысыз алага типинини ажрылмасы синтактик гурулушун чох өлчүлү сәчијјәләриндән хәбәр верир. Бунунла алағәдр проф. Н. З. һачијева јазыр: «Бизә белә кәлир ки, баглајчысыз мүрөккөб чүмлөләрини чүмлөнин мүсәтәгил структур типни кими ажрылмасы доғрудур, чүнки чох тез-тез баглајчысыз мүрөккөб чүмлөләрини елә вариантларына раст кәлмәк олур ки, онлары һә табесиз, һә дә табели кими сәчијјәләндрмәк мүмкүн олмур⁵⁵.

Ејни јанашманы өзбәк алимләри дә һәјәтә кечирирләр. Оилар баглајчысыз мүрөккөб чүмлөләри хусуси структур типни кими ажрырлар⁵⁶.

Баглајчысыз алага типинә белә јанашманын асасы, гејд етмөк ләзимдыр ки, рус дилчилијиндән кәлир. Рус дилчиләри дә синтактик тәдгигатларда белә алага типини ажрыча, хусуси грамматик типни кими көтүрүрләр⁵⁷.

Бунунла јанашы, түркологлар русистикада ишләниш асәс мүддәәләри инкишаф етдиришишләр вә өјрәнишә һәдсәни-

⁵⁴ Акмоллаев Э. С. Бессоюзные сложные предложения в современном литературном крымско-татарском языке. Намизадлик диссертацијасы. М., 1983, сәһ. 17.

⁵⁵ Гаджиова Н. З. Бессоюзные сложные предложения в современном азербайджанском языке. — «Исследования по синтаксису тюркских языков» китабында. М., 1962, сәһ. 4.

⁵⁶ Масанов, бахыш: Абдурахманов Г. А. Основы синтаксиса сложного предложения современного узбекского литературного языка. Ташкент, 1960.

⁵⁷ Пешковский А. М. Русский синтаксис в научном освещении. М., 1956, сәһ. 471; Поспелов Н. С. О грамматической иридекларациях классификации бессоюзных сложных предложений. «Вопросы синтаксиса современного русского языка» китабында. М., 1950, сәһ. 338.

бағлајычысызлығын структур гурулуш кими төкамүд тарихи-ни изләмишләр. Хүсусилә, назардан кечирилеп синтактик структурларын төкамүдү илә бағлы мариглы нәтичәләр бағлајычысыз типлә бағлајычылы типик гаршылашмасындан әлдә едләмишдир.

Рус түркологијасынын көркәмли нүмајәндәләриндән акад. А. Н. Кононов өзүниң «Мүасир түрк әдәби дилиниң грамматикасы» китабында гејд едирди ки, бағлајычысыз табелик бағлајычылы табеликдән әввәлдир⁵⁸.

Түрк дилиниң тарихи-мүгајисәли грамматикасына дәир тәдигатларын мүаллифләри дә бағлајычысыз әләгә типини бағлајычылы әләгә типинә нисбәтән даһа архаик һесаб едирләр вә бу һалы мүхтәлиф структурлу дилләрә хәс чаһәт кими гејд едирләр⁵⁹.

Даһа кәскин шәкилдә өзбәк дили илә әләгәдәр оларағ Г. Әбдүррәһманов фикир сөйләјир. О гејд едир ки, үмумијәтлә, мүрәккәб чүмләнниң ән гәдим нөвү бағлајычысыз мүрәккәб конструкциялардыр⁶⁰.

Бу мүддәкәки түрк дилләриниң материалларындахи доғрулуғуну тәсдиғ едән факторлар чоғдур. Буиларын ичәрисиндән ән марәғлы факт кими бәзи түрк дилләриндә бу күнкү күнә гәдәр мүрәккәб чүмләләрин компонентләри арасында бағлајычыларын ишләм мәғамына малик олмадығыны гејд етмәк олар. Бу дилләрдән олан салар дилиндә Е. Р. Тенишев гејд едән ким «Будағ чүмлә илә баш чүмләнниң бирләшмәси, әдәтән; бағлајычысыз јолаа баш верир вә өз-өзлүјүндә өз мәзмуну илә мүрәккәб олан һәр һансы фикир садә чүмләләрдән ибарәт ајры-ајры һиссәләрә парчаланыр»⁶¹.

«Салар дилиндә, үмумијәтлә, бәләјычылар јохдур⁶²».

Вә төбли ки, башдан-баша бағлајычысызлығын һөкмираи олдуғу бир синтактик шәрәйт өз-өзлүјүндә бу тилиң бағлајычылы әләгәјә нисбәтән, ејни заманда табескилик вә табелилијә нисбәтән даһа гәдимлијини нүмајиш етдирир.

⁵⁸ Бах: Кононов А. И. Грамматика современного турецкого литературного языка. М., — Л., сәһ. 514 — 515.

⁵⁹ Бах: Серебрянников В. А., Гаджиева И. З. Сравнительно-историческая грамматика тюркских языков. Баку, 1979, сәһ. 283.

⁶⁰ Бах: Абдуррахманов Г. А. Основы синтаксиса сложного предложения современного узбекского литературного языка. Дашкәнд, 1950, сәһ. 122.

⁶¹ Тенишев Э. Р. Саларский язык. М., 1960, сәһ. 43 — 44.

⁶² Еле орада, сәһ. 43.

Рус дилчилərindən А. Пешковскинин да фикринчə, үмуми-јəтлə, көтүрдүкдə бағлајычысызлығ һәм табесизликдән, һәм дə табелиликдән даһа гəдим нөвдүр, үсүлдүр⁶³.

Лухарыда гејд едилән кими, кеннш мә'нада бағлајычысызлығы өзүнəмəхсүс информатив бахымдан мүəјјән дəјəрə мəлик əлагə нөвү кими көтүрмəк олар.

Ону да дəјəк ки, бағлајычысыз мүрəккəб чүмлəлəрдə, адəтəн, хүсуси, лингвистик вə екстралингвистик əлагə вəситəлəрин мөвчудлуғу бу дедиклəримизи бир даһа тəсдиғ едир.

Азəрбајҗан түрк дилиндə мүрəккəб бағлајычысыз чүмлəлəрдə шһағыдакы əлагə вəситəлəринин группарыны мүəјјəн-лəшдирмəк олар:

1. Фонетик групп
2. Лексик-грамматик групп
3. Структур-семантик групп

Фонетик групп интонасия дахилдир. Лексик-грамматик групп модал сөзлəр, əдатлар, хитаблар, əвəзликлəр, əвəзлик-зəрфлик сəчијјəли сөзлəр, əсəс сөзүн лексик мə'насы, хəбəрин формалары дахилдир. Структур-семантик групп исə компонентлəрин сыраланмасы, синтактик-структур, информатив əлагə дахил едилир⁶⁴.

Мүрəккəб чүмлəниң бағлајычылы əлагə нөвүнүн арсеналына конкрет морфоложи элементлəр дахил едилир. Əлагəнин əсəс элементи кими «ки» бағлајычысы чыхыш едир. Азəрбајҗан түрк дилиндə бу бағлајычынын вəситəсидə бир чох будаг чүмлə нөвлəri формалаша билир. Марағлыдыр ки, «ки» бағлајычысы өзүнүн сэдə һалында əкəр табелилик əлагəсинин јаранмасына хидмəт едирсə, башға бағлајычыларла бирлəшиб мүрəккəб əлагə вəситəси кими өзүнү көстəрөн заман (чүнки, она кəрə ки) кəскин вə дəғиг шəкилдə табесизлик əлагəсинин үзə чыхмасына хидмəт едир. Бу мəсəлə илə əлагəдəр ону дəмəк олар ки, мүтəхəссислəрин фикрипчə, структур бахымдан бағлајычыларын һəчми (чохлуғу) онларын мə'на билдирмəлəri илə əкс мүтəнасибдир. Əн сэдə бағлајычылар чохмə'налылығлар јарадыр, һəчмчə даһа бəјүх оланлар бирмə'налылыға хидмəт едир⁶⁵.

⁶³ Пешковский А. М. Русский синтаксис в научном освещении. М., 1956, с. 473.

⁶⁴ Мүг. саны: Джалилов Ф. А. Бессоюзные сложные предложения в азербайджанском языке. Намызэдлик дис. авторефераты. Баку, 1979, с. 78.

⁶⁵ Бу бағлајычынын «ки» мəнтинги-синтактик мəлијјəти бардə бахыш: Абдуллајев Ə. Мүсəнр Азəрбајҗан дилиндə табели мүрəккəб чүмлəлəр. Баку, 1974, с. 109.

Беләликлә, баглајычлы эләгә әсасында һәм табесизлик, һәм дә табелилик мүнәсибәтләри формалашыр ки, буналары һәр бири өз ивбәсиндә баглајычысыз вә баглајычлы һөвлә-рә бөлүнүр. Баглајычысыз эләгә ән гәдим баглајычысыз мү-рәккәб чүмлә һөвүнү формалашдырыр. Г. Әбдурраһманов доғру оларағ гејд едир ки, мүрәккәб чүмләләри илкин фор-масы баглајычысыз мүрәккәб чүмләләр олмушдур вә мәһи онлар мүәсир диядә олан табесиз мүрәккәб, табели мүрәккәб конструксијаларын формалашмасынын әсасыны тәшкил ет-мишләр⁶⁶.

Бушулла јанашы, ону да гејд етмәк ләзымдыр ки, һәм баг-лајычысыз эләгә, һәм дә баглајычлы эләгә (баглајычысыз вә баглајычлы эләгә бир-биринин варианты, бир-бирини эвәс едә билән һөвләр кими һаләрдә тутулур) дил мәкәниндә өз сөхијјәви әһәтә сфераларына маликдиләр. Мәсәлән, әдәби диллә баглајычлы эләгә мүрәккәб чүмлә һиссалари арасын-дә апарычы эләгә һөвү кими өзүнү көстәрир. Данышығ инт-гивдә исе әксинә, баглајычысызлығ әсасдыр, бөјүк рој ојна-јыр. Мәсәләјә дигәтәги һәлә А. М. Пешковски јаналдәрәк гејд етмишдилр ки, гәдим халғ данышығ дилиндә бизим раст кәл-дијимиз баглајычысыз чүмлә бирләшмәләринә илдики мүәсир әдәби дил һөкмән баглајычлы варианты тәтбиғ едир⁶⁷.

Беләликлә, бурада дејиләнләри үмумиләшдирсәк, белә нә-тичәјә кәлмәк мүмкүндүр ки, акад. М. Ширәлијевни дә гејд етдији кими, баглајычлы эләгә вә онун баглајычысыз ва-рианти бир тәрәфдән, баглајычысыз эләгә мүстәғил структур тип кими диғәр тәрәфдән өзүнәмәхсус ејрәнмә имкапларыны вә тәдғиги јанашманы тәләб едир. Онларын бир-биринә гар-шылығлы мүнәсибәти Азәрбајҗан түрк дилдә мүрәккәб чүмлә синтаксисини ән марағлы вә проблемәтих һадисәләрдән би-ридир⁶⁸.

⁶⁶ Вахми: Абдурраһманов Г. А. Көстәрилән әсари, саһ. 10.

⁶⁷ Пешковский А. М. Көстәрилән әсари, саһ. 473 — 474.

⁶⁸ Мүг. еднә: Ширәлиев М. Ш. Заметки о сложноподчиненном бессо-юзном предложении. — «Советская тюркология» журналы. Баки, 1971; № 4 саһ. 13.

МҮРƏККƏБ ЧҮМЛƏ ТИПЛƏРИНИН КЛАССИФИКАСИЈА МЕ'ЈАРЛАРЫ ЊАГГЫНДА

Һәр һансы классификасија тэдгиг едиләң объекти билаваситә әсас мәғсәддән азма да ола јана апарыр. Буунла белә, һәмән лингвистик һадисәини дәриндән дәрки үчүн, әлбәттә ки, онун бүтүн конкрет дәјишмәләрини вә әсас нүвәсини мүәјјән шәкилдә группашдырмағ вачибдир. Беләликлә дә, бизә белә кәлир ки, объекти билаваситә тэдгиги илә јанашы, онун классификасија салымасы мүәјјән мә'нада бир-бирини ғаршылығлы шәкилдә тамамлајан тэдгигат јөнләридир. Классификасија — әслиндә грамматик, лингвистик объектләрин хүсуси уникал бир баһыш бучағы алтында сејр едилмәсидир. Вә бә'зән дә классификасија өјрәнилән объектләрин реал, антологик, ғаршылығлы мүнәсибәтләриндән даһа чох тэдгигатчынын өзүнүн мөвгејиндән асылы олур. Тэдгигатчы бу реал мәнзәрәјә өз имканы даһилиндәхи бялији илә кирир. Доғру оларағ гејд едилрәр ки, классификасија системләрин тәһлилинни бир үсулудур. Тэдгигатчынын сечдији мүәјјән схем үзрә объектләрин јербәјер едилмәси һәмән тэдгигатчынын ғаршысында дуран дәркетмә јөнүндән асылдыр. Бу дәркетмә јөнүнә ујрун оларағ тэдгигатчы әвәлләр, бәлкә дә, там шәкилдә объектив өјрәнилмәјән, көрүнмәјән чәһәтләрини ачығ шәкилдә көрә билир¹.

Демәк олар ки, бүтүн лингвистик классификасијалар башға елмәрин ортаја гејдугу классификасијалар кими, јухарыда тәсвир олунаң принцип әсасында гурулур. Ону да гејд етмәк лазымдыр ки, мүхтәлиф дилләрдә синтактик системләрин тәсвириндә классификасија үсуллары, о чүмләдән, Азәрбајҗан түрк дилинин синтактик системләринин тәсвириндә мүстәсна әһәмијјәтә маликдирләр. Принцип е'тибарилә бүтүн грамматик тэдгигатлар классификасија тэдгигатларынын әсасында гурулур. Буна көрә дә классификасија үсуллары мәнтиғи чәһәтдән дәгиг бир систем јарада билән күчдә олурлар. В. Адмониини дә гејд етдији кими, үмумијјәтлә, классификасија үсуллары грамматик һадисәләрин тәкчә ајры-ајры дүзүмләрн-

¹ Мүс. сһна: Налимов В. В. Вероятностная модель языка. М., 1979, сәһ. 6.

нин төснифаты үчүн дејил, ејни заманда грамматик системин дүзүмүнүн бир систем кими мүәјјөнләшмәсине хидмәт көстөрөн амилдир².

Бунула алагәдәр тәссүфлә гејд етмәк лазымдыр ки, мөвчуд олан классификасиялар һеч дә һәмишә там ва дәгиг шәкилдә төһлил едилән лингвистик һадисәләри эһатә етмирләр, бу да привсия е'тибарилә проблемин сонракы, даһа дәрин төдгигиндә, төһлилиндә гејри-дәгигликләр бурахылмасына сәбәб олур. Бурада биз дигтәтимизи мүрәккәб чүмлә типләринин классификасиясында өзүнү көстөрөн, үзә чыхан бир сыра мүһәһисәли моментләрә јөнәлтмәк фикриндәјик.

Азәрбајчан түрк дили синтаксиси үзрә јазылмыш мөвчуд дәрә виситләриңдә вә елми грамматикаларда будаг чүмлә типләринин классификасиясы замалы синтактик анализин үмидверичи сәчијјәләри вә синтактик системин ајры-ајры һиссәләри арасындакы мәнтиғи алагә һеч дә һәмишә нәзәрә алынмыш. Мәсәлән, белә бир факта дигтәт јетирәк. Өз-өзлү-јүндә шәрт, дәрәчә, гаршылығлы-күзәшт типли будаг чүмләләрини бир синтактик тип кими ајрыча гејд едилмәси, бәлкә дә, синтактик системин өзәлликләри нөгтеји-нәзәриндән өзүлү доғрулдур. Амма онларын һәр биринин зәрфлик будаг чүмлә групуна даһил едилмәси чидди е'тирәзә сәбәб олур. «Мүәсир Азәрбајчан дили. Синтаксис» адлы али мәктәпләр үчүн апарычы олан, Азәрбајчан синтаксистләри тәрәфиндән јазылмыш дәрсликдә белә бир консепсия өз әксини тапмышдыр. Зәрфлик будаг чүмләләрини төсниф едәркән мүәллифләр бу група дәрәчә, шәрт, нәтичә, гаршылашдырма будаг чүмлә типләрини даһил етмишләр³.

Бу ады чәкилән будаг чүмлә типләри әсасән һәмән китабдача ајрылан зәрфлик будаг чүмләләринә ујғунтурлар⁴. Белә ки, бурада дәрәчә, шәрт вә гаршылығлы — күзәшт зәрфликләри һағгында сәһбәг кәдир. Ејни зәрфлик типләри ЕА тәрәфиндән 1959-чу илдә бурахылмыш «Мүәсир Азәрбајчан дили. Синтаксис» китабында да өз әксини тапыр⁵.

Бунула белә, бизә белә кәдир ки, јухарыда ады чәкилән типләрин пәники будаг чүмлә типни кими, һәтта зәрфлик типни

² Адмони В. Г. Основы теории грамматики. М., 1964, сәһ. 77.

³ Бах: Абдуллајев Ә., Сејидов Ј., Носәкәва А. Мүәсир Азәрбајчан дили. Синтаксис. Бахы, 1972, сәһ. 397, 408, 422.

⁴ Һәмән әсәрдә. Сәһ. 209, 210.

⁵ Бах: Мүәсир Азәрбајчан дили. Синтаксис. Бахы, 1959, сәһ. 291, 292, 294.

кими арылмасы дүзкүн дејил. Көрүндүжү кими, бурада саники, системия бүтөөлүжү бир мөгамы чыхмаг шәртилә өз аксини талыр. Нәмән мөгам дәрәчә будаг чүмләсидир. Бахмајараг ки, зәрфлик групуида дәрәчә будаг чүмләси гејд едилтир, зәрфлик будаг чүмләләрини ајыраркән дәрәчә будаг чүмләсини һарадан бура кәлиб дүшдүжү билимтир. Јекә дә әсас сәһв бундан ибарәт дејил. Әсас сәһв одур ки, принцип е'тибарилә нәзәрән кечирилән классификасия системләриндә бүтүн бу типләр зәрфлик групуна мүстәгил јарымгрупплар кими дахил едилмәмәлидир. Чүнки онларын зәрфлик функциясы дашыма-сы шүбһәлидир. Бизим фикримизчә, академик грамматикалар-да һаггыида сәһбәт кедән синтактик һадисәләрин тәбиәти даһа дәрин ачылыр.

Оиләрда синтактик анализни үмидверичи маһијәти даһа дәјяг әкс олунуб. Доғрудан да, нәм дәрәчә зәрфлији, нәм шәрт зәрфлији кими арылан јарым типләр әслиндә принцип е'тибарилә тәрзи-һәрәкәт зәрфлијиниң вариантларыдыр. Даһа јүксәк сәвијәдә бу семантик-грамматик јахынлыг һәтта, мәсәлән, дәрәчә будаг чүмләсини мүстәгил тип кими зәрфлик будаг чүмләләри групула саланлар тәрәфиндән дә гәбул едил-тир. Мәсәлән, һаггыида сәһбәт кедән китабда мүәллифләр гејд едилрәр ки, дәрәчә будаг чүмләси өз групуна керә тәрзи-һәрәкәт будаг чүмләсинә чоһ јахындыр. Ејни фикир башга китаблардан да кечир⁶.

Бу фикрин тәрәфдары олан мүәллифләр гејд едилрәр ки, дәрәчә зәрфлији «дәрәчәлик ваһиди»нин шәрт зәрфлији исә «шәрт ваһиди»ниң көмәји илә ифадә олунур⁷. Ачыг-ашкар шә-килдә бурада грамматик тәһлиллә лексик тәһлил бир-биринә гарышдырылыр. Белә «атомар» јанашма синтактик һадисәни өз бүтөөлүјүндә, тәбиң ки, әһатә едә билкир вә бу хәтти мү-дәфиә едән мүәллифләр мүрәккәб чүмлә бөлүмүндә елә тәрзи-һәрәкәт будаг чүмлә типләри ајырырлар ки, мүрәккәб чүм-лә типиндә дәрәчә будаг чүмләси, шәрт будаг чүмләси, гар-шылашдырма будаг чүмләләри кими будаг чүмлә типләрини тәрзи-һәрәкәт будаг чүмләсиниң групуна дахил едилрәр. Вә беләликлә дә, будаг чүмләсини бу вариантларындакы функ-ционал јахынлыгын әнкарлығыны көздән гәчырырлар.

⁶ Бах: Абдуллајев Ә., Сејидов Ј., Нәсанов А. Мүасир Азәрбајчан ди-ля. Синтаксис. Бақы, 1972, сәһ. 397. Вә јахуд; Мүасир Азәрбајчан диля. Синтаксис. Бақы, 1959, сәһ. 234.

⁷ Бах: Мүасир Азәрбајчан диля. Синтаксис. Бақы, 1959, сәһ. 291, 292.

Гејд: Атомар јанашма XIX эср «Младограмматикләр мәктәби»на хас лингвистик тәһлил үсулу. Дил фактыны бүтөвлүкдә бир систем кими дејил, бир системә дахил олан һисса кими дејил, үмумиләшдирмәдән вә башга фактлардан тәһрид олуишуш шәкилдә өјрәнән тәһлил јөнү.

Проф. Ә. Абдуллајев дә Азәрбајҗан дилинин синтаксисинә дәир вә гизмәтлә монографијасында тәснифдәки белә бир поәнсияны мұдафиә едир. Бурада да о, тәрзи-һәрәкәт будаг чүмләләри групуна јарымтипләр кими дахил етдији дәрәчә будаг чүмләси, шәрт будаг чүмләси вә гаршылашдырма будаг чүмләси кими типләри хүсуси олараг ајырыр⁸.

Беләликлә, ајдын олур ки, мүрәккәб чүмләләрин классификасијасыны конкрет дәрәк, тәрзи-һәрәкәт будаг чүмләсинин классификасијасыны мүхтәлиф истигамәтләрдән апармаг мүмкүндүр. Бир истигамәт дәрәчә будаг чүмләсини, шәрт будаг чүмләсини вә гаршылашдырма будаг чүмләсини мүстәгил јарымтипләр кими тәрзи-һәрәкәт будаг чүмләси групуна дахил едир, мөвчуд дәрәккәк вә дәрәк вәсаитләри мұәллифләр⁹ белә едирләр. Бу мұәллифләр системлиликә ривајәт едирләр. Икән дәрәкликләри зәрфликә һәср олуишуш белмәләриндә зәрфликәни ујғун нөвләрини ајырырлар.

Башга мұәллифләр јухарыда адлары гејд олуған будаг чүмлә типләринин зәрфликә будаг чүмлә групуна дахил етмириләр, онлары бүтүн башга будаг чүмлә типләри илә бир сырада мүстәгил тип кими тәсвир едирләр. Бу истигамәт системлилик хәтиринә зәрфликәләрин өзүнүн классификасијасынын да мұвафиг олараг гурулмасыны тәләб едир. Догрудан да, бу истигамәтдә јазылмыш грамматика әсәрләриндә биз дәрәккәк зәрфликәни, шәрт зәрфликәни, гаршылык-күзәшт адам зәрфликәләрин ајрылмасына рәст кәлмирик¹⁰. Бүтүн буыларә бахмајараг, бу истигамәтдән апарылап ајры-ајры синтактик тәдгигәтләрдә классификасија гәтмә-гаршышылыгындан сонадәк јән кәчмәк олмур. Белә ки, академик нәшрдә јухарыда ады чәкилән будаг чүмләләр мүстәгил типләр кими ајрылсалар дә, әслиндә будаг чүмләнин ачыг-ашкар јарымтипи олан тәрзи-һәрәкәт будаг чүмләси тәрз будаг чүмләси групундан кәнарда мүстәгил будаг чүмлә типни кими тәгдим олуишушдур¹⁰.

⁸ Бах: Абдуллајев Ә. Мүасир Азәрбајҗан дилиндә табәли мүрәккәб чүмләләр. Баки, 1974, сәһ. 304, 320, 337.

⁹ Бах: Мүасир Азәрбајҗан дили. III һисса, Синтаксис. Баки, 1981, сәһ. 205 вә башга сәһифәләр.

¹⁰ Мүасир Азәрбајҗан дили. III Баки, 1981, сәһ. 205 вә әрдм.

АЗƏРБАЙЧАН ТҮРК ДИЛИНДƏ МҮРƏККƏБ ЧҮМЛƏ ТƏДГИГИНИН ПЕРСПЕКТИВЛƏРИ

Азərbayчан түрк дилчилијиндә мүрəккəб чүмлəнин формал вə семантик гурулушу илə бағлы мəсələлэр һələ дə өз һələлини тапмамыш шəкилдəдир. Белə бир һал мүəјјөн мə'надә објектив шəрајтјан ий'икасыдыр. Азərbayчан түрк дилчилијиндә мүрəккəб чүмлəнин грамматик тəбиəтинин там вə һэр-тэрəfli тəдгиги үчүн аз иш керүлмәмəсинə бахмајарағ, синтактик һадисələрин дахил вə харичи семантик хүсусијјэтлэрики онун ишлэм механизмини өјрəнэн дэрин гат сահəсиндэки тəдгиглэрə бөјүк еһтијач һələ дə галмағдадыр.

Ајдындыр ки, Азərbayчан түрк дилчилијиндә мүрəккəб чүмлə сահəсиндэ элдэ едилмиш елми мүвəффəгијјэтлэр варадыр. Белə ки, бу синтактик категоријанын бүтүн типлэри вə хүсусијјэтлэри, үслуби сөчлјјəsi əсасən өјрəнилмишидыр. Бунунла белə, бүтүн синтактик системин фонунда мүрəккəб чүмлəнин тəбиəти илə бағлы үмуми нэзəri мəсələлэр һələ дə ардычыл вə системли тəдгигини көэлэјир. Бу сонунчуларын сьрасьиндэ илк нөвбədə синтактик јарусун ијерархик чэркəсиндэки мүрəккəб чүмлəнин јеринин мүəјјөнлэшмəsi, мүрəккəб чүмлəнин сэдэ чүмлə илə, «табесиз мүрəккəб чүмлə» адлалаи нөвлə вə ејни замаида мүрəккəб синтактик бүтөвлə элагəsi вə башга мүнəснбэтлэри гејд етмək олар. Бүтүн бу мəсələлэр өјрəнилмəsi вачиб мəсələлэрдир. Бундан əлавə функционал данышығ иттипин өјрəнилмəsi бахьмындан хүсуси марағ доғуран актуал үзвлəнмə присип вə үсулларынын да мүрəккəб чүмлə гурулушуна тəтбиги өз өјрəнлэмə мағамьны көэлэјөн нэзəri, практик мəсələлэрдэндир.

Азərbayчан түрк дилчилијиндә артығ гејд едилдији киши, үмуми синтактик мəсələлэр ајры-ајры синтактик һадисələлэрə бағлы фактларын заман-заман ортаја чихмасы илə элагəдар гојуамуш вə өјрəнилмишидыр. Бу исə мөһкөм, нэзəri систем гурмағ үчүн кяфəјет олмамьшдыр. Нəтичədə, фактларын интерпретасијасы һеч дə һəмишə лəјиғ, нэзəri базаја малик ола билмәмьшдыр. Демək олар ки, бизим дилчилијимиздэ акс методдан-нэзəriјјадөн фактларын изаһьна апаран тəһлил үсулуидаи истифадэ олунмамьшдыр. Белə бир үсулун вачиблијини исə XX əсрин əввəллэриндэ бөјүк дилчи Ф. де Сөссүр

гејд едирди. Оиун фикринчә, системни үзүпнү оиун дахил ол-
дугу системни таркибиндән төһрид етмәк олмаз. Әкар белә
оларса, «белә бир соһв фякир жарана биләр ки, куја системни
үзләрини бир араја кәтирәрәк, бир-биринин јанына дүзәрәк
систем јаратмагла тәһлилә башламағ олар. Һалбуки, әслиндә
бүтөн тәмдән чыхыш едәрәк анализ вәситәсилә о тамы әмәлә
кәтирән элементләрә јетәшмәк мүмкүндүр»¹.

Хүсуси марағы перспектив көгтеји-нәзәриндән мүрәккәб
чүмләнни семантик вә формал структурларынын гаршылығлы
мүнәсибәти доғурур. Мүрәккәб чүмлә һиссаләринин информатив-
лиқ әсәсини үз чыхарылмасы тәдғигатын јени бир ас-
пектдә апарылмасын шәртләндирир. Бу јени аспект баш вә
будағ чүмләләрин гаршылығлы мүнәсибәтинин јени шәрһипи
шәртләндирир.

Аларбајчан түрк дилиндә мүрәккәб чүмлә сәһәсиндә хүсу-
си марағы, јенә дә көһнә олмасына бахмајарағ, чанан бир проб-
лем-будағ чүмләләр вә таркибләрин гаршылығлы мүнәсибәти
проблеми тәшкил едир. Бунулла јанашы индијодәк һәмин
проблемин һаллиндә тәдғигатчылар јенә дә үмуми нәзәри
системдән дејил, әјри-әјри фактларын дәјәрләндирилмәсин-
дән чыхыш едирләр. Јәгин ки, мәғсадәүјун о оларды ки, бу
мәсәлә илә бағлы биринчи оларағ «мүрәккәблик» кими аңла-
јынын мүәјјәнләшмәси ме'јарлары ортаја гојуларды вә мәһз
бу мүәјјәнләшдирмәдән чыхыш едәрәк, үмумијјатлә, мүрәккәб
чүмләнни тәшкиледичи әләмәтләриндән бәһс едиләјди. Јенә
дә гејд еләк ки, мүрәккәблик бүтөвлүкдә әјримчә таркиблик
аңлајышы илә ејшиләшдирилмәмәлиндәр. Мүрәккәблик белә
демәк мүмкүнсә, таркиб һиссаләрин говушмасындан јараныр.
Әкар мүрәккәб чүмләнни бу соһв мүәјјәнләшмәсиндән чыхыш
етсәк, демәлијик ки, мүрәккәб чүмләнни һеч дә бүтүн һисса-
ларини семантик-грамматик чәһәтдән ејни дәрәҗәдә мүстәғил
сајмағ олмаз. Һөкмән бу һиссаләрдән бири истәр баш чүмлә,
истәр будағ чүмлә олсун, өз семантик-грамматик мүстәғилли-
јини итирмәли вә о бири һиссадән һәм мәзмуи, һәм формал
сәвијјәдә асылы вәзијјәтә дүшмәлидир. Белә грамматик го-
вушма нәзәрә алынмәсә, мүрәккәб чүмлә системинин стату-
су јалныз фонетик, мәнтиғи, ситуатив мәғамлар кими әјрыла
билән гејри-грамматик факторлардан асылы галарды. Амма
бир-бириндән асылы олан һиссаләрин шәртләндирдији грам-

¹ Ф. де Соссюр. Курс общей лингвистики. Ф. Соссюр. «Труды по языкознанию», китабында М., 1977, с.һ. 146.

матик говушма таркибна инфинитив таркибләр дахил олан чүмлөләрдә даһа ашкар шәкилдә өзүнү бирузә верир. Беләликлә, һәгигәтин ортаја чыхмасына хидмәт едән вә бир чох мүмкүн истигамәтдән бири олан белә јанашма иәтичәсиндә мүрәккәб чүмлә адчаг шәхәсиә таркибли чүмлөләрдә тәмсил олуна биләр. Амма ән'әнәви шәкилдә тәғдим олуан таркибләрдә там предикатив һиссәләря олан мүрәккәб чүмлә типләри иә фразәфөвгү вәһидләр системна кечирилә биләр. Тәбиә олараг, фразәфөвгү вәһидләр мөкәнә бунула әләгәдәр күчлү потенциалә малик ола биләр. Ән'әнәви шәкилдә әјрылан табәсиз мүрәккәб чүмлә вә табәли мүрәккәб чүмлә типләрини бу мөкәнә дахил едилмәси иәтичәсиндә фразәфөвгү вәһидләр, оларын өјрәнилмә перспективләри кенишләнәр.

Мүрәккәб чүмлә сәһәскидәки тәдгиг перспективләриңдән данышаркән бу истигамәтләрә хүсуси фикир вермәк лазымдыр. Мүрәккәб чүмләләрин дил тарихиндә (әдәби дил тарихи дејил, мәһз дил тарихиндә) тәкамүлүнүн өјрәнилмәси; мүрәккәб чүмләнн формал вә семантик структурларынын бир-бириндән әјрылмәси вә ејни заманда бир-биринә гаршылыглы тә'сирләнн өјрәнилмәси, мүрәккәб чүмлә һиссәләриник информатив асәсләрыннн үзә чыхарылмәси, мүрәккәб чүмлә һиссәләриннн тема-рематик үзләнмә принципляриннн мүәјјәнләшмәси, синтактак системдә мүрәккәб чүмләнн јери илә бағлы үмуми пәзәри мәсәләләрин мүәјјәнләшмәси, мүрәккәб чүмләнн үслуби өзүнәмахуслуглары вә бир чох башга мәсәләләр белә перспективләр сырәсына дахил едилә биләр. Бу мәсәләләрин һәр бири Азәрбајчан түрк дили синтаксисинн даһа дәриндән, даһа системли шәкилдә өјрәнилмәсинә чидди көмәк кәстәрә биләр.

III ЫИССӘ

I ФӘСИЛ

МӘТН СИНТАКСИСИ

МӘТН ДИЛЧИЛИЈИНИ ОБЪЕКТИ КИМИ ВӘ МӘТН ДИЛЧИЛИЈИ

§ 1. МӘТН ДИЛЧИЛИЈИНИ МҮСТӘГИЛ САҺӘСИ КИМИ

Дилчилик елминдә сон заманларга гәдәр синтактик сәвиј-
Јәни ијерархик мүнәсибәтләр бахымындан сон ваһиди кими
мүстәгил вә ајрыча көтүрүлмүш чүмлә гәбул едилирди. Һәт-
та тәдгигатчылар структур бахымындан бир нечә предика-
тив бирләшмә илә гәришләшдә белә, онлар нә гәдәр гәри-
бә олса да, јәпә дә фактики олараг бир чүмлә һаггында дәиш-
шырдылар. Беләликлә, әслиндә парадоксал ситуасија јараныр-
ды. Бу парадоксал ситуасија әсәс етибарилә табесиз мүрәк-
кәб чүмләләрлә бағлы иди. Белә ки, дилчилик әдәбијјатында
әслиндә өз тәркибияна ики вә даһа чох чүмлә дахил едәп табе-
сиз мүрәккәб чүмлә кими ајрылан бирлик А. Пешковскинин
дедија кими «чүмләләр иттифагы»¹ фактики олараг бир чүмлә
кими гәләмә вериләрди. Парадоксаллыг да мәһз бунда иди.

Һәм Пешковски, һәм башга сонраки алимләр белә һалын
мүмкүнлүјүнү гејд етмиш вә синтактик мәкәндә сәлигә-сәһ-
ман јаратмаг мәғсадилә һәр ваһидин адекват јерини мүнәс-
ләшдирмәјә чалышмышлар².

Бизим фикримизчә, синтактик нәзәријјәдә мөвчуд олан
мәвзә бу чүр чәтишмәзлыглар мәтн дилчилији кими сәһәни
јарадылмасына хусуси токан верди. Белә чәтишмәзлыгларын
сырасында илх нөвбәдә чүмләнни синтактик системдә сон ије-
рархик ваһид кими көтүрүлмәсини гејд етмәк олар. Бу һалын
ортадан галдырылмасы чүмләнни сон дејил, орта синтактик
ваһид кими көтүрүлүб ејрониләб мүдәфиә олунмасы, чүмлән-
нин өзүнүн изоморф вә һомоморф формал-семантик пара-
метрләрлә башга чүмләләрлә әлагәјә кирә билмәси, гејд етмәк

¹ Пешковский А. М. Русский синтаксис в научном освещении. VII изд. М., 1966, с. 455.

² Муг. едия: Вардуль И. Ф. Основы описательной лингвистики. М., 1977, с. 216 — 217.

лазымдыр ки, мүасир дилчилијин белз вачиб саһәси олан мәтә дилчилијин саһәсинин сүтун дашларына чевриләр вә бу саһәнин күчлү инкишафыны шәртләндирир.

Gejd: Изоморф-ошар гурулуша малик ваһидләр.
Һомоморф-ејин гурулуша малик ваһидләр.

Мәтн дилчилијиндә апарылан сөк дөвр тәдғигатлары бир даһа ону көстөрир ки, бу саһә чаван бир тәдғигат саһәси олмасына бахмајараг дәслиндә өз инкишафы илә дикәр дилчилик саһәләриндәки бир чох гаранлыг мәсәләләрин һәллине дә ишығыны сала билир. Биз мәтн дилчилијинин дәринликләринә нүфуз етдикчә, ајрыча чүмләнн вә онун сон параметрләринин, чүмлә дахилдәки ајрыча сөзүн чүмләдә давраныш принципләринин сирләринә беләд ола билirik.

Текст терминин алтында (латынча *textum*—элагә, бирләшмә демәкдир.) мөһкам дахили структур алагәләри олан мүхтәлиф һадисәләрин бирлијини нәзәрдә тутмаг лазымдыр³. Мәтнлә, јә'ни мүхтәлиф чүмләләр бирлији илә бағлы һәр һансы тәдғигата башламаздан әввәл мәтн алајышынын өзүнүн ики мөгәмдә ишләнә билчәјини нәзәрә алмалыыг. Һәкмиә дилчилијини объекти олан мәтн вә мәтн дилчилијини объекти олан мәтн бир-бириндән фәргләндирмәк лазымдыр. Дилчилик нөгтеји-нәзәриндән ән мүхтәлиф профилли мәтнләр тәдғигата чалб олуна биләр вә онларын тәһиял едилмә аспектләри дә мүхтәлиф ола биләр. Мәсәлән, һәр һансы әдәби мәтн принцип е'тибарилә һәм синтактик, һәм фонетик, һәм лексик, һәм дә морфоложи аспектләрдән тәһиялә чалб олуна биләр. Мәтн дилчилијинин көркәмли нүмајәндәләриндән олан О. Москальскаја gejd едир ки, бүтөн әдәби әсәр инсан фәалијјәтинин мүхтәлиф вә рәңкарәнк нәтичәләриндән бири кими бир сыра емләрини комплекс объектина дәнә билир⁴. Мәсәлән, Азәрбајчан түрк әдәби әбидәси олан «Китаби-Дәдә Горғуд» дастанларынн көтүрәк. Бу әсәр бүтөн бир мәтн кими Азәрбајчан филолохијасында, еләчә дә дилчилијиндә јухарыда ады чәкнән дилчилик тәһиялинин бүтүн аспектләриндә өјрәнилмишдир вә үмумијјәтлә, түркдилли әбидәләрин һәр бириниң мәтн кими түрколокијадә өјрәнилмәси ән'әнә һалыны алышыдыр. Ајры-ајры түркдилли халгларын тарихи, әдәби, мәдәни мәтнләринини кениш шәкилдә тәдғигата чалб олунамасы, өзү дә

³ Бу саһәдә олан сон тәдғигатлара бах: Лингвистика текста. (Елми коэфрансын материаллары). I—II һиссәләр. М., 1974; Новое в зарубежной лингвистике. VIII бурахылыш. М., 1978; Синтаксис текста. М., 1979; Гальперин И. Р. Текст как объект лингвистического исследования. М., 1981; Москальская О. М. Грамматика текста. М., 1981 вә башгалары.

⁴ Бах.: Москальская О. И. Грамматика текста. М., 1981, соһ. 44.

мүхтәлиф емләрини ишығындан тәдгигата чәлб олунмасы буна сүбүтдур. Ејни шәкилдә һәр һансы бир јазычынын, сәнәткарын биткин әдәби әсәринин әјрәнилмәсинә дә мүнәсибәт билдирә биләрик. Беләликлә, әдәби мәтнләри онларә структур-мә'на бүтөлүјү хәс олдуғуна кәрә макро-тәкст адландыра биләрик. Принсип е'тибарилә макро-тәкст кими Ч. Мәммадгулузадәнин «Почт гутусу» әсәрини һә Ф. Достоевскинин бәјүх һәчмли «Чинајәт вә чәзә» әсәрини јанашы гоја биләрик. Буиларын әјрәнилмә привсипи сјни олачаг. Һәтта бә'зи кәвәријјәләрдә гејд едјләр ки, һәр һансы мәтн һәчминдән асылы олмадан өзү узунлуғунда бир ваһид чүмлә кими дә чыкыш едә биләр. Ф. Достоевскинин «Чинајәт вә чәзә» әсәрини дә бу шәкилдә гәбул етмәк мүмкүндүр². Макро-мәтнин әјрәилмәси вә мүәјјәвләшмәси бизә имкан верир ки, һәмәи макро-мәтнә дахил олан тәшкиледичи компонентләри дөгяг шәкилдә әјраг вә онларын тәбиәтини адекват шәкилдә тәһлил едәк.

Макро-тәкстдән фәргли олараг микро-тәкст әслиндә хүсуен лингвистик методларын көмәји илә әјрәнилә биләр, белә ки о әвүнү макро-тәкстин тәрхиб һиссәси кими кәстәрир. Дилчилик әдәбијјәтиндә микро-тәкстлә јанашы, ејни һадисәнин елми әди үчүн «тәкст», «мүрәккәб синтактик бүтөв», «период», «дискурс», «абзас», «фразифөвгү ваһид» вә башга синтактик терминләрдән дә истифадә олунур. Бу терминләрин, демәк олар ки, һамысы жәнәтик бахымдан гоһумлуғ аниләјишлары ифадә едирләр вә әсәсэн бир-бирини әвәз едә билирләр. Вә буна бахмәјараг онлардан бә'зиләрини бизни фикримизчә, аниәм фәрглиликләринә кәрә фәргләндирмәк ләзимдир. Мәсәлән, бир чох әсәрләрдә ејни мә'надә ишләнмәләринә бахмәјараг, абзас вә тәкст терминләри бу гәбилдәндирләр. Бу барадә ирәлидә әтрафлы данышачағыз.

Беләликлә, микро-тәкст вә јахуд адичә тәкст вә мүрәккәб синтактик бүтөв нитг фәалијјәтинин дикәр категоријалары кими, мәсәлән, чүмлә кими мүәјјән ијерархик системә дахил олур. Башга сөзлә десәк, дикәр лингвистик категоријаларла онун арасында конкрет гаршылығлы мүнәсибәтләр зәнчири гурулуб. Вә әслиндә тәкст өзүнү чүмләјә иясбәтәп даһа јүксәкдә дуран ситактик јарус кими апарыр. Чүнки о, чүмләјә мүнәсибәтдә һәм структур, һәм дә семантик планларда даһа

² Мүт. елви: Зювгинцев В. А. Язык и лингвистическая теория. М., 1973, сәһ. 50.

мүрөккөб синтактик гурулушдур. Мәти дилчиликтедөн дагы-
шан алимлөр гејд едирлөр ки, һәм чүмлө, һәм мүрөккөб син-
тактик бүтөв әслиндә ејни синтактик јаруса андирлөр. Амма
мүрөккөб синтактик бүтөв бу синтактик јарусун јүксөлдөки,
чүмлө исә арадакы ваһидидир⁶.

Бир даһа гејд едөк ки, дилчиликте объект кими тексти
мәти дилчиликте объект олан текстдөн фәргләндирмәк ла-
зимдыр, башга сөвлө, мәти дилчиликте мәти вә онун дилчи-
ликте кими гәбул етмәк дүзкүн дејкә. Һалә акад. В. Виногра-
дов да гејд едир ки, мәтнин јаразмасы гәнунаујгунлуғлары
әслиндә дилчилик һагда елмин хүсуси шөбәси олмалыдыр⁷.
Бурада бир даһа ајрыча чалышаг ки, дилчиликте хүсуси са-
һәси кими ајрылан мәти дилчиликте нәдир вә онун нә шәкилдә
мүәјјәнләшмәсини даһа әтрафлы ајдынашдыраг. Мәти дил-
чиликте саһәсиндәки тәдгигләр әсасән ики истигамәтдә апары-
лыр. Биричи истигамәт мәти гурулмасынын үмуми гәнунауј-
гунлуғларынын үзә чыхармаг мәгсәдилә апарылан тәһлилләр-
дән формалашыр. Белә тәһлил заманы мәти дилчиликте
объект кими текстемә көтүрүлүр.

Гејд: «Текстемә» — «фонемә», «морфемә», «лексемә»,
«фраземә» руһунда олуб, ишарә етдији ваһиди нитг сәвијјә-
синә дејил, дил сәвијјәсинә анд олдуғуну көстәрир. Текстемә
дил гурулушундакы «тәмиз» гурулма гәнунаујгунлуғларынын
тәһлил үчүн тәдгиг едән ваһидидир.

Икинчи истигамәт текстемәнин актүәл реаллашмасы⁸ илә
бағлы, ја'ни конкрет гаршыја чыхап мүәјјән мәти кәсији,
мүәјјән бадаи, публицистик, елми профилли мәти кәсијинин
лингво—үслублу статусунун мүәјјәнләшмәси илә бағлыдыр.
Текстләре мүнасибәтдә онларын дилә вә ја нитгә анд олмалары
илә бағлы апарылан бу дифференцијасија елми чәһәтдән тә-
шәкилдә өзүнү доғрулдур. Әкәр мәтнин дил сәвијјәсинә анд-
лијини мүәјјән етмәк никансыздырса, о заман мәтилә бағлы
һәр һансы бир сәһибәт үслуби чәрчивәдән кәнара чыхмајачаг.
Текстемә анлајышынын формалашмасы һәр һансы бир башга
дил фәалијјәтинә анд ваһид кими һәм дил, һәм дә нитг сәвиј-
јәләриндә өзүнү көстәра билмәси илә бағлыдыр. Вә бурадан

⁶ Бәл.: Вардуль И. Ф. Основы описательной лингвистики. М., 1977, сәһ. 220.

⁷ Виноградов В. В. О художественной прозе. М., — Л., 1930.

⁸ Дресслер В. Синтаксис текста. — «Новое в зарубежной лингвистике» китабында. VIII бурхымыш. М., 1978, сәһ. 114.

чидан елми нәтижеләр чыхармаг мүмкүндүр. Бә'зеп мүәллиф-ләр, мәсәлән, В. Дресслер текстеманы потенциал текст, емик текст вә огуи актуал тәһәһүр вариантнын етик текст кими адландырыр⁹. Емик текст дил сәвијјәсинә, етик текст нитг сәвијјәсинә айддыр (фоэмика вә фонетика терминләрни ја-да салаг). Текстә емик вә етик дејә ики истигамәдән бахы-ларкән текстия тип вә моделләрини мүәјјәнләшдирмәк барәдә сөһбәт алармаг олар. Текстия конкрет ваһид кими дил гуру-лушундыкы сәрһәдләрини мүәјјәнләшдиримәси һагда фикяр жүрүтмәк олар. Бу мәсәләләр, бизә белә кәлир ки, бир-бирини тамамлајан мәсәләләрдыр. Ејни заманда һәм емик, һәм етик текстия өјрәнән истигамәтләр нәһајәт е'тибарилә бири дикәрини шәртләндирән, дил фәалијјәтиндә бир ваһид һадисә кими үзә чыхан дилчилик аңлајышыдыр.

Мәти дилчилијянини объекти олан текстия дедијимиз истига-мәтләрдән өјрәнәркән гаршыја мүәјјән чәтишликләр дә чыхыр. Гејд етдик ки, текстия бүтөн гурулуш, бу гурулушу мејдана чыхаран ганунаујгуналуғларын мәчмусу кими өјрәнмәк мүм-күндүр, башта сөзлә, нәзәри чәһәтдән емик текст үзә чыхыр вә бу нәзәри ваһиди актуал реаллашмасыны өјрәнмәк мүм-күндүр. Бу заман гаршыја текстия тәркиб компонентләрини өјрәнмәк чыхыр. Бу тәркиб компонентләрини гаршылығлы әләғәләрини типләрини, бу әләғәләри формалашдыран текст-дахия семантик мүнәсибәтләри шәртләндирән вә дәгигләш-дирән формал әләмәтләр гурулушуну мүәјјәнләшдирмәк гар-шыда дурур. Вә марағлыдыр ки, етик текстия өјрәнәркән, бу дедијимиз мәсәләләри мүәјјәнләшдирәркән өјрәнилмәсиндә чыхыш нөгтәси кими синтактик јарусун ијерархик ба-хымдан, даһа ашағыда дуран ваһиди олан чүмләнни гурулу-шундан истифадә етмәк мүмкүн олар. Чүмләләри бирләш-мәсяни принсип е'тибарилә чүмләдахия бирликләри мә'на вә мәнтиғияны мүәјјәнләшдирмәдән мүмкүн дејил. Бу бахымдан синтактик категорияларын бу пландакы тәғриби изоморфиз-ми, ја'ни чүмләнни вә текстия тәғриби изоморфизми бизә им-кан верир ки, текстия гаранлығ гурулушларына чүмлә гуру-лушунун артығ мә'лум, мүәјјәнләшмиш ганунаујгуналуғларыны һәмән изоморфизм вәсәтәсилә көчүрәк.

Беләликлә, текстия өзүнү өјрәнилмәсиндә јенә дә ики үсул өзүнү кәстәрмәкдәдир. Биринчи үсулу пропозиционал

⁹ Бак.: Москальская О. И. Грамматика текста. М., 1981, сәһ. 117.

үсул кими аҗыра биләрик, икинчини коммуникатив үсул кими¹⁰.

Гејд: Пропозиционал үсул — чүмлөвари, чүмлөжә ујғун үсул, чүмлөдән чыхыш етмәк үсулу.

Пропозиционал үсул тексти мөәјҗәнләшдирәчәк параметрләрини јухарыда гејд едилдији кими, чүмләнин артыг мә’лум ганунуујғунлуғларынни текстә көчүрүлмәсидән доғур. Белә көчүрүлмә, тәбиин ки, өз мүсбәт нәтиҗәсини вермәлидир. Мүсбәт нәтиҗә бурада текстиң өзүнүн лингвистик статусунун әсәсли сурәтдә олмағсыдыр. Чүмлә илә бағлылыг мәғнини өјрәнилмәсинә «ашағыдан», чүмлөдән кәлмәк, принцип е’тибарилә, нәһәјәтдә мәғни проблематикасынн биләвәситә дилчидик проблематикасы едән чәһәтлөрдәндир. Ва бә’зи дилчиләр мәһә бу чәһәти хүсуси гејд едирләр¹¹.

Гејд етдијимиз кими, икинчи үсул коммуникатив үсулдур. Бу үсул текстиң өјрәнилмәсини, онун имманент хүсусијәтләриниң үзә чыхарылмәсынн дикәр һомокен гурулушлара мүраҗиғәт етмәдән апарыр.

Гејд: Имманент хүсусијәт-биләвәситә объекти сәчијҗәлән-дирән вә биләвәситә она аид олан хүсусијәтдир.

Һомокен структур — ејничинсли структурдур.

Бу үсул вә ја белә бир јанашма текстиң бүтөв объект кими спесифик хүсусијәтләриниң дәғиг шәкилдә дифференцијасынн шәртләндирир. Бу үсул тексти бир бүтөв кими характеризә етмәжә һикәп верир, онун өзүнәмахсус сәчијҗәсини ортаја гојмаға чалышыр.

Беләликлә, биз көрдүк ки, бә’зи дилчиләр чүмлә синтаксиси илә мәғни синтаксиси арасында кәскин фәрг гојурлар. Чүмлөжә олан мүнәсибәтлөри кејфијәт бахымындан аҗырырлар, бу ики синтактик сәвијҗәнин бир-биринә нүфуз етмәмәсинә чалышырлар. Ва’зи дилчиләр, әксия, текстиң тәсвириндә дикәр синтактик вәһидләрин, хүсусилә чүмләнниң верә биләчәји имканлары һөкмән нәзәрә алмағын тәрәфдарларыдырлар. синтактик сәвијҗәни компонентләриниң бир-бирилә даһа чох алағәси олан бүтөв систем кими көтүрүрләр.

Мәғни дилчилијиниң сонрағы инкишафында онун елми чәһәтдән мөәјҗәнләшдирилмәси апарылан тәдғигләр боју әлдә

¹⁰ Вах: Фивегер Д. Лингвистика текста в исследованиях ученых ГДР. — «Синтаксис текста» китабында. М., 1978, сәһ. 315 — 316.

¹¹ Гиндин С. И. Советская лингвистика текста. ССРИ ЕА хәбәрәри. Дил вә әдәбијәт серијасы. Т. 136. М., 1977, № 4, сәһ. 348.

өдөлөн нэтичэлэрин асасында формалашыр. Мэти нэдир, бу вэ ја башга чүмлэлэр бирлији мэтндирми? — кими суаллар эслинде бизим мэти һагда билеклэринизин төкмиллэшдирилмэси нэтичэсиндэ мејдана чыхыр. Тэдгигатчылар гејд едирлэр ки, текст вэ контекст һаггында тэдгиглэр инди о гэдэр мүхтәлиф чаларлар, ајры-ајры мәнәлар кәсб едирлэр ки, онларын анчаг системлэшмәси өзү бир хүсуси мәсәлә кими ортаја чыха билэр¹². Бүтүн бу фәргли чәһәтләрә бахмајараг, бир чох мүәллифләр синтактик категорија кими өзүнү көстәрәи мэтни мүүми семантик вэ формал әлағәләрлә бирләшән ики вэ даһа чох чүмләннч бирлији кими гәбул едирлэр вэ бу шәкилдә мүәјјәпләшдирмә заманы онлар эслинде текст терминини илкин лексик мәнәсындан — бирләшмә мәнәсындан чыхыш етмиш олулар. Мәсалән, В. Кох белә мэтни бу шәкилдә мүәјјәпләшдирмәји төклиф едир: «Заман вэ мөкәндә тәшкил олуиуш бир бүтөвү нәзәрлә тутан һәр һансы бир чүмлэләр ардычылыгыны мэтн кими гәбул етмәк мүмкүндүр»¹³.

Бу јанашма нә гэдәр чәлбедичи көрүнсә дә, јенә дә мүәјјән етиразлар доғурмамыш дејил. Башга бир текст тэдгигатчысы Ј. Келеменин фикринчә, чүмлэлэрин бирлији өз-өзлүјүндә һалә мэти јаратмыр, даһа дәгиг десәк, ваһид бүтөв мэти јаратмыр. һәкмән һансыса тәшкиледичи принцип олмалыдыр ки, онун да асасында мэти сон дәрәчә өзүнәмәхсус, даһа тәшкиледичи ваһидләрә бөлүнмәјән, анчаг өз-өзүнә бәрәбәр олан бир бирлик кими ортаја чыхсын¹⁴.

Бу фикрә јахын фикри Л. Г. Веденина да ирәли сүрүр. О да гејд едир ки, бизим күнләримиздә мүрәккәб синтактик бүтөв (башга терминлә синтактик бирлик, абзас, синтактик период, фразефөнгү бирлик) тэдгигатчылар тәрәфијндән мәнә бирлији вә ејни заманда мүәјјән синтактик интонатив әлағәләрлә бирләшән чүмлэләр зәнцириндән јарандыры мөзмун

¹² Бах: Шисдова Н. Ю. Типы контекстов конструирующих многоаспектное описание слова. — Русский язык. Текст как целое и компоненты текста. (Виноградовские чтения — XI). китабында. М., 1981, с. 144.

¹³ Кох В. Предварительный набросок дискурсивного анализа семантического тела. — «Новое в зарубежной лингвистике» китабында. VIII бураһылмыш. М., 1978, сәһ. 162. Ејни заманда мүгајисә едик: Вайрих Х. Текстовая функция французского артикля. һәмән китабыда. Сәһ. 273.

¹⁴ Бах: Келемен Ј. Текст и назначение. «Семиотика и художественное творчество» китабында. М., 1977, сәһ. 109. Јенә мүгајисә едик: Рогожинкова Р. П. Сложное целое и структура сложного предложения. — Теоритическәс проблемә синтаксисә индоевропейских языков. Л., 1975, сәһ. 200 — 201.

бирлији кими баша дүшүлүр¹⁵. Тажминан ејни мовгени И. П. Севбо да гәбул едир. О да мәтна мә'нанын вә мүүјјән структур ганунаујғушлугларын бирләшмәсиндән әмәлә кәләп чүмләләр групу кими мүүјјәнләшдирир¹⁶.

Мәтн дилчилијин хүсуси сәһәси кими тақамүлү кичик дә ола јенә дә марағлы идәјаларла, фактларла зәнкин бир тарихә маликдир, 40-чы илләрин сонундан—текстин фонетик, морфоложи вә башга истигамәтләрдән апарылан тәдгиг объективә денмә вахтындан башлајарағ мәтн јаваш-јаваш спесифик структур-семантик бирлик кими биләзаситә тәдгиг объективә чеврилив вә белә бир тәдгигаты рус дилчилијиндә И. С. Поспелов, И. Галперин, И. Ф. Вардул, Г. Ј. Солганик, Т. М. Николајева, О. И. Москалскаја вә башгалары апарыр¹⁷.

Тәссүф ки, индијә гәдәр, үмүмијјәтлә, Азәрбајчан дилчилијиндә хүсусилә мәтн дилчилији илә бағлы мәсәләләр белә кешип вә һәртәрәfli шәкиллә гојулмамышдыр. Бир хырда истиснаны чырмағ шәртилә—марағлыдыр М. Казымбәј өз мәшһур грамматикасында мүүјјән мә'надә фразәфөвгү бирләшмәләр идәјасына јахышлашмышды, әмма сонралар өз фикрини инкишаф етдирмәмиши. О јазырды: «Түрк дилиндә башга Шәрг дилләри гаршысында кен-бол ишләнән бу раһатсызлығлары (дурғу ишарәләринин вә бөјүк һәрфларин олмамасыны нәзәрдә тутур—К. А.) арадан кәтүрмәк үчүн түркләр китаб дилиндә чох заман чох узун бир бирлик әмәлә кәтирән ва фразә вә чүмләләрин бирләшмәсинә хидмәт кәстәрәп бағлајмчыларын, фе'ли бәләмаларын, фе'ли сифәтләрин вә башга нитг һиссаларинин кәмәјиндән истифадә едикрләр»¹⁸.

Көрүндүјү кими, М. Казымбәј мүхтәлиф грамматик васитәләрлә әмәлә кәләп бирлик һағгында данышыр, бу бирлијин

¹⁵ Бах: Веденина Л. Г. О семантико-синтаксических отношениях между компонентами сложного синтаксического целого (на материале современного французского языка). — «Проблемы синтаксической семантики» китабында. М., 1976, сәһ. 87.

¹⁶ Бах: Севбо И. П. Структура связного текста и автоматизация реферирования. М., 1969, сәһ. 8.

¹⁷ Дилчилик объекти кими мәтнин вјранилма тарихи ашарыдакы әсәрләрдә кифәјәт гәдәр өз әксини тәпмишдыр: Поспелов И. С. Сложное синтаксическое целое и основные особенности его структуры. — «Доклады и сообщения Института русского языка» китабында. II бурәхманш. М., — Л., 1948; Солганик Г. Я. Синтаксическая стилистика. М., 1975; Москальская О. И. Грамматика текста. М., 1981.

¹⁸ Казымбек М. А. Грамматика турецко-татарского языка. Казан, 1839, сәһ. 505 — 506.

китаб дилиндә, башга сөzlә десәк, әдәби дилдә әһәмийәтини, тез-тез ишләnmәсини гејд едир. Бөјүк дилчинни дедији бу бирлик әслиндә фразефөвгү ваһиддир, мүрәккәб синтактик бүтөвдүр. М. Қазымбәј белә бир ваһидни оlmасыны ән азы интуитив шәкилдә гејд етмишдир. Вә әслиндә биз түрколокијада, еләчә дә Азәрбајчан түрк дилчилијиндә мәтнин өјрәнилмә тарихини бу чүмлә илә башлаја биләрик.

Чох сонралар 1960-чы илләрдә проф. Н. З. һачмјева Азәрбајчан дилиндә тарихи әбидләрин тәдгигинә һәср олунмуш монографиясында «мүрәккәб периоддакы энцирвари фәли конструкциялар»дан јазыр¹⁹. Амма тәәссүф ки, илдјә гәдәр онун бу фикирләри мәти дилчилији илә мәшғул олан тәдгигатчыларын диғәтгәни чәлб етмәјиб. Бунун да әсас сәбәби ондадыр ки, һәнки Азәрбајчан түрк дилиндә, үмүмијәтлә бүтөвлүкдә түрколокијада бу проблем системли тәдгигатә чәлб едилмәмишдир. Түрк дилләринин материаллары әсасында мәти синтаксисинә һәср олунмуш чидди тәдгигат кими биз јалныз проф. М. З. Закијев тәрәфиндән јазылмыш «Мүәсир тата рәдәби дили. Синтаксис» адлы монографияда «Мүрәккәб синтактик бүтөв (мүстәгил чүмләләр арасындакы әләгә)» адлы хусуси һиссәни кәстәрә биләрик²⁰.

Бундан әлавә, Азәрбајчан түрк дили материаллары әсасында јазылмыш бир нечә мегаләни дә гејд етмәк ләзымдыр. Белә ки, мүстәгил чүмләләр арасындакы бағлајычылы әләгәдән Ә. Хәлилов јазмышдыр²¹. Башга бир Азәрбајчан дилчиси Ә. Чавадов Азәрбајчан түрк дили материаллары әсасында мәтнин структуру илә мәтнин тәркиб компоненти олан чүмләдаки сөз сьрасыны тәһлил етмишдир. Вә маряғлы нәтичәләрә кәлмишдир. О нәтичәләрдән бири будур ки, чүмләдаки сөзләрин сьрасы мүәјјән факторларла мүәјјәнләшир. Контекстә дахил олан чүмләләр бир-бири илә мүхтәлиф үсулларла бирләшир вә онларын арасында мүәјјән әләгә мөвчуд олур вә бу әләгәнин характери мүәјјән сөз сьрасы илә шәртләнир²².

¹⁹ Бах.: Гәджиова Н. З. Синтаксис сложноподчиняемого предложения в азербайджанском языке. М., 1963, сәһ. 93.

²⁰ Современный татарский литературный язык. Синтаксис. М., 1971, сәһ. 237 — 249.

²¹ Бах.: Хәлилов Ә. Әвезликләрин мүстәгил чүмләләр арасында әләгә јаратмағда ролу. — Азәрб. ССР ЕА-нын хәбәрләри, әдәбијат, дил вә ишасәнәт сьријасы. Бақы, 1969, № 1, сәһ. 65.

²² Бах.: Чавадов Ә. М. Мәти вә чүмләдә сөзләрин сьрасы. — Азәрб. ССР ЕА-нын хәбәрләри, әдәбијат, дил вә ишасәнәт сьријасы. Бақы, 1973, № 4, сәһ. 59.

Сонралар Азербайжан дилчилеринин бу фикрлери онларын һәр биринин диссертасија ишиндә өз әксини талмышдыр.

§ 2. ТЕКСТ (МӘТН) ВӘ АБЗАС

Мәтн дилчилији сәһәсинин илк тәдгигатчыларындан бири олан Н. С. Поспеловун гејд етдији кими, алагәли нитгин һәгиги синтактик вәһиди сәдә вә мүрәккәб чүмлә дејил, мәһз алагәли нитг контекстиндән чыхарыларкән өз синтактик биткилијини вә мүстәғиллијини сахлајан мүрәккәб синтактик бүтөвдүр²³. Бу идеја ғырмызы бир хәтт кими мәтн анализинә һәср олуимуш бүтүн тәдгигатлардан кечир. Амма бунула јанашы, гејд етмәк лазымдыр ки, мәтнин (мүрәккәб синтактик бүтөвүн) бүтүн тәдгигатчылары бу һадисәни, јә’ни мәтни бир лингвистик категоријанын ғыршысында дуран төләбләрә там шәкилдә чазаб верән вәһид кими көтүрүрләр. Белә ки, В. Г. Адмони өзүнүн «Мүасир алман дилинин синтаксиси» адлы китабына бөјүк синтактик вәһидлә абзасын ғыршылыглы алагәсинә һәср етдији хүсуси фәсил дахил едир.

«Бөјүк синтактик вәһидин» ики вә даһа чох чүмләнни бирләшмәсиндән әмәлә кәлән синтактик бирлик кими өзүнү көстәрмәсини гејд едән мүәллиф јазыр: «Бөјүк синтактик бүтөв аилајышы өз-өзлүјүдә бир гәдәр јайгын вә гејря-мүәјјәндир. Бу ишдә диггәти чәлб едән одур ки, алагәли, кениш тәлкијәдә бөјүк синтактик бүтөвләр арасындакы сәрһәд хәттинин һарадан кечмәсини мүәјјәйләшдирмәк чәтин олур»²⁴. Мәһз бу чүр тәсәвүрләрдән чыхыш едәрәк В. Г. Адмони он плана абзасын өјрәнилмәсини чыхарыр, чүнки о мүәјјән график мә’на вә тематик бирлијә маликдир вә даһа сонра мүәллиф артыр чүмлә илә бөјүк синтактик бүтөвү дејил, чүмлә илә абзасы ғыршылашдыр. Мәһз онларын ғыршылашдырма планында мүхтәлиф өлчүләри өјрәнилир²⁵.

Рус дилчилијиндә дә белә һаллары мүшәһидә етмәк мүмкүндүр. Мүрәккәб синтактик бүтөвүн вә ја мәтнин дејил, мәһз абзасын чүмлә илә мүгајисәдә даһа бөјүк синтактик вәһид кими мүәјјәйләшдирилмәсинә А. Г. Рудневдә раст кәлипир.

²³ Бах.: Поспелов Н. С. Көстәрилли әсәри, сәһ. 68.

²⁴ Адмони В. Г. Синтаксис современного немецкого языка. Л., 1973, сәһ. 356.

²⁵ Бах.: Адмони В. Г. Көстәрилән әсәри, сәһ. 358.

А. Г. Рудневдә абзас бир нәтә мустәтил чүмләнни бирләшмәси кими чыхыш едир, мүүллиф дә абзас дахилиндәки блага-лилији мүүжәнләшдирәркән үмуми идеја, үмуми фикир кими анлајышлардан истифадә едир²⁶. Амма гејд стмәк лазымдыр ки, бу анлајышлар әсәс е'тибарилә мәтнини вә ја мүрәккәб синтактик бүтөвүн өјрәнилмәсиндә үзә чыхан анлајышлардыр. Бурадан белә бир нәтичә чыхармаг мүмкүндүр ки, әслиндә бә'зи мүүллифләр, конкрет олараг елә А. Г. Руднев, абзасы ајырыб, бу терминлә иш көрәркән әелиндә бу анлајышын һеч бир имманент ме'јарларыны ортаја геја билмир. Ону мүрәккәб синтактик бүтөцдәп, мәтидән ајырмырлар вә әслиндә онларын өјрәндлији объект елә һәмән мәги вә хүсусијәтләри олур. Абзасла бағлы, абзасы өн плана чыхармагла, она синтактик системдә хүсуси мүнүм әһәмијјәт верилмәси илә бағлы јазылан бир чох банга ишлардә дә мәсәләнини маһијјәтини бу чүр үзә чыхармаг мүмкүндүр. Мәсәлән, белә мүүллифләрдән олан Л. Фридман һесаб едирди ки, мүрәккәб синтактик бүтөв синтактик ваһид дејил, мәнтиги-семантик бирликдир. Вә мүүллифин фикринчә, о бүтөв структура малик дејил, чүнки мүрәккәб синтактик бүтөвү мүүжәнләшдирән заман онун имманент хүсусијәтләриндән данышмырлар, анчаг теркиб һиссәләри олан ајры-ајры чүмләләрин гурулушуну тәһлил едирләр, булардан алава јенә дә һәмни мүүллифин фикринчә, мүрәккәб синтактик бүтөвүн синтактик ваһид кими нәзәр-дән кечирилмәсинә мәнә олан бир сәбәб дә одур ки, бу бүтөвләрдә јухары вә ашагы сәрһәдләрини мүүжәнләшдирилмәси имканы јохдур²⁷.

Вә беләликлә, өз мәнтигләринә ујғун шәкилдә белә бир нәтичә чыхарылыр ки, нитг ваһиди кими абзасын өјрәнилмәси иәгсәдәујгүндүр²⁸. Дүздүр, мүүллифләрдән бә'зиләри, мәсәлән М. Свотина мүрәккәб синтактик бүтөвлә абзас арасындакы фәргәи көстәрмәјә чалышыр, онлардан бириначисини дәл

²⁶ Бах.: Руднев А. Г. Синтаксис современного русского языка. М., 1963, сәһ. 349.

²⁷ Бах.: Фридман Л. Г. К вопросу о сверхфразовых единицах. — «Теоретические проблемы синтаксиса современных индоевропейских языков» китабында. Л., 1975, сәһ. 216.

²⁸ Фридман Л. Г. Көстәрилән әсәри, сәһ. 217; һәмчинин мугәјисә еден: Селбо И. П. Структура связного текста и автоматизация реферирования. М., 1969, сәһ. 9.; Свотина М. Г. Абзац как единица речевой практики. — «Теоретические проблемы синтаксиса современных индоевропейских языков» китабында. Л., 1975, сәһ. 207; Сильман Т. И. Структура абзаца и принципы его развертывания в художественном тексте. Јенә дә орада.

факты кими, икинчиденни нитг факты кими гејд едир. Амма аслинде мүрөккөб синтактик бүтөвүн өjrөнилмәсинин әлејһинә јөнәлмиш белә јанашманын натамам олдуру шүбһәсиздир.

Бизә белә кәлир ки, абзасы вә мүрөккөб синтактик бүтөвү бир-бири илә ејиләшдирмәк мәгсәдәујгун дејил. Белә ки, бу аңлајышлар бир-бири илә мүәјјән әлағәдә олсалар да, јенә дә мүхтәлиф сәвијјә вә системләрә аңддирләр. Мүрөккөб синтактик бүтөв ичинә бир нечә абзасы јыға билдији кими, бир абзасын да дахилиндә бир нечә мүрөккөб синтактик бүтөв өзүнү кәстәрә биләр. А. Н. Пешковски әдәби нитгә аңд бөјүк вәһидләрә мүәјјәнләшдирәркәп һағлы оларағ јазырды ки, бурада мүрөккөб бүтөвдән (А. Н. Пешковскијә кәрә, мүрөккөб бүтөв табесиз мүрөккөб чүмләјә ујгун кәләп вәһиддир.) даһа бөјүк вәһидләр өзүнү кәстәрир вә булар да бир гырмызы хәтдән диқәр гырмызы хәтәдәк давам едән мүрөккөб бүтөвләрини бирләшмәсидир. Башға сөзлә, А. Н. Пешковски абзасы нәзәрдә тутур. Елә орадача гејд едир: «Тәәссүф ки, бу вәһид үчүн синтактик термин мөвчуд дејил вә биз бурада мөтбәә термини олан абзасдан истифадә етмәк мәчбуријјәтәндәјик»²⁹.

Көрүндүјү кими, А. Н. Пешковски дә бу ики аңлајышы-абзасы вә мүрөккөб синтактик бүтөвү ејиләшдирмәјин әлејһинә олмушдур.

Абзасын синтактик категоријалар чәркәсинә аңд едилмәсинин мүмкүнсүзлүјү өз-өзлүјүндә ајдын мәсәләдир. Абзас принцип е'тибарилә јалпыз вә јалпыз мәтнин мүәјјән һалларда ујгун формасы ола биләр, башға сөзлә десәк, мәти принцип е'тибарилә јазыда абзас формасында үзә чыхмалыдыр вә бурада Г. В. Қолшанскииня бу сөзләрини јада салмағ олар: «Әслиндә абзас мәтнин ән елементар нөвүдүр»³⁰. Булары нәзәрә алсағ, беләликлә, мәтнин вә абзасын гаршылығлы мүнәсибәтини форма вә мәзмунун бир-биринә мүнәсибәти кими формалашдыра биләрик. Бурадан белә чыхыр ки, мәти вә ја мәзмун аңчағ абзас шәклиндә формалашма вәситәсилә өзүнү кәстәрмәлидир вә тәбии ки, әкәр јазылы нитг практикасында бир абзасын өз тәркибиндә ики вә даһа чох мәти (мүрөккөб синтактик бүтөв) вә ја әксинә, бир мәтнин ики вә даһа чох абзасда верилмәси илә сәмијјәләнән ситуасијалар ортаја чыхырса, буну үмуми мәзмунун гејри-дүзкүн кодлашдырылмасы

²⁹ Пешковский А. Н. Русский синтаксис в научном освещении. VII нәшр, М., 1956, сәһ. 459.

³⁰ Бах: Қолшанский Г. В. Контекстная семантика. М., 1980, сәһ. 62.

кими, текст ролунда чыгыш едөн дил ишарәсинин гејрия-дүзкүн истифадәси кими гәбул етмәк ләзимдыр. Бир мәтн анчаг бир абзас дәхилиндә өзүнү көстәрә биләр, јә'ни абзасын структур сәрһәдләри јалпыз бир мәтн гәбул етмәк имкалына малыкдыр. Мәтн яә абзасын гаршылыгылы мүнәсибәттинә белә јанашма оиларын принцип е'тибарилә дәјерликләрини вә функцијаларыны бир-биринә гарышдырмамаг үчүн әсас верир. Мәтнин тәзәһүр формасы олан вә илк нөвбәдә мәтнин мәзмунуну дашыјан абзас ејни заманда јазы мәдәнијјәтнинин мәһсулулдуру вә јазыда өз әксини асанлыгыла тапа билдији һалда бир гәдәр чәтинликлә олса да, шифаһи нитгдә формалашмасыны мүәјјән екстралингвистик вә грамматик факторларын көмәји илә тапыр. Бу чүр екстралингвистик факторлардан илк нөвбәдә јә'ни башга коментләрә инсәбәтән даһа узун сүрәп паузаны гејд етмәк ләзимдыр. Данышанын топ вә итнәнасијасы да бу гәбилдан олан екстралингвистик факторлардандыр. Текстин сәрһәдләрини көстәрән грамматик фактор кими ајыра билдијимиз өзүнәмахсус лексик, морфоложи вә ја синтактик сигнализаторлардыр. Белә сигнализаторлар функцијасында, мәсәлән, башлангыч компонентдәки тәкрар өзүнү көстәрә биләр. Текстин сон компонентиндәки структур синтактик узунлуғ өзүнү көстәрә биләр. Вә нәһәјәт, текстин микросүжети мәзмун характерли ачыг-ајдын сигнализаторларла гапана биләр. Бүтүн бунлар данышыг нитгина андирләр. Неч шүбһәсиз ки, нитг сәсләниши заманы бунларын һәр бири һәм ајры-ајрылыгыда, һәм дә комплекс шәклиндә өзүнү көстәрә биләр. Өз нөвбәсиндә јазыда текстин тәби, көзәкөрүмлү сәрһәдләринин олмамасы илә алағадар екстралингвистик факторларын ролу кифәјәт гәдәр азалыр, әмма текстин сәрһәдләриндәки сигнализаторлар өз функцијасыны јенә дә сахлајыр. Мәтн дилчилији кими кениш вә мүрәккәб дилчилик сәһәсинијя проблемләри илә биләвәситә мәшгул олмаздан әввәл белә тәби суала да чәвәб вермәк ләзимдыр: Мәтнин елми тәһлилинин актуаллыгыны вә зәрурилијини вә тәшкил едәр? Белә бир зәрурилији нә шәкилдә әсәсләндирмаг ләзимдыр?

Бир тәрәфдән бу суала чәвәб ахтарышлары башга бир суала да дәриндә әлағәсини сахлајыр. Суал будур: Чүмләдән јүксәк дил ваһиди мөвчуддурму? Бир чох мұаллифләр грамматик анализин сон максимал һәддини мәһз чүмлә илә мүәјјәнләшдирләр¹¹. Белә бир нөгтеји-нәзәрин мөвчудлуғу, бизим

¹¹ Мун. едия: Лайонс Дж. Введение в теоретическую лингвистику. М., 1975, сәһ. 188.

факримизчә, бизи белә бир тәһлүкәли аддымдан, ифратчылыгыдан — тексти өз-өзлүүндә мөвчуд олан бир категорија саяыб онун тәһликинә өкчәдән әсасландырылмамыш хүсуси мө'јарларсыз киришмәкдән сахлајыр. Ајрыча чүмләннн семантик ятамамлыгы вә бурадан нәтичә кими доған семантик бүтөв кими мәтнин өјрәнилмәси зәрурилијини дејәрәк, анчаг бундан чыхыш етмәк дәрин елми нәтичәләрә кәтириб чыхара билмәз. Бу сөзләрин диважлыгындан тацмаг үчүн мәти дилчилији сәһәсинин өјрәнилмәсинин өз-өзлүүндә кифајәт гәдәр мүнүм бир процес олдуғуну өни плана чәкмәк үчүн биз инди мәтнин өјрәнилмәсинин мәнтиги шәкилдә әсасландырма-сындан дәнншмәялијыг. Мәһз бу чүр әсасландырмадан сонра мәтнин бир дилчилик объекти кими узунуна вә дәрини-нә өјрәнилмәси мүнүжәи эффект верә биләр. Мәһз бу чүр әсасландырмадан сонра биз мәти дилчилијинә, онун кениш сәр-һәдләринә дахил ола биләрик.

§ 3. МӘТНИН СИНТАКТИК ТӘДГИГИНИН ЗӘРУРИЛИЈИНИН ВӘ АКТУАЛЛЫГЫНЫН ӘСАСЛАНДЫРЫЛМАСЫ.

Лухарыда дејилдији кими, Азәрбајчан түрк дилчилијиндә мәти сон заманлара гәдәр системли вә һәртәрәfli тәһлил объектинә чеврилмәмишди. Тәбиин олараг мәги дилчилијинә вә еләчә дә мәти синтаксисинә аид олан үмуми сәчијјәли хүсуси ишләр јох кимидир. Бунунла јанашы, синтактик ардычыллы-гын өз дахили мәнтиги ону дингә едир ки, проблематиканын тә'чили олараг өјрәнилмәси зәруридир. Белә ки, нитг прак-тикасы бүтөвлүкдә мәһз бу нәзәријядән кечирилән фунда-ментал категоријанын үзәриндә гурулур.

Мәти елә бир синтактик комплексдир ки, башга синтак-тик комплексил, јә'ни чүмләннн онун мә'на нөгтеји-нәзәрин-дән нисби гејри-биткиналијини, мүнүжәи семантик нагислијини арадан көтүрүр. Мәтнин өзү, беләликлә, мүнүгә мә'на бит-киналијини нүмајиш етдирир. Бундан чыхыш едәрәк, белә дејә биләрик ки, мәти ресипијент тәрәфиндән семантик информ-асијаны алма процесиндә әсас фактор кими чыхыш едир.

Гејд: Ресипијент — данышыг акты заманы информасијаны гәбул едән тәрәф.

Бүтүн бу дедикләрәмиз синтактик сәвијјәнин дахилиндә мәти мөвчудлуғунун дәгиги вә мәнтиги шәкилдә әсасландырыл-

масаны зөрүрү едир. Бунун үчүн бизе эле калыр ки, белә бир мäsаләнн атрафлы изай етмәжә еһтиҗач вар. Индиҗә гәдәр аксиматик шәкилдә нәзәрдә тутулан чүмләннн семантик информасиҗа планындакы семантик нагислиҗиннн әсл маһиҗәти конкрет олараг нәдәдир? Чүнки бә'зи дилчиләрнн, мäsалән, рус дилчиләриндән Т. П. Ломтевин дә геҗд етдәји кими, һәр һансы бир елм еҗни заманда өз-өвлүҗүндә бәлли олан бә'зи һәсигәтләрн дә јенидән бир даһа сүбүт етмәк, онларын маһиҗәтинә вармаг үчүн һазыр олмалыдыр³². Вә биз көрдүҗүмүз кими, бу һал чүмләннн үмумиҗәтлә геҗри-коммуникатив маһиҗәтә малик олмасы идеҗасына кәтириб чыхарыр. Демәли, мәтинн синтактик категориҗа кими, дил ваһиди кими өҗронилмәсинн асастандырмаг үчүн чүмләннн һәтг ваһиди кими геҗри-мүстәғиллиҗинн сүбүтә јетирмәк лазимдыр.

Бу дедикләримизн сүбүт етмәжә чалышаг. Ма'лумдур ки, предикатларын мүөҗәвләшдирилмәсиндә истәнилән садә деҗам (чүмлә) ики һиссәҗә аҗрыла биләр: субъект (S) вә предикат (P) һиссәси. Тәсәввүр едилән ситуасиҗанын даһилиндә, јә'ни бир чүмләннн ичиндә S вә P һиссәләри гаршылыгы шәкилдә бир-биринн шәртләндирир вә мәнтиги семантик планда там шәкилдә бир-биринә бәрәбәр олурлар. Башга сөзлә десәк, конкрет чүмләдә S һәм P-нин меҗдәна чыкмасынн нәзәрдә тутур вә әксинн сөҗләҗә биләрик. P һиссәси S-ни меҗдәна чыкмасынн шәртләндирир. Белә бир мисала диггәт едәк:

Әски памбыг без олмаз (Китаби-Дәдә Горгуд).

Бизин мисалда грамматик форма мүхтәлифлиҗи архасында мөвчуд олан дәриликдә кизләниш еҗнилиҗи бәрпа етмәк үчүн мүөҗән мәнтиги—лингвистик амәлиҗәтләр епармаг вәчибдир. Мисал кәтирдийимиз бу чүмләннн микроконтекстиндән чымыш етсәк, онун семантикасында без ола билмәҗән һәр һансы бир шеҗ маһз һеч нәҗә јох, әски памбыга бәрәбәр тутулур. Тәбики олараг әски памбыг без ола билмәҗән бир шеҗдир. Кениш макроконтекстдә бу мүхтәлиф вә саҗсыз һаллардан бири ола биләр. Амма нәзәрдән кечирилән чүмләннн микроконтекстиндә бу јеканә кеҗфиҗәтдир. Чүмләдәки һиссәләринн еҗнилиҗи белә бир аралыг мәрһаләсиндән сонра бәрпа едилә биләр. Аралыг мәрһаләси кими бу варианты тәклиф едирк:

1а. Әски памбыг без олмаҗән памбыгдыр.

³² Ломтез Т. П. Основы синтаксиса современного русского языка. М., 1958, сәһ. 40.

Вэ нәһәјәт бу аралыг мәрһәләсидәки аңчаг дајаг нөгтәләрини сахламыш олсаг, белә бир сон нәтичәјә кәлмәк мүмкүндүр:

16. Памбыг памбыгдыр.

Биз өз әсасландырмамызда чүмләнин ән дәрин мәнтиги семантик мәрһәләсидән чыхып едәчәјик. Бу мәнтиги семантик мәрһәләјә ујуун кәлән вариант 16 вариантыдыр. Марағлы одур ки, бу мәрһәлә, јә'ни ејнилик мәрһәләси ејни заманда бир башга — мөвчудлут мәрһәләси илә бағлыдыр. Ејниликлә јанашы чүмләнин бу мәрһәләсиндә һәм дә мөвчудлут һаггында информасија сахлаылыр. Бизим мисала андидијәтдә бу памбыгын, үмүмијјәтлә, вар олмасына, мөвчудлуғуна ишәрә кими өзүнү кәстәрир. 16 вариантында, јә'ни памбыг памбыгдыр структурунда памбыг вар информасијасы да кизләниши кимидир. Практик олараг бу һалларын, јә'ни мөвчудлуғун вә ја ејнилик јанансынын илкин, һансынын сонрақы олмасыны мүәјјәнләшдирмәк чәтиндир. Чүнки оларын һәр һансы бирини дикәри олмадан тәсәввүр етмәк белә мүмкүн дејил.

Мәсәләнин маһијјәтинә даһа дәриндән иуғуз етмәк үчүн ејнилик чүмләләрини хусуси олараг пәзәрдән кечирмәк ләзимдыр. Гејд етмәк ләзимдыр ки, ејнилик чүмләләриндән адәтән мәнтиг елминдә бәһс едилир. Амма ону да гејд едәк ки, дилчиләр дә бәзән бу чүмлә типинә онун мәнтиги-семантик типиндән чыхыш едәрәк фикир вермишләр²². Биз бурада мәсәләнин өјрәнилмә тарихиндән данышмаг истәмәздик. Чүмлә вә онун мәнасы проблеми бизи конкрет олараг ејнилик чүмләләрини маһијјәти илә әләгәдәр марағландырыр вә буна кәрә дә гејд едәк ки, мә'лум олдуғу кими, ејнилик чүмләләри (буну јухарыда да гејд етмишдик) өзүнүн субъект вә предикат һиссәләрини мәнтиги-семантик бәрабәрлијиндән јараныр. Бу чүмләләрдәки S вә P һиссәләри ејни референтә аид олур, ејни референти адландырыр, башга сөзлә десәк, онлар кореферентдирләр.

Гејд: Референт — һәр һансы дил ваһиди илә объектив әләмдәки әшја вә ја предметни адландырыла билән ады.

Кореферент — ејни әшја вә ја предмет.

Бу мисаллара диггәт едәк:

1) Јүз иллик мүһәрибә јүз ил давам едиб; 2) Зөһрә сәһәр улдузудур; 3) Н. Кәчәви «Једди көзәл»ин мүәллифидир.

²² Мүт. едн: Москальская О. И. Вопросы синтаксической семантики. — «Вопросы языкознания» журналы. М., 1977. № 2, саһ. 46—247.

Бүтүн бу чүмлөлөрдө S вэ P һиссаләри ејни референта эид олдуғлары үчүн онлары ејнилик чүмлөләри кими гәбул етмәк ләзимдыр. Ону да гејд едәк ки, мәһз бу типли чүмлөлөрдә ејнилик експлицит үсулла ифадә олунмушдур. Чүнки икјипчи предикатив һисса исми хәбәр шәклиндә формалашыр вә икјинчи предикатив һисса өзүнүн семантик тутуму илә там шәкилдә биринчи субъект һиссајә ујғун кәлир.

Гејд: Эксплицит үсуд, Јә'ни ачыг-ашкар ифадәси олан һәр һансы факт, бу һалда грамматик форма.

О ејнилик чүмлөләриндә ки, субъект вә предикат һиссаләрини семантик тутумлары там вә гаршылығлы шәкилдә бир-биринә ујғун кәлир, о чүмлөлөрдә предикат һисса субъект һиссанни илкни асосиәсијә әләмәти кими өзүнү көстәрир, даһа дәғиг десәк, әләмәт дә дејил, бу садәчә олараг нитг ахарында субъектини әләмәтә трансформәсијә олунмуш башга адыдыр.

«Јүз иллик мұһарибә јүз ил давам едиб» — чүмләсиндә субъект һисса олан Јүз иллик мұһарибә өзүнү биринчи, демәк олар ки, илкни чыхыш цөгтәси олан асосиәсијәсини мәһз «Јүз ил давам едиб» синтактик комплексиндә тапа биләр вә јахуд «С. Вургун шаирдир» чүмләсиндә предикатив һисса кими өзүнү көстәран шаир С. Вургун субъекти илә әләгәдар олараг бу чүмлә дахилиндә јаранап илкни чыхыш мәғамлы асосиәсијә кими дигготи чәлб едир. һәр һансы әләвә асосиәсијәләр, мәсалән, С. Вургун јахшы адамдыр; С. Вургун Азәрбајчан халғынын бөјүк оғлудур вә башгалары принцип етибарилә илкни асосиәсијә јарадан дәрини типн (С. Вургун шаирдир) мүәјјән мәнтиги семантик инвариант кими гәбул едән вариантлардыр. Асанлығла нәзәрә чарпыр ки, S вэ P-нин семантик бахымдан бир-биринә бәрәбәр олан ејнилик чүмлөләриндә конситуатив факторун ролу минимума сндирдилер, башга сөзлә десәк, нә контекст тәрәфиндә, нә дә ситуәсијә тәрәфиндә бу чүмлөләрә семантик тәзјиг јох дәрәчәсиндәдир.

Ону да гејд едәк ки, инсанни нитг фаалијјәтиндә ејни заманда функционал мәтиләрдә мұхтәлиф семантик структур типли чүмлөләрә раст кәлмәк олур. Бизә белә кәлир ки, инвариант һиссадән ајрылан истәнилән дериват чүмләнни онун дәриндәки мәнтиги семантик инвариантына апарыб чыхармаг мүмкүндур, башга сөзлә десәк, онда S вэ P һиссаләрини кизли ејнилијјени бәрпа етмәк олар.

Гејд: Дериват, — јә'ни төрәмә чүмлөләр.

Инвариант-вариантлары өзүндөн доғуран илкин вариант вә јахуд ејни синфә дахиа олаң вариантларын үмуми адм.

Демәк олар ки, бу чүмлөләрда, S вә P һиссаларини ејни-лијини бәрпајә ејтијачы олаң чүмлөләрда, һалә ејнилик имплицит шәкилдә өзүнү көстәрир.

Гејд: Имплицит — кизли һалда ифадәси нәзәрдә тутулан һәр һансы факт, бу һалда грамматик ферма.

Күлли миғдарда имплицит ејнилик чүмлөләриндә предикатив һиссаләр грамматик бахымдан фе'ли-хәбәрләрлә ифадә олунур. Вә оларда кизли шәкилдә мөвчуд олаң ејнилији үзә чыхармағ үчүн мүзјән трансформасиялар, јердәјишмаләр апармағ лазым кәлир. Бүтүн булар предикатив һиссаләрин илкин семантик структурларыны бәрпа етиәк үчүн едилир. «Әски һамдығ без олмаз» чүмләси илә алағадяр јухарида апарылан мәнтиги — лияғвистик әмәлијјаты мисал көстәрмәк олар.

Бизә белә кәлир ки, илкин инвариантын үзәринә јүкләнән синтактик деривасия коммуникатив актә конситуатив фактор аламәтини кәтирир, биз мәһз конситуасиядан чыхыш едәрәк һәр һансы ишләм мәғамында чүмләни деривасия имкәнларына, илкин нөгтәдән узағланима дәрәчәсинә объектив шәкилдә диягәт јетирә биләрик.

Беләликлә, бүтүн фе'ли чүмлөләрин принцип ејтибарла инвариант маһијјәтли ејнилик чүмлөләринә кәтириб чыхарылма имкәни бизим үчүн бир сыра башга перспективләр дә ачыр. Бу һалын мүмкүнлүјү түрколожик әдәбијјатда мөвчуд олаң мә'лум бир тезис, долајысы да олса, тәсдигләјир. Бу тезис иса ондан ибарәтдир ки, түрк дилчилијиндә адлығ чүмлөләр фе'ли чүмлөләрә нисбәтән даһа гәдим, даһа илккәндир. Рус дилчиси А. Потебијаның да нәзәри чәһәтдән үмуми сәјылдан белә бир фикри јада дүшүр: «Алләрдакы предикативлик вә атрибутивлик, башга сөzlә десәк, чүмләнин адлығ маһијјәти гәдим дөврә кетдикчә даһа бөјүк әһәмијјәт касб едир»⁴⁴.

Түрк дилләри илә бағлы бу дедијимиз мә'лум тезис гәдим Орхон-Јенисеј абидәләриндә адлығ вә фе'ли чүмлөләрин нисбәтинин өјрәнилмәсинин әсәсиндә формалашмындыр. Мә'лум олдуғу ки, бу нисбәт мәһз адлығ чүмлөләрин хејринәдир. Имманент ејнилик чүмлөләриндән, јә'ни инвариант маһијјәт-

⁴⁴ Бак. Потебиј А. А. Из записок по русской грамматике. Т. III. М., 1968, с. 276.

ли ејнилик чүмлэлэриндэн фаргли оларат, ејнилија имплицит шәкилдә јашадан дериват чүмлэләрдә предикат һиссә илкин асоснасија аламати олар. Бу чүмлэләрдә предикатив һиссә алава-икничи, үчүнчү ... дәрәҗәли асоснасијаларын ифадәси: нә дөвүр. Белә һалларда предикатив һиссә семантик — грамматик планда сонсуз семантик-синтактик комплексләр чәркәси верә биләр. Өз нөвбәсиндә бу семантик-синтактик комплексләр бир-бири илә дахиял структур алағәләрлә пә бу чәркә үчүн үмуми олан конситуасија илә бирләшир. Масалән, «**Бөјүк Вәтән мұһарибәси дөрд ил давам едиб**» чүмләсиндә субъект вә предикат һиссәләрин бир-биринә ујғув кәлмәси оларың кәмијјәт-заман параметрләринини үст-үст дүшмәси илә бағлыдыр. Буниңла јанашы, идишчә гејд етдијимиз кимн, белә һалда принцип етибарилә сонсуз семантик-синтактик комплексләр чәркәси өзүнү кәстәрә биләр. Конкрет оларат дејәк ки, субъект вә предикат һиссәләр арасында ујғунлут ејни заманда кејфијјәт-гизмәтвәричилик сәтһиндән дә үзә чыха биләр. Һәмән субъектив һиссәниң мөвчудлугунда белә бир һеч дә там олмајан чәркә гејд етмәк олар.

Бөјүк Вәтән мұһарибәси совет адамлары үчүн гәһрәманлығ мәктәби оладу; Бөјүк Вәтән мұһарибәси совет адамларының рәшадәтини бир даһа тәсдиғ етди; Бөјүк Вәтән мұһарибәси чәтин вә ағрылым кечди; Бөјүк Вәтән мұһарибәси совет адамларының мәтиллији нәтичәсиндә гәләбәләз гуртарды вә с., вә н. в.

Предикатив һиссәниң даһа узәғлардакы дериват нөғтәләри артығ вә һиссәләринә сөздәјишдиричи аффиксләр дә гәбул едә биләр.

Бөјүк Вәтән мұһарибәсини јашајанлар бир даһа мұһарибә истәмәз.

Илкин вариантдан ајрылан дериват һиссә алава семантик-грамматик кәркинликлә мұшајјәт олуиур. Мәһз бу алава кәркинлик, бу алава јүк субъект вә предикатив һиссәләр арасындакы гејри-ујғунлугу јарадыр. Вә гејри-ујғунлут мәһз конситуатив факторун нәзәрә алынмасы илә дәф едиләр. Конситуатив фактор күчү мұхталиф структурлу чүмлэләрин әмәлә кәлмәсинә вә јайылымына тәһаң верир, беләликлә, ејнилик чүмлэләриниң мүәјјән типиниң өзүнәмәхсус нүвә вә периферијасыны мұшајјәт етмәк мүмкүн олар. Конситуатив асылылығы олан ејнилик чүмлэләриниң предикатларының семантик тутуму конситуасијадан асылы олмајан инвариант чүмләләринә кәтиррилиб чыхарыла билмәси мүмкүнлүјү ону сүбут едәр

ки, истәнилән чүмләнни субъект вә предикатив һиссәләри әв-вәлчәдән илкин олараг бир-биринә гаршылыклы интенсия мүнәсибәтиндәдирләр.

Гәјд: Интенсия — бир чүмлә үзвүнүн дикәр чүмлә үзвүнә чан атмасы.

Бизә белә кәлир ки, ејнилик чүмләләринни нәзәрдән кечирилән аспектдәки өјрәнилмә перспективи ачыг-ашкардыр. Конситуасиядан асылы ејнилик чүмләләринни конситуасиядан асылы олмајан ејнилик чүмләләриндән фәргләндирәрәк һәтта бунула биз мәтн дахилиндәки мұхтәлиф елсментләри синтактик давранышыны даһа дәғиг мұәјјәнләшдирә биләрлик вә үслубијјатла да бағлы масаләләри даһа дәғиг, конкрет һәлл едә биләрлик. Букдан әлава, конситуасиядан асылы ејнилик чүмләләрдән асылы олмајан чүмләләрә кечидиң ганунауј-ғуналуғларыны мұәјјәнләшдирәрәк биз бунула әлағәли мәтнин өјрәнилмәсиниң мәғсәдәујғулуғуну вә зәрурилијни бир даһа сүбүт етмиш оларыг.

Инди исә чүмлә гурулушуна, һәр һансы чүмлә гурулушун кизли гатындакы ејнилик моментинә бу вачиб экскурсдан сонра, һаһажәт, сүбүта јетирмәк истәдијихиз масаләја гајыдаг. Беләликлә, биз конкрет олараг Азәрбајҗан түрк дили илә бағлы садә чүмләнни кизли, илкин мәнтиги-семантик мәрһәләсиниң ахтарылыб талылма һәллини тәклиф едирик. Иәр һансы бир чүмләнни дәрин структур гатында субъект вә предикатив һиссәләри бир-биринә бәрәбәр олан ејнилик өзүнү кәстәрәчәк. Индики һалда бизә дә о галыр ки, чүмләдәки бу ејнилик һалыны даһа кеңиш характерли бәјүк системләр үчүн ишләјән реал бир принципә ујғунашдыраг.

Кибернетикаја мұрачнәт едәк. Мә'лумдур ки, имформасияны бир тәјини дә фәргләндирмә, фәрглилик аңлајыны илә бағлыдыр. Буну кибернетикашың апарычы әдимләриндән олан У. Р. Ешби имформасияны кәмијјәтнин онун кејфијјәт мұхтәлифијиндән асылы олмасыны кәстәрәрәк мұәјјәнләшдирмишдир³⁵. У. Р. Ешбинин бу мұддәасы илә башга бир алимин, А. Д. Урсулун белә бир фикри үст-үстә дүшүр: «Әи үмуми һалда имформасияны дәф едилимиш ејнилик кими баша дүшмәк мұмкүндүр»³⁶.

Исбатымызын әсас мәрһәләсинә јахынашдыг. Әкәр бир печә абзас бир-бириндән фәргләнмирсә, ја'ни әкәр онлар бүтүн

³⁵ Бах: Эшби У. Р. Введение в кибернетику. М., 1959, сәһ. 248.

³⁶ Бах: Урсул А. Д. Информация. М., 1971, сәһ. 82.

параметрлэри илэ бир јердэ үст-үстэ дүшүрлөрсө, о заман бу абзаслар бүтөвлүкдө информатив дејиллэр. Информасија-нын алынмасы үчүн азачыг да олса, фэрглилик заруридир.

Информасија назэријјэсинин бу мүддэасыны там шөкилдэ чүмлөјө дэ шамил етмөк олар. Әкэр чүмлэниң S вэ P һиссә-лэри ајрыча садэ чүмлэниң контекстиндэ там шөкилдэ бир-биринэ бэрабөрдирсэ, оларын арасында һеч бир фэрглилик өзүнү көстөрмирсэ (бунун исэ белэ олдуғуну биз бир гадэр јухарыда сүбүт етмишдик, һәр һансы бир чүмлэниң дәрия гатда ејнилик мәрһәмэсинэ малик олдуғуну гејд етмишдик) о заман мәһз белэ бэрабэр һиссалэрин мәчмују олан чүмлө принцип етибарилэ һеч дэ информасија вермэ гүдрөтиндэ дејил. Тәбии олараг белэ бир суала чаваб вермөк лазым кә-лир. Јухарыда дејиләнлөрдөн чыхыш етсәк, ајрыча көтүрүл-мүш һәр һансы бир чүмлэ коммуникатив ваһид олма функ-сијасыны јеринэ јетирэ билэрми? Бу суала дедикләримизин әсасында мәһзи чаваб вермөк лазымдыр. Чүнки һәр һансы коммуниқасијаның әсасында зарури, информатив күч өзүнү көстөрмөлидир.

Беләликлэ, бизим фикримизчэ, информасија назэријјэси-нин мә'лум мүддэасыны тәтбиғ едәркән ајрыча көтүрүлмүш чүмлэниң информатив, тәбии ки, семантик нагәслије сүбүт олунур вэ мәһз бундан сонра «анлашма просеси үчүн вачиб олан информасија бәс һарададыр?» — суалы илэ ахтарышлар-ра чыхсаг, илхин олараг мәтилә, јә'ни коммуниқасија акты-да ишләм мөгамына малик олан вэ формал-семантик планда мүәјјән ејничислилик әсасында бирләшән чүмлөлэр бирлији илэ гаршылашымкыш оларыг. Демәли, информасија бүтөвлүкдэ чүмлэдэ јох, мәһз мәтидэ өзүнү көстөрир. Мәһз чүмлөлэр бирлији интг фәалијјәти үчүн әсас олан информасија сығына-чырына чеврилэ билир.

Мүтлөг биткилик көстөрчиси олан мә'на, беләликлэ, бүтөвлүкдэ мәтнин функцијасы кими чыхыш едир. Вэ беләлик-лэ, мәтнин тәркибинэ дахил олан ајры-ајры чүмлөлэр ара-сындакы мүхтәлиф нөвлү дахили семантик-грамматик мұна-сибәтлэр мүәјјән информатив дәјәрә малик олан мөгамлар ве-рир.

Бүтүн бу дејиләнлэрин ишығында белэ бир синтактик перспектив дигтәти чәлб едир. Ајрыча чүмлэни методик ва-һид кими көтүрмөк лазымдыр, чүнки принцип етибарилэ бу ајрыча чүмлэ һәтта мәтидән чыхарылымкы шөкилдэ белэ, принципнал олараг јохдур, һеч бир ишләм мөгамына малик

дејил, о садәчә олараг методяк ваһиддир, ја'ни о олмаса иди белә, ону мүәјјән лингвистик танунаујунлуғлары, дил шүүрунуң дахили имкалларыны, форма әләмәтләринини гаршылығлы мүнасибәтини өјрәнмәк хатиринә ичәд етмәк лазым кәләрди.

Бу һиссанни сонунда ону демәк галыр ки, нитг просесиндә там ајрыча, тәк-тәһна бир чүмләјә раст кәлсәк, әкәр формал бахымдан бу тәһна чүмлә мүәјјән информасија өтүрмәк габиллијәтини маликдирсә, беләдә һәмән чүмләнин дил шүүрунда галмни, үзә чыхмајан өзүнә һәмчинс ваһидләрдән ибарәт тәбии әһатәсини адресат-субјект үчүн бәрпа етмәк һеч бир чәтинлик төрәтмир.

§ 4. АЗӘРБАЈҶАН ТҮРК ДИЛИНДӘ МӘТН СӘРҲӘДЛӘРИНИН МҮӘЈҶӘНЛӘШДИРИЛМӘСИ МЕ'ЈАРЛАРЫ

Бу һиссәдә биз өз-өзлүјүндә мүстәғил чүмләләр тәшкил едән мәтн компонентләри арасындакы мүхтәлиф семантик-структур алағаләри, мүнасибәтләри тәһлил етмәји гаршымыза мәгсәд гојмуруг. Садәчә олараг биз бурадә эн вачиб бир мәсәләјә тохунмағ истәрдиқ. АзәрбајҶан түрк дилиндә мәтнин (тәбии ки, микромәтнин, мүрәккәб синтактик бүтөвүн) мүәјјән синтактик мәкәндәкы сәрһәдләрини, башланғыч вә битмә нәғталәрини кәстәрән мүәјјән бир ме'јар мүәјјәнләшдирмәк вачибдир. Белә бир ме'јары мүәјјәнләшдирмәдән, ајдын мәсәләдир ки, бу синтактик һадисәнин дахили механизминин өјрәнилмәсинә башламағ мүмкүн дејил.

Бу вә ја башга дәрәчәдә алағәли мәтн дилчилији проблемни илә мәшғул олан мүхтәлиф мүәллифләр бу синтактик бүтөкүн сәрһәдләринин мүәјјәнләшдирилмәси јолундакы чәтипликардән бәһс етмишләр. Алмақ дили илә алағәдар бу чәтиликдән В. Г. Адмони бәһс етмишдир. О јазырды: «Чәтинлик алағәли вә кениш тәһхијәдә ајры-ајры бөјүк синтактик бүтөвләр арасындан кечәп сәрһәдләри мүәјјәнләшдирәркән ортаја чыхыр»³⁷.

Ону да гејд етмәк лазымдыр ки, алағәли чүмләләрин нитг ахарында мәтнин ајрылмасынын мүхтәлиф ме'јарларынын ирәли сүрүлмәси илә гаршылашмағ мүмкүндүр. Елми әдәбијјат-

³⁷ Адмони В. Г. Синтаксис современного немецкого языка. Л., 1973, сәһ. 356.

да белә ме'jarлар нахташыры ирәли сүрүлмүшдү. Вә бизим ирәли сүрдүјүмүз ме'jar тәби ки, јеканә ме'jar дејил. Амма индијә гәдәр диггәти чәлб етмәмиш, нәзәрдән кечирилмәмиш ме'jarдыр. Г. А. Вејхманшын мәтнин сәрһәдләринин мүәјјәләшдирилмәси мәсәләси илә бағлы јазымы әсәрдә бу мәсәләјә тохунулур. О доғру оларағ, мәтнин сәрһәдләрини абзасын сәрһәдләри илә ејниләшдириләрә гаршы чыхыр вә гејд едир ки, әкәр абзасы фразәфөвгү ваһидләрин сәрһәдјә кими гәбул етсәк, о заман дахила синтактик әләгәләри гырмызын хәтдән әввал битән вә јахуд ондан сонра давам едән синтактик бирликләри фразәфөвгү бирлик кими гәбул етмәмәлијик³⁸.

Бә'зи мүәллифләр мәтнин сәрһәдләрини, даһа доғрусу, онун биткилик кәстәричисини мәтнедәки сон чүмләнин узунлуғу илә мүәјјәләшдириләр. Гејд едилир ки, фразәфөвгү бирлијин сон чүмләсинин узунлуғу бу бирлијин битмәсини кәстәрән ашкар бир ме'jarдыр³⁹.

Башга мүәллифләр бу лингвистик категоријанын сәрһәдләрини фоноложи ме'jarла мүәјјәләшдирмәјә чалышырлар. Фоноложи ме'jar кими, мәтнин сәрһәд сигналы кими бу һалда паузалары гејд едилрәр. В. Дресслер јазыр: «Мәтнин емик сәвијјәдә сәрһәдини нә шәкиллә мүәјјәләшдирмәк олар? Мәз-мун биркәлији јалпыз мәтнедахили һиссәләр үчүн әһәмијјәтли олдуғуна корә бурада әғла илк нөвбәдә пауза ме'jары кәлир»⁴⁰.

Гејд етмәк лазымдыр ки, Азәрбајҗән түрк дили материаллары әсасында мүрәккәб синтактик бүтөвүн сәрһәдләринин мүәјјәләшдирилмәси тәшәббүсү Ә. Хәлилов тәрәфиндән едилмишдир. Мүрәккәб синтактик бүтөвүн тәркибиндә мәркәзи чүмләни ајырыб, бүтүн сонрақы тәһлили маһз онун үзәриндә гурарәғ Ә. Хәлилов јазырды: «Мәркәзи чүмләнин изаһына хидмәт едән чүмлә вә ја чүмләләр групунын сәрһәдләри мүрәккәб бүтөвүн сәрһәдләри илә үст-үстә дүшүр»⁴¹. Амма бизә бе-

³⁸ Бах.:Вејхман Г. А. Предложения и синтаксическое единства. — «Вопросы языкознания» журналында, М., 1981, № 4, сәһ. 62.

³⁹ Смысловое восприятие речевого сообщения. М., 1976, сәһ. 81.

⁴⁰ Дресслер В. Синтаксис текста. — «Харичи дилчиликдә јисәликләр» китабында, VIII нәшр. М., 1978, № 1, сәһ. 67; һәмчикин мүғ. едил: Резкин И. И. Основные единицы синтаксического анализа и установление отношений между ними. — «Структурно-типологические исследования» китабында, М., 1962, сәһ. 120.

⁴¹ Хәлилов Ә. Ә. Әвәкликләрин мүстәғил чүмләләр арасында әләгә јаратмағда ролу. — Азәрб. ССР ЕА-нын хәбәрләри, дил, әдәбијјәт вә иҗтимағат сәрајасы. Баку, 1969, № 1, сәһ. 67.

ла кәлир ки, бу таһилл мұәјјән дәрәчәдә јәјғиндыр. Онда, јалпыз мәркәзи чүмләдән чыхыш едиләрәк мәзмун-мә'на аспекти нәзәрдә тутулур. Елә буна кәрә дә ондан дәгиг ме'јар кими истифада етмәк вә конкрет текстләрә тәтбиг етмәк гејри-мүмкүндүр.

Биз мәтн сәрһәдләринин мұәјјәнләшдирилмәсә илә бағлы өз ме'јарымызы тәклиф едәркән Азәрбајҗан түрк дилинин синтактик гурулушунун дахили спесифик хүсусијәтләриндән истифада едирик. Чох мүмкүндүр ки, бу хүсусијәтләр һәр һансы бир дәрәчәдә башга гоһум түрк дилләри үчүн дә сәчијәви ола биләр вә тәби ки, бизим тәклиф етдијимиз ме'јар мұәјјән мә'пада башга түрк дилләриндәки мұрақкәб синтактик бүтөв сәрһәдләринин мұәјјәнләшдирилмәсинә дә тәтбиг едилмә имканына маликдир.

Бизә белә кәлир ки, мәтнин өјрәнилмәсинин һәр бир үсулу јухарыда һағгында сөһбәт кәдән (һәм пропозицион, һәм дә коммуникатив үсулләр) мәтн статусунун лингвистик һаһәтдән мұәјјәнләшдирилмәсиндә кәрәкли ола биләр. Амма биз мәтнин структур сәрһәдләрини мұәјјәнләшдирәркән мәһз пропозицион үсулдан истифада едәчәјик. Чүмләнни характерик әләмәтини мәтнә шамил етмәјә чалышачағыз.

Түрк дилләриндә сөзүн вә сөз бирләшмәсинин ејни заманда мұәјјән дәрәчәдә сөзүн вә чүмләнни изоморфизмидән мәһһур түрколог И. А. Баскаковун бир мәғаләсиндә сөһбәт ачылар⁴².

Сөзүн вә чүмләнни структур паралелизмидән үмуми нәзәри аспектдә диалчиликдә сөһбәт кетмишдир⁴³.

Бизә белә кәлир ки, дил ваһидләринин арасындакы бу изоморф хүсусијәтләрини өјрәнилмәсини давам етдирсәк, бу аспектдә мәнтиги давам кими чүмлә вә мәтн арасында структур мәнтиги паралелизмдән данышмалығыз.

Үмумијәтлә, түрк дилләриндә вә хүсусилә дә Азәрбајҗан түрк дилиндә чүмләнни вачиб структур сәрһәдләриндән бирә ондакы тәркиб ваһидләринин дәгиг ардычыллығыдыр ки, бу дә өз нөвбәсиндә бу синтактик гурунун дахили мәнтиги тип илә һизама кәтирилир. Азәрбајҗан түрк дилиндә чүмлә јаратмағ үчүн о чүмләнни лексик шәкилдә башламағ вә ону

⁴² Бах.: Баскаков И. А. Изоморфизм структурн слова и словосочетания в тюркских языках. — «Туркологиче маҷмуа», 1974» китабында. М., 1978, сәһ. 46.

⁴³ Бах.: Мельничук А. С. Аспекты общей теории предложения как единицы речи. — «Проблемы языкознания» китабында. М., 1967, сәһ. 177.

битирмәк үчүн бу башлангыч артыг грамматик (морфоложи) чәһәтдән гәҗитмәг лазымдыр. Биз инди чүмлә гурулушунун мәһз бу чәрчивәли характерни нәзәрдә тутуруг. Мүтәхәссисләр гәҗд едирләр ки, улу түрк дилиндә чүмлә мәһз чәрчивәли конструкцияга малик олмушдур. О конструкция белә схемләшдирилә биләр: Мүбтада — II дәрәҗәли үзв-хәбәр-мүбтада⁴⁴.

Бу чәрчивәлилийин оламотләри, тәбин ки, улу дилдән аҗрылан чанлы түрк диалектләриндә, сонралар мүстағил әдәби түрк дилләриндә јашамагда давам етмишдир. Әсас кими ону кәтүрмәк лазымдыр ки, чәрчивәлилийин маһијјәтиндә тәқрар принцип дурур. Азәрбајҗан түрк дилиндә чүмләнин чәрчивәлилийи һәмишә препозисијада олан вә материаллашмыш субъект идејасынын чүмләнин сонунда шәхс сонлугларында өзүлү кәстәрәк тәқрарында нәзәрдә тутулур. Вә беләликлә, чүмләнин битмәсянин мәнтиги композисион вә структур вәситәси кими ики компонентдән ибарәт тәқрар өзүлү кәстәрир. Бу компонентлардән бири чүмләнин препозисијасындакы субъект, икинчиси чүмләнин сон позисијасындакы бу субъектин тәмсилчиси олан шәхс кәстәричисиدير.

Чүмлә гурулушунда үч мәрһәләдән — башлангыч, орта вә сонлугдан дилчиликдә В. Брендәл бәһс етмишдир⁴⁵.

Әкәр биз бу бөлкүнү агглютинатив типли дилләрдәки чүмлә типинә тәтбиг етсәк, бизә ону демәк галыр ки, түрк чүмләсинин дагыг вә конкрет ифадә едилмиш башлангычы, јә'ни мүбтадасы әслиндә онун грамматикләшмәнин нәтиҗәсиндә абстрактлашмыш сонлугдур. Конкрет данышсаг, Азәрбајҗан түрк дилиндә биринчи вә икинчи шәхсләрдәки узлашма тәқрар олунаг һиссәләрдә әсаслы дәјишиклик олмадан баш верир. Мүгајсә един:

- 1) Мәң кедирәм.
- 2) Сән кедирсән.

Биринчи шәхсдә өзүшү кәстәрән кичник дәјишмә, тәбин ки, әһәмијјәтли дејил. Јери кәлмишкән гәҗд едәк ки, әслиндә «кедирәм» тарихән инкишаф едиб, бу һалә дүшмүш формадыр. Онун кәк формасы дил тарихиндә өзүнү кәстәрән «кедир — мән» комплексидир. Бу сонунчуда икә икинчи шәхсдәки уз-

⁴⁴ Муг. един: Зикиев М. З. Синтаксический строй татарского языка. Казан, 1963, сәһ. 393.

⁴⁵ Бах: Ахмәтова О. С. вә башгалары. Современные синтаксические теории. М., 1963, сәһ. 54.

лашмада олдуғу кими, тәкрар компонентләрин там үст-үстә дүшмәсини көрүрүк. Үчүнчү шәхсләки узлашма хәбәрин тәкрар комплексиндә сыфыр кәстәрәчисинә маликдир. (О кедир). Амма гејд едак ки, бу, Азәрбајҗан түрк дилиндә беләдир. Башга түрк дилләриндә, мәсәлән; татар, башгырд, газәх, гарагалпаг дилиндә чүмлә сонунда субъектни тәкрары үчүнчү шәхсин сыфыр кәстәрәчиси дејил, конкрет шәхс сонлуғу илә ифада олукур. Мәсәлән, башгырд дилиндә бу һалы мушәһидә етмәк мүмкүндүр. Бир чох һалда бу дилдә Н. З. һачыјеванын гејд етдији кими, иеми хәбәрин сонунда үчүнчү шәхс авазлијини ишланмәси илә гарышлышырыг. Мәс.: Хасан языусы ул.⁴⁶ (Һәсән јазычыдыр). Бу фактор ону кәстәрәр ки, һәтта реликт шәклиндә олса белә, бә'зи түрк дилләриндә үчүнчү шәхсә көрә узлашмада да тәкрар моменти өзүнү кәстәрәр. Вә шүбһәсиздир ки, бу реликт аламәтә көрә биз түрк дилләринини дәрри структурунда илдичә дедәјимиз мәгамла алағәдар «тәкрар системли сәчијәјә маликдир» фикриндә бир даһа мөһкәмләнирик.

Гејд: Реликт — гәдимдән галмыш һәр һансы аламәт.

Дедәкларимизи үмумиләшдирсәк, белә бир нәтичәјә кәлә биләрик ки, түрк чүмләсинини сонунда әстиндә мүбтәданын тәкрарланмасы өзүнү кәстәрәр. Бу тәкрар ја там шәкилдә олур, ја да ки, бә'зи мүәсир түрк дилләриндә бу тәкрар натамам шәкилдә фономорфоложи дәјишмәјә уғрамыш шәкилдә өзүнү кәстәрәр. Јалпыз күчлү тәкрар элементинә малик олдуған сонра, ја'ни өзүнәмәхсус синтактик чарчивалик јәрәндидән сонра түрк чүмләси монопредикатив гурулуша чеврилә биләр. Ајры-ајры һалларда һәр һансы бир түрк дилиндә тәкрар компонентини өзүнү кәстәрәмәси онун башга гоһум дилдә горунуб сахланмасы илә компенсәсијә едилир, һәггын-да данышылан мәгамын гоһум дилләр үчүн системлилији өзүнү кәстәрәр.

Демәли, түрк дилләринини синтактик гурулушу үчүн чүмлә сәвијәсиндә тәкрар компонентик мөвҗудлуғу шүбһәсиздир. Чүмләнин әввәлиндә ишланан мүбтәда нитг ахарынын һансы пәстәсиндә грамматик абстрактлашмаја мәрүз галараг, тәкрар олунурса, о чүмләјә нөгтә гојмаг олар. Бу фактын дәғиғ шәкилдә үзә чыхарылмасы бизим мәрјарымызын илк сүбуг мәрһаләсидир. Инди исе препозиционал методдан истифада

⁴⁶ Бах.: Гаджиева Н. З. Основные пути развития синтаксической структуры тюркских языков. М., 1973, сәһ. 597.

едәрәк бу мәгамы — чүмләннн бу хүсусијјәтнин текстә көчүрәк.

Аңындыр ки, мәтн дә чүмлә кимн синтактик категорија олдуғуна көрә онун бә'зи конкрет аламәтләринә малик олур. Бу јүксәк савијјәдә тәшкил олуиуш синтактик категорија да һәмчинин өз гурулушунда мүәјјан тәкрар элементини сахлајыр. Тәкрар идејәси ејни заманда абзас кимн ајрылан, әмә мәтн кимн дүшүнүдән гурулушун структурунда өзүнү көстөрнр⁴⁷.

Мәтнин гурулушунда тәкрар белә бир һалын сәбәби илә мејдана чыхыр. Идеалда һәр бир мәтн структур бахымдан гапанмаја, тамамланмаја чән атыр вә ја атмалыдыр. Системлилик бахымдан истәвилән ардычыллығда синтактик һиссә тәкрар моментинә малик олмәссә, ачығ гурулуш кимн галачағ. Бу исә һәм текстин дахили маһијјәтинә, һәм нитг мүбадиләси психолокијәсына вә ејни заманда коммуникатив бүтөлүјә зиадир. Чүнки коммуникатив актын ништиракчысы олан данышан, информәсијяны өтүрән мә'луматы өтүрмәјә башларкән ејни заманда өз үзәринә һәмән мә'луматы битирмәк функцијәсыны да көтүрүр.

Мәтн дә ејни илә чүмлә кимн башланғыч, орта вә сон мәрһәләләрә бөлмәк мүмкүндүр. Мәтнин башланғычы санки, бүтүн мәтн гурулушунун әсас, тематик дүјүнүнә чеврилнр, башға сөзлә, бу башланғыч, санки чүмлә гурулушундакы мүбтәдәннн, ја'ни субъект идејәсынын јеринә јетирдији функцијяны јеринә јетирнр. Мәтнин башланғычы, адәтән, үмуми киришлә характеризә олунур ки, бу үмуми кириш дә мәтнин гурулушасы просеси боју тәдричән конкретләшдирнлнр. Конкретләшмә тәкрар олунан компонентин ја' ачығ-експлицит, ја да кизли-имплицит шәкилдә мәтнә дахил дилмәси илә бағлыдыр, башға сөзлә десәк, биз тәсдиғ едирик ки, Азәрбајчан түрк дилиндә мәтнин башланғыч мәрһәләси формал бахымдан там вә ја натамам шәкилдә нитг ахарында тәкрар едилнр. Әкәр бу тәкрарланма гејри-дәғиғ шәкилдә ифадә олунурсә, мәтнин башланғыч вә сон мәрһәләләри арасында конкрет ујгуилуғлар мүәјјәнләшдирмәјә имкан верән бә'зи мәнтиги-синтактик әмәлијјәтлардан истифадә олуна биләр. Бу әмәлијјәтлар мәтнин башланғычыны онун сонунда бәрпа етмәк имканы вернр. Неч бир мүбаһисәјә јол вермәдән гејд етмәк олар

⁴⁷ Падучева Е. В. О структуре абзаса. — Труды по языковому систем. И. Чкал. Тарту. 1965; Севбе И. П. Структура связного текста в автоматизации реферирования. М., 1969, сәд. 26.

ки, Азербайжан түрк дилиндә мәтнин башлангычы тәкрарлыг мәгамынын илкин компонентидир. Елә бурада да гејд едәк ки, ашкар-експлицит тәкрар даһа чох тарихи дал абидәләриндә — Орхон — Јенисеј абидәләриндән тутмуш Оғузнамә, Китаби-Дәдә Горгуд кими абидәләрдә өзүнү даһа ајдын көстәрир⁴⁸. Кизли-имплицит тәкрар исә даһа чох мүвәсир әдәби дилдә вә чавлы питг просесиндә өзүнү бирузә верир. Эксплицит шәкилдә ифадә олуан тәкрар компонентләриндән бир гәдәр әтраф-ды данышаг. Бу тәкрар кими бир тәрәфдән бүтөв чүмләләр, дикор тәрәфдән онларын әвәз етмәјә гәдир олан лексик комплекс чыхыш едир. Мәсәлән, Орхон-Јенисеј абидәсиндән бу мисала диггәт едәк:

Bilga Toñuquq bana aidy: — bu süg ält tidi.

«Китаби-Дәдә Горгуд» дастанындакы мисаллара диггәт едәк:

- 1) Газан ајдыр: Оғул, анынчүн јағы дерләр ки, биз онлара јетсәвүз өлдүрүрүз, онлар бизә јетсә өлдүрүр — деди;
- 2) Оған ајдыр: Хан Бејројин адахлысы Баныгичәји алырлар — деди;
- 3) Тәпәкәз ајдыр: күндә алтмыш адам верин јемәјә — деди.

Бу кәтирилән мисалларда ејни тәкрар тили өзүнү көстәрир. Чәрчивәлилик питг фе'лләри олан ајытмаг вә демәк ваһидләринин көмәјилә јаранмышдыр. Үслуби бахымдан бир-бириин әвәзләјә-әвәзләјә онлар ики тәрәфдән мәтни гапајырлар вә беләликлә, ә'јани шәкилдә онук сәрһәдләрини нүмәјиш етдирирләр. Бу мәтиләр садә мәтиләрдир. Онлардакы тәкрарлар да ачыг-ашкар шәкилдә лексик ваһид кими өзүнү көстәрир. Мәтиләри чәрчивәјә салан тәкрарлар ејни заманда бүтөв чүмлә комплексләри илә дә ифадә едилә биләр. Јенә дә «Китаби-Дәдә Горгуд»дан мисаллара диггәт едәк:

1) Мәрә гыз! Нә ағларсан, нә бозларсан ағам дејү? Јанды бағрым, көјнәди ичим. Мәкәр сәнин аған јох олубдур? Үрәјинә гајнар јағлар гојулубдур? Гара бағрын сәнин сарсылыбдыр? Аға дејү нә ағларсан, нә бозларсан? Јанды бағрым, көјнәди ичим.

Көрүңдүјү кими, бу нүмунәдә бүтүн чүмлә комплексинә борабәр олан, амма кизли шәкилдә өзүнү көстәрән имплицит тәкрар компонентинә раст кәлирик (Нә ағларсан, нә бозларсан ағам дејү. Јанды бағрым, көјнәди ичим).

⁴⁸ Бахмы: Малов С. А. Памятники древнетюркской письменности. М., — Л., 1951, сәһ. 63.

Мәтін гурулушуну чәрчиваләјән тәкрарларя классик-поетик формаларда да, мәсәлән, газәлләрдә дә раст кәләкир.

Белә кил, XIII әср Азәрбајжан әдәбијјатынын нүмајәндәси Нәсаноглунын бир газәлиндә сон сәтирдәки поетик мүрачнәт әслиндә әввәлки сәтирдә, јә'ни мәтнин башлангыч мәрһәләсиндә истифадә едилән поетик гурманя тәкрар едир. Газәлин башлангыч вә сон мәрһәләләриннә дигтәт едәк:

Башлангыч: Нечәсин кәл, еј јүзи агум бәнүм,
 Сән әритдүн одлара јағум бәнүм.

Сон мәрһалә: Бу Нәсаноглу сәнүн бәндән дүрүр,
 Анн рәдд етмә, јүзи агум бәнүм.

Газәлдәки башлангыч вә сон мәрһәләләр арасында јерләшмиш бүтүн дикәр синтактик гурулушлар бу тәкрарланма, бу чәрчивәләнемә мөғамына кәрә асманлыгла әләғәли мәтнин тәркиб компонентинә чеврилләр.

Мәтнин чәрчивәләјән имплицит, јә'ни кизли тәкрар компонентләр даһа чох мүәсир әдәби дил фактларына аиддиләр. Имплицит тәкрар заманы тәкрарын ахырынчы компоненти мәтнин башлангыч мәрһәләсини олдуғу кими вермир. Садәчә оларағ бурада башлангыч мәрһәләдәки һәр һансы элементә ишарә дә едилә биләр. Амма бу ишарә дә кифәјәтдир ки, чәрчивәлилийн гурулушуну мөһкәм сахласын. Беләликлә, имплицит тәкрарлар даһа чох мәнтиги-семантик планда өзүнү кәстәрир. Мәсәлән:

Приставын һәјәтиндә ит јијәсиня танымырды, сәсәән, гялүғалдан гулаг тутулурду, бир јандан гузулар мәләјирди, бир јанда гычлары бағлы чүчә-тојуглар бағырырдылар, бир јанда главаларын атлары кишнәјирди. Бир тәрәфдән приставын гулаглары узун тулалары кәһ главанын үстүнә атылыб «һафф» еләјирди, кәһ каттанын үстүнә тулланыб «һафф» еләјирди. Һәрдәнбир приставын арвады балкона чыхыб назик сәс илә чығырырды: «твишә», јә'ни «јаваш» вә сонрај енә хирирди ичәри (Ч. Мәммәдгулузадә).

Бу мәтнин башлангыч мәрһәләсиндә мүәјјән сәсли-күјлү бир вәзијјәт тәсвир едилир. Мәтнин сон мәрһәләсиндә исә бу сәскүјлүлүк иләјәсина имплицит мәнтиги шәкилдә гајыдыш јәнә дә баш верир. Приставын арвадынын сәкитлијә чағырышы вәситәсилә мәтнин икинчи мәнтиги-семантик бахымдан кизләдилмиш сон компонентнә өзүнү кәстәрир. Мәтн чәрчивәлилик әлдә едир, сәрһәдләрини мүәјјәнләшдирир вә гапаныр.

Тәкрар гејри-формал, кизли олан заман онун мүәјјәнләш-

дирилмәси дә мۈәјјән чәтниләкләрлә баш верир. Табиидир ки, белә имплицит шәкилдә ифада олуиуш тәкрарларда мәтнин сәрһәдләрини мۈәјјәшләшдирмәк асан олмур. Мәтнин сәрһәдләри барәдә сигнал верән тәкрар компонентләр, бизим фикримизчә, ән минимал мәнтиги-семантик параметрләрлә уйгунлашмалыдырлар. Нәр һансы бир мәнтиги идеја бу тәкрарлыгын әсасында дурмалыдыр. Мәсәлән, заман идејасыны мۈхтәлиф шәкилдә ифада едән тәкрар компонентләр мәтни чәрчивәлијә сала биләрләр. Белә бир мисәлә дигтәт едәк:

Сәкинә бајаты дејәнин саат кими вахтында сәсләндијинә дигтәт етди: нәр күн ахшам саат сәккиздә, лап көһнә азынчылар кими, нә бир дәгигә кеч, нә бир дәгигә тез (М. Ибраһимов).

Бу мәтнин башлангыч компонентини мазмуну структуру заман аңлајышының өтрафында формалашыр. Мәһз бу заман аңлајышы башлангыч мәрһәләни нүвәсини тәшкил едир. Вә таби олараг мәтнин сон компоненти информасијаны тәбул едәнин дигтәтини һәмән заман аңлајышына гәјтарыр. Вә беләликлә, нәзәрдән кечирдијимиз синтактик гургу имплицит тәкрар вәситәсилә чәрчивәли характер алыр. Вә мәһз бунун нәтичәсиндә гаршылыглы әләгәдә олан чүмләләр бирлији тәкрар нәтичәсиндә гапандығы үчүн хүсуси синтактик категорија дәрәчәсинә галдырылыр.

Башлангыч мәрһәләдәки һәм формал, һәм дә мәнтиги-семантик вәситәләрлә ифада олуиуш тәкрар компоненти сонунчу мәрһәләдә мәтнин таби гапанмасыны верир. Бунуиәлә әләгәдәр о факты дә гејд етмәк ләзимдыр ки, белә гапанманың өз-өзлүјүндә мөвчудлуғу мәтнин дахили тәркиб компонентләрини даһа мۈстәгил фәалијәтинә кәтириб чыхарыр ки, бу да өз нөвбәсиндә мәтнин дахили әләгәләрини бир гәдәр зәифләдир. Белә ки, тәкрар варса, мәти әввәл-ахыр гапаначагса вә нитг ахарында сечилиб чыхарылачагса, өз-өзлүјүндә мәти мۈстәгил вә бүтәдурса, онун дахилидә кедән синтактик вә семантик просесләр, компонентләр бир-биринә бағлајан әләгәләр зәифләмәји дә өзләринә рәвә хөрә биләр.

Ону хүсусилә гејд етмәк ләзимдыр ки, дил гурулушунун дахили механизми илә бағлы бу типли тәкрарлары үслуби чәһәтдән формалашан тәкрарлардан фәргләндирмәк вәцибдир. Иш бурасындадыр ки, башлангыч һиссәнил мәтнин сонунда бу вә ја дихәр шәкилдә баш верән тәкрары тиположи чәһәтдән «үслуби үзүк» кими аңландырылан нә өзүнәмәхсус үслуби гурма олуб, мәтнин гурулушуна чәрчивәлилик кәтирә

билэн тэкрарлардан принцип е'тибарилэ фэрглэндирилмэлл-
дир. Амма ону да де'як ки, һэр ики һалда чэрчивэлилак вар
вэ мэтн үчүн да әсас олан будур. «Услуби үзүк» кимә а'рылан
үслуби гурмалара дигтәт едәк:

1) Ола билмәз ки, о чыраг һәмишәлик сөнсүн, мәнә елә
калир ки, ола билмәз (Ә. Әлмисли);

2) һәр күн зәик елә'ир. Сән бура көчәндән бәри һәр күн
(Анар).

Үслуби фигурлар олан үслуби үзүк⁴⁶ емоционал тә'сирин
даһа еффектли олмасы үчүн, хүсуси емоционал көркилик ја-
ранмасы мәгсадилә негифадә едиллр. Индиячә деди'имиз ки-
ми, бахма'яараг ки, ез функционал вәзифәсинә көрә үслуби
үзүкләр синтактик тэкрарлардан фэргләндрләр, амма ону да
унутмаг олмәз ки, бу үслуби вәситәниң әсасында мәһз чэр-
чивәлилик иде'ясы дурур.

Бүтүн бу де'йиләнләрнә јекушлашдырараг вә бүтүн де'йилән-
ләрә әсаслапараг, әсас нәтичәмизнә, ја'ни мәтнин сәрһәдләри-
ки мүә'јәләнләшдиран ме'јары ортаја гојаг. Мәтнин гурулушун-
да өзүнү көстәрән тэкрарлылык һадисәси структур компози-
сион функција дашы'ыр. Бу өзүнү онда көстәрир ки, тэкрар
компонентләрлә чэрчивәләндикләри заман әлагәли чүмләләр
топлусу биткии фразәфөвгү бирлијә чевриллр. Текст гапаныр
вә онун тәркабиннә битмиш һесап етмәк олар. Әсас ме'јарымыз
мәһз тэкрарлыгын ортаја чыдарылмасындадыр. Тэкрар мәт-
нин сәрһәдләриннә көстәрән ән вәчиб синтактик мәғам кими
өзүнү көстәрир. Мәтнин структур-композицион сәрһәдләриннә
мүә'јәләнләшдирилмәсиндә бу де'йилән ме'јарын әһәмийәтнин
көрмәмәк мүмкүн де'йил. Иш орасындадыр ки, бир чох һаллар-
да чүмләләр топлусу елә бир мүрәккәб дахили компонентлә-
рлик структур-семантик бирикмәсиннә конкрет тәһә'вүрү
кими ортаја чыхыр ки, онун бир бүтөв кими формалашмасыннә
мүә'јәләнләшдирмәк чәтин олур. Болкә, хүсуси нөвү олан вә
синтактик паралелизм шәртләриннә чидди көзләнилдизи син-
тактик ахарда мәтннә анчаг структур ме'јара көрә а'йрмаг
мүмкүндүр. Бүтүн башга һалларда тэкрарлылык, чэрчивәли-
лик ме'јары ән плана чыхыр вә көмәјә кәлир.

Мәтнин чэрчивәли характернә мә'лумат ахыннын һиссәләрә
бөлмәјә имкан верир вә тәбини ки, ону чидди вә мөһкәм сәр-
һәдләрин ичинә салыр. Коммуникатив процесдә мәһз експли-

⁴⁶ «Услуби үзүк»лә әлағадар бах.: Гальперин И. Р. Очерки по статисти-
ке английского языка. М., 1958, сәһ. 261.

сит və имплицит тәкрар шәклиндә өзүнү көстәрән чидди структур композисјон сәрһәдләрә малик олан дахилән бүтөв мәти-ләр бир-бирини эвәз едир.

Беләдиклә, башга бир синтактик категоријанын, чүмләнни битхивлијинин ишарәси олмаг функцијасыны јеринә јетирән тәкрар синтаксисин даһа јүксәк сәвијәсиндә, јә'ни мәһә мәти сәвијәсиндә аналожи шәкилдә чыхыш едир.

§ 5. МӘТН ДИЛ ФАКТЫ ВӘ НИТГ ФАКТЫ КИМИ

Синтактик јарусун бүтүн дикор вәһидләринә сәвијәви олан бүтүн системдахиди әләмәтләри биз там шәкилдә мәтнә дә аид едә биләряк. Бурадакы дилин үмуми чәһәтләринә аид олан хүсусијәтләр изоморфизм принципи әсасында дил фәәлијәтиндәки ән јүксәк вәһид олан мәтн сәһинә дә көчүрүлә биләр. Тәбии ки, нитг фәәлијәтинин һәр бир елементинә һәм дил, һәм дә нитг бахымындаи јанаша билдијимиз кими, бу дифференсијасы да мәтнә шәмил етмәк мүмкүндүр. Мәтндә дил вәһидинә аид хүсусијәтләрлә нитг вәһидинә аид хүсусијәтләри ајырмаг вә һәр биринә ајрыча бахмаг вәчибдир. Бунун үчүн илк нөвбәдә мәтнин емик, јә'ни дилә аид етик, јә'ни нитгә аид, сәвијәләрини фәргләндир-мәк лазымдыр. Бу исә өз нөвбәсиндә мәтнин информатив әсасынын вә вариантларынын гаршылыгы мүнәсбәтлин арашдырмасына кәтириб чыхарән мәсәләдир. Емик сәвијәдәки мәтн фонем, морфем, лексем кими дил вәһидләри илә аналокијадә текстә кими ајырыб әдләндир-маг олар. Бунун гаршылыгы олараг етик сәвијәдә елә һәмән текст терминини сахлаја биләрик. Мәтн дилчилијини тәдқи-гатчыларындаи В. Дресселерик дә гејд етдији кими, биз мәтн емик сәвијәдә һәр һансы бир нитгин әләгәли мүстәгил вә грамматик чәһәтдән дүзкүн јазылм вә шифаһи дејим структу-ру кими, етик сәвијәдәки мәтн исә бу дејимин актуал реали-зәсијасы кими баша дүшүрүк⁵⁰. Бу чох вәчиб бәлкүдүр вә тә-бия олараг башга дил вә нитг вәһидләринә тәтбиг едилән принципин мәтн сәһәсиндәки давамдыр. Көрүндүјү кими, беләдә мәтн өз-өзлүјүндә ике чүр характеризә едиләр ки, бу да үмумијәтлә, мәтн дилчилијинә һәср едилмин әхсәр әсәр-

⁵⁰ Дресселер В. Синтаксис текста. — «Харичи дилчиликдә јениликләр» китабында. VIII бурахылыш, сәһ. 114.

ларда өз аксини тапыр. Баринчи, бурада мәтн текстема ады элтында үмуми аңлајыш кими көтүрүлдүр, мәтнин бу аңлајышы онун инвариантлылыг маһижәтиндән доғур. Икинчиси, мәтн текст кими нәзәрдән кечирилдикдә онун вариант олма маһижәти үзә чыхыр вә бу да текстема инвариантынын актуал реаллашма имканындан доғур.

Текстни емик сәвијәсини дүзкүн текстни гурулмасынын үмуми гадунаујуулуларыннын сәвијәси кими мүүјәйләшдирмәк олар. Мәһз белә бир сәвијәсини ваһиди кими чыхыш едән текстема текст вариантынын әмәлә кәлмәсиня вә ишләм мәгамыны тәнзим едир. Текст-вариантын текстема-инвариантын гаршылыгы мүнәсибәти алафон вә фонемләрән гаршылыгы мүнәсибәти кимидир. Белә ки, текстеманын да сечилиб ајрылмасы үчүн текст-вариантын конкрет спесифик әләмәтләрилдән тәдрич олулмаг лазым кәлир. Мүүјән сифә мәнсуб бүтүн вариантлара хәс олан үмумликләр мәһз текстема-инвариант кими көтүрүлә биләр. Инвариант аңлајышы илә бәләм фикирләр дилчиликдә мөвчуддур. Мәсәлән, бизим фикримизә јахын фикри В. И. Солитсев дә демшдир. Онун фикринчә, инвариант нисби ејинчинсли предметни вә ја һадисәләрик сифиндә объектив шәкилдә мөвчуд олан үмумидир⁴¹.

Вариант вә јахуд конкрет текст макротекстдир, јә'ни һәр һансы бир бәдин әсәрдә вә јахуд алағали нитгдә ишләм мәгамына малик олан вариант вә јахуд конкрет текст даһил олдуғу сәнифдәки бүтүн дикәр вариантларын нејтраллашмасынын, сечимә кәлмәмәсинин мәнсулу вә нәтичәси кими өзүүнү кәстәрир. Вариантларын формалашмасынын лингвистик әсәси лексик вә грамматик синонимијаја, һәмчинян вариантларда олан спесифик грамматик әләмәтләрә хәрә баш вәрир. Гејд едәлән лексик вә грамматик синонимлик факты вариантын конкрет инвариант сифинә даһил олмасынын шәртләндирир. Спесифик грамматик әләмәтләр исә вариантын инвариант маһижәтиндән ајрылма потенциалынын кәстәрир. Беләликлә, белә бир фикрә кәлмәк олур ки, вариант әсиндә чох долғун бир аңлајышдыр, белә ки, о әвүндә һәм инвариантын үмуми әләмәтләрини, һәм дә өзүүнү дәјитхән әләмәтләрини сахлајыр. Беләликлә, һәр бир вариантда дејиләнләрин нәтичәсиндә бир тәрәфдән инвариант маһижәтини, инвариант әләмәтини, дикәр тәрәфдән спесифик вариант маһижәтини гејд етмәк олар.

⁴¹ Солитсев В. М. Язык как системно-структурное образование. М., 1977, с. 214.

Вариантын вариант маһијәти ситуасиянын тили, адресатын спецификацие вә локаллашманын дикәр элементләри кими факторларла шәртләйир. Бүтүн садаланан факторлар, тәбиийдир ки, бизим төклиф етдијимиз моделдә текстема-ипвариантын структуроунда өз әксини тапа билмәз. Бу сонунчуда аячғ вә аячғ еји сивфин вә ја вариантын типини бүтүн тәмсилчиләринә (вариантлара) хас олан үмуми өз әксини тапа биләр.

Чүмлә еји заманда һәм дил системине, һәм дә нитг системине аид оларағ икили бир тәбиәтә, маһијәтә малик олдуғу кими, мәтн дә һәм дилә, һәм дә нитгә аиддир. Бир гәдәр башға шәкилдә, башға мәғамла әлағәдәр, амма јенә дә мәтндәки бу икилијә ишарә едәрәк Ә. Чавадов јазыр: «Әлбәттә ки, текстә, абзасы јалпыз нитг факты кими нәзәрдән кечирмәк доғру олмәздү. Мәтндә елә чүмләләр вар ки, олар јалпыз дил моделләри әсасында дүзәлдәкмишләр. Мәтн дил вә нитг ваһидләринин синтезидир»⁵².

Биз мәтнә бир гәдәр башға чүр бахырығ, она дил вә нитгин синтези кими дејил, (бу терминдә сонрадан јаранма мәғамы јох дејил), өзүндә һәм дил, һәм дә нитг әламотләринин горујан, сахлајан бир ваһид кими јанашырығ. Ә. Чавадовун дил факты кими көтүрдүјү мәтн онун дедији кими, орадаки чүмләләрнин дил моделләринә ујғун калмаси илә мүәјјәнләшир. Биз исе дил факты кими мәтндән данышанда ону бир бүтәв ваһид, үмуми әлағәләри өзүндә сахлајан бир синиф кими анлајырығ.

Ән үмуми шәкилдә мүәјјән текстема типләрини үзә чыхармағ мүмкүндүр. Азәрбајчан түрк дилиндә, мәсәлән, ики семантик-мәнтиги текстема типиндән данышмағ олар. Биринчи семантик-мәнтиги типдә текстеманын мәзмуну «үмумидән хүсусијә» принципи илә гурулуру, башға сөзлә десәк, башланғыч һиссәнин үмуми сәчијәси — үмуми маһијәтә малик олмасы тәдричән бу типдә конкретләшмәјә мә'руз галыр. Икинчи мәнтиги-семантик типдә текстеманын мәзмуну «хүсусидән үмумијә» принципинә әсасланыр, башға сөзлә, башланғыч һиссәдәки конкретлик текстеманын сонунда семантик үмумијә мә'руз галыр. һәм биринчи, һәм икинчи семантик-мәнтиги тип кими ајырдығымыз текстемалар конкрет нитг фәалијәтиндә истәвилән гәдәр вариантлар вермәк потенциалына маликдир.

⁵² Джавадов А. М. Порядок языковых единиц. Доктордук дис. Баку, 1975, сәһ. 55.

Текст вариантларын эмәлә кәлмәсиндә лингвистик әсас кими чыхыш едән лексик синонимия вә грамматик синонимия, гејд едәк ки, текста-инвариантын гурулушунда өзүнү көстәрмир. Башга тәрәфдән, јенә дә јухарыда гејд едилән кими, мүхтәлиф тип текстемалары ајырақан принцип етибарилә текстема типләрн арасында мүәјјән семантик-структур гаршылыгы алагәләр мүәјјәнләшдирмәк мүмкүндүр. Ејни заманда о фактын да вачибәлијини гејд едәк ки, текстема-инвариантын типини мүәјјәнләшдирилмәси ејни заманда макро-текстин үмуми чәрчивәсиндә ишләм мәгамына малик олан реал текст вариантларын сәрһәдләрини ајрылма принципіне дә мүәјјән ишиг салыр.

Текстема—вариантлар вә текстема—инвариантлар арасында олап гаршылыгы алагәләрн тәсвирини идеал һалы одур ки, јазылы вә ја шифаһи нитги бу вә ја башга һөвүнә мансуб бир макротекстин гурулушунда ејни текстема—инвариантын мүхтәлиф текст вариантлары ишләм мәгамына малик олсун. Мәсәлән, гәдим түрк әбидәси «Китаби—Дәдә Горғуд» дастанында ајры-ајры бојларда квазидентик текстлар чыхыш едә билир.

Гејд: Квази—һәр һансы бир мәгамы даһа аз күчә малик олмасына ишарә едән көстәричи.

Јәни бу квазидентик текстлар ејни текстеманып әслипдә вариантларыдыр. Дастана мурачиәт едәрәк ајры-ајры бојларда Дирсә ханын арвадынын вә Салур Газанын арвадынын өз эрләринә конкрет текстләр кими формалашмыш мурачиәтләринә фикир верәк:

ДИРСӘ ХАНЫН АРВАДЫНЫН ӘРИНӘ МУРАЧИӘТИ

Бәри кәлкил!

Башым бахты!

Евми тахты!

Хан бабамың көјкүси!

Гадын апамың севкиси!

Атам, анам вердији,

Көз ачыбан көрдүјүм,

Көнүл вериб севдијим,

(А) Дирсә хан!

Галхыбаны (огулла) јериндән (уру) дурдул,

Јелиси гара гизлыг атын бүтүн минди,

Көксү көзәл габа дага ава чыхдын.

Ики вардыш, бир кәлирсән, јаврум ганы?

Гара көрдүндө булдуғум огул ганы?
Чыхсын мөним көзлөрүм, Дирсә хан, жаман сејрир
Кәсилясин өҗлян әман сүд дөмарым жаман сызлар.
Сары илан сохмадан агча тәним галхыб шишәр,
Јалнызча огул көрүнмәз, бағрым јанар,
Гуру-гуру чајлара сучу салдым,
Гара доңлу дәрвишләрә нәзирләр вердим,
Ач көрсәм дојурдум, јалынчыг көрсәм доңатдым.
Тапа кими әт јығдым, көл кими гымыз сағырдым
Диләк илә бир огул күчлә булдым.
Јалныз огул хәбәрин, (а) Дирсә хан, декил мана!
Гаршы јатан Ала Дағдан бир огул учурдунса, декил мана!
Гәмән ахан јүрәк судан бир огул ахытдынса, декил мана!
Арсланла гаплана бир огул једирдинсә, декил мана!
Гара доңлу, азғын динли кәфирләрә бир огул алдырдынса
декил мана!

Хан бабамын гатына мән варыјым;
Ағыр лешкәр, бол хәзинә алајым.
Азғын динли кәфирләрә (мән) варајым.
Јараланыб газлыг атындан енмәјинчә,
Јенимлә алча ганым силмәјинчә,
Гол-буд јер үстүнә дүшмәјинчә,
Јалныз огул јолларындан дөнмәјәјим.
Јалныз огул хәбәрин, (а) Дирсә хан, декил мана!
Гара башым гурбан олсун бу күн сана! — деди.⁵³

САЛУР ГАЗАНЫН АРВАДЫНЫН ӘРИНӘ МҮРАЧИӘТИ

Бәри кәлжил, Салур бәји, Салур көзкү!
Башым бахты, еним тахты!
Хан бабамын көјкүси!
Гадын анямнын севкиси!
Атам-анам вердији!
Көз ачыбан көрдүјүм!
Көнүл вериб севдијим,
Бәј јикидим Газан!
Галхыбан (огул илә јериндән уру дурдун!)
Оғлуңла јелиси гара газлыг атын бүтүн миядин,
(Көксү көзәл габа дағлар өнүнә ава миядин)
Бојну үзүн бәдәј кејикин алыб јығдым,

⁵³ Бах.: Китаби — Дәдә Горғуд. Бахы, 1962, соф. 22 — 23.

Сөн атыны жүклөтдн керн дөндүн,
 Икн вардын, бир кэлнрсн, јаврум ганы?
 Гара көндөндө булдугум огул ганы?
 Бир бөјнм көрүнмөз бағрым јанар;
 Асылн-асылдн тајалардан Газан, оглан (чыгы) учураунму?
 Талы сазын асланына једнрднннн?
 (Јохса гара днвлн кафнрә угратдыннн?)
 Ај алазрнн гарусундан бнғлатдыннн?
 Кафнр (лөр) өнүнчә (јајан) жүрүтдүнмү?
 Днл-дамагы гурујуб дерд јанына бахдырдыннн?
 Гара көзү ачы јашын төкдүрдүнмү?
 Гадын ана, бөј баба дејү бозлатдыннн? — дедн.
 Огул, огул, ај огул! Ортачым огул!
 Гаршы јатан гара дағым жүксөјн огул!
 Гаранглуча көзлөрнм ајдынн огул!
 Сам јеллари әсмәдән Газан, гулагым чыплар,
 Сарымсағ отун јемәдән ичнм көјнөр,
 Сары илан сохмадан арча тәннм галхар, шншәр,
 Гурумушча көкүсдә сүдүм ојнар.
 Јалғызча огул көрүнмөз, бағрым јанар.
 Јалғыз огул хәбәрнн, (а) Газан, декнл манн!
 Демәз олсан јана — көјнә гарғарам, Газан, сана! — дедн.
 Гарғы чнда ојнаданлар варды кәлдн,
 Алтун чнда ојпадана ја рәб, нолду?
 Гарзгоч ата мннәндәр варды кәлдн,
 Бедәј атлы бнр огула ја рәб, нолду?!
 Нөкәр кәлдн, ннб кәлдн,
 Јалғыз бнр огула ја рәб, нолду?!
 Јалғыз огул хәбәрнн, Газан, веркнл манн!
 Вермәз олсан јана-көјнә гарғарам, Газан, сана! — дедн.
 Гуру-гуру чајлара су салдым.
 Гара довлу дәрвншләрә нәзир верднм.
 Јаныма ел бахдығымда, гоншума ев бахдым,
 Уманына, усанына аш једнртднм,
 Ач көрсәм дојурдум,
 Јалынчыг көрсәм донатдым,
 Днләк нлә бнр огулу күчлә булдым,
 Јалғыз огул хәбәрнн, Газан, декнл манн.
 Демәз олсан јана-көјнә гарғарам сана. — дедн.
 Гаршы јатан гара дағдан,
 Бнр огул учурдунса, декнл манн,
 Күлүнклә јыхдырајын.
 Гамән ахан жүрөк судан,

Бир огул ахытдыкса, декил мана,
 Дамарларын соғулдайна.
 Азғын динли кафирләрә,
 Бир огул тутурдунса, декил мана.
 Хаң бабамын јанына мән варајым,
 Ағыр лешкәр, бол хозина алајым,
 (азғын динли кафирә мән варајым)
 Параланыб газлыг атымдан еимәјинчә,
 Јенимлә алча ганым силмәјинчә,
 Гол-буд олуб јер үзүнә дүшмәјинчә,
 Јадныз огул хәбарин алмајынча,
 Кафир јолларындан дөнмәјәјин — деди.
 Јохса а Газан, ајағымдап сәримүзә атајынмы?
 Гара дырнат ағ үзүмә чалајынмы?
 Күз алмасы кими ал јанагларым јуртајынмы?
 Чәибәримә алча ганым төкәјинми?
 Ағыр шијвән сәһии ордуна гојајынмы?
 Огул-огул дејүбәни бозлајајынмы?
 Гајтабанда гызыл дөвә бундан кечди,
 Төрүмләри бозлајыб белә кечди.
 Төрүмчүјүм алдырмышам, бозлајајынмы?
 Гара гочда газлыг ағ бундан кечди,
 Гулунчугу кишнәјиб белә кечди,
 Гулунчугум алдырмышам, кишнәјәјинми?
 Ағајылда ағча гојун бундан кечди,
 Гузучугу мәкрәшиб белә кечди,
 Гузучугум алдырмышам, мәкрәјәјинми?
 Огул (огул) дејүбән бозлајајынмы?
 (Бир бәјим көрүнмәз, декил мана.) — деди.
 Галхыбаны јеримдан дурам дердим.
 Јелиси гара газлыг атыма минәм дердим,
 Галыи оғуз ичинә кирәм дердим,
 Ала көзлү кәлип алам дердим,
 Гара јердә ағ отаглар тикәм дердим.
 Мурада јетирмәдин мәни,
 Гара башым гарышы тутсун, Газан, сәни!
 Бир бәјим көрүнмәз, бағрым јанар,
 Нејләдин, декил мана!

Демәз олсан јана-көјнә гарғарам, Газан сана! — деди.⁵⁴

Бу текст — вариантлар бир-бириндән анчаг локаллашма элементләринә көрә фәргләнирләр, башга сөzlә десәк, һәр

⁵⁴ Бак.: Китаби—Дәдә Горғуд. Бакы, 1962, сәһ. 75—77.

иңи текст бир-бирине мүнәсибәтдә вариант кимн чыкыш едир вә һәр иңи текст иңи дәјишкән, ја'ни спесифик аламәтә— тиположи ситуасијаја вә адресатын спесификлијна көрә фәрғләнир.

Јухарыда гејд едилән текст-вариантларын инвариант ма- бијјәтини үзә чыхармаг үчүн бизим фикримизчә, инвариант анализ үслубундан²² истифада етмәк мәғсәдәүјгүндүр. Беләдә дәјишкән аламәтләри тәчридетмә јолу илә мүтајисә едилән текст-вариантларын тәшкилини механизмини әсасында ја- тан һәмән үмумини ортаја чыхармаг мүмкүндүр. Јухарыда кәтирилән мәтилләрә диггәт едәк.

Бизим фикримизчә, мәғсәдәүјгүн оларды ки, бурадакн мәтилләрин ајрылыгыда тәсвири верилсин, һәр бир мәтнин тәркибинә дахил олан мүәјјән чүмләләр групплары гаршы- лашдырылсын вә беләликлә, ајры-ајры мәтилләрдәки охшар вә фәрғли чәһәтләр гејд едилсин.

Дирсә ханын арвадынын әриңә мүрачияти кимн формала- шан биринчи моти тәгрибән отуз бешдән чох чүмлә илә фор- малашмышдыр. Тәбии ки, бу мәтнин тәркиб һиссәләри, ја'ни чүмләләр бир-бири илә мүхталиф-семантик-формал вәситә- ләрлә бирләшир. Бу вәситәләри бир-бир сәјмаг кифајәт гәдәр чох вахт вә јер аларарды. һәмин мәтнин әмәлә кәлмәсинин контекст вә ситуасија әсаслары (конситуасијасы) беләдир: Өзүнүн гырх јакыны сәјылан задәкәнларын мәсләһәти илә Дирсә хан оғлу Буғачы өзү илә биркә ояа аларыр ки, орада ону өлдүрсүн. Куја оғлу Дирсә ханы өлдүрмәк планы гур- мушдыр. Намәрдчәсинә оғлуну орада јаралајандан сонра Дирсә хан евә гајыдыр. Арвады ону гаршылајаркән оғлуну ону јанында көрмәјиб, әрина мүрачият едир. Бу мәтнин башланғыч һиссәси дә һәмән мүрачият клишеләрдән ибарәт вокатив бирләшмәдир.

Гејд: Вокатив — мүрачиятлә бағлы грамматик — лексик ифадә формасы

Бәри кәлкил!
Башым бахты!
Евим тахты!
Хан бабамын көјкүси!
Гадын аямын севкјиси!

²² Бах.: Кодухов В. И. Методы лингвистического анализа. М., 1963, с. 18.

Атам-анам вердији
Көз ачыбан көрдүжүм
Көнүл вериб севдијим,
(А) Дирсә хан!

Мәтнин икинчи һиссәси ана тәрафийдән мурәчиәтдән эввалки һәдисәләрини һисбәтән кичик һәчмли тәсвиридир. Бу чүмлөдән ибарәтдир.

Галхыбаны (оғулла) јеридән (уру) дурдун,
Јелиси гара газлыг атын бүтүн миндин,
Көксү көзал габа даға ава чыхдын
Изи вардын, бир кәлирсән, јаврум ганы?
Гара кәрдунда булдуғум оғул ганы?

Бу чүмлөләр Дирсә ханын оғлу илә биркә ова һазырлашмасыны, Газлыг ата минмәләрини, ова кетмәсини, овдан исе оғулсуз гајытмасыны тәсвир едир. Бу һиссәнин мәзмунуну нәзәр алараг оку «тәсвир» һиссәси кими дә ајырмаг олар.

Үчүнчү һиссәни «дујум» һиссәси кими адландырмаг олар. Бу һиссә дә өз нөвбәсиндә дөрд чүмлөдән ибарәтдир:

Чыхсын мәнни көзләрим, Дирсә хан, јаман сәјрир
Кәсилек оғлан әмән сүд дәмарым јаман сызлар.
Сары илан сохмадан агча тәним галхыб шишәр,
Јалынчча оғул көрүнмәз, бағрым јанар.

Бу чүмлөләр оғлу үчүн талаш һисси кечирән ананын дујумлары вә шүбһаләри барада информәсија верир.

«Јадасалмалар» кими адландыра биләчәјимиз дөрдүнчү һиссә беш чүмләни еһтива едир вә оғлун доғулмасы јолунда атанын вә ананын һансы чәтһиликләрдән кечмәсини бир даға хатырладыр:

Гуру-гуру чајлара сучу салдым,
Гара доилу дәрвишләрә нәзирләр вердим,
Ач көрсәм дојурдум, јалынчыг көрсәм донатдым.
Тапа кими әт јығдым, кәл кими тымыз сағырдым
Диләк илә бир оғул күчлә булдум.

Вә наһајәт, өз тәркибинә көрә хүсусилә мүрәккәб олан бешинчи һиссә ејни заманда мәтнин сон һиссәсидир вә сүнки чүмлөдән ибарәтдир:

Жалиыз огул хәбәрин, (а) Дирсә хан, декил мана!
Гаршы јатан Ала Дягдан бир огул учурдунса, декил мана!
Тамән ахан јүрәк судан бир огул ахытдынса, декил мана!
Арслан илә гаплана бир огул једирдинса, декил мана!
Гара доңлу, агзын кафирләре бир огул алдырдынса, декил
мана.

Хан бабамын гатына мән варајын;
Агыр ләшкәр, бол хазинә авајын.
Лзгыл динли кафирләре (мән) варајын.
Јараланыб газлыг атымдан енмәјинчә,
Јенимлә алча ганым сымәјинчә,
Гол-буд олуб јер үстүнә дүшмәјинчә,
Жалиыз огул јолларындан дөнмәјөјим.
Жалиыз огул хәбәрин, (а) Дирсә хан, декил мана!
Гара башым гурбан олсун бу күн сана! — деди.

Ејен заманда бу сон һиссәјә Дирсә хана сон мүрачнәт кими сәсләтән ики чүмләнә дә алава етмәк олар. Бу сон һиссәдә оғлуи һәлик олмасы илә бағлы мүхтәлиф фәрзијәләр дујулуур. Тәркиб һиссәләриндән бириндәки фәрзијә, башга сәвлә, оғлуи дүшмән тәрәфиндән әсир едилмәән мүмкүнлүјү даһа чох күман едилән фәрзијә кими сечиләр вә бу фәрзијәдән чыхыш едиләрәк ана тәрәфиндән мәсәләнни конструктив һәлли тәклиф едиләр.

Икялчи мәтн һәмчинни өзүнүн специфик контекст вә ситуасија тәрәфиндән әсәсләндирылмыш тарихчәсинә маликдир. О тарихчә будур: Оғлу вә достлары илә бир јердә олмуш Салур Газанын үзәринә дүшмән һүчум чәкир.

Гејд: һәр ики мәтндә мүәјјән деталларын үст-үстә дүшмәсини нәзәрә алмаг ләзимдир.

Һәр ики мәтндә ов сәһнәси, мүшајиәт едән шәхсләрин мөвчудлуғу инвариант мәһијјәтдән хәбәр берир.

Дүшмәнни һүчуму заманы баш бермиш гатмагарышығлығда ата оғлуи итирир вә елә дүшүнүр ки, оғлу агчијәрлик едяб, дөјүш мөјданындан сәә гачыб кетмишдир вә дөјүш битдикдән сонра ата оғлуи чәваландырмаг гәрәрини гәбул едир. Әслиндә икә огул дөјүшәрәк дүшмәнә әсир дүшмүшдүр. Евә дөвән Салур Газаны арвады гәршылајыр вә оғлуи оғуи јашында көрмәјәрәк әринә мүрачнәт едир. Мәһә бу мүрачнәт дә икинчи текст-вариантын структуруну тәшкил едир. Тәбин ки, бу структуру да биринчи текст-вариантда олан кими мүәјјән аналогичи һиссәләре ајырмаг мүмкүндүр. Икинчи мәтн бу шәкилдә тәйлил етмәк олар. Икинчи мәтн-ва-

риантын вокатив. Ниссәси биринчи һалда олан кими мұра-
чиәт-хитабдан ибарәтдир. Бу хитабын компонентләри би-
ринчи мәтнин ујғун компонентләри илә идентикдир. Јекәнә
фәрғли чаһәт мұрачнәт объектинин адландырылмасы заманн
өзүнү көстәрир.

Ғејд: **Идентик-там ејнилик.**

Бәри кәлқил, Салур бәји, Салур көзкү!
Башиым бәхты, өзим тахты!
Хан бабамыш көјкүсү!
Ғадын аямын севкиси!
Атам-анам вердији!
Каз ачыбаң көрдүјүм!
Көнүд вериб севдијим,
Бәј ијидим Газан!

Икинчи мәтнин икинчи ниссәсини дә тәсвири һиссә адла-
дырмағ олар. Бу һиссә ова чыхмаздан әввалки һадисәләрин
тәсвирини верир вә једди чүмләдән ибарәтдир. Биринчи мәт-
нин ујғун ниссәси ил ә мұғажисәдәки ики әмвәә чүмлә мәһз
икинчи вариантын өзүнәмәхсуслуғуну бир даһа тәсдиғ едир.
Һәмән беш чүмлә исә һәм биринчи, һәм икинчи мәтнләрдә
там идентикдирләр.

Ғалдыбаң (оғул илә јериндән уру дурдун)
Оғлуңла јеләси ғара ғазлығ атың бүтүн миндиң,
(Көксү көзәл ғаба дағлар өнүнә ая миндин)
Бојну узун бәдәј кејикән алыб јығдың,
Сән атыңн јүкләтдин кери дөндүн,
Ики вардың, бир кәлирсән, јаврум ғаны?
Ғара көвдәндә булдуғум оғул ғаны?

Икинчи мәтнин үчүнчү ниссәси мәзмунуна көрә биринчи
мәтнин бешинчи ниссәсинин илк јарысына ујғун кәлир. Бу
ниссәләр оғул һағгында мұәјјән дујумлар вә кұманлар үзә-
риндә гурулур вә сәккиз чүмләдән ибарәтдир. Һәр ики мәти-
варианты мұғажисә едәркән бурада ујғун кәлән моментләри
көрмәк мүмкүн дејил. Амма ајри-ајры чүмләләр өз әсәс
гурулушларындакы тәқрар мәғамыны сахламағла бәрәбәр
ғәрәпләриндә бә'ән дәјишикликләрә јол верирләр.

Асылан-асылан ғажалардан Газан, оғлан (чығы) учурдунму?
Ғалы сазын аслаңна једирдинми?
(Јохса ғара динән кефирә уғратдынмы?)

Аг ааларин гарусундан баглатдынмы?
Кафир (лар) өнүнчә (јајан) јүрүтдүнү?
Дил-дамагы гурујуб дөра јанына бахдырдынмы?
Гара көздән ачы јашын төкдүрдүнү?
Гадын ана, бәј баба деју бозлатдынмы? — деди.

Дөрдүнчү һиссә «дујумлар» һиссәсидир. Биринчи мәтнлә мүгајисада бу вариантдакы ејни һиссә мүрәккәбләшмийи шәкилдә өзүнү көстәрир. Бу һиссә сәккиз чүмләдән ибарәтдир:

Огул, огул, ај огул. Ортачым огул,
Гаршы јатан гара дашым јүксәјя огул.
Гаранглуца көзләрим ајдыны огул.
Сам јелләри әсмәдән Газаң, гулагым чынлар,
Сарымсағ отун јемәдән ичим көјнәр,
Сары илан сохмадан агча тәним галлар, шишәр,
Гурумушча көкүсдә сүдүм ојнар
Јалгызча огул көрүнмәз, баграм јанар.

Бу һиссәнин башлангычында да о биринкидә олан кими огула мүрачмәт вар. Там шәкилдә мүгајисә едилән мәтиләрдәкә ујгун һиссәләрдә ики чүмлә 17-чи вә 18-чи чүмләләрлә үст-үстә дүшүр. Өзү дә икинчи вариантда, гејд етмәк ләзимдыр ки, бу чүмләләр бир-бириндән аралыдыр, онларын арасына башга чүмләләр дахил едилмишдир: Көрдүјүмүз кими, икинчи мәти — вариантда дујумлар һиссәси биринчидән фәргли оларағ бир башга һиссәдән сонра кәлир. Вә бу дә тәбии оларағ икинчи вариантын өзүнәмәхсуслурундан хәбәр верир вә вариантын спесификлијини көстәрәк локаллашма мәтамларынын тәркибине дахил олур.

Бешинчи һиссә икинчи вариант үчүн башдан-баша спесифик һиссәдир, о биринчи мәти-вариантда јохдур. Мәзмунундан чыхыш едәрәк бу һиссәни «гаршылашдырма» һиссәси кими адландырмағ олар. Дејүш мејданындан гајыданлар бурада огулла гаршылашдырылр. Бу һиссәјә алты чүмлә дахилдир:

Гаргы чидә ојнаданлар варды кәлди.
Алтун чидә ојнадана ја рәб нолду?
Гарагоч аты минәнләр варды кәлди,
Бәдәј атлы бир огула, ја рәб нолду?
Нөкәр кәлди, наиб кәлди,
Јалгыз бир огула, ја рәб нолду?!

Алтынчы һиссәни «јадасалмалар» һиссәси кими адландырмаг олар вә биринчи мәтн-вариантын дөрдүнчү һиссәсине ујғуш кәлир. Тәркибиндә једди чүмлө вардыр вә бу једди чүмлөдәи беши биринчи мәтнин ујғуш һиссәси илә там шәкилдә үст-үстә дүшүр. Әлава ики чүмлө јенә дә икинчи мәтнин өзүнә-мәхсуслуғ системине даһиядир.

Гуру-гуру чајлара су салдым,
Гара доңлу дәрвишләрә нәзир вердим.
Јаңыма ел бахдығымда, гоншума ев бахдым.
Уманына, усанына аш једиртдим,
Ач көрсәм дојураум,
Јалынчығ көрсәм допатдым,
Диләк илә бир оғулу күчлө булдуим.

Једдинчи һиссә јенә дә биринчи мәтидә олан кими, гаршылығлы әлағәли шәкилдә гурулмуш фәрзијјәләр, күманлар вә онларын һәлләринә һәср едилмишидир. Бу һиссәдә биринчи мәтн — вариантын ујғуш һиссәсиндәки һәр бир чүмлөјә үч чүмлө ујғуш кәлир.

Гаршы јатан гара дағдан,
Бир оғул учурдунса, декил мана,
Күлүнклө јыхдырајын,
Гаман ахан јүјрәк судан,
Бир оғул ахытдынса, декил мана.
Дамарларын соғулдајын.
Азғын динлү кафирләрә,
Бир оғул тутдурдунса, декил мана.
Хан бабамын јанына мон варајын,
Ағыр ләшкәр, бол хәзинә алајын,
(Азғын динли кафирләрә мән варајын.).
Параланыб газлығ атымдан енмәјинчә,
Јенимлә алча ганым силмәјинчә,
Гол-буд олуб јер үзүнә дүшимәјинчә,
Јалғыз оғул хәбарин алмајынчә,
Кафир јолларындан дөнмәјәјин — деди.

Сәккизинчи һиссә он једди чүмлөдән ибарәтдир. Бу чүмләрдән анчағ бири биринчи мәтн — вариантын ујғуш һиссәсиндәки чүмлөнин тәкрарыдыр. Бүтөвлүкдә исе бүтүн һиссә ананын өзүнә-мәхсус форма кими ортаја чыхан психоложи паралел мәтн әсасында гурулмуш һәјачанын ифадәсидир:

Јохса, а Газан, ајағымдан сөрхүзө атајымны?
 Гара дырпаг аг үзүмө чалајымны?
 Күз алмасы кими ал јанагларым јуртајымны?
 Чанбаримэ алча ганым төкөјинни?
 Агыр шијвэн санин ордуна гојајымны?
 Огул-огул дејүбәни бозлајајымны?
 Гајтабанда гызыл дәвә бундан кечди
 Төрүмләри бозлајыб белә кечди
 Төрүмчүјүм алдырмышам, бозлајајымны?
 Гарагочда газлыг ат бундан кечди,
 Гулунчуғу кишнәјиб белә кечди,
 Гулунчугум алдырмышам, кишнәјөјинни?
 Агајылда агча гојун бундан кечди,
 Гузучуғу мәкрәшиб белә кечди,
 Гузучугум алдырмышам, мәкрәјөјинни?
 Огул (огул) дејүбән бозлајајымны?
 (Бир бөјим көрүнмәз, декил мана.) — деди.

Доғгузунчу һиссәдә он бир чүмлә вар. Онлардан биринчи мәти-вариантда ишләнән јалиыз бир чүмлә тәкрар едилир. Бу бир чүмлә ејни заманда сәккизинчи һиссәдә өзүнү көстәрир вә нәһәјәт, ики чүмлә икинчи мәти-варианты гапајыр. Вә мү-сәјјән мә'нада мүрачнәт нәтичә кими өзүнү көстәрир. Бу чүм-ләләр биринчи мәти-вариантдакы аналогжи мүрачнәт, јалва-рыш нәтичәсинә ујғундур.

Галхыбаны јеримдән дурам дердим.
 Јелиси гара газлыг атыма минәм дердим,
 Галын Огуз ичинә кирәм дердим,
 Ала көзлү кәлин алам дердим,
 Гара јердә аг отаглар тикәм дердим.
 Јүрүјүбәни оғлу ол кәрдәјә кечирәм дердим.
 Мурада јетирмәдин мәйи.
 Гара башым гарыны тутсун, Газан, сонн.
 Бир бөјим көрүнмәз, бағрым јанар,
 Нәјләдән, декил мана!
 Демәз олсан јана-көјнә гарғарам, Газан, сана. — деди.

Беләликлә, мүгајисә едилән мәти-вариантларын тәркиб-ләрини системләшдирәркан онлардакы бүтүн гаршылашды-рылан һиссәләр, хусуси чүмләләр (тәркиб компонентләр) бу шәкилдә гуллашдырыла биләр:

1) Там шакилдә үст-үстә дүшән, бир-бирилә тәкратланан чүмлөләр.

2) Гисмән бир-бирини тәкрат едән чүмлөләр.

3) Бир-биринин семантик мәзmun аналоглары кими чыхыш едән чүмлөләр.

4) Бир мәти-вариант үчүн спесифиқ олуб, дикәр мугајисә едилән мәти-вариантда өзүнү көстәрмәјән чүмлөләр.

Биз бу һиссадә биләрәкдән мәтнин даһа кениш, даһили лингво үсулларындан, тәркиб компонентләрини, чүмлөләрни мәти даһилиндәки бир-бирилә әлағә үсулларындан данышымырыг. Бизим тәрәфимиздән айрылан тәркиб һиссәләрни бағланма васитәләринә тохунмуруг. Белә бир тәдгигат даһа кениш мөкән тәләб едән тәдгигатдыр. Бурада исә бизим әсас мөгсәдимиз бу вә ја дикәр мәти-вариантны гурулушунда өзүнү көстәрән үмуми вә дәјишкән әләмәтләрин гаршылыгы мугајисәсинә диггәти јөнәлтмәк олды. Бизә белә кәлир ки, маһз мугајисә едилән текст-вариантларык инвариант маһијјәти там шәкилдә үст-үстә дүшән чүмлөләрлә бәрәбәр, гисмән үст-үстә дүшән чүмлөләрдән формалашыр. Тәбии ки, маһз һәр һансы бир мугајисә едилән мәтидә олуб, дикәриндә олмајан чүмлөләр вә мүејјән дәрәчәдә дә һәр ики мәтидә өзүнү көстәрән аналог чүмлөләр бу мугајисә едилән мәтиләрин вариант маһијјәтини јарадыр. Текстема-инвариантын, беләликлә, семантик-структур өзүлүнү принцип е'тибарилә үзә чыхармағ мүмкүндүр. Амма буна еһтијач да јохдур. Беләликлә, текстеманын мәнтиги әсасы көз габағмыдадыр.

Бүтүн бу дејиләнләрдән белә нәтичә чыхармағ олар ки, кениш мә'нада көтүрдүкдә вә образлы шәкилдә десәк, мәти өзүнү ики үзәлү Јанус кими көстәрир: Ејни заманда һәм диял факты, һәм дә нитг факты ола биләр. Диял факты кими өзүнү көстәрән мәтидә, јә'ни текстемада инвариант маһијјәти кизләнишдир, нитг факты кими өзүнү көстәрән мәтидә -- текстда исә вариант маһијјәти өзүнү көстәрир.

МӘТН КОМПОНЕНТЛӘРИНИН СЕМАНТИК-ГРАММАТИК МҮНАСИБӘТЛӘРИ

§ 1. МӘТННИН КОМПОЗИСИЯСЫ

Тухарыда гејд едилән кими, мәтн елә бир чохлугдур ки, онун элементләри (компонентләри) мүүјјән шәкилдә гаршылыгылы олараг алагәләдирләр. Мәтнини компонентләри кими ајры-ајры биткии чүмләләр өзүнү көстәрир. Ејни заманда мәтнин таркибиндә онун ајры-ајры таркиб һиссаләринин, јә'ни компонентләринин биткииләји нисби характер дашимјр. Бурадан тәбия олараг белә чыхыр ки, ејни чүмлә моделинә мәтн таркибиндә вә таркибдән кәнарда мүхтәлиф чүр јанашмаг ләзимдыр. Бу фикри, көрүнүр, бир гәдәр дә күчләндирмәк олар ки, һәтта ејни чүмлә модели өз әссосиатив семантик хүсусијәтләринә кәрә мүхтәлиф мәталәрин таркибиндә өзүнү мүхтәлиф чүр апарыр, башга сөзлә десәк, мәтн даһа јүксәк тәшкил олунмуш синтактик ваһид олмаг е'тябарилә өз таркибиндә олан чүмләнин семантик вә әссосиатив структуруну истадији шәкилдә дәјишдирмә күчүнә маләкдир. Башга јөндән јанашсаг, мәтнин ишләм мөгәмынын мөвчудлуғу о заман мүмкүн олур ки, онун таркиб компонентләри мүүјјәп дәјишкликә мә'руз галсынлар, чүнки дәјишилмәдән, өз әссосиатив вә јахуд семантик сәрһәдләринә «әл кәздирмәдән» һеч бир чүмлә мәтнин таркибилә даһил олан компонентә чеврилә билмәз. Чүмләнин компонентә чеврилмәси чох заман кәзә дәјмәз дәјишкликләр, тәсадүфдә баш верән дәјишмәләр нәтичәсиндә баш верир. Компонентләр арасындакы алагәләрини гурулмасы артыг бу дәјишликлији сәтхи иләк мәрһәләси кими өзүнү көстәрир. Һәр һансы бир алагә о алагәнин јарадычысыны һөкмән бир гәдәр дә олса, башга чүр едир. Мүтәхәссисләр гејд едирләр ки, һәр һансы мүнәсибәтдә олан объектләр бир-бири илә алагәси олмајан объектләрлә ејнилик тәшкил едә билмирләр. Объектләри бир-биринә јахылашдырмаг, һәтта бир чохлуг ичиндә әритмәк бу объектләр дәјишимәз, трансформасијаја утрамамыш шәкилдә галдыгда мүмкүн олмур¹. Беләликлә, гејд етмәк олар

¹ Смирнов Г. А. Основы формальной теории целостности (I һисса). — китабында «Системные исследования. Методологические проблемы. Ежегодник, 1979. М., 1980, сәһ 98.

ки, жалпы текст таркибиндәки компонентларни гаршылыгы мүнәсибәти бу компонентларни һәр бирини семантик трансформасиясы үчүн күчлү тәкан верир. Ләкин мәти компонентларини семантик-грамматик гаршылыгы әлагәсини нөвләрини тәһлиликә кечмәздән әввал композиция вә кәмијјәт планлары илә бағды әмәлијјәтлар апармағ вәчибдир. Конкрет оларғ мәтин композициясыны мүүјјәнләшдирмәк ләзимдыр. Буну исә мәти компонентларини әтүрдүкләри информасиянын вәчиблији нәгәји-нәзәриндән мәти гурулушунда нә шәкилдә јерләшдирилмәсн илә мүүјјәнләшдирмәк мүмкүндүр. Бундан әлава мәтин таркибини кәмијјәт планында мүүјјәнләшдирмәк ләзимдыр. Бу чүр иллик әмәлијјәтлардағ соғра, бизә белә кәлир ки, белә мурәккәб лингвистик һадисә олан мәтин дахили механизмини тәһлиликә кечмәк олар.

Макро-текстин таркибинда ишләм мөгәмына малик олан мәти дүзәли гурулуша маликдир. Структур-композицион планында һәр бир мәтин «тәтә-тана» кәлмәси, чәнләнмәсы үч мәрһаләдән кечир: 1) башлангыч мәрһалә; 2) орта мәрһалә; 3) сон мәрһалә. Бу бөлкү әсәсән микро-текстин, јә'ни фраза-фөвгү бирлијин гурулушуна аиддир. Макро-текст дә өз композициясына маликдир. Вә композиция башлығ, текстин өзү, өзүнәмахсус прологун вә епиглогун јерләшдирилмәси, текстин јазылма мөкәни вә с. фәкторларла формалашыр.

Микро-текстин малик олдуру микрокомпозициянын маһијјәти мүүјјән мә'нада мубәһисәли мәсәләдир². Мәсәлән, ба'зи мүүәлифләр елә һәмәп О. И. Москалскаја композиция мәсәләләриндән данышаркән текст дејил, фразафөвгү бирлик дејил, маһз абзас термининдән истифадә едир. Белә ки, онларын фикринчә, маһз абзас биләвәситә композиция совийјәсини ваһидидир. Бу сонунчу мүддәә илә разылашмағ чәтиндир. Әлбәттә, композиция формал планынд һадисәдир. Дикәр тәрәфдән биз текстин вә абзасын мүнәсибәтиндән данышаркән олу мәзун вә форманын план мүнәсибәти кими мүүјјәнләшдиририк. Әкәр бу мөвгедән јанашсағ, композициянын әләмәти кими гәбул едирик. Амма бүтүн бунула јанашы, гејд етмәмәк олмас ки, композиция абзасын гурулушуна маһз мәти вәситәсилә јеридилер. Композиция өлчүләри өз-өзлүјүндә маһз мәти јарадан структур дәјәрләрдирләр. Илк нөвбәдә мәзунун

² Микро вә макро — текстә аид микрокомпозиция вә макрокомпозиция терминләри илә әлағадар бак.: Москальская О. И. Грамматика текста. М., 1981, сәһ. 82.

өзү өз ифадәсиниң үсул вә принциплярини мүзјјөнләшдирер. Башга тәрәфдән, әкәр композиция јалныз абзаса анд олурса, о заман гәбул етмәлијик ки, композициянын башлангыч, орта вә соң мәрһалә киме ајырдығымыз мәрһаләләри принцип етибарилә шифаһи нитгә анд едилә билмәз. Амма бунунла јанашы, биз көрүрүк ки, мөһкәм композицион гәјдаларла јарадылан мәтн һәм јазылы, һәм дә шифаһи нитгдә ишләм мәгамына маликдир. Тәбия ки, композицияны јалныз мәтнин јазыдакы ифадәсинә, јә'ни абзаса анд олмасы барадә олун, јә'ни композициянын шифаһи нитг сферасындан механники шәкилдә төһрид олунмасы демәкдир ки, бу да гејри-дүзкүн јанашмадыр.

Беләликлә, биз мәтнин, јә'ни микро-текстин композициясында данышачағыг. Бир гәдәр јухарыда мәтнин сәрһәдләринин мүзјјөнләшмәсинә һәср едилмиш тәһиял заманы биз чүмләннин композициясы илә мәтн арасында мүзјјөн аналәкијалар апарараг мүзјјөн нәтичәләрә калдик. Инди исә биз дејиләдә аспектдә мәтнин композицион мәрһаләләринин ишләм мәгамыны, иш потенциалыны даһа дәриндән вә хүсуси олараг көстәрмәк фикрликдәјик.

Дедијимиз киме, мәтн үч һиссәдән ибарәтдир: Башлангыч мәрһаләси мәтнин үмуми мөвзусунун мүбадилә актина даһил едилмәсидир. Олун тәркиби мәтнин мөвзусунун долғунлуғу илә бағлидыр. Башлангыч мәрһаләсинин аламәтдәр кәһати онда олан чүмләнниң максимал семантик-грамматик тамлыгы вә ја белә тамлыра олан мејлидир. Бу башлангыч чүмлә кениш контекстдән мүмкүн гәдәр гејри-асылы олур. Ону, үмуми јәтлә, мәтнин кәскин башлангычы киме адландырмаг олар².

Адәтән, башлангыч чүмләләрдә әвәзли чүмләләрдә өзүнү көстәрән адларын субституту киме чыхыш едән грамматик һаллара јер олмур.

Гејд: Субститут — әвәзләјичи.

Бу субститутларын сьрасына илк пөвбәдә ишарә әвәзликләрини даһил етмәк олар. Беләликлә, башлангыч мәрһаләни тәмсил едән тәркиб компонентиндә, јә'ни чүмләдә вә јахуд чүмләләрдә әкәр һалларда әтраф мүһитин, чанлы әләмин реал элементинә ишарә едән денотатлар топлашыр. Бу үмуми ганунаујгулудур. Әкәр белә олмаса, о заман мәтн макро-мәтндән ајырмаг олмас. Бундан башга, башлангыч мәрһалә ејни заманда кириш кимидир. Вә елә бар структур-мәзмун

² Бах.: Зарубина Н. Д. К вопросу о лингвистических единицах текста — «Синтаксис текста» китабында. М., 1979, сәһ. 106.

өрнәјидир ки, мәтнә даһил олан бүтүн дикәр чүмләләр она ујуғуллашмаға чән атыр.

Мәтнин орта мәрһаләси башланғыч мәрһаләдә асасы гојулап үмуми мәзмунун ачылышына хидмәт едир. Орта мәрһалә мәтнин ән вачиб информасијасынын өтүрүлмәсинә кәчиди һазырлајыр. Бу мәрһалә мүмкүн олдуғу гәдәр башланғыч мәрһалә вәситәсилә тәғдим едилән абстракт кириши конкретләшдирмәјә хидмәт едир.

Мәтнин сон мәрһаләси ејни заманда һәм мәтнин сәрһәдинни ишарәси, һәм дә өзүнәмәхсус мүәјјәк бир мөвзунун, текстбоју тәғдим едилән мә'луматын нәтичәсинә дөнүр. Бу сонлуғ бир тәрәфдән мөвзунун конкретләшдирмәси кими өзүнү кәстәрә билдир, дикәр тәрәфдән мөвзунун үмуми абстрактлашмыш сәчијәсини ифадә едә билдир.

Бу композицион мәрһаләләрини ајдын шәкилдә өзүнү кәстәрәдији белә бир микро-мәтнә дигтәт едәк:

1) Гајда беләди. Коммунист мәтн тапшырыға кедәндә онун билети партија комитәсиндә сахланылыр. Поэа билмәрик бу гајданы (Ф. Кәримзадә).

Бу кәтирилмиш мисалда һәр бир композисија мәрһаләсинә мәтнин ајрымчә компоненти, чүмләси ујуғун кәлир. Биринчи компонент башланғыч мәрһаләдир. «Гајда беләди» чүмләси бу мәрһаләни тәмсил едир. О үмуми бир мәһзәрәнин ифадәсидир вә о мәтнә абстракт бир мәзмун кәтирир. «Коммунист мәтн тапшырыға кедәндә онун билети партија комитәсиндә сахланылыр» компоненти орта мәрһаләјә аңдир вә мәтнин башланғычдакы мөвзусунун асас информасијасыны верир. Бу асас информасија да өз нөвбәсиндә сон мәрһаләдә өзүнү кәстәрәп компонент вәситәсилә бир даһаң дәгитләшдириләр. (Поэа билмәрик бу гајданы). Көрүңдүјү кими, бизим мисалда сонлуғ ејни заманда бүтүн әввалки мәзмун гурусунун бир нөв конкретизаторудур. Башга мөғамла бағлы бу мәсәләјә проф. Н. З. һачыјева да дигтәт јетирмишдир. Азәрбајҗан дилиндә табели мүрәккәб чүмләләрләң дәнйшәркәң о гејд етмишдир ки, бир-биринә зәнчир кими бағланан чүмләләр бир бүтөв мә'на әтрафында бирләшдирләр. Һәр сонра кәләң чүмлә һаләмсе әввалки чүмләнин мәзмунуну конкретләшдирир⁴.

Конкретләшмә мөғамынын бир кәстәрәчиси дә бу мәтнин тәркибиндә күчлү тәқрар мөғамынын олмасы илә бағлыдыр.

⁴ Бах.: Гаджиева Н. З. Синтаксис сложноподчиненного предложения в азербайджанском языке. М., 1963, с. 103.

Башлангыч мәрһәләдәки «гајда» сөзү сон мәрһәләдәки «гај-дань» сөзүвүш тәкрары кими ејни заманда нәзәрдән кечирилә мәтнин сәрһәдләринә ачыг-ајдын шәкилдә ишарә едир. Чүнки бир гәдәр әввәкки мәтнин сәрһәдләринин мүәјјәнләшдирилмәси ме'јарындан дапышаркәи дә, гејд етмәк лазымдыр ки, башлангыч на сон мәрһәләләри ондакы тәкрарлылыг мәгамы бирләшдирир. Вә бу тәкрарлылыг мәтнин гапанмасынн, чәрчивәләnmәсинин структур-семантик васитәсиә дөнүр.

Әхәр сон мәрһәләнин конкретләшдиричи маһијәтдә олмасы абстракт башлангыч мәрһәлә илә шәртләнкисә (инди нәзәрдән кечирдијимиз бу мисалда бу белә иди), абстракт сонлуғ әксинә, конкрет башлангычын нәтичәси кими өзүнү көстәрир. Конкрет башлангыч елә башлангычдыр ки, бурада мәтнин мәзмун вә информасијасы санки, бирдәи, әввәлчәдән верилир. Мағсад исе бу информасијанын сонракы компонентләрдә мүхтәлиф истигамәтләрдән инкишаф етмәси, әләвә сөчијјәләрдә әзкинләшмәсидир. Белә бир мисала диггәт едәк:

Тәбиәтин гојнунда бир мәзар да артды. Тәр чичәкләр, күлләр ичиндә. Үзү дағлара, јамачлара сары. Зијарәтә кәләнләр билмирдиләр ки, бу тәһна мазарын гәмли сүхутунда, гәриб зүлмәтиндә зәнкян бир хәзинә дәфи едилимишдир. О, шаирин ширин арзуларла долу көнлү иди (С. Гәдирзадә).

Бу мәтнин башлангычы бир чүмләдән вә бу чүмләјә аид ики синтактик бирләшмәдән ибарәтдир (Тәбиәтин гојнунда бир мәзар да артды. Тәр чичәкләр, күлләр ичиндә). Асанлыгла кермәк олур ки, мәтнин биринчи компоненти, јә'ни бүтүн башлангыч мәрһәләси ситуасијанын конкрет ифадәсиндән ибарәтдир. Биринчи чүмләнн мәзмунундакы конкретликлә кифәјәтләnmәјиб, һәтта ону башлангыч мәрһәләнин о бири компонентләрдә бир гәдәр дә конкретләшдириләр. Мәтнин орта мәрһәләси әсас информатив јүкүн дашыјычысыдыр вә өз-өзлүјүндә конкретликдән абстрактлыға доғру бир аддымдыр. Мәтнин бу һиссәсиндә артыг һаггында сәһбәт кедән объектив башга шәкилдә тәкрары илә гаршылашырыг. Бу һиссәдә «мәзар» сөзү «хәзинә» сөзү илә тәкрарланыр вә бу тәкрарланма абстракт тәкрарланмадыр. Тәәкрарын абстрактлашмасы, сонракы сонунчу мәрһәләдә дә давам етдирилир. «Көнүл» элементи мәтндән кечән тәкрарын бир компоненти кими максимал абстрактлашманы ифадә едир.

Беләликлә, мәзар—хәзинә—көнүл конкретләшмәдән абстрактлашмара доғру олан истигамәтдә мүхтәлиф мәрһәләләрдә өзүнү көстәрән ејни аяламын башга-башга дил ваһидләридир

вə мəтнин сонлуғу өзүнү бу тəхрар компонентлəрин эи абстракт елєменти олан «көмүл» елєментинин көмəји илə нəтичə е'тибарилə бəтүн мəтнин абстрактлашмыш нəтичəси кими көстəрир.

Бəтүн бу дєйиллєлэр үмүми шəкилдə Азəрбайҗан түрк дилиндə мəтнин композисион гурулушунун əсаслары кими өзүнү көстəрир. Мəтн дахилиндə композисион гуруларын гаршылыгы алагалəри, нəһажət е'тибарилə, мəтнин онун ичинə јеридилən мəзмуну там шəкилдə ифадə етмəсинə хидмət едир.

Башланғыч, орта вə сон мəрһалəлэр əлиндə структур-синтактик мəһијјэтə малык дєйиллэр. Мүөјјөн дərəчэдə олар динамик категоријадырлар. Белəликлə, мəтнин башланғычы вə сонлуғу мүхтəлиф синтактик вə мəнтиги мəзмунла долдурула билэр вə бу зəман мəтнин сонлуғу башланғыча мүнəсибəтдə əксинə долум привисипи илə формалашар. Башланғыч вə сонлуғун белə мүнəсибəтлəри бир гэдэр јухарыда конкрет мисаллар əсасында тəһлил едилди. Бу мисалларда абстракт башланғыча конкрет сонлуг, конкрет башланғыча исə абстракт сонлуг үјгүн кəлирди. Бəтүн буилэр башланғычын вə сонлуғун долум мəзмунунун вə мəтнин композисион мəзмуну структурунун бу мəрһалəлəрин формалашмасындакы хусуси əһəмијјəтини дə көстəрир.

§ 2. МƏТНИН ТƏРКИБИ

Бу фəсилин əввəлиндə гəјд едилən кими, Азəрбайҗан түрк дилиндə мəтн бир сыра компонентлəрин, чүмлəлəрин мүөјјөн шəкилдə гурулмуш гаршылыгы алагəсиндэн јараныр. Компонентлəрин кəмијјəти бахымындэн мəтнин сəрһəдлəри привисип е'тибарилə сонлу дєјил. Амма о да вар ки, мəтн өз тəркибинə мүхтəлиф структурлу чүмлəлэр гəбул едир вə бу мүхтəлиф структурлу синтактик вəидлэр мəтнин тəркибинə дахил едилəркən мүөјјөн мə'надə өзлəринə мəхсус структур-семантик сəрһəдлəри итирир вə бəтөв мəтнин композисион-семантик вə структур сəрһəдлəриндə əријилэр. Түрк микро-мəтн вə о чүмлəдэн Азəрбайҗан түрк дилиндəки микро-мəтн өз тəркибиндəки компонентлəрин сəјына вə кəмијјəтинə кərə ики əсас нөвə ајрыла билэр: 1. Садə — ики компонентли мəтн; 2. Мүрəккəб — чөхкомпонентли мəтн.

Садə мəтн иидкчə дєјилдији кими, ики компонентдэн, синтактик планда ики чүмлəјə бəрəбэр олан тəркиб һиссəдэн ибə

рәтдир. Булун экин оларга мүрәккәб мәти үч вә даһа артыг компонентия, ја'ни чүмлөләрни бирләшмәсидән јараныр.

Гејд етмәк лазимдыр ки, мәтнин классик композисион гурулушу, ја'ни үч мәрһәләли гурулушу даһа эффектив вә бүтөн шәкилдә мәһз мүрәккәб мәти вәситәсилә формалашыр. Мәһз бурада гејд едилән композисион групплар, башга сөзлә, башлангыч, орта вә сон мәрһәләләр һәр бири ајры-ајрылыгда аз вә ја чох дәрәдәдә дөгиг структур-композисион сәрһәдләре малик олур.

Тәбия ки, садә мәтидә гејд едилән композисион мәрһәләнин үчүнү дә мүјәјјәнләшдирмәк гејри-мүмкүлдүр. Иәгигәтән, садә мәтидә јалымз башлангычы вә сонлугу ајырмаг мүмкүн олур. Формал планда бурада орта мәрһәлә өзүнү көстәрмир. Садә мәтидә компонентләрдән бири башлангыч функцијасындадыр, икинчиси сонлуг функцијасындадыр. Амма орасы да вәр ки, бу мөгәмдән чыхыш едәрәк демәк олмәз ки, мәтнин белә бир әсас әләмәти олан композисион бүтөвлүк онун даими әләмәти дејил. Азәрбајҗан түрк дилиндә садә мәтиләрдә башлангыч олан биринчи компонентлә сонлуг јүми чыхыш едән икинчи компонент арасында мүрәккәб семантик-гаршылыгы алагәләр әслиндә өзүндә башлангычдан сонлуга мәзмун кечиди идејасыны сахлајан орта мәрһәлә компонентинин формал јохлуғуну комплекс едир. Башга сөзлә десәк, бу һалда кечиди идејасы садә мәтидәки компонентләрин бир-бири илә кирдији семантик мүнасибәтләрин дәрјиндә кизләниб.

Садә мәти мүхтәләф синтактик гаршылыгы алагәјә малик компонентләрдән ибарәт ола биләр. Бундан олаво, садә мәтидәки компонентләр, гејд етмәк лазимдыр ки, әдәтән, максимал дәрәдәдә бир-биринин структуруна ујғунлашмаға чалышырлар, башга сөзлә десәк, мәһз садә мәтиләрдә синтактик паралелизм принципи өзүнү даһа чох көстәрир. Мәсәлән:

1) Әбили бундан инчимәди. Әбили башга шејдән инчиди (Елчин).

2) Бу көјүн алтындыкы бу дәниздә бир Балададаш вәр иди. Бу Балададашын үрәјиндә исә он сәккиз јашлы бир гыз вәр иди (Елчин).

Азәрбајҗан түрк дили јазылы абидәләриния дилиндә дә өзүнү көстәрән садә мәтиләрдә синтактик паралелизм әсас структур әләмәт кими өзүнү көстәрир. Мәсәлән, «Китаби-Дәдә Горғуд» дастанларында кәтирилән бу мисәлләра дигтәт едәк:

1) Јата-јата јазымыз ағрым. Дуда-дура беләмиз гуруду;

2) Ол ики мин кафир гылычдан кечди. Беш жүз Огуз јикитләри шәһид оладу.

Мәтн јарадан структур фактор кими чыхыш едон синтактик параллелизм өзүнү ејни заманда мүрәккәб мәтиләрдә дә көстөрир. Синтактик параллелизм принципи әсасында гурулан мүрәккәб мәтндә белә бир гурулуш тәркибин мүрәккәб нөгтејизәәриндән һарада исә өзүнү доғруладур. Чүнки мәтнин кәмијјәт артымы компонентләри бир вәһид бүтөв гурулуш дахилиндә сахламаг үчүн күчлү синтактик вәситәләрә сһтијәч дујур.

Белә мисаллара диггәт едәк:

1) Нахош кәлди, сәғалды кетди. Чолаг кәлди, ајағлы кетди. Кор кәлди, кәзлә кетди (Ә. Иагвердијев); 2) Надәнсә горхмага башладым, үрәјим дөјүндү, кәзләрим гаралды, сонра да бир дамла ачы јашла долду. Дызләрим титради. Ајаг үстә дура билмадим (С. Рәһман); 3) Ачыг-ачыг мејдана бәнзәр сәнин алынчығын. Ики шәбчырага бәнзәр сәнин кәзчијәзин. Әбришмә бәнзәр сәнин јәличижин. Ики гоша гардаша бәнзәр сәнин гулачығын (Китаби-Дәдә Горғуд).

Сада мәтиләрдән фәргли олараг мүрәккәб мәтндә бир пәчә типли семантик гарышыг әлагә өзүнү көстәрә билир. Компонентләрин белә гарышыг семантик әлагәләри нәтичә е'тибарилә структур бирмә'налылығы, күчлү тәкрар моментинә вә бәшгә мәтн јарадан факторлара сөјкәнир.

Беләликлә, мәтнин гурулушунда формал вә семантик факторларын чох сых, гаршылығы әлагәсини көрүрүк. Хүсусилә ону демәк лазымдыр ки, һәтта мәтнин кәмијјәт бахымындан тәркиби дә мүәјјән мә'нада компонентләр арасындакы семантик әлагәкиш бу вә ја бәшгә чүр формалашмасына шәраит јарада биләр. Мәсәлән, сада мәтндә онун ики компонентлилији артыг конкрет гаршылашдырма мүнәсибәти үчүн мүнбит зәмин јарадыр. Бу мәгама бәшгә түрк дилләри илә дә бағлы кишәрә едилир. Мәсәлән, крым-татар дилиндә ики һиссәдән ибарәт олан чүмләләрдә, јә'ни табесиз мүрәккәб чүмләдә мәһз илкин олараг гаршылашдырма әлагәси өзүнү көстәрир. Чүмләләрин сајы чохалдыгча гаршылашдырма мә'насы зәифләјир. Вә садалама нитонасијасы үстүнлүк тәшкил едир⁵.

Азәрбајҗан түрк дилиндән бә'зи мисаллара диггәт едәк:

1) Бири сүрүчүнүн јанында отурмушду, икиси архада (И. Мәликзада); 2) Сәп пүтләринә јалварырсан, мән аләмлә-

⁵ Бах: Акмодалев Э. С. Бессоюзные сложные предложения в современном литературном крымско-татарском языке. Намикад. дис. М., 1983, с. 98.

ря Јохдан вар едөн аллаһыма сығмыдым (Китаби-Дәдә Гор-гуд).

Бу мисаллардан көрүндүҗү кими, гаршылашдырма мә'насы мәһз ики компонентни мөвчудлуғу һесабына формалашыр. Бурада да чүмла гурулушуна алава компонентләр дахил едилдикдә гаршылашдырма мә'насы зәвфләҗир вә крым-татар дилиндә олдуғу кими, чүмлаләр арасында садалама интонасијасы, тәбии ки, компонентләр арасында садалаҗычы мүнәсибәт јаранмасына кәтириб чыхарыр. Беләликлә, гејд етмәк олар ки, мәтн компонентләрини бир-бирилә мүнәсибәтәҗкип формалашмасында һәмш мәтнин кәмијјәтчә тәркиби аз рол ојнамыр.

Һәм садә, һәм мүрәккәб мәтиләрдә мәтн јарадан факторлар функцијасында бир сыра структур-грамматик кәстәричиләр чыхыш едир. Мәтндә ајды мәсәләдир ки, чүмлаләрлә сөз бирләшмәләри, һәмчини лексик вәһидләр тәқрар едилә биләр. Тәқрарлар сырасына ејни заманда бә'зи грамматик формантлары, аламетләри, мәсәлән, нөв вә заман аламетләрини, һал кәстәричиләрини вә башгаларыны аид етмәк олар. Тәбии ки, бундан чыхыш едәрәк гејд едә биләрик ки, тәқрар принцип е'тибарилә мәтн јарадычылығында чох күчлү бир фактор кими чыхыш едир. Һәр бир мәтндә һәм мә'на планында, һәм дә формал-структур планда өзүнү кәстәрен тәқрарлары ајырмағ олар.

Текстјарадычы фактор кими ишарә әвәзликләри, шиддәтләндирјичи адатлар өзүнү кәстәрир. Онларын функцијасына аид олдуғлары, ишарә етдикләри башга компонентләрдәки әлементләр вәситәсилә һәмш компонентләрин өзләрини структур мөһәтдән бирләшдирмәк дахил олур.

Мәтнин тәркиби мүрәккәб вә чохчәһәтлидир. Һәр бир компонент бүтөвүн бир һиссәси кими һәмш бүтөвлүҗә, јә'ни мәтнә өз информатив структур зәррәчијини кәтирир. Текстин тәркибиндәки ајры-ајры һиссәләр сәнки чилаланыр вә бүтүн текстин үмуми гипертәмасына да табе олур.

Гејд: Гипертәма — үмумиләшдиричи, еһтива едичи мәзмун.

Текстин гипертәмасынын мүрәккәблије гејд етмәк ләзымыр ки, бурадаки тәркиб компонентләрин мөвчудлуғу вә ејни заманда онлар арасындаки гаршылығлы семантик әләгәләрдән јараныр.

§ 3. МӘТНИН ҚОГЕЗИЈАСЫ.

Мәтнин қогезијасы, яғни компонентләрин мәтндахили алағәләрниниң чамни бир сыра факторларын кәмәјилә реаллашыр. Практик оларағ дилин истәнилән сәвијәси қогезија үчүн нә исә верир вә бу васитәләрин арасында ики ән үмумиләшдиричи васитәләр группуну ајырмағ лазымдыр. Булардан бири компонентларнн мә'на алағәси, о бири компонентларнн структур алағәсидәр. Нәр ики алағә типини «синтактик» ады алтында бирләшдирмәк мүмкүндүр. Бу алағәләр синтактик гәбилдәндирләр. Амма бу типли синтактик алағәләрдән башға да мәтндә компонентларнн бир-бири илә бағландығы алағә үсуллары вардыр. Белә бир алағә үсулу кими мәнтиги-синтактик үсулу ајырмағ олар. Мәнтиги-синтактик үсул текstdахили алағәләрнн ики алағә нөвүнү верир: зәнчирвари вә паралел⁶. Мәтндә бу үсулларын һансынын өз әксини тапмасы вә үстүндүја малик олмасындан асылы оларағ бә'зи рус дилчиләри статик, динамик вә гарышығ мүрәккәб бүтөвләри ајырмағы мәсәләт кәрүрләр⁷. Статик мүрәккәб бүтөвләр әсас е'тибарилә паралел алағә принцип илә дүзәлир, динамик мүрәккәб синтактик бүтөвләрдә исә зәнчирвари алағә принцип өзүнү кәстәрир. Гарышығ мүрәккәб синтактик бүтөвләрдә һәм бу, һәм дә о бири нөв ишләм мөгамына малик олур.

Буцула јанашы, гејд етмәк лазымдыр ки, мәтндәки компонентларнн һәм синтактик, һәм дә мәнтиги-синтактик алағә үсуллары әсас е'тибарилә чох сых вә бир-бириниң ичинә кирмиш шәкилдә өзүнү кәстәрир. Мәһз буун үчүн дә ишләм мөгамындакы мәтндә илкин әсас алағә типини мүүјјәнләшдирмәк чәтин олур. Бир тәрәфдән һәм синтактик, һәм дә мәнтиги-синтактик алағә үсуллары гарышлығлы шәкилдә интенционал оларағ бир-бирини тәләб едир, сәнки «синтактик ојуна кирмәјә» чәлб едилирлар. Дикәр тәрәфдән онларын ишләдилмәси ишләм мөгамындакы мәтнин ән мүхтәлиф сәтһләринә аид олур. Синтактик алағә заманы мәтн компонентларннниң конкрет алағә үсуллары ишә дүшүр. Мәнтиги-синтактик алағә заманы әсас е'тибарилә компонентларнн јерләшдирилмәси мәсәләси

⁶ Буцула алағадар бәх: Солганик Г. Я. Синтаксическая структура. М., 1973.

⁷ Бәх: Крючков С. Е., Максимов Л. Ю. Современный русский язык. Синтаксис сложного предложения. М., 1977, сәһ. 162; Бабайцева В. В., Максимов Л. Ю. Синтаксис. Пунктуация. II класс. М., 1981, сәһ. 257.

өн плана чыхыр. һәр бир алаға үсулуну аҗры-аҗрылыгыда нә-
зәрден кечирәк.

А. МӘТНДӘКИ КОМПОНЕНТЛӘРИН СИНТАКТИК ӘЛАГӘ ҮСУЛЛАРЫ

Синтактик алаға үсуллары компонентләрни структур-семан-
тик алағәсини нәзәрде тутур. Башга сөзлә дессәк, бу група
компонентлар арасындакы семантик мә'на алағәсини тә'мин
едән ва компонентлар арасындакы текст јарадылмасына анд
олән структур алағәни тә'мин едәк текст јарадычы факторлар
дахил едилә биләр. Структур планда текст јарадычы фактор-
лар кими нлк нөввәдә мәһз тәкратлары гејд етмәк лазымдыр⁸.

Мәтндә өзүнү кәстәрән тәкратлар спесифик бир систем јә-
радырлар. Белә ки, бурада тәкратларын ән мұхталиф структур
нөвләрниң раст кәлмәк мүмкүндүр ва өзүнүн структур мү-
рәккәблијиндәк ва ја сәдәлијиндәк асылы олмајараг тәкрат
принсип е'тибарилә мәти бүтөлүјүнә хидмәт едән чох мөһкәм
сементвари бир үсул кими үзә чыхыр.

Мәтндә тәкрат кими бүтөн чүмлә структурү өзүнү кәстәрә
биләр. Белә оларкән — бүтөн чүмлә тәкрат олунаркән мәти
дахилиндә тәбии шәкилдә о чүмлә өз мүстәгиллијини кифәјәт
гәдәр итиришиш олур ва тәбии шәкилдә чүмләнни структур
дәјәри азалыр. Чох күман ки, рус дилчиси В. В. Виноградов
мәһз бу чүр һаллары нәзәрә алараг гејд едирди ки, һәтта бү-
түн чүмлә синтагма кими өзүнү кәстәрә билир, һәтта белә ол-
дугда биз ону өз-өзлүјүндә дејил, даһа бөјүк мүрәккәб бирли-
јини компоненти ва ја мә'на һиссәси кими кәтүрүрүк. Бу заман
олун мә'насынı мүрәккәб бүтөвүк контекстиндә дәрк етмәји
чалышаг. Башга тәрәфдән вачиб бир мағам кими гејд етмәк
истәрдик ки, текстдә елә мағамлар олур ки, онун өзүнәмәхсус
дүјүнлү нөгтәләрниндә мәһз чүмләнни тәкраты даһа эффектив
рол ојнајыр. Бу дүјүн нөгтәләрниңни компонентләрниңни бир-би-
ринә барламаг еһтијачы заманы сөз бијрләшмәсиндән ва ја
аҗры-аҗры сөзләрдәнсә чүмләдән истифада етмәк даһа вачиб
олур. Белә бир мисала диггәт едәк:

⁸ Азербәјҗан түрк дилиниң синтактик структурунда тәкратларын аһә-
мијәтини мәртум проф. М. Адиләв һәртәрәfli шәкилдә кәстәрмишдир.
Бах.: Адиләв М. Азербәјҗан дилиндә синтактик тәкратлар. Баки, 1974.

Мән дүшмөнәм, мән дүшмөнәм сизин ган ичиндә үзән тәхтү-
тачынымза! Мән дүшмөнәм сизин илсан әти јејән икибашлы
гарталынымза! Мән дүшмөнәм сизин сүнхү вә нулемјот үстүндә
дуран һөкмрәиләлигимза! Мән дүшмөнәм сизин икнүәлү гайлы
мәһкәмәләринизә. (Ч. Чаббарлы)

Бу мисалдакы «Мән дүшмөнәм» структур-семантик тәкрар
комплекси вә-әзлүјүндә анафорик тәкрар олуб, формал һөҗҗе-
һәзәрән чүмләләре ујғун кәлир.

Ғејд: Анафорик тәкрар — әвәләдә кәлән тәкрар.

Буушла јананы, бүтөн мәтнин үмуми мәзмуи вә емосионал
истигамәти онун семантик-структур сәһәдләрини елә чыла-
лајыр ки, «Мән дүшмөнәм» комплекс и ајрым синтактик гу-
рулуш кими гәбул едилмир. Тәбики ки, бүтүн тәкрар олуна
компонент органик шәкилдә текстни гурулушуна даһия олуб,
һәһәкки емосионаллығы артыран үслуби һөҗҗе-һәзәрән, еј-
ни заманда гурулуш һөҗҗе-һәзәриндән дә әсас мәтнјарады-
чы вәситә кими чыхыш едир. Структур пландакы формал
тәкрар ејни заманда сөз бирләшмәси шәклиндә дә өзүнү кәс-
тәрә билир. Мүг, едни:

Һәмниһи кәзләри күлүрдү, тәк бирчә һәфәрән бәшгә, һәм
һәзәрләрини тәбиәтә јатаг еләмишди; баһырдылар, севни-
һирднәләр, тәк бирчә һәфәрән бәшгә, һәмни мәнәилә тәз чат-
маға тәләсирди, тәк бирчә һәфәрән бәшгә (И. Мәһкәмәдә).

Көрүндүјү кими, бу мисалда тәкрар ролунда сөз бирләш-
мәси чыхыш едир вә бүтөн мәтни бирләшдирмәкдә әсас лек-
стик тәкрар кими чыхыш едир.

Вә һәһәјот, мәтн јарадан фактор кими тәкрар мәтн бөјү
бир сөздән дә ибарәт ола биләр. Мүгәјисә едни:

Бу кечә бүтүн кәнд севниһирди. Ғызлар, кәһилләр севниһир,
ушаглар, кәһчләр, иһтијарлар севниһир, бүтүн кәһпат белә сев-
ниһирди (Ч. Чаббарлы).

Мәтн јарадан фактор кими тәкрар һеч дә һәмниһи һәр бир
вәһидин олдуғу кими «көпјасыны» чыхармыр. Мәтндә тәкрар
компонентләр трансформасијаға уғраја биләр. Мәтнин тәрки-
би мүәјјән бир объект әтрафинда онун дәрк едилмәси илә
барлы топлана биләр. Бүтүн тәркиб бу объектни ачылмасына
хидмәт едир вә елә дә ола биләр ки, бу объектни лингвистик
тәсвири мәтн бөјү трансформасијаға уғрамыш олсун. Бу чүр
һәлләрда тәкрар олуна синтактик комплексни һәр һәһәси бир
үзвүшүн еллиптик иштиракы дә истисна едилмир.

**Ғејд: Еллиптик — ифадәснин тапмајан, аһма тапмасы мүм-
күн олан лингвистик дәјәр.**

Белә бир мәтнн тәһлил едәк:

Сонра биз фабрикин һәјәтиндән бир узун дәмир парчасы тапыб онсуз күчәјә чыхмадыг. Бу дәмир мәним арзуладыгым түфәнка чеврилди. Бу дәмирә көрә Азәрян адыны «дәли» гојдулар, анчаг Мәрчан хала күчәдә раһат кәзди (Ә. Әјлисли).

Көрүндүјү кими, бүтүн мәтн «дәмир парчасы» сөз бирләшмәсинин атрафында гурулур вә бу сөз бирләшмәси тәкрар кими күчлү мәтн јарадычы фактора чеврилди. Бунунда јанашы, «дәмир парчасы» синтактик комплекси бүтүн мәтн боју мүүјјән трансформасијаја уғрајыр. Мәтнн икинчи вә үчүнчү компонентләриндә о өз субституту олан «дәмир» сөзү илә әвәз олулур. Сон мәрһәләни тәмсил едән сонунчу компонентдә исе формал тәкрар, үмумијјәтлә, әзүнү көстәрмир (анчаг Мәрчан хала күчәдә раһат кәзди). Сон мәрһәләдәки еллиптик елементи бәрпа етмәк үчүн мәтнн бу мәрһәләдән әввәлки компонентинә мүрәккәб етмәк ләзымдыр (Бу дәмирә көрә Азәрян адыны «дәли» гојдулар). Мәһз бу компонентдәки «бу дәмирә көрә» тәкрардылыг үзвүнү там шәкилдә сонунчу компонентдә бәрпа етмәк олар (...анчаг бу дәмирә көрә Мәрчан хала күчәдә раһат кәзди).

Беләликлә, башлангыч компонентдә там ады илә тәмсил олуан тәкрар зәнчири орта мәрһәлдә субституасијаја уғрајыр. Сон мәрһәләдә исе еллипсислә әвәз едилди: дәмир парчасы—дәмир—еллипсис. Амма бизә белә кәлир ки, буна бахмајараг мәтнн компонентләри арасындаки әләгә һеч дә әрифләмир, чүнки тәкрар бүтүн күчү илә өзүнү мәһз башлангыч мәрһәләдә көстәрир. Башлангыч мәрһәлә исе билиндији кими, бүтүн мәтнн структур-семантик күчүнүн мәһз база-сыдыр, мәтнн мәһз бу компоненти әввәлки сәһифәләрдә дејилдији кими, максимал тамлыгла ифадә олунамалыдыр.

Азәрбајҗан түрк дилиндә елә мәтнләрә раст кәлмәк олур ки, бурадә тәкрар мүрәккәб бир систем кими, мүхтәлиф тәкрар елементләрдән тәшкил едилмиш гарышыг бир систем кими өзүнү көстәрир. Бу чүр мәтнләрдә лексик тәкрарларла јанашы, морфоложи вә синтактик тәкрарларла да јер верилди. Белә бир мисала диггәт едәк:

Сәдәфин гара көзләри вар иди, гара сачлары вар иди, јо-гун да һөрүкләри вә Аллаһверди һеч вахт Сәдәфи белә көр-мәмишди. Сәдәфин көзләри дә һәмән көзләр иди. Һөрүкләри дә һәмән һөрүкләр иди, амма Аллаһверди бу көзләри дә биринчи дәфә көрүрдү, бу һөрүкләри дә. Сәдәфин сифәти гара-јаныз иди вә Аллаһверди инди көзләрини бу гарајаныз сифәт-

дан чакә билмирди, өзүнә ачыгы тутурду, истәмирди бу сифәтә бахсын, амма бир шеј чыхырды ки чыхырды, елә беләчә бахырды (Елчин).

Бу конкрет мәти өз ичиндә, үмумијәтлә, мәтидә мүмкүн олан, демәк олар ки, бүтүн структур әләгә нөвләрини ейтивә едир. Бурада формал вә јахуд трансформасија уғрамыш тәкрарлардан башлајараг синтактик паралелизм кими өзүнү кәстәрәи сөз сирасы тәкрарына, һәмчинки дејктик элементләрин тәкрарына гәдәр бүтүн әсас мәтијарадычы структур факторлар чыхыш едир. Мәтнин гипертемасы Сәдәфин харичи көрүшүнүн тәсвириндән вә Аллаһвердинин буна мүнәсибәтиндән формалашыр. Ејни заманда бу мүнәсибәтин өзү бир динамикада верилир, башга сөзлә, индики мүнәсибәт даими әввалки мүнәсибәтлә киали бир мугәјисәдә төгдим олунур. Мәтнин гипертемасында өзүнә јер тапан мугәјисә әспекти өз-өзлүјүндә тәкрарларын кениш шәкилдә ишләймәси үчүн объектив әсас верир. Тәбиидир ки, бир чох һалларда мұхтәлиф типли еллипсисләри арадан көтүрмәк үчүн ишләдилән тәкрарларын болуғу мүүјјән мәнада мүүллифин шәхси үслубу кими ортаја чыхыр. Амма бунула белә, бу мәтидә мәтнин дахили грамматикасынын талаби илә реаллашан тәкрарлар да вардыр. Ахырынчыларә бу сөзләрин формал тәкрарыны аид етмәк олар: көзләр, һөрүкләр, һәмән, гарајимз вә башгалары. Бу сөзләрин бу вә ја башга шәкилдә тәкрарланмасы чох мөһкәм мәти јарадычы фактор кими өзүнү кәстәрир.

Компонентләрин текстдахили әләгәләринин күчлү ифадә вәситәси кими дејктик элементләр чыхыш едир. Бу дејктик элементләр ишарәләрин бир-биринә вә коммуникасија актынын диқәр үзәләринә олан мүнәсибәтини јарадан ишарәедици функцијаја маликдирләр. Нәзәрдән кечирилән мөсәлә илә әләгәдәр бизи дејктик элементләр марагландырачәг ки, онларын вәситәсилә бүтөв мәти арасында, мәтнин компонентләри арасында гаршылыгы әләгә јаратмаг мүмкүн олсун, башга сөзлә мәтилә барлы бизи дејктик элементләрин өзүндән әввалки контекстә ишарә етмәк функцијасы марагландырачәг. Гәјд етмәк лазымдыр ки, дејктик элемент вәситәсилә мәтнин компонентләринин структур бирләшмәсинин баш вермәси ејни заманда мәтнин компрессијаја уғрамасыны (јәни мүүјјән һиссәләринин сыхылмасыны) тәъмин едир. Мугәјисә ејни:

Мән Ислам дајыја чај алырдым, су кәтирирдим вә буна көрә дә Ислам дајы мәнни адымы даһа бәркдән дејирди, даһа мейрибан чағырырды (Ә. Әлисли).

Бу мисалда икинчи компонентин аввалинда өзүнү көстөрөп «буна» дејктик элементинин көмөңилдө бүтүн мәтн санки ики һиссәјә бөлүнүр. Бу һиссәләри дејктик элементдөн эвәлки вә дејктик элементдан сонракы һиссәләр ады илә сәңијјәләндирмәк олар. Бүтүн мәтн «сәбәб — нәтичә» мәнтиги гәлуна әсәсләнараг гурулуру. Сәбәб ифадә едән компонент мөвчуд дил гәлунаујуғулуғларына әсәсэн дејктик элемент олан «бу» (буна көрә) элементинә трансформасија едилди. Икинчи компонентин тәркибиядаки нәтичә билдирән бу дејктик элемент ејни заманда мүәјјән ма'нада икинчи компонент үчүн мәнтиги чыгыш нөгтәси олуру. Ону да гејд етмәк лазымдыр ки, дејктик элемент фактики олараг тәкратын мүәјјән бир нөвү киши өзүнү көстөрир. Амма орасы да вар ки, бу тәкратын өзүнәмәхсус нөвүдүр. Вә онда формал олараг тәкратланмадаг гәчмәк чәһди вар. Амма ән үмуми шәкилдә ону да гебул етмәк лазым кәлир ки, дејктик элемент тәкрат зончиринин садәчә олараг бир компонентидир. Она јанашма да бу мүддәәнин әсәсинда олмалыдыр.

Бу сонунчу мисалын биринчи компоненти (Мән Ислам дајмја чај алырдым, су кәтирди) информатив планда там шәкилдә «буна көрә дә» сөз бирләшмәсинин тәркибиядаки «бу» дејктик элементинә барабардыр. Дејктик элементин белә трансформасијасыны «буна көрә» шәкилнә дүшмәсини (бунын әрхасында, даһа дарин гәтдә «бу сәбәбдән», «бу сәбәба көрә» мәнтиги көстөрчиләри көрмәк мүмкүн дејил) илк нөвбәдә мәнтиги гуручулуғун үслуби сәңијјәсинә анд етмәк лазымдыр. Беләликлә, дејктик элемент мәһз өзүндәки тәкратлылыг маһијјәтинә көрә мәтн јарадан факторлардан биринә чеврилир.

Мәтн тәркибиндә компоненти бир-биринә бағлајан әсәс көклү васитәләрдән бири сөз сырасыдыр. Сөз сырасы проблеминил өзүнү дәриндән аңламаг үчүн чүмләнн һөкмән мүәјјән контекстдә көтүрмәк вәчибдир. Текст јарадан факторлар киши сөз сырасы илә бағлы сөз сырасынын позулмасы һалыны, ја'ни инверсијаны, синтактик паралелизми, әксинә сөз сырасыны — хиазмы вә башгаларыны көстөрмәк олар. Адәтән, тәдгигатчылар түрк дилләриндә нормал сөз сырасынын позулмасы һәлләрыны изаһ едәркән сәбәбләр арасында емфатик вурғуну (емотсионал вурғуну) нитгип стилизасијасыны, үслубијјатыны вә актуаллашманы гејд едиләр⁹.

⁹ Мүг. едн: Басханов А. Н. Функциональная значимость инверсии в современном турецком предложении. — ССРИ ЕА-нын хәбәрләри, әдәбијәт вә дил серијасы. Том XXXI. IV бурәхәлмәш. М., 1972, сәһ. 369.

Бунилла үмуми шәкилдә разылашараг олава етмәк истәр-дик ки, Азәрбајҗан түрк дилиндә бу гејд олунан сәбәбләрдән башга сөз сырасынын позулмасы һалларына кәтирән вә ишләм мөгамына малик бир фактор да вар.

Бу фактор мәтн јарадычы фактордур. Азәрбајҗан түрк дилиндә инверсија мәтн јарадычы фактор кими да чыхыш едә билир.

Мәтндә алағә васитәси ролуну ојнајан инверсија сөз сырасынын елә дәјишмәсини һәјата кечирир ки, бурада мүјҗән үмуми үзв бүтүн мәтнин әввәлиндә дејил, мәтн компонентларини арасында ишләнир. Бунда әсас мөҗсәд дә о олур ки, үмуми үзвүн орта мөвгедә ишләнмәси илә, јәни һәм өзүндән әввалки, һәм дә өзүндән соиракы компонентләрә анд олмалары илә бу компонентләрини бир-биринә даһа мөһкәм бағланмасы әлдә едилсин. Белә бир мисалә диггәт јетирәк:

Ады Лејладыр онун. Һәјаты бәхтәвәрликлә, гәлби истәк-ләрлә долудур. Додағларындакы күләшлә, көзләриндәки сә-виңч екиз јаранмышдыр. Өмрүндән кечән он сәккиз илдә ата-ана һәмешә бу јеканә гызчығазын назыны чәкмиш, үстүндә әсмин, ону ейтијачын үзүнү көрмәјә, хиффәтин нә олдуғуну билмәјә гојмамышлар (С. Гәдирзәдә).

Бу мәтндә инверсија өзүнү маһз башлағымч мәрһәләдә кәс-тәрир. «Онун ады» сөз бирләшмәси мүрәккәб мүбтада кими чыхыш едәрәк сәнки, өз сәрһәдләринин ичәрисинә «Лејладыр» хәбәрини бурахыр, ейтива едир. Ејни заманда сөз бирләшмә-синин илкин елементи һәмәп компонентин соң мөвгејинә јер-ләндирилир. Нормал сөз сырасы «Онун ады Лејладыр» позу-лур, әвәзинә инверсијалы сөз сырасы «Ады Лејладыр онун» ортаја чыхыр. Инверсијанын мөҗсәдәүјрунлуғунун, бу һалда сөз бирләшмәсинин биринчи елементи олан «онун» әввәлијинин компонентин соң мөвгејиндә ишләнмәсинин әһәмијјәти бунда-дыр. Мәтнин икинчи, үчүнчү, дөрдүнчү компонентләри елли-сләсә уғрамыш «һәјаты», «додағларындакы», «өмрүндә» эле-ментләри илә башлајыр. Биринчи компонентин соң мөвгедә олан «онун» елементи, беләликлә, бу еллисләсә уғрамыш мүб-тәдаларла даһа сых контакта кирмиш олур вә тәби ки, дил тәсәввүрүндә һәр үч компонентдә маһз о, маһз бу элемент мүбтәданын илк елементи кими чыхыш едир: «онун һәјаты», «онун додағларындакы», «онун өмрүндән». Әлбәтте ки, даһа ефектив контакт биринчи вә икинчи элементләр арасында баш верир. Бу билаваситә контактдыр. Амма үчүнчү вә дөр-дүнчү компонентләр дә структур баһымдан биринчи компо-

неңдәки «онун» элементинә гаршы интенционалдырлар, ону төләб едирләр. Вә бурада «онун» элементиниң башлангыч мәрһәләдәки белә бир постпозициясы мүүзжән мәнада онларын да арасындакы контактын күчләнмәсикнә сәбәб олур.

Текст таркибиндә компонентләрне, јәни мүстәгил чүмләләрне бир-бири нлә структур бағлаима үсулларынын арасында хүсуси јери синтактик паралелизм тутур. Дилчиликдә бу һадисә нлә әләгәдар кифаят гәдәр әдәбијат вардыр¹⁰. Мә'лум олдуғу кими, синтактик паралелизм текстин таркиб компонентләриндә јер алмыш синтактик элементләрне ејни чүрлү јерләшмәси вә бир-бириниң тәғиб етмәсидир. Адәтән, белә структур биркәлик ејни заманда да мәзмун планында өзүнү көстөрәк биркәликлә мүшәјәт олунур. Бу структур вә ја мәзмун биркәлијиндән һансы илкни, һансы сонракыдыр? Бизә белә кәлир ки, онлар бир-бирини гаршылығлы шәкилдә тамамлајыр. Амма бунула белә, о һалда бу да вар ки, мәзмун сәвијәсиндәки гаршылығлы әләгәләрне дәриндән апламағ үчүн илк нөвбәдә онларын материал асасыны, мәтн компонентләрне арасындакы структур — гаршылығлы әләгәләрне таһлил етмәк лазымдыр. Биз бурада синтактик паралелизмин һәртәрәfli вә кенши тәдигини апармағ нијјәтиндә дејилик. Бу хүсуси бир тәдигат объектидир. Бунула белә, бизә белә кәлир ки, бу синтактик үсулуң мәтнјарадычы функциясы нлә әләгәдар бә'ян әсас нөвләриндән данышмағ јерилә дүшәрди.

Там синтактик паралелизм чүмлә үзләриниң вә јахуд чүмлә үзләриндән бөјүк синтактик ваһидләрне — чүмләләрне бир-бирини мүтләг ејни структурда изләмәсиндән јараныр. Чүмләләр бу шәкилдә бир-бирини изләјирсә, онлар паралел компонентләрә чеврилирләр вә мәтн јарадырлар. Белә бир мисала диггәт едәк:

¹⁰ Мүт. едиг. Динни Ан. К вопросам формального изучения поэзии тюркских народов. — Известия восточного факультета Азгосниверситета. Баку, 1926, т. 1, соф. 150; Жирмунский В. М. Ритмико-синтаксической паралелизм как основа древнетюркского народного эпического стиха. — «Вопросы языкознания» журналы, М., 1954, № 4, соф. 23; Шербан А. М. Соотношение аллитерации и рифмы в тюркском стихосложении. — Народы Азии и Африки, 1961, № 2, соф. 142 — 143; Адилзов М. Азербайжан дилиндә тақрарлар системи. Док. дис. Баку, 1967, соф. 600; Астафьева И. М. Виды синтаксических повторов, их природа и стилистическое использование. Намизадик дис. М., 1963; Абдуллаев К. М. Синтаксический паралелизм (на материале огузского памятника «Книга моего деда Коркута»). Намизадик диссертациясы, М., 1976.

Бу күн мән кејдим. Јарын набим кејсин. Гырк күнә төкин сыраварды кејәјин. Ондан сонра бир дәрвишә верадим '(Қитаби-Дәдә Горгуд).

Һәр дөрд компонентдә өзүнү көстөрөн заман зәрфлијинин препозицијасы, хәбәрин постпозицијасы синтактик паралелизм принципләринин көзләнилдијиндән хәбәр верир. Вә тәбии ки, чүмлөләр арасында өзүнү көстөрөн белә ејни структурлу гурулуш өз нөвбәсиндә етибарлы структур текст јарадычы фактора дөнә билир. Там синтактик паралелизм ејни заманда үслублашмыш еллиптик гурулушларла да мүшәјиәт олуна биләр. Ва белә гурулушларда һәмишә там формал структур бәрпа етмәк имканы вардыр. Мүтәхәссисләр гејд едирләр ки, еллипсиси олан чүмлөнин мазмуну патамам сәјылә билмәз. Белә чүмлә мазмуну илә өзүнүн еллипсиси олмајан паралелиндән һеч нә илә фәрqlәнмир¹¹. Азәрбајҗан түрк дилиндә белә һал өзүнү көстөрир. Әввәлки мисалларымыздан биринә бир даһа гајыдаг. Сәдәфин гара көзләри вар иди, гара һөрүкләри вар иди... (Елчин).

Бу нүмунәни биз башга мөғамлә алагәдар тәһлил етмишдик. Инди ону гејд етмәк истәрдиқ ки, бу мәтндә тәқрар компоненти вә текстјарадычы фактор кими өзүнү еллипсис көстөрир.

Бу еллиптик артан хәтт үзрә өзүнү көстөрир. Мәғни биринчи компоненти (Сәдәфин гара көзләри вар иди) о бирй компонентләрлә мүғәјисәдә нисбәтән там шәкилдә тәғдим едилмишдир. Биринчи компонентлә мүғәјисәдә икинчи компонентдә еллипсис өзүнә јер адыр. Биринчи һиссәдаки мүрәккәб мүбтәданык әввәли (Сәдәфин) ихтисар едилдир вә икинчи компонент мүбтәда кими анчаг «гара сачлары» комплексинә маләк олур. Икинчи компонентдә еллипсис күчләнир вә башга элементләри дә әһәтә едир. Әслиндә үчүнчү компонент јалныз «јоғун һөрүкләри» синтаксик комплексиндән ибарәтдир. Бурада мүбтәданын мә'лум биринчи элементиндән башга, ејни заманда хәбәр дә там тәркиби илә (вар иди) еллипсисә уғрамышдыр. Амма бүтүн булар көрүндүјү кими, мәтн адекват гәбул етмәк јолунда һеч бир семантик манәә јаратмыр. Там шәкилдә тәғдим олунан компонентдән узағлашдыгча еллипсис дәрипләшә билир. Дәриплијин дәрәҗәси биринчи компонентин тамлығындан вә компонентләр арасында алагәдән

¹¹ Мүг. едия. Вардуль И. Ф. Основы описательной лингвистики. М., 1964, с. 304.

асылдыр. Бүтүн мәтнин там структуруну тасаввүрдә бәрпа етмөк мүмкүндүр:

Сәдәфин гара көзлөри вар иди, (Сәдәфин) гара сачлары вар иди, Сәдәфин јоғун да һөрүкләри (вар иди).

Көрүндүјү кими, бәрпа едилмиш вариант синтактик паралелизм гәјдәларына там ујғун кәлир. Беләликлә, еллипис, јәни чүмлө үзрүнүн вә ја һәр һансы бир һиссәсини дәјери миләк (компонентни структурна зәдә кәтирмәдән бәрпа едилә билән ихтисары) јохлуғу бүтөвлүкдә компонентләрин структур биркөлөшмәсинә манечилик төрәтмир, әксинә онларын, әлбәт-тә ки, там структурунун там бәрпасы наситәсилә ондан сонрақы сых бирләшмәсинә шәрәнт јарадыр. Там синтактик паралелизмдән фәргли олараг натамам синтактик паралелизмдә ејни структур гурулушдан мүәјјән сапмалар өзүнү кәстәрә биләр. Белә сапмалара мисал олараг компонентләрин тәркибиндә элементләрин гисмән мүхтәлиф чүр формалашмасыны (грамматик бахымдан бу сөз дәјишдиричилик кәстәрәчиләрини мүхтәлиф чүмләләрдә мүхтәлиф чүр ола билмә имканында өзүнү кәстәрир.), ејни заманда кәмијјәт бахымындан мүхтәлиф компонентләрдәки элементләрин ујғунсузлуғуну кәстәрмөк олар. Белә бир мисала диггәт едәк:

Чинарын көзү көрүмүр, чинарын көзү шәффафдыр, чүнки аслиндә чинар бүтүн көвдәсијлә, будағларыјла, јарпағларыјла көрүр вә чинарын көзләрини тәбәссүмү дә јарпағларына, будағларына, көвдәсинә јајылыр. (Елчин).

Бу мисалдакы компонентләрин паралелизми биринчи компонентдә там шәкилдә өзүнү кәстәрир. **Чинарын көзү көрүмүр.** — **чинарын көзү шәффафдыр.** Сонрақы компонентләрдә структур планда натамам паралелизм үзә чыхыр. Белә ки, субъект—објект—предикат схеми бир гәдәр дәјишир. Биринчи икки компонентдә објект өз тәмиз формасында чыхыш етмишир. Үчүнчү компонентдә исә објект бир гәдәр мүрәккәбләшмиш формада биркөлик аңлајышыны билдирән «ла; лә» форматынын әләвәсилә (көвдәсијлә, будағларыјла, јарпағларыјла) чыхыш едир. Ејни заманда үчүнчү компонент бир нөв кечид характери дә дашыјыр. Белә ки, сонрақы дөр-дүнчү компонент өз тәркибиндә артыг јөн истигамәтли објектләр дахил едир (јарпағларына, будағларына, көвдәсинә).

Көрдүјүмүз кими, грамматик ориентасиянын дәјишмәси бизим мисалда тәмиз формадан јөн билдирән формаја кечид, аслиндә чох аһәңдар шәкилдә баш верир. Башга сөзлә, бурада објект аңлајышындан јөн билдирмә аңлајышына төври-

ди кечид баш верир вѳ бахмајараг ки, синтактик паралелизмин үмуми структур гургусу (субјект—објект—предикат) мәтин бүгүн гурулушу бојунча сорунуб сахланыр, бу гургууну таркиб элементлериндан бири олан објектин дахили грамматик дѳјишмѳси бу паралелизм нѳвүнү натамам кими адландырмаға имкан верир. Тамамилѳ ајдындыр ки, белѳ бир дахили грамматик дѳјишмѳ присипи е’тибарилѳ синтактик паралелизм ѳсасында гурулан компонентлерин таркибинда олан башга ваһидлѳри дѳ ѳнатѳ едѳ билѳр. Мѳс., грамматик планда хѳм субјект, хѳм дѳ предикат дѳјишмѳ билѳр. Буна бахмајараг, оиларын садѳчѳ мѳвчудлуғу вѳ хѳмчинин мѳхталиф нѳвлү лексик тѳкрарлар шѳклиндѳ ѳзүнү кѳстѳрѳн семантик — мѳзмун фактору матнѳ јѳјғышылыг вѳ дахилѳн тѳшкил олунмамышылыг имканы вермир, ѳксинѳ мѳтн бу тѳһлил олунан халдакы вариантларда чох јүксѳк дѳрѳчѳдѳ биркѳлѳшмиш ваһид бѳтѳвүлүк нүмунѳси кѳстѳрир.

Синтактик паралелизм присипинин ѳсасында гурулан компонентлерин таркиб ваһидлеринин бир-биринѳ ујғун кѳлмѳмѳси халлары дѳ хѳмчинин натамам синтактик паралелизм нѳвүнѳ аид едилѳ билѳр. Белѳ ујғунсузлуғ хѳр шејдѳн ѳввѳл бу вѳ јѳ башга компонентдѳ структур бахымдан ѳһамијјети олмајан мѳѳјјѳн ваһидлерин иштиракынын нѳтичѳсиндѳ мѳѳјјѳн олур. Мисаллара дигтѳт ѳдѳк:

1) Сѳн пүтлѳринѳ јалварырсан. Мѳн алѳмлѳри јѳхдан вар едѳн аллаһымѳ сығындым (Китаби-Дѳдѳ Гѳргуд);

2) Баба, мѳн јеримдѳн дурмадан ол дурмуш ола. Мѳн гаилѳ кафир елинѳ вармадан ол вармыш, мѳнѳ баш хѳтирмиш ола (Китаби-Дѳдѳ Гѳргуд).

Биринчи мисалын икинчи компонентиндѳки (Мѳн алѳмлѳри јѳхдан вар едѳн аллаһымѳ сығындым) објект, јѳ’ни аллаһымѳ лексик ваһиди алѳмлѳри јѳхдан вар едѳн тѳ’јининин кѳмѳјјилѳ кенишлѳндирилѳр. Биринчи компонентдѳ олун — бу тѳ’јининин эквиваленти јѳхдур вѳ хѳтта бу јѳхлуғу елипсислѳ ѳлагѳлѳндирумѳк дѳ мѳмкүн дејил. Икинчи нүмунѳнин үчүнчү компоненти хѳмчинин формал чѳһѳтдѳн предикатив сѳз бирлѳшмѳсинѳ ујғун кенишлѳндиричи комплексѳ мадикдир (Мѳнѳ баш хѳтирмиш ола). Бу мәтинин биринчи вѳ икинчи компонентлериндѳ бу кенишлѳндиричинин эквиваленти ѳзүнү кѳстѳрмир. Кѳрүпдүјү кими, хѳр ики нүмунѳдѳ там ујғунлуғ присипи позулмушдур. Буна кѳрѳ дѳ биринчи вѳ

икинчи нумунэләри натамам паралелизм принципләри илә гу-
рудмуш нәво аид етмәк олар¹².

Синтактик паралелизмни хусуси нөвү ки ми әксинә пара-
делизм ки ми сөчијјәләндирилән хиазмы гејд етмәк олар. Хи-
азм мәтнәдәки чүмләләрин бирләшмәсини тәмиң едән синтак-
тик үслуби васитәдир. Хиазмын нәјә хидмәт етдијини көстә-
рәк И. Р. Галперин белә јазыр: «Хиазм чох садә бир үслу-
би васитәдир. Бир фразефөвгү бирликдә (әбзәсдә) чүмләлә-
рин бир-бирини изләмәси заманы ја әввәлки, ја да сонракы
чүмләнни сыраланма үсулу инверсияја уграјыр. Бу үсул бә'-
зән даһа бөјүк дејим кәсикләриндә реаллашыр. Белә ки,
әкәр мә'луматын верялмәси заманы әввәлчә сәбәбдән нәтичә
һалыны ифадә едирсә вә бундан сонракы һалда нәтичәдән
сәбәбә доғру кәдирсә, бурада хиазм үсулу көз габағында-
дыр»¹³.

Көрүндүјү ки ми, хиазм бу тәдтигатда чох кениш аилама
мәликдир. Белә ки, хиазм синтактик кәсикләрин бирләшмә-
синә хидмәт едән, башга сөзлә дессәк, синтактик кәсикләр
ки ми өзүнү көстәрән чүмләләри бир-биринә бағлајан васитә
ки ми өзүнү көстәрир вә әслиндә хиазм чүмләнни синтактик
өзүлүнү тәшкил едир. Амма бунунла јананы, И. Р. Галперин
хиазмы һеч дә синтаксис сәһәсинә аид бир аилајыш ки ми
мәһдудлашдырмыр. Онуң јухарыдакы гејдинә диггәт етсән,
көрәрик ки, о хиазм аилајышына төкчә дилчилик аспектин-
дән дејил, мәнтиги аспектдән дә јанашыр, сәбәб-нәтичә,
нәтичә—сәбәб ки ми мәзунларын сыраланма ганунаујгуа-
луғларынны да бу үслуби фигурун ичиндә хәрә билдир. Бу
үслуби синтактик васитәнин белә кениш аилајышы мәтнәдә-
хәли алагәләрин һәтта макро—мәтн сөвијјәсиндә дә өјрәнил-
мәсини нәзәрдә тутур. Биз исе бурада микро—мәтнин дахили
структур алагәләрини өјрәпәркән хиазмы да мәһз микро—
мәтн чәрчивәсиндә нәзәрдән кечирәрәк, ону ики гоншу чүмлә-
ләрин структур сәрһәдләриндә көтүрәк. Ону да гејд едәк
ки, хиазмын әсас принципи олан инверсия мәһз бу чүр гоншу
конструксияларын тимсалында даһа кәскип шәкилдә өзүнү
көстәрир. Әслиндә хиазмын һәр ики компоненти мүүјјән
мә'надә паралелизм әсасында гурулуру. Амма бу паралелизм
әкс истигамәтли паралелизмдир. Башга бир әсәриндә

¹² Бах: Астафьева И. М. Виды синтаксических повторов, их природа и стилистическое использование. Намизәдлик дис. М., 1963, сәһ. 30.

¹³ Галперин И. Р. Текст как объект лингвистического исследования. М., 1981, сәһ. 84.

И. Р. Галперин хиазмы инверсиянын və параллелизмин бир-лашмасы кими гејд едир¹⁴.

Хиазмын асос талаби одур ки, онун икинчи компоненти структур планда биринчи компонентə мүнəсибəтдə инверсия-ја уграсыи. Бундан башга мəтнин компонентлəри хəм дə мəзмун плацкында бир-биринə хиазматик мүнəсибəтдə ола билəрлəр. Башга сөzlə десək, хəттə əкəр бəзи мəтилəрдə компонентлəрин структур гурулушу идентик дə олса белə, мəзмун планында бу компонентлəрин вəхидлəри бир-биринə əкə мөвгə тута билəрлəр. Белə бир мисалы дигтəт едək:

Алтдан кейинди, үстдөн тыфылланды, үстдөн кейинди, алтдан тыфылланды (Фолклор нүмунəsi).

Хиазм мəтнин бир һиссəсини дə əхтəтə едə билəр. Мəsələn:

Бу мəним əзиз вə гəдим достум Молла Нəсрəддин əмкдир ки, хəттə бунун о мазали журналыны нечə дəфəлəрлə күлə-күлə охумусунуз вə дəфəлəрлə охуја-охуја күлмүсүнүз (Ч. Мəммəдулузадə).

Бу нүмунəдə мəтнин бир һиссəси (бунун о мазали журналыны нечə дəфəлəрлə күлə-күлə охумусунуз вə дəфəлəрлə охуја-охуја күлмүсүнүз) мəнə мə'на планында əксинə параллелизм үсулу илə гурулуб. Бахмəжарак ки, хиазмын биринчи һиссəси (күлə-күлə охумусунуз) икинчи һиссəси (охуја-охуја күлмүсүнүз) мə'на јердəјишмəсинə јол вериб, јенə дə гејд етмək лəзымдыр ки, бурада паралел иноструктур гурулуш дəгигликлə көзлөнилэр.

Əксинə параллелизм структур планда чылаланмыш үсулуби бир вəситə кими өзүнү көстөрлэр. Бу үсулубун чох күчлү мəтн-јарадычы фəктор кими (хəм микро-тəкст тəркибиндə, хəм дə макро-тəкст тəркибиндə) чыхыш етмəсини XIV əср классик Нəсимдинин бир гəзəлинин нүмунəsiиндə көрə билорик. Бу гəзəл башдан-баша хиазматик мүнəсибəтлəр əсасында гурулуш компонентлəрдən ибарəтдир:

Нушин лəбин лə'ли, лə'ли-лəбин нушин
Ширин көрүрəm чандан, чандан көрүрəm ширин.
Чана, үзүнүз аји, аји үзүнүз, чана
Рəнкин чү күли-əһмэр, əһмэр чү күли-рəнжик.
Һər кимсə сəни көрмəз, көрмəз сəни һər кимсə
Кəндан чəкəдир һичрэн, һичрэн чəкəдир кəндиз
Һər ким сөзүң ешитди, ешитди сөзүң һər ким

¹⁴ Мүг. едик: Гальперин И. Р. Очерки по стилистике английского языка. М., 1958, с. 234.

Тәһсия гыладыр өз чан, өз чан гыладыр тәһсин.
Чана, Нәсимини көр, көр Нәсимини чана
Үстүң гамыдан сөзү, сөзү гамыдан үстүң (Нәсимя).

Там макро-текст шәклиндә өзүпү көстәрәп бу нүмунәдә һәр бир тәркәб компонент, ја'ни һәр бир микро-текст бир мисраја бәрәбәрди, һәмән мисалда хиазматик гурулуша маликдир. Бүтүн газал боју әкс паралелизмдән истифадә етмә һалы принцип етибарилә өзүнү доғрулдур, чүнки маһа бу мәтијарадычы факторун көмәјилә бүтүн макротекст бүтүн тәркиб элементләринин, компонентләринин чох сых шәкилдә бирләндији ваһид кими өзүнү көстәрир. Даһа бир структур мәти јарадычы фактор кими еллипсис чыхыш едир. Еллипсис һәр һансы бир компонентда бу ва ја башга ваһидини формал шәкилдә иштирак етмәмәсиндән јараныр. Еллипсисдик идејасы әслиндә синтактик ваһидини дәјәрә малик јохлуғунун үзәриндә гурулур. Маһз белә бир јохлуғ еллипсисли компонентләри, башга сөzlә десәк, сифыр үзәлү компоненти башга компонентләрә даһа сых шәкилдә бағлајыр.

И. Ф. Вардул еллипсисни мәһкјјәтини белә мүәјјәнләшдирир: «Дил ваһидини еллипсисә угратмағ, бу ону садачә оларағ ишләтмамак дејил, ону ишләтмәклә онун мазмунуну суппресија васкәсилә ифадә етмак демақдир»¹⁵.

Гејд: Суппресија—мә'луматы өтүрәнин һәр һансы дил элементини ифадә етмәјә гадир олдугу, амма ифадә етмадији һалдыр».¹⁶

Беләликлә, јухарыда гејд етдијимиз кими, еллипсис процесини заманы сөһбәт мәтнин мүәјјән компонентдәки һәр һансы ваһидинин јалныз дәјәрә малик јохлуғундан кедә биләр.

Мәтнин гурулушунда адәтән о бирләрәниң нисбәтән там вә бүтөн шәкилдә ифадә олушмуш компоненти кими маһз мәтнин башланғчы өзүнү көстәрир. Маһз белә бир бүтөн компонент вә јахуд компонентләр башланғчы марһаләни тәшкил едәрәк о бири диқәр компонентләрдә еллипсисин ортаја чыхмасы үчүн әлағәли шәрәнт јарадырлар. Мүгәјнесә един:

Икимиз дә чәлд шалварлары дизимизә кечирдик. Көј-пәк-пешчәји кејдик. Ајағгабыны ајағмыза тахдығ, јавашча лап јавашча гапыны ачыб ејвәндән ашағы едик (М. Ибраһимов).

¹⁵ Вардул И. Ф. Основы описательной лингвистики. М., 1977, соф. 303.

¹⁶ Мүг. еднн: Есперсен О. Философия грамматики. М., 1958, соф. 399.

Гејд етмәк لازымдыр ки, мәти дахилидәки еллиписе бу-рада өзүнү көстөрән вә мәтнин бүтүн компонентләригә ејни дәрәжәдә аид олан үмуми үзвлә келетик гоһумлуғ мүнәсибә-тиндәдир. Кәтирилән мисалда биринчидән башга бүтүн ди-кәр компонентләрдә елә һәмән үмуми үзв кими өзүнү көстә-рән «икимиз дә» лексик-синтактик вәһиди еллиписә уғра-јыр.

Дәјәрә малик вәһиди јохлуғу кими сәһијјәләндирдијимиз еллиписе дил тәсәввүрүндә јох олмага доғру кедир вә даһа дәр-индә кизләниш там бүтөн вариантла әвәз едилер. Бурадаһа белә чыхыр ки, формәл баһымдан еллиписе процеси там тәк-рар кими сәһијјәләнән хүсуси структур текстјарадычы фак-тордан мүмкүн олан максимал узағлашмадыр. Әкәр там тәк-рардан дејктик элементә гәдәр вә дејктик элементдән дә еллиписә гәдәр бүтүн тәкрар системини схемни гурмуш олсағ, белә күман етмәк олар ки, бу зәңчир бүтөлүкдә мәти-јарадычы факторун әәфләмәсини көстәричиси кими өзүнү көстөрир. Амма бууица белә, бүтүн мәтијарадычы вәснә-ләрин даһили, дәрин, гаршылығлы әвәгәси бу зәңчирин гүтб-ләригә бири дикәринә кечән кими јанашмага имкан верир. Мүәјјәп ракурсадан баһанда еллиписе (ејнидә дејктик элемент кими) мүрәккәб тәкрар системини бир үзвүндән башга һеч бир шәј дејилдир тәнаәтинә кәлмиш оларығ.

Б. Мәти компонентләрини гаршылығлы мә'на әвәгәләри

Мәти компонентләри арасындакы мә'на әвәгәләри јуха-рыда дејилдији кими, структур әвәгәләрдә чох сых бирлә-шир. Мәти компонентләрини структур гаршылығлы әвәгә-ләриндән кәнарда гаршылығлы — мә'на әвәгәләринә малик олмалары тәсәввүр едилмәздир. Мәтнин бүтөлүкдә гипертө-масы мә'на әвәгәләрини гаршылығлы шәкилдә бир-бири-ни тамамланымасынын, тәркиб компонентләрини һәр бирини мөвзусунун дикәри илә сых бирләшмәсини нәтичәсиндә ја-раныр. Мәтнин тәркиб компонентләри бу мә'на мүнәсибәтлә-ринә даһил ола билерләр: садалама мүнәсибәти, гаршылаш-дырма мүнәсибәти, ардычыллығ мүнәсибәти вә ејни заманлы-лығ мүнәсибәти. Компонентләр арасындакы бу гаршылығлы мә'на мүнәсибәтләри мүхтәлиф бағлајычы формаларла мү-шәһәт олунурлар ки, буларин һесабына бу вә ја башга мү-насибәт даһа кәскин шәкилдә өзүнү көстөрир. Бурада ону гејд етмәк вәчибдир ки, бағлајычылар илк нөвбәдә мәтндәки гар-

шылыгы ма'на алагаларинин кестергчилеридир. Оларын мәтидеки гурулуш тәшкилино анликларн, һеч шүбһаси, сонракы, иккинчи мәсәләдир.

Мәтнин ма'на когезијасынын өјрәнидмәсиндә чоҳ вачиб олан бир мәгамы гејд етмәмәк мүмкүн дејил. һеч бир гаршылыгы ма'на алагәси компонентләр арасында тәмнә шәкилдә, дикәрлериндән тәчрид олунмуш шәкилдә ишләм мәгамына малик дејил. һәмишә бир ма'на алагәсинин үзәринә бу вә ја башга дәрәчәдә башга ма'на типләри әләвә едилир. Бундан әләвә чоҳ компонентлаи текстләрдә һеч дә бир ма'на алагәсини мәтнин аввалиндән сонунадәк өзүнү кестәрмәси вачиб дејил. Бир мәтидә мүхтәлиф типли ма'на алагәләри реаллаша биләр.

Јухарыда гејд едилән текстдахили алагәләрини ма'на типләрини мәсәләәүеун оларды ки, бу шәкилдә гурулашдыраг. Биринчи група ејни заманлылыг вә ардычылыг алагәсини дахил етмәк олар, башга група мүгајисә, гаршылашдырма вә садалама алагәләрини дахил етмәк олар. Бу белкү оңа кәрә өзүнү доғрулдур ки, биринчи группа бүтүн мүнәсибәт типләри заман әпләјышынын әтрафында бирләшир, башга сөзлә, онларда мәти компонентләринә хас олан бүтөн ма'на структурларынын маһ заман нөгтеји-нәзәриндән фәргләнмәси өзүнү кестәрир. Өз нөвбәсиндә мүгајисә, гаршылашдырма, садалама кими ма'на алагәләринин типләри дикәр группа дахил олан ма'на алагәләринин типләри олараг биринчи, әсәс әләмәт кими компонентләрини гаршылыгы мүнәсибәтнин кеј-фијјәт бахымындән сәчијјәләндирир.

Мәтнин бүтөвлүкдә прогрессијасына хидмәт едән әл еффәктив вәситә кими компонентләр арасындакы ардычылыг алагәсини гејд етмәк олар.

Гејд: Мәтнин прогрессијасы дедикдә алагәли мәтнин елә бир ардычыл, арасыкәсилмәз һәрәкәти нәзәрдә тутулур ки, онун һеч бир мәгамында өзүндән әввәлки синтактик кәсикләра еһтијач галмасын.

Белә мүнәсибәти гуаракән компонентләрини јерләшмәси истисна едилир. Компонентләрин анчаг дүзүлүшү өз-өзү-јүндә информативлик билдирән реаллыг кими өзүнү кестәрир. Мүгајисә един:

Бомбаның бири мән олан топ хәндәјиниял гурагына дәјиб партламышды. Ағыр јараланмышдым. Ағырдән көз ача билмирдим. Мәни бир нечә јаралы илә бирдикдә машына го-јуб дивизијамызын тибб сәһијјә һиссәсинә кәтирдиләр. Чәр-рәһ ағырларын шиддәтнән илан вурмуш кими гыөрылды-

ымы керүб тапшырды ки, мәни тез чәрраһ столунун үстүнә узәтсмылар. Наркоз вердиләр, дәрин јухуја кетдим (Һ. Аббасзадә).

Бу мисалда һәр бир компонент ситуасиянын мүәјјән бир квантыны (һиссәчијини) тәсвир едир. Мәһз бу һиссәләрин сьраланмасы бүтөн ситуасияны бизим көзүмүз өнүндә чакландырыр. Мәти компонентләри арасындакы ардычыллыг мүнәсибәти бу мисалда формал васитәләрне көмәји олмадан јараныр. Һәр сонракы чүмләдәки информасија әввәлки чүмләнин информасијасынын даһа там вә даһа дәгиг верилмәсинә хидмәт едир. Мәһз белә гаршылыглы алағә нәтичәсиндә чүмләләрин бир-бири илә бағамлыгы алдә едилир. Мәти компонентләрини ардычыллыг алағәсинә заманы онлары бирләшдирән васитә кими, хүсуси лексик вәһид кими чыхыш едән «сонра» вәһиди дә ишләдилә биләр. Бу да вә нөвбәсиндә мәтнин даһа мөһкәм когезијасына хидмәт едир. Мүгәјисә едини:

Шүшәбәндән пычылты сәсләри кәлди, сонра бир һәниртә енидлмәјә башлады, сонра шүшәбәндән пилләкана ачылан гапысынын чәфтәси бағланды (Елчин).

«Сонра» вәһиди бу мисалда бағлајычы кими чыхыш едир вә мәтнин компонентләрини даһа дәгиг вә чидди ардычыллыгынын мүәјјәнләшмәсинә көмәк едир.

Мәти компонентләри арасындакы мәна мүнәсибәтләрини даһа бир тип ијни замаилылыг мүнәсибәтидир. Мүхтәлиф компонентләрни тәсвир етдији һадисәләр бу һәлдә ејни заманда баш вермиш олур. Ејни заманлылыг мүнәсибәти санки, информасија гәбулу заманы ајры-ајры компонентләрни өзү илә кәтирмали олдуғу хәтти сәчијјәни инкар едир. Адәтән белә информатив турулушлар ресипијент тәрәфиндән бир бүтөн шәклиндә, бир там шәклиндә гәбул едилир. Мүгәјисә едини:

Институтун директору академик Әбдүл Ејнуллајев иди. Онуң тибб ичтиманјјәти арасында бөјүк һөрмәти варды. Республикада микробиолохија елминин бәниси сәјылырды. Хәјрхәһ инсан, көркәмли алим олан Ејнуллајевни һаим севирди (Һ. Аббасзадә).

Вә јахуд ејни заманлылыг мүнәсибәти формал шәклиндә «вә» бағлајычысы илә дә габардыла биләр. Мүгәјисә едини:

Ағанәчәфкилин һәјәтләриндән кәләң мәһны сәси аләми бүрүмүшдү: Гәдир Рүстәмөв «Сона бүлбүлләри» охујурду вә Балададаш да мәһнын мүнәсибәти илә Севилкилин тәзә

Һәҗәтләринин даһ һасарына дырмашыб гаранлыгдан онларын ишыгы артырмасына бахды (Елчин).

Кәтирилән мисалда «вә» баглајычысы ејнзаманлылыг мүнәсибәтини өзүндән әввалки вә өзүндән сонракы компонентләр арасында күчләндирир. Һәм бу, һәм дә бундан әввалки мисалларда бүтүн мәтнин мәзмуну бир вәһид заман әсасында гурулур. Өз тәбиәтинә көрә ејнзаманлылыг мүнәсибәти тәсвир едилән ситуәсијанып даһа дәрип, даһа һәртәрефли нәзәрдән кәтирилмәсини тә'мин едир.

Мәтн компонентләри арасындакы садалама мүнәсибәти мәтнин елә гурулушуну нәзәрдә тутур ки, бу гурулуида компонентләрин дүзүлүшү, ардычыллыгы һеч бир рол ојнамыр. Бурадакы ардычыллыг өз-өзлүјүндә гејри-информативдир. Бу аспектдан көтүрүлдүкдә бу мүнәсибәт ардычыллыг мүнәсибәтинә гаршы гојула биләр. Мүгајисә едик:

Јата-јата јанымыз ағрыды. Дура-дура белимиз гуруду (Китаби-Дәдә Горғуд).

Бу мәтнин компонентләри өз араларында садалама мүнәсибәтинә кирирләр. Бу заман мәтндәки һеч бир компонент башгасындан даһа вәчиб олмур, башга сөзлә десак, белә мәтнләрдә компонентләр сәвијәсиндә актуаллашмаја раст кәлимир. Бу мүәјјән дәрәҗәдә ола кәтириб чыхарыр ки, садалама мүнәсибәтли компонентләри өз тәркибинә элан мәтнләрдә эсиндә компонентләрин синонимиясы өзүнү кәстәрир. Синоним компонентләрдән исә һансынын әввал, һансынын сонра кәлмәси прынсип е'тибарилә мәтнин бүтөөлүјүнә һеч бир дәјшиклик кәтирмир.

Јухарыда дејилдијә кими, мүнәсибәтләрин кәстәрилән типләри мәтн бојунча дәјншдирилә биләр. Белә ки, мәтнин башлангычынын компонентләри арасында ејни заманлылыг мүнәсибәти варса, орта вә сон мәрһәлә компонентләри арасында ардычыллыг алагәси өзүнү кәстәрә биләр. Мүгајисә едик:

Мајип он бириндә гатарымыз мәнзил башына чатды. Курчүстәшин Боржоми стансијасында дәјанды. Бизни Ликанијә апардылар. Госпиталда үч әја кими јатдым. Бир дә Бақыја август ајынын бириндә элимдә ағач ахсаја-ахсаја гајытдым (Һ. Аббасзадә).

Бу мисалда башлангыч мәрһәләнин ики компоненти арасындакы ејни заманлылыг өзүнү кәстәрир. Икинчи компонент биринчи компонентдә тәсвир едилән һадисәни давам етдирмир, садәчә олараг дәрипләшдирир, биринчи компонентдәки

информацијаны конкретләндирир. Мәтнин сонрагы үчүнчү, дөрдүкчү, бешинчи компонентләри арасында ардычлылыг мүнәсибәти өзүнү көстәрир.

Гаршылыг мүнәсибәтли компонентләри өз тәржибиңә алыш мәтнләр, тәби ки, тәсвир едилән ситуасијанын, һадисәкиң даһа адекват шәкилдә өтүрүлмәсни тә мин едир.

Мәти компонентләри арасындагы гаршылашдырма мүнәсибәти бир-бирини мүүжән мәнада инкар едән, әкс информациялар дашыјан компонентләрин һесабына баша кәлир. Белә компонентләр арасындагы алағәнд күчләндирмак мәгсәди илә «амма», «анчаг», «лакиң» кими бағлајычылар иштирак едә биләр. Мәсәләң:

Институтдагы мүүллимләрин чоһусу елә бил бир-биринә охшајырды, амма Фуад Салаһлы һеч кимә охшамырды (Анар).

Бу мисалда компонентләр арасындагы гаршылашдырма мүнәсибәтини «амма» бағлајычысы вәситәсилә санкки бир гәдәр дәһигләшдириб мөһкәмләндирирләр. Компонентләр арасындагы гаршылашдырма мүнәсибәти һәмин компонентләрин тәржибиндә өзүнү көстәрән мүүжән антонимик вәһидләриң һесабына баша кәлир. Белә антонимләр һәм лексик, һәм дә грамматик ола билирләр. Елә дә ола билир ки, компонентин бүтүн мәзmun гурулушу башдан-баша тоншу компонентә мүнәсибәтдә антоним кими өзүнү көстәрир. Тоншу компонент ифадәсни тәсадүфән ишләтмәдик. Гејд етмәк лазымдыр ки, адәтән, гаршылашдырма мүнәсибәти биләвәситә контактда — тоншулуғда олан компонентләр арасында өзүнү көстәрир. Бу компонентләр, адәтән, икидән чоһ олмурлар. Мәһа ики компонентли садә мәтиләрдә гаршылашдырма алағәси өзүнү даһа ачыг вә ашкар шәкилдә бируза верир. Амма тәби ки, мурәккәб чоһтәржибли компонентләрдә дә белә мүнәсибәт жоһ дејил. Белә мәтиләрдә әкәр гаршылашдырма мүнәсибәти өзүнү көстәрирсә, о санкки, мәтнин бүтүн структурундаң һырмызы хәтлә кечир. Мүгәјисә един:

Фәһләләр Мәшәдибәј кими краһмаллы јаһалыг таһан, мүүһәндис формасы кејинән, тәмизлијә хүсуси диггәт јетирән адамларә чоһ раст кәлмишдәләр. Анчаг онлар бү иәрмә-назик адамларла Мәшәдибәјин фәргини инчә бир сәвг-тәбиң илә дујур, һисс едирдјиләр. Онлар кимин нә гәдәр вәфалы олдуғуну тәчрүбәдә, мүбаризәдә јохлајырдылар. Бу адамларын чоһу бәраклара кәләндә өзләрилә бәрабәр араг вә јемәк кәтирәр, фәһләләрлә биркә јејиб-ичәр, достлуғдан, сәдагәтдән да-

нынар, анчаг чох чәкмәдән сымг чыхып мејдандан гачар, һәтта ба'зән фәһләләре ачыгдан-ачыга хәјәһәт дә едәрдиләр. Мәнәәдибәј исә ән ағыр имтаһан күнләриндә фәһләләрдән ај-рылмамыш, дөшүнү габаға вериб онларын тәләбини јалмыз сайибкарларә дејил, шәһәрин һакимләринә дә јетиринишди (М. һүсејн).

Бу мәтнин биринчи вә икинчи компонентләри бүтүн мәз-мун гурулушлары илә гаршылашдырылыр. Вә бу гаршылаш-дырма «анчаг» баглајычысы илә бир гәдәр дә дәгитләндири-лир. Формал бахымдан мүстәгил олан үчүнчү компонент өз мәзмунуна кәрә өзүндән әввәлки компонентләре јахынлашыр. Өз иввәбәсиндә дөрдүнчү компонент јенә дә бүтүн мәзмун гу-рулушу илә бешинчи компонентлә гаршылашдырылыр. Тәбии кә, бурада «анчаг» баглајычысы өзүнү кестәрир. Нәһәјәт, алтынчы сов компонент өзүндән әввәлки бешинчи компонент-лә гаршылашдырылыр. Онлар арасындакы гаршылашдырма мүнәсибәти бу компонентин мәзмун гурулушундакы антоним-лик һесабына баша кәлир. Формал шәкилдә бу гаршылаш-дырма өз ифадәсини «исә» элементиндә тапыр. Бу һалда «исә» элементи «амма», «анчаг» баглајычыларынын функси-јасында чыхыш едир.

Гаранлыг вә кәдәрли бир әләм мәшһүмин галдырдыгы тоз булудлары ичиндә итир, архада галырды. Габағда исә ишыг-лы вә нәһәјәтсиз бир јол ачылырды (М. Ибраһимов).

Бу мисәлдә дә икинчи компонентдаки «исә» баглајычысы гаршылашдырма мүнәсибәтини кәскиндөшдирир. Мүөјјән мәпада «исә» баглајычысы «вима» баглајычысынын экви-валенты кими чыхыш едир. Амма эслиндә бу баглајычыларын арасында конкрет мә'на фәрги вар. Бизә белә кәлир ки, «исә» баглајычысынын кәтирдијн гаршылашдырма мәзмуну анчаг «исә»нин биләвәситә аид олдуғу вә ондан сонра ишләндијн объектә вә субъектә аиддир. «Амма», «анчаг» баглајычылары-нын гаршылашдырма мәзмуну исә бүтөвлүхдә компонентин үмуми мәзмун структуруна аид олур. Әкәр «исә» компонен-тин бир һиссәсинә аиддирсә вә һәмән һиссәнин гаршылашды-рылмасыны тә'мин едирсә, «амма», «анчаг», «дакии», «фәгәт» баглајычылары компонентин бүтүн гурулушуна аид олуб ону там шәкилдә дикәр компонента вә ја компонентләре гаршы-гојур.

Мәтн компонентләре арасындакы мүгајисә мүнәсибәти гаршылашдырма мүнәсибәти илә мүөјјән јахынлыға малак-дир. Үмумијјәтлә мүгајисәнин өзүнү квазигаршылашдырма

(зәиф гаршылашдырма) кими дә мүүжәнлөшдирмәк олар. Компонентларын мугәјисә мүнәсибәти заманы елә ситуәсија вә мәгамлар тәсвир едиләр ки, объектив реаллыкта бир-биринә гаршы да гојула биләр, анчаг дил сәвијјәсинә көчүрүләркән онларын арасындакы гаршылашдырма мүнәсибәти итир, мугәјисә мүнәсибәти галыр. Гаршылашдырма дил сәвијјәсинә көчәркән заифләјир вә бә'ән дә мугәјисә илә гаршылашдырма мүнәсибәтинин сәрһәдләрипти мүүжәнлөшдирмәк чәтинләшир. Өз-өзлүјүндә бу мәсәлә мәти дилчилијиндә чидди нәзәри практик мәсәлә кими өзүнү көстәрир.

Гејд етмәк лазымдыр ки, мәти компонентләри арасында мүнәсибәтләрин сәрһәдләринин мүүжәнлөшдирилмәси мәсәләсини чәтинләшдирән мәгам компонентләр арасында бир мүнәсибәтин дејил, бир нечә мүнәсибәтин өзүкү көстәрмә имканы илә әләгәдардыр. Компонентләр арасында бир мүнәсибәтин үзәринә дијәр мүнәсибәт гојула биләр. Мәсәлән, гаршылашдырма мүнәсибәти мүүжән һалларда садалама мүнәсибәти илә бир јердә ејни компонентләрин арасында өзүнү көстәрир. Мугәјисә един;

Мин ики јүз кафир ғылындан кечди. Беш јүз Огуз јикитләри шәһид олды (Китаби-Дәдә Горгуд).

Бу мисалда компонентләр арасында һәм гаршылашдырма, һәм дә садалама мүнәсибәти өзүнү көстәрир. Буларын һансынын үстүлүк тәшкил етмәсини сөјләмәк чәтинлик төрәдир. Гаршылашдырманы объектин сајы, һәм өзү, һәм дә онларын вәзијјәти мүүжәнлөшдирир. Бүтүн бу компонентдахили реаллыглар ејни заманда садаланырлар. Бир мәгамы да гејд етмәк лазымдыр ки, гаршылашдырма мүнәсибәтинә дахил олан компонентләр, үмумијјәтлә, һәм дә садалама мүнәсибәтинә дахил олмуш олурлар. Башга сөзлә демиш олсаг, садалама идејасы гаршылашдырманын әсасында дурур. Башга бир мүнәсибәт типин олан ардычыллыг мүнәсибәти принципаал шәкилдә гаршылашдырманы инкар едир вә онларын бир јердә итләнмәси гејри-мүмкүндүр. Гаршылашдырма әләгәси даһа дәриндә олан ејни заманлылыг мүнәсибәтинин үзәриндә гурулуру. Ејнизаманлылыг вә ардычыллыг бир-биринә әкс гүтөләрдир. Амма бунула белә, елә мәти типләринә рағ кәлмәк олур ки, компонентләр арасында гаршылашдырма бағлајычысы олан «амма», «анчаг» чыхыш едир. Амма бураадки компонентләрин арасындакы дәрип мә'на мүнәсибәти ардычыллыгы да инкар етмир. Мәсәлән:

Әһмәд евә кәлди, палтарларыны дәјишди, амма әлләрини јумады.

Бу мәтндә ахырыңчы компонент олан «әлләрини јумады» «амма» бағлајычысының кәмәји илә формал бахымдан ики әввәлки компонентлә гаршылашдырылып. Амма гаршылашдырма формал, үздәки гаршылашдырмадыр. Әслиндә бурадакы гаршылашдырма компонентдахили гаршылашдырмадыр вә бир нөв парадигматик характер дашыјыр. «Әлләрини јумады» компоненти өз мүсбәт варианты олан «әлләрини јуду» компоненти илә дил тәсәввүрүндә гаршылашдырылып. «Әлләрини јумады» компоненти «Әһмәд евә кәлди», «палтарларыны дәјишди» компонентләри илә гаршылашдырылып, јә'ни бурадакы гаршылашдырма компонентләрарасы гаршылашдырма дејил, компонентләриңи гаршылашдырмадыр. Доғрудан да, компонентләриң мәзмунунда вә тәркибиңдәки ајры-ајры элементләрдә бир-биринә гаршы дура биләчәк, бир-бирини тәкзиб едә биләчәк һеч бир информасија јохдур. һәр үч компонент ардыңылығ әлағасиңә кирмишдир. Објектив әләмлә таразлашдырыларкәң сәдәчә ону дәмәк ләзимдыр ки, сонунчу һал, јә'ни үчүнчү компонентин тәсвир етдији һәл әслиндә олумсузлуғ, мөвчудсузлуғ һалытыр вә реаллығда бу һалын јери јохдур. Амма бу јери олмајан һалда мүәјјән ниям интизам вә ардыңылығ көзләнилип. Реал јери олан һалләрдән сонра ниләнишидир. Әввәл олақлар бардә мә'лумат верилир, сонра олмајанлар бардә. Бунун өзү бир ардыңылығдыр.

В. МӘТНДӘ МӘНТИГИ-СИНТАКТИҚ ӘЛАГӘЛӘР

Јухарыда көстәриладији кими, дилчилик әдәбијатында әсәс е'тибарилә мәтнин тәркиб компонентләри олан чүмләләр арасында мәнтиги-синтактик әлағәни ики тәди һағда сөһбәт кетди. Бу сәһәнни мүтәхәссисләриңдән олан Г. Ј. Солганик әсәс е'тибарилә зәңчирварини вә паралел әлағә нөвләриңдән даңышмишидир ки, бу әлағә нөвләриңә дә ивәси тәфәккүрүндә һөкмләр арасында аңоложи үсуллар ујғун кәлир¹⁷.

Бу әлағә нөвләриңи тәдиғәтчи бу шәкилдә сәчијәләндирир: «Нитгимаздә (тәфәккүрдә) һөкмләрини әлағәси тәкряр едилмә — әввәлки һөкмдәки предикатын вә ја субјектин сон-

¹⁷ Бәл.: Солганик Г. Я. Синтаксическая стилистика. М., 1973, сәһ. 21.

раки һөкмләрдә тәкрарланмасы вә ја кенншләндирилмәси вәситәсилә һојага кечярилик. Белә оларкәи әввәлки һөкмүн предикаты сонраки субъект, субъекти исе предикат кими чымыш едик. Һөкмләр арасында әлагәнин бу типи зәичирвари алага адланыр.

Паралел әлагә заманы исе һөкмләрдәки тәкрарланан сөзләр онларда ејни функцијаны јеринә јетирир. (Һәм әввәлки, һәм сонраки һөкмләрдә ја субъект, ја да предикат кими чымыш едик)¹⁸.

Көрүндүјү кими, әлагәнин бу гејд едиләи тилләриндә әјрылма тәкрар кими әсәсли, көклү бир һадисәнин үзәриндә гурулуб. Бу чүр мәнтиги әмәлијјатлары мәти дилчәлијјинә көчүрәкән ону да көрмәкәк олмур ки, тәкрар кетдикчә даһа чох спәсифик дил хүсусијјәтләри кәсб етмәјә башлајыр. Конкрет оларак тәкрар компонентләрдә мүхтәлиф ифадә вәситәләри өзүнү кәстәртмәјә башлајыр. Истифадә олуан формал тәкрардан башга предикатын вә субъектин идојасы да бу вә ја башга шәкилдә — мәсәлән әвәзлик формасында тәкрар уғраја билер.

Азәрбајҗан түрк дилиндә компонентләрин зәичирвари әлагәси текстин прогрессијасыны әввәлки компонентдәки предикатын ишкешәф едирилмәси илә баглајыр. Әввәлки компонентин предикаты санки фикрия мүүјјән верилмиш мәти сәрһәдләриндә сонраки формасы үчүн чымыш нәгтәси олан мәнтиги-сәмантик базасына чеврилир. Сонраки компонентдә әввәлки компонентин предикаты субъектә дөнүр. Белә трансформасија, белә чеврилмә индикчә гејд етдијимиз кими, там тәкрар вәситәсилә ифадә олуна билер. Мәсәлән,

Бизим ен дәдә-бабаларын тикдији евләрдән иди. Дәдә-бабаларын тикдији евләрдә күндә бирчә дәфә соба јәндырмаг кифәјәт олурду. (Ә. Әјлисли).

Бу мисалда икинчи компонентдә ондан әввәлки компонентин предикаты там шәкилдә тәкрар уғрајыр (**Дәдә-бабаларын тикдији ев**). Бу да һәмән компонентләр арасында зәичирвари әлагәни күчләндирир. Компонентләрин зәичирвари әлагәси заманы предикатын тәркибинин тәкрары натамам да ола билер. Мәсәлән:

Мән јухудә дә аллаһа јалварырдым. Јалварырдым ки, һеч олмаса, мәнә бир гуш ганады версин, көјдә учуб ушагларын башына даш төкүм (Ә. Әјлисли).

¹⁸ Костарилән әсар, сәһ. 47.

Биринчи компонентин предикаты аллаһа јалварырдым һиссәсидир. Һәмән предикат икинчи предикатда аичаг өзүнү фе'ли һиссәси олан јалварырдым һиссәси илә тәкрарланыр. Бу зәңчирвари алагәнин натамам тәкрары вариантыдыр.

Даһа бир вариант кими мәтндә компонентләрин зәңчирвари алагәси заманы сонрақы компонентдә тәмиз формал тәкрар әвәзинә (ја там тәкрар, ја да натамам тәкрар әвәзинә) предикатын тәкрарланмасы илә реаллашдырылыр. Мәсәлән:

Биз Кәрбәләји Исмајылын гијамыны јәтыртмаг үчүн кедәчәјик. Бу ишә бизи һеч ким мәчбур еләмир (Ф. Кәримзадә).

Икинчи компонентдә бу иш сөз бирләшмәси биринчи компонентин предикатынын (Кәрбәләји Исмајылын гијамыны јәтыртмаг үчүн кедәчәјик) сыхылмыш, әвәзликли ифадәсидир.

Әвәлки чүмләнни предикаты кими табели мүрәккәб чүмлән бир тәркиб һиссәси, дәгиг дәсәк, будаг чүмлә һиссәси дә чыхыш едә биләр. Бу һалда икинчи компонентин субъекти кими чыхыш едән әвәзлик формасы бүтүн будаг чүмлә һиссәсинә аид олур вә бүтөвлүкдә онулла ујуулашыр. Мүгајисә едн:

Сонра да хәбәр верди ки, һәкимләр онун гәнинда шәкәр тапыблар, чох ишләмәјә, әсәбиләшмәјә гојмурлар. Бу, әлбәтә, мәнам үчүн кәзләнилмәз хәбәрди (И. Һүсәјнов).

Биринчи компонент бүтөвлүкдә табели мүрәккәб чүмлән ибарәтдир. Бу чүмләнни будаг чүмләси (һәкимләр онун гәнинда шәкәр тапыблар, чох ишләмәјә, әсәбиләшмәјә гојмурлар) икинчи компонентдәки «бу» әвәзлији илә ујуулашыр. Әвәлки предикатын, будаг чүмлә илә ифадә олунан предикатын, сонрақы компонентдә әвәзлик васитәсилә субъектләшмәси белә бир фәкта диггәти чәлб едир. Мүрәккәб чүмләнни (табели мүрәккәб чүмлә) тәркиб һиссәләринни гаршылыглы алагәсинә һәср олунмуш параграфда биз гејд етмишдик ки, белә чүмләләрдә мәһз будаг чүмлә һиссәси бүтүнлүкдә чүмләнни рематик һиссәси кими чыхыш едир. Бу кәтирилән мисалда өз-өзлүјүндә предикат олан рематик һиссә икинчи чүмләдә «бу» әвәзлији илә әвәз едилир. Вә принцип етибарилә бурада предикатын әвәзлик васитәсилә субъектләшмәси баш верир. «Бу» әвәзлији будаг чүмләдә ифадә олунан предикат һиссәни (рема билдирән һиссәни) субъектләшдирир. Беләликлә бизим тезисимиз бир даһа долајысы илә дә тәсдиг олунур: Мүрәккәб чүмләдә мәһз табели будаг һиссә өзүнү рема, табии кл, предикат кими кәстәрир.

Демәли, компонентләр арасындақы зәңчирвари алагәнин

бу типларни мўъжжоландирмәк мүмкүндүр: Там тәкрар типн, натамам тәкрар типн ва авазликли тәкрар типн.

Компонентләр арасындакы паралел алага нсә мәтнин мә'на гурулушунун елә инкишафыны нәзәрде тутур ки, бурадакы тәркиб компонентләр өз субъект ва предикат һиссәларинин ејни мүрлү дүзүлүшүнү тә'минн едирләр. Әксәр һалларда бу типли мәтнләрде хүсусилә да үслуби бахымдан нейтрал мәтнләрде субъект ва ја субъект һиссә компонентини гурулушунда препозицияда, тәбин олараг, предикат ва ја предикат һиссә постпозицияда чыхыш едир. Мүгајисә един:

Одунчу оғлуну јенә зиндана салдылар. Бу дәфә ону зәнчирләдиләр, гапысыны мөһком бағладылар. Дөрд күн, дөрд кечә о ач-сусуз галды. Лакин јенә да охумага разылыг вермәди (Ә. Маммадханли).

Бу мәтнин һәр бир компоненти өз мәнтиги-семантик башлангычыны оилар үчүн база ролуну ојнајая субъект һиссәдән алыр. Һәр компонентин предикат һиссәләри бу ваһид субъект һиссәнин мә'на төрәмәләришә дөнүр. Мүрәккәб гурулушу боју субъектин грамматик дәјишмәләри компонентларин мәнтиги паралелизминн поза билмир. Чүнки бу мәнтиги паралелизм мўәјјән дәрәчәдә синтактик паралелизмлә мөһкәмләндирилди. Бу дәјишмәләр мәтнин һәм лексик системини, һәм дә синтактик системини еһтива едир. Сөз бирләшмәси авазликлә авазләнир (Одунчу оғлуну — о). Субъект һиссә сөз сьрасынын дәјишмәсинин асас мәркәзинә чеврилди. Чүнки ону мүхтәлиф синтактик позицияләра гојурлар, бә'зән елә олур ки, ону нфада етмирләр, еллиписсә уғрајыр (Сонунчу компонентә бах). Бүтүн бу мүрәккәбликләрлә јанашы, бурада фикир инкишафы зәнчирвари шәкиллә кетмир. Бу мәтидә әввәлки компонентин предикаты сонракы компонентин субъектинә чеврилди. Әксинә, субъект мүхтәлиф компонентләрде ејни паралел ардычыллыгга мүхтәлиф мөвгеләрдән сәчијләндирилди.

Тејд етмәк ләзимдыр ки, субъектин мәзмуну һәр һансы бир һөкмдә там шәкилдә әһатә олуна билмәз, һөкмүн әсл субъектин һәмишә мўәјјән мә'надә гејри-мўәјјән олмалыдыр, о һәмишә мүхтәлиф истигамәтләрдән сәчијләнмәлидир. Бир һөкм даһилиндә субъектин сәчијләндирмәк гејри-мүмкүндүр. Ону сәчијләсә һөкмдә дејил, һөкмләрде там шәкилдә өзүјү көстәрә биләр¹⁹. Бу дејиләндәрә ону әләвә етмәк мүм-

¹⁹ Мүгајисә един: Степанов Ю. С. Имена. Предикаты. Предложения (семнологическая грамматика). М., 1981, сәһ. 56.

күндүр ки, доғрудан да, субъектин мүхтәлиф истигамәтләрдән сәчијјәләnmәси мәнз паралел компонентләр тәрәфиңдән даһа эффектив шәкилдә һәјәтә кечириляр. Ејнз заманда о да гејд олуи малыдыр ки, компонентләрин паралел әләгәси мүәјјән мәнәдә мәтнин стагнасијасында да шәрәнт јарадыр.

Гејд: Мәтнин стагнасијасы — мәтнин ардычыл прогрессијасынын гаршыкыны кәсән бә'зи элементләр вә мәтнин дахили сәбатлығыны вә ејничиңслијини тә'мин едән мәнәт.

Мүәјјән мәнәдә мәтн компонентләр арасындакы паралел әләгә типини даһа дәриндәки әләгә типн киңи сәчијјәләндирмәк олар. Белә ки, паралел әләгә заманы субъект санки, детал шәклиндә вә һәртәрәfli тәсвири мән'руз галыр. Мәнәсыла кәрә мүхтәлиф предикатлар санки реснијентин дил шүүрунда бир-биринин үзәринә јүкләнир. Ва беләликлә дә, бүтөв мәјәзәрә јарадыр. Мәтн санки дәрининә инкишәф едир. Бу дәрәчә инкишәфын өзү ән үмуми шәкилдә, нәһәјәт с'тибарилә долајымс ялә олса да, мәтнин прогрессијасына хидмәт едир.

Гејд етмәк лазымдыр ки, компонентләрин паралел әләгәси заманы да еллипсис һадисәсинә раст кәлмәк мүмкүндүр. Дил тәсәввүрүндә информәсијә гәбулу заманы белә еллипсис үмуми контекстдә вә мәтнин дәгиг мүәјјәнләшмиш гинертемәсинә ујғун оларяг дәф едиляр. Мәсалән:

Шәфи даһағында сигарет ејвәна чыхды, орадан һовузуң гырағына кәдн (Ә. һачызада).

Бу мисалда икәнчи компонентдә формал оларяг субъект јоладур, әмма биринчи компонентдә чыхыш едән «Шәфи» субъекти индиачи компонентин мәзмуну үчүн да ејни функцијаны дашымыр. Беләликлә, паралел мәнтиғи-семантек әләгә мәтнин тәркиб компонентларында өзүнү кәстәрән үмуми үзвүн кәмәјилә формалашыр, башга сөзлә десәк, бу форма тәмиз синтактик зәмәндә баш верир. Бу һәл бир даһа ону сүбут едир ки, мәти-дахили әләгәләрин мүхтәлиф васитәләрн бир-бири илә сых, гаршылығлы мүнәсибәтдәдирләр. Мәтнин когезијасы компонентләрин бир-бириндән ајры, әләгәси олмайән, бир-бириндән узаг әләгә үсулларындан дүзәлмир. Бу үсуллар бир-бирини инкар етмирләр, әксинә, бир-биринин үзәринә јүкләнә билир, бири дикәрини тәләб едир, бирликдә чыхыш едә билирләр вә нәһәјәт ваһид бүтөв мәтнин компонентләринин гаршылығлы әләгәсинин мүрәккәб системини тәшкил едирләр. Нәтичә ки ми ону гејд етмәк галыр ки, мәтн компонентләрн арасындакы гаршылығлы мүнәсибәт бирмәнәли шәкилдә сечилмир, бу мүнәсибәтләр реал һәгигәттә мөвчуд олан, баш верән мүрәк-

кәб, чохчәһәтлi һадисә вә мәғамларын дил гурулушундаки ин'икасыдыр. Грамматик вә ејни замаңда семантик үсуллар объектив шәкилдә мөвчуд олап бу гаршылыглы мүнәсибәтләрин јухарыда гејд едилән ујғун васитәләридир. Компонентләр арасында гаршылыглы мүнәсибәтләр, бизим фикрийизчә, мүрәккәб объекти бу объектин тәркибинә дахил олан һиссәләрин садәчә чәми кими нәзәрән кечирмәмәјимизә күчлү әсас верир. Мәһз бу мүнәсибәтләрә көрә, мәти тәкчә структур тәркиб һиссәдән дејил, һәм дә бу тәркиб һиссәләрик өзләри илә кәтирдикләри мүрәккәб, чохшахәли мә'на-мәзмун долумундан формалашыр. Беләликлә, мүрәккәб объектин бу чүр интегра-сија тәркибиндә мәтни сәчијјәләндирмәси дедијимиз кими, ики факторун көмөјилә јараныр.

НƏТИЦƏ

Бүтүн дилләрдаки, о чүмлөдөн Азербайжан түрк дилиндәки чүмлө тарихи бахымдан дәјишкән категорија кими өзүнү көстөрмишдир və дәјишкәнлик дилин үмуми иккишафынын фонунда баш верир. Азербайжан түрк дилиндә садә чүмлөдөн данышаркән онун предикативлијини лексик шәкилдә чүмлөннн әввалиндә ифадә олунмуш субъект идејасынын чүмлөтин сонунда ону битирән və хәбәрлик шәкилчиләри шәкилдә өзүнү көстөрән тәкрары илә мүәјјәнләшдирмәк мәғсәдәүјгүндур. Чүнки, чүмлөнн тамамлајан, чүмлөдә мүәјјән мәнада чәрчивәли характер јарадан мәһз бу тәкрарлымын мәғамыдыр: Әввалдә субъект və сонда субъект идејасы!

Ва Азербайжан түрк дилиндәки садә чүмлөннн мүәсир вәзијәтдәки структуруну мәһз бу сәнијјәсинә керә монопредикатив структур сәјмәк ләзимдыр. Ејни заманда биз дилә, үмумијјәтдә, чүмлөјә хәс иккишафдан данышырытса, онда бу синтактик категоријаја да тарихиллик нөгтеји-нөзәрндән јанашмалыыг. Бу заман мүәјјән олур ки, Азербайжан түрк дилиндә монопредикативли чүмлөннн тәшәккүлү даһа әввалки, даһа илкин полипредикативлијин үзәрндән башлајыр ки, бу полипредикативлијин мүәјјән аламәтләрини дилимизин мүәсир сәнијјәсиндә дә мүшәһидә етмәк мүмкүндур. Гөдим полипредикативлик бир тәрәфдән монопредикатив чүмлөннн тәркибиндә өзүнү көстөрән квазипредикатив нөгтәләрдә (әсәс с'тибарилә фе'ли бағлама, фе'ли сифәт və бу кими башга тәркибләрдә), дикәр тәрәфдән реликт шәкилдә, јә'ни көһнөдән галма, маркинал чүмлә конструкцијаларында өзүнү көстөрнр.

Мәнтиги-тарихи үсулун тәтбиғи илә дилин даһа гөдим сәнијјәләрини тәдғиг едәркән белә бир нәтичәјә кәлмәк олур ки, монопредикативлијин тәшәккүлүндән әввал чүмлөннн гурулушунун елә бир мәрһәләсә ишләм мәғамына малик олмушдур ки, бурада бир гурулуш дахилиндә бәрәбәр һүгүгүлү предикат нөгтәләр və ја мәркәзләр өзүнү көстәрирди. Даһа сонралар дилин иккишафынын мүәјјән мәрһәләсиндә чүмлөннн тәкамүлүндә орта мәрһәлә өзүнү көстәрдн ки, бу мәрһәләдә чүмлөдәки предикатив нөгтәләр елиминасијаја уғрајыр, јә'ни јохалмага башлајыр. Бу елиминасија јалимыз бир предикатив нөгтәјә тә'сир едә билмир. О предикатив нөгтә да принцип с'тибарилә, нәһәјәтдә чүмлөннн јекәнә мүстәғил предикатив мәркәзинә чеврилнр.

Чүмлә үзвләринин да төкәмүлүкүн анализинда тарихи ја-
 нашмадан истифадә етмәк эффектлидир. Әслиндә чүмлә үзв-
 ләринин да илкишафы өзүнәмөхсүс шәкилдә баш верир вә
 чүмлә гурулушунун бүтөвлүкдә формасы илә сых сурәтдә ала-
 тәлидир. Бахмајараг ки, бә'зи мұасир дилчилнх тәдгигатла-
 рында чүмлә үзвү кими ајрылан бу фундаментад сннтактик
 аналјышы инкар етмәк чәһдләри өзүнү көстәрир. Чүмлә үзвү
 принцип е'тибарилә сннтахтин нәзәријәкни ајрылмаз тәркиб
 һиссәси кими галмагдә давам едир. Бу аналјышын мұхтәлиф
 чаларлары, мұхтәлиф мә'на өзәлликләри чүмлә дахилиндә
 тутдуғу јердән асылы олур, онун баш вә икинчи дәрәчәли,
 апарычы детерминә едән үзв кими мұхтәлиф мә'налары мәһз
 елә бу хүсусијјәтдән, чүмлә дахилиндәки мөвгедән вә функ-
 сијасындан асылы олараг әлдә едилән сөчијјәләридир. Чүм-
 лә үзвү илә бағлы бир чох аналјышларын Азәрбајчан түрк
 дилиндә узун заманлардан бәри мөһкәм зәминдә өзүнү көс-
 тәрмәсинә бахмајараг, ону да гејд етмәк лазымдыр ки, тәд-
 гигатчылар арасында чүмлә үзвләринин тәснифи мәсәләләри
 илә бағлы, чүмлә үзвләринин тәркиби илә әләғәдар һәлә дә
 ваһид бир фикир формалашмамышдыр. Бурада көркөмли
 Азәрбајчан дилчиси Ә. Дәмирчизадәниң орижинал конселси-
 јасыны јада салмаг кифәјәтдир. Һал-Һазырда мөвчуд олан
 тәснифат схемләринин ән зәиф јери онларын јалпыз формал
 критеријалардан чыхыш етмәсидир. Һалбуки, нәзәрдән кеч-
 рилән моделләрин адекватлыг шәрти кими төкчә бир хүсу-
 сијјәтини дејил, кенјш вә чохчәһәтли факторлар әһтәснин
 нәзәрә алмаг лазымдыр. Бу мәсәләләрин һәллиндә әсас фак-
 торлар кими әввәлә бу вә ја башга чүмлә үзвүнүн чүмләнни
 коммунакатив структурундакы мөвгејини, чүмләјә информа-
 тив бүтөвлүк кәтирмә табилијјәтини, инјанчиси, чүмлә гуру-
 лушуна бу чүмләнни сннтактик әһтәснин тә'сирини, јә'ни
 чүмләјә мәтнин тәзјигини дахил етмәк олар. Бүтүн бу прин-
 сипләри чүмлә үзвләри илә бағлы, онларын бир-биринә мұ-
 насибәтини мұәјјәнләшдирән тәдгигатлар сферасына дахил
 етсәк, Азәрбајчан түрк дилиндә чүмлә үзвүнүн ијерархијасы
 илә бағлы бу нәтичәләрә кәлмәк мүмкүндүр: Чүмләдә әсас
 үән кими ялкин позисијасыны тутан, бунула да чүмләјә
 күчлү информатив күч верән мұбтәданы көтүрмәк лазымдыр.
 Баш үзвләрин сырасына мұбтәдадан башга, хәбәри дә әләвә
 етмәк лазым кәлир. Чүнки мәһз хәбәр чүмләнни ики тәркиб
 структур минимумуну тәшкил едән амил кими чыхыш едир.
 Баш үзвләрин сырасына дејни заманда, тамамлығы да дахил
 етмәк мөғсәдәүјүндүр. Һәм васитәли, һәм васитәсиз тамам-

лыглар чүмлөнүн информатив бүтүлүлүгүн формалашмасы үчүн зарури шарт кими өзүнү көстөрүр. Чүмлөнүн структур-семантик асасынын сөрһөд харичиндө икинчи дөрөчөли үзү кими сөчижәләндирдижимиз тә'јини өз мүстәгил чүмлө үзү кими ајырмага һеч бир асасымыз олмайан тәрзи-һәрәкәт зәрфлији галыр. Әслиндө тәрзи-һәрәкәт зәрфлији өзүнүн бө-јүк бир һиссөси илә тә'јини сөрһөдләринә, башга бир һиссө-си илә тамамлыгын сөрһөдләринә дахил олур. Фактики ола-раг тәрзи-һәрәкәт зәрфлији синтактик ујдурмадан башга һеч бир шеј дејил.

Чүмлө үзү чүмлөнүн структур схеминә сәдәчө дахил ол-мур, чүмлөик структур схеминдө ишләм мағамыла малик олур. Бу да өз нөвбәсиндә тәдгигатчыны чүмлө үзү нәзәри-јәсини јени, индијәдөк тәдгиг олунмамыш аспектиә доғру јөнәлдир. Белә аспектиләр сырасында еллипсисләшмәни, чүм-лә үзәләрини сыраланмасыны, чүмлөнүн һәмчикс үзәләри илә гаршылыглы мүнәсибәти вә сәирәни көстөрмөк олар.

Ады чөкылән һадисәләрини маһијәтини дәрк етмәк даһа кениш тәдгиг сәһәси мүәјјәнләшдирмәдән мүмкүн дејил. Бе-лә ки, еллипсис тәкчө чүмлөнүн структур схеми илә шәртлән-мир, еллипсис даһа кениш контекстиң, башга сөзлө десәк, мәт-ниң, јә'ни мүрәккәб синтактик бүтөвүн структурудур. Тәби ки, еллипсисә уғрамыш чүмлө үзүвүнүн бәрпасы тәдгиг едилән чүмлөнүн синтактик әһәтәсини нәзәрә алмадан мүмкүн олмур. Конситуасија тәрәфиндән шәртләнән еллипсис өзүнү мүхтәлиф формаларда көстөрүр. «Сәһәрдир» типли тәктәркибли чүм-ләләрдән тутмуш 'Ә'ла»; «Охај» типли индалара гәдәр ел-липсис һадисәсини мүшаһидә етмәк мүмкүндүр. Вә бүтүн һалларда онун бәрпасы чүмлөнүн структур схеминдән башга чүмлөләр бирдијини мүнәсибәти илә дә һәјәта кечирилик.

Аналоги факторлар сөзләрин сыраланмасынын асас га-пунаујуғлуғларыны ашкар едәркән дә өзүнү көстөрүр. Һәр шејдән әввәл бунула әлагәдәр ону да гејд етмәк ләзимдир ки, бурада илкин олараг тәктяки сөз сырасы илә стратеги сөз сырасынын фәрғини көстөрмәк чох вачиб, мето-доложи бир иш кими гаршыда дурур. Әкәр бизим ајырдығымыз тактики сөз сырасы анчаг ајры көтүрүл-мүш чүмлө дахилиндө чүмлө үзәләри арасында струк-тур-семантик мүнәсибәтләрә әсәсләнәр вә ондан доғур-са, икинчи һал, јә'ни стратеги сөз сырасы принцип е'тибарилә чүмлөләрарасы әлагәдән доғур, даһа кениш мәтн контексти-нә чыхарыр, мәтнил чүмлөјә тә'сир илә формалашыр вә нә-

һәјәт е'тибарилә, үмумијјәтлә, мәтәни структур тәшкилинин күчлү фактору кими чыхыш едир. Чүмләдә тактики сөз сырасы илә стратеги сөз сырасынын гурулмасынын үзә олан һә киләи сәбәбләрини арашдырмаг чүмлә илә мәтә арасындакы мүнәсибәтләрини даһа дәриндән өјрәнилмәсинә кәтириб чыхарыр. Елә күман етмәк олар ки, бу синтактик нәзәријјәнин чох перспектив голудур.

«Һәмчине үзвләр+паралел компонентләр» гәришләшмәсы да индики замана гәдәр кешиш тәдгигата чәлб олуна-мишдыр. Диалектикә јалныз һәмчине үзвләрдән сәһбәт кетмишдыр. Ики вә даһа чох чүмлә үзвүнүн бирләшиб, башга бу тили бирләшмәнин тәкряридан јаранан паралел компонентләр һә, үмумијјәтлә, тәдгиг объектинә дәнмәмишдырләр. Бу-нун асас сәбәби, үмумијјәтлә, тәдгигатын бир структур вәһид чүмлә сәрһәдләриндән чәтинликлә конара чыхарылмасыдыр. Бууула белә, паралел компонентләрин өз-өзлүјүндә структур хүсусијјәтләрини өјрәймәк, онларын һәмчине үзвләрдә охшар вә фәргли чәһәтләрини үзә чыхармаг кәинки чох вәчиб нәзәри әһәмијјәт кәсб едир, ејни заманда бә'зи практик мәсәләләрин, мәсәлән, мүасир Азәрбајчан түрк дилинин бә'зи чәгиш пунктуасија мәсәләләрини һәллиндә јардымчы ола биләр.

Чүмләнин үзвләнмәсиндә дә өјрәниләси мәғамләр чохдур. Чүмләнин әһ'әнәви үзвләнмәси илә јанашы, онун актуал үзвләнмәси синтактик тәдгигләр үчүн јеки перспективләр ачыр. Әкәр чүмләнин структур тәшкили нөгтеји-нәзәриндән апарылан үзвләнмәси, јәни онун чүмлә үзвләринә кәрә тәһ-лили чүмләнин коммуникатив мәғсәди, информативлији кими ент фәвалијјатиянч бу вәчиб аспектләри илә биләвәситә контактда дејилсә, чүмләнин актуал үзвләнмәси заманы мәһз бу мәсәләләрин өјрәнилмәси өн плана чәкилр. Догрудан да, дилдә һәр шеј фонемләрин дифференсәләләмәтләриндән башлајараг синтактик гурулушуна кәрә өн мүрәккәб мәтилә-рә гәдәр һәр вәһид, һәр бир һәдисә сон мәғсәд кими мәһз коммуникативлијә хидмәт едир. Информативлијин өтүрүлмәси үчүн чәһд кәстәрир. Чүмләнин актуал үзвләнмәси дә мәһз биләвәситә үнсијјәт нәзәријјәсинин бу гејд едилән анлајыш-ларын илә бағлыдыр. Ону да гејд етмәк лазымдыр ки, һәр ики үзвләнмә үсулу һәм чүмлә үзвләринә кәрә формал үзвләнмә, һәм дә актуал үзвләнмә — икиси дә асас база кими чүмлә сәвијјәсиндә фәвалијјәт кәстәрир. Елә буна кәрә дә принцип е'тибарилә синтаксис бә'зи тәдгигатларда олан кими фор-

мал-синтактик ва супрасинтактик (мантиги синтактик) савијјаларга бөлмәк, јогин ки, дүзкүн олмаады. Чүмлө бирдир, садәча оларга она јанашма, ону жәрмә аспектләри башга башгадыр.

Азәрбајҗан түрк дилиндә чүмлөнни актуал үзвләнмәсинин ән әсас хусусијјәти чүмләдә актуализасијјанын ики мөвгәјә малик олмасы илә бағлыдыр. Бурада һәм күчлү, һәм әәф мөвгә өзүнү кәстәрнр. Күчлү мөвгә чүмлөнни мүтләг сонлу-гудур. Зәәф мөвгә исе билаваситә хәбәрдән (фе'лдән) әввәлки мөвгәдир. Бурадан белә бир нәтичә чыхармағ олар ки, Азәрбајҗан түрк дилиндә привсия е'тибарилә хәбәрни актуаллашмасыны мејдана чыхармағ мүмкүн дејил. Чүнки хәбәр өз өзлүјүндә чүмлөнни сон мөвгәјәндә чыхыш едир. Актуаллашан мөвгәләр исе ја ондан әввәлки, ја да ондан сонракы мөвгәјә дүшүр. Бу гејд еһкам дејил, садәча оларга масәләнин мантигиндән доған бир һалдыр. Тәбии ки, бу барәдә фикирләр ола биләр.

Сөз сырасындан да башга чүмләдә үзвләрни актуаллашмасына бәзи формал васитәләр хидмәт едир. Буналарын сырасында шиддәтләндирнчи әдатлары, гајыдыш әвәзликләрни, редуналикәсијјаны кәстәрмәк олар. Бу васитәләрни кемајилә чүмләдә һәр һансы бир нөгтә-мәркәз актуаллашдырыла биләр. Мүөјјән мәһнадә актуаллашманын бу үсулу сөз сырасы илә актуаллашманы бир нөв нейтраллашдырыр, әсас диггәти өзүнә чәлб едир. Белә формал васитәләри биз актуализатор адландырырығ. Бууула јанашы, чүмләдә елә формал васитәләр ишләнә биләр ки, онлар бир нөв ресипијентив диггәтини чүмләдән әввәлки контекстә јоллајыр, бир нөв вәзијјәти кәрхинлијјини арадан кәтүрмәјә хидмәт едир. Контекстлә бағлы ишарә әвәзликләри олан «бу», «о», «һомән» әвәзликләри бу гәбилдән олан формал васитәләрдир. Вә онларын да функцијјасыны биз деактуализатор кими гејд едирик.

Вә нәһәјәт, данышығ нитгиндә актуал үзвләнмә васитәләри кими актуаллашмаға хидмәт кәстәрән бир сира факторлар вар ки, онларын да просодик актуаллашма васитәләри кими гејд етмәк олар. Интонасија, темп, вургу вә с. просодик элемент бу гәбилдән олан васитәләрдир.

Синтактик ијерархијјанын бир гәдәр јүксәк пилласиндә мүрәккәб чүмлә јер тутур вә онун маһијјәти принцип е'тибарилә компонентләр арасындакы табелилик әләгәси илә формалашыр. Бурадан табии оларга белә нәтичә чыхыр ки, индијә гәдәр табесиз мүрәккәб чүмлә кими адланан чүмлә типләри әслиндә мүрәккәб дејил, тәркиб чүмлә типләридир. Вә онла-

ры синтактик системин тамам башга сәвијјәсиндә нәзәрдән кечирмәк ләзымдыр.

Мүрәккәб вә садә чүмлөләрнин гаршылыгылы мүнәсибәтинин өзүнәмәхсуслуғуну ики үсулла мүнәјјәләшдирмәк мүмкүндүр. Бир тәрәфдән бу синтактик ваһидләрнин гаршылашдырылмасы аҗры-аҗры көтүрүлүр, уҗғун, бир-бириндән асылы олмайан синтактик структурларла һәјата кечирилир. Белә гаршылашдырма заманы илк нөвбәдә мүрәккәб чүмлөнин үсдубиләшдирилмәси, нитг коммуникасијасы еһтијачларына даһа чоһ уҗғулашма бачарығлары көзә чарпыр. Садә чүмләдә бүтүн бу мәсәләләр мөксимал дәрәчәдә цетраллашмыш вәзијјәтдәдир. Мүрәккәб чүмлөнин чевиқлији, нитг процесинә уҗғулашма имқанлары садә чүмләдә өзүнү о дәрәчәдә көстәрмир.

Икинчи тәрәфдән, мүрәккәб чүмлә илә онун тәркиб компоненти олан садә чүмләнни гаршылашдырмағла марағлы нәтичәләрә кәлмәк мүмкүндүр. Адәтән, мүрәккәб чүмлә баш вә будағ чүмлөләрә аҗрылыр. Белә терминоложи фәргләнмә формал-грамматик јанашма заманы әсәсли сајыла биләр. Белә ки, информатив, семантик-мәзмун планында чоһ заман баш чүмлә даһа асылы вәзијјәтдә өзүнү көстәрир. **Мән көрдүм ки, о кәлир** чүмләсиндә әсәс һиссә, баш чүмлә кими көтүрүлән һиссә әсиндә гејри-биткин, информасијасы тамамланмамыш, семантикасынын долдурулмасына еһтијач олан һиссәдир вә бу биткинлик бүтөвлүкдә мүрәккәб чүмләјә **о кәлир** будағ чүмләси вәситәси илә даһил олур. «**Мән көрдүм ки, о кәлир**»и мүнәјјисә едәркән ајдындыр ки, даһа мүстәғил һиссә кими «**о кәлир**» һиссәсини гејд етмәли оларығ.

Һәм Азәрбајҗан дилчилијиндә, һәм дә, үмумијјәтлә, түрколокијадә мүрәккәб чүмлә илә бәрли ән чоһ мүнәһисә доғуран мәсәләләрдән бири тәркибларин сәчијјәләндирилмәсидир. Бизә белә кәлир ки, бу мәсәләнин әдәкват һәлли һөкмәи нисби јанашманын нәтичәсиндә ола биләр, јә'ни мәсәләјә үмуми түрк дилләри үчүн үмуми ме'јар ирәли сүрүлмәдән бахыла билмәз. Бурада ән азы дөрд је'јар ирәли сүрмәк ләзым кәлчәк вә бу ме'јарлар мүхтәлиф дил групплары вә кәсиқләринә аид едилә биләр. Биринчи ајырдығымыз тәдғигат кәсији гоһум дилләр группудур. 2. Ајрыма дил чәрчивәсиндә бу мәсәләјә башга мүнәсибәт јарана биләр. 3. Дилин конкрет тарихи кәсијиндә бу мәсәләјә мүнәсибәт башга чүр ола биләр. 4. Коммуникасијанын мүнәјјән сферасыны бу мәсәләјә мүнәсибәтдә ајырмағ мүмкүндүр. Нисби принцип ејни замандә

өзүнү тәркиблөрүн ишлэм мөгамындакы ики һалын нәзәрә алынмасында көстөрир. Булар форма вә мазмундур.

Јухарыда гејд едилән принципләри нәзәрә алараг тәркибләрнин тәбиәти илә бағлы белә бир нәтичәјә кәлмәк мүмкүндүр ки, Азәрбајҗан түрк дилиндә мүасир вәзијәтдә формал планда тәркибләр табели мүрәккәб чүмләнни компоненти кими, јә’ни будаг чүмлә кими өзүнү көстөрмәр. Мәзмун планында есә онлар будаг чүмлә кими өзүнү көстәрә билир. Демәлә, чүмләнни тәркибиндәки ики чәһәти-форма вә мазмун чәһәтини бир-бириндән ајырмаг лазымдыр. Ејни тәлиблә, ејни ме’јарла бурада мүхтәлиф ишләр көрмәк мүмкүн дејил.

Мүрәккәб чүмләјә белә јанашма бүтөвлүкдә даһа хүсуси, конкрет мәсәләләрин һәллиндә өз бәһрәсини верир. Мәсәлән, мөвчуд олан тәсвифат схемләриндә шәрт будаг чүмлән ајрылымышдыр ки, бу будаг чүмлә ачыг-ашкар шәкилдә мүстәгил чүмләнни хүсусијәтләрини дашыја билмир. Мүхтәлиф чүмлә ијерархијасында будаг чүмлә типинин елә синтактик вәһидләри вар ки, онларын јери дәгигләшмәјә еһтијач дујур. Дәрәжә, шәрт, гаршылашдырма будаг чүмләләри бу тәбиләндир. Бу вә бу кими проблемләр Азәрбајҗан түрк диличилијиндә мүрәккәб чүмлә илә бағлы бир чох мәсәләләрин сәнки, һәлл едилмиш олмасына бахмајараг, бир даһа тәдгигат объективә чеврилмә зәрурәтини јарадыр. Ејни заманда синтактик тәдгигатын јахын вә узак перспективәләрини көстөрир.

Артыг гејд едилдији кими, мәтнин бә’зи аламетләри өзүнү ајрыча мүстәгил котүрүлүш чүмләдә бирүзә верә билир ки, бу да һәмнин синтактик бирлијин өјрәниләмә зәрурәтини актуәлләшдырыр. Бундан алава, үмуми семантик вә формал грамматик аламетләрин мә’на вә структур бүтөвлүјә кәтирән ики вә даһа чох чүмлә шәклиндәки бирлији олан мәтнин (јә’ни микро-мәтә, мүрәккәб синтактик бүтөв, фразафөвгү вәһид, фразафөвгү бирлик) һәм дә мүстәгил тәһлил объективә чеврилмәсинин бир сыра сәбәбләри вар ки, бу сәбәбләр информасија нәзәријәсинин әсас алајышлары илә бағдыдыр. Иш орасындадыр ки, мүәјјән мә’нада бир-биринә бәрәбәрләшдирилән субъект вә предикат һиссәләрин бирлији кими чыхыш едән чүмлә принцип е’тибарилә һеч бир информасија өтүрмүр. Мәтн илә әксинә, тәркибинә даһил олан чүмләләр арасындакы мүхтәлиф даһили, кизли семантик-грамматик, гаршылыглы әләголәрә әсасән мүәјјән информасија дашыјан дәјәр кими өзүнү көстөрир. Ошун бу хүсусијәтиә көрә дә вәһид кими даһил оладуғу сәһәни, јә’ни мәтн дилчилијини

ајрыча мүстәгил дилчилик сәһәси кими ајырмаг мәгсәдәуј-гүндүр.

Нәтг коммуникасијасынын ишләм мәгамына мәлик мәтнин мүәјјән едилмәсиндә әсас аспект онун даһа кеңиш әһәтәнин ичәрисиндән чыхарылма мејарларыдыр. Бунулла әлагәдәр индијә гәдәр тәклиф омука мејарлар кифәјәт гәдәр еффектив дејил. Бизә белә кәбир ки, мәтнин сәрһәдләркин мүәјјәнләшдирмәјән ән әлигәли үсулу мәтилә чүмлә арасындакы изоморфизми мүәјјәнләшдириб ондан чыхыш етмәклә әлдә едилә биләр. Чүмлә кими мәти дә мүәјјән чәрчивәли структура малекдир вә структурда сон мәрһәлә әслиндә башлангыч мәрһәләнин тәкряриндан башга бир шеј дејил. Әхәр гәдим јазылы абидәләрдә биз даһа тез-тез бу мәгамда там формал тәкряра раст кәбиркәсә, мүәсир дилдә адәтән, һәмни гәдим чүмләнни синтактик дәривлијиндә кизләнмиш тәкряр аламәтләрини үзә чыхармаг үчүн мүәјјән мәнтиги-семантик әмәлијатлардан истифадә етмәк лазым кәбир.

Бүтөвлүкдә Азәрбајҗан түрк дилиндә мәти гурулмасынын еки ән үмуми принципини (иҗе текстема типини) ајырмаг мүмкүндүр. 1. Үмумидән хүсусијә инкишаф едән мәти. 2. Хүсусидән үмумијә инкишаф едән мәти. Башга дилчилик ваһидләри кими мәти дә һәм дилә, һәм дә интә вид олдурғу кими һәр бир текстема (дил факты) әслиндә бир вариәнтла (интә факты илә) реаллашма имканына малекдир. Белә реаллашманын нүмунәсини китабда раст кәлдијәмиз «Китаби-Дәдә Горғуд» дивастяларыннан верилән изоморф мәтиләрдә (Дирсә ханын вә Салур Газанын арзәдләркин әрләринә мүрачәбәләриндә) көрмәк олар. Чүмләләр группунун бир ваһид бүтөв мәти шәклиндә бирләшмәси чохсәвијјәли мүрәккәб сәчијјә дашыјыр. Бурада бир тәрәфдән текстдахили грамматик әлагаләр, ја'ни мәтнин когезијасыны нәзәрә алмаг лазымдыр, ди-кәр тәрәфдән мәтидә композисијон вә кемијјәт тәркиби кими формал аспектләри нәзәрә алмаг лазымдыр. Текстин композисија планында һәр мәтидә үч тәркиб һиссәси ајырмаг олар: 1. Башлангыч мәрһәлә. 2. Орта мәрһәлә. 3. Сон мәрһәлә.

Башлангыч мәрһәлә мәтидә мөвзусунун ачылмага башладыгы мәрһәләдир. Бу мәрһәләни семантик-грамматик кеңишлик характеризә едир. Мәтнин орта мәрһәләси ејни замандә башлангыч мәрһәләдә әсасы гәјулмуш мөзунун ачылмасына хидмәт едир. Вә ејни заманда мәтнин ән вачиб информәсија һиссәсини өтүрүлмәсинә кечиди һазырлајыр. Сон мәрһәлә мәтнин сәрһәди барада ишәрә олә-едә ејни заманда мәтидә

артыг өз әксини тапан мөвзунун да өзүнәмәхсус нәтижәси кими чыгыш едир.

Азәрбајҗан түрк дилиндә мәтиләрини кәмијјат е'тибарилә таркиби нөгтеји-нәзәриндән мәтиләр ики новә ајрылырлар. Биринчи новә — садә мәтиләрә икикомпонентли мәтиләр анд едиләр. Гејд едәк ки, садә мәтиләрдә башлангыч вә сон мәрһалә өзүнү көстәрир, амма орта мәрһалә өзүнү көстәрмир. Әслиндә орта мәрһаләниң жохлуғу баш вә сон мәрһаләләрини мүрәккәб семантик-ғаршылығлы әлағәләри илә комплексә едиләр. Икинчи новә мүрәккәб чоҳкомпонентли мәтиләри анд етмәк олар. Бурада үч композисија мәрһаләси өз әксини тапмышдыр.

Текстин структур тәшкилиниң ән вәчиб элементләриндән бири мәтнин когезијасыдыр, јә'ни текстдахили әлағәләрини чәкиндир. Өз мазмунуна вә мәғсәдинә көрә бу әлағәләр һәм синтактик (бура һәм структур, һәм мә'на әлағәләри дахил едилә биләр), һәм дә мәнтиғи-синтактик дејә ики чүр өзүнү көстәрир.

Азәрбајҗан түрк дилиндә мәти компонентләриниң структур әлағәсиниң ән парлағ ифадә вәсијәси мүхтәлиф чәһәли вә мүхтәлиф дөвлү тәқрарлардыр. Коммуникатив мәғсәдәүјүлүдгән асылы оларағ тәқрар кими һәм бүтөв чүмләләр, һәм сөз бирләшмәләри, һәм дә ајрыча сөзләр өзүнү көстәрә биләр. Тәқрарың өјрәниләмә дәрәжәси дә дәјишкәнлијә мә'руз ғалмамыш дејил. Тәқрар олуған вәһидләрин лексик ејнилијиндән прономиналлашмаға гәдәр (јә'ни әвәзликлә ифадә олуған гәдәр) вә о јандан да еллипсисләшмәгә гәдәр тәқрар өз тә'сир, өз чәзибә дәрәжәсини сахлаја биләр. Еллипсисләшмәдән бу мәғамда данышаркән гејд етмәк лазимдыр ки, ону тәқрарың бир үзвү кими кетүрүрүк. Принцип е'тибарилә бу тәқрар системиниң чоҳчәһәтлијин һәм ашкар, һәм кизли шәкилдә көстәрилмәсинә јахшы нүмунәдир.

Мәти јарадан фактор кими әксәр һәлләрда спесифик сөз сырасы да өзүнү көстәрир. Белә ки, инверсија өз-өзлүјүндә стандарт сөз сырасының дәјишмәсиниң нәзәрдә тутур. Бу заман мүәјјән бир үзвү текст компонентләриниң арасына кирир вә бунула да онларың даһа мөһкәм бағланмәсини шөртләндирир. Азәрбајҗан түрк дилиндә текст дахилиндәки компонентләриң әлағә үсулу кими кениш сурәтдә истифадә олуған үсул синтактик параллелизмдир. Бу параллелизмин ишләм мәғамындакы конкрет формалардан асылы оларағ онун там вә натамам дөвләриниң ајырмағ лазим кәлир. Онуң инверсија илә бағлы формаларының гејд еләмәк лазим кәлир.

Натамам пөвдә адәтән, ја паралел компонентләрин ба'зи үзләриндә грамматик (морфоложи) бахымдан мұхтәлифлик өзүнү көстәрер, ја да бу композицијалар кәмијјәт бахымындан гисмән бир-биринә ујғун кәлмирләр. Синтактик паралелизм дә хусуси нөвү кими хназмы гејд етмәк ләзым кәлир. Онуң әсәс принципи одур ки, бир компонентид гурулушу она гоншу о бири компонентдә там шәкилдә инверсияја уғрасыи. Әксинә паралелизм термини бу барәдә, бәлкә, даһа чох јеринә дүшәр. Нәһәјәт, структур бахымдан мәтнјарадычы факторлар сьрасында мәтнин бу вә ја башга элементини дәјәрә малик јохлуғуну нәзәрдә тутан еллипсис гејд етмәк ләзымдыр. Белә еллипсис мәтндахили әлағаләрин әәифләмәсинә дејил, күчләнмәсинә хидмәт едир.

Мәтн компонентләрини мә'на әлағаләри Азәрбајҗан түрк дилиндә ики истигамәтдә гурулашдырыла биләр. Бу истигамәтләрдән бири мұғәјсә, гаршылашдырма вә садалама мұнасибәтләрини ситива едир. Бурада мө'јар компонентлар арасындакы әлағәни кејфијјәт бахымындан гижмәтләндирилмәсидир. Икинчи истигамәт мұнасибәтләри заман бахымындан бирләшдирәр. Булар компонентлар арасындакы ејнизаманлылыг мұнасибәтләридир.

Мәтн компонентләри, јә'ни мұстәғил чүмләләр арасындакы мәнтиги-синтактик әлағәдән данышаркән онун ики типини гејд етмәлијик: 1. Әввалки компонентин предикатыныи инкишафылдан доған, мәтн прогрессијасыны һәјәтә кечирән зәкчирвари әлағә; 2. Мәтн компонентләрини субъект вә предикат һиссәләрини ејни ардычыллығы илә характеризә олан паралел әлағә үсулу.

Һәр бир конкрет мәтнин гурулушунда өзүнү көстәрән мәнтиги-синтактик әлағә типләри һәм бир-бириндән әјры, һәм дә бир-биринә сых гајнајыб гарышмыш шәкилдә ишләм мөғамларыны реаллашдырмаға маликләр.

Азәрбајҗан түрк дилинин синтаксисиндәки үч бөјүк мурәккәб гурулушдан: садә чүмләдән, мурәккәб чүмләдән, мурәккәб синтактик бүтәдән данышаркән онларла бағлы проблемләри, онларла бағлы перспектив тәдҗигат истигамәтләрини мұәјјәнләшдирәркән унутмағ олмаз ки, бу мурәккәб гурулушлар бир-биринә сых әлағәдәдирләр. Бу әлағә изоморфизм әсасында гурулмушдур. Бу әлағә ијерархик системдә бир-бирини тамамлајан, бир-бириндән асылы олан, бир-биринә тә'сир көстәрә билән, семантик мұстәғил синтактик дәјәрләр кими ийтг ахарындакы ишләм мөғамында да өзүнү көстәрә биләр.

Дилни кизли синтактик мантиги һәр үч гурулушун ичиндөн гырмызы хәтлә кечир. Вә сон дәрәчә марағлыдыр ки, онларын һәр бирини һәм мүстәғил шәкилдә аҗры-аҗрылыгыда алыб өҗ-ранмәк вә еҗни заманда һәр үчүнүн бир-биринә гаҗнаҗыб-га-рышмыш шәкилдә нәзәрдән кечирмәк һәм бу китабын әсасы олмалы иди, һәм дә јәгин ки, дил керчәклијиндә бу беләдир.

ӘДӘБИЈАТ

1. *Абдуллаев А. Б.* Қонструқлиа с чужой речью как самостоятельная проблема узбекского синтаксиса. Док. дисс. авторефераты. М., 1979.
2. *Абдуллаев Ә. З.* «Китаби-Дада Горғуд» дастанларында табели мүрәккәб чүмләр. — АДУ-нуи «Елми моғаллары», дия әә әдәбијәт сејнасы, 1973, № 2.
3. *Абдуллаев Ә.* Мүәсир Азәрбајҗан дилинда табели мүрәккәб чүмләр. Бақы, 1964.
4. *Абдуллаев Ә.* Мүәсир Азәрбајҗан дилинда табели мүрәккәб чүмләр. Бақы, 1974.
5. *Абдуллаев Ә.* Мүәсир Азәрбајҗан дилинда табели мүрәккәб чүмләр. Бақы, 1977.
6. *Абдуллаев Ә., Сејидов І., Исәмов А.* Мүәсир Азәрбајҗан дили (Синтаксис). Бақы, 1972.
7. *Абдуллаев К. М.* Синтаксический параллелизм (на материале огузского памятника «Книга моего деда Коркута»). Наминаданк дисс. авторефераты. М., 1976.
8. *Абдуллаев К. М.* Соотношение глубинного и поверхностного составной структур в предложениях с параллельными компонентами — «Советская тюркология», 1977, № 1.
9. *Абдуллаев К. М.* Сложное синтаксическое целое как объект семантико-грамматического анализа — «Советская тюркология», 1978, № 5.
10. *Абдуллаев К. М.* Предложения тождества в «Книге моего деда Коркута». — «Совещание по общим вопросам диалектологии и истории языков Тезисы докладов и сообщений» китабында. М., 1979.
11. *Абдуллаев К. М.* Обоснование синтаксического исследования текста. — Азәрб. ССР ЕА-ның марузәләри, 1980, № 9.
12. *Абдуллаев К. М.* Об одном логике — композиционном изоморфизме предложения и текста в азербайджанском языке. — «Тезисы докладов джанском языке. — «Вариантность как свойство языковой системы: Тезисы 1981, Изд. «Мещинереба».
13. *Абдуллаев К. М.* Конситуативная обусловленность необусловленность в предложениях тождества. — «Материалы республиканской научной конференции «Функциональные и конструктивные уровни языковой системы» китабында. Бақы, 1981.
14. *Абдуллаев К. М.* Ставоәлетне монопредикативной структуры предложения в азербайджанском языке. — «Советская тюркология», 1981, № 4.
15. *Абдуллаев К. М.* Эмический и этический уровни текста в азербайджанском языке — «Вариантность как свойство языковой системы: Тезисы докладов» китабында. Часть I. М.: Наука, 1982.
16. *Абдуллаев К. М.* Ливгавстика текста. — Программа спецкурсов. Баку, Изд. Азгосуниверситета, 1982.
17. *Абдуллаев К. М.* Актуальное членение предложения в азербайджанском языке. — «Советская тюркология», 1983, № 1.
18. *Абдуллаев К. М.* Проблемы синтаксиса простого предложения в азербайджанском языке. — Бақы; Елм, 1983.

19. Абдуллаев К. М. К членению предложения в азербайджанском языке. — Азерб. ССР ЕА-нын ма'рузалари, 1984, № 1.
20. Абдуллаева Н. Ч. Мүасир Азербайжан дилинин синтаксиси үзрә курсус семинар материаллары: тәркиблар ва будаг чүмәлләрин синонимлиги. Баки, 1975.
21. Абдуллаева Н. Мүасир Азербайжан дилинде синтактик синонимлик. Баки, 1978.
22. Абдурахманов Г. А. Основы синтаксиса сложного предложения современного узбекского литературного языка. Дашкәнд, 1960.
23. Агаев Ф. Азербайжан дилинин иътиласијасы. Баки, 1978.
24. Адилев М. Азербайжан дилинде синтактик тәкрарлар. Баки, 1974.
25. Адилев М. Азербайжан дилинде тәкрарлар системи. Докторлуг дис. авторефераты. Баки, 1967.
26. Адмони В. Г. Основы теории грамматики. М. — Л., 1964.
27. Адмони В. Г. Синтаксис современного немецкого языка. Л., 1973.
28. Адмони В. Г. Сложносоставное предложение в тюркских языках (замечки историколога). — Советская тюркология, 1982, № 3.
29. Азербайжан дилинин грамматикасы. II. Синтаксис. Баки, 1959.
30. Акмоллаев Э. С. Бессоюзные сложные предложения в современном литературном крымско-татарском языке. Намизадлик дис. авторефераты. М., 1983.
31. Алекандров Н. М. О предикативном отношении. — «Теоретические проблемы синтаксиса современных индоевропейских языков» کتابида. М., 1972.
32. Алиев У. В. Синтаксис карачаев-балкарского языка. М., 1972.
33. Аманжолов С. А. Выступление. — «Вопросы грамматики тюркских языков» کتابида. Алма-Ата, 1958.
34. Амиров Р. С. Способы актуального членения в казахском языке. — Советская тюркология, 1970, № 5.
35. Амиров О. С. Особенности синтаксиса казахской разговорной речи. Докторлуг дис. авторефераты. Алма-Ата, 1972.
36. Астафьева Н. М. Виды синтаксических повторов, их природа и стилистическое использование. Намизадлик дис. авторефераты. М., 1963.
37. Ахмедова О. С. ва башгалары. Современныи синтаксические теории. М., 1963.
38. Ахметов Н. Х. Проблемы семантического анализа простого предложения (на материале карачаев-балкарского языка). Нахчик, 1979.
39. Ахундов А. А. Системная вариантность как типологический признак языков. — «Вариантность как свойство языковой системы. Тезисы докладов» کتابида. Ч. I, М., 1982.
40. Ахундов А. Фе'ли заманлары. Баки, 1961.
41. Бабайцева В. В., Максимов Л. Ю. Совдеменный русский язык. Синтаксис. Пунктуация. Ч. II, М., 1961.
42. Байрамов Н. Мүасир Азербайжан дилинде табесиз мүражаб чүмәлләри. Баки, 1960.
43. Балли Ш. Общая лингвистика и вопросы французского языка. М., 1955.
44. Баскаков А. И. Функциональная значимость инверсии в современном турецком предложении. — Известия АН СССР, серия литературы и языка. Т. XXXI, IV бурхумаш, 1972.
45. Баскаков Н. А. Выступление. — «Вопросы грамматики тюркских языков. Алма-Ата, 1958.

46. Баскаков Н. А. Изоморфизм структуры слова и словосочетания в тюркских языках. — Тюркологический сборник, 1974, М., 1978.
47. Баскаков Н. А. Историко-типологическая характеристика структур тюркских языков. Словосочетание и предложение. М., 1975.
48. Бархударов Л. С., Колманский Г. В. К проблеме структуры сложного предложения — «Сборник статей по языкознанию» کتابخانه. М., 1968.
49. Белошалева В. А. Современный русский язык. Синтаксис. М., 1977.
50. Белогородский Э. Общая лингвистика. М., 1974.
51. Березин Ф. М. Очерки по истории языкознания в России (конец XIX — начало XX вв.) М., 1968.
52. Байбурова З. Мұқарр Азәрбајҹан әдәби диялинда сада чүмлә. Баку, 1963.
53. Вайрих К. Текстовая функция французского артикля. — «Новое в зарубежной лингвистике» کتابخانه. VIII бурзахылыш. М., 1978.
54. Вардуль И. Ф. К вопросу о явлениях эллипсиса. — «Импариантные синтаксические значения и структура предложения» کتابخانه. М., 1969.
55. Вардуль И. Ф. О разграничении предложения и периода. — «Универсалии и типологические исследования» کتابخانه. М., 1974.
56. Вардуль. Основы описательной лингвистики. М., 1977.
57. Веденина Л. Г. О семантико-синтаксических отношениях между компонентами сложного синтаксического целого (на материале современного французского языка). — «Проблемы синтаксической семантики. Материалы научной конференции» کتابخانه. М., 1976.
58. Вейдман Г. А. Предложение и синтаксические единства — Вопросы языкознания, 1981, № 4.
59. Виноградов В. В. Введение. — «Грамматика русского языка» کتابخانه. Т. 2. ч. I. Синтаксис. М., 1960.
60. Виноградов В. В. О художественной прозе. М. — Л., 1930.
61. Виноградов В. В. Понятие синтагмы в синтаксисе русского языка. — «Вопросы синтаксиса современного языка» کتابخانه. М., 1950.
62. Вопросы грамматики тюркских языков. Алма-Ата, 1958.
63. Гаджиева Н. З. Критерии выделения придаточных предложений в тюркских языках. — «Вопросы грамматики тюркских языков» کتابخانه. Алма-Ата, 1968.
64. Гаджиева Н. З. Критерии выделения придаточных предложений в тюркских языках. — Вопросы языкознания, 1967, № 3.
65. Гаджиева Н. З. Бессюжные сложные предложения в современном азербайджанском языке. — «Исследования по синтаксису тюркских языков» کتابخانه. М., 1962.
66. Гаджиева Н. З. Синтаксис сложноподчиненного предложения в азербайджанском языке. (в историческом освещении). М., 1963.
67. Гаджиева Н. З. О методах сравнительно-исторического анализа синтаксиса (на материале тюркских языков). — «Вопросы языкознания» журналы. М., 1968, № 3.
68. Гаджиева Н. З. Основные пути развития синтаксической структуры тюркских языков. М., 1973.
69. Гальперин И. Р. Текст как объект лингвистического исследования. М., 1981.
70. Гальперин И. Р. Очерки по стилистике английского языка. М., 1958.
71. Галанов А. Г. Тюркские определения определенных. — «Вопросы тюркских языков и взаимоотношения их с другими языками» کتابخانه. Баку, 1972.

72. Гандиан С. И. Советская лингвистика текста. — Известия АН СССР, серия литературы и языка. Т. 36, 1977, № 4.
73. Грамматика и семантика романских языков (К проблеме универсалий). М., 1978.
74. Грушина Э. А. О роли величных форм глагола в конструкции сложноподчиненного предложения в тюркских языках. — «Тюрко-монгольское взаимодействие в фольклористике» книгабанда. М., 1980.
75. Грязнов В. С., Дыкин В. С., Никитин Е. П. Теория и ее объект. М., 1973.
76. Дамеш Фр. Опыт теоретической интерпретации синтаксической омонимии. «Вопросы языкознания» журналы. М., 1964, № 6.
77. Дамирчаева Э. Мүасир Азербайжан дели. Чумла үзвлери. Баку, 1947.
78. Джавадов А. М. Порядок языковых единиц (на материале азербайджанского языка). Докторлук диссертациясы. Баку, 1975.
79. Джалилов Ф. А. Бессоюзные сложноподчиненные предложения в азербайджанском языке. Намизадлик диссертациясы. Баку, 1981.
80. Дмитриев Н. К. Грамматика башкирского языка. М. — Л., 1948.
81. Дмитриев Н. К. Грамматика башкирского языка. М. — Л., 1940.
82. Долинина И. Б. Системный анализ предложения. М., 1977.
83. Дресслер И. Синтаксис текста. — «Новое в зарубежной лингвистике» книгабанды. VIII буржхылыт. М., 1978.
84. Есперсен О. Философия грамматики. М., 1958.
85. Жирмунский В. М. Ритмико-синтаксический параллелизм как основ древнетюркского народного эпического стиха. — Вопросы языкознания, 1964, № 4.
86. Залиев М. З. Синтаксический строй татарского языка. Казань, 1963.
87. Зарбалиев И. С. Общие члены предложения в современном азербайджанском языке. Намизадлик диссертациясында авторефераты. Баку, 1972.
88. Зарубина Н. Д. К вопросу о лингвистических единицах текста. — «Синтаксис текста» книгабанды. М., 1979.
89. Завялицев В. А. Язык и лингвистическая теория. М., 1973.
90. Золотова Г. А. Очерк функционального синтаксиса русского языка. М., 1973.
91. Иванов С. И. К проблеме придаточных предложений в тюркских языках. — «Типологический сборник, 1977» книгабанды. М., 1981.
92. Иванов С. И. Родословное древо тюрков Абу-я Гази-хана. Дашканд, 1969.
93. Казембек М. А. Грамматика турецко-татарского языка. Казань, 1839.
94. Казембек М. Грамматика турецко-татарского языка. Казань, 1846.
95. Калыкина-Каледина Т. Г. Порядок слов в простом предложении гагаузского языка. Намизадлик дисс. авторефераты. М., 1955.
96. Каримова Э. Р. Логико-грамматическое членение простого предложения современного узбекского языка в сопоставлении с английским. Намизадлик дисс. авторефераты. М., 1981.
97. Касевич В. Б. Элементы общей лингвистики. М., 1977.
98. Кацнельсон С. Д. К генезису номинативного предложения. М. — Л., 1936.
99. Кацнельсон С. Д. О категории субъекта предложения. — «Универсалии и типологические исследования. Мещаниновские чтения» книгабанды. М., 1974.
100. Кацнельсон С. Д. Типология языка и речевое мышление. Л., 1972.
101. Келемен Я. Текст и значение. — Семантика и художественное творчество. книгабанды. М., 1977.

102. *Китаби-Дада* Горгуд. Баку, 1962.
103. *Ковтунова И. И.* Структура художественного текста и новая информация — «Синтаксис текста» китабында. М., 1979.
104. *Ковтунова И. И.* Современный русский язык. Порядок слов и актуальное членение предложения. М., 1976.
105. *Кодухов В. И.* Метод лингвистического анализа. Л., 1963.
106. *Коклянова А. А.* Нормы согласования в современном узбекском языке. — «Исследование по сравнительной грамматике тюркских языков» китабында. М., 1961.
107. *Колдацкий Г. В.* Контекстная семантика. М., 1980.
108. *Коновалов А. И.* Грамматика современного турецкого литературного языка. М. — Л., 1956.
109. *Коновалов А. И.* Китаби-ледем Коркут (грамматические заметки). — Азәрб. ССР ЕА-нын хабарлары, ычтиним самлар сериясы, 1965, № 4.
110. *Коновалов А. И.* Некоторые проблемы исторического синтаксиса тюркских языков — «Восточная филология» китабында. Тбилиси, 1973.
111. *Кох В.* Предварительный набросок дискурсивного анализа семантического типа. — «Новое в зарубежной лингвистике» китабында. VII бура-хылым. М., 1978.
112. *Кочергина Н. А.* Введение в языковедение. М., 1979.
113. *Кузнецов П. И.* Происхождение прошедшего времени на -ды и имен действия в тюркских языках. — «Тюркско-монгольское языковедение и фольклористика» китабында. М., 1960.
114. *Кузнецов П. И.* Система функциональных форм глагола в современном турецком языке. Доктораут дисс. авторефераты. М., 1983.
115. *Крыжальницкая К. Г.* К вопросу о смысловом членении предложения. — «Вопросы языковедения» журналы, 1973, № 2.
116. *Кричков С. Е., Максимов Л. Ю.* Современный русский язык. Синтаксис сложного предложения. М., 1977.
117. *Лабов Дж.* Введение в теоретическую лингвистику. М., 1978.
118. *Лалтеева О. И.* Чехословацкие работы последних лет по вопросам актуального членения предложения. — Вопросы языковедения, 1963, № 4.
119. *Лингвистика текста.* Материалы научной конференции. Ч. I — II. М., 1974.
120. *Личик Ан.* К вопросам формального изучения поэзии турецких народов. — Известия факультета Азгосуниверситета. Т. I. Баку, 1926.
121. *Ломтев Т. П.* Основы синтаксиса современного русского языка. М., 1958.
122. *Малов М. А.* Памятники древнетюркской письменности. М. — Л., 1951.
123. *Мамедов И. Т.* Грамматическая синонимия в азербайджанском языке. Намеодлик дисс. авторефераты. Баку, 1970.
124. *Мамедов В.* О системном грамматическом анализе — «Пражский лингвистический кружок» китабында. М., 1967.
125. *Матезиус В.* О так называемом актуальном членении предложения. — «Пражский лингвистический кружок» китабында. М., 1967.
126. *Мейе А.* Введение в сравнительное изучение индоевропейских языков. М., 1938.
127. *Мельников Г. П.* Синтаксический строй тюркских языков с позиций системной лингвистики. — Народы Азии и Африки. М., 1969.
128. *Мельничук А. С.* Аспекты общей теории предложения как единицы речи. — «Проблемы языковедения» китабында. М., 1967.
129. *Мешаичилов И. М.* Структура предложения. М., 1963.
130. *Мешаичилов И. М.* Проблемы развития языка. Л., 1975.

131. Мещанинов И. М. Члены предложения и части речи. Л., 1978.
132. Мьярзаде Н. Азербайджан дилинин тарихи синтаксиси. Баку, 1968.
133. Москалева О. Н. Вопросы синтаксической семантики. — Вопросы языкознания, 1977, № 2.
134. Москалева О. Н. Проблемы системного описания синтаксиса. М., 1974.
135. Москалева О. Н. Грамматика текста. М., 1981.
136. Мухоморовский Я. Литературный язык и поэтический язык. — «Пражский лингвистический кружок» кытабында. М., 1967.
137. Мусаев М. М. Придаточные предложения времени и причастные и деепричастные обороты с временным значением в тюркских языках юго-западной группы. Намизадля дисс. авторефераты. Баку, 1980.
138. Мүәсир Азәрбајҹан дили. Синтаксис. Баку, 1962.
139. Мүәсир Азәрбајҹан дили. Синтаксис. Баку, 1969.
140. Мүәсир Азәрбајҹан дили. Синтаксис. Баку, 1981.
141. Надимов В. В. Вероятностная модель языка. М., 1975.
142. Новое в зарубежной лингвистике. VIII бурзахымыш. М., 1978.
143. Общее языкознание. Внутренняя структура языка. М., 1978.
144. Осельмако-Куликовский Д. Н. Синтаксис русского языка. СПб., 1912.
145. Пойчева Е. В. О структуре аблаца. — Труды по языковым системам. Т. II Тарту, 1965.
146. Пыфалов В. Э. Взаимоотношение языка и мышления. М., 1971.
147. Пыфалов В. Э. Грамматика и логика (грамматическое и логико-грамматическое членение предложения). М. — Л., 1963.
148. Пауль Г. Принципы истории языка. М., 1960.
149. Пашаев Г. М. Көрүк диалектиники фонетикасы. Намизадля дисс. авторефераты. Баку, 1989.
150. Пешковский А. М. Русский синтаксис в научном освещении. VIII изд. М., 1956.
151. Подрусская Л. А. К вопросу о личных и величных формах глагола в тюркских языках. — «К семидесятилетию академика А. Н. Кононова» Л., 1976.
152. Подрусская Л. А. Синтаксис гагаузского языка (в сравнительном освещении). М., 1978.
153. Поспелов Н. С. О грамматической природе сложного предложения. — «Вопросы синтаксиса современного русского языка» кытабында. М., 1950.
154. Поспелов Н. С. О грамматической природе и принципах классификации бессоюзных сложных предложений. — Вопросы синтаксиса современного русского языка» кытабында. М., 1950.
155. Поспелов Н. С. О грамматической природе и принципах классификации бессоюзных предложений. — «Вопросы синтаксиса современного русского языка» кытабында. М., 1950.
156. Поспелов Н. С. Сложное синтаксическое целое и основные особенности его структуры — Доклады и сообщения Института русского языка. II бурзахымыш М. — Л., 1948.
157. Потебня А. А. Из записок по русской грамматике. Т. I — II. М., 1958.
158. Потебня А. А. Из записок по русской грамматике. Т. III. М., 1965.
159. Поцелуев Г. Г. Конструктивный анализ структуры предложения. Киев, 1971.
160. Поцелуевский А. II Основы синтаксиса туркменского литературного языка. Ашгабад, 1948.
161. Располов И. П. Актуальное членение предложения в русском языке. Уфа, 1961.

162. *Расплюев Н. П.* Строение простого предложения в современной русском языке. М., 1970.
163. *Рахматуллина Л. Л.* Сложноподчиненные предложения с придаточным времени в башкирском языке в сопоставлении с русским языком. Намизэдлик дисс. авторефераты. Уфа, 1981.
164. *Рахимова М.* Азәрбајҹан дилинде фе'я шижиллеринин формализмасы тарихи. Баки, 1965.
165. *Ревзин Н. И.* Основные единицы синтаксического анализа и установление отношений между ними. — «Структурно-типологические исследования» китабында. М., 1982.
166. *Реформатский А. А.* Очерки по фонологии, морфологии и морфонологии. М., 1979.
167. *Рифтин А.* О двух путях развития сложного предложения в академическом языке. — Советское языкознание. Т. III. Л., 1937.
168. *Рогожилова Р. П.* Сложное целое и структура сложного предложения. — «Теоретические проблемы синтаксиса современных индоевропейских языков» китабында. Л., 1976.
169. *Розенталя Д. Э., Телелькова М. А.* Словарь — справочник лингвистических терминов. М., 1976.
170. *Руднев А. Г.* Синтаксис современного русского языка. М., 1963.
171. *Рустамов Х.* Сложноподчиненные предложения с придаточным дополнительным в современном узбекском языке. Намизэдлик дисс. авторефераты. Дашканд, 1960.
172. *Свотика М. Г.* Абзац как единица речевой практики. — «Теоретические проблемы синтаксиса современных индоевропейских языков» китабында. Л., 1975.
173. *Сезбо Н. П.* Структура связного текста и автоматизация реферирования. М., 1969.
174. *Сејидов Г.* Азәрбајҹан алаби дилинде сөз бирләшмәләри. Баки, 1966.
175. *Серебрянников Б. А., Гаджиева Н. З.* Сравнительно-историческая грамматика тюркских языков. Баки, 1979.
176. *Серебрянников Б. А.* Выступление на координационном совещании по проблемам яда и сложноподчиненного предложения в тюркских языках. — «Вопросы грамматики тюркских языков» китабында. Алма-Ата, 1958.
177. *Серебрянников Б. А.* Вероятностные обоснования в компаративистике. М., 1974.
178. *Серебрянников Б. А.* Об основных отличиях истории строевых элементов языка от истории литературного языка. Советская тюркология. Баки, 1981, № 4.
179. *Сизова Н. А.* Что такое синтаксис? М., 1966.
180. *Сильман Г. И.* Структура абзаца и принципы его развертывания в художественном тексте — «Теоретические проблемы синтаксиса современных индоевропейских языков» китабында. Л., 1975.
181. Синтаксис текста. М., 1979.
182. *Смирнов Г. А.* Основы формальной теории целостности (часть первая). — «Системные исследования. Методологические проблемы. Ежегодник, 1979» китабында. М., 1980.
183. *Слободкина Е. С.* Современный русский язык. Синтаксис простого предложения. М., 1979.
184. Смысловое восприятие речевого сообщения. М., 1976.
185. *Смирницкий А. И.* Синтаксис английского языка. М., 1957.
186. Современный татарский литературный язык. Синтаксис. М., 1971.

187. Соколов С. А. Исследование по синтаксису сложного предложения в современном турецком литературном языке. Докторлуг дисс. авторефераты. М., 1974.
188. Солдатык Г. Я. Синтаксическая стилистика. М., 1973.
189. Солдатов В. М. Относительно концепции «глубинной структуры» — Вопросы языкознания, 1978, № 5.
190. Солдатов В. М. Язык как системно-структурное образование. М., 1977.
191. Соссюр Ф. Курс общей лингвистики. — «Труды по языкознанию» کتابخانه. М., 1977.
192. Степанов Ю. С. Имена. Предикаты. Предложения (семнологическая грамматика). М., 1981.
193. Степанов Ю. С. Французская стилистика. М., 1966.
194. Тагмада Э. Муазир Азербайжан дилинин синтаксиси. Баку, 1966.
195. Тагмада Э. Х. Сложное предложение в современном азербайджанском литературном языке. Докторлуг дисс. авторефераты. Т. II. Баку, 1965.
196. Тенишев Э. Р. Саларский язык. М., 1960.
197. Тенишев Э. Р. Строй сарыг-югурского языка. М., 1976.
198. Тенишев Э. Р. Строй саларского языка. М., 1976.
199. Tesnière L. Elements de syntaxe structurale. Paris, 1959.
200. Убрилова Е. И. Выступление. — «Вопросы грамматики тюркских языков» کتابخانه. Алма-Ата, 1958.
201. Урибаев Б. Вопросы синтаксиса узбекской разговорной речи. Докторлуг дисс. авторефераты. Дашканд; 1976.
202. Урсуд А. Д. Информация. М., 1971.
203. Фивелер Д. Лингвистика текста в исследованиях ученых ГДР. — «Синтаксис текста» کتابخانه. М., 1979.
204. Фортунатов Ф. Ф. О преподавании грамматики русского языка в средней школе. — «Избранные труды» کتابخانه. Т. 2. М., 1967.
205. Фридман Л. Г. К вопросу о сверхфразовых единицах. — «Теоретические проблемы синтаксиса современных индоевропейских языков» کتابخانه. Л., 1975.
206. Халилов Р. Чумлада сөз сирасы. — «Азербайжан дилинин синтаксисине дээр тедгилер» کتابخانه. Баку, 1963.
207. Халилов Ә. Эвэликлярин мүстагил чумлавлар арасында өлгү жаратмагда ролу. — Азерб. ССР ЕА-нын хабарлара, адабият, дил ва иншосанат серијасы. Баку, 1969, № 1.
208. Холодович А. А. К вопросу о доминанте предложения. — Вопросы грамматической теории. Л., 1979.
209. Храковский В. С. Проблема доминанты членов предложения и система абстрактных синтаксических структур. — «Языковые универсалии и лингвистическая типология» کتابخانه. М., 1969.
210. Исмаилов А. Азербайжан дилинде мүјәсселик ва гејра-мүјәсселик категориясы. Баку, 1970.
211. Цейтлин С. И. Категория предикативности в ее отношении к высказыванию и предложению. — «Теоретические проблемы синтаксиса современных индоевропейских языков» کتابخانه. Л., 1975.
212. Чейф У. Л. Значение и структура языка. М., 1975.
213. Чесноков П. В. О предикативности как свойстве предложения. — «Теоретические проблемы синтаксиса современных индоевропейских языков» کتابخانه. Л., 1975.
214. Чамладов Ә. М. Мәтн ва чумлада сөзләрин сирасы. — Азерб. ССР ЕА-нын хабарлара, адабият, дил ва иншосанат серијасы, 1973, № 4.

215. Чавидов Э. М. Мүсир Азербайжан әдаби дилинда синтактик вәзидлар риз сираси. Баки, 1977.
216. Чаллов Ф. Вәзләнчмәс табели мурәккәб чумлаларин муәјјанлаш-мәсиндә интонасиянин ролу. — АДУ-нун «Елак иҗтимаиәти», дял аз әдәбијат серијасы, 1978, № 5.
217. Шахатов А. А. Синтаксис русского языка. М., 1941.
218. Шахова Н. Ю. Детерминированный объект и детерминирующее обстоятельство как самостоятельные распространители предложения. — Вопросы языкознания, 1961, № 6.
219. Шахова Н. Ю. Об основных синтаксических единицах и аспектах их изучения. — «Теоретические проблемы синтаксиса современных индоевропейских языков» کتابында. Л., 1975.
220. Шахова Н. Ю. Типы контекстов, конструирующих многоаспектное описание слова. — «Русский язык. Текст как целое и компоненты текста (Виноградовские чтения — XI)» کتابында. М., 1982.
221. Шахова В. Е. Актуальное членение предложения. М., 1976.
222. Ширванцев М. Ш. Азербайжан дилинда мурәккәб чумла мәсләси. — Низами әдәби Дял аз Әдәбијат Институтунун әсарлори. Дилчлик серијасы. Баки, 1953.
223. Ширванцев М. Ш. Заметки о сложноподчиненном предложении. — «Вопросы грамматики тюркских языков» کتابында. Алма-Ата, 1958.
224. Ширванцев М. Ш. Проблема сложноподчиненного предложения в азербайджанском языке. — «Вопросы составления описательных грамматик» کتابында. М., 1961.
225. Ширванцев М. Ш. Новые диалектные данные для истории тюркских языков. — Советская тюркология, 1970, № 5.
226. Ширванцев М. Ш. Развитие азербайджанского языкознания за последние годы. — «Вопросы языкознания» журналы, 1972, № 5.
227. Ширванцев Д. Н. Проблемы синтаксического анализа лексики. Доктораут дисс. авторефераты. М., 1969.
228. Шербак А. М. Очерки по сравнительной морфологии тюркских языков (Глагол). Л., 1981.
229. Шербак А. М. Соотношение адаггерияи и рифмы в тюркском стихе-ложении. — Народы Азии и Африки, 1961.
230. Эшба У. Р. Введение в кибернетику. М., 1959.
231. Юсифли Ш. В. Стилистический синтаксис современного азербайджанского художественного языка. Доктораут дисс. авторефераты. Баки, 1973.

MҮНДӘРИЧАТ

Кирин	3
I НИССӘ САДӘ ЧҮМЛӘ. I ФӘСИЛ	
Азәрбајҗан дилиндә чүмләнни монопредикатив гурулушунун тә- вәккүлү	9
II ФӘСИЛ	
Чүмләнни грамматик үзләнмәси	28
§ 1. Чүмләнни үзләнмәси вә тәркиб һиссәләри	28
§ 2. Чүмләнни баш вә икинчи дәрәҗәли үзләринни ајрылмасы	35
§ 3. Чүмләнни баш үзләринни коммуникатив-аспекти	44
§ 4. Чүмләнни икинчи дәрәҗәли үзләри	50
§ 5. Азәрбајҗан дилиндә чүмлә үзләринни тәркиби бардә	56
§ 6. Чүмләнни һәмчиси үзләри вә паралел компонентләри	58
§ 7. Азәрбајҗан дилиндә чүмлә үзләринни функцијасы	72
III ФӘСИЛ	
Азәрбајҗан дилиндә чүмләнни актуал үзләнмәси	89
§ 1. Чүмләнни актуал үзләнмәси аиләјиши	90
§ 1. Сәв сүрасы вәситәси илә актуаллашма	99
§ 2. Формал грамматик вәситәләрлә актуаллашма	111
§ 3. Просодик актуаллашма	119
§ 4. Азәрбајҗан дили чүмләннини актуал үзләнмә перспективләри	121
II НИССӘ MҮРӘККӘБ ЧҮМЛӘ I ФӘСИЛ	
Mүрәккәб чүмләнни мүнәҗәпләшмәси	125
II ФӘСИЛ	
Садә вә мүрәккәб чүмләләри гершылымлы мүнәсибәти вә нисбәти	130

III ФӘСИЛ

Мүрәккәб чүмлә: Проблемлар, парадокслар	139
§ 1. Өз мубтадасы олан тәркиб мустәгил чүмлә ола биләрми?	141
§ 2. Мүрәккәб чүмлә тәркибиндеки баш вә будаг чүмләләринин гаршылыгы алагәси	159
§ 3. Мүрәккәб чүмлә һиссаларинин алагә үсуллари	165

IV ФӘСИЛ

Мүрәккәб чүмлә типләринин классификасия ме'јарлары һаггында.....	171
--	-----

V ФӘСИЛ

Азәрбајҗая дилинда мүрәккәб чүмлә тәдгигинин перспективәлери	175
--	-----

III ҺИССӘ

МӘТН СИНТОКСИСИ

I ФӘСИЛ

Мәтн дилчәлијия объекти кими вә мәтн дилчәлији	178
§ 1. Мәтн дилчәлијия мустәгил савәси кими	178
§ 2. Текст (мәтн) вә абзац	187
§ 3. Мәтнин синтактик тәдгигинин әсрурилијияни вә актуаллығы- нин әсвәландырылмасы	197
§ 4. Азәрбајҗая дилинда мәтн сәрһәдләринин мүәјјәнләшдирилмә- си ме'јарлары	199
§ 5. Мәтн дил факты вә нитг факты кими	209

II ФӘСИЛ

Мәтн компонентләринин семантик-грамматик мүнәсибәтләри	224
§ 1. Мәтнин композициясы	224
§ 2. Мәтнин тәркиби	229
§ 3. Мәтнин когезиясы	233
Нәтичә	260
Әдәбијјат	271

Ўзгичмаға верилмиш 23. 04. 98. Чапа имза-
ланмиш 25. 08. 98. Нашрия форматы 84×108¹/₃₂.
Офсет кағмы. Мзятб гарнитуру. Лүксак чап.
Физики ч. в. 17,75. Шәрти ч. в. 16,51. Шәрти
ранк-оттиск. 16,85. Учот нәшр вараги 15,5.
Тиража әлавә 300. Сифариш № 509. Гијмәти
мүтавилә илә.

Азәрбајҗан Республикасы Мәтбуат ва Инфор-
мация Назирлијинин «МААРИФ» нәшријјатм.
Баки—370111. А. Маһаррамов күчәси 4.

1 №-ли Баки Китаб Мәтбуәси.
Баки. Әли Вајрамов күчәси 3.

КАМАЛ АБДУЛЛАЈЕВ

Азәрбајҹан дили синтаксисинин нәзәри проблемләри.

Али мәктәпләр үчүн дәрс вәсәти.

Азәрбајҹан Дәвләт Тәдрис-Педогожи Әдәбијјәти
нәшријјәти. «МЛАРИФ»

БАКЫ — 1999

Китаб муаллифий васафти ҳесабына нашр олуноур.

Редактору: Филолокија олимлари памивади, доссенти
Икрам ГАСИМОВ.

Техники редактору: Р. МЭММЭДОВА.

Корректору: С. ӘЛИҶЕВА.

